

شریعتی اسلام

به پیی پهیرهوی ئیمامی شافیعی
خوای لی رازی بی



مکتبای اقرأ الشافعی
www.iqra.ahlamontada.com



دانراوی

مهلا عبدالکهریمی موده پرپیس

به رگی: ۱-۲

بۆدابهزاندنی چۆرهما کتیب:سەردانی: (مُنْتَدَى إِقْرَأِ الثَّقَافِي)

لتحميل انواع الكتب راجع: (مُنْتَدَى إِقْرَأِ الثَّقَافِي)

پدای دانیود کتایهای مختلف مراحه: (منتدی اقرا الثقافی)

www.iqra.ahlamontada.com



www.iqra.ahlamontada.com

للكتب (كوردی ، عربی ، فارسی)

سرشناسه	مدرس، عبدالکریم، ۱۹۰۵ - ۲۰۰۵ م
عنوان و نام پدیدآور	شهریعتی نیسلام: به بی بی پیرهوی نیمامی شافعی - خوای لی رازی بی / دانراوی عبدالکریم مدرس ؛ بهراوردکاروهمهلهگر: محممد عوسمان نه قشبه ندی...
مشخصات نشر	سنندج: پرتویان، ۱۳۸۵
مشخصات ظاهری	۴ ج: (در ۲ مجلد).
شابک	: 964-9926-10-0 (دوره)
یادداشت	فیا
یادداشت	چاپ قبلی: محمدی، ۱۳۶۶
موضوع	فقه شافعی
زده بندی کنگره	: ۱۷۷BP م ۹ ش ۹
زده بندی دیویی	: ۲۹۷/۳۳۳
شماره کتابشناسی ملی	: ۸۵-۲۳۰۳۹ م

شهر یعدتی نیسلام

به پیتی پهیرهوی نیمامی شافعی
- خوی لی رازی بی -

دانراوی:

مه لا عبدالله کهریمی موده پرریس

«به رگی یه که م»



بلاوکردنه وهی کوردستان و په رته و به بیان



بلاو کردونهوی بهرتو بهیان
سنه - پخشانگای نیمام غهزالی
تهلهفون: ۲۲۵۶۱۰۰



انتشارات کردستان
Kurdistan Publications

سنه - پاسازی عیززهتی - تلهفون - ۲۲۶۵۳۸۲

شه ریهتی نیسلام

✓ ناوی کتیب (نام کتاب):	شه ریهتی نیلام (۱)
✓ دانراوی (تالیف):	مهلا عبدولکه ریمی موده رپیس
✓ که رتهتی چاپ (نوبت چاپ):	یه کهم (اول): ۱۳۸۸
✓ زمارهتی چاپ کراو (تیراژ):	۳۰۰۰ دهورهتی دوو بهرگی (دورهتی دو جلدی)
✓ زمارهتی لایه ره و قهواره (تعداد صفحه و قطع):	۲۸۴ صفحهتی وزیرتی
✓ بلاو که رهوه (ناشر):	بلاو کردونهوی کوردستان (انتشارات کردستان)
	بلاو کردونهوی بهرتو بهیان (انتشارات پرتو بیان)

شابک دوره: ۰ - ۰ - ۱۰ - ۹۹۲۶ - ۹۶۴ - ۹۷۸	ISBN: 978 - 964 - 9926 - 10 - 0
شابک ج ۱و۲: ۲ - ۲۹ - ۹۹۲۶ - ۹۶۴ - ۹۷۸	ISBN: 978 - 964 - 9926 - 29 - 2

نرختی دهورهتی دوو بهرگی: ۱۸۰۰۰ تمهن

ناواخن

- ۱۱ چەند وتەيەك
- ۱۴ پېشەكى نووسەر
- ۱۵ ئيمان
- ۱۸ سىقاتى زاتى خودا.
- ۲۰ چۆنەتى سىقاتى خودا
- ۲۱ ئيمان بە مەلايىكە (فرىشتە).
- ۲۳ ئيمان بە وكتىيانە كە خوا ناردوونى بۆيىغەمبەران
- ۲۴ ئيمان بە پىغەمبەران
- ۲۶ دىن پىويستە
- ۲۷ پىغەمبەران پياوى بەرزى جىهانين
- ۲۸ موعجىزەى پىغەمبەران
- ۳۲ ئەو موسولمانانە كە پايەيان لە دنيادا بەرزە
- ۳۳ ئيمان بە رۆزى ئاخىرەت
- ۳۵ ئيمان بە قەزا و قەدەر
- ۳۸ بەندى يەكەم: دوو كەلىمەى شەهادەت
- ۳۸ بەندى دوو ھەم: نوئىز
- ۴۳ باسى ئەسبابى بى دەس نوئىزى
- ۴۵ ئوسوولنى چوونە سەر ئاو
- ۴۷ باسى دەس نوئىز
- ۵۰ باسى دەس ھىتان بە تەرى بەسەر خوفدا لە باتى شۆردنى بى

- ۵۱ باسی غوسل
- ۵۴ باسی ٹہو شتانہ کہ پیسن
- ۵۷ باسی چاویؤشی شہرع لہ ہہ ندئ پیسی
- ۶۰ باسی «تہ یہ مموم»
- ۶۲ تہ یہ مموم بہ چی ٹہ کرئ؟
- ۶۳ پیوستی تہ یہ مموم
- ۶۵ ٹہو نوئزانہ ی بہ تہ یہ مموم ٹہ کرین کامہ یان قہ زای ٹہ وئ؟
- ۶۵ باسی حہ یز
- ۶۷ باسی بہ ش بہ شی و ہ زعی ژنی حہ یزدار
- ۷۴ زہ یسانی
- ۷۶ باسی نوئژ
- ۷۹ نوئژ لہ سہر کی واجیہ و لہ سہر کی واجب نیہ؟
- ۸۱ باسی بانگ و قامہ ت
- ۸۴ باسی شہرتی نوئژ
- ۸۷ درئزہ ی باسی قبیلہ
- ۹۱ باسی چؤنیہ تی نوئژ
- ۱۰۷ ٹہو شتانہ ی نوئژ بہ تال ٹہ کہ نہ وہ
- ۱۰۹ سو جدہ ی سہ ہو
- ۱۱۴ سو جدہ ی تبالوہ ت
- ۱۱۵ سو جدہ ی شوکر
- ۱۱۶ باسی نوئژی جہ ماعہ ت
- ۱۱۸ باسی سیفہ تہ کانی ئیمام (پیش نوئژ)
- ۱۲۰ شہرتہ کانی ئیقیتدا
- ۱۲۴ شہرتہ کانی ئیقیتدا بہ ئیمام
- ۱۲۵ ہہ ندئ لہ واجباتی مہ ئمووم لہ ئیقیتدا دا
- ۱۲۷ باسی برینی ئیقیتدا بہ ئیمام
- ۱۲۹ باسی کورت کردنہ وہ ی نوئژ

- ۱۳۰ شهرته کانی کورت کردنه وهی نوئژ.
- ۱۳۳ باسی کوک کردنه وهی دوو نوئژ له کاتی یه کیکیانا.
- ۱۳۵ کوک کردنه وهی دوو نوئژ له بهر بارشت و له بهر نه خووشی.
- ۱۳۷ باسی نوئژی جومعه.
- ۱۴۴ باسی هه ندی سوننه تی جومعه له گه ل ئه و غوسلانه که سوننه تن.
- ۱۴۵ باسی گه بیشتن به نوئژی جومعه دا.
- ۱۴۸ بیداری!
- ۱۴۹ باسی نوئژی ترس.
- ۱۵۱ باسی نوئژ نه کهر.
- ۱۵۲ باسی نوئژی سوننه ت.
- ۱۵۸ نوئژی ته راویح.
- ۱۶۰ باسی نوئژی جه ژنه کان.
- ۱۶۱ باسی هه ندی له ئادابی جه ژن.
- ۱۶۲ باسی نوئژی روژ و مانگ گیران.
- ۱۶۵ باسی نوئژی داوا کردنی باران بارین (نوئژه بارانه).
- ۱۶۷ باسی وه زعی نه خووش و شووردنی مردوو.
- ۱۷۲ باسی کفن کردنی مردوو.
- ۱۷۳ نوئژی مردوو.
- ۱۷۸ باسی قهبرو ئادابی دفن.
- ۱۸۰ هه ندی له ئادابی قهبر.
- ۱۸۲ باسی ته عزیه.
- ۱۸۳ زیاره تی قهبر.
- ۱۸۵ باسی زه کات.
- ۱۸۵ زه کاتی نه قد (ئالتوون و زیو).
- ۱۸۶ زه کاتی کان (معدن).
- ۱۸۷ زه کاتی ئالتوون و زیوی شاراهه ی کۆن.
- ۱۸۸ زه کاتی مالی بازارگانی.

- ۱۹۰ ئەمە، چەند مەسئەلە يەكە:
- ۱۹۳ باسى زەكاتى ھەيوان
- ۱۹۵ زەكاتى رەشەۋلاخ
- ۱۹۵ زەكاتى مەپروبۇن
- ۱۹۷ زەكاتى دەغۇل و دان و ميوە
- ۲۰۰ زەكاتى مالى موشتەرەك
- ۲۰۲ باسى ھەندېك لە ئادابى زەكات
- ۲۰۵ باسى زەكاتى فېتر (سەرفېترە)
- ۲۰۷ باسى زەكات دان بەر لە واجب بونى
- ۲۰۸ باسى ئەوانەى موستەھەقى زەكاتن
- ۲۱۱ لەسەرچ ئەساسى زەكات ئەدرئى بە خاۋەن ھەق؟
- ۲۱۳ باسى سەدەقەى سوننەت
- ۲۱۴ باسى رۇزۋوى مانگى رەمەزانى پىرۇز.
- ۲۱۷ ئەو شتانە كە رۇزۋو بە تال ئەكەنەۋە
- ۲۲۴ ئەۋەى سوننەتە لە رۇزۋوى رەمەزانا و ئادابى شەۋەكانى
- ۲۲۶ باسى فېدەيە و كە فارەتى رۇزۋو
- ۲۲۸ باسى كە فارەتى جىماع لە رەمەزانا
- ۲۳۰ باسى رۇزۋوى سوننەت
- ۲۳۲ باسى ئىعتىكاف
- ۲۳۴ ئىعتىكاف بە چى بە تال ئەيىتەۋە؟
- ۲۳۶ باسى ھەج و ەمەرە
- ۲۳۹ باسى ھەجى زىندۋوى پەك كە وتوو
- ۲۴۰ ئەركانى ھەج و ەمەرە
- ۲۴۱ چۈنەتەى نىيەت ھىنان بۇ ئىھرام
- ۲۴۳ ئەو شتانەى ھەرامن بۇ ئەۋ كەسەى لە ئىھرامدا بىن
- ۲۴۷ واجباتى ھەج
- ۲۴۸ ھەج و ەمەرە بە چەند جۆر ئەكرىن؟

- ۲۴۹ باسی چوونه ناو شاری مه ککه ی موکه پر مه
- ۲۵۰ باسی ده رچوون له مه ککه بۆ خاکی عه رفات.
- ۲۵۳ باسی ده رچوون له «عرفات» وه بۆ «مزدلفة».
- ۲۵۵ ته وافی فه رز.
- ۲۵۷ باسی «سعی» له به ینی سه فا و مه روه دا.
- ۲۵۸ روشتن بۆ «منی».
- ۲۶۰ زیاره تی ناو خانووی که عبه ی شه ریفه .
- ۲۶۰ زیاره تی مه رقه دی هه زره ت».
- ۲۶۲ باسی مه نع کردنی حاجی و عه مره که ره له هج و عه مره و باسی فه وتانی هج و عه مره
- ۲۶۵ باسی قوریانی.
- ۲۷۰ باسی ئه و هه یوان و بالدارانه ی گوشتیان ئه خورئ.
- ۲۷۱ شه رتی هه یوان سه ربه ر و چۆنه تی هه یوان سه ربه رین.
- ۲۷۴ هه ندئ بابته تی جیا جیا له باره ی مناله وه .
- ۲۷۵ له باره ی ده عوه ت کردنه وه .
- ۲۷۷ له باره ی شایی و میوانیه وه .
- ۲۷۸ له باره ی مه جلیسی مه ولوودنامه و میعراج نامه خوئنده وه وه .
- ۲۷۹ له باره ی چۆنه تی راگرتنی له ش و جل و به رگه وه .
- ۲۸۰ هه ندئک ئادابی کۆمه لابه تی .
- ۲۸۲ سه رچاوه کانی ئه م کتیه .

چەند وتە يەك

خوینەری بەرپز!

ئەم كىتیبەى بەردەست، كىتیبى «شەرىعەتى ئىسلام»ى مامۇستای زانای كەم وینە، خوالى خۆشبوو مەلا «عەبدولكەرىمى مودەرپىس» (۱۴۲۶ - ۱۳۲۳ ك. و ۱۳۸۴ - ۱۲۸۴ ھ. و ۲۰۰۵ - ۱۹۰۵ ز)، يەككە لە ئاسەوارە ھەرە گرنگە كانى مامۇستا و بەلگەى روونى پلە و پایەى زانیارى ئەو لە «عیلمى فېقھ» و شەرىعى ئىسلامدا، ھەرۆك ھەو لىن كىتیبى فېقھى كوردى و سەرەتای فېقھ نووسینی وئزەى كوردیشە.

ھەر لە و سالانەوہ كە ئەم كىتیبە بايە خدارە كەوتە بەردەست و چاوى خوینەران، چاوى ئۆگرانى شەرىع و زمانى كوردى پى روون بووہوہ و زانایانى دین و موسولمانانى بە ئاگا بە شیاوى، چوونە پیریپوہوہ و بە تۆبەرىكى نایایان زانى و لە راستیشدا وابوو.

مامۇستا نامى، شەرىعەتى ئىسلامى بە ماوہى دووسال شتتى كەم، لە نیوان سالانى ۱۳۸۰ - ۱۳۷۸ ك / ۱۹۶۱ - ۱۹۵۹ ز نووسیوہ؛ كەواتە، ئەم كىتیبە بەرھەمى چل پەنجا سال خویندەوارى و موتالا و دەرس و تنەوہى مامۇستا بووہوہ چل و شەش سال پىش كۆچى دوايى ئەوان نووسراوہ. مامۇستا مەلا كەرىم، لە ناو جەنگەى ئەم كىتیبەدا، وە كوو پالەوانىك بەلكوو وە كوو بلىمەتیکى ھىدى و لەسەر خۆ دەرتە كەوئ كە چوون بروای پتەو و متمانەى تەواوى بە خۆى و زانیارى و توانایى خۆى ھەیە، ئىتر ھىچ ترس و لەرز و گىر و وەستان و مانەوہ یەك ناھىنیتە ناو كار و ئازایانە و زانایانە ئەرواتە پىشەوہ؛ مەلا یانە كە لە لایە كەوہ، قورئان و تەفسىر و عولومى قورئانى و ھەدىس و عولومى ھەدىس و فېقھ و ئوسولوى فېقھى بە باشى خویندووہ و ئەیزانى و زۆربەى - خۆى واتەنى :- «كىتیبە گەورە كان»ى فېقھى شافىعى خویندووہ تەوہ و

وتوویہ تہوہ و لہ لایہ کی تریشہوہ، ناگاداری جووان و رھوانی لہ زمان و نہریت و فہرہنگی کوردی سہرہمی خوئی ہہیہ و خودایش بیریکی تیژ و پیامات کہری پی بہ خشیوہ و سہرہ پای ئم نامرازہ پیوستانہیش، ئیمان و لہ خودا ترسی و باوہر و ئہوینیکی راستہ قینہی کہم پہ یادل و جسہو دہروونی ئہوی گشت داگرتوہ؛ بہر و بہرہی ئم بہش و بارہ گہورانہیہ کہ ماموستای کردوہ بہ زانایہ کی تاقانہی بی ہہ قالی سہرہمی خوئی و کردوویہ تہوہ لہ لہ کس و رچہ شکین لہ زورمہی کار و بہرہمہ کانی دا و شہریعتی ئیسلامی کردوہ بہ کتیبیکی بی ہاوتای متمانہ پی کراو لہ فیقہی ئاینی ئیسلامدا بو کوردان بہ کوردی کہ ہرہوہ کوو زانایان و ہوگرانی دین پالی پتوہ ئدہن، نووسہران و وئوہوانان و دلبروانی زمان و وئوہ و فہرہنگ و نہریتی کوردیش، کہ لکی خوئیانی لی و ہرئہ گرن، چونکہ وپرای ئہو زمانہ پاراوی کہ ہہیہ تی، بہ ہہزاران، وشہی رھسہن و جووان و لہ بیرکراوی کوردی تیدا ہہیہ و ئاویئہیہ کی بالآ نوئی بپروا و کردوہ و ژبانی کوردیشہ.

ئم چاپہ

لہ بہر ئہوہی لہ میژوہ چاپہ کونہ کہی کتیبی شہریعت و ئوفستی ئہو چاپہیش تہواو بوو بوو، و پیوست بہ چاپ کردنہوہی ہست پی ئہ کرا، خانہ کانی بلاوکردنہوہی «پرتہو بہیان و کوردستان» ی شاری سنہ برپاری چاپیکی دووبارہ و نوییان دا و لہ «جہنابی ماموستا موحمہدی کوری ماموستا مہلا کہریم» داوای ئیجازہی لہ چاپ دانہوہی ئم کتیبہ لہ گہل ئاسہوارہ کانی تری ماموستایان کرد و ئہویش بہ لوتف و نہ جابہ تہوہ ئیجازہی دان و پاش ئیجازہ کہی ئہوان پیت چنینہوہی کتیبہ کہ، پیاجونہوہ و ہہلہ گری و بہراوردیان خستہ ئہستوی من، کہ بہراستی، نیعمہ تیکی گہورہ بوو کہ خودا بہ نسبی خویندہ واریکی ساکاری و ہک منی کرد کہ فہقی فہقیانی ماموستایہ و شوکر! منیش، ہیئل بہ ہیئل و وشہ بہ وشہی پیت چننہ تازہ کہم لہ گہل چاپہ ئہ سلہیہ کہ (چاپی کوری زانیاری کورد و چاپخانہی شہ فیق و چاپخانہی «سلمان الأعظمی» بہ غداد) بہراورد کرد و ئہوہی لہ توانامدا بوو، بو لابرڈنی ہہلہ چاپیہ کانی ئہو چاپہ و ئم چاپہیش ہہولم دا.

- ئەم چاپە، لە گەل چاپە ئەسلییە کەیدا، تەنیا لە دووشتدا فەرقی ھەیە؛
- ۱- لەو چاپەدا ھەموو وشە عەریبیە بە کوردی نەنووسراوە کانی کتیبە کە، خراونەتە ناو دوو کەوانەو () کە من ئەمەم گۆرپووە و لەو شوێنانەدا نەبێ کەواکەوانە پێویستە، لە جیگایدا « م داناوہ؛
- ۲- لە چەند شوێنیکدا کە بە پێویستەم زانیووە وشە یەک یا چەند وشە یا خەتیکم تێ بردووە و ھەلبەت دیارە کە ئەمانەم لە دوو قولاو [] دا داناوہ و بەو شیوہ لە ناوہ روکی کتیبە کە جیام کردووەتەوہ.
- ۳- لە چەند شوێنی پێویستدا پەراویزیمان بۆ داناوہ کە ئەوانیش ھەر لە قولوادان و لە ناخیریانەوہ نووسراوہ: بلاوکردنەوہ.
- ھیوادارین ئەم چاپە تازە یە، ببی بە ھۆی رەزامەندی خودا و پیغەمبەر و رووحانەتی مامۆستا و ھەر وەھا، ببی بە جیگای کەلک و دوای بە خیری زانایانی دین و خەلکی موسوڵمانی کوردستان.
- لە
- دواییدا، لە ھەموو زانایان و خوێنەرانی داواکارین «ئەگەر ھەلە یەکی ئیمەیان بۆ دەرکەوت»، لوتف بفرمۆن و ئاگادارمان کەن.

وَلِلّٰهِ الْحَمْدُ فِي الْاُولٰٓئِ وَ الْاٰخِرَةِ

عوسمان نەقشبەندی

سنە - ھاوینی ۱۳۸۵ی ھەتاوی

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

پیشہ کی نووسہر

الحمد لله الذي هدانا بفضلہ لدين الإسلام، و ما كنا لنهتدي لولا أن هدانا بإحسانه العام، و الصلوة و السلام على الأنبياء و المرسلين الكرام، خصوصاً سيدنا و مولانا محمد المبعوث برسالة عامّة شاملة لجميع الأنام و على جميع آله و أصحابه الذين قضاوا حياتهم في بثّ تعاليم الإسلام، و على جميع أتباعهم بإحسان إلى يوم القيام.

له پاش سوپاس و ستایشی په روه ردگاری میهره بان و پیشکش کردنی سه لام به هموو پیغهمبه ران و به ره هبری گه وره ی ثاخر زه مان و به ئال و یارانی فیداکاری، عه رزم نه مه یه:

له بهر نه وه که قیمه تی هه ر شتی نه وه نده ی قازانجیه تی و باشتیرین قازانجیش نه وه یه پایه دار بی و ته می و تاموژگاری له نادابی ئایینی ئیسلامی پیروژا شتیکی زور به سووده، ویستم نووسراوی به زمانی گه له که ی خوّم له نادابی ئایینی ئیسلاما بنووسم به ئومیدی نه وه که بیی به به شیکی گه وره له و خزمه تانه که بوگهل سوودیان هه یه و ناوم نا «شهریعه تی ئیسلام».

هیوام وایه بیی به هوی رووناکی بو دلیان و دوژینه وه ی ریگه ی رزگاری و فه رمانبه رداری خودای عالم له ماوه ی ژیا نا و به نه ساسی سه عاده ت و به ختیار بیان له پاشه پرژا.

ئیمان

خودای تهعالا له قورئانی پیروزا فرمویه تی: ﴿إِنَّ الدِّينَ عِنْدَ اللَّهِ الْإِسْلَامُ﴾،
واته: «به پراستی ئاین و ریگای راست به لای خواوه، بریتیه له فرمانبهداری خودا و
پیغمبهری خودا.»

ئهو شتانه و ئه و ئادابانهی که خوا قهراری داوون بو هه موو خواوهن بیرو هوشی له
ئادابی دینا و پیغمبهری گه و ره چه زره تی موحه ممه دﷺ گه یاندوونی به ئیمه، بریتین له
دوو بهش:

یه که م: شتیکی په نامه کییه و له دلایه غهیری خوا و خواوهنه که ی که س ئاگای لی
نییه؛ ئه م به شه ئیمان و باوه ره به شه شت و ه کوو چه زره تی پیغمبهر فرمویه تی:
«الْإِيمَانُ أَنْ تُوْمِنَ بِاللَّهِ وَ مَلَائِكَتِهِ وَ كُتُبِهِ وَ رُسُلِهِ وَ بِالْيَوْمِ الْآخِرِ وَ بِالْقَدَرِ حَيْثُ وَ
سَرَّهُ»، واته: ئیمان، ئه وه یه به دل باوه رت بیی به خودا و به فریشتهی خودا و به
کتیبانهی خودا ناردوونی بو پیغمبهران بو ته می کردن و ئاموژگاری کردنی خه لک و به
پیغمبهران و به روژی قیامت و به قه زار و قه ده ر.

دوو هه م: شتیکی دیارییه خه لکیش بیی ئه زانن؛ ئه مه بریتیه له پینج کرده وه، وه کوو
پیغمبهر فرمویه تی: «الْإِسْلَامُ أَنْ تَشْهَدَ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَ
رَسُولُهُ، وَ تُقِيمَ الصَّلَاةَ وَ تُؤْتِيَ الزَّكَاةَ وَ تَصُومَ رَمَضَانَ وَ تَحِجَّ الْبَيْتَ إِنْ اسْتَطَعْتَ
إِلَيْهِ سَبِيلًا» واته: ئیسلامه تی، بریتیه له وه که شایه تی بده ی که وا هیچ که سی نییه بو
ئه وه بشی عیباده تی بو بکری مه گه ر ئه و زاته که ناوی «الله» یه و که وا «مُحَمَّد» به نده و
پیغمبهری خودایه و نوپژ بکه یه و زه کات بده یه و روژووی ره مه زان بگرت ئه گه ر
توانیت چه ج بکه یه ت.

جا به شی یه که م ئه سلئی دین و ئاینه. له بهر ئه وه که بریتیه له باوه رو که سی باوه ری
به شتی بوو له سه ری ئه روا.

به شی دووهه میش فرعی دین و نایینه. وهك چۆن له داری میوه بهر و سه مه ر وهرته گیری، ههروه ها یه کئی ئیمان و باوه ری بوو ته وه سه مه ری فه رمان به رداری خودای ده ست ته که وی و ئه م پینج نادابه به جی ته هیئی.

به لام له بهر ته وه که ئیمان و باوه ر ديار نییه و تا یه کئی به ده م ئیقرار نه کا، که س پی نازانی، له دینی ئیسلاما بریار دراوه که وا ئه م دوو که لیمه ی شه هاده ته بی به هوی ته وه ئینسان برواته ریزی ته وانه وه که به خاوه ن ناین ته ناسرین؛ جا با له بهر رووناکي ئه م دوو فه رموده پیروژه دا قسه بکه ین و نادابی موسولمان که یازده به شه - شه شی ته سل و ته ساسه و پینجی فرع و سه مه ر و باره یه - به یانیان بکه ین.

ئیمان، لای ته هلی دین، باوه ره به هه رچی که چه زره تی پینغه مبه ر (موحه ممه د) ﷺ هیئاویه تی له لای خوداوه له به شی بیرو باوه ر و له ره فتار و کرده وه.

ئیمان به خودای ته علا، ته وه یه ئینسان به دل باوه ری بی ئه م جیهانه، به رز و نزمی، رووناک و تاریکی، وشک و ته ری، ديار و په نهانی، پهروه ردگاریکی وای هه یه هه رچی سیفه تی چاکه هه یه هه یه تی، له هه رچی سیفه تی خراپه هه یه دووره و ته و پهروه ردگاره، به عه ره بی، ناوی «الله» یه و به کوردی، ناوی «خودا» یه.

خوای گه و ره بویه چاوی داوه به ئینسان ریگه ی راست له چه وت جیا بکاته وه؛ بویه عه قل و بیرو و هوشی داوه تی شتی مومکین له مه حال، حه ق له به تال، راست له درو جیا بکاته وه و نه که ویته دوا ی شتی بی سوود و خه یالی بی قیمه ت.

ده ی ههروه کوو خاوه ن بیرو رای به هیز باوه ر ناکا به وه نه خشی به بی نه خش گه ر و خانوویی بی به ننا دروست کرابی، باوه ریش ناکا ئه م جیهانه خاوه ن نه خشه جوانه و ئه م ده شت و کو سارانه و ئه م سارای پر له گیا و گو ل و دارانه و ئه م روژ و مانگ و ته ستیره پر ته و دارانه که هه ری هه کی یاسایه کی تایبه تی هه یه و ریگه ی هاتوچوی خو ی گرتووه، خاوه ن و پهروه ردگاریکی زیندووی زانی به توانای نه بی ده ستی بر وابه سه ر هه موویا و ناگای له هه مووی بی و ده ستوور و یاسایان به راستی رابگری و هه رکه سی بیرو وانه بی، یا شیته یا له بهر مه به ستی خو ی شیته کردووه.

له سهر هم بيرو باوه پره خواي تهعالا، له قورثاني پيروزا هم نادميزاده شارهزا
 نه كا بو ته ماشاي عالم و بو بيركردنه وه له وه زعي شهو و روژ و نهرز و ناسمان و مانگ
 و روژ و نه ستيره كان و كهژ و كيو و رووبار و دهريا و كه شتي و غه يري نه مانه كه
 هه ريه كي نه وعه ده ليلين لهن سهر نه وه كه وا هم چه رخ و فه له كه خاوه نيكي واي هه يه
 راي بگري.

هه موو خاوهن هوشني نه زاني دارو بهرد، خاك و خوئل، نه رزو تاو، نه ستيره و هه وا،
 شتيكي بي گيان و بي شو عوور و ناته وانن و هيچيان بي ناكري و له ناو هه موو
 دروست كراوه كاندا، نادميزاد - كه به عقل و بيرو باوه پ خاوهن پايه يه - مايه و هيزي
 نه وه ي نيه گيانله به ري دروست بكاو شتي مادده ي نه بي پيدا ي بكا، ته نانه ت به رابه ر
 به مردن و ژياني خو ي و به رابه ر به غه مباري و رزگاري خو ي، ده سه لاتي نيه و
 له پاش سه د سال عقل بازي و خو يندن و به راورد ي به سه رهات و ته ماشا كردني
 كاره سات، چه يران و سه رگه ردانه.

كه وا ته، به ئاشكرا پيوسته نينسان باوه ري بي و دان به وه دا بني كه خاوهن هي زيكي
 به رزي نه به زي وا هه يه له رسته ي هم جيهانه به دهره و نه و خاوهن هيژه، پهروه ردگاري
 هه موو عالمه و موحتاج نيه به كه س و هه موو عالم موحتاجي نه وه و له هه رچي
 عه يب هه يه دووره و هه رچي سيفه تي گه و ره يه، هه يه تي؛ نه و زاته «خودا» يه.

هم خاوهن هيژه قهديمه، هه ر بووه و نه بووني نه بووه و نه بهديه، هه نه بي و
 نه بووني به سه را نايه ت؛ هم زاته، مادده يي نيه پيوستي به جيگه بي و نه ندامي نيه له
 نه عزا و نه جزا په يدا بو بي و پيوستي به غه ير بي و وي نه و رهنگي نيه به شتيكه وه بي و
 پاكه له ته ر هف و لاي ژوور و خوار و راست و چه پ و سوور هت و شيوه ي نيه و
 هه موو عالم وا له قه بزه ي ته واناي نه وا؛ خاوهني عه رش و نهرز و ناسمانه و نه تواني
 ده س بدا له هه موو وه زعيكي هم عالمه و به هه ر نه وعي مه يلي بي، ئيشي تيا بكا؛
 له گه ل نه وه شدا كه سوور هت و شيوه ي نيه، له روژي قيامه تا هه موو خاوهن ئيمان ي به
 چاوي سه ر نه ييني وه ك چون له م دنيا دا يه كي مانگي چوارده نه ييني، به لام وه زعي نه

چاوپىنكەوتنە وا لە عىلمى خودادا؛ لە گەل ئەمەشدا، دوور و نزىكى بۆ ناوترى و تەرەف و راست و چەپ و خوار و ژوورى نىيە؛ ھەر كەسى لە ھەر شوپىنكا بى، خوا لە گەلباھە و نزىكتەرە بە ئىنسان لە رەگى لاملى.

بە كورتى، زاتى خواى تەعالا، لە ھىچ شتى ناچى و ھىچ وىنەى نىيە و لە ھەرچى نەقس و عەبىبە دورە و ھەرچى سىفەتى گەورە و كەمالە ھەر لە ئەزەلا بوويەتى و ئىستەش ھەبەتى و ھەروا بەو كەمالەو ئەمىنى ھەتا ئەبەد. ئەم زاتى خودا، زاتىكى تەنيايە، بى شەرىكە؛ لە بەر ئەو كە خاوەنى ھەموو كەمالىكە و لە ھەموو عەببى دورە، ئەتوانى بە ھەموو نەوعى تەسەرەف بكا لە عالا، ئىتر پىنووستى بە ئىعتىبار كوردنى كەسىكى تر نىيە. و ئە گەر رەفىقىكى واى بووايە كە لە دەس دان لە عالا ما شەرىكى بوايە، شۆرش و نىزاع لە ناو بەينا پەيدا ئەبوو و ياساكانى جىھان، وەك ھا توجۆى رۆژ و مانگ و ئەستىرە و وەزعى سەبىارە كان و وەزعى زەوى و ھىرش و خۆكىشانەوى دەرياكان و ياساى مەوسىمى و لاتە كان، لە سەر نىزامى خويان ئەئەمان و عالا بە فەنادا ئەچوو.

سىفاتی زاتی خودا

زاتى خواى تەعالا، زىندووو و زىندوووى، بە لەش و ئەعزا و ئەندام نىيە، زىندوووى ھەموو شتى بەو، بەلام زىندوووى خودا بە خۆبەتى؛ لە ئەزەل ھەتا ئەبەد، زىندووو و قەت نامرى.

ئەم زاتە، «عالم»: زاناھە بە ھەموو شتى و ئەم زانستەى ئەزەلبىيە و ئەبەدبىيە؛ عالمە بە ھەموو شتى كە قابىلى ئەو بە خەيالى لى بگرى لە ئەرز و ئاسمانا، لە گەورە و بچووك، لە ئاشكرا و پەنھان، تەنانەت ئە گەر مېروولە بى لە بنى زەوىيا برۆا بە رېدا، دەنگى پى ئەو مېروولە لە لای زانستى خودا ئاشكرايە؛ ھەر كەسى ھەر خەيالى بە دلېا بى، بەر لە خەيالەكە، ئەو لە ئەزەلا زانىويەتى و ئىستەيش ئەيزانى و لەمەولاش ھەر ئەيزانى؛ «بلا تشبىھ»، وە كوو يەكى ئاوينە بى لە بەرابەرى لاپەرە كاغە زىكى نووسراو وە بگرى،

چۆن ئەو ئاوینە سوورەتی ئەو لاپەرە و ئەو دێر و حەرفانە بە ریز وەرئەگرێ، وەها، خوای تەعالا ھەر لە ئەزەلەو ھەتا ئەبەد ھەر شتی لە ھەر شوینی و لە ھەر وەختیکا بی، وابە تەرتیبی خۆی لە بەر ئاوینە ی عیلمی ئەوا دیارە و ھیچ کەم و زۆریکی لێ ون نابێ.

ئەم زاتە، خاوەن «ارادە»: خواھیش و خواستە، ھەرچی لەم عالەما بوو و نیستە ھەبە و لەمەولا ئەبێ، ھەمووی لەسەر ئیرادە و خواستی ئەو و ھەرشتی خواستی ئەوی لە سەر بی، ئەبێ بی و ھەرشتی خواستی ئەوی لەسەر نەبێ، قەت نابێ؛ ھەرچی ئەسباب ھەبە بۆ شتی ھەمووی حازر بکری، مادام ھەوینی مەیلی ئەوی تیا نەبێ ناگیرسی و نابێ و ئیرادە ی ئەو لازەمە بۆ بوونی ھەموو شتی؛ لەگەڵ ئەو شدا ھەرچی لەسەر یاسای ئەمری ئەو بی، وەکوو ئیرادە ی کردوو پێشی رازیە و ھەرچی لەسەر یاسای ئەمری ئەو نەبێ، ئەو پێی رازی نییە.

«بلا تشبیه»، یە کئی بیستی دۆستیکی لە شوینی نەخۆشە، ئەو لەبەر دۆستایەتی ئەو کەسە ئەروا بۆ لای و چاوی پێ ئەکەوی و لەم روشتنەدا خاوەن ئیرادە و خواستە و کەس زۆری لێ نەکردوو، لەگەڵ ئەو یشالە و روژەدا ئارەزووی ئەو سەفەرە ی نییە و بە دڵ حەز ناکا بپروا بۆ ئەو شوینە و ئیشە کە ی خۆی بە جی بیلی.

زاتیکی «قادر»: قودرەتی ھەبە، یانی ھەر لە ئەزەلا سیفەتی تەوانایی و دەس روشتنی ھەبە بەسەر ھەموو شتیکی وادا کە مومکین بی، ئەتوانی بە ماوینیکی کەم ھەرچی گیانلەبەرە گیانی بکیشی و ھەرچی مردوو ھەبە یە زیندووی بکاتەو؛ پاشاییکی جیھانگیر بکا بە لات و داماداموئی بکا بە پاشای جیھان؛ وەکوو بلا تشبیه، رەئیسە دەستگای کارە با، بە ئانی ئەتوانی چرای ملیۆنی شوین دابگیرسینی یا بکوژینی ئەو، وەھا دەستی بە سەر ھەموو کردووە بیکا ھەبە و ئەتوانی جی بە جی بکا. «سمیع»: یانی ھەرچی دەنگ ھەبە ئاشکرا یا پەنامە کی ئەبیسی.

«بصیر» و بینایە، ھەرچی شت ھەبە لەبەر چاوا بی یا لەبەر چاوا نەبێ ئەبینی، گەورە و بچوو، ورد و درشت، ئاشکرا و پەنھان لای خوای تەعالا وەکوو یک وایە؛ زەرپری

تۆز لە فەزادا لە لای خوا وە کوو کینۆی دیارە؛ «بلا تشبیه»، نووسراویکی زۆر ورد که چاودەرکی نه کا، ئە گەر یه کێ زەرەبینی هەلگری که شت بکا به ملیۆنی قات چۆن ئەو حەرفە وردانە لە لایا گەرەن و دیارن، ئەو شتە ی که لە لای ئیমে دیار نییە لە لای چاوی دەرکی خودا به چەند هەزار قات گەرەه و دیارە.

زاتی خودا، «متکلم»: خاوەن که لامه، حالی بوون له سیفەتی که لامی خوا بو ئیমে ئەوەندە قابیلە که به وینە، بلیین: «بلا تشبیه»، ئینسانی به خویا ئەزانی هیزی هەیه له وجودیا ئەساسه بو ئەو که بتوانی مەقسەد و مەبەستی خوی بیئیتە خەیاڵهوه، ئەوسا بو ئەو خەیاڵاتە لەفز و حەرف بریار بدا، پاش ئەو به زمان دەریان بخا، خوای تەعالایش هەر له ئەزەلا سیفەتیکی وای هەیه ئەساسه بو ئەو هەر شتی مەیلی بیی دەری بپری، لەفزی بو دابنی و ئەو لەفزانە به هیزی پیرۆزی بگەیهنی به فریشتە ی قسە گەیاندن که ناوی «جبرائیل»ه و ئەویش به عەینی ئەو وتارە که خوای عالەم پیی گەیاندوو هەیه نی به پیغەمبەران، ئیتر به بی ئەو که ئەو فریشتە دەخلی بی به و تار و قسانەوه، ئەخریته دلیهوه، ئەویش لەسەر عەینی فەرمانی خودا تەبلیغی ئە کاو ئە یگە یینی به پیغەمبەران - سەلامی خویان لی بی -.

چۆنیەتی سیفاتی خودا

زاتی خوای تەعالا، وەك چۆن حەقیقەتی لای عەقل و هۆشی ئیমে به تەواوی دەرناکەوی، سیفەتە کانیشی هەر وەها بو ئیमे به تەواوی دەرناکەون؛ وەك چۆن ئەزانین زاتی خودا هەیه و زاتیکه «واجب الوجود»ه، ئەبی بیی و موحتاج به کەس نییە، وەها ئەیشزانین ئەم سیفەتە هەر له ئەزەلا بوون و ئەبی هەر بین؛ ئیमे چاومان ناکەوی به هیزی «ئەلکتریک»، به لام له کاتیکا که سیکی گرت و کوشتی، به بی گومان ئەزانین هیزیکی زۆر تەوانا بوو به ثانی ئەو ئینسانە زەلامە ی گرت و کوشتی؛ یا هەر کاتی چاومان کەوت به قەسری که به یاسایەکی بەرز ی هەندەسه به پارچە بەردی نەخش کراو و به قالبی دارپژراو، دروست کرابوو، بی گومان ئەزانین ئەو وەستا یە

زیندوو بووه، چونکه مردوو شتی پئی ناکری، ئەزانین زۆر زانا بووه، چونکه نهزان عهقلی به ههندهسه ناشکی و ئەزانین عهمله کان زۆر تهوانا بوون، چونکه بئ هیژ، بهرد و شیلمانی گهوره هه لئاگیری و ئەزانین چاو و گویان بووه، له بهر ئهوه که کریکاری که پر قسه نابیسئ و له فهرمانی وهستا باش حالی نابئ و کریکاری کوپر بهرد و خشتی مهقسوود نابینتتهوه؛ لهسهر ئەم ئەساسه، ئەزانین پهروهردگاری ئەم جیهانه جوانه رهنگاوپرهنگه، ئەبئ زیندوو و زانا و تهوانا و خاوهن خواست و بیسهه و بینا و خاوهن گوفتار بئ و به بئ ئەم سیفه تانه، ئەم دهسگایه دروست ناکری.

خیلافی ئەم سیفه تانه که بریتیه له مردویی و ناچاری و نهزانی و ناتهوانی و کهری و کوپری و لالی، هه موو عهیب و نهقسن و بو زاتی پهروهردگار ناشین؛ هه تا ئەگهه ئینسانیکی عاده تی ئەم عهیبانه ی پیوه بچه سپئ، زۆر عاری لی دی و ناره زایه؛ کهوابئ، بو زاتی خودا قابیل نین - تَعَالَى اللَّهُ عَن ذَلِكَ - .

ئیمان به مهلائیکه (فريشته)

مهلائیکه (فريشته): لای ئەهلی دین، بریتین له ئەجسامیکی له تیف، خوی تهعالا دروستی کردوون له ئەسلی نوور و ماددهی رووناك، نه نیرن و نه مین؛ ئەتوانن به هه موو وینه یی خویمان ده ربخه ن و به سووره تی عاده تی، به چاو نابینرین، به لام پیغه مبه ران - سه لامی خویان لی بی - ئەیانبینن.

ئیمان به مهلائیکه ئه وهیه ئینسان باوه ری بسئ کهوا ئەمانه وجوودیان هه یه و مه عسوومن له گونا ه و هه رچی خوا ئەمریان پئی بکا ئەیکه ن و هه رچی مه نعی بکا لیان نایکه ن؛ کرده وه یان هه موو فه رمانداریی خوایه و ژیانیان به هه ناسه دان و خواردن نییه، به لکوو به زیکری خودایه.

ئیمان به مهلائیکه، ئه وهیه ئەوانه ی خوا به ته فسیل باسی کردوون، ئیمه ش به ته فسیل باوه رمان پیان ببئ و ئەوه ی به ئیجمال و کورتی باسی کردوون، ئیمه ش هه ره به وه نه وعه باوه رمان پیان ببئ.

بینا له‌سه‌ر به‌یانی قورئان، ئەم مه‌لائیکه‌تانه زۆر زۆرن؛ ﴿وَمَا يَعْلَمُ جُنُودَ رَبِّكَ إِلَّا هُوَ﴾، واته: «له‌خوا به‌ولاوه‌که‌س ژماره‌ی سوپای خودا به‌ته‌واوی نازانی».

به‌پێی نه‌سسێ ئایه‌ت و فه‌رمووده‌ی چه‌زهره‌تی پێغه‌مبه‌ر ﷺ، ئەم مه‌لائیکه‌تانه مه‌ئمووری خودان و گه‌لێ به‌شن؛ هه‌ر به‌شێ ئیشیکیان پێ‌سپێراوه، له‌ئاسمان و نه‌زا، له‌به‌ر و به‌هرا؛ به‌عزیکیان، عه‌رشێ خودا هه‌لته‌گرن؛ ئەمانه، له‌دنیا‌دا چه‌وان و له‌قیامه‌تا هه‌شتن؛ به‌عزیکیان، «مُقَرَّبِينَ» نزیکانی باره‌گای خودان، یانی‌خواه‌ن پایه‌ن؛ ئەمانه، چه‌وانی ناویان دیاریه‌؛ یه‌که‌م «جبرائیل»، مه‌ئمووری هینانی وه‌حیه‌له‌لای خوداوه‌بو‌لای پێغه‌مبه‌ران؛ دووه‌م «میکائیل»، مه‌ئمووری رزقی گیانله‌به‌ره‌؛ سێهه‌م «عزرائیل»، مه‌ئمووری گیان‌کێشانه‌؛ چه‌وارم «اسرافیل»، مه‌ئمووری نه‌فخی سووره‌بو‌وێران کردنی دنیا و مراندنی گیانله‌به‌ر و زیندوو‌کردنه‌وه‌یان له‌پاشه‌پو‌ژا.

به‌عزیکیان، مه‌ئمووری نووسینی کرده‌وه‌ن له‌خێر و شه‌ر؛ به‌عزیکیان مه‌ئمووری با و هه‌ور و به‌فر و باران؛ به‌عزیکیان مه‌ئمووری پرسپاری ئینسانن له‌قه‌برا، ئەمانه مه‌شه‌وورن به‌«نکیر و مُنکِر»؛ به‌عزیکیان مه‌ئمووری عه‌زابی قه‌برن؛ به‌عزیکیان مه‌ئمووری عه‌زابی دۆزه‌خن؛ ئەمانه یانۆزده‌تایفه‌ن یا نوزده‌که‌سن گه‌وره‌که‌یان ناوی «مالک»ه، به‌عزیکیان مه‌ئمووری به‌هه‌شتن و گه‌وره‌ی ئەمانه، ناوی «رضوان»ه؛ بینا له‌سه‌ر فه‌رمووده‌ی پێغه‌مبه‌ر ﷺ، شوین نییه‌له‌ئاسمانا مه‌لائیکه‌ی تیا نه‌بی.

بزائن! هه‌روه‌کوو مه‌لائیکه‌هه‌یه، «جن»یش هه‌یه؛ ئەمانه له‌لای ئەه‌لی دین، له‌ماده‌ی ئاگرین دروست کراون؛ خوا له‌قورئانا فه‌رموویه‌تی: ﴿وَ الْجَانَّ خَلَقْنَاهُ مِنْ قَبْلُ مِنْ نَارِ السُّمُومِ﴾، یانی: «به‌ر له‌ئاده‌میزاد جنۆکه‌مان له‌ئاگریکی تیز دروست کردووه».

«جن»، به‌کوردی «په‌ری»یه؛ نێر و مێیان هه‌یه وه‌کوو ئاده‌میزاد خودا ته‌کلیفی ئەحکامی شه‌رعی لێ کردوون و پێغه‌مبه‌ری ئیمه‌ ﷺ هه‌روه‌کوو ره‌وانه‌کراوه‌بو‌ په‌روه‌رده‌کردن و ته‌می کردنی ئاده‌میزاد، ره‌وانه‌کراوه‌بو‌په‌روه‌رده‌کردن و ته‌می کردنی ئەوانیش، وه‌کوو له‌قورئانا له‌سووره‌تی «جن»دا باسی ئەکا.

له گه لئ شوینا له قورئانا، خودا باسی جینی کردووه؛ «شَیْطَان» که دوژمنی ئاده میزاده یه کیکه له وان؛ خودا له قورئانا فرموویه تی: ﴿كَانَ مِنَ الْجِنَّ فَفَسَقَ عَنْ أَمْرِ رَبِّهِ﴾، یانی: «شهیتان له جینییه کان بوو، له فرمانی خودا ده رچوو»؛ ههر جینیک زور شهروور و نابار بی، به شهیتان ناو ئه بری، ئه مانه، له زمانی کوردییا ناویان «دیو»ه. ئیمه له دنیا دا ئه مانه به چاو نابینین، تنها پیغه مبه ران ئه یابینین، به لام له قیامه تا ئه یابینین. ئه مانه به بی ئه مری خودا و به بی ته قدیری ئه و، ناتوان زیان به کهس بگه یین؛ بۆ پاریز له شه ری ئه مانه، ئه بی ئینسان په نا به ریته بهر خوا و له کاتی وه سه وه سه و خه یالی خراپا، «أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ» بخوینی و له کاتی خواردنی ته عاما، «بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ» بکا، هه روا له کاتی دهس کردن به ههر ئیشیکا که پیروزیه کی تیا بی بۆ ئه وه که ئه و شته به به ره که ت بی و له نزیکه شه یاتینه وه دوور بی. ئه گه رچی له پاش ئه وه که ئایه تی قورئان باسی شتیکی کرد پیوسته موسولمان باوه ر بکا و ته سلیمی بی، به لام ههر به بیرو هوش ئه بی ئینسان بیر کردنه وه ی بی، نابی هه ر شتی مادده ی له بهر چاوا دیار نه بی ئینکاری بکا؛ ئیمه، با و مه وجهی هه وا به چاو نابینین، له گه ل ئه وه شا داری گه و ره له بن هه لئه که نی؛ هیزی کاره با له پیش چاوا نییه، که چی ئه م هه موو کاره ساته عه جایانه ئه کا له دنیا دا، به ئانی هه زاران گیانله بهر ئه گرئ و ئه یسووتینی؛ رۆحی خۆمان به چاو نابینین، له گه ل ئه وه شا ئه زانین ئیمه خاوه ن رۆحین و به شمان له گیان هه یه. چاوی عه قل له چاوی سه ر به هیز تره، خوی ته علا قسه له گه ل خاوه ن عه قل و بیرو باوه را ئه کا.

ئیمان به و کتیبانه که خوا ناردوونی بۆ پیغه مبه ران

ئیمان به کتیب بریتییه له وه ئینسان باوه ری بی به وه که خودای گه و ره به هۆی مه لائیکه وه - که حه زره تی جبرائیله - ده ستوور و یاسای ناردووه بۆ لای پیغه مبه ران بۆ ئه وه که ته می و ته ربییه ی ئاده میزادی پی بکه ن؛ ئه م ده ستووره که هاتووه بۆ یان وه حیه له ته ره فی خودا وه، به و نه وه خودا ناردوویه تی گه یشتوو به پیغه مبه ران و به قه تعی،

نە مەلائىكە نە جىنى نە يانتوانىۋە دەستى بۇ بىەن و پىغەمبەرانىش بەعەينى ۋەزە بە بى زىاد و كەم گە ياندوۋىانە بەۋانە كە لەلای خوداۋە ئەمرىان پى كراۋە.

لەسەر فەرمودەى پىغەمبەر ﷺ، دە كىتەب بۇ حەزەرەتى ئادەم و پەنجا بۇ حەزەرەتى شىس و سى بۇ حەزەرەتى ئىدرىس و دە كىتەب بۇ حەزەرەتى ئىبراھىم نازل بوۋە، تەۋرات بۇ حەزەرەتى موسا و زەبوور بۇ حەزەرەتى داۋود و ئىنجىل بۇ حەزەرەتى عىسا و قورئان بۇ حەزەرەتى «محمّد المصطفى» - عليهم الصلوة و السلام - رەۋانە كراۋە.

حوكمى ئەم كىتەبانە، ئەۋەى كە غەبرى حوكمى قورئان بى، نەسخ كراۋە تەۋە. قورئان تا قىامەت فەرمانرەۋايە و بە قەرارى قەتەى، ئايەتى يا جوملەى يا لەفزى لە قورئان زىاد و كەم نە كراۋە و بە تەرتىبە كە لەلای خوداى تەعالاۋە ھاتوۋە تە خواروۋە ماۋە و پارىزراۋە؛ لە قورئاننا ھەر ئايەتى يا ھەر جوملە بە كى مەعنا كەى روون نە بى بۇ ئىمە پىۋىستە لەسەر ياساى ئايە تە دىارىە روونە كانى تر مەعنا و مەبەستە كەى ئىعتىبار بكەىن؛ ھەرۋەھا پىۋىستە بە دەست نوپۇزەۋە نە بى دەستى پىۋە نە دەىن و بە رۇح و دل حورمەتى بۇ قەرار بەدەىن.

ئىمان بە پىغەمبەران

پىغەمبەر، بە پىاۋى ئەلەىن لە ئادەمىزاد كە خۋاى تەعالا بە ھۋى حەزەرەتى جبرائىلەۋە شەرىع و دەستور و ياسا بە كى بۇ ناردىن بۇ ئەۋە بىكا بە رىگەى رزگارى بۇ دىنا و بۇ قىامەت؛ جا ئەگەر ئەم دەستورە ھەر بۇ ئەۋە كەسە خۋى بو، يانى ئەمرى پى نە كرابوۋە كە تەمى و تەربىيە تى خەلكى پى بكا، ئەۋە ئەۋە پىغەمبەرە نامورسەلە؛ ئەگەر ئەمرىشى پى كرابوۋە كە تەمى و تەربىيە تى خەلكىشى پى بكا، ئەۋە ئەۋە پىغەمبەرە پىغەمبەرى مورسەلە.

ژمارەى پىغەمبەران، ئەگەرچى ۋا مەشھورە كە سەد و بىست و چوار ھەزار يا دو سەد و بىست و چوار ھەزارە، بەلام باش ۋايە ئىنسان ژمارەى تايە تىيان بۇ دانەنى. ژمارەى ئەمانە ھەر ۋا لە عىلمى خودادا.

خودا له قورئانا فرموويه تي: ﴿وَإِنْ مِنْ أُمَّةٍ إِلَّا خَلَا فِيهَا نَذِيرٌ﴾، ياني: «هيچ كومهلې له ئادميزاد نه بووه ئيللا كه سيكمان بو ناردوون ته مي و ته ريبه تيان بكا»، پيغه مبهريكي و بيان ترسيئي له نه جماعي نافه رمانبي خودا و موژده يان پي بدا له پايه ي فرمانبه رداريبي خودا.

ههروه ها، فرموويه تي: ﴿مِنْهُمْ مَنْ قَصَصْنَا عَلَيْكَ وَمِنْهُمْ مَنْ لَمْ نَقْصُصْ﴾، ياني: «به عزى له و پيغه مبهرانه باسي ته و انمان گيږ اوه ته وه بو تو و به عزى كي انمان ناو نه بر دووه بو ت و باسي انمان نه كر دووه»؛ كه و ابې حق و ايه ئيمه باسي ژماره ي ته وانه نه كه ين؛ ته و ننده هه يه پيويسته باوه پمان و ابې ته وه ي پيغه مبهري مورسه له گوره تره له وه ي كه پيغه مبهري نامورسه له، له بهر ته وه كه تارك و نازارى مورسه له كان زورتر بووه له وانه ي غه يره مورسه له بوون.

ته و پيغه مبهره مورسه لانه له سه ر فرمووده ي حه زره تي پيغه مبهري ﷺ، سى سه د و حه فده كه س بوون؛ له م ژماره يه، له قورئان و حديسا، ٢٨ يان ناويان ديارى كراوه: «آدم، شېث، ادريس، نوح، هود، صالح، ابراهيم، لوط، اسماعيل، اسحاق، يعقوب، يوسف، شعيب، موسى، يوشع، هارون، الياس، اليسع، ذو الكفل، ايوب، يونس، اشمويل، داود، سليمان، زكريا، يحيى، عيسى، محمد المصطفى، عليهم الصلاة و السلام»؛ له ناو ته مانه شا، پينج كه سيان به پيغه مبهري «أولوالعزم»، ياني خاوه ن [هيممه ت و] زه حمه ت و نازار ناسراون: «نوح، ابراهيم، موسى، عيسى، محمد المصطفى» - سه لامى خوايان لى بې -؛ له ناو هه مووشيانا، حه زره تي موحه ممه د ﷺ، له واني تريان گه و ره تره و دينى تا روژى قيامه ت ده و ام ته كا و له دواى ته و هيچ پيغه مبهري نابي؛ پيغه مبهرايه تي و ياسا كه ي و دينه كه ي، بو گشت ئاده ميزادى سه رزه و ييه.

ئيمان و باوه پ به پيغه مبهران، بريتيه له وه ئينسان باوه پى بې كه ته م كومهلې پيغه مبهرانه هه ر كام له زه مانى خويانا پوخته و خولاسه و هه لېژيرراوى ئاده ميزادى ته و زه مانه بوون له بير و هو ش و خو و ره و شتى به رزا؛ ته مانه، به مه حزي فه زل،

خودای ته‌علا به جبرائیل کتیب و شه‌ریعه‌ت و ده‌ستوری بو نار دوون؛ ئەم پیغه‌مبەرانه، بی قوسوور و درینگی کردن و هریان گرتوو و ره‌فتاریان پی کردوو و به‌هه‌ر نه‌وعی ئەمریان پی کراوه، بی زیاد و کم، گه‌یاندوو یانه به‌خه‌لک؛ ئەمانه، مه‌عسوومن له‌ گونا و له‌ مه‌لائیکه و له‌ باقی مه‌خلووقی خودا گه‌وره‌ترن و پایه‌یان به‌رزتره، له‌ ناو خۆشیا نا مورسه‌ل له‌ غه‌یره مورسه‌ل و له‌ ناو مورسه‌له‌ کانا «أولوالعزم» ه‌کان له‌ غه‌یری ئەوان گه‌وره‌ترن و له‌ ناو ئەمانیشدا، حه‌زرتی موحه‌مه‌د له‌ باقیه‌کان گه‌وره‌تره. ئیمه له‌ سیفه‌تی پیغه‌مبەراییه‌تیا فه‌رقیان ناکه‌ین، یانی هه‌موویان به‌ پیغه‌مبهری خوا ئەزانین، با به‌عزیکیشان له‌ به‌عزیکیان گه‌وره‌تر بن.

دین پیویسته

دین و ئاین پیویسته بو ئاده‌میزاد. ئینسان که‌می بیر بکاته‌وه، ئەزانی ئەم ئاده‌میزاده به‌ ته‌نیا ناژی و پیویستی به‌ یارمه‌تی خه‌لک هه‌یه؛ که‌واته‌ گرده‌وه بوون له‌ گه‌ل خه‌لکدا، پیویستی ناچاریی ژیا نه و هه‌ر که‌سی له‌ هه‌ر کۆمه‌له‌ییکا، ئەگه‌رچی عه‌قل و بیر و هۆشی هه‌یه که‌ تا ئەندازه‌یه‌ک چاک له‌ خراب جیا بکاته‌وه، و یجدانیشی هه‌یه که‌ بو ئازاری خه‌لک دلی ئازاری پی‌بگاو به‌ ئاسایشی ئەوان دلی ئاسووده‌بی، به‌لام جینگه‌ی ئینکاریش نییه‌ که‌وا هه‌ر که‌سی، سوودی خۆی و ئاسایشی خۆی له‌ پیش هه‌موو که‌سیکی ترا دل‌خوایه‌تی و له‌سه‌ر ئەم ئەساسه، ئەغله‌ب هه‌را و شو‌رش و کیشه‌ په‌یدا ئەبی له‌ ناویانا؛ که‌وابی، پیویسته یاسا و ده‌ستور و نیزامیکی وایی له‌سه‌ری بژین؛ ئەم ده‌ستور و یاسایه، ئەگه‌ر هه‌ر ئاده‌میزاد خۆی دای‌بنی، له‌ زۆر رووه‌وه که‌م و کوور ده‌رئه‌چی، چونکه‌ عه‌قلی ئاده‌میزاد له‌ هه‌ر زه‌مانیکا ته‌نیا به‌وه‌دا ئەگا که‌ له‌و زه‌مانه‌دا له‌ ئارادایه و ناگا به‌ گه‌لی شتی پاشه‌رۆژا که‌ به‌پی چهرخ و هه‌لسورانی زه‌مان په‌یدا ئەبن؛ ئەگه‌ر ئەو ده‌ستوره‌ خۆیان دای‌بنین، پیویسته هه‌موو چه‌ند سالی جاری ده‌ستی بو‌یه‌ن بیگۆرن، به‌لام ده‌ستوری ئاسمانی، هی‌زی زۆرتره و بو‌هه‌میشه له‌سه‌ر عیلمی خاوه‌نی جیهان که‌ خودایه، به‌کار دیت.

ئه‌گه‌ر فه‌رز بکه‌ین ده‌ستووری ده‌ستکاری ئاده‌میزاد به‌کاردیت، چونکه ئه‌م ده‌ستووره له‌سه‌ر ئه‌ساسی هیزیکی ماددی به‌رپوه ئه‌پروا، هه‌رساتی ئه‌و هیزه که‌م و کوور بو، خه‌لک موبالاتی پی‌ناکه‌ن. به‌لام ئه‌و پینغه‌مبه‌رانه که ده‌ستووری ئاسمانی دینن، هیزیکی رۆحی وایان هه‌یه دلێ ئاده‌میزاد داگیر ئه‌کا و ئه‌بیرژینێ و ئه‌وانه‌ی که به‌راستی ئه‌و ده‌ستووره وه‌رئه‌گرن، حالیان وای لی‌دی و دلیان وا به‌خوداوه ئه‌به‌سری ئه‌گه‌ر هیزی ماددیش نه‌بی، هه‌ر خۆیان له‌به‌ر شه‌رم و حه‌یا له‌و خاوه‌ن ده‌ستووره به‌دل و رۆح فه‌رمانبه‌رداری ئه‌که‌ن و خودا به‌حازر ئه‌زانن.

که‌وابی، ئه‌گه‌ر یاسا، یاسای حوکوممه‌ت و فه‌رمانه‌وای دنیايش بی، هه‌ر پینوسته هیزیکی رۆحی مه‌عنه‌وی بیی ئاده‌میزاد پینه‌وه به‌سری. ئینسانیکی خاوه‌ن ئاره‌زوو، کاتی ده‌ستی رۆشت به‌سه‌ر ئاره‌زووی خویا، له‌شونیکی په‌نامه‌کیدا، غه‌یری هیزی رۆحی هه‌یج نییه مه‌نعی بکا له‌و ئاره‌زووی نه‌فسه‌و ئینسانێ دوژمنیکی بی و ده‌ستی به‌پروا به‌سه‌ریا به‌ناحه‌ق بیکوژی، ئه‌وه غه‌یری هیزی مه‌عنه‌وی و ترسی خودا هه‌یج شتی نییه مه‌نعی بکا له‌و گونا‌ه و جه‌ریمه‌یه؛ که‌واته، شه‌ریعه‌تی سه‌ماوی و هیزی رۆحی، پینوستی مانه‌وه‌ی نیزامی ژیان و رزگاری ئاده‌میزاده.

پینغه‌مبه‌ران پیاوی به‌رزی جیهانین

ئینسان توژی برونێ به‌عائیله و به‌کو‌مه‌له‌ی ناوشار و دیهاتان، ئه‌زانێ ئه‌م ئاده‌میزاده ئه‌گه‌رچی هه‌موو هه‌ر ئاده‌میزادن و هه‌موو قابیلی ئه‌وه‌ن ته‌می و ته‌ریه بکرین و به‌ئامۆژگاری به‌رز بینه‌وه، باوه‌ریش ئه‌کا به‌وه که ئاده‌میزاد له‌پایه‌ی قابیله‌ت و خووی ته‌بیعه‌تی و هیزی نه‌فسیدا، فه‌رقیان گه‌لی زۆره؛ گه‌لی که‌س به‌بی ماموستا هه‌ر به‌بیری خوی، سه‌نه‌تی نایاب ده‌رئه‌کا؛ زۆر که‌سیش، له‌گه‌ل رهنجی ماموستاشدا، فیری هه‌یج شتیکی به‌قیمه‌ت نابن؛ گه‌لی که‌س له‌پاش ئامۆژگاریی زۆر، هه‌یج ته‌می و هه‌رناگرن؛ گه‌لی که‌سیش، به‌بی ئامۆژگاری، خۆیان روو ئه‌که‌نه بیروباوه‌ری پاک و ره‌وشتی به‌رز و ئاسایش خواهی و براهه‌تی له‌گه‌ل ئاده‌میزادانا و شه‌ره‌ف و ناموس و دل‌سۆزیی ئه‌مانه بو خاوه‌ن ئینساف، دیاره.

له سەر ئەم ئەساسە، خۆای تەعالا لە و روژەووە ئادەمیزادی لە سەر زەوی داناو، لە هەر زەمانیکە، لە هەلبژێرراوی بە شەرا، یەکی یا چەند زاتیکی ئەخلاق بەرزى بە هۆی مەلائیکە تەمى و تەریبە کردوو و ناردوونی بو ئامۆژگاری ئادەمیزاد؛ ئەمانە، پێغەمبەرائی خۆدا بوون، تا دەوری ئاخری که خوا حەزەرە تی «محمّد» ی ناردوو بو تەریبە ی هەموو ئادەمیزادی جیهان.

ئەم زاتە، ناوی «محمد» ه کورپی «عبداللّه» ی کورپی «عبدالملطّب» ی کورپی هاشمی کورپی «عبدالمناف» ه؛ دایکی، ئامینە ی کچی و هەبى کورپی زەهرە یه؛ ئەم زاتە، لە نەتەوێ حەزەرە تی ئیسماعیلی کورپی حەزەرە تی ئیبراهیمە.

ئەم زاتە، چوار دە قەرن پێش ئیمپرو، لە شاری مەككە لە دایك بوو و لە عومری چل سالیدا هەر لە شاری مەككە، خەلاتی پێغەمبەرایە تی وەرگرتوو؛ پاش ئەو، سیانزە سال لە مەككە ماو و تەو؛ جا بە فەرمانی خۆدا، تەشریفی بردوو بو شاری مەدینە ی مۆنەوو وەرە و دە سالیش لە مەدینە ئیرشادی ئادەمیزادی کردوو بو ئەو که پەرورەدگاری جیهان و شایانی بەندەگی بو کردن و پەرستیاری «واجب الوجود»، یەك زاتە که ناوی «اللّه» یه.

لە ماوێ بیست و سێ سالاً، و رده و رده، قورئانی پیرۆزی بو هاتوو که بریتییە لە شەش هەزار و شەش سەد و شەست و شەش ئایەت؛ ئەم قورئانە پیرۆزە، تەمیی ئادەمیزادی کردوو بو خۆدا بە یەك زانین و بو فەرمانبەرداری خۆدا لە ئەمر و نەهیا و، بانگی کردوون بو هەموو ئەخلاقیکى بەرز که بو دین و دنیا سودی بیی و [پێغەمبەر] لە عومری شەست و سێ سالیدا لە شاری مەدینە ی مۆنەوو وەرە وەفاتی کردوو؛ مەرقدی موبارەکی، لە شاری مەدینە یه.

موعجیزە ی پێغەمبەران

ئەم پێغەمبەرانە که ئەمریان وەرگرت لە لای خۆداو بو تەمى و تەریبە کردنی ئادەمیزاد و دەستیان کرد بە ئامۆژگاری، بە تەبیعت، بە عزی کهس هەر بە تەماشای کردنی ئەخلاق و رهوشتی بەرزى ئەوان باوهر ئەکا و ئیمان دینى؛ بەلام بە عزی

کەسیش داوای ئەوەیان کردووہ کە ئەو پیغہمبەرە کاری عەجایی وایان بۆ بنوینی کە لەسەر خیلانی عادت بی تا بیی بە ھۆی باوەرکردنیان یا بە ھۆی ھیزی باوەریان.

جالەسەر یاسای ئەو زەمانە، ھەر شتی رەواجی بووبی، خوا لەو بابەتە موعجیزە ی پێ داو؛ مەسەلا، لە زەمانی ھەزرەتی موسادا، سحر و جادوو شافەییکی بەرز ی بوو، خوا بە ھیزی خۆی عاسای داری کردوو بە ماریکی گەورە بۆ موساکە بوو بە ھۆی داگیرکردنی ھەموو جادووکان؛ لە زەمانی ھەزرەتی عیسا شادا، فەننی دوکتۆری زۆر باو بوو، خوا ئەو ی کردوو بۆ ھەزرەتی عیسا کە مردوو زیندوو بکاتەو، کویری سکوما بینا بکاتەو، بەلەك چاک بکاتەو؛ ھەروا، لە زەمانی ھەزرەتی موھەممەددا ﷺ، فەساحت و بەلاغت و خوتبە و وتاری بەرز باو بوو، بۆیە خوا قورئانی ناردوو بۆ پیغہمبەر ﷺ کە ئەو نەندە پایە ی بەرزە بە ھەموو جین و ئینس، بەرابەریان پێ ناکری؛ خوا بانگی کردوو لە عالەم بین یا قورئانیکی وەھا، یا دە سوورەت، یا سوورەتیک بلین و کەس نەیتوانیو و ھەموو سەریان بۆ شوپ کردوو، ھەندیکیان لە عەنادا لە وتارو قسە دەرچوون بۆ جەنگ و شەر و ئاژاوە.

ئەم قورئانە، بەراستی موعجیزە یە لەبەر چەند دەلیل:

(یە کەم)، ئەو نوکتە ی وردە و ئەو ریعایە تی مەقام و مەجلیسە کە لە قورئانا ھە یە، لە ھیچ کتیبیکی ئاسمانی و ئەرزیدا دەست ناکەوئی و ناستوان لەم مەقاما نزیکی بینەو، کەسیش ناتوانی وینەیان بلیت.

(دووھەم)، باسی غەیبی زەمانی رابوردوو و گەلی کارەساتی پاشەپوژی تیا یە و گەلی باسی ئاسمان و ئەرزو بەر و بەحر و باسی ئەستیرە و ھەوا و باران و ئەوزاعی وای تیا یە کە لە تاقەتی ئادەمیزادا نییە بە بی خویندن و فیروون بیانزانی.

(سێھەم)، ئەم قورئانە لە ھەر بابەتیکەو بە باس ئەکا ھەمووی بە وینە یەکی راست دەرئەخا و بەقەتعی، درۆ و موبالەغاتی ناپەوا و قسە ی بی ئەساسی تیا نییە.

(چوارەم)، ئەم قورئانە رەوشت و دارشتن و تەرتیبی لە وتاری ئینسان ناچتی، بەلکوو ھەر کەسێ ورد بییتەو، ئەزانێ ئەم تەرتیبە شیرینە و ئەم دلگرتن و

رۇخراكىشانە و ئەم فرمانرە وايىبە بەسەر تەبىعەتدا، بە وتارىكى غەبى قودسى نەبى، قابىل نىبە.

(پىنچەم)، ئەوئى ئەسبابى سەعادەت و بەرزى ئادەمىزاد بى بۇ تەنيا و بۆكۆمەل و بۇ دنيا و پاشەرۆژ، تيا ھەبە؛ ئەم ئەكا بەو ھە گەورە ھە كىان بى فرمانى گەورە ھە وەر بىگرن؛ ئەگەر نىزاع و شۆرشىكىان لە ناوا پەيدا بوو، لەبەر رووناكى قورئان و فرمودەى پىنچەمبەرا دەفەى بىكەن و ئىشيان لەسەر راوېژ بى و عدالەتى ئىجتىماعى بەجى بىنن و فەرق لەبەنى كەسا نەخەن لە ھەر عونسورئ بى و ھەر رەنگ و ھەر زمانىكى ھەبى، مەگەر بەھۆى ئەخلاقى بەرز و مەنفعەت و سوودى فەردى و كۆمەلە ھەبە؛ ئەم ئەكا بە مەشغول بوون بە عىلم، بە سەنەت، بە دىن، بە ئەخلاق، بە دىسۆزى، بە راستى، بە غىرەت، بە ناموس، بە كۆمەكى داماو، بە ئىرشادو ئاموژگارى نەزان، بە يارمەتى دانى يەكتر لەسەر چاكە، بە عىززەتى نەفس، بە پەيوەندى بە زاتى خوداوە؛ ئەم ئەكا بەو ھە كە باوەرپان بى رۆژئ ئەبى و دنيا ھە كى تازەى و ھە دىت ھەر كەسئ تۆلەى رەفتارى خۆى وەر بىگرن؛ جا، قورئانئ كە ئەم دەستورى بى، ديارە لە ھەموو چەرخىكا و بۆ ھەموو چىنى و بۆ ھەموو رۆژئ بەكارە و ھەر لە دائىرەى قودسى ولە بارەگای بەرزى خوداوە دەرچوو و قسەى ئادەمىزاد نىبە و كەس ناتوانئ بەرەبەركى لە گەل بكا.

بىجگە لە قورئان، ئەم پىنچەمبەرى ئىمە ھە، موعجىزەى زۆرى ترى بوو ھە كە لە كىبى عالمان و ئەھلى تەئرىخا نووسراو [و] لە ھەموو موعجىزە بەك گەورە تر موعجىزەى ئەخلاقە.

ئەم زاتە عالی جەنابە، بى ئەو ھە لە مەكتەب و مەدرەسە ھە كە خویندىبىتى و بى ئەو ھە لە ناو باوك و باپەرە یا پاشایى دەستور و نىزامى ئىدارەى عالەم بووبى، ھاتوو لە ناو قەومىكى نەزانى خاوەن عەنادى ماددە پەرستائى پىنچەمبەرى خۆى كەردوو و ئاموژگارى كەردوون بە عىلم و ھىكەت و ئەو ھەندە ئەخلاقى بەرز بوو ھەر بە رەفاقت، بىجگە لە بەيانى قسە، ئەخلاقى ئەو قەومە ھەلسووراندوو لە نەزانى ھە بۆ

زانباری و له عنادہ وہ بو ئارامی و ئیدارہ و له غەزەب گرتنە وہ بو حیلیم و حەوسە لہ و له ماددە پەرسستیە وہ بو خودا ناسین و غەیب پەرسی، بە نہوعی کہ ئەو رەفیقانە ی بە ماوہ یە کی کہم، بوون بە پارچە ئاگریکی رۆحی و بە چرایە کی خاوەن پرتە و کہ لە ئەرز و کوو رۆژی چەرخێ بەرز پرتەویان بلاوئە کردە وہ بەسەر پانایی جیھانا و ئادە میزادیان لە پەستی مەشرەب و ئەخلاقە وہ ئەگە یاند بە لووتکە ی بەرز ی ئەخلاق.

ئەم زاتە، لە ھەموو کاتیک، لە خۆشی و ناخۆشیا خۆگر و راست بوو. پەیمان راگر بوو، ئەو نە ئیعتیمادی لەسەر خودای خۆی بوو لە ھیچ کارەسات و پێش ھاتیکا دلی نە لەرزبوو و توانیویە ریسالە تی خۆی بیاتەسەر؛ ئەم خوو و رەوشتە دامەزراو، لای پیاوی ھوشیار لە ھەموو موعجیزە ی بەرزترە، لەبەر ئەو کہ موعجیزە، بەس بە خەلقى خودایە و شەخس عەلاقە ی پێوہ نییە و ھونەر لەوہ دایە ئینسانی مەرد لە ئەفسی خۆی و لە ئەخلاق و کردەوی خۆیا دامەزراو بی.

کۆمەلی ئوممە تی ئەم زاتە، لە کۆمەلی ھەموو پیغە مبرە کان گەورە ترە و دینە کہ ی لە ھەموو دینی میانە ترە و بو رۆژ، ریک و پیکترە و ھەمیشە مونسەبە ی لە بەینی دین و دنیا راگر توو.

لە ئوممە تی ئەم زاتە، لە پاش وەفاتی خۆی، پینچ کەس لە ماوہ ی سی سالا جیگە نشینی ئەویان بە راستی کردوو: ئەبووبە کری سیدیق، عومری فاروق، عوسمانی «ذی النورین»، عەلی کورپی ئەبووتالب کہ مەشھوورە بە «اسد اللہ»، حەسەنی کورپی عەلی، عالمانی ئوممە تە کہ ی، قورئان و فەرموودە ی ئەویان بە راستی راگر توو، عالمی زۆریان تیا ھەلکە و توو؛ لەناو ئەمانە لە ئادابی شەرعیە ت، چواریان مەزھە بیان کۆ کراو تە وہ: ئیمامی ئەعزەم ئەبوو حەنیفە نوعمانی کورپی سابت، ئیمامی مالک، ئیمامی شافعی، ئیمامی ئەحمەد؛ لە ئیعتقادیشدا، دوو ئیمامی گەورە مەشھوورن؛ یە کہم، ئەبولحەسەنی ئەشعەری، دوو ھەم ئەبوو مەنسووری ماتوریدی؛ ئیمە کہ موسولمانی کورد زمانین، لە شەرعا تابیی ئیمامی شافعی و لە ئیعتقادا تابیی شیخ ئەبولحەسەنی ئەشعەریین - خوا لە وان رازی بی - و لە ئیمە ییش بە پیروزی کۆششی ئەوانە وہ.

ئەو موسولمانانە کە پایەیان لە دنیا دا بەرزە

وتمان لە دینی ئیسلاما ئەو کەسە زۆر گەورە یە کە تەقوای زۆر بێ؛ تەقوای سێ پایە ی هەیه؛ یە کەم، بریتییه لە خۆپاراستن لە کوفر؛ دووهم، خۆپاراستنە لە هەر کردەوێی کە ئینسانی پێ فاسق بێ، بەم مەعنا ئینسان بە دەستووری ئاینی ئیسلام عادل بێ؛ سێهەم، خۆپاراستنە لە غەیری خودا، یانی: هەر وتار و رفتار و «تصوورات» و باوەڕێکی دەروونی هەیه، هەموو، پاك لە بەر زای خودا بێ و بە تەواوی، لە دۆستی و فرمانبەرداری خودادا بتوێتەو.

لەسەر ئەم یاسایە گەلێ لەم ئوممەتە مەشهور بوون بە ئەهلی تەقوای لە عورفا بە «وہلی» ناو ئەبرین، و بە کۆمەڵ پێیان ئەلین: ئەولیا.

لەگەڵ ئەوەشدا، زۆر کەسی وا بوون ئەم پایە گەورەیانە نەبوو و بە هۆی و زەع و رۆژەو و بە دەورگرتنی کۆمەڵێ لە نەزان و ئەهلی دنیاو مەشهور بوون بە وہلی؛ ئیمە حسابی ئەمانە حەوالە ئەکەین بە خودا و بە رۆژی حساب و کیتابی خۆیان و باوەرمان وایە گەلێ لەم ئوممەتەش هەن پایە ی بەزریان هەیه و بەراستی ئەهلی تەقوان و فرمانبەرداری خوای تەعالا ئەکەن.

ئەمانە پێویستە چەند شەرتی هەیه تیا یاندا بێتەجی:

(یە کەم)، زانا بن بە ئادابی دینی خۆیان و بە ئەحکامی شەریعتی ئیسلام، ئەوہی کە پێویستە بە ناچاری رفتار ی پێ بکەن؛

(دووہم)، بەراستی لە ئیتاعە و فرمانبەرداری شەریعتە تدا بن؛

(سێهەم)، ئەوہیە ئەو کەسە کە رەفیق و هاومەشرەبیانە لەسەر فرمانبەرداری شەریعت دەوام بکا؛ ئەم نەوعە ئینسانانە لە هەر وەختیک و لە هەر شوێنیکان، باوەرمان هەیه لە ئەولیای خودان و خاوەن کەرەمەتن.

زۆر پێویستە ئینسانی موسولمان بەرچاوی روناک بێ و خاوەن بیرو هۆشی راست بێ؛ هەر وہ کوو لازمە حورمەتی پیاوی خاوەن تەقوا بگری و لە رەفاقت و

یروزی خوو و رهوشتی سوود وهربگری، ههروا پیویسته ئاگای له خووی بی، له خۆیهوه به ههوا و ئارهزووی نهفس نهکهوئته دواي پیاوی که به غرور داوای پایهی بزرز بکاو خووی له شهپی هاوپییهتی ئهوانه پیاریزی و بهراستی، نیشانه و شهرته پینشووهکان تهماشای بکا.

ئیمه که موسولمان و ئههلی سوننهتین، عهقیده و باوهرمان وایه که تهرتیبی جیگه داری پیغه مبه رﷺ، له سه ر ئه و ریزه یه که به یانمان کرد؛ یه که م، ئه بووبه کری سیددیق؛ دووهم، عومهری کورپی خهتاب؛ سیههم، عوسمانی کورپی عهفان؛ چواره م، عهلی کورپی ئه بووتالب؛ پینجه م، حه سن - خویان لی رازی بی - .

عهقیده شمان وایه ئه هلی هه موو قهرنی له زه مانی پیغه مبه ره وه تا رۆژی قیامت، له ئه هلی قهرنی دوايي باشترن و هه موو ئه سحابه کانی پیغه مبه ره رﷺ له چینی تابعین و چینی ئه مان له چینی تابعی تابعین گه و ره ترن و هه روا به م ته رتیه .

هه روا، عهقیده مان وایه پیویسته ئه م ئوممه تی ئیسلامه ئیمان، یانی سه رۆك و فه رمانه وه ای بی بو ئه وه که ئیداره ی واجباتی ئه م ئوممه ته بکاو مه سله حه تیان جی به جی بکاو ئه بی ئه م سه رۆك له تایفه ی قوره یش بی، مادام له ئیتاعه ی خوداو فه رمانی شه ریه ته تا بن؛ ئه گه ر ئه مه ری نه که وت، دروسته که سیکی تر بی به و شه رته بتوانی ئیداره ی پیویستی موسولمانان بکاو فه رمانه دراریان واجبه به و شه رته له سه ر ده ستووری قورئان ره فتار بکه ن که یه کی له ره فتاره کان ئه وه یه له ده ستووری حوکما، دان بنین به مه جلیسی شوورای ئیسلامیدا.

ئیمان به رۆژی ئاخیرهت

ئیمان به رۆژی ئاخیرهت ئه وه یه ئینسان به دل باوه ری بی وه ک چۆن خودا ئه م دنیا یه ی له نه بوون خهلق کردووه، ئه م ئاده میزاده ی دروست کردووه، ههروه هاش ئه م دنیا تیک ئه دا و ئه م گیانله به رانه ئه مرینی و له پاش ماوه یه ک، دووباره ئه م مردوانه زیندوو ئه کاته وه و له پاش حساب هه رکه س له سه ر وینه ی ره فتاری له دنیا دا، تۆله ی خووی ده ست ئه که وی.

به‌ر له هاتنی رۆژی قیامه‌ت، وه‌زعی مردوو له قه‌برا و نیعمه‌ت و زه‌حمه‌تی قه‌بره‌یه. به‌پێی فرموده‌ی پێغه‌مبه‌ر ﷺ، که‌سه‌ی مرد، ئه‌و که‌سه له‌پاش مردن رۆحه‌که‌ی عه‌لاقه‌ی به‌له‌شه‌که‌یه‌وه هه‌یه‌و به‌ر له هه‌موو شتی، مه‌لائیکه‌ی پرسیاری قه‌بر حازر ئه‌بن لای و پرسیاری لێ ئه‌که‌ن ئاخۆ باوه‌ری به‌رامبه‌ر به‌خودا و پێغه‌مبه‌ر و قورئان و ئیسلامه‌تی چۆنه؟! ئه‌گه‌ر به‌باشی جوابیان بداته‌وه، ئه‌وه له‌و زه‌حمه‌ته‌ر زگار ئه‌بێ، ئه‌گه‌ر وانه‌بێ، گه‌ڕۆده‌ی ئازار و عه‌زاب ئه‌بێ له‌قه‌برا.

باشترین نمونه‌ی بۆ خۆشی و ناخۆشی مردوو له‌قه‌برا، وه‌زعی نوستنی ئینسانه؛ ته‌ماشای ئه‌که‌ین له‌وه‌ختی نوستنا، گه‌لی و هه‌خت وه‌زعی زۆر خۆش ئه‌بینین یا وه‌زعی نابار و دیشوارمان به‌سه‌را دیت به‌جۆری که‌نزیکه‌ شیت بین، له‌گه‌ڵ ئه‌ویشا ئه‌و که‌سانه‌که‌ وان به‌ده‌ورمانا به‌قه‌تمی، له‌وه‌زعی ئیمه‌ ئاگادارین؛ که‌واته، نابێ ئینسان له‌مه‌سه‌له‌دا ته‌ماشای ئه‌وه بکا که‌ ئینسان وانه‌بێ ئه‌سووتی یا ئه‌که‌وێته‌ ده‌ریاوه‌ یا پارچه‌ پارچه‌ ئه‌کرێ یا له‌قه‌برا جووله‌و حه‌ره‌که‌ی نییه، چونکه‌ عه‌زابی قه‌بر یا خۆشی قه‌بر، به‌ر له هه‌موو شتی، عائیدی رۆحه‌و شه‌رت نییه‌ وه‌ك عه‌زاب و خۆشی ئینسانیکێ زیندوو بێ و هه‌موو له‌شی به‌شداربێ له‌و خۆشی و ناخۆشییدا و ئه‌بێ حه‌قیقه‌ت و ته‌فسیلی ئه‌م وه‌زعه‌ حه‌واله‌ بکه‌ین به‌عیلمی خودا.

پێویسته ئینسانی موسوڵمان باوه‌ری بێ به‌وه‌ که‌ خودا ئه‌م دنیا ئه‌گۆرێ و ئه‌م گیانه‌به‌رانه‌ ئه‌مرینێ، جا زیندووین ئه‌کاته‌وه، یا له‌سه‌ر عه‌ینی ئه‌جزا رزیوه‌ کان له‌هه‌ر شوینێ ببن، یاخود وینێ ئه‌و ئه‌جزایانه‌یان بۆ خه‌لق ئه‌کاته‌وه به‌جۆری که‌ هه‌ر شه‌خسی ئه‌زانێ خۆی کییه‌ و ناوی چیه‌ و کۆری کییه‌ و خه‌لکی کام شوینێ و خوای ته‌عالا‌هه‌ موویان گه‌رد ئه‌کاته‌وه و حسیی کرده‌وه‌یان له‌گه‌لا ئه‌کا.

ئه‌بێ باوه‌ری بێ که‌ ئینسان هه‌ر کرده‌وه‌یه‌کی بێ له‌چاکه‌ و خراپه‌، به‌ترازوو (میزان)، مه‌علووم ئه‌کرێ. پێویسته باوه‌ری بێ به‌وه‌ که‌ پردی «صراط» راسته‌ و ئه‌م عه‌لامه‌ ئه‌بێ به‌سه‌ریا رابوورن، جا ئه‌و که‌سه‌ی که‌ ئه‌هلی نه‌جاته‌ به‌ وه‌زعیکی زۆر ئاسان رانه‌بووری، به‌عزێ وه‌کوو به‌رق، به‌عزێ وه‌کوو با، به‌عزێ وه‌کوو سواریکێ تیژ، به‌گۆره‌ی پایه‌ی ره‌فتاریان؛ جا هه‌ر که‌سه‌ی زگار بوو له‌وه، حه‌واله‌ی به‌هه‌شت

ئەكرى، ئەو كەسەش كە موسته حەقى عەزابە، ئەكە ویتە دۆزەخەو، ئەگەر كافر بى، بە ئەبەدى. وە ئەگەر موسولمانىكى گوناھبار بى، ئەو ئەندەى گوناھە كەى عەزاب ئەدرى، جا لەوئى دەرئە كرى بۆ بەهەشت؛ خودا لە قورئانا فەرموویەتى: ﴿فَاهْدُوهُمْ إِلَىٰ صِرَاطِ الْجَحِيمِ، وَقَفُوهُمْ إِنَّهُمْ مَسْنُؤُونَ﴾، یانى: ئەو «بەدرەفتارانە رینموونى بکەن بۆ سەر رینگەى دۆزەخ و رایان بگرن لە بەر ئەو كە پرسىاریان لى ئەكرىت».

پىویستە باوەرى بى بەو كە بەهەشت و دۆزەخ ئیستە هەن، بەلام بە وەزعیكى دیارى مەعلووم نییە جینگەیان لە كویە و پىویستە حەوالەى عیلمى خودا بكرىت. پىویستە باوەرى بى بەو كە «شەفاعەت»: تەكاردن لە لایەنى پىغەمبەرەو ﷺ، هەیه لە چەند شوینىكا:

(یە كەم)، بۆ ئەو كە زوو حیسابى ئەعمال بكرىت و مەخلووقات رانەگیرىن؛

(دووەم)، بۆ عەفوى گوناھى هەندى گوناھكار؛

(سپهەم)، بۆ بەرز كردنەوہى پایەى هەندى كەس؛

(چوارەم)، بۆ سووك كردنى عەزابى بەعزى. هەروا، شەفاعەت بۆ سەرپاكى پىغەمبەران و بۆ سألحان و شەھیدان هەیه. قەبوولى شەفاعەت لەبابەتى فەزلى خودایە و ئایەتى قورئان لەسەر ئەمە هەیه و حەدىس ئەیفەرمویت.

هەروا پىویستە باوەرى بى بەو كە لەپیش داخلى بوونى بەهەشتا، ئەوانەى كە لە عەزاب رزگار بوون لەسەر «حوض المورود» كۆئەبنەوہ؛ ئەم حەوزە، مەشھورە بە حەوزى پىغەمبەر ﷺ و ئەندازەى جامى ناو ئەم حەوزە، لە عیلمى خودایە، هەر كەسى لە ئاوى ئەم حەوزە بخواتەوہ، قەت تینووى نابى و هەرچیش لە بەهەشتا بخواتەوہ، هەر بۆ لەزەت و خوشیە.

ئیمان بە قەزا و قەدەر

ئیمان بە قەزا و قەدەر، بریتیە لەو كە ئینسان باوەرى بى هەرچى لە عالەما پەیدا ئەبى، هەمووى ئیشى خودایە و بە خەلق و ئیرادە و دروست كردنى ئەو و زاتى خودا نەبى كەس خالق نییە.

ئه‌بێ باوه‌ری بیی به‌وه ئه‌گه‌رچی ئه‌وانه‌ی له‌ عاله‌ما په‌یدا ئه‌بن مه‌خلوقی خودان، به‌لام هه‌رچی له‌ ده‌ستی عه‌بدا بی که‌سبی عه‌بدیشی تیا هه‌یه، یانی: خوای ته‌عالا خه‌لقی عه‌بدی کردوو و خه‌لقی قودره‌ت و هیزی عه‌بدی کردوو و ئه‌و شته‌یش که‌ عه‌بد ته‌یکا هه‌ر خودا دروستی ئه‌کا، به‌لام عه‌لاقه‌ی عه‌بدیشی پیوه‌یه، ئه‌و عه‌لاقه‌یه ناوی که‌سبه، چونکه‌ به‌ ئاشکرا ئه‌زانین یه‌ کئی له‌رز بیگری‌ت و به‌ ناچاری بجوولێته‌وه فه‌رقی هه‌یه له‌گه‌ڵ یه‌ کئی که‌ خۆی خۆی بله‌رزینێته‌وه، له‌به‌ر ئه‌وه که‌ یه‌ که‌م، عه‌لاقه‌ی عه‌بدی تیا نییه و دووهم، عه‌لاقه‌ی تیا هه‌یه.

قه‌راردانی ئه‌م عه‌لاقه‌یه، پیویسته‌ بو‌ راگرتنی نیزامی عاله‌م؛ ئه‌گه‌ر ئه‌م عه‌لاقه‌یه نه‌بی، ئه‌بی هیچ که‌س له‌ هیچ کرده‌وه‌یه‌کی باشا تاریف نه‌کری و جه‌زای خه‌یری نه‌بی و له‌ هیچ کرده‌وه‌یه‌کی خراپا زه‌می نه‌کری و تۆله‌ی لێ نه‌سه‌نرێته‌وه، ئه‌مه‌یش خیلافی نیزامی عه‌قل و هۆشی ئینسانه.

پیویسته‌ باوه‌ری بیی به‌وه که‌ هه‌رچی که‌سبی عه‌بدیشه، هه‌ر وا له‌ژێر دائیره‌ی ئیراده‌ی خودادا، که‌واته، به‌ بی خواستی خودا له‌م عاله‌مه‌دا هیچ ئیشیکێ گه‌وره‌ یا بچووک ناکری، چ خیر و چ شه‌ر، چ قازانج و چ زه‌ره‌ر، به‌لام ئه‌بی بزانی که‌وا ئیراده‌ و خواستی خودا، تایبعی عیلمی خودایه‌ و خودا عیلمی رابوردوو به‌وه که‌ ئیمپرو ئیمه‌ چ شتی ئیختیار نه‌که‌ین و چی ئه‌که‌ین به‌ مه‌یلی خۆمان، ئه‌ویش له‌سه‌ر وه‌زعی ئه‌و عیلمه‌ ئیراده‌ی شته‌که‌ی کردوو، که‌ وابی، ئیمه‌ مه‌سئولین له‌ ئیختیار و که‌سبی خۆمانا و به‌ هه‌ر نه‌وعی ئیختیارمان هه‌لسووپی، خودا وه‌ها خه‌لق ئیجاد ئه‌کا.

بزانی! مه‌عنای قه‌زا و قه‌ده‌ر، ئه‌مه‌ نییه‌ ئینسان راوه‌ستی و هیچ شتی نه‌کا و بلیت قه‌زا چۆن بووه‌ هه‌روا ئه‌بی، چونکه‌ ئیمه‌، ئاگامان له‌ قه‌زای خودا نییه‌ چۆنه‌، به‌لام ئاگامان له‌وه هه‌یه که‌ هه‌ر شتی ئه‌سبابیکێ هه‌یه که‌ وا له‌ میزانی ته‌وانا و تاقه‌تی ئیمه‌دا و ئاگایشمان له‌وه هه‌یه که‌ خودا فه‌رمانی داوه‌ به‌وه که‌ ئه‌سبابی چاکه‌ جی به‌جی بکه‌ین و خۆمان له‌ ئه‌سبابی خراپه‌ بپاریزین؛ به‌لێ له‌پاش کۆشش کردن، ئه‌گه‌ر شتی به‌دل‌خوازی ئینسان ری نه‌که‌وت، ئینسان بو‌ دل‌خۆشی دانه‌وه‌ی خۆی، ئه‌توانی بلی ئه‌مه‌ قه‌زای خودایه‌ پیویسته‌ جی به‌جی بی.

پيوسته ئينسان باوهرى واپى ھر هر چى خودا ئه يكا به مه حزى ئيختيار و فه زلى خو به تى و هيچ شتى له سهر خودا واجب نيه.

پيوسته باوهرى بىي كه خوا ئه توانى هموو ته كليفي بكا له عه بدى خو، به لام قهت نه بووه و نابى ته كليف به شتى بكا له تاقت و ته واناي عه بدا نه بى.

پيوسته باوهرى بىي به وه كه خودا خاوهن ته سه روفى مو تله قه، ئه توانى ئينسانى باش عه زاب بدا و ئه شتوانى پياوى گونا هبار عه فو بكا، ئه گه رچى له سهر فه رمانى خو تولى چا كه ي هيچ كه سى نافه و تينى. پيوسته باوهرى بىي به وه ئه گه رچى هموو ئيشيكى خودا حيكمه تى تيايه و خالى نيه له حيكمه تى كه خو تيزانى، به لام واجب نيه له سهر خودا ئه وه ي مه سلله حه ته بو ھر كه سى ئه وه بكا، ئه گينا هه رگيز كافرىكى نه خو شى لاتى ناشيرينى بى عه قلى دروست نه ئه كرد.

پيوسته باوهرى بىي به وه كه فه رمان له عالما هه ر بو خودايه، هه ر ئه و ئه توانى شتىك واجب يا حه رام يا سوننهت يا مه كرووه يا موباح بكاو ته سه روفى گشتى حه واله ي خودايه.

پيوسته باوهرى بىي به وه كه هه موو رزقى ھر له خودا وه وه ئه جهل به كيكه كه خودا دايناوه: ﴿وَلِكُلِّ أُمَّةٍ أَجَلٌ وَلِكُلِّ أَجَلٍ كِتَابٌ﴾.

عه قيه دى ئه هلى سوننهت، ئه وه به كه ئاينى ئيسلام برى تيبه له قورئان و حه ديس كه فه رمووده ي پيغه مبه ره ﷺ؛ روون كردنه وه ي مه عناي قورئانيش، حه واله ي پيغه مبه ره ﷺ؛ به پيى به يانى قورئان و حه ديس، ئيجماعى عالمانى به رزى ئيسلام، يانى «مجتهدين»، جيگه ي باوه ره [و] هه روا ئه و قياس و ده ليلا نه ش كه مو جته هيد به كار يان بىنى. كه واته، بناغه ي ئه حكام له سهر پينج شته: قورئان، حه ديس، ئيجماع، قياس، ئيستيدالال.

له هه ر شو ئيكا خيلاف له به ينى عالمه به رزه كانا بىي، ئه وه له بهر ئه وه به كه ئايهت و حه ديس له و شو ئينه دا نيه، يا خود هه به به لام چه ند مه عنايى هه لئه گرى و هه ر عالمى له سهر مه عنايى ئه روا؛ جا ئه وان ه يان كه گه يشتن به حه ق، دوو ئه جريان هه به؛ ئه وان ه شيان به حه ق نه گه يشتن، به ك ئه جريان هه به كه برى تيبه له ئه جرى زه حمهت كيشانه كه يان.

ھەر موسولماننى ئىشىكى ۋا ھاتە رىگەى كە شوپنى ئىختىلافى ئىمامە كان بى، پيوستە يا پروا بۆلای قازىبى شەرىعى كە ھوكمى بۆ بىدا، يا خۆى تەقلیدى ئەو عالمە بكا كە ئەو شتەى بەرەوا زانیوۋە قابىل نىبە بە بى يە كى لەم دوو رىگەى بە ئەو شتە بكا. ئىمە، عەقىدە مان واپە ھەرۋە كوۋ ئەوۋەلى ئەم دنیا ۋا لە عىلمى خودادا، ھەرۋا ئاخىرە كە ىشى ھەر لە عىلمى ئەوایە ۋە كەس نازانى كەى تەواۋ ئەبى؛ عەقىدە شمان واپە ھەر نىشانەى كى ئاخىر زەمان كە ھەزەرەتى پىغەمبەر فەرموۋىتى، ھەموۋى راستە. ئەمانەى كە بە يانم كىردن، بە كورتى، ھەموۋ عەقىدەى موسولمانانى ئەھلى سوننەت ۋە جەماعەتن كە لەسەر رەۋشەتى ھەزەرەتى پىغەمبەر ۋە يارە كانى ئەرپۇن بەرپىدا. ئەمجار باسى پىنج بەندەى فەرعى دىنە.

بەندى يە كەم: دوو كەلىمەى شەھادەت

بەندى يە كەم: دوو كەلىمە شەھادەت «أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ»، پيوستە ھەموۋ موسولماننى بە كورتى مەعنای ئەم دوو كەلىمەى بزاننى كە ئەمەى: بە زمان ئەلىم ۋە بە دل باۋەرەم ھەى كە ۋا ھىچ زاتى نىبە بەراستى بەندەى بۆ بىرى مەگەر ئەو زاتە كە ناۋى «اللہ» يە [ۋە] بە زمان ئەلىم ۋە بە دل باۋەرەم ھەى كە ۋا ھەزەرەتى موھەممەدى عەرەبى - كە داىكى ناۋى ئامىنەى ۋە باۋكى ناۋى عەبدوللاى ۋە باپىرەى ناۋى عەبدولموتەلىبە ۋە باپىرە گەرەى ناۋى ھاشمە، پىغەمبەرى خوداى ۋە خودا رەوانەى كىردوۋە بۆ تەمى ۋە تەرىبە كىردنى جىن ۋە ئادەمىزادو لەپاش ئەو ھىچ پىغەمبەرى نابى تا رۆژى قىامەت ۋە ھەرچى ئەو فەرموۋىتى ۋە كىردوۋىتى، راستە.

بەندى دووھەم: نوپۇز

كە برىتتە لە پىنج فەرز لە ھەموۋ شەو ۋە رۆژنىكاۋ لە شارى مەككە لەو شەو ۋە دا كە ھەزەرەتى پىغەمبەر ﷺ رۆشت بۆ ئاسمان بۆ ميعراج، خوا فەرزى كىردوۋن لەسەر ھەزەرەت ۋە لەسەر ھەموۋ فەردى لە ئوممەتى ئەو كە عاقل ۋە بالغ ۋە پاك بى. لە بەعزى شوپنىشا لە باتى نوپۇزى نىوەرپۇ نوپۇزى جومعە ئە كىر كە دوو ركاتە لە گەل دوو خوتبەدا.

جاله بهر ئه وه كه شهرتى نوٲوژ پاكىيه له بى دهس نوٲوژى و له ش پىسى و پاكى ئه ندام و جىگه ي نوٲوژ، بهر له باسى نوٲوژ، باسى «طهارت» ئه كه ين. مه بهست له ته هارهت، لابر دنى بى دهس نوٲوژىيه كه پىي ئه لىن «حه دهسى ئه سغه ر» و لابر دنى له ش پىسىيه كه پىي ئه لىن «حه دهسى ئه كبه ر» و پاك كردنه وه ي هه رشتىكه كه پىس بووبى، به وجوړه ي كه شهرع برپارى داوه.

پىوېسته بو لابر دنى ئه م دوو حه دهسه و بو پاك كردنه وه ي هه ر شتى پىس بووبى ئاو پكى و هه كه به ئاوى رووت ناو بېرى، يانئ به بى ناتوړه يه كى پىوېست، پىي بلين ئاو؛ «مُسْتَعْمَل» يش نه بى، يانئ جار پكى تر به كار نه هينرابئ له لابر دنى حه دهس و پاك كردنه وه ي شتى پىسا.

ئاوى رووت، ره وايه به كار به ينرى بو ته هارهت، خوا ه ئاوى باران بى يا ته رزه يا به فر يا ده ر يا يا رووبار يا كاريز يا بېر؛ جا ئه م ئاوه، يا ره وانه و له به رى ئه روا يا راوه ستاوه. يه كه م - كه ئاوى ره وانه - پاكه و پاكه وه كه ره مادام يه كئ له سيفه ته كانى - كه تام و ره نگو بو نه - نه گوړابى، خوا ه زوړ بى يا كه م و خوا ه پىسى تيابئ يا نه، چونكه له ئاوى ره وانا ئيعتبار به گوړانى يه كئ له سيفه ته كانيه تى بىنا له سه ر فه رمووده ي قه دىمى ئىمامى شافىعى - خوا ي لئ رازى بى - كه له فه رمووده هه لېژېر راوه كانه له م شوئنه دا. خو ئه گه ر به هوئ شتىكى پىسه وه گوړابى، ئه وه ئه و ئاوه پىس ئه بى و هىچ شتىك پاك ناكاته وه و بو ته هارهت ناشئ؛ ئه گه ر به هوئ شتىكى پاكىشه وه گوړابى، مه سه لاردى تىكه ل بووبو و يا زافه ران يا شتىكى بو ن دار، ئه وه خوئ پاكه، به لام بو ته هارهت به كارنايئ.

به شى دووهم - كه ئاوى راوه ستاوه - يا گه يشتووه به ئه ندازه ي «قولله ته ين» يا نه گه يشتووه؛ قولله ته ين، به كيشانه، پىنج سه د ره تلّه به ره تلئ به غدا و به پىوانه، له شوئنى چوار گو شه دا، زىراعئك و چاره كيكه له دريژى و پانى و قووليدا به زىراعى ده ستى ئاده مى كه ئه كاته دوو بست و نيو به بستى ئىنسانى عاده تى، چونكه زىراع كه ي نزىكه ي دوو بسته و چاره كه كه يش نيو بسته و له شوئنى خرډا، يانئ له شوئنى

گىردە واریدا، بریتىيە لە ئەندازەى دوو زىراع بە زىراعى نە چار لە باری قولیدا که ئە کاتە پىنج بست بە بستى ئىنسانى عادهتى، چونکه زىراعى نە چار زىراع و چاره کیکە بە زىراعى ئادەمى؛ لە باقى باره کانى تریشا، بریتىيە لە زىراعى بە زىراعى ئادەمى که ئە کاتە دوو بست وه کوو «ابن حَجْر» فەرموویەتى. ئە گەر ریکەوت بە باری لەم بارانەدا لە ئەندازەى پىویست زۆرتر بوو و لە باره کانى ترا که متر بوو، ئەو لە باری زۆرییە کهى ئە خریتە سەر باره که مە که و بەو میزانە ئەندازەى پىویست تەواو ئە کرى. جا ئاوى راووستاو ئە گەر لە قوللە تەین که متر بوو و شتیکی پىسى تى کهوت، ئەو بە پىس دائە نرى خواھ بگۆرى یا نە گۆرى؛ ئە گەر شتیکی پاکیشى تى کهوت و گۆرى، ئەو خوى پاکە بە لام شت پاک ناکاتەو و بو تە هارەت ناشى، ئە گەر نەشى گۆرى، ئەو هېچ قەید ناکا.

ئە گەر گە یشتبوو بە قوللە تەین، ئەو پاکە و پاکە وه که ره، باشتى پىسیشى تى کهوتى مادام یه کى لە سى سیفە تە کهى نە گۆرى، بە لام ئە گەر گۆرا بە هوى شتى پىسە وه، ئەو پىس ئە بى؛ ئە گەر بە هوى شتى پاکیشە وه گۆرا، ئەو خوى پاکە، بە لام شت پاک ناکاتەو. بزنان! زەرەرى نییە بو ئا و ئەو شتە پىسە که چا و دەرکى ناکا یا ئەو مردارە وه بو وهى که خوینىکی رهوانى نە بى، وهك مىش و زەرە وهاله، ئەمانە ئاوى که متر لە قوللە تەین پىس ناکەن؛ هەر وه ها زەرەرى نییە گۆرانى بە هوى زۆر وه ستانە وه، یا بە هوى شتی که وه که پىویستى ئاوه که بى وهك گل و قەوزە، یا بە هوى شتی که وه که لە شوینى وه ستانى ئاوه که دا یا لە گوزەرگایا بى وهك گوگرد و نەوت، یا بە هوى شتی که وه که نریکی بى وهك دارىکی بۆندار یا مردارە وه بو وه کى واکە لەو دەور و بەرە دا بى؛ هەر وه ها زەرەرى نییە گەلادارى که وه رییته ناو ئاوه که مادام بە تەواوى نەرزابى و تیکەلى نە بو بى.

ئە گەر ئاوى گۆرا و گۆرانە کهى هەر لە خوێ وه نەما، یا بە هوى ئاویکی تره وه که بىتە سەرى، ئەو لەم کاتەدا بە پاکە وه کهر ئە ناسرى مادام لە قوللە تەین که متر نە بى. ئە گەر ئاوى پىس گرده وه بوو تا گە یشت بە قوللە تەین و لەم کاتە دا گۆرانى نە بوو، ئەو بە پاک و پاکە وه کهر ئە ناسرى.

هەر ئاوی «مُسْتَعْمَل» بووبی، یانی به کار هیئرابی له فهرزی دهس نویتز و غوسلا،
 ئەگەر که متر بی له قولله تهین، ئەو ه جاریکی تر بو دهس نویتز و خوپی شۆردن ناشی؛
 ئەگەر ئەوهندهش زۆر بوو گه یشت به قولله تهین و نه گۆر ابوو، ئەو ه بو ته هارهت ئەشی؛
 ههروا ئەگەر ئاوی تری بیته سه ر و بگا به قولله تهین.

که ئاوی به کار هیئراو رزایه ناو ئاوی دهس نویتز و غوسل، ئەو ه ئەگەر ئەوهنده زۆر
 بوو ئەگەر دای بینی به ئاویکی موخالیف بو ئاوی دهس نویتز و غوسله که ئە یگۆپی،
 ئەو ه په کی ئەو ئاوه ئەخا و بو ته هارهت ناشی، ئەگەر له و ئەندازهش که متر بوو، زه رهری
 نییه، مه سه لا ئەو ئاوه موسته عمه له له رهنگا به ئاوی «عَصیر: تری گوشراو» له تاما به
 هه نار و له بو نا به گیای بو ژانه دابری.

هەر که سی دهس نویتزی گرت به ئاویکی وهستاوی که متر له قولله تهین، پیویسته
 له پاش نییهت و شۆردنی دەم و چاو، به نیازی ئاوه لگۆرتن، مشتێ ئاوی لی دهر بیئێ و
 دهسته کانی پی بشۆری، جا باقی دهس نویتزه که ی ته و او بکا. ئەگەر غوسلیشی پی کرد،
 ئەبی له پیشا بهر له نییهت هیئان، مشتێ ئاوه دهر بیئێ جا له گه ل نییه تی ره فعی جه نابهت
 ههردوو دهستی بشۆری، پاش ئەو ه ئیتر زه رهری نییه دهس بکا به ئاوه که دا و ئاوه
 دهر بیئێ بو شۆردنی لهش؛ ئەگینا، ئەگەر دهس نویتزگر پاش نییهت و شۆردنی
 دەم و چاو، به بی نیازی ئاوه لگۆرتن دهس بکا به ئاویکی که ما، یا ئەو که سه ی که
 غوسل ئەکا له پیشا نییه تی ره فعی جه نابهت بیئێ و دهس بکا به و ئاوه که مه دا، ئەو ه له
 دوو حاله دا، ئاوه که «مُسْتَعْمَل» ئەبی و بو دهس نویتز و غوسل کردن ناشی.

ئەگەر یه کی که وته (ئیشتیبا ه) دوو دلییه وه له ئاویکی پاک و ئاوی که پیس بووبی،
 ئەو ه ره وایه ئیجتیهاد بکا و تیکۆشی به هوی به لگه و نیشانه وه پاکه که یان بدۆزیته وه و
 به کاری بهیئنی. ئەگەر که وتیشه ئیشتیبا ه وه له بهینی ئاوی رووت و گۆلاوا،
 ههردووکیان به کار بیئنی، یانی دوو جار دهس نویتز بگری بهم دوو ئاوه. به لام ئەگەر
 که وته ئیشتیبا ه وه له بهینی ئاویکی پاک و ئاویکی که خوی پیس بی وه کوو میز، ئەو ه
 نابێ ئیجتیهاد بکا به لکوو ههردووکیان تیکه ل بکا بو ئەو هی که لکی ته هاره تیان پیوه
 نه میئنی، جا ته یه موم بکا.

ئەگەر يەككى قسە ۋە رگىراۋ خەبەرى دا بە يەككى قسە ئەۋ ئاۋە پىسە ۋە ھۆى پىسىيە كەى بۇ دەرخست، ياخود خەبەردە رە كە زانايە كى ھاۋمە زھەب بوۋ، پىۋىستە باۋەر بە قسە كەى بكا.

دروستە بە كارھىنان و راگرتنى ھەموو جۆرە قاپ و قاچاخى كە پاك بىت مەگەر ئەۋەى كە لە ئالتون و زىو دروست كرابى، يا پىنە يە كى گەۋرەى زىو يا ئالتونى پىۋەبى لە بەر جوانى يا پىنەى بچوۋكى ئالتون بۇ ناچارى. بەلام زەرەرى نىيە پىنەى گەۋرەى زىو بۇ ناچارى، يا پىنەى بچوۋكى زىو ھەرچون بى، ھەرۋەھا قاپىكىش كە بەمانە رووكەش كرابى.

خىشلى ئالتون ھەرامە بۇ پىاۋ با لە ئەسبابى جەنگىشا بى ۋە كوۋ شىرو تىرو ھەلقەۋ دانەى ئەنگۈستىلە؛ بەلام رەۋايە ھەر شوئىنى لە وردە ئەعزەى كە ئەمابى، شوئىنى بگىرى بە ئالتون ۋەك سەرپەنجە و لووت و لىۋو ددانى كەۋتېى، ھەرۋەھا بەرگى ددان لە ئالتون كە بۇ پاراستنى ددانە كە بى.

رەۋايە بۇ پىاۋ - بە بى ئىسراف و زىادەپەرەۋى - ئەسبابى جەنگىى جوان بكا بە زىو، ۋەك تەفەنگ و دەمانچە و شىرو نىزە و خەنجەر و قەسە تۆرەۋ غەيرى ئەمانە، جا خوا كابرا ئامادە بى بۇ غەزا يا نە؛ چونكە قابىلە لە رۆژىكا پىاۋ بكەۋتە جىھادەۋە، رەۋايە ئەنگۈستىلەى زىو با لە يە كى زىادترىش بى، بەلام چەقۋى بەردەست و قەلەم بى، ئەمانە رەۋا نىيە بە زىو جوان بكرىن.

رەۋايە بۇ ژن و مندال - با نىرىنەش بى - ھەموو جۆرى لە خىشلى ئالتون و زىو، ۋە كوۋ ئەنگۈسىلە و بازن و خىر خال و گەردن بەندو گوارە و قۆلەۋانەۋ گەردانە و غەيرى ئەمانە بە پىنى عادەت، ھەرۋارەۋايە جوان كىردنى قورئان و بەرگى قورئان بۇ پىاۋ و ژن بە زىو و بۇ ژن بە ئالتون.

ھەرامە بۇ پىاۋ بە كارھىنانى پارچەى ھەۋرىشم بۇ پۆشاك و نوئىن و فەرش (رايەخ)، مەگەر لە بەر ناچارى؛ ھەرۋەھا پارچە يەك كە تىكەل بى لە ھەۋرىشم و غەيرى ھەۋرىشم ئەگەر ھەۋرىشمە كەى زىاتر بى؛ بەلام ھەلەلە پىنە كىردنى جەل بە ھەۋرىشم

له بهر جوانی و نه خش کردن به خه یاته ی هه وریشم بو پو شاک ی وه کوو سه لته و که واو چمک زیاد کردن له سهر میزه ره و بوغچه و دهسته سرو په راویز کردن ته گهر له چوار په نجه به باری پانیدا زیاتر نه بن؛ ههروه ها ره وایه بهرگی قورئان و بهرگی سه عات و کیسه ی پاره و بهنده خوین له هه وریشم بو پیاو و بهندی سه عات و بهندی کلیل و بهندی چه قوو بهندی ته زیبح و گوله نگه یشی له هه وریشم بی به و شه رته له ته سللی بهندی ته زیبحه که بی. جلیکیش که به زه عفهران ره نگه کرابی، ته ویش وه کوو هه وریشم وایه و حه رامه له غه یری شوینه جیا کراوه کانا.

هه رکام له م پارچانه که بو پیاو حه رامن، به کارهینانیان بو ژن حه لاله، ههروه ها بو مندالی نیرینه ی نابالغیش، یانی مه نعی باوک نا کرئ له وه ی جلیکی هه وریشم بو مندالی نیرینه ی نابالغی خو ی بکا.

باسی ئه سبابی بی دهس نوژی

ئه و شتانه ی ئه بن به هو ی بی دهس نوژی، چوارن:

(یه که م)، ده رچوونی شتی له پاش یا له پینش، غه یری «مه نی» واته ئاوی ئینسان، با ئه و شته عاده تیش نه بی وه ک کرم یا خوین یا مادده یه کی وشک؛ ههروه ها ته گهر شوینی عاده تی گیرابوو و ئه و شته له خواری مه عیده وه بیته ده ره وه. به لام ته گهر شوینی عاده تی گیرابوو و شته که له ژووری مه عیده وه هاته ده ره وه، یا شوینی عاده تی کرابوو وه و شته که له هه ر شوینیکی تره وه له ژوور یا له خواری مه عیده وه هاته ده ر، ئه وه زه ره ری نییه.

بیداری! سوودی جیا کردنه وه ی مه نی، ئه وه یه ته گهر که سیکی خاوه ن دهس نوژی مه نی لی ده رچی، ئه وه له پاش غوسلی له ش پیسی پیویستی به دهس نوژی نییه، به پینی ئه و قسه یه که و تراوه گوایه دهس نوژی به غوسل جی به جی نابی.

(دوو ه م)، نه مانی هو شه به نووستن یا به شیتی یا به سه رخو شتی، مه گهر نووستنی که سی که قنگی خو ی له سهر جیگا که یا دامه زراند بی به جو ری که هیچی لی ده رنه چی.

(سینه‌مه‌م)، به‌یه‌گه‌یشتنی پِستی نیر و مییه‌کی نامه‌حره‌مه، مه‌گه‌ر منالیکی وا ته‌مه‌نی له‌ واده‌ی ئاره‌زووی ئاده‌میزادی عاده‌تی که‌متر بی‌ ته‌وه‌ ده‌س‌نوێژ ناشکیینی؛ هه‌روه‌ها ده‌س‌دان له‌ مووی نامه‌حره‌م و نینۆک و ددانی زه‌ره‌ری نییه‌.

(چواره‌م)، گه‌یشتنی به‌ری ده‌ستی یه‌کیکه‌ به‌ پِستی پاش و پِشی خوی یا که‌سیکی تر؛ جا‌ئه‌گه‌ر ئه‌مانه‌ نیر و مییه‌که‌کی نامه‌حره‌من، ئه‌وه‌ ده‌س‌نوێژی هه‌ردووکیان ئه‌شکی، ئه‌گینا هه‌ر ده‌س‌نوێژی خاوه‌ن ده‌سته‌که‌ ئه‌شکی؛ هه‌روه‌ها ده‌س‌نوێژ ئه‌شکی به‌ ده‌س‌دان له‌پاش و پِشی ئینسانی مردوو و منالی بچووک و جینگه‌ی برینی زه‌که‌ری منال و به‌ ده‌س‌دان له‌ زه‌که‌ری شله‌په‌تکه‌ با به‌ ده‌ستی که‌ شهل بی، به‌لام زه‌ره‌ری نییه‌ ده‌س‌دان له‌پاش و پِش به‌سه‌ری په‌نجه‌ یا به‌ ناوبه‌ینی په‌نجه‌کان یا ده‌س‌دان له‌ به‌ر و دوای حه‌یوانات و په‌له‌وه‌ر.

حه‌رامه‌ له‌سه‌ر بی‌ده‌س‌نوێژ نوێژ کردن و ته‌وافی مالی که‌عبه‌ و هه‌لگرتنی یا ده‌س‌لی‌دانی قورئانی پیرۆز یا قایشی به‌رگه‌که‌ی یا کیف یا سندوو‌قه‌که‌ی له‌کاتی‌کا که‌ قورئانه‌که‌ی تیا‌بی، هه‌روه‌ها ئه‌و پارچه‌یه‌ که‌ بۆ ده‌رس‌خویندنی منال [قورئانی تیا] نووسراوه‌ته‌وه‌، وه‌کوو ته‌ته‌له‌ی دار، نه‌ک ئه‌وه‌ی بۆ دو‌عا نووسراوه‌ته‌وه‌؛ به‌لام دروسته‌ هه‌لگرتنی قورئان له‌ ناو ئه‌شیا‌دا، وه‌کوو پارچه‌و پۆشاک و شت‌ومه‌کی عاده‌تی؛ هه‌روا ده‌س‌دان له‌و قورئانه‌ که‌ له‌ کتیبی ته‌فسیرا به‌ تیکه‌لی نووسراوه‌ته‌وه‌ و هه‌لگێرانه‌وه‌ی په‌ره‌کانی به‌دار؛ به‌لام منالی بی‌ده‌س‌نوێژ مه‌نع‌ناکری له‌ هه‌لگرتن و ده‌س‌دان له‌ قورئان.

ئه‌گه‌ر که‌سی به‌ته‌حقیق ئه‌یزانی له‌مه‌وپِش ده‌س‌نوێژی بووه‌، به‌لام ئیسته‌گومانی هه‌بوو له‌وه‌دا که‌ بی‌ده‌س‌نوێژی به‌سه‌را هاتوووه‌، یاخود به‌ته‌حقیق ئه‌یزانی له‌مه‌وپِش بی‌ده‌س‌نوێژ بووه‌ و ئیسته‌گومانی هه‌بوو له‌وه‌دا که‌ له‌دواییدا ده‌س‌نوێژی گرتبی، ئه‌و که‌سه‌، یه‌قینه‌ پِش‌وه‌که‌ی حسییه‌.

ئه‌گه‌ر به‌ته‌حقیق ئه‌یزانی له‌مه‌وبه‌ر ده‌س‌نوێژ و بی‌ده‌س‌نوێژی به‌سه‌را هاتوووه‌، به‌لام نه‌یه‌زانی کامیان له‌پِشه‌وه‌ بووه‌، ئه‌وه‌ ئه‌بی‌ ته‌ماشای حالی پِش ئه‌م دوو‌حاله‌ته‌ بکا:

ئه گهر له و کاته دا بئ دس نوئژ بووه ئیسته به خاوهن دس نوئژ ئه ناسری و ئه گهر دس نوئژی بووه، ئیسته بئ دس نوئژه، بهو شهرته عاده تی له سه ر تازه کردنه وهی دس نوئژ بئ، ئه گینا له م سووره تا، ئیسته به خاوهن دس نوئژ ئه ناسری.

نوسوولی چوونه سه رئاو

سوننه ته ئینسان له و کاته دا که ئه پرواته ناو ئه دهب خانه وه، بلیت: «بِسْمِ اللّٰهِ، اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَعُوْذُ بِكَ مِنَ الْخُبْتِ وَ الْخَبَائِثِ»، له و کاته شا که دیته دهر وه، بلیت: «اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِیْ اَذْهَبَ عَنِّی الْاَذٰی وَ عَافَانِی»؛ سوننه تیشه که ئه چیته ماله وه، پئی چه پی بخاته پیشه وه و کاتی دیته دهر وه، پئی راستی بخاته پیشه وه و له کاتی دانیشتنا، هیژ بداته لای چه پی.

که راهه تی هه یه هه لگرتنی شتی که ناوی خوای لی نووسرابئ یا ناوی پیغه مبه ری له پیغه مبه ران بهو شهرته مه به ست ئه و زاته گه وره یه بئ، به لام هه لگرتنی ئه وهی که قورئانی لی نووسراوه به قه سدی نووشته، ئه وه که راهه تی نییه بهو شهرته له شتی گیرابی وه کوو موشه ممال^۱ وه ک «ئیمامی نه وه وی» له کتیبی «المجموع» دا نووسیویه تی.

که راهه تی هه یه قسه کردن له سه ر ئه دهب خانه به ناو بردنی خوا و غهیری ئه وه ش له کاتی ده رچوونی پیسایی و له غهیری ئه و کاته یشدا^۲. حه رامه روو کردن و پشت کردن له قیبله له سه ر قه زای حاجه ت له سه حرادا و که راهه تیان هه یه له ناو بینادا بهو شهرته ئه و شوینی قه زای حاجه ته به تاییه تی دروست نه کرابئ، ئه گینا به هه ر وه زعی دابنیشی ئه وه دروسته و عه یبی نییه. سوننه ته ئه وه نده دوور بکه ویته وه له خه لک که ده نگ و بوئی نه بیسن. سوننه ته خوئی دا پووشی به شتی که عه وره تی دا بگری بهو شهرته که س نه بئ له وی بوی پروانی ئه گینا خو دا پووشین واجبه. که راهه تی هه یه میز کردن له ناو ئاوی راوه ستاوا ئه گه ر قولله ته ین بئ و حه رامه ئه گه ر که متر بئ له قولله ته ین،

۱. ئه م مه سه له له لاپه ره ۷۶ ی «حاشیه ی شیخ سلیمان مه دهنی» دا له سه ر شه رحی موقه دیمه ی «بافضل» باس کراوه.

۲. ئه م مه سه له، «اعانه» نه قلی ئه کا له «بجیرمی» یه وه له لاپه ره ۱۰۹ دا.

به و شهرته ئه و ئاوه مولكى خۆى بى يا موباح بى، ئه گهر مولكى به كىكى تر بى، ئه وه ميز تى كردنى به هموو جوړى حهرامه؛ هه روا كه راهه تي هه به قه زاي حاجه ت له سه ر ريگايى كه هاتو چۆى پيا بكرى و له ژير دارى خاوه ن به ردا، چ له كاتى به ر و چ له غه يري ئه و كاته دا، هه روا له شوينى گره بوونه وه و قسه كردنى خه لكا به و شهرته مولكى خۆى بى يا موباح بى، ئه گهر شوينه كه مولكى غه ير بى، ئه وه به قه تعى حهرامه تيا دابنيشى، مه گهر باوه رى و ابى ئه و خاوه ن ئه رزه رازيبه. كه راهه تي هه به ميز كردن به كونى ئه رزا و له به ره و پرووى با دا.

واجبه «استنجا»: (خو پاك كردنه وه له پيسى) به ئاو يا به به رد و به هه رد و وكيان باشتره. ئه گهر به هه رد و وكيان بو، له پيشا به رد به كار به ينى، دوای ئه وه به ئا و يش به رو دوای بشۆريت. وه ك به رد و ايه بو ئيستينجا هه رشتى كه وشك و پاك بى و پيسى هه ل بكه نى و حورمه تي نه بى، نه ك به ردى ته ر و پشقل و ته پاله و قاميشى ساف و پيستی كه ده باخى كرابى.

شهرتى به كار هينانى به رد، ئه وه به شوينه پيسه كه وشك نه بو ويته وه و پيسى به كه له شوينى عاده تي لاي نه دابى و شتىكى بيگانه ي ترى نه هاتبته سه ر؛ ئه گهر پيسى به كه وشك بو بو وه وه، يا خود له ئه ندازه ي جيگه ي عاده تي لايدا بو، مه سه لا لايدا بو له ته خته ي ئه م به ره و به رى لاقنگى و ته رى له سه رى زه كه رى ته جا وه زى كرد بو، يا خود شتىكى بيگانه يان به سه را هات بو، ئه وه پيوستى به ئاوه.

واجبه سى جار به رد بينى به و شوينه دا به سى به رد يا به سى گوشه ي تاقه به ردى. ئه گهر به م سى جار به پاك نه بو وه، واجبه پاكي بكاته وه هه رچه نديكى بوى؛ سوننه ته ژماره ي به رد پيا هينانه كان له م كاته دا تاق بى. سوننه ته به ده ستى چه پ ئيستينجا بكا. ئيستينجا پيوست نيه بو كرم و بو ماده يى كه به وشكى بيته ده ره وه، هه روا ئيستينجا نيه له ده رچوونى «با» ئه گه رچى شوينى ده رچوونيشى ته ر بى.

باسی دەس نوێژ

ئەو شتانه که پێویستن لە دەس نوێژا شەش شتن:

(یە کەم)، قەسد و نییەت، مەسەلە لە دلیا بلی: نییەتەم هەیه بێ دەس نوێژی لە خۆم
 لائەبەم یا نییەتەم هەیه ئەو شتانه که موحتاجی دەس نوێژن حەلایان ئەکەم لە خۆم، یا
 نییەتەم هەیه فەرزی دەس نوێژ بەجی بینم. بەلام یەکی که هەمیشە بێ دەس نوێژ بێ،
 وەکوو ژنی «مُسْتَحَاضَة» که هەمیشە خوینی لێ بێ، نابێ نییەتی لابردنی
 بێ دەس نوێژی بێ، چونکه هەمیشە بێ دەس نوێژه. ئەگەر یەکی لە گەل قەسدی
 لابردنی بێ دەس نوێژیدا نییەتی خۆ فینک کردنەویشی بێ، عەیبی نییە؛ بەلام ئەگەر
 نییەتی ئەو شتانهی هەبوو که دەس نوێژ گرتن سوننەتە بویان، وەکوو قورئان خویندن،
 ئەو کەفای نییە. پێویستە ئەم قەسد و نییەتە بێ لە گەل شۆردنی ئەووەل بەشی
 روخساری، بەم مەعنا نییەتە که لە گەل شۆردنی هەرشوینیکا هەبوو، ئەو بە ئەووەل
 شوینی روخساری دائەنرێ لەم دەس نوێژه دا. دروستە بلاوکردنەوی نییەت بەسەر
 یە کە یە کە ی ئەعزای دەس نوێژا، مەسەلە ئەووەل جار بلی: نییەتەم هەیه بێ دەس نوێژی لە
 رووم لائەبەم، هەروا تا مەسحی سەر و شۆردنی بێ.

(دوووەم)، شۆردنی روخساره که بەدریژی ناوبەینی سەوزبوونی مووی سەر بە
 ئەغلب و برانەوی هەردوو شەویله یەتی لە ئاخری چەناکەدا و بە پانیش ناوبەینی
 هەردوو گوێهەتی؛ جا لەسەر ئەم قەراره، تەختی تەویلی ئینسان، لە دەم و چاوه ئەک
 «نَزَعَتَان»، واتە: ئەو دوو شوینە بێ مووه که بەلای پیشی سەرا بەرز ئەبنەووە و ئەک
 «تَحْذِيف»، واتە: ئەو دوو گۆله مووه که وان لە راست و چەپی تەویله و هەرزە کارەکان
 ئەیتاشن. پێویستە لە کاتی شۆردنی روخسارا شۆردنی هەموو ئەجزای برۆ و برژانگ و
 گیسوو که بریتییە لە دوو بەستەموو که بە لای گۆنچکە کاندای دێنە خوارەو؛ کۆلم و
 سمیل و چالی چەناکە بە پێست و بە مووه، دەر و ناویان واجبە بشۆرری، بەلام
 مووی «عارض»، واتە: روو - که وای خواری گیسوو هە - هەتا چەناکە و مووی «لحیة»:

ریش - که بریتیه له مووی چه ناکه - ئە گەر تەنک بوون، واجبه دەر و ناویان بشۆرری، ئە گەر پریش بوون هەر رووی دەر وەیان واجبه بشۆرری، تەنانەت ئەوەیشی که له ئەندازە ی روخسار و چه ناکه چوووە تە دەر وە.

(سیپهەم)، شۆردنی هەردوو دەستە له گەل هەردوو ئەنیشکا، جا ئە گەر بە عزی له دەستی کابرا برابو، پێویستە ئەوەی که ماوہ بیشۆری؛ ئە گەر له ئەنیشکا برابو، پێویستە سەری ئیسقانی قۆلی بشۆری، بە لام ئە گەر له ژوورتر وە برابو، ئەوە شۆردنی باقییە که ی فرز نییە بە لکوو سوننە تە.

(چوارەم)، مەسحی سەرە، واتە بە دەستی که تەر کرابی بە ئاویکی تازە دەست بەیننی بە سەریا چ بە سەر پێستە که یا یا بە سەر مووہ که یا بە و شەر تە که ئە و مووہ لە سەر سنووری سەر لای نە دابی؛ ئە گەر لە باتی مەسحی سەر سەری بشۆری، ئەوە باشترە؛ کافیشە ئە گەر دەستیکی تەر دانی لە سەر مووہ کان بی ئەوەی دەستی بەم لاو لادا بجوولینیتە وە.

(پینجەم)، شۆردنی هەردوو پێیە له گەل هەردوو قاپە کانا.

بزانی! پێویستە له گەل شۆردنی ئەم ئە عزایانە که بە یانمان کردن بە قەد مووی له ئەزا دراوسێکانیش بشۆرین بو ئەوە که شۆردنی ئەمانە بە شەرع جی بە جی بی.

(شەشەم)، تەرتیبە، یانی بە جی هینانی ئەم ئادابە بە پێی ئەم ریزە ی که بە یانمان کرد. بە لام ئە گەر که سیک ی بی دەس نوێژ بە نییە تی رەفعی حە دەس، خو ی کرد بە ئاویکا و هەموو لەشی تەر بوو و گورج هاتە دەر وە، ئەوە له باتی دەس نوێژ کافییە بۆ. ئە گەر یە کئی لەم ئە عزایانە ی لە بیر چوو، پێویستە بگەر پێتە وە بۆی بیشۆری و هەرچی که و توو تە دوا ی تە رک کراوہ که، ئە بی ئە وە ش بشۆریتە وە. ئە گەر لە ناو دەس نوێژە که یا شک ی که و ت لە تە رک کردنی فەرزیکا له فەرزه کانی دەس نوێژ، پێویستە بیکاتە وە و هەرچی وا له دوا ی ئە وە یشە وە، ئە گەر کردو یە بیکاتە وە؛ ئە گەر ئەم گومانە ی لە پاش تەواو کردنی دەس نوێژە که بوو، ئە وە ئیعتیباری پێ ناکری، مە گەر شک له تە رک ی نییە تا، ئە وە گەرە که بۆی بگەر پێتە وە و سەر لە نو ی دەس نوێژە که ی بگەر پێتە وە.

سوننه ته بۆ دەس نوێژگر له ئەو وەڵەوه، «بِسْمِ اللَّهِ» بکا، ئەگەر له ئەو وەڵەوه تەرکی
 نەبێ، لەناو دەس نوێژه کەدا بیکا. سوننه ته بهر و پشتی هەردوو دەستی بشۆرێ بەر له
 دەس نوێژ، بەلکوو ئەگەر شکی بوو له پاکی دەستی، کەراھەتی ھەبە بیکا بە ناو ئاوی
 زەستای کەمتر له قوللە تەبندا. سوننه ته سیواک بکا بە شتیکی زەر بەو شەرته شتە کە
 نەبێ، ھەر پەنجە ی خۆی نەبێ. ئەبێ ئەم سیواکە بەینی بە باری پانی دانەکانیا لە دەر
 زەرەو و بە باری درێژی زمانیا، ھەروا سیواک سوننه ته لە کاتی نوێژکردن و لە کاتی
 خەستان لە خەو و لە کاتی گۆرانی تامی دەمدا مەگەر بۆ کەسێ بەرۆژوو بێ لە پاش
 جێرۆ، ئەو کەراھەتی ھەبە.

سوننه ته ئاو لە دەم و لووت رادا بە سێ لالەویچ بە ھەر لەوێچیکیان جاری ئاو رادا
 بە دەمی و لە پاش ئەو، ئاو رادا لە لووتیشی سوننه ته پەنجە بخاتە بەینی مووی
 ریشیو و ئەگەر پڕ بێ و دەست بخاتە بەینی پەنجەکانی دەست و پێی و لە ھەموو
 غرسل و کردەو ھەبە کە دەس نوێژا لای راست بخاتە پێشی لای چەپەو و موبالغە بکا
 بە ئاوارادانی دەم و لووتیا، مەگەر لە وەختی رۆژوودا و درێژە بدا بە شۆردنی ناو چاوی
 زەردوو دەست و ھەردوو پێی. سوننه ته مەسحی ھەموو سەری بکا و ھەردوو
 گۆرینچکەیشی لە پاش سەر مەسح بکا، ئەگەر لا بردنی کلاو کە ی گران بوو، مەسحە کە
 بە سەر کلاو کە یا تەواو بکا.

سوننه ته سێ جار کردنەو ھێ شۆردن و مەسحی ئەعزای دەس نوێژ. سوننه ته زۆر
 نەلاحەزە ی چرچ و لۆچی روخسار و دەست و پێ و پاژنە و ئەنیشک و سەر و قنگی چاو
 زەبەری لووتی بکا. ئەگەر لە ژمارە ی غوسل و مەسحاکە و تەشکەو ھەبە بارە بکا
 کە بە لایەو راستە. سوننه ته بە بێ بەھانە ی شەرعی، یارمەتی لە کەس و ھەرنەگرتی لە
 دەس نوێژ گرتنا. ھەروەھا سوننه ته رووی تیا بکاتە قیبلە و قسە ی دنیایی تیا نەکا.
 سوننه ته لە دەس نوێژا ئاوی دەستی ھەلنەو ھەشینی و بە بێ بەھانە خۆی وشک نەکاتەو.
 سوننه ته لە پاش دەس نوێژە کە ی روو بکاتە قیبلە و ھەردوو دەستی بەرزەو ھەبە بکا و
 بَلَّيْتُ: «أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، وَأَنَّ سَيِّدَنَا مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَ

رَسُوْلُهُ؛ اَللّٰهُمَّ اجْعَلْنِي مِنَ التَّوَّابِيْنَ وَاجْعَلْنِي مِنَ الْمُتَطَهِّرِيْنَ، سُبْحَانَكَ اَللّٰهُمَّ وَ بِحَمْدِكَ، اَشْهَدُ اَنْ لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ اَسْتَغْفِرُكَ وَ اَتُوْبُ اِلَيْكَ» و ھەر لە ھالی بەرەو قىبلەدا سوورەتى «إِنَّا أَنْزَلْنَا» بخوینى، بەلام دەستى بەرز نە کاتەوہ.

باسى دەس ھىنان بە تەرى بەسەر خوفدا لەباتى شۆردنى پى

دروستە مەسحى خوف لە دەس نوێژدا لەباتى شۆردنى پى لە ماوہى شەو و روژىکدا بۆ نىشتە جى و، بۆ ماوہى سى شەو و سى روژ بۆ سەفەرى (رېبوار). ئەم ماوہى، حىساب ئەکرى لە ئاخىرى ئەو بى دەس نوێژىيەو ھە لە پاش لە پى کردنى خوفە کانەو بەسەريا دىت. ئەگەر بە نىشتە جىيى خوفى لە پى کرد جا بو بە رېبوار، يا پىچەوانەى ئەمە، ئەو لەم دوو ھەزەدا نابى ماوہى رېبوار تەواو بکا، بەلکەو ئەو ماوہى بە خوفە ھى تيا پۆشيوە: ئەگەر ھەترە لە شەو و روژى، ئەو شەو و روژە ھە تەواو بکاو ئەگەر رىکە ئەو تەواو. ھە ئەگەر زياترە ئىتر خوفە ھە فرى بداو ئەو ماوہى زىادە ھى بۆ قەبوول ئەکرى چونکە بە ھەزمى رېبوارى لە پىدا بوو، ھە کوو لە «تخفە» دا بەيان کراوہ.

شەرتى خوف ئەو ھە:

(يە ھەم)، پاك بى؛

(دو ھەم)، شايانى ئەو ھە بى ھە ئە ھە شويىنى يە ھە تەوچوى پى بکرى بۆ ئەو ئىشانە ھە پىوستى رېبوارن ھە کوو بارخستن و دارچىنەو ھە لەو ماوہى ھەدا ھە خوفە کانى وا لە پىدا؛

(سېھەم)، دا پۆشەر بى بۆ ھەر شوئىنىكى پى ھە شۆردنى فەرز بى؛

(چوارەم)، ئەگەر ئاوبە ھە بەسەريا دا ئەدا بۆ پى لە غەبرى جىگە تەقەل و کونى قۆپچەو، يانى ئەگەر تەنراو، ئەبى ئەو ھە سفت بى ئاودا. ھە ئەگەر تەنراو، ئەبى قايم بى ھە کوو قايش و لباد و موشەممايى کرابى بە خوف. ئەگەر پارچە قايش پىچى بە پىو ھە و بە ھەن قايمى بکا، ئەو ھە دروست نىيە، چونکە ئەو لە عورفا ناوى

خوف نییه، به لام دروسته مهسحی خوفی که پاژنه که ی لهت بووبی و به ده زوو یا به قوچیه قایم کرایتته وه؛

(پینجه م)، له پاش ته و او بوونی دهس نو یژه که بکریته پی؛

(شه شه م)، له ماوه ی ناوبرا و لانه دا؛

(حه و ته م)، له ناوه ندی ماوه که دا دانه که نری له پی؛

(هه شته م)، مانعیکی وه کوو لهش پیسی به سه را نه پی.

ئه گهر ئینسانئ دوو خوفی یه که له سه ر یه که کرده پی، ئه وه یا هه ردوو خوفه کان زه عیفن یا هه ردوو ته ستورن یا سه رووه که زه عیفه و ژیروو که ته ستورره یا پیچه وانه ی ئه مه یه؛ له یه که م حالاً مهسحی هیچیان به کار نایی، له دووه م و سیهه ما پیویسته مهسحی ژیروو که یان بکری، له چواره ما مهسحی سه رووه که یان ره وایه و مهسحی ژیروو که یان به کار نایی.

کافییه بو مهسحی خوف ئه وه نده که ناوی مهسح بی له سه ر ئه و شوینه که شور دنی فه رزه، مه گهر ژیری پی و لاپی و پاژنه، ئه وه مهسحی ئه مانه به کار نایی و سوننه ته مهسحی پشت و به ری پی به چهنده خه تی.

باسی غوسل

ئه و شتانه که ئه بن به هو ی فه رزه بوونی غوسل، یانی شور دنی هه موو لهش، شه ش شتن: (یه که م)، مردنه، هه ر که سی که مرد، گه ره که بشوری مه گهر شه هیدی ناو شه ری کافران؛

(دوو ه م)، رزگار بوونی ژنه له خوینی حه یز؛

(سیهه م)، رزگاری بوونیه تی له خوینی «نفاس» مندال بوون؛

(چواره م)، مندال لی بوونه هه رچهنده ته ری و خوینی له گه لانه بی؛

(پینجه م)، لهش پیسیه که پهیدا ئه بی به تیچوونی سه ری زه که ری ئینسانئ یا حه یوانئ، ئه وه ی که له خه ته نده دا پیستی پیوه نامینی یا ئه ندازه ی ئه وه له باقی زه که ری

یه کی که سه ری نه مایی بوناو پیش یا پاشی ئینسانی یا حه یوانی، زیندوو بی یا مردوو، چ نهو زه که ره به خاوه نه که یه وه بی یا برابی؛ به لام نه گهر برابی نه وه غوسل له سه ر خاوه ن زه که ره که نیبه. جا نه گهر هه ردوولا موکه لله ف بن، نه وه غوسل بو هه ردوو پیویسته، نه گینا هه ر له سه ر نه ویانه یه که موکه لله فه؛

(شه شه م)، ده رچوونی «مهنی» تووی خو یه تی له نه وو هل جارا له ریگه ی عاده تی و غه یره عاده تیبه وه به و جو ره که باسی دیت؛ ده رچوونی مهنی به چوار جو ره: یه که م، ریگه ی عاده تی گوشاد بی و مه نیبه که له ویوه ده رچی؛ نه مه، نه بی به هو ی غوسل هه رچون بی، واته ره نگه ی مه نیبه که عاده تی بی یا سوور بی وه کوو خوین، له به ر نه خو شی ده رچی یا له گهل ساغی له شدا، به و شه رته یه کی له نیشانه کانی تیابی؛ دو وه م، ریگه ی عاده تی گوشاد بی، به لام مه نیبه که له ریگه یه کی تره وه ده رچی؛ نه مه ئیعتیباری نیبه به هیچ نه وعی؛

سیه هم، ریگه ی عاده تی گیرابی و مه نیبه که له خوار پشتی پایا و له ژیر ئیسقانی سنگی ژنه وه ده رچی، نه مه نه بی به هو ی غوسل، به و شه رته «مستحکم» بی یانی له به ر نه خو شی نه بی و ره نگیشی عاده تی بی؛

چوار هم، ریگه ی عاده تی گیرابی و مه نیبه که له غه یری نه و دوو شوینه وه و تمان بیته ده ره وه، یا له به ر نه خو شی بی یا ره نگه ی عاده تی نه بی، نه مه یش ئیعتیباری نیبه. و تمان مهنی خو ی، له به ر نه وه نه گهر یه کی بر واته لای ژنی خو ی و ژنه که منال بی، نه وه له دوای نه وه که ژنه که غوسلی نه و جیماعه ی کرد، مهنی میرده که ی له عه وره تی بیته ده ره وه، نابی به هو ی نه وه که جار یکی تر غوسل بکا؛ و تیشمان له جاری نه وه لا، له به ر نه وه نه گهر یه کی له پاش نه وه ی مهنی لی ده رچوو نه و مه نیبه به نه سبابی بکاته وه ناو زه که ری و جار یکی تر بیته ده ره وه، نه وه نابی به هو ی غوسلیکی تر.

پیویسته بزاین نه گهر ئینسانی مهنی هاته ده ره وه و خو ی شو ری، له دوای نه وه میزی کرد و به هو ی میزه که وه مهنده ی نه و مه نیبه له زه که ری بیته ده ره وه، نه وه پیویسته غوسلیکی تر بکا؛ جا له به ر نه وه، سوننه ته ئینسان له پاش ده رچوونی مهنی میز بکا بو نه وه که زه که ری له مهنی پاک بیته وه، وه کوو له «اغانه» دا به یانی کردوه.

نیشانەى مەنى، سى شتە:

یە کەم، ئەو یە کە ھەلقولئ؛

دوو ھەم، ئەو یە بە دەرچوونى مەنبیە کە خاوەنە کەى لەزەتى پى بگا؛

سپهەم، ئەو یە لە کاتى تەرىدا بۆنى ھەویر و لە کاتى وشکیدا بۆنى سپینەى ھیلکە
 بدا؛ ئەگەر ھیچ کام لەم سېفەتەى تیا نەبوو، ئەو غوسل واجب نابى. ھەر امە بە
 لەش پىسپىھە ھەرچى کە بە بى دەس نوێزى ھەرام بوو؛ ھەر ھەراوەستان و مانەوہ لە
 مزگەوتە، بە لام رىواری بە ناو مزگەوتە رەوايە؛ ھەر ھەراوەستان قورئان خویندن، بە لام
 ئەو یە کە زىکربى، دروستە بە قەسدى زىکربە کە بە قەسدى قورئان، وە کوو: ﴿سُبْحَانَ
 الَّذِي سَخَّرَ لَنَا هَذَا﴾، لە کاتىکا کە سواری و لاخ ئەبى.

غوسل، لای کەم و زۆرى ھە یە؛ لاکە مە کەى ئەو یە لە ئەو و لەو نىبە تى لابرەنى ،
 لەش پىسى یا ھەلال کردنى نوێز یا بە جى ھىنانى فەرزى غوسل بىنى [و] ھەموو لەشى
 بە پىست و موو ھە بشۆرى، ئىتر واجب نىبە ئاو لە دەم و لووتى رادا؛ لازۆرە کەشى
 ئەو یە لە پىشا ھەرچى چلک و چەپە لىبە لە لەشى خۆى لابدا، پاشان دەس نوێزىکى
 تەواو بگرى، جا دەس بىخاتە چرچ و لۆچى لەشى، جا ئاو بکا بە سەریا و دەس بىخات
 لە سەرى، ئەو جا ئاو بکا بە لای راستیا، پاش ئەو ئاو بکا بە لای چەپیا و باش دەس بىخا
 لە ئەعزای لەشى و سى جار ئەم بە کار ھىنانى ئاو بە جى بىنى.

ئەگەر ئەو کەسەى خۆى ئەشۆرى، ژنى خاوەن ھەیز بوو، شتىکى بۆن خوشى وە ک
 مىسک بىچى لە لۆکەو و بىخاتە فەرجیەو. تازە کردنەو ی غوسل سوننەت نىبە، بە لام
 تازە کردنەو ی دەس نوێز سوننەتە.

پىوستە بۆ غوسل بە نى ھەرچى موو و لە ئەعزای ئىنسانا وە کوو برۆو گىسوو و
 رىشى پرو موو سەر و سنگ و موو بەر، ھەموو بشۆرى. پەلکەى ژن ئەگەر
 ناوہ کەى تەر نە دەبوو بە بى کردنەو، فەرزە بىکاتەو بۆ ئەو ی ناوہ کەى بشۆرى. ھەر
 موو بى خۆى لە خۆیەو لول بوو، شۆردنى دەرەو ی بەسە. عەفو ئەدرى لە شوینى
 رشک یا چنگنە بى لکابى بە بىخى موو کەنەو ئەگەر تاشىنى ئەو موو عەبى تىابى

ۋە كوو رىشى پىاۋ ۋە سەرى ژن، ئەگىنا فەرزە بتاشرىن بۇ ئەۋە كە ئەۋ شۆينانە ھەموو تەر بىن. ۋاجبە شۆردنى بنى نىنۆك ۋ ھەرچى بەدەرە ۋە يە لە كراكەى گوى ۋ ئەۋ شۆينانەى بەرودواكە لە كاتى دانىشتنا دەرئە كەون ۋ ژېرى ئەۋ پېستەى ۋا بەسەرى زە كەرە ۋە بۇ كەسى كە خەتەنە نە كرابى، بەلام ناۋى چاۋو دەم ۋ لووت ۋ ئەۋەى كە ديار نىيە لە كراكەى گوى، شۆردنيان ۋاجب نىيە، ھەرچەند ئەگەر پىس بن نوژريان پى بەتال ئەپتەۋە.

ئەگەر يە كى لەۋانەى غوسلىان لەسەر فەرزە پىسى بە لەشپە ۋە بوو ۋ بە يەكجار ئاۋ بە لەشاگردن ئەۋ پىسىيە لائەچوو، ئەۋە بەسە يەكجار ئاۋ بكا بە خۇيا بۇ لابرندى لەش پىسى ۋ لابرندى ئەۋ پىسىيە؛ ئەگەر بە جار يېكيش لائەچوو، گەرە كە لەپىشا پىسىيە كە لا بيا جا بە نىيەتى لابرندى لەش پىسى ئاۋ بكا بە خۇيا.

ئەگەر كەسى غوسلى كرد بە قەسدى لابرندى لەش پىسى ۋ بەجى ھىنانى سوننەتى غوسلى جومە، ئەۋە ھەردووكيانى بۇ بەجى دىت، ئەگەر تەنيا بە نىيەتى يە كىكيان خۇى شۆرى، ھەر ئەۋەى بۇ بەجى دىت.

ئەگەر يە كى بى دەس نوژ بوو ۋ جەنابە تىشى بەسەرا ھات يا بە پىچەۋانەۋە، ئەۋە يەك غوسل بە نىيەتى لابرندى جەنابەت بۇ ھەردووكيان بەسە.

باسى ئەۋ شتانه كە پىسن

ھەرشتىكى ئاۋەكى كە ئىنسان سەرخۇش بكا، لە شەرعدا بە پىس ئەناسرى، ۋەك ھەموو ئەنواعى شەراب. لەگىانلە بەرى زىندووشدا، سەگ ۋ بەراز ۋ بەچكەيان پىسن، ھەرۋەھا ھەموو مردوۋيەك تەنھا مردوۋى ئادەمى ۋ ماسى ۋ كولە نەبى. ھەرچى لە پىش ۋ پاشى گىانلە بەر دەرچى، ۋە كوۋ شياكە ۋ پىشل ۋ مىز ۋ مەزى - كە ئاۋىكى تەراۋى لىنجە ۋ لە كاتى ھىرشى ئارەزوودا پەيدا ئەبى - ۋ ۋەزى - كە ئاۋىكى خەستى سىپىيە لە كاتى ۋشكى مىزاج ۋ ھەلگرتنى شتى گرانا پەيدا ئەبى - پىسن، بەلام مەنى ھەموو گىانلە بەرى پاكە، تەنھا مەنى سەگ ۋ بەراز ۋ بەچكەيان نەبى. شىرى ھەر گياندارى گۆشتى نەخورى پىسە، شىرى ئىنسان نەبى.

ههروهها هەر پارچهیێ له زیندوو جیاییتهوه، وه کوو مردوو هه که ی وایه، ئە گەر مردوو هه که ی پاک بێ ئەو پارچه ی شه پاکه، وه کوو پارچه ی کولله و ماسی و ئینسان؛ ئە گەر مردوو هه که ی پيسه، ئەو پارچه ی شه پيسه، وه کوو پارچه یێ له دووگی مه پ که به زیندوو ی لێ جیاییتهوه؛ که وایێ، عه ره قی هه موو و لاخی پيسه، هه روا مووی که ر و هێستر که جیا بووه وه پيسه، به لام مووی حه یوانێ گوشتی بخورێ، وه کوو مه پ و بز ن و شتر و په ری په له وه ری گوشتی بخورێ، وه کوو که و و قاز و مریشک، ئە وه پاکه .
 مادده ی مندال - که هیشتا پارچه خوین یا پارچه گوشت بێ - ئە گەر له سکی ژن دا که وێ، به پاک ئە ناسرێ. هه روا ته رایێ فره جی ژن ئە وه ی له کاتی دانیشتنا ده رکه وێ، پاکه .

هه رشتی خو ی پيس بێ، به قه تعی، پاک نایته وه، مه گەر دوو شت:

(یه که م)، شه رابی که بې به سرکه بێ ئە وه ی شتیکی تی بخرێ، ئە گەر مادده یه کی بېگانه ی تی که وت، ئە وه سرکه که ی پيسه، هه رچه ند نه شبێ به هۆی پی گه یشتنی سرکه که، به لام زه ره ری نییه بو پاک ی ئە و شه رابه که ئە بې به سرکه، لقه ورده و گه لای میو و چرو ی بۆ له تر ی کان و ناوکی ده نکه تر ی و ناوکی خورما و میو ژو ئاویکی واکه پیویست بې بو گو شینی خورما و میو ژ یا بو ژور گو شینی ده نکه تر ی، ئە مانه سرکه پيس ناکه ن له سه ر ئیختیاری «امام الحرمین»^۱ و «قاضي حسین» و «بغوي» و «بلقيني» و گه لیک ی تر له ئیمامانی شه رع له مه زه به بی ئیمامی شافیعیدا و ته قلیدی ئە م ئیمامانه و شوین که وتیان دروسته:

(دوو هه م)، پیستی حه یوانی مردوو، غه یری سه گ و به راز؛ ئە مه ده ر و ناوی پاک ئە بېته وه به هۆی ده باخه وه، به لام پیویسته ده باخه که ی به ده رمانیک ی وای هه موو گوشتی زیاده ی ئە و پیسته برزینی و لای بیا، که وایێ، ده باخ به هه تاو و خو له میش و گل ئیعتباری نییه و کاتی که پیست ده باخیی وه رگرت، وه کوو جلی که پيس بووی، پیویسته بشوررێ، ئیتر به ته واوی پاک ئە بېته وه .

۱. ئە م حوکمه، «شیروانی» نه قلی ئە کا.

هه رشتي پيس بوويي به هوئي ليكه وتني سه گ و به راز و به چكه يانه وه به ته ري، پيوسته ههوت جار بشوري و جاري له جارانه به گلاو بي و شهش جاريان به ناوي روت؛ پيوسته گليكي پاكي وا بهيئري پيشان به كار نه هيئرابي له ته به موم دا، نه ونده كه ناوه كه ليئل بكاو بگهيي به هه موو نه جزاي شته پيسه كه دا؛ ناوي كه خوي ليئل بي وه كوو لافاوي چه مه كان، له باتي گلاو به سه. كه وابي، گلي كه پيس بي يا به كار هيئرابي له ته به موم دا، به كار نايي، هه روا گلي كه تيكي ته ري پيوست غه يري ناوي روت، بي سووده. نه گه ر مادده يه كي پيس به شويته كه وه بوو، نه وه لابردي نه وه مادده يه به هه ر چهند جار بي، هه ر به جاري نه زميري. نه گه ر نه و ناوه كه نه كرى به شويته پيسه كه دا، پاش ليكه وتني، پرزي په ري و داي له شويي، نه وه نه گه ر له جاري يه كه مائه، پيوسته شهش جار بشوري، نه گه ر له جاري دووه ميشايه، هه ر به م شيوه يه پينج جاري نه وي. نه گه ر نه م پرزه له پاش جاري گلاوه كه بوو، ئيتر بو نه م شويته گلاو پيوست نيه، نه گينا گلاوي نه وي.

هه رچي پيس بوويي به ميزي مناليكي نيرينه ي كه متر له دوو سال كه بو خوارده مه ني غه يري شير هيچي نه خواردي، نه ونده ناوي لي نه پرزيئري كه شويي ميزه كه دا بگري، ئيتر جاري بووني ناو به سه ر شويته كه دا پيوست نيه، نه گينا پيوسته ناو به سه ريا جاري بي؛ هه روا هه رشتي پيس بوويي به غه يري سه گ و به راز و به غه يري ميزي نه و منداله نيرينه؛ جا نه گه ر نه و پيسييه عيني هه يه، پيوسته نه و عينه لبري و تامي نه ميئي، به لام زياني نيه مانه وه ي رهنگي يا بوني كه لاچوونيان گران بي، به لي نه گه ر تام و رهنگ به يه كه وه بمين، نه وه زياني هه يه و نه و شويته هه ر به پيس نه ناسري.

هه ر ناوي جيا بيته وه له و ناوه كه شتي پيسي بي شوراوه، نه گه ر نه گوږابي و شويته پيسه كه پاك بوويته وه، نه وه نه و ناوه پاكه، نه گينا پيسه. نه گه ر شتيكي پيس كه وته ناو روئي يا ماستيكي تونده وه، نه وه هه ر نه وه پيوسته كه شته پيسه كه لبري و هه ر جوزئي له وه كه لكاوه به پيسييه كه وه فري بدري؛ نه گه ر

رۆنه‌که ئاوه‌کی بێ، ئه‌وه هه‌مووی پێس ئه‌بێ و قابیل نییه‌ پاك بکریته‌وه؛ توند ئه‌وه‌یه ئه‌گه‌ر به‌عزیکێ لێ لابرێ، زوو جیگه‌که‌ی پر نه‌بیته‌وه.

باسی چاوپۆشی شهرع له هه‌ندی پێسی

به‌ شهرعی پیرۆز، هه‌رشتی که‌ به‌ زاھیر پێس بێ و له‌ ئه‌سلا پاك بێ، وه‌ کوو به‌رگی مه‌یچی و زبل چی و کافری به‌رازخۆر، ئه‌وه به‌ پاك ئه‌ناسری تا به‌راستی له‌ پێسی ئه‌و شته‌ خه‌به‌ردار ئه‌بین؛ له‌سه‌ر ئه‌م ئه‌ساسه‌، ئه‌گه‌ر یه‌کی چاوی که‌وت به‌ سه‌گی ده‌می له‌ کاسه‌یه‌که‌ هه‌لپری، مادام ده‌می ته‌ر نه‌بێ، نابێ ئه‌و که‌سه‌ ئه‌و کاسه‌یه‌ به‌ پێس بزانی؛ ئه‌گه‌ر پشیله‌ی ده‌می پێس بوو و ماوه‌ی له‌پێش چاوی و ن بوو که‌ مومکین بێ له‌و ماوه‌یه‌دا دم بکا به‌ ئاوێکی زۆرا، ئه‌وه‌ کاتی هاته‌وه‌ و ده‌می خسته‌ ئاوێکه‌وه‌، ئه‌و ئاوه‌ به‌ پێس ناسری.

هه‌روا، له‌ ئوسوولی شهرعه‌: «کاتی ئیش که‌وته‌ ته‌نگانه‌وه‌، ئه‌بێ چاوپۆشی بێته‌ مه‌یدانه‌وه‌»؛ له‌سه‌ر ئه‌م ئه‌ساسه‌، هه‌ندی شتی وا هه‌یه‌ که‌ پێسن له‌ له‌ش و به‌رگی ئینسانا یا له‌ خواردنه‌مه‌نیدا یا له‌ ئاو و مزگه‌وت و شوینی عیباده‌تا، له‌ گه‌ل ئه‌وه‌ یه‌شا شهرع سه‌رفی نه‌زه‌ر له‌و پێسیانه‌ ئه‌کا.

مه‌سه‌لا، له‌ به‌شی یه‌که‌م، ئه‌و خوینه‌ی بلکی به‌ به‌رگی ئینسانه‌وه‌ به‌هۆی جوانه‌زه‌وه‌ و برین و دوهمه‌ل و شوینی خوین گرتن و که‌له‌شاخ گرتنه‌وه‌ و ئه‌و ئاو و کیمه‌ی له‌م برینه‌دا په‌یدا ئه‌بێ و ئاوێ بلۆقی که‌ بۆگه‌ن بووبی، که‌م بێ یا زۆر بێ، با به‌ ده‌سکاری خویشی بێ له‌به‌ر ناچاری بۆ خوراندن و ده‌س تی‌خستن له‌به‌ر نووستن و هه‌لسووړان، ئه‌وه‌ سه‌رفی نه‌زه‌ری لێ ئه‌کری و عه‌فوی لێ ئه‌دری.

هه‌روا عه‌فو ئه‌دری له‌و خالانه‌ که‌ له‌سه‌ر ده‌ست و دم و چاوی کوتراون، به‌و شهرته‌ ئه‌گه‌ر هه‌لکه‌نرین یا بسووتینرین، له‌که‌یه‌کی ناشیرین له‌ روخسارا ده‌رکه‌وی یا برینیکی نابار له‌ شوینه‌که‌ یا په‌یدا بێ. عه‌فوی ئه‌دری له‌ ئیسقانی پێس که‌ ده‌ستی شکاوی پێ بگیریته‌وه‌، به‌و شهرته‌ ئیسقانی پاك ده‌س نه‌که‌وی و دوکتۆریکی باوه‌ر پێ کراو به‌ مه‌سه‌له‌حه‌تی بزانی.

ههروا، خوښی پووک بۆ ئه و كه سه ی كه موبته لا بئ، عه فوه و مانعی نوڙ نییه، ته نانه ت ته گهر روژوو هوان له گه ل تفا قووتی بدا، روژوو ه كه ی پئ ناشکی. عه فو ئه درئ له ته ری پئ و گو ره وی كه به هوی ناوی كه وشه وه ناوی پیس وه ربگری له زستانا، مادام به ئاسانی چار نه کری؛ ههروا، عه فو ئه درئ له ناوی ده می ئینسان كه له مه عیده وه بیته ده ره وه و له كه می خوڤن كه له فهرجی ژنی «مُستَحاضَة» وه ده رچی له پاش ئاخنین و به ستنی و له كه می له میز بۆ یه کی موبته لای میزه چرکی بئ به رده وام و له ئاساری پیسی شوڤنی «استنجا» ته گهر به هوی عاره قه وه بلا و بیته وه.

عه فو ئه درئ له كه می بوخار یا دوو كه لی شتی پیس كه بدا له له ش و به رگی ئینسان به ته ری؛ ههروا، له خوڤن و پیسی کیچ و ئه سپی به له ش و لیباسه وه با زوریش بووبن به هوی عاره قه وه؛ عه فویش ته درئ له عاره ق و تووکی و لاخ كه ئه لکی به له ش و لیباسی سواره وه له کاتی سواریدا و له مه مکی دایک كه ئه یخاته ده می مندالیکی شیره خوړی و ا كه بر شیته وه؛ ههروا، له سنگ و به روکی ئه و ژنه كه مناله پیسه كه ی ده می لی ئه کوتئ. عه فو ئه درئ له قور و چلکاوی ریگه یی كه به مه علومی پیس بئ به هوی هاتوچوی سه گه وه یا به هوی شیاكه و پشقل و میزو شتی پیسی تره وه؛ ههروه ها، له پرژی ناوی لاپاساری بان و پلووسکی لاکولان له شارو دیها ته كانا و له شوڤنی پیی سه گ و به راز له كه ژو کیوا له و شوڤنا نه دا كه ئینسان به ناچاری پیمان پیا ئه نی له هاتوچودا بۆ دار و بۆ راو ئیش و کاری تری ژیان.

به لام، هه مو ئه مانه ته گوڤڤڤڤڤ به پیی وه خت و زه مان و به گویره ی شوڤنی پیسیه كه له له ش و به رگی ئینسانا؛ مه سه لا، ئه وه ی عه فوی لی ئه درئ له سه ر داوڤنی ئینسان، عه فوی نییه له سه ر سه رو ئه وه ی عه فوی لی ئه درئ له زستان و به هاری ته رو تووشدا، عه فوی لی نادرئ له هاوین و کاتی خو شیدا.

له به شی دووه ما، عه فو ئه درئ له كه می خوڤنی مایته وه به سه ر گوشتی حه یوانی سه ربر او وه و ره وایه به بی شوڤن ته و گو شته بخریته مه نجه له وه. عه فو ئه درئ له کرمی كه وا له نا و سه وزه و میوه دا بئ وه کوو کاله کو سینو و هه رمی و میوه ی تر ته گهر له میوه كه

جیا نه بوو بیته وه؛ هه روا، له وه نگوینه که له ناو دوو به ردا ته لکی به ته پاله ی پوره که وه و له میزو شیا که ی حیوانی گیره که ته که ویته ناو خه رمانه وه و له پشقلی بز و مهر و مانگا که ته که ویته ناو کاسه ی شیر له کاتی حیوان دوشینا.

عه فو ئه درئ له و پیسیه که وا به پیی ته و میشانه وه نه نشنه وه له سهر خوارده مه نی ته رو له وه دعبا یانه که خوینی ره وانیان نیبه و ته مر ن له ناو خوارده مه نیدا وه ک چایی و دوو دوشاوو چیشتی ته ر، وه کوو میش و میشووله و ههنگ و زه رده و آله و په پووله، نه ک وه ک مشک و مار و قرژانگ و بوک، ته مانه عه فویان لی نادرئ.

عه فو ئه درئ له و پیسیه که وا به پیی و پاشی مشکه وه که بکه ویته ناو خوارده مه نیه کی ته ر و به زیند وویی لینی ده رچی؛ عه فو ئه درئ له دوو که لی ته پاله و پشقل که له ته نوورا به رز ته بیته وه و ته دا له و نانه ی ته درئ به ته نووره که وه [و] له و گوشته ی به و ته نووره ته برژیت ته گه ر به شتیکی وشک رووی ته نووره که بمالری [و] ههروه ها] له و گوشته ی که به ئاوی پیس بکولئ و ئاوه پیسه که هه لمزئ به و شه رته له پاش کولان ئاویکی پاکی پیا بکریت؛ عه فو ئه درئ له هیلکه ی هه موو په له وهر و گیانله به ری که گوشتی نه خوری مه گه ر هیلکه ی ته و شتانه که ژاریان هه یه، وه کوو مار؛ عه فو ئه درئ له و په نیره که به ژیلاوکی کارژه له ته گیرسی.

له به شی سیهه ما، عه فو ئه درئ له پیسی مشک و شه مشه مه کویره که ته که ویته ناو ئاوی ئاوده ست خانه یا ته که ویته ناو بیره وه؛ له و ریقنه چوله که یه که ته که ویته سه ر به رده نوئژ و به رمال و فه رشی مزگه وت؛ له و قوره که به ئاوی پیس ته گیریته وه و دیواری خانووی عاده تی یا دیواری مزگه وتی پی دروست ته کری؛ عه فو ئه درئ له وه که ئینسان به ته ری بکه وی له و دیوارانه.

ته مانه نمونه یی بوون له و شته پیسانه که عه فویان لی دراوه. دریزه ی ته م باسه له کتیبه گه وره کانا نووسراوه. (مع العلم) ئایینی پیروزی ئیسلام، گه لی ته مر و فه رمانی داوه به تیکوشان بو پاکی له ش و به رگ و خوارده مه نی و فه رش و نوین و ته و قاپ و قاچاخانه ی که ئینسان ناچاره بو به کاره ئینان.

باسى «ته يه مموم»

ته يه مموم، له شهرعا ئه وه يه ئينسان له باتى ئاو، ده ست بدا له توزيكي پاك و بهيئى به دم و چاوو هه ردوو ده ست و قوليا له گه ل ئه نيشكه كانيا. ئينسانى له ش پيس و بى ده س نويز، ته يه مموم ئه كا له كاتيكا كه ئاو نه بى، يا ئاو بى به لام له بهر ناساغى يا له بهر برينى كه به له شيه وه بى نه توانى به كارى بهيئى، يا خود ئاوه كه ي پيوست بى بو خوار دنه وه.

له به شى ئه وه ولا - كه كاتى نه بوونى ئاوه - ئه گه ر كابرا به يه قين ئه يزانى ئاو له و شوينه دا نيبه، ئه وه پيوسته ته يه مموم بكا بى ئه وه ي بگه رى به شوين ئاودا، به لام ئه گه ر گومانى وابوو ئاو له و شوينه دا هه يه، ئه بى له بارو بنه ي خوئى و له ناو هاو رپيكانيدا، ئه وه بگه رى بو ئاو و به س نيبه كه بانگ بكا بلى: كى ئاوى هه يه به خو رپايى يا به پاره من ئه مه وى. جا ئه گه ر ده ستى نه كه وت و شوينه كه ش سارا يه كى ته خت بو، ئه بى به هه ر چوار ده ورى خو يا بروانى؛ ئه گه ر به رز و نزميش بو، پيوسته بگه رى به و ده وره دا تا مه سافه يى چاوى ئينسانى عاده تى فه رق به شت ئه كا كه بر يتيبه له مه يدانى سيسه دگه ز تا چوار سه دگه ز و ناو ئه برى به «حَدُّ الْعَوْتُ» واته: «ما وه ي بانگ و به ها واره وه هاتن»، به و شه رته ئه و كابرا ئه مين بى له زه ره رو زيانى گيان و مال و «اِخْتِصَاصَات»، وه كو و سه گى ته مى كراوى راوى؛ هه ر وه ها به و شه رته ئه مين بى له وه كه له ره فيقه كانى پيچرى؛ جا ئه گه ر ئاوى ده ست نه كه وت، ته يه مموم بكا. ئه گه ر كابرا هه ر له و شوينه دا ما يه وه، پيوسته بو فه رزيكى تريس هه ر بگه رى بو ئاو تا به راستى حالى ئه بى كه وا ئه و شوينه ئاوى تيا نيبه. ئه گه ر كابرا ئه يزانى به يه قين ئاو هه يه له مه سافه يه كا ريوار و كاروانى تا ئه و مه سافه يه به ده ورى بارو مه نزلى خو يانا ئه گه رپن بو پيوستى خو يان، كه ئه م مه سافه يه شه رع ناوى ئه با به «حَدُّ الْقُرْب» و بر يتيبه له نيو فه رسه خ، پيوسته بروا بو ئه و ئاوه به و شه رته ئه مين بى له زيانى گيان و مالى كه له قيمه تى ئاوى ده س نويز زياتر بى و ئه مين بى له وه كه له ره فيقانى بپرى؛ ئه گه ر ئه يزانى ئاو له مه سافه يه كى زور تر له م مه سافه يه دا ده ست نه كه وى - كه له شهرعا ناوى «حَدُّ الْبُعْد» ه - ئه وه پيوست نيبه بروا

بۆی و ره‌وایه ته‌یه‌موم بکا؛ ئە‌گەر به‌یه‌قین ئە‌یزانی له‌ دوادوایی وه‌خته‌که‌دا ئاوی دەس ئە‌که‌وی، ئە‌وه‌ باشتر ئە‌وه‌یه‌ چاوه‌پێی ئاوه‌که‌ بکا؛ ئە‌گەر هەر به‌گومان بوو له‌ دەس‌که‌وتنی ئاو، ئە‌وه‌ زووتر ته‌یه‌موم بکا باشتره‌. ئە‌گەر ئاوی دەست‌که‌وت به‌لام به‌شی دەس‌نوێژی نه‌ئه‌کرد، پێویسته‌ تا ئاوه‌که‌ ته‌واو ئە‌بێ به‌کاری بێنی، ئە‌وجا ته‌یه‌موم بکا. ئە‌گەر ئاو به‌ فرۆشتن به‌ قیমে‌تی عاده‌تی دەست‌که‌وت، پێویسته‌ بیکرێ مه‌گەر قه‌رزار بێ به‌ قه‌رزیکێ وه‌ها هه‌موو ماله‌که‌ی دابگری، یاخود ئە‌و پاره‌یه‌ی پێویست بێ بۆ خه‌رجی ئە‌و سه‌فه‌ره‌ له‌ هه‌ردوو سه‌ره‌وه‌ بۆ خۆی و ئە‌وانه‌ی که‌ مه‌سه‌ره‌فیان له‌سه‌ر ئە‌وه‌. ئە‌گەر به‌یه‌کی ئاوی پێ به‌خشی، واجبه‌ وه‌ری‌بگری، به‌لام ئە‌گەر قیমে‌تی ئاوه‌که‌ی پێ به‌خشی، واجب نییه‌ وه‌ری‌بگری چونکه‌ منه‌تی پاره‌ باریکی گرانه‌.

له‌ به‌شی دووه‌مه‌دا، که‌ ئە‌وه‌یه‌ کابرا ئاوی هه‌بێ، به‌لام نه‌خۆش بێ یا بریندار بێ به‌ جو‌ریکی وا ئە‌گەر ئە‌و ئاوه‌ به‌ کار بێنی، هێزو قازانجی پارچه‌ی له‌ ئە‌ندامه‌کانی له‌شی بفه‌وتی، یاخود نه‌خۆشییه‌که‌ی دره‌نگ چا‌ک بێته‌وه‌، یاخود له‌که‌یه‌کی ناهه‌موار له‌ ئە‌ندامیکێ به‌ده‌ره‌وه‌ بوویا ده‌رکه‌وی، ئە‌وه‌ له‌م‌کاته‌دا فه‌رزه‌ ته‌یه‌موم بکاو به‌ کارهێنانی ئاو‌گونا‌هیکێ گه‌وره‌یه‌، وه‌ کوو له‌ توحفه‌دا نووسراوه‌. ساردیی ئاوی ئە‌گەر توند بێ و هه‌واش سارد بێ، وه‌ کوو ناساگی وایه‌ و ئە‌بێ له‌م‌کاته‌یشدا هه‌ر ته‌یه‌موم بکا، مادام به‌ کارهێنانی ئاو له‌وکاتی سه‌رمایه‌دا زیانی له‌ زیانه‌ پێشووه‌کانی له‌وانه‌بێ توش بێ؛ به‌لام ئە‌گەر قایل بوو ئاوه‌که‌ گه‌رم بکا، واجبه‌ گه‌رمی بکا با وه‌خته‌که‌شی له‌ده‌س ده‌رچێ و نوێژه‌که‌ی بکه‌ویته‌ قه‌زا؛ ئە‌گەر ئاوه‌که‌ ئە‌وه‌نده‌ گه‌رمیش بوو نه‌یته‌توانی به‌کاری بهێنی، ئە‌بێ زوو ته‌یه‌موم بکا، چونکه‌ سارد کردنه‌وه‌ی ئە‌و ئاوه‌ له‌ ولاتی گه‌رم و هاوینی گه‌رما، له‌ ئیختیاری ئێمه‌دا نییه‌.

له‌ به‌شی سێهه‌مه‌دا، که‌ ئە‌وه‌یه‌ ئاو بێنی، به‌لام پێویستی بێ بۆ خواردنه‌وه‌ی گیانداریکێ به‌ حورمه‌ت با بۆ له‌مه‌ولاش بێ، چ خۆی، چ ئە‌و که‌سانه‌ و ئە‌و حه‌یوانانه‌ که‌ مه‌سه‌ره‌فیان له‌سه‌ریه‌تی، ئە‌وه‌ پێویسته‌ له‌سه‌ری ته‌یه‌موم بکاو نابێ ئاوه‌که‌ به‌کاربێنی، به‌لکوو ئە‌بێ هه‌لی بگری بۆ پاراستنی گیانی گیانداره‌کان.

بزانتن! ھەموو لەشى ئىنسان بۇ غوسلى جەنابەت بە يەك ئەندام ئەژمىرى، بەلام ئەندامى دەس نوپۇز، چوارن: ۱) دەم و چاوا، ۲) ھەردوو دەست لە گەل ئەنیشكە كانا، ۳) سەر، ۴) ھەردوو پى لە گەل قولاپە كانا. ئەگەر بە كارھىنانى ئاومەمنوع بوولە ئەندامى لەش پىسا، ئەوہ يەك تەيەمموم پىويستە؛ بەلام بۇ بى دەس نوپۇز، ئەگەر لە يەكلى لەو ئەندامانەدا مەمنوع بوو، يەك تەيەمموم و لە دوانيانا، دوو تەيەمموم و لە سيانيانا، سى تەيەمموم و لە چواريانا، چوار تەيەمموم پىويستە. تەيەمموم، بۇ برين يا ناساغى ھەركام لەم چوار ئەندامە لەكاتى شۆردنى ئەو شۆينەدا ئەكرى و نابى بەر و دواى بى؛ مەسەلا، ئەگەر برين لە دەم و چاوا بوو، لەكاتى شۆردنى دەم و چاوا. وە ئەگەر لە دەستا بوو، لەكاتى شۆردنى دەستا تەيەمموم ئەكرى، بەم جورە: ھەر شۆينى ساغە لە دەستە كەى - مەسەلا - بيشورى، جا دەستى وشك بكا تەوہ و تەيەمموم بكا، لەپاش ئەوہ مەسحى سەرى بكا و پىكانى بشورى ھەروا بەو جورە.

ھەر ئەندامى لە ئەندامە كانى دەس نوپۇز كە ئاوى تيا بە كارنەھىنرى، يا داپۆشەرى بەسەرەوہ يە، وە كوو موشەمما، يا بەسەر يەوہ نىيە؛ ئەگەر داپۆشەرى بەسەرەوہ نەبوو، واجبە ئەوہى ساغە بيشورى جا تەيەمموم بكا؛ ئەگەر داپۆشەرىشى بەسەرەوہ بوو و قابىلى لا بردن نەبوو، پىويستە لە گەل شۆردنى ساغە كە يا ھەموو موشەمما كەيش بە دەستىكى تەر مەسح بكا جا تەيەمموم بكا؛ ئەمە بۇ فەرزى، ھەر وەھا بۇ فەرزىكى دوايش، ئەگەر لەم بەينەدا دەس نوپۇزى شكا؛ بەلام ئەگەر دەس نوپۇزە كەى نەشكا، ئەوہ، ھەر ئەوہ نە پىويستە بۇ فەرزى دواى تەيەمموم بكا تەوہ، ئىتر شۆردنى ساغ و مەسحى داپۆشەرى ناوى.

تەيەمموم بە چى ئەكرى؟

تەيەمموم ئەكرى بە ھەموو گلى كە پاك بى و جارىكى تر تەيەممومى پى نەكرابى، با دەرمانىش بى، وە كوو گلەسەر و گلەئەرمەنى، ھەروا بە لمىكىش تۆزى ھەبى، نەك بە قسل و گەچ و نوورەو لە تە سوالەتى ھاراپوہ يا بە گلى كە ئاردى تىكەل بى يا بە گلى كە

پیس بی یا جاریکی تر به کار هیترایی له ته یه موم کردنا، وه کوو ئه و گله که ماوه ته وه به دم و چاو و دهسته وه یا نه وهی که له مانه داوه ریوه له کاتی ته یه مومدا.

پیوستی ته یه موم

شه شت پیوسته بو ته یه موم:

یه که م، قه سدی هیترایی گل، که واته، ئه گهر با گلیکی کوتا به ناو چاویاو کابراش نییه تی هیئا و به و گله مه سحی دم و چاوی کرد، ئه وه به کار نایی؛

دوو هم، نه قلی گله که یه، با به سهر دهستیشیه وه بی و بیهینی بو مه سحی دم و چاو له گه ل نییه تدا، یا گلیکی پاکی به کار نه هیتر او به سهر دم و چاوی وه په یدا بی و کابرا بیهینی مه سحی دهستی پی بکا، ئه وه مه قبول و دروسته؛

سیه هم، نییه تی حه لال کردنی نویژه، نه ک لابر دنی بی دهس نویژی، چونکه ته یه موم تاره تی ناچاریه و بی دهس نویژی لانا، که واته، ئه گهر وتی: نییه تم هه یه بی دهس نویژی له خو م لائه به م یا فهرزی ته یه موم به جی ئه هیتم، ئه وه به تال و بی سووده؛ چوار هم، ئه وه یه نییه ته که ی له گه ل نه قل و هیترایی گله که دا هه بی و دهوام بکا تاشتی له روخساری مه سح ئه کا؛

پینجه م، مه سحی دم و چاو و ههردوو دهسته له سهر په نجه کانه وه تالای ژووری ههردوو ئه نیشک؛ فرهزه له کاتی مه سحی دهستا ئه نگووستیله له په نجه ی داکه نی بو نه وهی تو ز بگا به شوینه که ی؛

شه شه م، ئه وه یه ژماره ی دهس به زه ویدا دان و تو ز وه رگرتنه که ی له دوو جار که متر نه بی، هه رچه ند مه سحی دم و چاوو دهسته کانیشی به جاری مومکین بی به هو ی دهسته سرنکه وه که پیدا به زه ویدا و به لایه کی دم و چاوی و به لایه کی تری دهسته کانی مه سح بکا.

ئینسان، له گه ل ته یه موم کردنا، ئه گهر نییه تی کردنی نویژی فرهز یا فرهز و سوننه تی بو، ههردوو نویژه که ی دروسته [و] ئه گهر نییه تی نویژی روت یا نویژی سوننه تیشی بو، ئه وه دروست نییه نویژی فرهز بکا.

سوننه ته تۆزی مهسح و ته یه موم سووك بئی و له لای ژووروی دهم و چاوه وه بیهیئته خواره وه؛ پیویست نییه ئەم تۆزه بگه یه نی به هه موو بنی ته له موویکا؛ سوننه ته له مهسح لای راست بخاته پیش لای چه په وه، هه روا سوننه ته مهسحی دهم و چاو و دهست، به بیان نه که وی و له ئەو وه لی ههردوو جاره کانه وه که دهست ئەدا بهزه ویدا، په نجه کانی بلا و بکاته وه بو ئەوهی تۆزی زور و هه بگری.

ئەگەر یه کئی ته یه مومی کرد له بهر نه بوونی ئاو و پاش ئەوه ئاوی دهس کهوت، ئەوه ئەگەر هیشتا دهستی نه کردوه به نوێژ، ته یه مومه که ی به تال و بی سووده، مادام ئاوه که ی پیویست نه بی بو خواردنه وه ی گیانداریکی به حورمهت. هه روا ئەگەر له و کاتدا له نوێژدا بی و نوێژکه ی به و ته یه مومه له سه ر لا بچی، واته نوێژه که ی قهزای پیویست بی؛ ئەگەر نوێژه که شی له کۆل ئە کهوت، ئەوه ته یه مومه که ی دانه مهزری و ئەو نوێژه ی که ئەیکا دروسته، فهرز بی یا سوننهت، به لام ئەگەر نوێژه که ی بسپری و دهس نوێژ بگری ئەوه باشتره. به لی نوێژی سوننهت ئەگەر نییه تی عه ده دیکی هیناوه، ته و او یان بکا، ئەگینا، نابی له دوو رکات سه رکه وی.

ئینسان به ته یه مومی هه ر فهزریکی بو ئە کری با فهززه که یش به نه زر بی، به لام ئە توانی یه ک نوێژی جه نازه یا زیاتر له یه ک نوێژ له گه ل ئەو فهززه دا بکات. ئەگەر که سی یه کئی له م پینج فهززه ی له سه ر بوو و له بیری نه مابوو کام فهززه، ئەوه ئە توانی به یه ک ته یه موم هه موو پینج فهززه که بکات؛ ئەگەر دوو فهززی جیاوازی له سه ر بوو و له بیری نه مابوو کامه ن، ئە توانی به پینج ته یه موم پینج فهززه که بکاو ئەشتوانی دوو جار ته یه موم بکا، به جاری یه که م چوار فهرز له و پینج فهززه بکا و به جاری دووم چوار فهرز بکا یه ک له شوینی یه ک، به و شه رته ئەو وه ل نوێژی جاری پیشووی تیا نه بی؛ ئەگەر دوو نوێژی هاوناوی له سه ر بوو، ئەوه دوو جار ته یه موم بکاو به هه ر ته یه مومی جاری هه موو پینج فهززه کان جی به جی بکا.

ئەگەر که سی ته یه مومی کرد بو حه ده سی ئە کبه ر و پاشان دهس نوێژی شکا، ئەوه ته یه مومی ته نها بو حه ده سی ئە سه ر پیویسته. ئینسان نابی بهر له هاتنی وه ختی فهززه که ته یه موم بکا، هه روا بهر له هاتنی وه ختی سوننه تیکیش که خاوه ن وه خت

بێ، وە کوو سوننەتی پیش نیوە پۆ؛ مەسە لا ئە گەر کەسێ نە ئاو و نە گلی دەس نە کەوت، پێویستە بۆ حۆرمەتی وەخت ئەو فەرزە لەو کاتەدا بکا، بەلام لەو دەوا قەزای بکاتەو.

ئەو نوێزانە ی بە تە یە مە موم ئە کرین کامە یان قەزای ئەو ی؟

ئەو کەسە ی تە یە مە مومە کە ی لە بەر نە بوونی ئاو کردبێ، مادام نیشته جێ بێ، قەزای نە سەرە. چونکە نە بوونی ئاو بۆ نیشته جێ نایابە، هەر و موسافیر یکیش کە سە فەرە کە ی گوناھ بێ. لە سەر ئە ساسی پیشوو، ئە گەر کەسێ ئاوی لە ناو باری خویا و ن کرد، ئەو قەزای لە سەرە، بەلام ئە گەر باری لە ناو باری رە فیکە کانی و ن کرد، قەزای لە سەر نییە. هەر کەسێ تە یە مە مومە کە ی لە بەر ساردی ئاو و هەوا بێ، ئەو قەزای لە سەرە، چونکە ئاو گەرم کردن بە عادت ئاسانە؛ بەلام ئە گەر تە یە مە مومە کە ی لە بەر زۆری گەرمی ئاو کە بێ، ئەو قەزای لە سەر نییە.

هەر کەسێ تە یە مە مومە کە ی لە بەر نە خو شییە ک بێ [کە] مە نعی بە کار هی نانی ئاوی لێ بک نە هەموو لە شیا یا لە یە ک ئە ندامیا و ئەو ئە ندامە داپۆشەری بە سەر وە نە بێ، ئەو قەزای لە سەر نییە، مە گەر برینە کە ی خو ئینیکی زۆری پێو بێ؛ ئە گەر داپۆشەری بە سەر وە بوو، ئەو، ئە گەر لە سەر ئە ندامی تە یە مە مومە - کە بریتیە لە دەست و دەم و چو - ئەو، هەمیشە قەزای لە سەرە، چونکە نە شوێر دێ کە ی تەواو، نە تە یە مە مومە کە ی نە بەر داپۆشەری کە تەواو؛ ئە گەر داپۆشەری کە لە غیری ئە ندامی تە یە مە مومدا بێ، ئە دجار ئە گەر ئەو داپۆشەری لە سەر پاکی دانرابوو و غیری ئە ندامی تە یە مە مومدا بێ، ئەو قەزای لە سەر نییە؛ ئە گەر لە شوێتە ساغە کە زیاد لە پێویستی داگرتبوو یا لە سەر بێ دەس نوێژی دانرابوو، واجبە داپۆشەری کە لا بێ؛ ئە گەر قەبیل نە بوو لا بێ، ئەو قەزای نوێژە کانی لە سەرە.

باسی حەیز

حەیز لە شەرعا بەو خو ئینە ئە لێن لە هەندی کاتی تاییە تیدا، بە بێ نە خو شێ و منال بوون لە رە گیکەو دەر ئە چێ کە وا لە لای ژووروی مندالدانەو. «نفاس» یش بریتیە

له و خوینەى له پاش مندال بوون له مندالدانه وه دەرئەچى و بە كوردى، پىي ئەلین خوینى «زەيسانى»؛ چونكە له كاتىكا ژن سكى هەبى، سكه كهى نايەلنى خوین له مندالدانه وه بىتە دەر وه، بەلكوو ئەمىنیتە وه تا منالە كهى ئەبى. «استحاضة» يش برىتیه له خوینى كه بههوى نه خووشیه وه له ژن دەرئەچى.

لاى خوارووى سالى حەيز، نو سألە، يانئ ميينه تا نو سأل تەواو نه كا قابيل نيه حەيزى پيايئ؛ لاى ئەغلە بيشى بيست سألە و لاى ژوورووى شەست و دوو سألە.

لاى خوارووى ماوهى جارى بوونى خوینى حەيز، بيست و چوار سەعاتە لەسەر يەك، بەمەعنا ئەگەر [ژن] لەو ماوه دا لۆكه يئى بخاتە فەرجيه وه بە خوین تەر بىيئ؛ ئەگەر خوینە كهى لەسەر يەك نەبوو، ئەوه پيوسته ماوه يەكى وه ها ئەو خوینە پچر پچرە دەوام بكا ئەگەر زەمانى هاتنى خوینە كان - بكه ونه سەر يەك - بگا بە بيست و چوار سەعاتە كه؛ ئەگىنا، ئەگەر له ماوهى چوار رۆژا - مەسەلا - ناوبەناو، هەر له پاش چوار سەعات دوو سئى دەقيقە خوینى لئى ئەهات، ئەوه بە حەيز نانسرى بەلكوو بە نه خووشى دائەنرى.

لاى ژوورووى حەيز، پازدە شەو و پازدە رۆژ و لاى ئەغلەبى، شەش يا حەوت رۆژە؛ كەمتر ماوهى پاكى له بەينى دوو حەيزا، پانزە شەو و رۆژە، ئيتر ئەندازە بو لاى ژوورووى نيه، چونكە قابيلە پاش ئەوه كه ژن له حەيز پاك بىتە وه تا عومرى ماوه خوینى حەيز نەبينئ؛ بەلام، ماوهى پاكى له بەينى حەيز و نيفاس (زەيسانى) دا، قابيلە كەمتر بئى له پازدە رۆژ، خوا حەيزە كهى له پيش زەيسانىدا بئى يا له پاشيا؛ تەنانەت ئەگەر ژينكى دووگيان (حاملە)، ماوهى شەو و رۆژئى له پيش ژانى مندال بوونا خوینى برىوا، ئەوه بە حەيزدار ئەزانرى.

هەرچى بە لەش پىسيه وه حەرام بوو، بە حەيزيشه وه حەرامه، بيجگه له وانە، هاتوچۆ بە مزگه وتيشا حەرامه ئەگەر ترسى پىس كردنى مزگه وتە كهى هەبئ؛ نوئژ كردن و رۆژوو گرتن لەسەر حەيزدار حەرامه، بەلام قەزای رۆژوو وه كه فەرزە نەك قەزای نوئژە كان؛ حەرامه لەزەت وه گرتن له مابەينى ناوك و ئەژنۆى بە رووتى، خوا بە «جىماع» بئى يا نه؛ حەرامه تەلاق له ماوهى حەيزا، جا كاتئ خوینە كهى نەما و خوى

شۆرد، هه موو ئەم شتانه که مهنع کراون حه لآل ئەبنه وه، به لآم بهر له خو شۆردن، هه ر
 رۆژوو گرتن و ته لاق دان دروسته.

«استحاضة» که خوینیکه له بهر نه خو شوی جاری ئەبێ، حوکمی وه کوو
 درێژه کیشانی میزه چرکه وایه، که واته مهنعی نوێژ و رۆژوو ناکا، به لآم پیویسته بۆ
 هه موو فه رزی که وه ختی نوێژه که هات، فه رجی بشۆرێ و لۆکه ی تی بخا و توند
 بیبه ستی، جا گورج دهس نوێژه که ی بگری و نوێژه که ی بکا. ئە گه ر هات و نوێژه که ی
 دواخست به بی مه سلله حه تی ئە و نوێژه، ئە وه به تاله، چونکه ئە و پيس بوونه زیاده به
 بی عوزر زیانی هه یه؛ ئە گه ر له بهر مه سلله حه تی نوێژه که ش بوو، مه سه لا بۆ په یدا کردنی
 شتی بوو عه و ره تی بی داببۆشی یا چاوه روانی جه ماعه تی ئە کرد، ئە وه زه ره ری نییه.
 پیویسته بۆ هه موو فه رزی فه رجی بشۆرێ و لۆکه ی تازه ی تی بخا و ئە و شته ی پی
 به ستروه تازه ی بکاته وه و دهس نوێژ بگری؛ جا ئە گه ر پاش ئە وه که دهس نوێژی گرت
 خویننه که ی نم و عاده تی وابوو هه ر کاتێ خویننه که ی ئە براهه وه تا ماوه یه کی زۆر
 نه ئە هاته وه. یا ئە هاته وه به لآم پاش ماوه ی ئە وه که دهس نوێژ بگری و نوێژ بکا، ئە وه له م
 وه خته دا فه رزه سه رله نوێ فه رجی بشوا و دهس نوێژ بگری و نوێژه که ی به پاکێ له شه وه
 و به تاره تی راستیه وه بکات.

باسی بهش بهشی وه زعی ژنی چه یزدار

ئە گه ر ژنی له ته مه نی چه یزدا خوینی دی و ئە و خویننه له ئە ندازه ی لای خواری و
 که متر نه بوو و له ئە ندازه ی لای ژوو روویش زیاتر نه بوو، ئە وه ئە و ماوه یه هه مووی به
 ماوه ی چه یز ئە ناسرێ. خوینی زه رد و لیلیش، وه کوو خوینی گهش و ئال، هه ر چه یزه.
 ئە گه ر هات و له ماوه ی لای ژوو رووی چه یز لایدا، ئە وه له م وه خته دا چه ند وه زع
 هه لئه گری؛ چونکه ئە و ژنه یا «مُبتَدِئَة» (نه و جار) و ئە مه یه که م خوین لی هاتیه تی یا
 «مُعْتَادَة» (فیره کار و خوودار)؛ مویته دینه ی نه و جاریش یا «مُمَيَّزَة» یه، واته:
 خویننه که ی به چه ند ره نگ ئە بینێ، هه ندی جار ئاله و هه ندی جار کاله و ئاله که ی له شه و

و رۆژى كەمتر نىيە و لە پازدە شەو و پازدە رۆژ زياتر نىيە و كاله كەشى لە پازدە شەو و پازدە رۆژ كەمتر نىيە، يا خود «غەيرە مُمَيَّزَة» يە، واتە: خوينە كەى يەك رەنگە يا رەنگا و رەنگە، بەلام ئەو شەرتانەى تيا نىيە؛ موعتادە (فېرە كارىش) يا مومەبىزە يە يا غەيرە مومەبىزە يە؛ موعتادەى غەيرە مومەبىزە يەش يا عادە تە كەى جورجورە يا يەك جورە و نە گورپا و؛ ئەو موعتادە يەش كە عادە تە كەى ئە گورپى يا دەورەى دووبارەى ھە يە يا نىيە تى؛ ئەو شەك كە دەورەى دووبارەى ھە يە يا دەورەى دوايى لەسەر رىزى دەورەى پېشووە يا لەسەر ئەو رىزە نىيە؛ ئەم موعتادانەش يا وەزعى پېشوويان لە بىرە يا لە بىريان نىيە؛ ئەو كەسەش كە وەزعى پېشووى لە بىر نىيە يا بە تەواوى، كات و ئەندازەى لەو و پېشى فەرامۆش كەردو، يا تەنيا كاتى لە بىر چو، يا تەنيا ئەندازەى لە بىر چو. جا با بە كورتى بەرپىز باسى ئەم بە شانە بگەين، بۆ ئەو ھى بەرپوشنى سوود لەم باسە وەربگىرى:

يە كەم، «موبتەدئەى مومەبىزە»، يانى ئەو ژنەى يە كەم جار يە تى و ئەو خوينەى كە لاي داو، لە ئەندازەى لاي ژووروى، چوار رۆژ - مەسەلا - زورگەش و ئالە و بىست و شەش رۆژ - مەسەلا - زور كاله، ئەمە ھەموو خوينە ئالە كەى حەيزە و ھەموو خوينە كاله كەى «استِحاضَة» يە و خوينى نەخوشىيە؛ حوكمى موستەحازە يەش لە مەوبەر بە تەفسىل بە يان كراو.

دو وەم، «موبتەدئەى غەبرى مومەبىزە»، نە و جارى كە فەرق ناخا يانى ھەموو خوينە كەى بە يەك رەنگ ئەبىنى، يا رەنگاويە ئالە كەى لە شەو و رۆژ كەمترە، يا كاله كەى لە پانزە رۆژ زياترە، ئەمە لەم سوورە تەدا لە ھەموو مانگىكا شەو و رۆژىكى بۆ دائەنرى بە حەيز و باقى رۆژە كانى بە ئىستىحازە (نەخوشى) دائەنرى.

سېھەم، «موعتادەى مومەبىزە»، فېرە كارى فەرق خەر، مەسەلا، لە مە و پېش لە ھەموو مانگىكا چوار رۆژ لە ئەو و لىو، خوينى بوو، ئىتر پاك بوو، تەو، بەلام لەم مانگەدا دە رۆژ خوينى گەشى دى و بىست رۆژ خوينى ئال، ئەو، دە رۆژە بە ھىزە كەى بە حەيز دائەنرى و بىست رۆژە بى ھىزە كەى ئىستىحازە (نەخوشى) يە.

چوارهم، «موعتادهی غهیره مومه ییزه»، به لام عاده ته که ی نه گۆراوه - مه سه لا - له مه و پیش هه موو مانگی له نه ووه لیه وه چوار روژ چه یزی بووه و له م مانگه دا چوار روژ خوینی ئالی بوو و شهش روژ خوینی کال، هه روا دوو روژی تر خوینی ئالی بوو و شهش روژی تر خوینی کال؛ نه وه هه ره له سه ر عاده ته پیشووه که ی نه پۆین و چوار روژی نه ووه لی بو قه رار نه ده یین به چه یز و باقی روژه کان به ئیستیحازه (نه خویشی).

پینجه م، «موعتادهی غهیره مومه ییزه» که عاده ته که ی وه ختی خوئی گۆراوه به لام ده وری دوو باره ی نه دیوه، مه سه لا، له مه و پیش، له یه که م مانگی سالا دوو روژ و له دووم مانگا سی روژ و له سیهه م مانگا چوار روژ و ئیسته له م مانگا که وته چه یزه وه و تا بیست روژ خوینی ده وامی کرد، روژی ئال و روژی کال تا دوایی، له م وه زعه دا نه و ژنه نه گه ر نۆبه ی دوایی له بیره - وه کوو چوار روژه که که له م وینه دا وتمان - نه وه ژماره ی نه و نۆبه یه دانه نری به چه یز و مه نده که ی به «ئیستیحازه». وه نه گه ر ئاخه ر نۆبه شی له بیر نه مابوو، نه وه بیر بکاته وه کام نۆبه له هه موان که متر بووه ئیعتیباری بکا و ئیسته له سه ر نه وه بروا و نه و ژماره یه به چه یز دانئ، به لام بو ماوه ی نۆبه زۆره که یان پاریزگاری بکا، یانئ له عیباده تیکا پیوستی به نییه ت بی خوئی به پاک بزانی و له غه یری نه وه دا خوئی به خاوه ن چه یز دابنی؛ که واته، گه ره که نوپژبکا و ره فتاری ژنی «مُسْتَحَاضَة» به جئینئ، به لام له غه یری نوپژا قورئان نه خوینئ و له مزگه وتا رانه وه ستئ و مه یدانی میرده که ی نه دا بو جیماع و ته لاق دان و ته لاق وه رگرتیش له م ماوه دا چه رامه به پیئ نه و به یانه ی له مه ولا دئ.

شه شه م، «موعتادهی غهیره مومه ییزه» که له کاتی خوئا عاده ته که ی گۆراوه و ده وری دوو باره شی له سه ر ریزی پیشووه یه، مه سه لا، له مه و پیش، له یه که م مانگی نه ووه لی سالا شه و روژی چه یزی بووه و له دووهه م مانگا دوو روژ و له سیهه م مانگا سی روژ، جاده ورگه راپه وه، له چواره م مانگا شه و روژی و له پینجه م مانگا دوو شه و روژ و له شه شه م مانگا سی شه و روژ چه یزی بووه و له مانگی چه وته مه وه وه زعی لی تیچکوو و که وته خوینه وه، روژی ئال و روژی کال، تا ماوه ی بیست روژ، هه روا نه م

تیک چوونه له مانگه دواییه کانا دهوامی کرد، ئەوه لهسەر ریزی وهزعی پێشوو، له ههوتهم مانگا شهو و روژی و له ههشتهم مانگا دوو شهو و روژ و له نۆههم مانگا سێ شهو و روژی بۆ دانهنری به حهیز و باقی مهندهی ماوهی خویننه کهی له مانگا کانا بۆ دانهنری به «ئیسیتیحازه» واته به خویننی نهخۆشی و پێویسته رهفتاری موستهحازه به جی پێنی. ئەمهی که وتیمان لهم وینهدا، ئەگەر ژنه که ریزی دهوری حهیزه کهی له بیر مایی؛ ئەگەر ریزه کهی فهرامۆش کردبوو، ئەوه کام نۆبه له هه موویان که متره دای بنی به حهیز و بۆ نۆبه زیاده کان، ئیحتیات (پاریزگاری) بکا، وه کوو له ماددهی پینجهما به یانمان کرد.

ههوتهم، «موعتادهی غهیره مومه بیزه» که وهختی خۆی عاده ته کهی گۆراوه و دهوری دووبارهشی دیوه، به لام ئەم دهوری دواییه لهسەر ریزی پێشووی نییه -مهسه لا- وهختی خۆی، له یه کهم مانگی ئەوه ل سالا شهو و روژی حهیزی دیوه و له دووهم مانگا دوو روژ و له سیههم مانگا سێ روژ، جا له چوارهم مانگا دوو روژ و له پینجهم مانگا چوار روژ و له شهشهم مانگا سێ شهو روژ و له دواوی ئەم شهش مانگا، ئەگەر وهزعی خراب بوو و کهوته خویننه وه و خویننه کهی، روژی ئال و روژی کال، گهشت به بیست روژ، ئەوه ئەگەر نۆبهی دواپی له بیر، وه کوو سێ روژه که له م وینهدا وتیمان، ئەوهی بۆ دانهنری به حهیز و باقی مهنده کهی به ئیسیتیحازه (نهخۆشی) دانهنری؛ ئەگەر نۆبهی دواپیشی له بیر نییه، ئەوه نۆبهی که متری ئەم نۆبه تانه به حهیز دابنی و بۆ نۆبه زۆره کان ئیحتیات، یانی پاریز بکا لهسەر ئەو نهمهی له ماددهی پینجهما به دریزی به یانم کرد. ئەمه تا ئیسته، قسه لهو موعتاده به بوو که کات و ئەندازهی حهیزی پێشووی له بیر ماوه، ئەمجاره باسی ئەو موعتاده به ئەکهین که کات و ئەندازهی ههردووکیان یا یه کیکانی له بیر چووه.

ههشتهم، «موعتادهی غهیره مومه بیزه» که کات و ئەندازهی پێشووی هه موو فهرامۆش کردوو مهسه لا نازانی له مهو بهر ئەو حهیزه ی چۆن بووه و له چ وهختیکا دهستی پی کردوو و کهی دواپی هاتوو و ماوهی حهیزه کهی چهند بووه، ئەمه، ناوی

«موته چه بیرهی موتله قه» سهر گهردانی نه زانه؛ ئەم ژنه، وه کوو پاک وایه له ههر عیباده تیكا نییه تی بو لازم بی، یانی به موسته حازه ئەزانری و له غهیری ئەوه دا به خاوهن چه یز دائه نری، که وابوو، پیویسته نوژی و رۆژووی به ته وای به جی بیئی و حهرامه قورئان بخوینی له غهیری نوژی دا و نابی له مزگه و تا بمیئته وه یا پیا رابووری ئەگه ترسی ته پرکردنی بو، هه روا حهرامه تی که لی میرده که ی بیی به جیماع کردن؛ جا ئەگه له بیرى مابوو ئەوسا له چ وه ختیكا خوینی چه یزه که ی برپاوه ته وه، هه موو رۆژی له فهرزی ئەو کاته دا خوئی بشوئی و ره فتاری موسته حازه به جی بهیئی؛ ئەگه ره ویشی فهراموش کردبوو، ئەوه پیویسته بو هه موو فهرزی غوسل بکا چونکه هه لئه گری ئەو کاته کاتی ته و او بوونی خوینی چه یزی بووبی، مه گه ره دوکتوریکی وا که به شهرع باوهری بی بگری، ئەو ده وای خو شۆردنه به خه تر بزانی بو سه لامه تی ژنه که، ئەوه له و حاله دا له باتی غوسل، بو هه موو نوژی ته یه مموئی بکا.

که گه یشته مانگی ره مه زانی پیروژ، ئەبی به ته وای به رۆژوو بی چونکه ئیحتیمالی هه یه پاک بن له چه یز و ئەم خوینه خوینی ئیستیحازه (نه خوئی) بی و ئەبی پاش ره مه زانیس مانگیکی تر به رۆژوو بی، چونکه قابیله مانگی ره مه زان له چه یزا بووبی؛ جا ئەگه ره وه ختی خوئی، عاده تی وابوو به شه و خوینه که ی ئەبرا، ئەوه رۆژووی به سه ره وه نامینی چونکه له مانگی ره مه زان پاژده رۆژ و له مانگی دوایی پاژده رۆژی بو ئەژمیرری؛ ئەگه ره عاده تیشی وابوو به رۆژ خوینی چه یزه که ی ئەبرایه وه یا له گو مانا بوو بو وه ختی برانه وه ی چه یزه که ی، ئەوه پیویسته دوو رۆژی تر به رۆژوو بی، چونکه قابیله چه یزه که له رۆژی شازده دا ته و او بووبی، که واته له ههر مانگی چوارده رۆژی بو ئەمیئته وه. بو قه زای ئەم دوو رۆژه دوو ئوسوول هه یه؛

(یه که م)، ئەو ژماره یه وا به سه ریه وه دووقاتی بکاته وه و دوو رۆژی له سه ر زیاد بکا له بهینی ئەو رۆژانه دا؛ بو وینه، له م شوینه دا که دوو رۆژی له سه ره، له ئەوه وه لی مانگی «ذی القعدة» وه دوو رۆژ به رۆژوو بی و له رۆژی حه قده هه می رۆژی ئەوه وه له وه دوو رۆژ به رۆژوو بی و دوو رۆژه که یس که زیاد ی ئەکا له بهینی رۆژی دووه م و رۆژی

ھەقىدە ھەما بەرپۇژوو بى، مەسەلا، ئەپەوى رۇژىكىيان بىھستى بە دوو رۇژى ئەوۋەلەوۋە
 و رۇژىكىيان بىھستى بە رۇژى ھەقىدە ھەمەوۋە، يانى رۇژى شازدە ھەم بەرپۇژوو بى، بەم
 تەرتىبە، لەو دوو رۇژە رزگار ئەبى، چونكە ئەگەر ھەيز لە رۇژى ئەوۋەلى مانگەوۋە
 دەس پى بكا، ئەوپەرە كەى تا شازدەى مانگ ئەگا و رۇژى ھەقىدە و ھەژدەى بە ساغى
 ئەمىنئەتەوۋە، ئەگەر لە رۇژى دوو ھەمىشەوۋە دەس پى بكا، رۇژى ئەوۋەل و رۇژى
 ھەژدە ھەمى بۇ ئەمىنئەتەوۋە، ئەگەر لە رۇژى سىھەمىشەوۋە دەس پى بكا، رۇژى ئەوۋەل و
 دوو ھەم بە ساغى ئەمىنئەتەوۋە؛ ئەگەر رۇژى ئەوۋەلى مانگ، ئاخىرى ھەيزىكى زو
 بووبى، ئەوۋە رۇژى دوو ھەم و سىھەمى بۇ ئەمىنئەتەوۋە، ئەگەر رۇژى دوو ھەم ئاخىرى
 ھەيز بووبى، ئەوۋە ئەو رۇژەى كە زیاد كراوۋە لە پىش ھەژدە ھەمەوۋە ئەمىنئەتەوۋە؛ ئەگەر
 رۇژى شازدە ھەم دەستى پى كىردى، ئەوۋە دوو ھەم و سىھەم لە سەرەوۋە ئەمىنئەتەوۋە؛ ئەگەر
 لە رۇژى ھەقىدە ھەمىشا دەستى پى كىردوۋە، ئەوۋە رۇژى سىھەم و شازدە ھەم ئەمىنئەتەوۋە.
 وە ئەگەر رۇژى ھەژدە ھەمىش دەستى پى كىردى، ئەوۋە رۇژى شازدە و ھەقىدە بە ساغى
 ئەمىنئەتەوۋە. ئەم ئوسولە، ھەموو مانگى لە قەزاي چواردە رۇژ و كەمتر لە چواردە دا
 دەس ئەدا؛

(دوۋەم)، ئەوۋە ئەو ئەندازەى لەسەرىئەتى، بە بلاۋى، لە ماۋەى پازدە رۇژا
 بەرپۇژوو بى و رۇژىكى تر بە جيا لەو ئەندازە زیاد بكا، ئەم جارە لە رۇژى ھەقىدە ھەمى
 رۇژى ئەوۋەلەوۋە ئەندازەى ئەسلى رۇژوۋە پىشووۋە كە بە بى زیادە بەرپۇژوو بى؛ بۇ
 وىنەى قەزاي تاقە رۇژى، رۇژى ئەوۋەلى مانگ و رۇژى سىھەم و رۇژى ھەقىدە ھەمى،
 رۇژى ئەوۋەل بەرپۇژوو بى كافىيە، چونكە ئەگەر ھەيز لە رۇژى ئەوۋەلا دەستى
 پى كىردى، رۇژى ھەقىدە ئەمىنئەتەوۋە؛ ئەگەر لە رۇژى سىھەمىش دەستى پى كىردى، رۇژى
 ئەوۋەل ئەمىنئەتەوۋە؛ ئەگەر رۇژى ئەوۋەل ئاخىرى ھەيزىكى پىشووۋە بووبى، ئەوۋە رۇژى
 سىھەم بە ساغى ماۋە تەوۋە؛ ئەگەر رۇژى سىھەمىش ئاخىرى ھەيز بى، رۇژى ھەقىدە ھەم
 ئەمىنئەتەوۋە. ئەم ئوسولە دوو ھەمە، بۇ قەزاي ھەوت رۇژ و كەمتر لە ھەوت بە كار
 دىت و ئەو تەرتىبەى ئىستا و تمان، شەرت نىيە، بەلكوۋ ئەوۋەندە پىويستە بە پىنى رۇژى

ئه ووه لیش و رۆژه زیاده که چه ندیکه، بهینی رۆژی پانزهه می مانگ و رۆژی دوایش ئه وهنده بی؛ مهسه لا، ئه گهر رۆژوووه دووهه مه که له رۆژی سیپه ما بوو، رۆژوووی ئاخر له چه قده دا بی. ئه گهر له رۆژی چواره میشدا بوو، رۆژوووی دوایی له رۆژی ههژدهه ما بی و ههروا له سه ر ئه م میزانه.

نۆهه م، «موعتادهی غهیره مومه ییزه» که ته نیا ژماره ی ماوه ی چه یزی له بیر مایی ئیتر وه خته که ی به رۆشنی نه زانی، وه کوو ئه و ژنه وه زع گوپراوه ی خوین له پازده رۆژ لاداوه که ئه لیت واته زانم له مه وپیش له هه موو مانگیکا چه یزم شه ش رۆژ بووه له ده ی ئه ووه لی مانگه وه، ئه مه بو ئه وه ی که یه قینه له چه یز و پاک ی، حوکمی مه علومه، بو ئه وه ش که هه لئه گری چه یز بی یا «استحاضه» بی، وه کوو پاک وایه له عیباده تیکا که نییه تی ناوی و به وینه ی خاوه ن چه یزه له غه یری ئه و عیباده تانه دا. ئیستا له م میساله ی خو ماندا رۆژی شه شه م چه یزه به راستی و بیست رۆژی ئاخری مانگ پاکیه به راستی و له یه کی مانگه وه تا ئاخری رۆژی پینجه م، هه لئه گری پاک بی و هه لیش ئه گری چه یزی به سه را هاتبی و له چه وتی مانگه وه تا ئاخری رۆژی ده هه م، هه لئه گری خاوه ن چه یز بی و هه لیش ئه گری پاک بی به هوی ته واو بوونی چه یزه وه؛ که واته، بو هه موو فه رزی پیویسته خوی بشوری و ره فتاری «مستحاضه» بیینی ئه گهر وه ختی دوایی هاتنی چه یزی زه مان ی زووی له بیر نه بی، ئه گینا، له و کاته دا غوسلی له سه ره و به س.

ده هه م، «موعتادهی غهیره مومه ییزه» که هه ر وه ختی له بیره و ئه ندازه نازانی - مهسه لا - ئه لیت: ئه زانم که مانگی جار ی چه یزم ئه بوو، له رۆژی شه شه می مانگا چه یزم بووه؛ ئه مه رۆژی شه شی مانگ، چه یزه به یه قین و ده ی ئاخری مانگ، ئیستیحازه به به یه قین و له رۆژی ئه ووه له وه تا رۆژی شه ش، هه لئه گری پاک بی و هه لیش ئه گری چه یزی به سه را هاتبی و له چه وته مه وه تا بیست، هه لئه گری پاک بی و هه لیش ئه گری چه یزی بووبی و برابته وه، که واته، پیویسته بو هه موو فه رزی له م ماوه یه دا خوی بشوری، ئه گهر وه ختی برانه وه ی چه یزی له وه وه بری نه زانی، ئه گینا هه ر له وه ختانه دا پیویسته خوی بشوری. لازمه لیره دا بزاین له م دوو ماده ی نۆهه م و

دهه مه دا، «موتەحەبىرەى موقەببەدە» سەرگەردانى بەعزە شتىكە نەك ھى ھەموو شتىك؛ ھەروا پېويستە بزائىن ئەم دوو ماددە، وەختى داخلى «موتەحەبىرەى موقەببەدە» ئەبن ئەگەر ژنە كە مىقدارى دەورو^۱ ئەووەلى دەورە كە بزائى، وە كوولەم دو وینەدا باسماں كەرد؛ ئەگەر ئەمانەى نە ئەزانى، مەسەلا، ئەوەى كە ھەر ژمارەى حەبىزى لە بىرە، بلیت: ئەزانم حەبىزى پىنج رۆژ بوو لە ماوہە كا و غەبىرە ئەمە ھىچ نازانم، ياخود ئەو ژنە كە ھەر وەختى لە بىرە، بلیت: ئەزانم حەبىزى شوو و رۆژى بوو لە ماوہى مانگىكا و غەبىرە ئەو ھىچ نازانم، ئەمانە، ھەر حوكمى «موتەحەبىرەى موقەببەدە» سەرگەردانى تەواوىيان ھەبە، وە كوولەم زوو بەيانمان كەرد.

زەبىسانى

زەبىسانى ھاتنى خوینە لە ژنەو لە پاش منداڵبوون. ماوہى ھاتنى ئەم خوینە، لای خوارووی چا و ترووكاندنىكە و لای ژووروو كەى، شەست رۆژ و ئەغلەبە كەشى چل رۆژ. ھەرچى بە حەبىزەو ھەرام بى، بە زەبىسانىشەو ھەرامە. لادانى ماوہى زەبىسانى لە شەست رۆژ، وە كوولادانى ماوہى حەبىزە لە پازدە رۆژ؛ جا ئەو ژنەى كە خوینە كەى لە شەست رۆژ لائەدا، يا «موتەدبەى مومەببەدە» يە نو چارىەتى و خوینە كەى بە رەنگامە ئەبىنى ھەندى ئال و ھەندى كال، ئەمە ئەو خوینەى ئالە، زەبىسانىيە و ئەوەى كالە، خوینى ئىستىحازە (نەخوشى) يە، ئەگەر ئالە كەى لە شەست رۆژ لائەدا^۲. ئەگەر لايش بەدا، ئەو لەم كاتەدا خوینى زەبىسانىيە كەى بە لەحزە (چا و ترووكاندنى) دائەنرى، ئىتر مەندەى خوینە كەى ھەموو، ئىستىحازە (نەخوشى) يە و حوكمى لەمەو بەر رابورد.

۱. مەبەست لە «دەور» بۆ ئەو ژنەى عادەتى نەگۆراو، ئەو ماوہەبەبە كە حەبىزىك و پاكىبە كى تىابە، بۆ ژنىكىش عادەتى گۆرابى، كۆمەلى ئەو مانگانەبە كە عادەتە جىاجىاكانىيان تىابە، لە حاشىبەى «علی شىراملسى» وەرگىراو.

۲. باقى شەرەتە كانى تەمىز لىرەدا رىئاكەون، چونكە خوینى قەوى، لە لەحزە كەمتر نابى تا بلىن خوینە قەوببە كە لەو كەمتر نەبى، پاكىبە لە بەبىنى زەبىسانى و حەبىزا ئوسوولتىكى نىبە تا بلىن خوینە زەعبە كەى لەو ئەندازە كەمتر نەبى.

ئەگەر موبتەدئەي «لأُمَّمِيزَه» شە، يانئى ئەو خوينەي كە لە شەست رۆژ لايداو، هەمووی يەك رەنگە ياخود رەنگامەيە، بەلام ئالە كەي لە شەست رۆژ سەر كەوت، ئەمە زەيسانیيە كەي يەك لە حزە (چاوتر ووكانندن) ە و باقى مەندە كەي، هەموو «استحاضة» يە. ئەگەر موعتادەي مومە ييزە شە، يانئى بە سەرھاتووی واكە فەرق لە بەينى خوينە كانا بخا، ئەو ە فەتار بە فەرقە كەي ئە كرى، چونكە بە سەرھاتىكى ئىستەيە و عادە تە كەي شتىكى كۆنە؛ بۆ وينە، ئەم ژنە زووتر خوينى پاش منالى دە رۆژ بوو، ئەم جارە بيست رۆژ خوينىكى ئالى چاوپى كەوت و پەنجا رۆژيش خوينى كالى، ليرە دا رەفتار بە عادە تە كۆنە كە ناكەين كە دە رۆژە، بەلكوو رەفتار بە فەرقە كە ئە كەين و بيست رۆژە ئالە كەي بۆ دائە نيين بە خوينى زەيسانى، پەنجا رۆژە كەيش بە ئىستىحازە و نەخۆشى. ئەگەر «موعتادەي غەيرە مومە ييزە» بوو، ئەو ە مادام عادە تي پيشووی لە بيرە، ئە بریتە وە سەر عادە تە كەي؛ بۆ وينە، زووتر خوينى پاش منالى دە رۆژ بوو و ئىستە ئە گاتە سى مانگ بە يەك رەنگ، ليرە دا، دە رۆژى بە «نيفاس» دائە نرى و باقى مەندە كەي ئىستىحازە يە؛ ئەگەر عادە تي پيشووی لە بير نييە، مەسە لا، ئە لئيت: لە مە و بەر لە پاش منال بوون خوينى بوو، بەلام نازانى ئەندازەي چەند بوو و ئىستەش سى مانگە خوينى پاش منال بوونی هەيە، ئەمە بە «مُتَحَيِّرَة»: سەرگەردان ئەناسرى؛ كەواتە، لە حزە يە كى، خوينى زەيسانیيە بە يەقین و لەو ە لا تا دوو مانگ هەلئە گرىت خوينى زەيسانى بى و هەلئە ئە گرى رزگار بووبى لە زەيسانى و ئەم خوينە «ئىستىحازە» و نەخۆشى بى، كەواتە، وەكوو پاك وا يە لە هەر عيادە تيكا نييە تي پيوست بى و وەكوو زەيسانە لە غەيرى ئەوانا و گەرە كە هەموو فەرزە كانى بە جى پينئى و بۆ پاك كەردنە وە بەستنى فەرجى، رەفتارى «مُستَحاضَة» بكاو بۆ هەموو فەرزى كيش، گەرە كە خوى بشورى ئەگەر كاتى پاك بوونە وەي ئەوساى لە بير نەبوو، ئەگينا لە و كاتانە دا غوسل پيوستە تا شەست رۆژ و لەو ە پاش هەر «استحاضة» يە و بەس.

بيدار كەردنە وە: خوينئى لە كاتى حەملى ژنا بيئت بە خوينى حەيز ئەناسرى ئەگەر لە ماو ەي خوى كەمتر نەبى؛ ئەو پاكيسانەي لە نيوانى خوينى حەيزا هەن، هەر بە حەيز

ئەزانرىن؛ خوينى زەرد و كالىش ھەر خوينى ھەيزە. كاتى ژن كەوتە خوينەو، ئەبى بۆ ھەموو رەفتارى خۆى بە خاوەن ھەيز بزانى، جا ئەگەر بەر لە ماوەى ھەيز رزگار بوو، ئەو دەرتەكەوى ھەيز نەبوو و قەزاي نوپۆ و تاعەتەكەى ئەكاتەو؛ ھەر كاتىكەش خوينەكەى نەما، ئەبى خۆى بە پاك بزانى و بۆ مېردەكەى دروستە پاش خۆشوردن بېروا تە لاي. و ئەگەر لەو ھەلا خوينەكەى ھاتەو، ئەم كاپرا بە گوناھبار ناسرى، چونكە رەفتارەكەى لەسەر باوھەرى پاك بوونەوھى ژنەكەى بوو.

باسى نوپۆ

ئەو نوپۆئەنى فەرز كراون لە ھەموو شەو و رۆژنىكا پىنجن:
 يە كەم «ظھر»، نوپۆى نيوھەرۆ؛ ئەو وھەلى وەختى ئەم نوپۆ، ئەو كاتە يە كە رۆژ بەدیمەن لە ناوھەراستى ئاسمان لائەدا و ئاخەرەكەشى ئەو كاتە يە كە سېبەرى ھەر شتى ئەو ھەندەى خۆى لى بى بېجگە لە سېبەرى وەختى ئىستىوا: ئەو كاتە كە رۆژ وا لە ناوھەراستى ئاسمانا.

ئەو سېبەرى وەختى ئىستىوايە، لە ولاتى ئىمەدا، بۆ ھەر ئىنسانى، لە يە كەم مانگى بەھارا شەش پىيە بە پىيى ئەو ئىنسانە. لە دووھە چوار، لە سېھەما دوو، لە سى مانگەى ھاوينا بە پىچەوانەى بەھارە، لە يە كەم مانگى پايزا ھەشت پىيە، لە دووھە يازدە، لە سېھەما دوازدە و لە سى مانگەى زستانا، بە پىچەوانەى پايزە.

دووھەم «عصر»، نوپۆى عەسر؛ ئەو وھەلى وەختى ئەم نوپۆ، ئاخىرى وەختى نيوھەرۆيە و تا قورسى خۆر ئاوا ئەبى ئەمىنئەتەو [و] باش وايە لەو كاتە دوانەكەوى كە سېبەرى شت لە دووقاتى خۆى لائەدا.

سېھەم «مغرب»، نوپۆى شىوان؛ ئەم نوپۆ ئەمىنئەتەو تا سوورايى كەنارى ئاسمان لاي خۆرنشەنەو لە چا و ن ئەبى.

چوارەم «عشاء»، نوپۆى خەوتنان؛ ئەو وھەلى وەختى ئەم نوپۆ، كاتى دوايى ھاتنى نوپۆى شىوانە و ئەشمىنئەتەو تا تلووعى فەجر، دەر كەوتنى سېپىدەى بەيانى، بە لام باش وايە لە سى يە كى شەو دوا نەكەوى.

پینجھم «صبح»، نوڙی سبهینی؛ ثم نوڙه دایی به (تلووعی فهجری سادق)،
 ده رکه و تنی سپیده ی به یان که بریتییه له کاتی بلاو بوونه وه ی رووناکی به پانایی قهراغی
 ئاسمانا لای روژه لاته وه و ئەمینیته وه تا هندی له قورسی روژ ده رته که وی و هه تا و
 ئەدا له سهر به رزان، به لام چاک وایه له و کاته دوانه خری که عاستی روژه لات زهره
 ئەبی و رووناکی ئەوه نده هیرش دینی ئینسان هه موو شتی له نزیکه وه باش ئەناسی و
 جیای ئە کاته وه. ئە گه ره کی دهستی کرد به نوڙی به یانی و دریزه ی پی دا تا پاش هه تا و
 که وتن، ئەوه دروسته، هه روا نوڙی مه غریب و باقی نوڙه کانی تریش.

که راهه تی هه یه نووستن پیش نوڙی عیسا و قسه کردن له پاش نوڙی عیسا مه گه ر له
 شتیکا که خیر بی، وه کوو عولوومی شرع و ئەو عیلمانه که ئەسبابی زانینی ئەون، یا
 قسه کردن له هه ره هونه ری که زانینی فه رزی عه ین بی، وه کوو عیلمی عه قیده و باوه ر، یا
 فه رزی کیفایه بی، وه کوو خه یاتی و ئاسنگه ری و دارتاشی و باقی ئەو سه نه تانه که
 هو ی مانه وه و به رزی ئوممه تی ئیسلامن، یا قسه کردن سوننه ت بی، وه کوو قسه له گه ل
 میوانا به و شه رته فاسق نه بی، یا ئە گه ر فاسق بوو قسه کردنه که له به ر فیسقه که ی نه بی^۱
 به لکوو له به ر ئەوه بی که مامۆستای ده رزت بووه، یا هاوړی سه فه رته، یا شه ریکی
 بازرگانی و ئال و ویرته، یا خود له ته رک کردن و به جی هیشتنیا ترسی شتی بی.

ثم نوڙانه واجب ئەبن به هاتنی ئەوه لی وه خته که یان به واجب بوونیکی ماوه دار،
 دروستیش نییه دوا بخرین مه گه ر به شه رتی ئەوه که عه زمت بسی له ماوه ی وه ختا
 بیانکه ی. سوننه ته هه موو فه رزی له ئەوه لی وه خته وه به جی بینی، به لام پاش ئەوه که
 وه خته که یان به یه قین دابیت؛ که و ابو، ئە گه ر یه کی بلی: نوڙ بووه و یه کی بلی: نه بووه و
 له عه ینی وه ختا هه ستنه وه بو نوڙ کردن، ئە گه ر ئەو که سه که باوه ری وایه نوڙ نه بووه،
 نوڙ بکا نوڙه که ی به تاله.

بزانن! گه وره بی ئەوه لی وه خت نافه وتی به وه که ئینسان له پاش بانگ خه ریکی
 دهس نوڙ بی یا چاوه ری کۆمه لی بی که عاده تیان وایه حازر ئەبن بو جه معاعت، یا

به وه که قسه یه کی کورت بکا له بابه تیکی خیرا یا نان بخوات بۆ ئه وهی ئاره زووی بشکی؛ به لئی، له چه ند شوینیکدا په له نه کردن سوننه ته، وه کوو کاتی که حاجی خهریکی ره جمی شه یتانه، یا خود له سه فراه نیازی جمعی هه بی و له کاتی نوژی یه که ما به ریوه بی، یا بهرگ نه بی بیکاته بهری و بزانی له ناخری وه ختا بهرگی ده ست ئه که وی، یا به راستی نه زانی نوژی بووه، یا له بهر عوزری تهرکی نوژی جومعه ی کرد بی و ئومیدی وایی له پیش فوتانی جومعه که دا، عوزره که ی نه مینی، یا له ولاتیکی زور گه رما بی و نوژه که ی به جه ماعت بی له مزگه و تیکی دوورا، یا له ئه وه لئی وه خته وه مه شغوولی رزگار کردنی یه کی بی له ئاوا یا له ئاگرا یا له به لایه کی تراگیری خوارد بی، به لکوو له م کاتانه دا واجبه نوژه که ی دوا بخا.

هه ره که سی نوژه که ی دوا که وت، ئه گه ره رکاتی له نوژه که ی که وته وخته وه، ئه نوژه به حازر دانه نری؛ ئه گه ره یه کی به راستی وه ختی نه ئه زانی، ئه توانی ئیجتیهاد بکا بۆ زانیی وه خت به هوی ئیش و کاری خو یه وه، مه سه لا، یه کی له پاش نوژی به یانی ده جوزه قورثانی ئه خویند ئه و جا مه لا بانگی نیوه پوی ئه دا، یا خه یاتی که وایه کی ئه دووری و بانگی نیوه پۆ ئه درا، ئه توانی ئه و ئیشه بکا به ئه ندازه بۆ وه ختی نیوه پۆ؛ هه روا دروسته باوهر بکا به که له شیر ی یا به په له وه ری که به راوردی کرد بن؛ جا ئه گه ره له پاش نوژه که ده رکوت غه له ت بووه، ئه وه واجبه له سه ری نوژه که بکاته وه.

هه ره که سی نوژی فه وتا، واجبه قه زای بکاته وه؛ جا ئه گه ره به بی عوزری شرعی فه وتا بوو، واجبه له سه ری به په له بیگپر یته وه و بیخاته پیش ئه نوژه حازرانه یشه وه که ترسی فه وتانیانی نه بی، هه روا ئه بی بیخاته پیش ئه نوژیانه یش که به عوزری شرعی فه وتاون؛ ئه گه ره به عوزر فه وتا بوو، سوننه ته په له بکا بۆ قه زا کردنه وه ی و بیخاته پیش ئه نوژه حازرانه یش که ترسی فه وتانیانی نه بی؛ ئه گه ره هه موو نوژه فه وتا وه کانی به بی عوزر فه وتا بوون یا هه موویان به عوزر فه وتا بوون، سوننه ته که ئه یانگپر یته وه چاودیری ته رتیب بکا له نیوانیانا.

حه رانه له سه ره که سی قه زای نوژی له سه ره بی، مه شغوول ببی به عیباده تی سوننه ته وه له و کاتانه دا که مه جالی قه زای هه یه و پیویسته هه ره کاتیکی ئه مینیته وه له

نووستن و کاسبي لازم بو ژيان، سهر في بکا له قهزای نوڙه کانا. به لام، «شيخي رهمه لي»، نه فرمويت: «دروسته نوڙي سوننه تي راتبه ي ههر فهرزيکي فوتاو له گهل قهزای نه و فهرزه دا بکات و راتبه قه بلييه کانيش بخاته پيش قهزای فهرزه کانه وه»، له مه وه درته که وي که و ابووني قهزا له سهر ئينسان، مانيع نيه له کردني «رواتب» له گهل نوڙه حازره کانا.

بزائن! نوڙ له پينج وه ختا که راهه تي هه يه و دانامه زري.

يه که م، له پاش نه وه که کابرا نوڙي سبه يني کرد تا روژ نه وه نده ي رمي بهرز نه بيته وه؛

دو وه م، له کاتي ده رچووني روژه وه تا دردي و نه وه نده ي رمي بهرز نه بيته وه؛

سيهه م، له وه ختي ئيستياوه تا زه وال له غيري روژي جومعه دا؛

چواره م، پاش نه وه که نوڙي عسري کرد تا روژ تاوا نه بي؛

پينجه م، له کاتي زه رده ي خوراوا بوونه وه تا روژ تاوا نه بي؛ به لام نه م که راهه ته له حهره مي مه که که دا نيه و له نوڙي کيشا نيه سه به بي پيش که وتبي، وه ک نوڙي قهزا و سوننه تي ده ست نوڙ و دياربي مزگه وت و جه نازه و روژ و مانگ گيران، که واته، بو سوننه تي موته قه و بو خاوه ن سه به بي دواکه و تووه، وه ک نوڙي «ئيستبخاره» و نوڙي «ئيحرام»، به لام شهرتي دروست بووني نوڙي خاوه ن سه به بي پيش که وتوو، نه وه يه کابرا به تا يه تي نه و کاتانه ي هلنه بژاردي بو نوڙ له بهر موخاله فه ي شرع، نه گينا حه رامن.

نوڙ له سهر کي واجب و له سهر کي واجب نيه؟

نوڙ واجب نيه له سهر يه کي نه بي که موسولمان و بالغ و عاقل و پاک بي؛ که واته، واجب نيه له سهر کافر، ياني کافر تا کافر بي، شرع داواي نوڙي لي ناکا، به لکوو داواي لي نه کا موسولمان بي نه و جا نوڙ بکا. ههر کافري موسولمان بي، قهزای نوڙي زه ماني کافري له سهر نيه، مه گهر «مُرْتَد»، ياني نه و که سه که له داواي

موسولماننەتى گەرايىتەوہ بۆ سەر كوفر، ئەوہ ھەر كاتى موسولمان بووہوہ، پىويستە ھەر نوپۇزىكى لە وەختى «مورتەد» يدا فەوتاوہ، قەزاي بكا تەوہ.

ھەر وھ نوپۇز واجب نىيە لە سەر مندال؛ بەلام واجبە لە سەر باوك و دايكى و بەرەوژوورتر لە وان لە تەمەنى حەوت سالىدا ئەمرى پى بکەن بە نوپۇز كردن و كە دە سالى پىر كەدوہ تا بالغ ئەبى بە فامىدەبى، لە سەر نوپۇز لىيى بدەن بە لىدانىكى نەرمى عادەتى، بۆ ئەوہى خوو بە نوپۇز كەردنەوہ بگري و لە پاش بلووخ تەركى نەكا؛ كە لە توانايشيا بوو رۇژوو بگريت، پىويستە ئەمرى پى بکەن رۇژوو بگري.

بەر لە ھەمووشتى، پىويستە لە سەر باوك و دايك، منالە كانيان فير بکەن كە ئەم عالەمە، پەرەردگار يكي ھەيە ناوى «اللہ» يە كە بە كوردى پى ئەلین «خودا»؛ ئەم زاتە، ھەر بووہ و ھەر ئەبى و لە ھىچ شتى ناچى و ھەرچى سيفەتى گەورەى لايق ھەيە، ھەيەتى و ھەرچى سيفەتى ناتەواويە، دوورە لىي. ھەر وھەا، فيرى بکەن كە پىغەمبەرى ئىمە، ناوى «مۇھمەد» ﷺ و باوكى ناوى عەبدوللايە و باپىرى ناوى عەبدولموتەليبە و دايكى ناوى ئامىنەيە، لە شارى «مەككە» لە دايك بووہ و ھەر لە مەككە دا لە تەمەنى چل سالىدا خودا كەردوويە بە پىغەمبەر بۆ ھەموو جىنن و ئىنسان و لە پاش سىزدە سالى لە پىغەمبەرى، بە فەرمانى خودا، رۇيشتووہ بۆ شارى «مەدینە» و لە پاش دە سالى لە تەمەنى شەست و سى سالىدا لە مەدینە وەفاتى كەردووہ و مەرقەدى لەويە و تا دنيا بمىنى دىنەكەى حوكمى ھەيە و لە پاش ئەو پىغەمبەر نابى. ھەر و، پىويستە ھەر باوہر و عەقىدەبى كە لە ئوسولنى دىنى ئىسلامە، فيريان بکەن و ئەمرىان پى بکەن بە بەجى ھىنانى واجبات و بە تەركى ھەرشتى كە حەرام بى.

ھەر و، نوپۇز واجب نىيە لە سەر ژنى كە لە ھەيزا يا لە زەيسانىدا بى، واجبىش نىيە لە سەر شىت و بى ھۆش و سەرخوشى كە دەستى خوئانى تيا نەبى، بەلام ئەگەر بە ھەزىكى ناھەرەى دەستى خوئانى تيا بوو، ئەوہ لە پاش رزگار بوون، قەزاي ئەو نوپۇزانەيان لە سەرە. ئەگەر ئەم مانىعانە لە كاتى يەكى لە نوپۇزە كانا لاچوون لە سەريان و ئەوئەندە لە وەختە ما بوو لە گەل نىيە تا «اللہ أكبر» بلىن، ئەوہ ئەو نوپۇزە واجبە لە سەريان.

هەروا، نوێژی نیوهرۆ واجب ئەبێ بە واجب بوونی نوێژی عەسر؛ نوێژی مەغریبیش واجب ئەبێ بە واجب بوونی نوێژی عیشا.

ئەگەر منالی نوێژی ئەکردو لەناو نوێژه کەدا بە تەمەن بالغ بوو، ئەو پێویستە ئەو نوێژه تەواو بکا و لەباتی فەرزی وەختە کە بۆی حساب ئەکری؛ هەروا ئەگەر لەدوای تەواوکردنی نوێژه کەش بالغ بوو، کردنەوێ ئەو نوێژهی لەسەر نییه. ئەگەر یەکی ئەو وەلی وەختە مانعیکی بەسەرا هات، ئەم شەخسە ئەگەر بە ساغی ماوێ کردنی نوێژه کە رابوردبێ، ئەو ئەو نوێژه فەرزی ئەبێ لەسەری و پێویستە لەپاش رزگار بوون لەو مانیعە، ئەو نوێژه بکا، ئەگەر ئەو نەبێ بە ساغی لەو وەختە رانەبواردبوو، ئەو نوێژی ئەو وەختە لەسەر نییه.

باسی بانگ و قامەت

بانگدان و قامەتکردن، سوننەتێ بۆ نوێژی فەرزی و بەس. بۆ ئەو نوێژه سوننەتانیەش کە بە جەماعەت ئەکرین، وەك نوێژی رۆژ و مانگیان و نوێژی تەراویح و وەتری کە بە جەماعەت بکری، ئەو لەباتی بانگ و قامەت، ئەوتری: «الصَّلَاةُ جَامِعَةٌ، الصَّلَاةُ جَامِعَةٌ؛ هَلُمُّوا لِلصَّلَاةِ الْفُلَانِيَّةِ [لِیَره‌دا، ناوی نوێژه کە ئەبری] يَرْحَمُكُمُ اللَّهُ». بانگدان بۆ ژن رەوا نییه، بەلام قامەت سوننەتە بۆی. بانگ بۆ یەکیکیش کە بەتەنیا نوێژ بکا سوننەتە، سوننەتی شە ئەو نەبێ تاقەت و توانای خۆی دەنگ بەرز بکاتەو، مەگەر لە مزگەوتی نوێژی جەماعەتی تیا کرابێ یا خەلکە کە بە یە کە یە کە نوێژیان کردبێ و بلاوێان لێ کردبێ. هەروا، بۆ نوێژی فەوتایش لە کاتی قەزا کردنەو، بانگدان و قامەتکردن سوننەتە، بەلام ئەگەر لەشونینیکا چەند نوێژیکێ فەوتاو ئەگێراییه‌و، ئەو تەنیا بۆ یە کەم نوێژیان بانگ ئەدری.

ئەو جوملانە ی لە بانگا ئەوترین، دوو دوون، مەگەر «اللَّهُ أَكْبَرُ» لە ئەو وەلیه‌و کە چوارە و «لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ» لە ئاخیری ه‌و کە یەکیکە. ئەو جوملانەش کە لە قامەتانی ئەوترین، یە کە یە کەن، مەگەر «اللَّهُ أَكْبَرُ» لە ئەو وەلی و ئاخیری ه‌و و «قَدْ قَامَتِ الصَّلَاةُ»، ئەوانە دوو دوون.

سه‌بر و ئارامی له بانگ‌دانا سوننه‌ته، په‌له‌کردنیش له قامه‌تا سوننه‌ته. هه‌روا، «تَرْجِيع» له هه‌موو بانگیکا و «تَثْوِيب» له بانگی به‌یانیدا سوننه‌ته؛ «ته‌رجیع»، ئه‌وه‌یه‌که بانگ‌ده‌ر له‌پیش ئه‌وه‌داکه هه‌ردوو که‌لیمه‌ی شه‌هاده‌ت به‌ده‌نگی به‌رز ئه‌لیت، بۆ خوی، به‌په‌نامه‌کی «شَهَادَتَيْن» وه‌کوو بانگه‌که‌ی بلیت، مه‌سه‌لا، بلی: «أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، أَشْهَدُ أَنْ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ، أَشْهَدُ أَنْ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ» ئه‌وجار ده‌نگیان بۆ به‌رز بکاته‌وه. «ته‌سویب» یش ئه‌وه‌یه‌له‌پاش «حَيَّ عَلَى الْفَلَاحِ»، دو‌جار بلی: «الصَّلَاةُ خَيْرٌ مِّنَ النَّوْمِ».

له‌فزه‌کانی بانگ، ئه‌مانه‌ن: «اللَّهُ أَكْبَرُ، اللَّهُ أَكْبَرُ، اللَّهُ أَكْبَرُ، اللَّهُ أَكْبَرُ. أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ. أَشْهَدُ أَنْ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ، أَشْهَدُ أَنْ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ. حَيَّ عَلَى الصَّلَاةِ، حَيَّ عَلَى الصَّلَاةِ. حَيَّ عَلَى الْفَلَاحِ. اللَّهُ أَكْبَرُ، اللَّهُ أَكْبَرُ. لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ». له‌فزه‌کانی قامه‌تیش، ئه‌مانه‌ن: «اللَّهُ أَكْبَرُ، اللَّهُ أَكْبَرُ. أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ. أَشْهَدُ أَنْ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ. حَيَّ عَلَى الصَّلَاةِ. حَيَّ عَلَى الْفَلَاحِ. قَدْ قَامَتِ الصَّلَاةُ، قَدْ قَامَتِ الصَّلَاةُ. اللَّهُ أَكْبَرُ، اللَّهُ أَكْبَرُ. لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ».

شه‌رته‌ ئه‌وه‌که‌سه‌ی بانگ و قامه‌ت ئه‌خوینی، موسولمان بی، به‌تایبه‌تی، بانگ‌ده‌ر ئه‌بی نیرینه و بآلغ یا مندالکی خاوه‌ن ته‌میز بی؛ بانگ و قامه‌ت، ئه‌بی که‌لیمه‌کانیان یه‌که‌له‌دوای یه‌که‌ و به‌ته‌رتیب بن. هه‌رکه‌سه‌ی ده‌ستی به‌بانگ و قامه‌ت کرد، ئه‌بی هه‌ر ئه‌وه‌که‌سه‌ ته‌واویان بکا، که‌واته، بانگی یا قامه‌تی به‌دوو که‌سه‌ به‌تاله، بۆ هه‌ردووکیشیان شه‌رته‌ وه‌خت داهاستی، مه‌گه‌ر بۆ نوێزی به‌یانی، ئه‌وه‌له‌ نیوه‌شه‌وه‌وه‌ بانگ‌دان دروسته‌ تا رۆژ ئه‌بیته‌وه؛ جا له‌سه‌ر ئه‌مه‌ ئه‌ساسه، سوننه‌ته‌ بۆ نوێزی به‌یانی دوو بانگ‌ده‌ر بی، یه‌کیکیان له‌پیش فه‌جرا بانگ‌بدا، بۆ ئه‌وه‌ی ئه‌وه‌که‌سانه‌ی پینویسته‌ خوێان بشۆن یا عوزریکیان هه‌یه، خوێان ئاماده‌ بکه‌ن، بانگ‌ده‌ری دووه‌میش له‌پاش رۆژبوونه‌وه‌ بانگ‌بدا؛ ئه‌مه‌ دوو بانگ‌ده‌ره، ئه‌گه‌ر هه‌ردووکیان به‌ئیزنی فه‌رمانداری ئیسلام دامه‌زراون، ئه‌وه‌ بۆ قامه‌ت‌کردن، ئه‌بی یا له‌ناو خوێانا ریک‌بکه‌ون یا قورعه‌ بخه‌ن، ئه‌گه‌ر

یه کیکیشیان دامه زراوه و ئه ویان وانیه، ئه وه پیویسته دامه زراوه که قامهت بکا، به لام به فهرمانی ئیمام، چونکه قامهت به سراوه به ئیزنی ئیمامه وه، ته نانهت، هندی له عالمان فرموویانه: هر قامهتی که به بی ئیزنی ئیمام بی، به تاله.

سوننه ته بانگ و قامهت به راوه ستانه وه بن. ئه گهر پیویستیش بوو، بانگه که له زور شوینیکی به رزه وه بی بو ئه وهی خه لک [ی] ئاگادار ببنه وه. سوننه ته بانگدهر و قامهت کهر روو به قیبله بن. هه روا، سوننه ته بانگدهر ههردوو پهنجهی شه هاده تی بخاته کراکه ی ههردوو گوچکه یه وه. سوننه ته بانگدهر له جاری ئه وه لی «حي علی الصلاة» دا، به سه ر لابکاته وه به لای راستا و له جاری دووه ما بگه رپته وه بو سه ر وه زعی خوئی، له جاری یه که می «حَيَّ عَلَى الْفَلَاحِ» یشدا، به سه ر لابکاته وه بو لای چه پ و له جاری دووه مدا بگه رپته وه بو سه ر وه زعی خوئی. سوننه ته بانگدهر و قامهت کهر دهس نوژیان بی، چونکه بانگدان بو بی دهس نوژی که راهه تی هیه و بو لهش پیس که راهه ته که ی توندتره، بی دهس نوژی و لهش پیسی بو قامهت کهر که راهه ته که ی گه لی گرانتره. سوننه ته بانگدهر عادل و دهنگ خووش و دهنگ بهرز بی؛ ئه گهر چه ند مزگه وتیکیش له نزیک یه که وه بوون، هیشتا هه ر سوننه ته له هه موو مزگه وته کانا بانگ بدری، چونکه مه به ست بلا و کردنه وه ی شیعاره نه ک ته نیا بیستنی خه لک. بانگدان به ته نیا له ئیمامهت خه یری زورتره؛ ئه و که سه که بانگ ئه دا - ئه گهر بو ی بلوی - سوننه ته هه ر خوئی ئیمامه ته که ش بکا.

سوننه ته بو ئه و که سه ی گوئی له بانگ و قامه ته وه یه، ئه وه ی ئه وان ئه یلین، ئه میش بیلی، بیجگه له ههردوو که لیمه ی «حي علی الصلاة» و «حي علی الفلاح»، ئه وه له مانا، بلیت: «لا حولَ و لا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ» و بیجگه له جوابی «الصلاة خیر من النوم»، ئه وه لیره دا، بلیت: «صَدَقَتْ و بَرَزَتْ و بِالْحَقِّ نَطَقَتْ» و بیجگه له جوابی «قَدْ قَامَتِ الصَّلَاةُ»، ئه وه لیره دا، بلیت: «أَقَامَهَا اللَّهُ و أَدَامَهَا، و جَعَلَنِي مِنْ صَالِحِي أَهْلِهَا»؛ سوننه ته بو گوئی گر، خویندنی قورئانی پیروز بیری، تا جوابی بانگ بداته وه؛ ئه گهر مه شغوولی دوغای پاش دهس نوژییش بوو، له پاش ته واو کردنی ئه و دوغایه، جوابی بانگه که له سه ریه ک بداته وه، هه روا، ئه گهر له ئاخری بانگا پینی زانی.

سوننه‌ته بۆ بانگده‌ر و قامه‌ته‌که‌ر له پاش بانگ و قامه‌ته‌که‌وه، سه‌له‌وات بده‌ن و دوعا مه‌شه‌ووره‌که‌ه بخوینن، بڵین: «اللَّهُمَّ صَلِّ وَسَلِّمْ وَبَارِكْ عَلَى النَّبِيِّ الْكَرِيمِ وَآلِهِ. اللَّهُمَّ رَبِّ هَذِهِ الدَّعْوَةَ التَّامَّةَ وَالصَّلَاةَ الْقَائِمَةَ، آتِ سَيِّدَنَا مُحَمَّدًا الْوَسِيلَةَ وَالْفَضِيلَةَ وَالذَّرَجَةَ الرَّفِيعَةَ، وَابْعَثْهُ مَقَامًا مَحْمُودًا الَّذِي وَعَدْتَهُ إِنَّكَ لَا تُخْلِفُ الْمِيعَادَ».

هه‌روا سه‌له‌وات دان له‌پیش قامه‌تیشا سوننه‌ته^۱. سوننه‌ته‌له‌نیوانی بانگ و قامه‌تا هه‌موو که‌سی دوعای خیر بۆ دین و دنیا‌ی خو‌ی و موسولمانان بکا؛ نه‌گه‌ر مابه‌ینی قامه‌ت و نو‌یژ زۆر فه‌سلی که‌وت، نه‌بی قامه‌ته‌که‌ه دووباره‌بکریته‌وه. سوننه‌ته‌ئیمام له‌پاش ته‌واوبوونی قامه‌ت راست بیته‌وه، هه‌روا سوننه‌ته‌ته‌مر بکا به‌وانه‌ی که‌ه له‌پشتیه‌وه‌ن ریزه‌که‌یان ریک‌بخه‌ن و بلكین به‌یه‌که‌وه، به‌لام به‌جو‌ری که‌ه له‌نو‌یژه‌که‌دا زه‌حمه‌تیان پی‌نه‌گا.

سوننه‌ته‌بانگدان به‌سه‌ر منالا که‌ه له‌دا‌یک نه‌بی و له‌کاتی سووتانی شوینیکا و له‌کاتی تیکرژانی سوپای ئیسلام له‌گه‌ل سوپای کافران و به‌سه‌ر ئینسانی فیره‌رق‌دا له‌وکاته‌دا که‌ه رقی هه‌لته‌سی و به‌سه‌ر ئینسانی «فی» لی‌هاتوو و به‌سه‌ر ئینسانی په‌ریشان و خه‌فه‌تبارا. سوننه‌ته‌بانگ و قامه‌ت به‌دوای که‌سیک‌دا که‌ه‌روا بۆ سه‌فه‌ریکی پیروژ، وه‌ک خویندنی عیلم یا سه‌فه‌ری حه‌ج، به‌لام جو‌اب‌دانه‌وه‌ی ته‌م بانگانه‌ سوننه‌ت نییه‌. بیداری! هه‌رکاتی وه‌خت نه‌وه‌نده‌ی نه‌مابی به‌شی بانگ و قامه‌ت بکا له‌گه‌ل نو‌یژه‌که‌دا، سوننه‌ت نییه‌ بانگ‌دان و قامه‌ت کردن، به‌لکوو پیویسته‌ته‌رک بکرین بۆ ته‌وه‌که‌ه نو‌یژه‌که‌ه به‌ته‌دا جی‌به‌جی بکری.

باسی شه‌رتی نو‌یژ

نو‌یژ، پینج شه‌رتی هه‌یه:

(یه‌که‌م)، زانینی داها‌تنی وه‌ختی نو‌یژه‌که‌یه؛

۱. حاشیه‌ی شیخ سوله‌یمانی جه‌مه‌ل له‌سه‌ر «فتح‌الوهاب».

(دوو ھەم)، رووكر دنه له قىبله؛

(سىپھەم)، داپۇشىنى عەورەتە؛ عەورەتى پىاۋ لە نوپۇزا^۱ مابەينى ناوك و ئەژنۇبەتى، كەواتە، نەفسى ناوك و ئەژنۇ عەورەت نىن، بەلام پىويستە كە ھەردوو كيان داپۇشرى بۇ ئەۋەى كە داپۇشىنى عەورەت بەراستى بىتەجى. عەورەتى ژنىش، ھەموو لەشپەتى بىجگە لە دەم و چاۋ و ھەردوو دەستى تا جىمگەى موچ^۲. شەرتى پۇشاكە كە ئەۋەى مەنعى بىننى رەنگى پىستى عەورەت بكا. ئەگەر بەرگى دەس نەكەوت، پىويستە ئەۋ مابەينە بە قور يا بە ئاۋىكى لىل داپۇشى. ئەگەر ئەمەيش نەبوو واجبە بە رووتى نوپۇزە كەى بكاۋ قەزاي نوپۇزە كەيشى لەسەر نىيە. ئەگەر با لە كوتووپرا عەورەتى دەرخت، ئەمىش بە بى قسوور خۇى داپۇشى، ئەۋە قەيدى نىيە، ئەگىنا نوپۇزە كەى بە تال ئەبىتەۋە. پىويستە ۋەزعى پۇشاكە كە ۋا بى كە لەلاى ژوورەۋە لە تەنىشتەۋە عەورەتى نەبىزى، كەواتە، پىويستە ئىنسانى نوپۇزكەر يا پىشتىنى بىستى ياخود بە قۇچە ناوقەدى بىستى بۇ ئەۋەى مەنعى بىننى عەورەت بكا؛ بەلام بىننى عەورەتى نوپۇزكەر لەلاى خوارەۋە قەيدى نىيە؛ ئەگەر ئەۋەندە پۇشاكى دەس ئەكەوت ھەر بەشى بەرودۋاى بكا، ئەۋە پىويستە ھەر ئەۋ دوانەى بى داپۇشى؛

(چوارەم)، پاكىيە لە بى دەس نوپۇزى و لەش پىسى؛

(پىنجەم)، پاكى لەش و پۇشاك و جىگەى نوپۇزە. جا ئەگەر لەناۋ نوپۇزە كەدا بى دەس نوپۇزى بەسەراھات، پىويستە دەس نوپۇز بگرى و سەرلەنۋى نوپۇزە كەى بكا تەۋە. ئەگەر پۇشاكى يا جىگەى كى پاك و پىسى لى گۇرا، ئەبى ئىجتىھاد (كۇشش) بكا بۇ دۇزىنەۋەى پاكە كەيان بە نىشانە و بەلگە. ئەگەر ھەندى لەش يا لە پۇشاكى پىس بوو و نەيئەزانى كۈيەتى، پىويستە ھەموو لەشى يا ھەموو ئەۋ پۇشاكەى بشۇرى.

۱. ھەروا عەورەتى لەگەل پىاۋ و لەگەل ژنى مەحرەما؛ بەلام لەگەل ژنى بىگانەدا ئەۋە ھەموو لەشپەتى بە پىست و موۋەۋە؛ عەورەتى لە خەلۋەتا تەنيا بەر و دوايەتى، ئەگەر مەبەستىكى شەرى بى، ئەۋە دروستە تەماشايان بكا.

۲. عەورەتى ژن لەگەل پىاۋى نامەحرەما، ھەموو لەشپەتى و لەگەل ژنى موسولمان و پىاۋى مەحرەما، بەينى ناوك و ئەژنۇبەتى؛ لەگەل ژنى كافرىشدا، غەبرى ئەۋ جىگەى دەرتەكەۋى لە ئىش و كارا، ھەموۋى عەورەتە.

ئه‌گه‌ر جلیکی پیسی هه‌بوو و ئیسته‌ نیوه‌ی شو‌رد و له‌پاش ماوه‌یی نیوه‌که‌ی تریشی شو‌رد، ئه‌وه‌ پێویسته‌ قه‌یتانی له‌و پا‌که‌ی که‌ دراوسی‌ی ئه‌م نیوه‌ پیسه‌یه‌، دووباره‌ بيشو‌ریته‌وه‌، ئه‌گینا ئه‌و دراوسییه‌ هه‌ر به‌ پیس ئه‌زانری.

ئه‌گه‌ر ئینسان له‌شی یا پو‌شاک‌ی به‌ری گه‌یشت به‌ شتیکی پیس، ئه‌وه‌ نو‌یژه‌ که‌ی به‌ تال ئه‌بێته‌وه‌ با ئه‌و شته‌ پیسه‌ش هه‌لنه‌گر‌ی یاخود پیسیکی وشک‌ بێ، که‌واته‌، ئه‌گه‌ر نو‌یژه‌که‌ری له‌ نو‌یژا لکا به‌ دیواریکی پیسه‌وه‌، ئه‌وه‌ نو‌یژه‌ که‌ی به‌ تاله‌ [و] ئه‌گه‌ر بو‌ویش به‌ هه‌لگری شتی پیس، نو‌یژه‌ که‌ی به‌ تاله‌، که‌واته‌، ئه‌گه‌ر ئینسان شتیکی پاکی هه‌لگرت که‌ سه‌ریکی له‌سه‌ر شتیکی پیس بێ، مه‌سه‌لا، گوریسیکی هه‌لگرت یا به‌ستی به‌ده‌ستی‌وه‌ که‌ ئه‌وسه‌ری له‌سه‌ر شتیکی پیس بێ، ئه‌وه‌ نو‌یژه‌ که‌ی به‌ تاله‌، خواه‌ ئه‌وسه‌ره‌ی له‌سه‌ر پیسییه‌ که‌یه‌ به‌سراب‌ی به‌ پیسییه‌ که‌وه‌ یا نه‌ و خواه‌ ئه‌و شته‌ پا‌که‌ سه‌ریکی له‌سه‌ر پیسییه‌ که‌یه‌ به‌ جوولانه‌وه‌ی نو‌یژه‌ که‌ره‌که‌ بجوول‌ی یا نه‌، له‌ عه‌ینی حال‌ا ئه‌گه‌ر ئه‌و گوریسه‌ - مه‌سه‌لا- که‌ سه‌ریکی له‌سه‌ر پیسییه‌ بیخاته‌ ژیری پیی، ئه‌وه‌ زیانی بو‌ نو‌یژه‌ که‌ی نییه‌.

ئه‌گه‌ر نو‌یژه‌که‌ری شتیکی پاکی گرت به‌ ده‌سته‌وه‌ که‌ سه‌ریکی تری به‌سرابو‌و به‌ شتیکی پا‌که‌وه‌ و ئه‌و شته‌ پا‌که‌ به‌سرابو‌و به‌ شتیکی پیسه‌وه‌، ئه‌گه‌ر ئه‌م شته‌ پا‌که‌ دووه‌مه‌ که‌ لکاوه‌ به‌ پیسه‌ که‌وه‌ به‌سراب‌ی به‌و پیسه‌وه‌ و ئه‌و پیسه‌یش به‌ جوولانی نو‌یژه‌که‌ره‌که‌ بجوول‌ی، ئه‌وه‌ نو‌یژه‌ که‌ به‌ تال ئه‌بێته‌وه‌، به‌لام ئه‌گه‌ر هه‌ر له‌سه‌ری دانراب‌ی و نه‌به‌سراب‌ی پییه‌وه‌، یاخود به‌سراب‌ی پییه‌وه‌ به‌لام به‌ جوولانی کابرا نه‌جوول‌ی، ئه‌وه‌ نو‌یژه‌ که‌ی به‌ تال نایته‌وه‌؛ قسه‌ی راست له‌مه‌بابه‌ته‌وه‌، ئه‌وه‌یه‌ که‌ وتمان وه‌ک له‌ «إغانة» دانقلی ئه‌کا له‌ «کوردی» یه‌وه‌؛ که‌واته‌، ئه‌گه‌ر نو‌یژه‌که‌ری یا خوتبه‌خوینی ته‌لی میکروفونی به‌ده‌سته‌وه‌ بو‌و و ئه‌و ته‌له‌ توند کرابو‌و له‌ کۆله‌ که‌یه‌ک و ئه‌و کۆله‌ که‌ له‌ ئه‌رزیک‌ی پیسدا داکوترابو‌و، ئه‌وه‌ مادام ئه‌و شو‌ینه‌ ته‌له‌ که‌ی پێوه‌ به‌سراوه‌ پا‌ک بێ، نو‌یژه‌ که‌ی و خوتبه‌ که‌ی دروسته‌ چونکه‌ ئه‌و کۆله‌ که‌ به‌ راکیشانی ئینسان به‌کیش ناکری.

هه‌روه‌ها، زیانی نییه‌ ده‌ستیکی شکاو که‌ به‌ ئیسکیکی پیس بگیریته‌وه‌، مادام غه‌یری ئه‌و ئیسکه‌ پیسه‌ ده‌ست نه‌که‌وی بو‌گرتنه‌وه‌ی ئه‌و ده‌سته‌ شکاوه‌. هه‌روا، زیانی نییه‌

پساییهك به رابه ر به سنگی ئینسان له سهر جیگه‌ی نویژ، مادام پیوه نه لکی. زیانیشی نییه دانانی پی له سهر له غاوی یا ههوساری که نه و سهره که ی به سراپی به حه یوانیکی پیسه وه.

بزائن! عه فو ئه دری له قوری ریگا له کاتیکا خو پاراستن زه حمهت بی، له پرزی ئاوی پلوسک که له بانی پیسه وه بیته خوار یا له ئه رزی پس هه لپرژیتته وه؛ له جی پیی سه گ و به راز له که ژ و کیوا ئه گه ر ئه وه نده زور بی خو پاراستن لیی زه حمهت بی، هه روا له شوین پیی سه گ له ئاوه دانیدا و له که می خوینی کیچ له له ش و پو شاک ی ئینسانا و له خوینی برین و شوینی که له شاخ گرتن و له که می خوینی بیگانه که بکه ویتته سه ر له ش و به رگی ئینسان و له رشانه وه ی مندالی شیره خو ره له باوه شی دایکیدا.

ئه گه ر که سی پاش ئه وه که له نویژ بووه وه، زانی پیسییه کی وای پیوه بووه یا پیوه یه تی که عه فوی لی نادی، ئه وه پیویسته نویژه که ی بگی پته وه؛ ئه گه ر ژماره ی ئه و نویژانه ی ئه ئه زانی که به و پیسییه وه کردوونی، ئه بی بچیتته وه سه ر ئه و ئه ندازه یه به راستی ئه یزانی کردوویه تی.

دریژه‌ی باسی قبیله

رووکردنه قبیله شه رتی نویژه مه گه ر له کاتی شیده تی ترسدا «مطلقا» و له نویژی سوننه تی سه فه ردا. دروسته ئینسان نویژی سوننه ت بکا به سواری و به پیاده با سه فه ره که یشی کورت بی، به لام ئینسانی ریوار ئه گه ر له ناو که ژاوه دا بی و بوی بکری رووبکاته قبیله و رکوع و سجوود ته واو بکا، ئه وه پیویسته رووبکاته قبیله؛ ئه گه ر ئه وه ی بو ری نه که وت، به لام بوی ئه کرا به ئاسانی له کاتی «اللّه أكبر» ی نویژ دابه ستنا رووبکاته قبیله، ئه وه پیویسته له و کاته دا رووی تی بکا، ئه گینا له سه ر حالی ریواریی خو ی ده وام بکا [و] نویژه سوننه ته که ی ته واو بکا، به لام ئه م ریواره نابی له عاستی سه فه ره که ی لابدا مه گه ر به ره و قبیله.

ئینسانی سوار، ئه بی له وه ختی رکوعا که می دابنه ویتته وه و له کاتی سو جده که یا زیاتر له و ئه ندازه، به لام بو پیاده پیویسته له کاتی ته کبیری «تحرم» و له کاتی رکوع و

سجوددا روو له قبیله بكاو ركوع و سجوده‌كه‌ی ته‌واو بكا؛ دروست نییه بپروا به ریگه‌دا له وه‌ختی راوه‌ستانا نه‌بی بۆ خویندنی فاتیحه و سووره‌ت و له‌کاتی خویندنی ته‌حیاتا؛ ئاشکرایه پتویسته که‌وشی کابرا پاك بی و ئه‌و خاکه‌ی به‌سه‌ریا ته‌پروا پاك بی، ئه‌گینا نوێزه‌که‌ی دروست نابێ.

دروسته ئینسانی سوار نوێزی فه‌رز به‌سواری بکا به‌و شه‌رته‌ و لا‌غه‌که‌ی راوه‌ستاو بی و رووی له‌قیبله‌ بی و [خۆی] ركوع و سجودی ته‌واو بکا، ئه‌گه‌ر وانه‌بی، نوێزی فه‌رز به‌سه‌ر و لا‌غه‌که‌وه دروست نییه. به‌لام نوێزی فه‌رز له‌که‌شتیدا و له‌ناو شه‌مه‌نده‌فه‌را له‌ وه‌ختی رۆشتنا دروسته، چونکه‌ ئه‌م نه‌وعه شوینانه وه‌کوو خانووی ئینسان وان.

فیربونی ده‌لیلی ناسینی قبیله بۆ نیشته‌جی و ریبوار فه‌رزی عه‌ینه له‌ شوینیکا زانای سه‌متی قبیله‌ که‌م بی و فه‌رزی کیفایه‌شه‌ ئه‌گه‌ر زانا له‌و شوینه‌دا زۆر بوو؛ له‌سه‌ر ئه‌م ئه‌ساسه، هه‌رکه‌سی بپروا بۆ سه‌فه‌ر و ده‌لیلی قبیله‌ نه‌زانێ و هاوڕینی زانایه‌ کیش نه‌بی، ئه‌و سه‌فه‌ری گونا‌هه‌و له‌و سه‌فه‌را هه‌رچی بۆ سه‌فه‌ری ره‌وایه، وه‌کوو ته‌یه‌موم و «قَصْر و جَمْع» ی نوێز و رۆزوو نه‌گرتن، بۆ ئه‌و که‌سه‌ دروست نییه. ئینسان له‌ کاتیکا له‌ خانووی «كَعْبَةُ اللَّهِ» دا بی و رووبکاته دیواری که‌عبه‌ یا رووبکاته ده‌رگا‌که‌ی و ئه‌و ده‌رگایه‌ داخرا‌بی یاخود کرا‌یته‌وه، به‌لام داری ناو ده‌رگا‌که‌ ئه‌وه‌نده‌ی دووسی‌یه‌ که‌ گه‌ز به‌رز بی، ئه‌وه‌ نوێزه‌که‌ی دروسته، هه‌روا ئه‌گه‌ر له‌سه‌ر بانی که‌عبه‌ نوێز بکا و رووبکاته‌ هه‌ساری قه‌راغی بانه‌ که‌ و ئه‌و هه‌ساره‌یش دووسی‌یه‌ که‌ گه‌ز به‌رز بی.

هه‌رکه‌سی بۆی بکری خۆی به‌یه‌قین قبیله‌ بزانی، وه‌کوو یه‌کی له‌مه‌که‌که‌دا بی و چاوی بکه‌وی به‌که‌عبه، ئه‌وه‌ هه‌رامه‌ بکه‌ویته‌ شوین قسه‌ی خه‌لک و پتویسته‌ خۆی که‌عبه‌ دیاردی بکا؛ ئه‌گه‌ر خۆی به‌یه‌قین که‌عبه‌ی نه‌ئه‌زانێ، به‌لام یه‌کیکی باوه‌ر پێ کراوی وا هه‌بوو به‌یه‌قین ئاگای له‌که‌عبه‌ بوو، ئه‌وه‌ واجبه‌ بکه‌ویته‌ شوین قسه‌ی ئه‌و که‌سه.

ئه‌گه‌ر یه‌کیکی وای ده‌س نه‌که‌وت، به‌لام خۆی ئه‌یتوانی ئیجتیهاد بکا به‌نیشانه‌ و به‌لگه‌ قبیله‌ بدۆزیته‌وه، ئه‌وه‌ واجبه‌ له‌سه‌ری ئیجتیهاد بکا و هه‌رامه‌ ته‌قلیدی خاوه‌ن

ئىجتىھادىكى تر بكا، چونكە دروست نىيە خاوەن ئىجتىھاد تابىعى خاوەن ئىجتىھاد بىيى؛ دروستە لەم كاتى ئىجتىھادەدا باوەر پ بكا بە قبیلەنومای بەراورد كراو و بە مىحرابى مزگەوتى قەرەبالغى موسولمانان، بەلام رەوايە لەسەر ئىجتىھاد لابدا بۆ لای راست یا چەپى ئەو مىحرابە، مەگەر لە مىحرابى «مەدینەى مۆنەووەرە» دا.

دەلىلى قبیلە زۆرن؛ يەكئى لەو دەلىلانە زانینی دریژى و پانى ولاتە. ئىنسان پاش ئەو خەتى «نصفُ النَّهَارِ» ی ولاتى زانى، دۆزىنەو ی قبیلە ئاسانە ئەگەر دەرەجەى دریژى و پانى مەككەو ئەو شوینی خۆیە بزانی؛ مەسەلا، بۆ دۆزىنەو ی «نصفُ النَّهَارِ» ی خۆت، لە ئەرزی رىكا، دائىرەى بکیشەو لەسەر مەرکەزى ئەو دائىرەىە دارى، کە ئەوئەندەى چوارىە کى ماوەى ناو دائىرە کە دریژ بى، داچەقینە و شوینی دەرچوونى سىپەرى ئەو دارە لە دائىرە کە لە کاتى بەيانى و ئیوارەدا دیارى بکەو ئەو قەوسە کەوا لەبەینى ئەو دوو نیشانگادا، بیکە بە دووبەشەو، لەم وەختەدا ئەو خەتە کە لە مەرکەزى دائىرە کەو دەرتەچى و ئەگاتە ئەو مابەینە، ئەو خەتى «نصفُ النَّهَارِ» ی ئەو ولاتەىە؛ جا کاتى کە سىپەرى دارە کە ئەوئەختە عاستى ئەو خەتە، ئەو کاتى «نصفُ النَّهَارِ» ی ولاتە کەتە. جا لەبەر ئەو کە «شارەزور» لە پانیدا چوارەدە دەرەجە و بیست دەقیقەو لە دریژیدا چوارەدە دەرەجە و بیست دەقیقە لە پانى و دریژى «مەككەى موكەرپەرەمە» زیاترە، ئیمە ئەگەر سەمتى جەنوبى غەربى خەتى «نصفُ النَّهَارِ» ی ولاتى خۆمان بگرین و رووى تى بکەین، ئەو روومان لە قبیلەىە^۱.

یەكئىكى تر لەو دەلىلانە، ئەستىرەى قوتبى شىمالییه کە دوا ئەستىرەى حەوتەوانانى بچووکە. ئىنسانى لەم ولاتى عىراقەدا ھەر وەختى بەرەو جنووب بە نەوئىكى وا راوہستا ئەگەر لە کاتىکا بە لای راستا لای کردەو ئەو ئەستىرەىەى بىنى، ئەو ئەو کەسە رووى لە قبیلەىە، بەلام تا ئىنسان زۆرتر بکەوئەختە خۆرنشینی عىراقەو، لاگردنەو بە کى

۱. دریژى شارى مەككە لەسەر مقياسى پيشوو، حەفتا و حەوت دەرەجەىە و عەرزی بیست و يەك دەرەجە و چل دەقیقەى ئاسمانییه، دریژى شارەزوریش ھەشتا و يەك دەرەجە و بیست دەقیقەى ئاسمانى و پانىسى و شەش دەرەجەىە. بۆ ھەر دەرەجەىە کى ئاسمانى، چوار دەقیقە بە سەعاتى زەمانى دائراو، بەم ميزانە نيوەرۆى مەككە، ھەژدە دەقیقە ئەوئەختە دواى نيوەرۆى شارەزورەو و مادام بەشى زەوالیشى بخەینە سەر، ئەبى بە نزیكەى نيو سەعات.

زۆرتری ئه‌وی، مه‌سه‌لا، له‌ شاری مووسلدا، لاگردنه‌وه‌ی زۆرت‌ر ئه‌وی تا له‌ شاری که‌رکوک و به‌م‌جۆره‌.

یه‌کی‌تری له‌ ده‌لیلان، ئه‌وه‌یه‌ ئینسان شوین ده‌رچوونی رۆژ له‌ ئه‌وه‌لی زستانا و شوین ئاوابوونی له‌ ئه‌وه‌ل رۆژی هاوینا دیاری بکا؛ نوخته‌ی ناوه‌راستی ئه‌و دوو شوینه، له‌ ولاتی ئیمه‌دا، سه‌متی قیبله‌یه‌.

یه‌کی‌تری له‌ ده‌لیلان، ده‌رزیه‌ی قوتب‌نومایه‌. ئینسان له‌م‌ ولاتی ئیمه‌دا ئه‌گه‌ر شانی راستی ئه‌و ده‌رزیه‌ی قوتب‌نومایه‌ بگری، ئه‌وه‌ رووی له‌ قیبله‌یه‌و ئه‌هلی ش‌رع ره‌وایان داوه‌ ئینسان باوه‌ری پێ‌بکا.

جا ئه‌و که‌سه‌ی که‌ قابیلیه‌تی ئیجتیهادی هه‌یه‌، ئه‌گه‌ر مه‌جالی ئیجتیهادی نه‌بوو له‌به‌ر ته‌نگی وه‌خت یا له‌به‌ر ئه‌وه‌ که‌ به‌هۆی هه‌ور و غوباره‌وه‌ سه‌رگه‌ردان بوو، ئه‌وه‌ دروست نییه‌ ته‌قلیدی خاوه‌ن ئیجتیهادیکی‌تر بکا، به‌لکوو هه‌رچۆن بۆی ریکه‌وت نوێژ بکاو له‌کاتی ده‌رکه‌وتنی قیبله‌دا ئه‌و نوێژه‌ به‌ قه‌زا بکاته‌وه‌ ئه‌گه‌ر له‌ نوێژه‌که‌یا رووی له‌ قیبله‌ نه‌بووی. له‌سه‌ر ئینسانی خاوه‌ن ئیجتیهاد پێ‌ویسته‌ بۆ هه‌موو فه‌رزیه‌ی ئیجتیهاده‌که‌ی تازه‌ بکاته‌وه‌، چونکه‌ ئیجتیهاد قابیلی ئه‌وه‌یه‌ بگۆری. ئه‌گه‌ر یه‌کێ ئه‌هلی ئیجتیهاد نه‌بوو به‌لام ئه‌یتوانی فیری ده‌لیلی قیبله‌ بێ، پێ‌ویسته‌ فیری بێ، ئه‌گه‌ر نه‌شی توانی فیری بێ، واجبه‌ ته‌قلیدی که‌سیکی‌وا بکا که‌ زانا بێ به‌ ده‌لیلی قیبله‌. هه‌رکه‌سی ئیجتیهادی کرد بۆ دۆزینه‌وه‌ی قیبله‌ و پاشان به‌یه‌قین بۆی ده‌رکه‌وت که‌وا به‌غه‌له‌ تا چووه‌ له‌و ئیجتیهاده‌دا، ئه‌گه‌ر ئه‌مه‌ له‌پیش کردنی نوێژه‌که‌دایه‌، پێ‌ویسته‌ رووبکاته‌ ئه‌و ته‌ره‌فه‌ که‌ به‌یه‌قین قیبله‌یه‌و، ئه‌گه‌ر له‌ناو نوێژا بوو، پێ‌ویسته‌ بیسپری و سه‌رله‌نوێ نوێژه‌که‌ی دابمه‌زرینیه‌وه‌ به‌ره‌و ته‌ره‌فه‌ راسته‌که‌، هه‌روا ئه‌گه‌ر له‌پاش نوێژکردن بوو و وه‌ختی ئه‌و نوێژه‌یش مابوو؛ ئه‌گه‌ر وه‌ختیشی نه‌مابوو، قه‌زای بکاته‌وه‌. هه‌ر که‌سی ئیجتیهادی گۆرا به‌لام باوه‌ریشی له‌لایه‌قین نه‌بوو، ئه‌مه‌ ئه‌گه‌ر له‌پیش نوێژکردنایه‌ یا له‌ناو نوێژه‌که‌دایه‌، پێ‌ویسته‌ ره‌فتار به‌م‌ ئیجتیهاده‌ داویییه‌ بکا، ته‌نانه‌ت دروسته‌ به‌هۆی چوار ئیجتیهادی جیاوازه‌وه‌ چوار رکاته‌ی نیوه‌رۆ به‌ چوار ته‌ره‌فا بکاو

قهزای ئەو نوێژه‌ی‌شی له‌سه‌ر نییه مادام به‌یه‌قین نه‌زانی به‌هه‌له‌دا چووه. ئە‌گەر له‌پاش کردنی نوێژه‌که ئیجتیهادی گۆرا، ئە‌وه هیچ ئیعتیبار و قیমে‌تی نییه و نابێ ره‌فتار به‌م ئیجتیهاده دواییه بکا مادام به‌یه‌قین نه‌زانی ئە‌م ئیجتیهاده دواییه راسته.

له‌م به‌یاناته‌وه ده‌رکه‌وت که‌وا رووکردنه قیبله، به‌پینج جۆره:

(یه‌که‌م)، عیلمی یه‌قین به‌قیبله؛

(دووه‌هه‌م)، تابع بوون به‌یه‌کێ که‌ عیلمی یه‌قینی بیی؛

(سیهه‌م)، ئیجتیهادی ئینسان خۆی؛

(چواره‌م)، ته‌قلیدی موخته‌هید؛

(پینجه‌م)، حیره‌ت و سه‌رگه‌ردانی.

بزانی! ده‌رکه‌وتنی میحرابی مزگه‌وتی حه‌زه‌ت ﷺ له «مه‌دینه‌ی مونه‌وه‌ره» دا، نه‌شونیی خه‌به‌ردانی که‌ سیکدايه که «علمُ اليقين» ی بیی؛ چاو که‌ وتیش به‌ میحرابی مزگه‌وتی شارانی تری ئیسلام و به‌ قوتب‌نوما، له‌پایه‌ی ئیجتیهاددايه. به‌لام ئینسان خاترخۆیه له‌ ره‌فتارکردنا به‌ ئیجتیهادی خۆی یا به‌پیی قوتب‌نوما و میحرابی شارانی ئیسلام.

باسی چۆنیه تی نوێژ

ئه‌رکانی نوێژ، واته ئە‌و شتانه که نوێژ به‌وانه پێک‌دێ، سیانزه‌ن:

یه‌که‌م، «نییه‌ت»، یانی قه‌سد و مه‌به‌ستی دل. جا ئە‌گەر نوێژی فه‌رزی کرد، پێویسته قه‌سدی کردنی نوێژه‌که‌و دیاری کردنی ناو و مولاچه‌زه‌ی فه‌رزیه‌تی بیی؛ ئە‌گەر نوێژیکی سوننه‌تی وایشی کرد که‌ وه‌ختی تایه‌تی بیی، وه‌کوو نوێژی چیشته‌نگا، یا سه‌به‌پێکی تایه‌تی هه‌بوو، وه‌کوو نوێژی رۆژگیران، ئە‌وه پێویسته هه‌ر نییه‌تی کردن و دیاری کردنی بیی، ئیتر باسی سوننه‌ت پێویست نییه؛ ئە‌گەر نوێژیکی سوننه‌تی بی‌وه‌خت و سه‌به‌بیش بوو، ئە‌وه ته‌نیا قه‌سدی کردنی نوێژ پێویسته و پێویست نییه له‌ دل‌به‌ تایه‌تی خه‌یالی ئە‌وه بکا که ئە‌م نوێژه‌ بۆ زاتی خودا، په‌چونکه له‌واقیعا نوێژه‌ هه‌ر بۆ خودا ئە‌کری، به‌لام ئە‌م خه‌یاله سوننه‌ته. هه‌روا فه‌رزی نییه دیاری کردنی به‌جێ هینانی

نوژی حازر یا گپ‌انه‌وه‌ی رابوردوو، به‌لکوو ئەم نییه‌ته سوننه‌ته. دروسته ئینسان نوژیکی حازر بکا و نییه‌تی قه‌زا بیئی یا نوژیکی رابوردوو بکا و نییه‌تی ئەدای حازر بهیئی، ئە‌گەر عوزریکی بیئی، وه‌کوو هه‌ور و توژ و نه‌زانئی وه‌خت ماوه یا نه‌ماوه یا مه‌به‌ستی لهم ئە‌داو قه‌زا هه‌ر کردن و به‌جئ هینان بیئی.

نییه‌ت له‌ دلایه، و تنی به‌ زمان فه‌رز نییه، به‌لام سوننه‌ته بو ئە‌وه‌که‌ دل و زمان بکه‌ونه به‌ك، به‌ر له‌ و تنی «اللَّهُ أَكْبَرُ»، ئە‌وانه‌ی له‌ دلآ قه‌سدی کردوون به‌ زمان بیانلیت.

دوو هه‌م، و تنی «اللَّهُ أَكْبَرُ» ه‌ له‌ گه‌ل ئە‌و نییه‌ته‌دا که له‌ دلآ بووه. فه‌رزه له‌ سه‌ر که‌سی توانای و تنی ئە‌م له‌ فه‌زه‌ی بیئی یا بتوانئی فه‌ری بیئی، ئە‌م له‌ فه‌زه به‌ تابه‌تی بلیت، ئە‌گینا ته‌رجومه‌که‌ی بلیئی، وه‌کوو: «خودا له‌ هه‌موو که‌سی گه‌وره‌تره» و عه‌یی نییه‌ زیاده‌یه‌کی واکه‌ مه‌نعی ناوی «تکبیر» نه‌کا، وه‌کوو «اللَّهُ الْأَكْبَرُ» به‌ ئە‌لف لام، یا «اللَّهُ الْجَلِيلُ الْأَكْبَرُ» به‌ زیاده‌ی «الجليل»، به‌لام به‌رودوا کردن به‌و له‌ فه‌زه، وه‌کوو «أكبر الله»، ئە‌وه‌ دروست نییه. سوننه‌ته له‌ گه‌ل ئە‌وه‌لی «اللَّهُ أَكْبَرُ» هه‌ردوو ده‌ستی به‌ رووتی و کراوه‌یی له‌ گه‌ل که‌می بلاویی په‌نجه‌کانیا به‌رزکاته‌وه‌ تا سه‌ری په‌نجه‌کان ریکی لای ژووروی گوئی و په‌نجه‌گه‌وره‌کانی ریکی نه‌رمه‌ی گوئی بن‌و، به‌ری ده‌ستی رووی له‌ قیبله‌ بیئی و که‌می سه‌ر په‌نجه‌کانی به‌ره‌و قیبله‌ لار ببنه‌وه‌و ئاخیری به‌رز کردنه‌وه‌ی ده‌ستی له‌ گه‌ل ئاخه‌هاتنی له‌ فه‌زی «اللَّهُ أَكْبَرُ» دا به‌ك بکه‌ون، جا پاش ئە‌وه‌ ده‌سته‌کانی بیئیه‌ خواره‌وه بو‌ خواری سنگ و ژووری ناوکی به‌ مه‌یلی لای چه‌پ، به‌ ده‌ستی راستی مووچی ده‌ستی چه‌پی بگری.

پیوسته ئە‌و نییه‌ته‌ی باسمان کرد، له‌ گه‌ل هه‌موو چه‌رفیکی «اللَّهُ أَكْبَرُ» دا بکه‌ویته به‌ك، به‌لام له‌ به‌ر ئە‌وه‌که‌ ئە‌م وه‌زه‌گرانه و بو‌هه‌موو که‌س ده‌س نادا، کو‌مه‌لی له‌ پیشه‌وا به‌رزه‌کانی مه‌زه‌به‌ی شافعی، وه‌کوو «امام الحَرَمِین» و «امام غزالی»، ئیختیاری ئە‌وه‌یان کردوو که‌ که‌وتنه‌یه‌کی عورفی له‌به‌ینی نییه‌تی دل و تنی «اللَّهُ أَكْبَرُ» دا کافیه، یانی به‌ جو‌ریکی واکه‌را به‌ ئینسانئ بزانی که‌ خوئی حازر کرد بیئی بو‌ نوژی دابه‌ستن و خوئی ئە‌وه‌نده‌ ئاگادار بیئی که‌ ئە‌و نوژه‌ دیارییه‌ دئه‌به‌ستی؛ جا با له‌ مه‌سه‌له‌یه‌دا ئینسان بکه‌ویته شوینی ئە‌م ئیمامانه و به‌ قسه‌که‌یان رازی بیئی.

سیههم، راهستانه بۆ خویندنی فاتیحه له نوژی فەرزا بۆ یه کئی توانای بیی؛ شهرتی راهستان ئه وه یه زنجیره ی پشتی ریک بوهستی؛ که واته، ئه گهر یه کئی و راهستانه بچه میته وه به به را یا به دوادا، به لای راستا یا به لای چه پا، به ئه ندازه یی که له عورفا پیی نه لاین راهستان، ئه وه نوژه که ی دروست نییه. ئه گهر نوژ که ره یه توانی راهستی مه گهر وه کوو ئینسانئ که له رکوعا بیی، ئه وه دروسته و راهستی بۆ خویندنی فاتیحه، به لام بۆ رکوعه که ی زیاتر بچه میته وه؛ ئه گهر ئه یه توانی راهستی بۆ فاتیحه به لام نه یه توانی رکوع و سجوده که ی ته و او بکا، ئه وه با راهستی بۆ فاتیحه و بۆ رکوع و سجوده که ی هه رچهند ئه توانئ به جیی بیئ و هه رچیشی نه توانی، قه یدناکا.

ئه گهر هه ر تاقه تی راهستانی نه بوو، ئه وه هه رچۆن مه یلی هه یه دابنیشئ، به لام «افتراش»،^۱ واته به چۆ کاهاتن و پیی خسته ژیر، باشتره له «ترئع» واته دانیشنی چوار مه شقی؛ که راهتی هه یه «اقعاء»، واته به قنگه وه دانیشتن و ئه ژنۆ هه لنان. جا کاتی که فاتیحه که ی به دانیشتنه وه خویند، ئه وسا بۆ رکوعه که ی ئه وه نده دابنه و یته وه ته ویلی ریکی به ر ئه ژنوی بیی، به لام ئه گهر ئه وه نده دابنه و یته وه که ته ویلی ریکی سوجده گاه که ی بیی، ئه وه باشتره. ئه گهر کابرا نه یه توانی دانیشئ، به لای راستا بکه وی؛ ئه گهر نه یه توانی به لای راستا بکه وی، دروسته له سه ر لای چه پ بکه وی؛ ئه گهر ئه مه شی نه توانی، له سه ر پشت راکشئ، به لام واجبه شتی بخاته ژیر سه ری بۆ ئه وه ی رووی له قیبله بیی، سوننه ته پاژنه کانی رووبکه نه قیبله، جا بۆ رکوع و سجود زۆر و که م ئیشاره بکا.

ئهم باسه ی کردمان، بۆ نوژی فەرزا بوو، چونکه له نوژی سوننه تدا، کابرا هه رچهند توانای راهستانیشی بیی، ئه توانئ به دانیشتنه وه نوژه که ی بکا.

چوارهم، خویندنی فاتیحه یه له هه موو رکاتیکا به راهستانه وه بۆ یه کئی که توانای بیی، مه گهر له رکاتی نوژ که ریکدا که «مَسْبُوق» بیی، یانی ئیمامی لی پیشکه وتبی، ئه وه، له پاش «اللَّهُ اکبر» ی ته چه رپروم، هه رچهند بۆی ری که وت فاتیحه بخوینئ، ئه گهر

۱. افتراش، ئه وه یه بیی به چوکا و پاژنه ی چه پی بنینه ژیری و په نجه ی پیی راستی هه لئی.

مه یدانیشی نه بوو بیخوینی، قه یدناکا و رکاته که یشی بو حیساب ته کری به و شهر ته بگا به ئیمام له رکوعا.

«بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ» یش ئایه تیکه له ئایه ته کانی فاتحه، ته گهر نوێژ که ری «غیر مسبوق» ته رکی بکا، نوێژه که ی به تال ئه بیته وه. هه روا، هه موو «شده» گیراوه کان که چواردهن، داخلی فاتحه، ته گهر یه کئی به بی عوزر یه کئی له و گیراوانه ی به ردا، ته وه خویندنی ته وه له فزه به تاله. پیویسته هه موو حهرفی له و حهرفانه ی وان له فاتحه دا هه ریه کئی له شوینی تایه تی خویه وه ده ربکا؛ که واته، دروست نییه «صاد» بکا به «سین» و «ضاد» بکا به «ظی» و «ذال» بکا به «زی»، هه روا هه موو حهرفه کانی تریش. ته رتیبی ئایه ته کان پیویسته و ته بی له سه ر ریزی دیاری خویان بخوینرینه وه؛ ته گهر له نیوه ی دواییه وه دهستی پی کرد و له پاش نیوه ی دوایی، نیوه ی ته وه لی خویند، ته وه لی ره دا هیچ ئیعتبار نییه به و نیوه دواییه که زوو دهستی پی کرد وه؛ جا ته گهر ته مه ی به سه هو کرد وه و کاتیکه زوری به سه را نه رۆیوه، ئیعتبار به م نیوه ی ته وه لی فاتحه یه ته کری که ته م له دوا دا خویند و یه تی و پیویسته فاتحه که ی له سه ر ته مه وه ته وا و بکا؛ ته گهر به قه سدیش بووه یا زوری پی چوو، لازمه له ته وه لی فاتحه وه دهس پی بکاته وه و جاریکه تر به ریکی بیخوینته وه.

ته گهر نوێژ که ره رکی حهرفیکه کرد له که لیمه یه ک - به قه سد - ته وه ته گهر مه عنای نه ته گهری، پیویسته گورج ته و حهرفه به ساغی بخوینته وه و هه رچی که له دوا ی ته ویشه وه خویند و یه تی دووباره ی بکاته وه، ته گهر مه عنایشی ته گهری، وه کوو ته خفیفی گیراوی «إِيَّاكَ»، ته وه ته بی سه ره نوێ نوێژه که ی دابه ستیه وه و بیکاته وه، چونکه ته رکی حهرفی وا به عه مدی که به هو ی ته و ته رکه وه مه عنا بگهری، موبالات نه کردنه به نوێژه که، که واته، نوێژی پی به تال ئه بیته وه؛ ته گهر به سه هویش ته رکی کرد، ته بی هه رکه پی زانی بیخوینته وه له گه ل ته وه ی له دوا وه خویند و یه تی؛ که واته، ته گهر زوری پی نه چوو بی، ته وه خویندنه وه ی ته نیا ته و حهرفه له گه ل دوا یه که یدا لازمه و خویندنه وه ی حهرفی پیش ته و حهرفه پیویست نییه.

واجبه هه موو که لیمه کان به ساغی یه ک له شوینی یه ک بخوینی و زیاد له راوهستان بۆ هه ناسه دان یا حه سانه وهی ماندوو یه تی، به ینیان نه خا؛ ئه گهر زیکر یکی خسته مابه ینیانه وه، ئه وه ئه گهر زیکره که عه لاقه ی به نوێژه که وه نه بوو، واجبه له ئه وه له وه نوێژه که ی بکاته وه، ئه گهر عه لاقه شی پێیه وه هه بوو، وه کوو وتی «سُبْحَانَ اللَّهِ» بۆ خه به ردار کردنی ئیمام له سه هو یا وه کوو خویندنه وهی ئایه تی که ئیمام لینی تیک چوو بی، ئه وه قه ید نا کا.

بزانی! ئایه تانه کانی سووره تی فاتحه، هه روا که لیماتی ته حیاتی دوا یی و سه لاوات له سه ر حه زره ت ﷺ له ئاخریا و سه لام دانه وهی یه که م، واجبن و ئه بی نوێژ که ر وایان بخوینی ته وه که خۆی گو یی لی بی و بزانی چی ئه لی.

واجبه غه له تیک وانه کا که مه عنا بگۆر ی به هو ی به ر دانی حه رفی گیرا و، یا به هو ی گۆرینی حه رفیکه وه به حه رفیکه تر، ئه گینا، مادام به عه مدی بی، نوێژه که ی به تال ئه بی ته وه و ئه بی سه ره له نو ی دایه ستی ته وه، به لام ئه گهر به سه هو بی، ئه وه، که زانی، گورج ئه بی ئه وه غه له ته راست بکاته وه و ئه و گۆرینه بیاته وه سه ره ئه ساس؛ به لام غه له تی که مه عنا نه گۆر ی، وه کوو سه ر دان به نوونی «دین» و دالی «نَعْبُدُ»، ئه وه ئه گهر عه مدی بی، حه رامه، هه ر چه ند نوێژه که ی بی به تال نایه ته وه، ئه گهر سه هو ی بی نه حه رامه و نه نوێژه که شی بی به تال ئه بی ته وه. هه روا قه یدی نییه په یدا بوونی حه رفی «مَدُّ» - که ئه لف و وا و بی یه - به هو ی در یژ کردنه وهی سه ر و بو رو ژیری ئاخری که لیمه کانه وه به در یژ کردنه وه یه کی عاده تی.

ئه گهر یه کی نه یه تانه فی ری فاتحه بی، واجبه حه وت ئایه تی تر بخوینی ته وه، خوا به یه که وه بن یا له یه ک جیا بن؛ ئه گهر ئه مه یش فی ر نه بوو، ئه بی زیکر بخوینی. به لام پێویسته ئه وه ی له باتی فاتحه ئه خوینری، له فاتحه که متر نه بی. ئه گهر زیکر یش فی ر نه بوو، ئه وه نده ی خویندنی فاتحه به بی ده نگ ی را وه ستی.

سوننه ته بۆ هه موو نوێژ که ری له پاش ته کبیری ته حه ر پوم «دوعای ئیفیتاح» بخوینی که بریتییه له مه: «وَجَّهْتُ وَجْهِيَ لِلَّذِي فَطَرَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ حَنِيفًا

مُسْلِمًا وَ مَا أَنَا مِنَ الْمُشْرِكِينَ، إِنَّ صَلَاتِي وَ نُسُكِي وَ مَخْيَايَ وَ مَمَاتِي لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ، لَا شَرِيكَ لَهُ وَ بِذَلِكَ أُمِرْتُ وَ أَنَا مِنَ الْمُسْلِمِينَ»، سوننه تیشه له پاش ئیفتیاح، بلی: «أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ»، به لام ئەمه له دوو رکاتی ئەووه ل و دووه‌مدا سوننه تیکی گه‌وره‌تره.

سوننه‌ته هه‌رکه‌سی فاتیحه‌ی ته‌واو کرد، بلیت: «آمین»، هه‌روا سوننه‌ته مه‌ئمووم له‌گه‌ل ئامینی ئیماما به‌ده‌نگی به‌رز ئامین بکا، سوننه‌تیشه وه‌ستانیکی که‌م له‌به‌ینی ئاخری فاتیحه‌ و «تَلَفُّظٌ» به‌ ئامین دا بیی، هه‌روا سوننه‌ته له‌پاش له‌فزی ئامین، «رَبِّ الْعَالَمِينَ» زیاد بکا و له‌پیش ئامین کردنا، بلیت: «رَبِّ اغْفِرْ لِي وَ لِوَالِدَيَّ».

سوننه‌ته بۆ نوێژکه‌ری ته‌نیا و بۆ ئیمام، خویندنی سووره‌تی له‌قورتان له‌پاش خویندنی فاتیحه، بۆ مه‌ئموومیش سوننه‌ته‌خۆی بی‌ده‌نگ بی‌و گوی بگری له‌ئیمام، مه‌گه‌ر مه‌ئموومی که‌ده‌نگی ئیمام نه‌بیسی له‌به‌ر دووری یا له‌به‌ر ئەوه‌که‌به‌په‌نامه‌کی بیخوینی، ئەوه‌له‌م کاته‌دا سوننه‌ته‌بۆ مه‌ئموومیش خۆی سووره‌ت بخوینی. ئەم سووره‌ته‌که‌ ئیمام ئەبخوینی، ئەبی له‌پاش ماوه‌بی بی تا له‌و ماوه‌یه‌دا مه‌ئموومه‌کان فاتیحه‌ته‌واو بکه‌ن، له‌و ماوه‌یه‌دا ئیمام بۆخۆی دوعا ئەخوینی^۱. ئەگه‌ر یه‌کی هات له‌رکاتی سیه‌ما تا‌بعی ئیمام بوو، ئەوه‌ئه‌گه‌ر مه‌یدانی بوو، له‌رکاتی سیه‌م و چواره‌می ئیماما سووره‌ت بخوینی، ئەگه‌ر مه‌جالیشی نه‌بوو، پاش ئەوه‌که‌له‌م جیا بووه‌وه، بۆ خۆی له‌رکاتی سیه‌م و چواره‌می خۆیا له‌باتی رکاتی یه‌که‌م و دووه‌م سووره‌ت بخوینی.

سوننه‌ته‌ئو سووره‌تانه‌ی له‌نوێژی به‌یانی و نیوه‌رۆدا ئەخوینرین، له‌سووره‌ته‌دریژه‌کان بن، ئەوانه‌یان که‌ئایه‌ته‌کانیان کورتن که‌بریتین له‌سووره‌تی «حُجْرَات» وه‌تا سووره‌تی «عَمَّ»؛ له‌نوێژی عه‌سرو عیشایشدا، له‌سووره‌ته‌میانه‌کان بن، له‌سووره‌ته‌ئایه‌ت کورتانه‌که‌له‌سووره‌تی «عَمَّ» وه‌ن تا سووره‌تی «ضُحَى»؛ له‌نوێژی مه‌غریبیشدا،

۱. دو‌عاکه، ئەمه‌یه: «اللَّهُمَّ بَاعِدْ بَيْنِي وَ بَيْنَ خَطَايَايَ كَمَا بَاعَدْتَ بَيْنَ الْمَشْرِقِ وَ الْمَغْرِبِ، وَ تَقَّ قَلْبِي مِنَ الْخَطَايَا كَمَا تَقَّى الثُّوبُ الْأَبْيَضُ مِنَ الدَّنَسِ».

له سووره ته كورته كان بن، له و سووره ته ئایهت كورتانه كه له سووره تی «صُحی» وهن تا ناخری سووره ته ورده كان؛ بۆ به یانی جومعه یش، سووره تی «سُجدة» و «هَلْ أَتَى» بن؛ به لام ئه م ته رتیه له كاتیكا سوننه ته نوێژ كه ره كه پیاویکی ته نیا بێ و كریكاری كه س نه بێ و ژنی خاوهن شوو نه بێ، یا خود ئیمامی كوومه لێکی تاییه تی ژماره دیاری بێ و له مزگه و تیککی وادا بن كه سیان به سه را نه بێ و ئه و كوومه له یش ژنی خاوهن میرد و پیاوی كریكاریان تیا نه بێ، ئه گینا سوننه ته ههر له سووره ته كورته كان بخوینن، مه گه ر میردی ژنه كه یا خاوهن كاره كه، ئیزیان له سه ر درێژه دان به نوێژه كه بیی.

پینجه م، له ئه ركانی نوێژ «ركووع» ه. لای كه می ركووع ئه وه یه ئه وه نده دابنه و یته وه هه ردوو به ری ده ستی بگه ن به هه ردوو ئه ژنۆكانی به شه رتی ئه وه كه له شی ئه وه نده له جووله بكه وێ به رزه وه بوونی جیا بگریته وه له دانه وینی و مه به ستیشی له و دانه وینه شتی تر نه بێ؛ كه واته، ئه گه ر یه كێ به قه سدی سوجه ی تیلاوته دانه وێ و له پاشا سوجه كه ی نه برد و ئه م دانه وینه ی كرد به ركووع، ئه وه دروست نییه. لای زووشی ئه وه یه پشت و ملی له دانه وینا رێك بین و هه ردوو ساقی پێكانی رێك راوه ستین و هه ردوو ئه ژنۆی به ده سته كانی بگریت و په نجه كانی به ره و قیبله بلاو بكاته وه و له ئه وه لێ دانه وینه كه یه وه، «اللَّهُ أَكْبَرُ» بكاو هه ردوو ده ستیشی به رز بكاته وه، وه كوو له كاتی «اللَّهُ أَكْبَرُ» ی نوێژ دابه ستندا، جا سێ جار بلیت: «سُبْحَانَ رَبِّيَ الْعَظِيمِ وَ بِحَمْدِهِ»؛ ئیمام له م ئه ندازه یه زیاد نه روا، به لام ئینسانی ته نیا، ئه مه یش بلیت: «اللَّهُمَّ لَكَ رَكَعْتُ، وَ بِكَ آمَنْتُ، وَ لَكَ أَسْلَمْتُ، خَشَعْتُ لَكَ سَمْعِي وَ بَصْرِي وَ مُخِّي وَ عَظْمِي وَ عَصْبِي وَ مَا اسْتَقَلَّتْ بِهِ قَدَمِي».

شه شه م، راست بوونه وه (اعتدال) و راوه ستانه به نه و عێ كه له شی له جووله بكه وێ و مه به ستی له م به رز بوونه وه شتی تر نه بێ؛ ئه گه ر سه ری له ترسی شتی به رز كرده وه، ئه وه كافی نییه.

سوننه ته له گه ل سه ر به رز كرده وه یا هه ردوو ده ستی به رز كاته وه و بلیت: «سَمِعَ اللَّهُ نَحْنُ حَمْدَهُ» كه راوه ستا، بلیت: «رَبَّنَا لَكَ الْحَمْدُ مِْلَاءَ السَّمَوَاتِ وَ مِْلَاءَ الْأَرْضِ وَ

مِلءٌ مَا شِئْتَ مِنْ شَيْءٍ بَعْدُ»؛ ئینسانی ته نیا، ته مه یش بلیت: «أَهْلَ الثَّنَاءِ وَالْمَجْدِ، أَحَقُّ مَا قَالَ الْعَبْدُ وَكُلْنَا لَكَ عَبْدٌ، لَأَمَانَعِ لِمَا أُعْطِيتَ، وَلَا مُعْطِي لِمَا مَنَعْتَ، وَلَا رَادًّا لِمَا قَضَيْتَ، وَلَا يَنْفَعُ ذَا الْجَدِّ مِنْكَ الْجَدُّ».

سوننه ته «قنوت» له ئیعتیدالی رکاتی دووه می به یانیدا که بریتیه له مه: «اللَّهُمَّ اهْدِنِي فِيمَنْ هَدَيْتَ، وَعَافِنِي فِيمَنْ عَافَيْتَ، وَتَوَلَّنِي فِيمَنْ تَوَلَّيْتَ، وَبَارِكْ لِي فِيمَا أُعْطِيتَ، وَقِنِي شَرَّ مَا قَضَيْتَ، فَإِنَّكَ تَقْضِي وَلَا يُقْضَى عَلَيْكَ، وَإِنَّهُ لَا يَدُلُّ مَنْ وَالَيْتَ، وَلَا يَعِزُّ مَنْ عَادَيْتَ، تَبَارَكْتَ رَبَّنَا وَتَعَالَيْتَ، فَلَكَ الْحَمْدُ عَلَى مَا قَضَيْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ». بۆ ئیمام سوننه ته قونوته که ی به له فری جمع بخوینی، یانی ته و که لیمانه که بۆ ته نیا که سی ته بن وایان لی بکا بۆ کومه لی دهس بدهن ا هه روا سوننه ته ئیمام ته قونوته به دهنگی به رز بخوینیته وه و سوننه ته مه ئمووم ئامین بکا له جوابی هه موو ته و جو ملانه وه که دوعان، واته تا «فَإِنَّكَ تَقْضِي» و باقیه که ی له گه ل ئیماما بخوینی و هه ردووکیان دهست به رز بکه نه وه تا ئاخری قونوت. سوننه ته سه لوات له ئاخری قونوته وه و مه ئمووم بۆ ته سه لواته یش هه ر ئامین بکا.

ته قونوته، له ئیعتیدالی ئاخری هه موو فه رزیکا له کاتی هی رشی به لا و مهینه تا سوننه ته، خواه مهینه تی گشتی بی، وه کوو شه ر و شوپی جیهانی، یا ته قلیمی، یا تاعوون، یا بی بارانی و گرانی، یا تایه تی بی، وه کوو گیرۆده بوونی پیاویکی و ا قازانجی بۆ موسولمانان زۆر بی؛ سوننه ته پاش ته و او کردنی قونوتی مه شهوور، داوای لاچوونی ته و به لا بکا.

بزانی! له هه ر قونوتیکا که مه بهست لیی ده فعی به لا و مهینه ت بی، سوننه ته نوێژکه ر هه ر له ته ووه له وه تا ئاخری پشتی دهسته کانی بکاته ئاسمان^۲؛ ته گه ر مه به ستیشی دا واکردنی خیری بی، ته وه به ری دهسته کان بکاته ئاسمان؛ به عزئی عوله ما، فه رموو یانه: ته گه ر مه به ستی ده فعی به لا بی، ته وه که گه یشه «وَقِنِي شَرَّ مَا

۱. بلی: «إِهْدِنَا، عَافِنَا، تَوَلَّنَا، بَارِكْ لَنَا، قِنَا، رَبَّنَا، نَسْتَغْفِرُكَ وَتَتُوبُ».

۲. ته حوکمه، له لاپه ره ۴۷ی «بُغِيَّة» دا هه به.

قَضَيْتَ»، پشتی دهسته کانی بکاته ئاسمان^۱.

حه و ته م، سوجدە ی یه که مه که لای که مه که ی ته وه یه به عزی له ته و یلی به رووتی له سه ر جینگه نوێژه که ی دانێ. ته گه ر هات و سوجدە ی له سه ر پۆشاکێ برد که لکابوو به خوویه وه، ته بێ ته و پۆشاکه و ابێ به جوولانه وه ی ته و که سه نه جوولیته وه، وه کوو سه ری پشتینیکی درێژ، ته گینا سوجدە که ی به تاله. واجبه هه ردوو به ری دهستی و ته ژنۆ ی و هه ردوو پێ، یانی جوژئی له سکی به عزی له په نجه کانیان بنیته زه وی. پێویسته له م سوجدە دا ئارام بیته وه به نه وعی له شی له جووله بکه وی و قورسی سه ری بگا به سوجدە گاکه ی و پشت قنگی به سه ر سه ر و ملیا به رز بیته وه [و] دانه وینه که ی شی هه ر بو سوجدە بردن بێ، که و ابوو. ته گه ر له ئیعتیدالاکیز بوو و به روودا که وت، گه ره که بگه ریته وه بێ ئیعتیدال ج د نه ویته وه سوجدە بیا. لای زوره که ی سوجدە، ته وه یه «اللّه کبیر» بک بێ د نه وینه که ی به بی دهست به رزه وه کردن و له پیشا هه ردوو ته ژنۆ ی بنیته زه وی. ج هه ردوو دهستی و ته و یلی و لووتی دانێ و بلیت: «سُبْحَانَ رَبِّيَ الْأَعْلَىٰ وَ بِحَمْدِهِ» ت سێ جارو ته گه ر ته نیا خو ی بوو یا ئیمام بوو له گه ل شه رته پیشوه که انا، ته مه یش زیاد بکا: «اللَّهُمَّ لَكَ سَجَدْتُ، وَ بِكَ آمَنْتُ، وَ لَكَ أَسَلْتُ، سَجَدَ وَ جْهِي لِلَّذِي خَلَقَهُ وَ صَوَّرَهُ وَ شَقَّ سَمْعَهُ وَ بَصَرَهُ، تَبَارَكَ اللَّهُ أَحْسَنُ الْخَالِقِينَ». سونه ته هه ردوو دهستی به رابه ری شانی بن و په نجه کانی دهستی به رووتی و به کراوه یی و به یه که وه لکاوی، به ره و قیبله، له سه ر جیی نوێژه که ی دانێ و ته ژنۆ کانی له یه ک جیا بکاته وه و سکی له هه ردوو رانی جیا بکاته وه، هه روا هه ردوو ئه نیشکیشی له ته نیشتی دوور بخاته وه؛ ته م وه زعه له رکوو عیسا سونه ته، به لێ ژن ته بێ ته م شوینانه بلکینی به یه که وه.

هه شته م، دانیشتنه له پاش سوجدە ی یه که م به نه وعی له شی له جم و جوول بکه وی. واجبه مه قسه دی به به رزبوونه وه که ی هه ر دانیشتنی به ینی سوجدە کان بێ و پێویسته درێژه به م دانیشتنه نه دا و هه روا به ئیعتیدالیش. لای زوری ته م دانیشتنه، ته وه یه «اللّه

۱. ته م حوکمه، له لاپه ره ۷۶ ی به رگی ۲ «شیروانی» دا هه یه.

«کبر» بکا بۆ به‌رزوه‌بوون له‌سوجده‌ و به‌وه‌زعی «افتراش» یانی له‌سه‌ر پێی چه‌پیی دانیشی و پێی راستی به‌په‌نجه‌کانه‌وه‌ له‌ژیری خویا هه‌لنی و هه‌ردوو ده‌ستی به‌کراوه‌یی له‌سه‌ر رانی له‌نزیکی ئەژنۆکانیه‌وه‌ دابنی و بلیت: «رَبِّ اغْفِرْ لِي وَارْحَمْنِي وَاجْبُرْنِي وَارْقِنِي وَاهْدِنِي وَعَافِنِي».

نۆهه‌م، سوجده‌ی دووهه‌مه‌ وه‌کوو سوجده‌ی یه‌که‌م. سوننه‌ته‌ دانیشتنیکی سووک پاش سوجده‌ی دووهه‌م له‌هه‌ر رکاتی‌کا که‌ لێی هه‌لبسیته‌وه‌ بۆ ته‌واو کردنی نوێژه‌که‌ی، ئەگینا ته‌حیاتی یه‌که‌م به‌خوینی.

ده‌هه‌م، خویندنی ته‌حیاته.

یازده‌هه‌م، دانیشتنه‌ له‌کاتی خویندنی ته‌حیاته‌که‌دا.

دوانزه‌هه‌م، سه‌لاوات‌دانه‌ له‌سه‌ر چه‌زرت ﷺ.

ئه‌مانه‌ له‌کاتی‌کا فه‌رزن که‌ سه‌لام‌دانه‌وه‌یان له‌پاشه‌وه‌ بێ، ئەگینا سوننه‌تن. نوێژکه‌ر له‌م ته‌حیات و سه‌لاواتا هه‌رچۆن دابنیشی باشه‌، به‌لام بۆ ته‌حیاتی یه‌که‌م «افتراش» وه‌کوو وتمان و بۆ ته‌حیاتی دوایی، «تَوَرَّكَ» سوننه‌ته‌، «تَوَرَّكَ» یش هه‌ر وه‌کوو «افتراش»ه‌، به‌لام لێره‌دا پێی چه‌پیی له‌ژیری‌یه‌وه‌ ده‌رئه‌کا بۆ لای راستی و نه‌رمه‌ی لاقنگی ئەلکینی به‌زه‌وییه‌که‌وه‌ و ده‌ستی چه‌پیی له‌سه‌ر ئەژنۆی چه‌پیی دانه‌نی و په‌نجه‌کانی ده‌ستی راستی نه‌نووقینی، ته‌نها په‌نجه‌ی شه‌هاده‌تی نه‌بی که‌ به‌ری ئەداته‌وه‌ و کاتی گه‌شته‌ «إِلَّا اللَّهُ»، به‌رزی ئەکاته‌وه‌ ئیتر نایجوولینی و په‌نجه‌ی گه‌وره‌ی ئەلکینی به‌په‌نجه‌ی شه‌هاده‌ته‌وه‌. سه‌لاوات له‌سه‌ر ئالی چه‌زرت سوننه‌ته‌ له‌ ته‌حیاتی دوایدا، به‌لام له‌ ته‌حیاتی یه‌که‌مدا سوننه‌ت نییه‌. لای که‌می ته‌حیات، ئەمه‌یه‌ «التَّحِيَّاتُ لِلَّهِ سَلَامٌ عَلَيْكَ أَيُّهَا النَّبِيُّ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ، سَلَامٌ عَلَيْنَا وَعَلَى عِبَادِ اللَّهِ الصَّالِحِينَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ»، لای که‌می سه‌لاواتیش له‌سه‌ر چه‌زرت ﷺ، ئەمه‌یه‌ «اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ» و لای زوری ته‌حیات و سه‌لاوات، ئەوه‌یه‌ بلیت: «التَّحِيَّاتُ الْمُبَارَكَاتُ الصَّلَوَاتُ الطَّيِّبَاتُ لِلَّهِ، السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا النَّبِيُّ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ، السَّلَامُ عَلَيْنَا وَعَلَى عِبَادِ اللَّهِ

الصَّالِحِينَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ، اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ عَبْدِكَ وَرَسُولِكَ النَّبِيِّ الْأُمِّيِّ، وَعَلَى آلِ مُحَمَّدٍ وَأَزْوَاجِهِ وَذُرِّيَّتِهِ كَمَا صَلَّيْتَ عَلَى إِبْرَاهِيمَ وَعَلَى آلِ إِبْرَاهِيمَ فِي الْعَالَمِينَ إِنَّكَ حَمِيدٌ مَجِيدٌ، وَبَارِكْ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَزْوَاجِهِ وَذُرِّيَّتِهِ كَمَا بَارَكْتَ عَلَى إِبْرَاهِيمَ وَعَلَى آلِ إِبْرَاهِيمَ فِي الْعَالَمِينَ إِنَّكَ حَمِيدٌ مَجِيدٌ».

خویندنی دوعا له پاش سه لاواته که سوننه ته، به لام ئه و دوعایانه که بیسراون له حه زره ته وه ﷺ که وره ترن و خیریان زورتیه، وه کوو «اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي مَا قَدَّمْتُ وَمَا أَخَّرْتُ وَمَا أَسْرَرْتُ وَمَا أَعْلَنْتُ وَمَا أَسْرَفْتُ وَمَا أَنْتَ أَعْلَمُ بِهِ مِنِّي أَنْتَ الْمُقَدِّمُ وَالْأَخَّرُ الْمَوْخِرُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ» یا وه کوو «اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ عَذَابِ الْقَبْرِ، وَمِنْ عَذَابِ النَّارِ، وَمِنْ فِتْنَةِ الْمُحْيَا وَالْمَمَاتِ، وَمِنْ فِتْنَةِ الْمَسِيحِ الدَّجَالِ» یا وه کوو «رَبِّ إِنِّي ظَلَمْتُ نَفْسِي ظُلْمًا كَثِيرًا كَبِيرًا، وَلَا يَغْفِرُ الذُّنُوبَ إِلَّا أَنْتَ، فَاعْفِرْ لِي إِنَّكَ أَنْتَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ».

سوننه ته بو ئیمام له م دوعادا زیاد نه روا له ئه ندازه ی ته حیات و سه لاوات له سه ر حه زره ت ﷺ، مه گه ر ئیمامی که شه رته پیشووه کانی تیا بیته جی، به لام ئینسانی که به ته نیا نوێژ بکا، ئه توانی هه رچه ند ئاره زووی هه یه دوعا بخوینی مادام ترسی ئه وه ی نه بی بکه ویته سه هوه وه؛ هه روا مه ئموومیش، پاش سه لام دانه وه ی ئیمامه که ی، ئه توانی دوعای زیاد بخوینی. که سی نه توانی ته حیات و سه لاوات بخوینی، ته رجومه یان بخوینیته وه، هه روا ئه توانی ته رجومه ی دوعا و زیکری سوننه ت بکا به شه رتی نه توانی به عه ره بی به جییان بینی.

سیازده هه م، سه لام دانه وه یه که لای که می ئه وه یه یه کجار بلیت: «السَّلَامُ عَلَيْكُمْ» و لای زوری ئه وه یه دوو جار بلیت: «السَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللَّهِ» جاری به لای راستا و جاری به لای چه پا، ئه ونده ش لای بکاته وه تا کولمی راست و چه پی ئه بیتری و مه به ستی سه لام کردن بی له وانهی که له لای راست و چه پیه وه ن له مه لایکه و ئینس و جین؛ ئیمامیش نییه تی سه لام کردن بینی له مه ئموومه کان، ئه مانیش نییه تی جوابی

سهلامی ئه و بینن. واجبه هه رکه سی له ئیمام و مه ئمووم و ئه وهی به ته نها نوێژ ئه کا، ئه و سهلامه وا بخوینته وه که خوێ بیسی و به شوینی «سلام» دا، گورج «علیگم» بلی و به بیان نه خا. سونه ته بو ئیمام ئه وه نده دهنگ بهرز بکاته وه ئه و که سانهی نزیکن له پشتیه وه بیسن. سونه ته مه ئمووم پاش ههردوو سهلامه کهی ئیمام سهلام بداته وه. ئه گه سهلامی له گه سهلامی ئیمامدا یه بگرته وه، نوێژه کهی به تال نابیته وه، ئه وه نده ههیه ئه م وه زعه مه کرووه؛ به لام پیشکته و تن له سهلامی ئیمام، نوێژ به تال ئه کاته وه.

چوارده هه م، ته رتیه، یانی ریزدانی ئه م ئه رکانانه وه کوو باسمان کردن. جا ئه گه هات و به عه مدی ته رکێ کرد، مه سه لا، بهر له رکوع سوجه دی برد، ئه وه نوێژه کهی به تال ئه بیته وه، ئه گه به سه هویش بوو، ئه وه هه رچی بکا له پاش ته رک کراوه که، هه موو بی سووده. جا ئه گه ئه و ته رک کراوهی که وته وه یاد، بهر له وهی بگا به وینهی له رکاتیکی ترا، ئه وه بیکا و له سه ر ریز بر وا؛ ئه گه بیریشی نه که وته وه تا گه یشته به هاو وینهی، مه سه لا، ته رکێ رکوعی رکاتی ئه وه لێ کرد و نه که وته وه بیرێ تا گه یشته به رکوعی رکاتی دووهه م، ئه م رکوعه بکا به رکوعی رکاتی ئه وه ل و نوێژه که ته واو بکا؛ که واته، ئه گه له ئاخیری نوێژه که یه وه که وته وه بیرێ که وا ته رکێ سوجه یه کی کردوو له رکاتی ئاخیری نوێژه که یا، ئه وه ئه و سوجه یه ببا و ته حیا ته کهی بخوینته وه و نوێژه کهی ته واو بکا، یا ئه گه که وته وه بیرێ که ئه و سوجه یه له رکاتیکی ترا بووه یا شکی بوو که له رکاتی ئاخیریه یا نه، پیوسته رکاتی نوێژ به ته واوی بکات، چونکه ئه و رکاته که سوجه یه کی ناته واو بووه، به سوجه یی له رکاتی دوا یی ته واو ئه بی و باقی مانده کهی بی سوود ئه مینته وه و به ساغی رکاتیکی ئه که ویته سه ر.

ئه گه له راوه ستانی رکاتی دووهه مدا به وهی زانی که وا له رکاتی یه که مدا سوجه یه که ته رک کراوه، ئه بی بیر بکاته وه بزانی ئه گه له پاش ئه و سوجه یه که بر دوو یه تی، دانیشتوو، ئیسته گورج دانه وی سوجه یی ببا بو ئه وه که رکاتی یه که می

پیی تهواو بکا، جا دهس بکا به رکاتی دووهه م، نه گهر دایش نه نیشتبوو، ئیسته دابنیشی، جا پاش دانیشتنه که سوجه یی ببا بو تهواو کردنی رکاتی یه که م، جا دهس بکا به رکاتی دووهه م.

نه گهر له ئاخری نوێژیکی چوار رکاتیدا به وهی زانی که ته رکی دوو سوجه یا سی سوجه ی کردوو، به لام نه یئه زانی له چ رکاتینکا بوون، واجبه ئیسته^۱ دوو رکات نوێژ به تهواوی بکا.

نه گهر به وهی زانی که چوار سوجه ی ته رک کردوو، به لام نه یزانی جینگه که یان له کوئییه، نه وه واجبه سوجه یی ببا و دوو رکات نوێژ بکا، چونکه هه لئه گری سوجه یه کی له رکاتی یه که مدا و دوو سوجه ی له رکاتی سیهه مدا و یه ک سوجه ی له رکاتی چواره مدا ته رک کردبی؛ جا له م وه زعه دا، رکاتی یه که م به سوجه یی له رکاتی دووهه م تهواو ئه بی، نه مجار دیاریه که سوجه یه کی رکاتی چواره می له گه ل رکاتی دووهه م و رکاتی سیهه م له سه ر ماوه که به به جی هینانیان نوێژه که ی تهواو ئه بی.

نه گهر به وهی زانی که پینچ یا شش سوجه ی ته رک کردوو و شوینه که یانی نه زانی، نه وه واجبه سی رکات نوێژ بکا؛ چونکه هه لئه گری سوجه یه کی له رکاتی یه که مدا و دوو سوجه ی رکاتی دووهه م و دوو سوجه ی رکاتی سیهه می ته رک کردبی، نه و سوجه ی شه شه مهش له رکاتی چواره مدا ته رک کرابی؛ که واته، رکاتی یه که م تهواو ئه بی به سوجه یه کی رکاتی چواره م و سی رکاتی ساغی له سه ر ئه مینی به و جو ره که وتمان جی به جی ئه بی.

نه گهر به وهی زانی که وا له نوێژه که یدا حه وت سوجه ی ته رک کردوو، واجبه سوجه ی ببا بو تهواو کردنی رکاتی یه که م و پاش نه وه سی رکات نوێژ بکا. نه گهر به ته رکی هه شت سوجه ی زانی، نه وه پیویسته دوو سوجه ی ببا و پاش نه وه سی رکات

۱. چونکه سووره تی یه که م حه مل ئه کری له سه ر ته رکی سوجه یه ک له رکاتی یه که م و سوجه یه ک له رکاتی سیهه م. جا رکاتی ته ووه ل تهواو ئه کری به سوجه یه کی رکاتی دووهه م و رکاتی سیهه می به سوجه یه کی رکاتی چواره م و باقیه که یان به تال ئه بیته وه. سووره تی دووهه می هه ر نه وه یه له گه ل ته رکی سوجه یه کیش له رکاتی دووهه مدا.

نوێژ بکا. سووره‌تی ته‌رکی ئەم سو‌جدانه وه‌هایه که کابرا له سو‌جده‌کانا له‌شی له جم‌وجوول نه‌که‌وتی، یاخود پێی باش دانه‌نابی یا سو‌جده‌که‌ی له‌سه‌ر پۆشاکێکی خۆی بووبی که به‌ جوول‌ه‌ی ئەو جو‌لابیته‌وه.

بزانی! له‌ هه‌موو ئەو سووره‌تانه‌دا سو‌ننه‌ته‌ کابرا سو‌جده‌ی سه‌هو بیا ئەو جار سه‌لام بداته‌وه. سو‌ننه‌ته‌ نوێژکه‌ر له‌ هه‌موو نوێژه‌که‌یدا هه‌ر بۆ سو‌جده‌گای خۆی بروانی، به‌لام له‌ ته‌حیاتی ئاخرا له‌پاش به‌رز کردنه‌وه‌ی په‌نجه‌ی شه‌هاده‌تی له‌گه‌ڵ «إِلَّا اللَّهُ» دا، سو‌ننه‌ته‌ هه‌ر بۆ ئەو په‌نجه‌یه‌ بروانی تا سه‌لام ئەداته‌وه.

که‌راهه‌تی نییه‌ چا‌و‌یشی بنی به‌یه‌کا ته‌گه‌ر ترسی به‌سه‌رهاتی زیانیکی نه‌بی؛ ته‌گه‌ر ترسی روانینیکی چه‌رامی بوو، ئەوه‌ واجبه‌ چا‌و‌ بنی به‌یه‌کا. سو‌ننه‌ته‌ نوێژکه‌ر له‌ نوێژه‌که‌یدا «خُشوع» کزی دلی بیی، به‌م ته‌رزه‌که‌ هه‌ر بیری نوێژه‌که‌ی له‌ دلا‌ بی و تی‌کۆشی بۆ ئەوه‌ خه‌یالی بیگانه‌ به‌ دلیا نه‌یه‌ت؛ ئەوه‌یش که‌ ئەبی به‌هۆی خشوع، ئەوه‌یه‌ خه‌یالی ئەوه‌ بکا که‌ له‌ حوزووری زاتی خودادا راوه‌ستاوه‌ و خودا به‌ هه‌موو خه‌یالیکی ئەزانی و وا بزانی خودای گه‌وره‌ ئەبینی، ته‌گه‌ر ئەم، خودا نابینی خودا ئەم ئەبینی.

سو‌ننه‌ته‌ بی‌ر بکاته‌وه‌ له‌ مه‌عنای ئەو ئایه‌ت و زی‌ک‌ره‌ی ئە‌خوینی؛ ته‌گه‌ر نه‌خوینده‌وار بوو، ئەوه‌نده‌ بزانی که‌وا ئەم ئایه‌ت و زی‌ک‌ره‌، بۆ پارانه‌وه‌ و سکا‌لای خۆیه‌تی له‌ حوزووری زاتی خودادا.

سو‌ننه‌ته‌ قورئان به‌ «ت‌رتیل»: ئارام و سه‌بر و مۆله‌ت بخوینیته‌وه‌، چونکه‌ نیوه‌ سووره‌تی به‌ سه‌بر، خیری له‌ سووره‌تی به‌ په‌له‌ زۆرت‌ره‌، مه‌گه‌ر خویندنی هه‌موو سووره‌ته‌که‌ سو‌ننه‌ت بی، وه‌کوو «ألم سجدة»، ئەوه‌ بۆ ته‌واو کردنی ته‌گه‌ر که‌می په‌له‌ بکا قه‌یدی نییه‌.

سو‌ننه‌ته‌ سووره‌تی ته‌واو بخوینی. سووره‌تی ته‌واو -باکه‌میش بی- خیری له‌ چه‌ند ئایه‌تی له‌ سووره‌تی زۆرت‌ره‌. سو‌ننه‌ته‌ هه‌موو نه‌وعه‌ سووره‌تی له‌ سووره‌تی ره‌حمه‌ت و سووره‌تی عه‌زاب بخوینیته‌وه‌؛ سو‌ننه‌ته‌ کاتی گه‌یشت به‌ ئایه‌تی ره‌حمه‌ت، دا‌وای

رهحمهت بکا له خودا و کاتێ گه‌یشت به‌ ئایه‌ تی عه‌زاب، «استَعَاذَهُ» بکا به‌ خودا له‌ عه‌زاب و کاتێ گه‌یشت به‌ ئایه‌ تی «تَسْبِيح»، «سُبْحَانَ اللَّهِ» بکا و کاتێ گه‌یشت به‌ ئایه‌ تی «ضَرْبُ الْمَثَلِ» باش له‌ و مه‌سه‌له‌ تی فکری و کاتێ گه‌یشت به‌ ئایه‌ تی «أَلَيْسَ اللَّهُ بِأَحْكَمِ الْحَاكِمِينَ» بَلَيْت: «بَلَىٰ وَأَنَا عَلَىٰ ذَٰلِكَ مِنَ الشَّاهِدِينَ» و کاتێ گه‌یشت به‌ ئایه‌ تی «فَبِأَيِّ حَدِيثٍ بَعْدَهُ يُؤْمِنُونَ» بَلَيْت: «آمَنْتُ بِاللَّهِ» و کاتێ گه‌یشت به‌ ئایه‌ تی «فَمَنْ يَأْتِيكُمْ بِمَاءٍ مَّعِينٍ»، بَلَيْت: «اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ».

سوننه‌ ته‌ ئینسان به‌ جل و به‌رگێکی پاک و جوانه‌وه و به‌ حاله‌ تی خو‌شی و نیشاته‌وه نوێژ بکا و که‌ سوجه‌ ته‌ با، له‌ سوجه‌ که‌ یدا دو‌عا بخوینێ، وه‌ کوو «اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي ذَنْبِي كُلَّهُ، دِقَّةً وَجُلَّةً، أَوْلَهُ وَ آخِرَهُ، سِرَّهُ وَ عَلَانِيَتَهُ» و که‌ له‌ سوجه‌ یا له‌ ته‌ حیات راست ته‌ بیته‌وه، هیز بداته‌ سه‌ر به‌ری هه‌ردوو ده‌ستی بو‌ ته‌ وه‌ی سووک هه‌لبسیته‌وه و سینه‌ی له‌ قبیله‌ هه‌لنه‌ سووړی. سوننه‌ ته‌ سووړه‌ تی رکاتی یه‌ که‌م له‌ سووړه‌ تی رکاتی دوو هه‌م درێژ تر بی. سوننه‌ ته‌ ته‌ ماشای ریزی سووړه‌ ته‌ کان بکا، مه‌سه‌لا سووړه‌ تی «فَلَقَ» به‌ر له‌ سووړه‌ تی «ناس» بخوینێ.

سوننه‌ ته‌ بو‌ ئینسانێ که‌ به‌ ته‌نها نوێژ بکا، یا بو‌ مه‌ئمووم له‌ پاش جیا بوونه‌وه له‌ ئیمام و بو‌ نه‌فسی ئیمامیش پاش ته‌واو کردنی نوێژه‌ که‌، خه‌ریک بین به‌ خویندنی ته‌و زیکرانه‌وه که‌ هه‌زه‌ت ﷺ خویندوونی، مه‌سه‌لا، سی جار بَلَيْت: «أَسْتَغْفِرُ اللَّهَ الْعَظِيمَ» و بَلَيْت: «اللَّهُمَّ أَنْتَ السَّلَامُ، وَ مِنْكَ السَّلَامُ، تَبَارَكَتَ يَا ذَا الْجَلَالِ وَ الْإِكْرَامِ»، جا «آية الكرسي» بخوین و سی و سی جار «سبحان الله» و سی و سی جار «الحمد لله» و سی و سی جار «الله أكبر» و پاش ته‌مانه‌، «لا اله الا الله» بخوین. هه‌روا له‌ خودا پیاپینه‌وه بو‌ چاکه‌ی دنیا و قیامه‌ت و ده‌فعی خراپه‌ی دنیا و قیامه‌ت؛ له‌ ته‌ووه‌ل و ئاخری ته‌م پارانه‌وه‌دا سه‌لاوات بدن له‌ هه‌زه‌تی پیغه‌مه‌ر ﷺ. سوننه‌ ته‌ نوێژه‌ که‌ پاش نوێژی به‌یانی و نوێژی مه‌غریب، ده‌ جار بَلَيْت: «لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ وَ لَهُ الْحَمْدُ، يُحْيِي وَ يُمِيتُ، بِيَدِهِ الْخَيْرُ، وَ هُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ»، و پاش هه‌موو نوێژی، ده‌ جار بَلَيْت: «لا اله الا الله». سوننه‌ ته‌ ته‌م زیکرانه‌ به‌ په‌نامه‌کی

بخوینرین مه گهر بو ئیمامی بیهوی نوێزکهره کانی پشته وهی فیر بکا ئه وه تا فیر ئه بن، ئه بی به ئاشکرا بیخوینی، کاتیکیش که فیر بوون، به په نامه کی بیخوینن، به لام ئیمامی «أذرعی»، وای پی باشه ئه گهر نوێزکهره کان کومه ل بوون، بو خویندنی زیکر دهنگ بهرزکه نه وه؛

بزائن! ئه م فرموده یه خاریجه له مه زهه بی ئیمامی شافیعی و له سه ر ته قدیری ره فتار پی کردنیسی، ئه بی نه گاته ئه ندازه یه ک سه ر له وه که سانه تیک بدا که له وه کاته دا خه ریکی نوێژن.

سوننه ته بو ئیمام له کاتی خویندنی زیکری پاش نوێژدا، شانی راستی بکاته لای مه ئموومه کانه وه و شانی چه پی بکاته لای میحرابه وه، به لام «جَمَالِي رَمَلِي» وای به باش زانیوه له مزگه وتی پیغه مبه ردایه عليه السلام، شانی چه پی بکاته لای مه ئموومه کانه وه و شانی راستی بکاته لای میحرابه وه، بو ئه وهی پشت نه کاته مه رقه دی پیغه مبه ر عليه السلام.

سوننه ته له هه ر زیکر یکا که دوعا و پارانه وهی تیا بی، هه ردوو دهستی بهرز بکاته وه به و شه رته ی له عاستی شانه کانی تینه په رن، له پاش دوعا که یش دهست بی نی به دم وچاویا؛ سوننه تیشه ئه و دوعایانه بخوینی که له پیغه مبه ره وه بیسراون و له ئه وه ل و ئاخری دوعا کانا، سه له وات بدا له پیغه مبه ر عليه السلام.

سوننه ته مه ئمووم له شوینی خویا بمینیته وه تا ئیمام شوینی خوی به جی ئه هیلی ئه گهر عوزریکی نه بوو له زوو ده رچوونا، که رۆشیتیشه ده ره وه، روو بکاته ئه و شوینه ی ئیسی تیا هه یه، ئه گهر ئیسی نه بوو، به لای راستا بر وا.

سوننه ته نوێزکهر به بین بخا له بهینی نوێژی فهرز و سوننه تا، یا به قسه یه ک، یا به گوێزانه وهی جیگه. ئه گهر له پاش نوێژی سبه نی دانیشت بو زیکر خویندن، سوننه ته تا خور ئه که وی شوینه که ی به جی نه هیلی، چونکه مانه وه که ی له و شوینه دا، خیری حه ج و عه مره یه کی سوننه تی هه یه.

بو هه ر سوننه تی جه ماعه تی تیا نه بی، وه کوو سوننه تی پیش و پاش نوێژ، سوننه ته له مالی خویا بیکا له بهر فرموده ی پیغه مبه ر عليه السلام، به لام شیخی «ابن حَجْر» له توحفه دا ئه فه رمویت، ئه مه بو کاتیکه که کابرا «مُعْتَكِف» نه بی له مزگه وتا، یا خود ترسی ئه وهی

نەبى كە ئە گەر نوپۇزە كەى دواخست بۇ مالمەوہ، بھەوتى يا وەختە كەى بەسەر بچى؛ لەسەر ئەم فەرموودە يە بۇ ئەوانەى مالىان لە مزگەوتەوہ دورە، يا ئىش و كارى پىوستى بازارپان ھەيە، يا لە مالمەوہ شوپنى تايبە تىيان نىيە بۇ نوپۇز، چاكتەر ئەوہ يە ئەم سوننە تانە لە مزگەوتە بكنە.

ئەو شتانەى نوپۇز بە تال ئە كەنەوہ

نوپۇز بە تال ئەبىتەوہ بەوہ كە نوپۇزكەر قسە يە كى وا بەدەميا بى بەشيك نەبى لە نوپۇزە كەى، لە دوو حەرفەوہ تا زياتر، ھەروا بە وتنى تاقە حەرفىك كە مەعنای ھەبى و كەسىكى پى تى بگە يەنى، ھەروا بە تاقە حەرفىك كە مەدەدە يە كى بەدوادا بىت، وە كوو «ھا.. ھو..»؛ بە لام چاوپوشى ئە كرى لە قسەى كەم، ئە گەر زمانى ھەلكەوت يا لە بىرى نەبوو كە خەرىكى نوپۇزە، يا نە بزانى قسە كردن حەرامە، بەو شەرتە نەوموسولمان بى يا لە زانايانى دىن دوور بى.

ھەروەھا كۆكە و پىكە نىن و گريان و نالە نال و فوو كردن - مادام حەرفيان لى پەيدا بى - نوپۇز بە تال ئە كەنەوہ، بە لام ئە گەر كۆكە و پۇمە لە خويانەوہ زورىان ھىنا بۇ ئىنسان، ئەوہ با دوو حەرفىشيان لى پەيدا بى زىانيان نىيە، يان ئە گەر نوپۇزكەر نە يتوانى بە بى كۆكە نوپۇز و دوعا كانى نوپۇز بخوئى، ئەوہ قەيد ناكە بكوئى؛ بە لى، ئىمامى «ئەسنەوى»، فەرموويە تى: ئە گەر ئىمام نە يتوانى بە بى كۆكە زىكەرە كانى گواستەوہى بەينى روكنە كانى نوپۇز بە دەنگى بەرز بخوئى، ئەتوانى بكوئى بۇ ئەوہى نوپۇزكەرە كان گوئيان لە دەنگى بى. ئە گەر ئىنسان زورى لى بكرى كەوا لە نوپۇزا قسە بكا، ئەوہ نوپۇزە كەى بە تال ئەبىتەوہ، چونكە شتى وا كەم روو ئەدا. ئە گەر نوپۇزكەر قورئانى لە نوپۇزە كەى يا خوئىند، ھەر بۇ ئەوہ كە يە كىك تى بگە يەنى، ئەوہ نوپۇزە كەى بە تال ئەبىتەوہ، بە لام ئە گەر تەنھا بە نىازى قورئان خوئىندن خوئىندى، يا لە گەل ئەو مەبەستە مەبەستىشى بوو يە كىك تى بگە يەنى، ئەوہ نوپۇزە كەى بە تال ناپىتەوہ. ھەروەھا، نوپۇز بە تال ناپىتەوہ بە زىكرى خوا و بە پارانەوہ لە خوا و بە دوعا كردن بۇ خوى يا بۇ

که سبکی تر به زمانی عه ره بی ئه گهر خیتابی تیا نه بی، ئه گینا به تال ئه بیته وه، وهك ئه وه که له بهر ا بهری یه کی کدا که بیژمی، بلی: «يَزْحَمُكَ اللَّهُ». سوننه ته بو که سی له نویژا شتیکی لی رووبدا، وه کوو ئه وه ئیمامه که ی سه هو بکا، یا کویریکی چاو پی بکه وی له گوئی بیریکا یا له نزیکه ئاگرا، بلیت: «سُبْحَانَ اللَّهِ»، ئه گهر نیرینه بو، ئه گهر میینه ش بو، به بهری دهستی راستی له سه ر پستی دهستی چه پی چه پله لی بدا.

ئه گهر که سیك له نویژا کرده وه یه کی وای کرد که داخلی نویژه که نه بوو، ئه مه ئه گهر ئه و ئیشه له جینسی ئادابی نویژ بی، وهك رکوع و سوجه ی زیاده، ئه وه نویژه که ی به تال ئه بیته وه مه گهر به سه هو بیکا یا له بیر نه بی؛ ئه گهر له جینسی ئادابی نویژیش نه بوو، ئه وه ئه گهر زور بوو، وهك سی ههنگاو له سه ر یهك، نویژی پی به تال ئه بیته وه، ئه گهر که میش بوو، وهك جارنک یا دوو جار پی گواسته وه ی له سه ر یهك یان سی جاری جیا جیا، ئه وه نویژی پی به تال نایته وه.

نویژ به تال نایته وه به ورده جوولاندنه وه ی دهست وهك خوراندنی له ش ئه گهر هه ر په نجه کانی بجوولینته وه و بهری دهستی له شوینیکا جی گیر بی. کرده وه ی سه هویش وهك عه مدی وایه، ئه گهر زور بی، نویژ به تال ئه کاته وه، ئه گهر که میش بی، زیانی نیه. ههروه ها نویژ به تال ئه بیته وه به خواردن و خواردنه وه ی زور و کم، به لام ئه گهر له بیر نه بوو که له نویژایه، یا نه و موسولمان بوو، یا دووور سوو له زانایانی دین، ئه وه به خواردن و خواردنه وه ی که م نویژه که ی به تال نایته وه. که و ابوو، ئه گهر شه کریکی تواوه ی له ده مدا بوو و پاش نییه ت هینانی بو نویژه که، ئه و تواوه ی قوت دا، ئه وه نویژه که ی به تال ئه بیته وه.

سوننه ته بو نویژ که ر روو بکاته شتی که مه سافه ی بهینی ئه و و ئه و شته سی گه ز یا که متر بی، وهك دیواری یا کوله که بی یا عه سایه کی داچه قاو یا بهر مالیکی داخراو؛ ئه گهر ئه مانه نه بوون، خه تیک له عاستی جی سوجه که یا بکیشی؛ ئه مانه هه موو بو ئه وه یه کهس به بهر ده میا رانه بووری، له م کاته دا ها توچو به بی عوزری شه رعی به بهر ده میا حه رامه و سوننه ته بو نویژ که ره که ده فعی ئه و که سه بکا که به بهر ده میا رانه بووری.

كەراھەتى ھەيە لاكردنەو ھە نوژا بەلای راست یا چەپدا، ھەروەھا كەراھەتى ھەيە چاۋ ھەلپرىن بۆ ئاسمان و گەرد كەردنەو ھە مووى سەرى و بەرگى بەرى، مەگەر عوزرىكى ھەبى، ۋە كوۋ سەرماۋ ناساغى، ھەروا كەراھەتى ھەيە دانانى دەستى لەسەر دەمى و راۋەستان لەسەر يەك پى و نوژكردن لە كاتىكا پىۋىستى بە چوونە سەر ئاۋ بى، ھەروا لە كاتى حازر بوونى خوار دەمەنىيە كدا كە حەزى لى بى و [ھەروا] دانانى دەستى لەسەر كە لە كەي و موبالغە كەردن لە دانە واندىنى سەردا لە كاتى ركوۋعدا. ھەروەھا كەراھەتى ھەيە نوژكردن لە حەمام و لەناۋ رىگە و لە شوينى زىل و خەوش و خاك و لەناۋ كلىساي گاور و جولى كە و لە شوينى مۆلەران و لەسەر قەبران و لە ھەر شوينىكا كە تاقە قەبرىكى تىابى چ لەسەر قەبرە كە و چ لە ھەر لايە كىيەو، بەو شەرتە بە پى عورف نزيكى بى؛ خو ئەگەر مەبەستى لە نوژكردنە كەي لەو شوينەدا تەعزىمى خاۋەن قەبرە كە بى، ئەو ھەرامە و بە قەتەى مەمنووعە.

سوجدەى سەھو

سوجدەى سەھو، دوو سوجدەيە ۋەك سوجدەى نوژ لە واجبات و مەندووباتا، كاتى ئەم دوو سوجدەيەش تەواۋ بوونى تەحياتى دوايى و پىش سەلام دانەو ھەي نوژە، كەواتە ئەگەر بە قەسدى، تەركى سوجدەكانى كەرد و سەلامى داىەو، ئىتر ئەفەوتى، بەلام ئەگەر بە سەھو تەركيان بكاۋ سەلام بداتەو، ئەو ئەگەر زورى بەسەرا تى نەپەرىبوۋ ئەتوانى بگەرپتەو ھە بۆ سوجدەكان، ئەوجا سەلام بداتەو.

سوجدەى سەھو سوننەتە لەبەر لەبىر چوونى شتىكى وا كە ئەمرى پى كرابى، يا لەبەر كەردنى شتىكى وا كە نەھى لى كرابى. شتى ئەمر پى كراۋ لە كاتىكا سوجدە بۆ نە كەردنى ئەبىرى كە روكن بى لەنوژا، ۋە كوۋ خویندىنى «فاتحە» و ركوۋع و سوجدە، يا لە سوننەتە موھىمەكان بى كە پىيان ئەوترى «أَبْعَاض»، ۋە كوۋ قونووتى نوژى بەيانى و تەحياتى يەكەم و سەلاۋات دان لەسەر پىغەمبەر ﷺ لەپاش ئەو تەحياتەو. جا ئەگەر ئەمر پى كراۋە كە روكن بو، پىۋىستە لەسەر ئەو ھەي كە تەركى كەردوۋە بگەرپتەو بۆ،

ئەگەر بەھۆی گەرانەووە کە یەووە کردەووەی زیادە لە نوێژە کە یەدا پەیدا نەبوو، ئەووە ھەر ئەو
 واجبە بەجی دینی و ئیتر سوجدە پێویست ناکا، وەك ئەووە کە لە ئەووەلی نوێژەووە نییەت
 ھینانی لەبیر چوو، ئەووە ھەر کە بەخۆی زانی کە نییەتی لەبیر چوو، ئەگەر پێتەووە بۆ
 ئەووەلی نوێژە کە ی، یەعنی نییەتە کە دینی و خەریکی نوێژە کە ی ئەبێ، یان وەك ئەووە کە
 لە ئاخری نوێژا بێ سەلام دانەووە، بیهوی ھەستی پڕوا، جا بکەوێتەووە بیری کە سەلامی
 نەداووە، ئەووە گورج سەلام بەداتەووە و ھەستی پڕوا. ئەگەر بەھۆی گەرانەووە یەووە بۆ
 سەر ئەو روکنە، زیادە بێ لە نوێژە کە یەدا رووی ئەدا، ئەووە سوجدە ی سەھوی ئەوی؛
 مەسەلا، یەكێك لە کاتی رکووعا کە و تەبیری کە خویندنی فاتیحە ی تەرك کردووە، ئەووە
 واجبە بگەرێتەووە بۆ فاتیحە کە ی و پاش ئەووە رکووع ببا و لەسەر نوێژە کە ی پڕوا تا
 تەواوی ئەکا و لەپاش تەحیاتی ئاخەر و پێش سەلام دانەووە، سوجدە ی سەھو ببا؛
 ھەر وەھا ئەگەر لە سوجدە دا کە و تەووە بیری کە رکووعی تەرك کردووە، ئەبێ بگەرێتەووە
 بۆ رکووعە کە ی و رکووع ببا و لەسەر نوێژە کە ی پڕوا و تەواوی بکا و لەپێش سەلام
 دانەووە دا، سوجدە ی سەھو ببا. ھەر وەھا ئەگەر لەپاش تەحیاتی یە کە م یا دووھەم،
 کە و تەووە بیری کە سوجدە ی یە کە م یا دووھەمی تەرك کردووە، پێویستە بگەرێتەووە بۆ
 سوجدە کە ی و لەوێوە نوێژە کە ی تەواو بکا و لە ئاخرا سوجدە ی سەھو ببا. بەئێ ئەگەر
 فاتیحە ی لە رکاتی یە کە ما تەرك کرد و نە کە و تەووە بیری تا ھەستایەووە بۆ رکاتی دووھەم،
 ئەووە پێویستە رکاتی دووھەم دابنێ بە رکاتی یە کە م و ئەووە لەو پێش کردوویەتی، بە
 بێ سوودی دابنێ و لەم رکاتەووە نوێژە کە ی تەواو بکا و لە ئاخرا سوجدە ی سەھو ببا.
 ھەر وەھا ئەگەر رکووعی رکاتی یە کە می تەرك کرد و نە کە و تەووە بیری تا گە یشتە
 رکووعی رکاتی دووھەم، ئەووە ئەو رکووعی رکاتی دووھەمە دابنێ بە رکووعی رکاتی
 یە کە م و لەسەر ئەم رکووعەووە نوێژە کە ی تەواو بکا؛ ھەر وەھا ئەگەر یە کە ی لە
 سوجدە کانی رکاتی یە کە می تەرك کرد و نە کە و تەووە بیری تا گە یشتە سوجدە ی رکاتی
 دووھەم، ئەووە ئەو سوجدە یە دابنێ بە سوجدە ی رکاتی یە کە م و لەسەر ئەو سوجدەووە
 نوێژە کە ی تەواو بکا.

ئەگەر کەوتە شکەووە کە سێ رکات نوێژی کردووە یا چوار رکات، ئەو پێویستە رکاتی نوێژ بکا و لە ئاخرا سوجدەى سەھو بیا، ھەرچەند لەپیش سەلام دانەوێشدا ئەو شکەى لە دلا نەمىنێ. ھەر وەھا ئەگەر روکنێ لە روکنەکانى نوێژى بە شکەووە ئەکرد، بەعنى باش بۆى روون نەبوو کە ئەو روکنە ئەیکا پێویستە یاخود بە زیادە ئەیکا، واجبە ئەو روکنە بەجێ بێنێ و لە ئاخريشا سوجدەى سەھو بیا؛ بەلێ ئەگەر لە رکاتى سېھەما کەوتە شکەووە کەوا ئاخو ئەو رکاتە، چوارەمە یا سېھەمە و خەرىكى بەجێ ھىنانى ئەو رکاتە بوو و پيش تەواوکردنى رکاتە کە، کەوتەووە بىرى کە ئەو رکاتە رکاتى سېھەمە، ئەو لە ئاخرا سوجدەى سەھوى ناوێ، چونکە ئەو رکاتە کە کردوویەتى، بە ھەموو جووړى پيوست بوو، بەعنى چ رکاتى سېھەم بى و چ چوارەم بى، ھەر لە ئەرکانى نوێژە کە بەتى و ئەمە، وە کوو ئەو نىبە کە لە رکاتى چوارەمى نىوەرپۆدا - مەسەلا - بکەوێتە شکەووە کە سېھەمە یا چوارەمە و رکاتى بکا و لەپيش تەواو بوونیا بکەوێتەووە بىرى کە رکاتى چوارەمە؛ بۆ ئەمە پيوستە لە ئاخرا سوجدەى سەھو بیا، چونکە لەو کاتاکە بە شکەووە مەشغوولێ رکاتە کە بوو، ئىحتىمالى ئەو بوو کە ئەو رکاتە زیاد بى و داخلى نوێژە کەى نەبى.

ئەگەر ئەمر پى کراو کە سوننەت و لە ئەبعازى نوێژ بوو، ئەویش تەرکى کرد، ئەو سوجدەى سەھوى ئەوێ، بەم پىبە کە بەیانى ئەکەین: مەسەلا، ئەگەر تەرکى قونووتى نوێژى سبەينى کرد و لەپيش سوجدەدا کەوتەووە بىرى، ئەو سوننەتە بگەرپتەووە بۆ ئىعتىدال و قونووتە کەى بخوینى و دانەوێ بۆ سوجدە و لە ئاخريشا سوجدە بیا ئەگەر گەرانەووە کەى لە حەددى رکووعدا بووبى؛ بەلام ئەگەر لەپاش ئەو کە ئەعزای سوجدەى لەسەر ئەرز دانا کەوتەووە بىرى، ئەو نابى بگەرپتەووە بۆ ئەو قونووتە. ھەر وەھائىشە حوکمى قونووتى نوێژى «وہ تر» لە نىوہى دوایى مانگى رەمەزانى پىرۆزدا. بەلام قونووتى «نازلة» وە کوو ئەم قونووتانە نىبە و سوجدەى سەھوى لەسەر سوننەت نىبە، چونکە لە ئەبعازى نوێژ حىساب ناکرێ.

ئەگەر تەحىاتى بە کەمى تەرک کردو لەپيش ئەو دەبا بگاتە راوہستان، کەوتەووە بىرى، سوننەتە بگەرپتەووە و تەحىاتە کەى بخوینى، جا ئەگەر ئەم گەرانەووە بە لە حالىکا بووبى

که له راوه ستانه وه نزيکتر بووبی، سوجده ی سه هوی ئه وی، ئه گهر له حالیکيشا بووبی، که له دانیشته وه نزيکتر بووبی، سوجده ی سه هوی ناوی؛ به لئی ئه گهر به عه مدی ته رکي ته حياتی یه که می کردو گه راپه وه سه ری، ئه وه ئه گهر له راوه ستانه وه نزيکتر بوو، نوپزه که ی به تال ئه بیته وه؛ ههروه ها ئه گهر به سه هو ته رکي ئه و ته حياته ی کردبی و له پاش راوه ستان بگه رپته وه و بزانی ئه م گه رانه وه یه حه رامه، نوپزه که ی هه ر به تال ئه بیته وه، به لام ئه گهر به نه زاینه وه گه راپه وه، یاخود زانا بوو به لام به سه هو گه راپه وه، ئه وه نوپزه که ی به تال نابیته وه، ئه وه نده هه یه له ئاخرا سوجده ی سه هو ئه با. ئه گهر مه ئموومی به سه هو راست بووه وه له ته حياتی یه که م و ئیمامه که ی دانیشته بو ته حیات، ئه وه واجبه له سه ر مه ئمووم یا نییه تی جیایی له ئیمام بیئی، یاخود بگه رپته وه بو لای ئیمام و دانیشتی بو ته حیات، ئه گینا نوپزه که ی به تال ئه بیته وه.

سوجده ی سه هو له بهر کردنی کرده وی نه هی لی کراو، به پئی ئه م به یانه یه: ئه گهر ئه و نه هی لی کراوه له وانه نه بوو کردنی به عه مدی نوپزه به تال بکاته وه، وه کوو لا کردنه وه به رووله نوپزه دا، یا وه کوو دانانی هه نگاوی یا دوو هه نگاو، ئه وه سوجده ی سه هوی ناوی، ئه گهر له وانه ش بی به عه مد و سه هو نوپزه به تال بکاته وه، وه کوو قسه کردنی زوو سئ چوار هه نگاو به یه که وه، ئه وه یش دیسان نوپزه به تال ئه کاته وه و به سوجده ی سه هو چار ناکریت؛ ئه گهر ته نیا به عه مدی نوپزه به تال ئه بووه وه نه ک به سه هوی، وه کوو درپزه دان به روکنی کورت، ئه وه سوجده ی سه هوی بو ئه بری؛ روکنی کورت، وه کوو ئیعتیدال و دانیشتنی ناوبه ینی سوجده کان، به لام درپزه کردنه وه ی ئیعتیدال به زیکر، وه کوو قونووت و گه لی دو عای مه ئسوور زیانی نییه و نابی به هو ی پیوستی سوجده ی سه هو، ئه وه ئه بی به هو ی پیوستی سوجده ی سه هو که ئیعتیداله که درپزه بکاته وه به خویندنی شتیکی وا که جیی خو ی نه بی، وه کوو فاتیحه یا ته حیات که له و شوینه دا مه شروع نین. ئه م مادده یه جیا کراوه ته وه له و قاعیده یه که و تراوه هه رچی عه مدی نوپزه به تال نه کاته وه، سوجده ی سه هو بو سه هوی نییه، ئه مانه هه رچه ند عه مدیان نوپزه به تال ناکاته وه، سوجده ی سه هو بو سه هو یان ئه بری.

ئەگەر كەسى لە تەركى قونووت يا تەحياتى يەكەم يا ويئەى ئەمانە لە سوننەتە موھىممە كانى نوپۇزدا كەوتە شكەو، ئەو ئەبى سوجدەى سەھو بۇبىا؛ بەلام ئەگەر لە كردنى ئىشىكى نەھى لى كراودا كەوتە شكەو، لەوانەى كە باسماں كردن، ئەو سوجدەى سەھو ناوى. ئەگەر سەھوئىكى كرد و لەپىش سەلام دانەو داكەوتە شكەو ئايا سوجدەى سەھو بۇ بردوو، يا نە، ئەو سوجدەى سەھو بىا. ھەر سەھوئى ئىنسان لەكاتى ئىقتىدادا بە ئىمام بىكا، ئىمامەكەى ھەلى ئەگرى و سوجدەى مەئموومى پىويست نىيە؛ كەواتە، ئەگەر لە تەحياتا كەوتەو بىرى كەوا تەركى روكنىكى كردوو غەبرى نىيەتى نوپۇز و «اللہ أكبر» كردن، ئەو لەپاش سەلام دانەوئى ئىمام، ھەستى بۇ كردنەوئى ئەو ركاتەى كە بەھوئى فەوتانى ئەو روكنەو فەوتاو كە بە بىرى خوئى ئەزانئى فەوتاو، بەلام ئىتر سوجدەى سەھو ناوى، چونكە تەركەكەى لەكاتى ئىقتىدادا بوو بە ئىمام؛ بەلام بۇ بىر كەردنەوئى فەوتانى نىيەتى نوپۇز يا «اللہ أكبر»، پىويستە ئەو نوپۇز بەتەواوى بكاتەو، چونكە بۇ دەركەوتوو كەوا لەكاتەدا كە لە پىشتى ئىمامەو بوو، ياخوئى بەتەنيا خەرىكى نوپۇز بوو، لە نوپۇز نەبوو.

ھەر سەھوئى ئىمام بىكا، چ لەكاتى ئىقتىداى مەئموومدا وچ لەپىش ئەو دا، ئىعتىبار ئەگرى بە سەھو بۇ مەئموومىش؛ جا ئەگەر ئىمام سوجدەى سەھو برد، پىويستە ئەوئىش لەگەلىا سوجدە بىا، ئەگەر مەسبووقىش بوو، يەئنى لەركاتى يەكەمەو لەگەل ئىمامدا نەبووبوو، ئەو ئەبى لە ئاخىرى نوپۇزەكەى خوئىشا دىسانەو سوجدەى سەھو بىا. ئەگەر ئىمام سوجدەى سەھو نەبرد، پىويستە مەئمووم لەپاش جىابوونەو لە ئىمام، لە ئاخىرى نوپۇزەكەىدا، سوجدەى سەھو بىا.

ئەگەر ئىمام بە سەھو ھەستايەو بۇ ركاتى زیادە، ئەو دروست مەئمووم بكەوئىتە شوئىنى، بەلكوو ئەبى بە «سبحان اللہ» ئىمامەكەى ئاگادار بكاتەو؛ ئەگەر ئىمام ھەر ھەستايەو، پىويستە مەئمووم نىيەتى جىابى لە ئىمام بىنى و بۇ خوئى نوپۇزەكەى تەواو بكا. ئەگەر لەپاش سەلام دانەوئى نوپۇزەكەوتە شكەو لە تەركى فەرزى لە نوپۇزەكەىدا، ئەو تەئسىرى نىيە و موبالات بەو شكە نەكا. ئەگەر ئەو كەسە كە سەھو كردوو، بە

عه‌مدی ته‌رکی سو‌جده‌ی سه‌هوی کرد و سه‌لامی دایه‌وه، ئەوه ئیتر سو‌جده‌ی سه‌هوی ئەفه‌وتی، به‌لام ئە‌گەر به‌سه‌هو ته‌رکی سو‌جده‌ی سه‌هوی کرد، ئەوه مادام زۆری پی‌نه‌چو‌بوو، بگه‌رپه‌ته‌وه بو سو‌جده‌ی سه‌هوه‌که‌ی و له‌پاش سو‌جده‌کان، سه‌لام بداته‌وه، ئە‌گەر زۆریشی پی‌چو‌بوو، ئەوه سو‌جده‌که‌ی ئەفه‌وتی.

ئە‌گەر ئیمامی جومعه سه‌هوی کرد و له‌ئاخری نو‌یژه‌که‌دا سو‌جده‌ی برد، جا ده‌رکه‌وت که‌واکاتی نی‌وه‌پۆ نه‌ماوه، واجبه له‌سه‌ر ئە‌وه‌وه که‌کردوویانه نو‌یژی نی‌وه‌پۆ ته‌واو بکه‌ن و له‌ئاخ‌ریشا سو‌جده‌ی سه‌هو بیه‌نه‌وه.

سو‌جده‌ی تیلاوه‌ت

سو‌جده‌بردن سوننه‌ته له‌سه‌ر خو‌یندنه‌وه‌ی ئایه‌تی سو‌جده له‌قورئانی پیرۆزدا یا له‌سه‌ر بیستنی. ئایه‌تی سو‌جده له‌چوارده شو‌یندا هه‌یه، دو‌انیان له‌سووره‌تی «الحج» دا و ئە‌وه دوا‌زده‌که‌یان له‌م سووره‌تانه‌دا: «الأعراف، الرعد، النحل، الإسراء، مريم، الفرقان، النمل، الم السجدة، حم السجدة، النجم، الانشقاق، العلق». سو‌جده‌که‌ی سووره‌تی «ص»، سو‌جده‌ی تیلاوه‌ت نییه، به‌لکوو سو‌جده‌ی شوکره، له‌غه‌یری نو‌یژدا سو‌جده له‌سه‌ر بردنی سوننه‌ته و له‌نو‌یژدا حه‌رامه. وه ئە‌گەر به‌عه‌مدی بی، نو‌یژ به‌تال ئە‌کاته‌وه، ئە‌گەر به‌سه‌هو بی، به‌تالی ناکاته‌وه، به‌لام سو‌جده‌ی سه‌هوی پی‌ویسته.

سو‌جده‌ی تیلاوه‌ت، وه‌کوو بو قورئان خو‌ینه‌که سوننه‌ته، بو ئە‌وه‌که‌سه‌یش سوننه‌ته که‌گو‌یی لی‌په‌رته‌گرئ، یا‌گو‌یی لی‌ئە‌بی. سوننه‌تییه‌تی ئە‌م سو‌جده‌یه زۆر زیاتره بو که‌سێک که‌گو‌یی لی‌بی یا‌گو‌یی لی‌په‌رته‌گرئ ئە‌گەر قورئان خو‌ینه‌که خو‌ی سو‌جده بیا؛ به‌لام ئە‌گەر ئیمام له‌سه‌ر خو‌یندنی ئایه‌تی سو‌جده سو‌جده‌ی برد و مه‌ئمووم سو‌جده‌ی نه‌برد، یاخود مه‌ئمووم بو خو‌یندنی که‌سێکی تر سو‌جده‌ی برد، ئە‌وه نو‌یژه‌که‌ی به‌تال ئە‌بیته‌وه. هه‌روه‌ها ئە‌گەر له‌به‌ر خو‌یندنی ئیمامه‌که‌ی سو‌جده ببا له‌کاتی‌کا ئیمام خو‌ی سو‌جده نه‌با، له‌م حاله‌شدا نو‌یژه‌که‌ی به‌تال ئە‌بیته‌وه.

جا ئە‌گەر ئە‌وه‌که‌سه‌ی سو‌جده‌ی تیلاوه‌ت ئە‌با، له‌نو‌یژدا نه‌بوو، ئە‌وه پی‌ویسته نییه‌تی سو‌جده‌ی تیلاوه‌ت بینن و «الله أكبر» بکا له‌گه‌ل به‌رز کردنه‌وه‌ی هه‌ردوو

دهستيا، وه كوو له نوژدا، ههروهها جاريكى تريش بو دانه وينه وه، «الله أكبر» بكا به بئ دهست بهرز كردنه وه و سوجدەى بيا وه كوو سوجدەى نوژ و سه ر بهرز بكا ته وه له گه ل وتنى «الله أكبر» دا و سه لام بداته وه. نه گه ر له نوژيشدا بوو، نه وه ته نها «الله أكبر» بكا بو دانه وين بو سوجدە و بو بهرز بوونه وه، ئيتر له م سووره ته دا نيه تى ناوى، چونكه نه م سوجدە يه به تا بيهى نوژه كه دائه نرى، ههروهها دهست بهرز كردنه وه و سه لام دانه وه شى ناوى.

بو دامه زرانى سوجدەى تىلاوه ت، نه وهى له سوجدەى نوژدا فه رزه، له ميشدا فه رزه. سونه ته له م سوجدە يه دا، چ له نوژدا بئ و چ له غه يرى نوژدا، بليت: «سَجَدَ وَجْهِي لِلَّذِي خَلَقَهُ وَ صَوَّرَهُ وَ شَقَّ سَمْعَهُ وَ بَصَرَهُ بِحَوْلِهِ وَ قُوَّتِهِ، فَتَبَارَكَ اللهُ أَحْسَنُ الْخَالِقِينَ»؛ نه گه ر هه چيش نه خوئنى يا دو عايه كى ترى غه يرى نه م زيكره بخوئنى، هه ر دروسته.

نه گه ر كه سئ ئايه تى سوجدەى تىلاوه تى له مه جليسيكا دوو جار خوئنده وه، نه وه نه گه ر به نيشان كه م بوو، يه ك جار سوجدە نه با، نه گه ر به نيشيان زور بوو، دوو جار سوجدە نه با، وه ك چون يه ك ئايه ت له دوو مه جليسيكا بخوئنته وه. نه گه ر نه وه كه سهى كه پيوسته سوجدە بيا سوجدەى نه برد، بئ عوزر يا له بهر عوزر، نه وه پاش تپه ر بوونى ماوه يه كى زور، وه ختى سوجدە بردنه كهى به سه ر نه چئ.

سوجدەى شوكر

سوجدەى شوكر له نوژدا نابريت، به لكوو له ده ره وهى نوژدا، به هوى نه وه وه كه نيعمه تىكى خوا به سه ر كه سيكا برژيت، يا خوا به لايه ك له سه ر كه سيك لابه رى، يا خود نه گه ر ئينسان چاوى به يه كيك كه وت گيرودهى ده رديكى خراب بوو، يا خه ريكي ئيش و كارى بئ دينى بوو؛ مه به ست له سوجدەى شوكر له م حاله تهى دو اييدا سو پاس كردنى خوا يه كه نه مى نه خستوه ته سه ر نه و ريگا چه وته كه كا براى بئ دين گر توويه تيبه بهر.

باسى نوپۇزى جەماعەت

راستىن قىسە ئەو يە جەماعەت فەرزى كىفايە يە لە نوپۇزە فەرزە كاندا، بىجگە لە نوپۇزى جومعه، چونكە لە نوپۇزى جومعه دا فەرزى عەينە لەسەر ئەوانەى كە جومعه يان لەسەر فەرزە. پىويستە نوپۇزى جەماعەت بە جورىك بىكرى كە شىعارى دىنى پىدەر كەوى و بە پەنامە كى و لە ناو مالا نەبى، بە جورىك كە كەس پى نەزانى. جەماعەت بۇ ژنان فەرز نىيە بەلكوو سوننەتە، بەو شەرته كە نەبى بەھوى فیتنەى دىنى و تاوانبارى، ئەگىنا دروست نىيە برۆن بۇ جەماعەت بۇ دەرەھى مالى خويان.

نوپۇزى جەماعەت لە مزگەوتدا خىرى زۆرتەرە تا لە دەرەھى مزگەوت؛ تا قەرە بالغىشى زۆرتەر بى، خىرى زىادترە، مەگەر لە حالىكا كە ئىمامى جەماعەتى قەرە بالغتر فاسق بى يا لە ئەھلى بىدعەت بى، يا رۆيشتى نوپۇز كەرە كە بۇ مزگەوتە قەرە بالغە كە، پەكى نوپۇزى مزگەوتى جەماعەت كەم بخا؛ لەم جورە حالە تانەدا، نوپۇز كەردنى جەماعەتە كە لە مزگەوتە بى قەرە بالغە كە دا باشتەرە.

پىرۆزترىن نوپۇزى جەماعەت، ئەو يە نوپۇز كەرە كە بگا بە «اللہ اكبر» ى نوپۇز دابەستن (تەكبىرى تەحەررۇم) دا لە گەل ئىمام. ئەم خىرە دەسگىر ئەبى بە خۇ ئامادە كەردنى نوپۇز كەرە كە بۇ «اللہ اكبر» كەردنە كە، ھەرچەند كە مىكىش دوابكەوى. قىسەى راستر ئەو يە نوپۇز كەر خىرى نوپۇزى جەماعەتى دەسگىر ئەبى مادام بەرلەھى ئىمام سەلام بداتەو پىا بگات، بەلام خىرى زۆرتەر لەو دابە زووتر پىا بگات.

سوننەتە ئىمام لە كورتى نوپۇز بىرپىتەو، واتە ئەو نەندەى درىژە نەداتى نوپۇز كەرە كان ھەراسان بگا، چونكە نەخۇش و خاوەن ئىش و پىرولى كەوتوو يان تىايە، بەلام لە گەل ئەمەيشا ئەبى سوننەتە موھىممە كانى نوپۇز تەواو بگا. ئەبى لە شوپىنىكا كە بتوانى بە خويندنى سوورەتى كورت بىرپىتەو، سوورەتى درىژ نەخوينى و تەسبىحاتە كان زىاد نەكا و ھەندى دوعاى زىادە ھەن نەيانخوينى، مەگەر نوپۇز كەرە كانى چەند كە سىكى تايەتى بن رازى بن بەو درىژە پىدانه.

ئەگەر ئىمام لە کاتى رکوع يا تەحياتى ئاخردا زانى کەوا يە کيک ئەيهوى بىتە نوژە کەيهوه، سوننەتە چاوه پروانى بکا به و شەرته زۆرى پى نه چى، ئەبى لەم چاوه پروانىيە شدا جياوازي نه خاله نيوانى خەلکا.

سوننەتە بۆ کەسيک بە تەنيا يا بە جهماعت نوژی فەرزى کردبى، تاقە جارێک، ئەو نوژە لە گەل يە کيک يا جهماعە تيکى تردا بکاتەوه، هەرچەند وهختى ئەم نوژە کردنەوه يەى ریکەوتى ئەو وهختانە بکا کە نوژيان تيا مە کرووهه، يان پايەى ئىمامى جهماعەتى دوايى لە ئىمامى جهماعەتى پيشوو کە متر بى. بەلام نوژە کردنەوه بە تەنيا سوننەت نييه مەگەر بۆ کەسيک کە عوزرێکى هەبى، وه کوو ئەوه يە کيک داخلى نوژی فەرز بى و لە نوژە کەيدا بکە و پتەوه بىرى کەوا قەرزارى فەرزیکە، ئەوه ئەم نوژەى دەستى پى کردوو تەواوى بکا، جا نوژە قەرزە کەى بگيرپتەوه و پاش ئەوه، سوننەتە نوژە حازرە کەى بکاتەوه، چونکە بە بەعزى مەزەهەب، نوژە پيشوو کەى بە تالە لەبەر ئەوه کە قەرزارى نوژە بووه؛ تەنها نوژی جومعه لەم حوکمە بەدەرە، چونکە ئەو وه کوو نوژی سوننەت وايە، پيوستى بە دووبارە کردنەوه نييه. ئەبى نوژە کەر لەو نوژەدا کە ئەيکاتەوه، نييه تى فەرز بىنى، هەرچەند فەرزە کەى نوژە پيشوو کەى بووه.

بزائن! تەرکى جهماعت دروست نييه مەگەر لەبەر عوزرێکى تىکرايى، وه ک باران و رەشەباى شەو و قورپى زۆر، يا لەبەر عوزرێکى تايه تى، وه ک نه خوشى و برسپه تيبه کى زياد له ئەندازە و وه ئەوه کە پيوستى بە چوونەسەر ئاو بى، يا لە ستەمکارێک بترسى بۆ خۆى يا بۆ مالى، يا ترسى ئەوهى هەبى خواهن قەرز بکە و پتە دواى و ئەميش نه يى بيداتەوه، يا رووت بى يا خۆى ئامادە بکا بۆ سەفەر و ترسى بى لە هاوړيکاني دوابکەوى، يا شتيکى بۆن ناخوشي خواردبى، يا کەسيکى نه خوش بى و لەم زياتر کەسى بەلاوه نه بى يا زياتر ئولفە تى بە مەوه گرتبى.

باسی سیفه‌ته کانی ئیمام (پیش نویژ)

نویژکردن دروست نییه له پشت ئیمامیکی واوه به باوه‌ری نویژکه‌ره که نویژه‌که‌ی به تال بئی، وهك ئیقتیدای شافعی مه‌زه‌ب به حه‌نه‌فی مه‌زه‌بیکه‌ی وا ده‌ستی دابئی له عه‌وره‌تی خوئی، یا «بسم الله» نه‌خوینئی له نویژا. هه‌روه‌ها دروست نییه ئیقتیدای حه‌نه‌فی مه‌زه‌ب به شافعییه‌کی وا خوینئی لووتی به‌ربوو بئی و به بئی‌ده‌س‌نویژ گرتنه‌وه‌ی دووباره، ئیمامه‌ت بکات. فره‌قی نییه ئاخو باوه‌ری نویژکه‌ره‌که‌ به دانه‌مه‌زرانی نویژی ئیمامه‌که‌ یه‌قینی بئی یا هه‌ر گومان بئی، وهك ئه‌وه‌ که دووکه‌س ئیختیلافیان بئی له قیبه‌دا و هه‌رکه‌س به بیری خوئی، لایه‌ك بکا به قیبه‌؛ به لام ئه‌گه‌ر ئیختیلافیان بوو له چه‌ند گۆزه‌ ئاوئیکا و هه‌رکامیان یه‌کیکیانی به پاک زانی، ئه‌وه ئیقتیدای هه‌رکامیان به‌ویان دروسته‌ مادام ته‌نها گۆزه‌ی ئیمام نه‌مینته‌وه‌ بو ئه‌وه‌ که به پیس دابنری؛ که‌وابوو؛ ئه‌گه‌ر پینج که‌س سه‌ریان لی تیکچوو له پینج گۆزه‌ ئاودا که کامیان پیسه‌ و هه‌رکامیان ده‌س نویژی به‌گۆزه‌ یه‌کیان گرت و هه‌ریه‌ك له‌وان بوو به ئیمام بو باقییه‌کان له نویژی له پینج فره‌زه‌دا، ئه‌وه‌ هه‌موویان پیوسته‌ نویژی عیسا به‌ قه‌زا بگپرنه‌وه‌، مه‌گه‌ر ئیمامی عیسا، ئه‌وه‌ ئه‌و پیوسته‌ قه‌زای نویژی مه‌غریب بکاته‌وه‌.

دروست نییه ئیقتیدا به‌که‌سیك که خوئی له‌ حالئ ئیقتیدادا بئی به ئیمامیک، به‌لام پاش جیابوونه‌وه‌ی له ئیمامه‌که‌ی دروسته ئیقتیدای بئی بکریت. هه‌روه‌ها دروست نییه ئیقتیدا به‌که‌سیك که پیوست بئی نویژه‌که‌ی بکاته‌وه‌، وهك ئه‌وه‌ که ته‌یه‌مومی کردبئی له‌به‌ر نه‌بوونی ئاو له شوینئیکا که به‌ عاده‌ت ئاوی تیا ده‌س بکه‌وئ، یا به‌که‌سی که نه‌ ده‌س نویژی گرتبئی و نه‌ ته‌یه‌مومی کردبئی و ته‌نیا له‌به‌ر حورمه‌تی وه‌خت نویژ بکا، یا به‌که‌سی که گیانی یا پۆشاکه‌ی پیسییه‌کی وای پیوه‌بئی که عه‌فوی لی نه‌درابئی.

هه‌روه‌ها دروست نییه ئیقتیدای خوینده‌وار به‌ نه‌خوینده‌وار. مه‌به‌ست له «خوینده‌وار»، ئه‌وه‌یه‌ واجباتی نویژه‌که‌ی به‌جۆرئك بخوینته‌وه‌ زیان به‌ حه‌رفئی له حه‌رفه‌کان یا به‌ هه‌یه‌تیان نه‌گه‌یه‌نی، نه‌خوینده‌واریش که‌سیکه‌ زیان بگه‌یه‌نی به

حەرفە کان یا بە سیفە تیان وەك «شَدَّة»؛ كە واتە، ئەوەى لە شوێنێكا كە پێویست نەبێ «ادغام» بكا، واتە حەرف بگرێ، یا حەرفی بگۆرێ بە حەرفێكى تر لە غەیری شوێنى گۆریندا، بە نەخویندەوار دائەنرێ؛ بۆیە ئەوەى «ث» و «ص» بكا بە «س» و «ط» بكا بە «ت»، بە نەخویندەوار دائەنرێ. بەلێ دروستە ئیقتیدای نەخویندەوار، بە نەخویندەوار ئەگەر لەو حەرفانەدا كە بە باشی بۆیان ناوتری، وەك یەكە و ابن.

كە راهە تی هە یە ئیقتیدا بە و كە سەى حەرفى «ت» یا «ف» دووبارە بكا تەو، یا بە و كە سەى لە فز بگۆرێ بە جوړی كە مەعنا تێك نەدا وەك ئەوە كە بۆر بدا بە هیى «اللّه» لە «بسم اللّه» و «الحمد لله» دا؛ بەلام ئەگەر مەعناى ئە گۆرێ، وەك بۆر دان بە تى «أُنعمت»، ئەو نوێژى ئیمامە كە بە تالە ئەگەر ئەیتوانى فیر بى بە راست بیخوینتەو، هەروا نوێژى مەئموومە كەشى بە تالە، ئەگینا هەر نوێژى ئیمامە كە بە تالە، بەو شەرته ئەم گۆرینە لە لە فز یكا بى خویندەوێ و اجاب بى.

دروست نییە پیاو ئیقتیدا بكا بە ژن و بە نیرە مووك (مُخَنَّث)؛ هەروا دروست نییە ئیقتیدای نیرە مووك بە نیرە مووك، چونكە رى تى ئەچى ئیمامە كە ژن و مەئموومە كە پیاو بى؛ بەلام ئیقتیدای نیرە مووك كە مەعلووم بى ژنە، بە نیرە مووك كە مەعلووم بى پیاو، ئەوە دروستە. دروستە ئیقتیدای ژن بە پیاو و بە ژن و بە نیرە مووك. دروستە ئیقتیدای بآلغ بە نابآلغ، بەو شەرته خاوەن تەمیز بى، ئەگەر ئیقتیدا كەرە كە بآلغى نیرینە بوو، ئەبى ئیمامە كەش نیرینە بى.

دروستە ئیقتیدای خاوەن دەس نوێژ بەوەى تەیە مەمومى كەردبى و گێرانهوێ نوێژى لەسەر نەبى، یا بە كەسى كە مەسحى خوفى كەردبى. ئیقتیدای راوہ ستاویش دروستە بەوەى بە دانیشتنەو نوێژ بكا. هەروا، دروستە ئیقتیدای چاوساغ بە كویر و ئیقتیدای ئافرەتى پاك لە خوین بەوەى كە گێرۆدەى خوینى عیللەت بى، بەو شەرته لە ماوہى پاكیدا بى یەعنى سەرگەردان (متحیره) نەبى. ئەگەر یە كى ئیقتیدای كەرد بە كەسىك و لە پاشا دەرکەوت ژنە یا كافرە، واجبە نوێژە كەى بگێرێتەو، ئەك ئەگەر دەرکەوێ لەشى پيسە یا پيسییه كى پەنامە كى پێوہە یا بى دەس نوێژە، ئەو نوێژى مەئموومە كە بە تال

نايىتەوہ. قسەى راستتر ئەوہ يەكەسى لہ ئەحكامى نوپۇز شاره زابى، باشتەر بۇ ئىمامەت لہ كەسى قورئان باشتەر بخوينى، يا وەرە و پارپىزى زياتر بى؛ يەككىش كە ئەحكامى نوپۇز بزانى يا خويندى باش بى، چاكتەر بۇ ئىمامەت لہوہى عومرى زۇرتتر بى، يا بە ئوسوولى كەفائەت نەسەبى بەررتتر بى؛ كەوابوو، مەلا بۇ ئىمامەت چاكتەر لہ سەبىد و شىخ زادە بى كە شاره زاي ئەحكامى شەرە نەبن، كەسىكش عومرى زۇرتتر بى، چاكتەر لہوہى نەسەبى بەررتتر بى. ئەگەر دووكەس لہم سىفەتانەى ئىمامەتدا وەك يەك بوون، ئەوہ ھەركاميان گيان و پۇشاكى پاكتر يا دەنگى خۇشتەر، يا سەنەت و پىشەى خاوينتر بى، ئەوہ پىش ئەكەوى. ئەوہى موستەحقى قازانجى شوپن نوپۇزەكە بى بەھوى مولككەت يا وەقف يا ئىجارەوہ، ئەو كەسە چاكتەر بۇ ئىمامەت لہو شوپنەدا لہ كەسىكى تر، مادام ئوسوولى ئىمامەت بزانى. جا ئەگەر خاوەن مولك بوو، ئەتوانى كەسىكى تر پىش بخا. قسەى راستتر ئەوہ يەكەسى شويىكى بە كرى گرتبى لہ خاوەنى ئەو شوپنە پىش ئەكەوى و ئەوہى بە خواستەمەنى ئەو شوپنەى دابى بە يەكك، پىش ئەكەوى لہوہى كە خواستوويەتى، چونكە خاوەن مولك خاوەنى قازانجى شوپنەكە يە. ھەر وەھا، راستتر ئەوہ يەكەوا حوكمدارى ولاتىك، چاكتەر بۇ ئىمامەت لہو ولاتەدا لہ كەسىك كە ئاگادارتتر بى لہ ئەحكامى شەرە، ھەر وەلە خاوەنى شوپن نوپۇزەكە.

شەر تەكانى ئىقتىدا

ئىقتىدا بە ئىمام، گەلىك شەرتى ھەيە:

يەكەم، ئەوہ يە مەئمووم پىش ئەكەوى لہ ئىمام لہ جىگە نوپۇزدا؛ كەواتە، ئەگەر لہ كاتى «اللہ أكبر»ى تەھەررۇم دالىي پىش كەوت، نوپۇزەكەى دانامەزرى، ئەگەر لہ ناو نوپۇزەكەدا بە عەمدى لىي پىش كەوت، نوپۇزەكەى بە تال ئەبىتەوہ، بەلام ئەگەر بە خوى نەزانى [و] پىش كەوت، ئەوہ واجبە لہ سەرى ھەركە بە خوى زانى، بگەرپتە دواوہ. بۇ زانىنى ئەوہ كە كى لہ پىشەوہ يە و كى لہ دواوہ يە، تەماشاي پاژنەى پى ئەكرى بۇ

راوه ستاو و تهماشای بیخی ران ئه کرئی بو دانیشتوو ئه گهر ئیمام و مه ئمووم له شانی یه کدا وه ستابوون، ئه وه زیانی نییه، به لام سوننه ته مه ئمووم پاش بکهوئی له ئیمام. ئه گهر نوێژکه ره کان له «مسجد الحرام» دا بوون، ئه توانن ده ور بدن به ده وری «کعبه الله» دا؛ له م سووره ته دا، ئه گهر مه ئمووم له غه یری لای ئیمامه وه نزیکتر که وه ته وه له که عبه، ئه وه زیانی نییه، به لام له لای ئیمامه وه دروست نییه له ئیمام پیش بکهوئی و نزیکتر بکه ویته وه له که عبه.

ئه گهر یه ک پیاو حازر بوو له گه ل ئیمامدا، له لای راستیه وه راوه ستی، جا ئه گهر پیاویکی تریش هات، ئه ویش له لای چه پیه وه راوه ستی، پاش ئه مه، یا ئیمام که می برواته پیشه وه، یا مه ئموومه کان که می بیته دواوه تا بین به ریز [و] ههروه ها، ئه گهر منالیکی نیڕینه ی خاوه ن ته میز له پاش ئیقتیدای تاقه پیاوه که په یدا بوو. ئه گهر پیاویک و مندالیکی خاوه ن ته میز به یه که وه هاتن، ئه وه له پشتی ئیمامه وه ریز به ستن. ئه گهر پیاویک و ژنیک حازر بوون، پیاوه که له لای راستی ئیمامه وه راوه ستی و ژنه که له پشتی پیاوه که وه راوه ستی. ئه گهر چه ند پیاو و چه ند ژن و چه ند مندالی نیڕینه حازر بوون، ئه وه پیاوه که له پشتی ئیمامه وه له ریزی یه که مدا و منداله نیڕینه کان له ریزی دووه مدا و ژنه کان له ریزی سه هه مدا راوه ستن؛ به لام ئه گهر منداله نیڕینه کان زوو له پشتی ئیمامه وه ریز یان به ست، ئه وه پیاوه کان له پاشه وه ریز به ستن و منداله کان نه گوێزنه وه. ئه گهر پیاوان و منداله به یه که وه حازر بوون و ریزه که هه موویانی ئه گرت، ئه وه ریزی پیاوه کان به منداله کان ته واو ئه کرئی؛ «دازمی» فه رمویه: ئه گهر پیاوه کان فاسق بوون، ئه وه منداله کان له پیشه وه ریز ته به ستن.

ئه گهر ژنان ئیقتیدایان کرد به ژنیک، ئه وه ئیمامه که یان له ناوه راستیانا بووه ستی و که میک لیان پیش بکهوئی، وه کوو له حاشیه ی «سلیمان الکردی» دا به یان کراوه. که راهه تی هه یه مه ئمووم به ته نها راوه ستی، به لکوو ئه گهر له ریزا شوینی ده س که وت، برواته ریزه وه، ئه گینا له پاشه وه نییه تی ئیقتیدا بیئی و یه کئی له مه ئموومه کان راکیشی بۆلای خوئی، سوننه ته ئه وکه سه ش یارمه تی بدا و بیته پاشه وه و پیکه وه ریزیک دروست که ن.

سوننه ته بۆ مه ئومومه كان تا بتوانن له ریزی به كه مدا راوهستن و ئه و ریزه ته واو بکهن، ئه و جا ده س بکهن به دانانی ریزیکی تر؛ سوننه تیشه ریزه که یان رینک بی و له ئه ندازه ی عاده ت زیاتر، که سه كان به یینان نه بی، ئه گینا فەزل و پایه ی جه ماعه ته که یان ئه فه وتی. زانایانی شهرع، له م شوینه دا دوو قسه یان هه یه: به که م، ئه وه یه به ته نها یه که که راهه ت فه زیله تی جه ماعه ته که هه موو ئه روا؛ دوو هه م، ئه وه یه ته نها ئه و فه زیله تی جه ماعه ته که ئه روا که به هۆی نه کردنی ئه و مه کروو هه وه په یدا ئه بوو، ئه گینا فه زیله تی باقی ئادابه كان ئه مینیته وه؛ ئه م قسه یان، مونسبی ره حمه تی فراوانی زاتی خوایه، چونکه له لوتفی خوداوه دووره به تاقه که راهه تیک نوێژ بیست و حه وت پایه بیته خواره وه، ﴿وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ﴾.

دوو هه م، له شهرته کانی ئیقتیدا، ئه وه یه مه ئوموم ئاگای له هه لسان و دانیشتی ئیمام بی، واته یا چاوی له ئیمام خۆی بی یا له هه ندی له نوێژکه ره كان که ریزیان به ستوه، یا گوئی له ده نگی ئیمامه وه بی یا له ده نگی راگه یینه وه (مبْلَغ)، خوا ئه و راگه یینه له گه ل ئیمامه که دا بی یا نه، هه ر به و شهرته که باوه ر پی کراو بی.

سینه م، له شهرته کانی ئیقتیدا، ئه وه یه ئیمام و مه ئوموم به پی عورف پیکه وه بن، له سه ر ئه م ته رتیه: به میسال، ئه گه ر ئیمام و مه ئوموم هه ردوو کیان له مزگه وتا بن، ئه وه ئیقتیدا دائه مه زری، هه رچه ند مه سافه ی به یینان زۆر بی و هه رچه ند هۆده و بینا که و بیته به یینان، به و شهرته ده رگایان تیابی بۆ ناو یه کتر و قابیل بی ها تو چۆی عاده تی له هه ر کامیانه وه بۆ ناو باقی هۆده كان و بۆ حه ره می مزگه وت، هه رچه ند ئه و ها تو چۆیه ش به نه وعیک بی که ئینسان پشت یا شان بکاته قیبله، یا هۆده یه کیان له سه ر بانی حه ره می مزگه وت بی و ده رگای تیابی بۆ خواره وه، با ده رگا کانیش پیوه درابن یا داخرابن، به و شهرته به بزمار قایم نه کرابن؛ هه روه هایه حوکمی چه ند مزگه وتی که نزیک یه که بن، ئه مانه یش، وه کوو یه که مزگه وت دائه نرین به و شهرته جوگایه که یا ریگه یه کی کۆن له نیوانیا نا نه بی، ئه گینا به مزگه وتی جیا جیا و دوور له یه که دائه نرین. له حوکمی مزگه وت خۆیدا یه تی «رَحْبَه» ی مزگه وت، وه که به ره یوان و سه کۆی حه وش ی مزگه وت که هاوینان نوێژی له سه ر ئه که ن، با دوور یش بن له حه ره می

مزگهوت، کهواته، نه گهر ئیمام له سهر نه و سه کۆیه بوو و له پیشه وه بوو، یا مه ئمووم له سه ری بوو و له دوایه وه بوو، نه وه حوکمی له گه ل نه فسی مزگه وتا یه کیکه؛ به لام «حَریم» ی مزگه وت - که شوینی خه وش و خال و پیوستیه کانی مزگه وت - نه وه به ده ره وه ی مزگه وت دانه نری و حوکمی جیا یه، وه که له مه ولا به یانی نه که ین، خوا یار بی. نه گهر ئیمام و مه ئمووم هه ردووکیان له ده شتا بوون، نه وه شهرتی ئیقتیدا نه وه یه مه سافه ی به ینیان زیاتر نه بی له سیسه د زیراع به زیراعی ئاده می که بریتیه له دوو بست؛ له سووره ته دا، مانعی ئیقتیدار نییه ریگایه که له به ینیانا بی، یا چه میک به مه له لئی به رنه وه؛ هه روایه حوکمی هه موو دوو ریزی له پشتی ئیمامه وه. نه گهر له دوو بینایشدا بوون، نه وه زانایانی شافعی مه زه ب دوو قسه یان هه یه، راستریان، نه وه یه که هه ر نزیکی، شهرته - وه که باسما ن کرد - به و شهرته که حائیل (ری گر) له به ینا نه بی، یا هه بی و منعی ها توچۆ نه کا؛ نه گینا به قه تعی، ئیقتیدا دروست نییه، هه رچه ند نه و حائیله منعی دیتنی ئیمام نه کا، وه کوو په نجه ره یه که له به ینا بی؛ هه روها نه گهر یه کیکیان له خانوو و یه کیکیان له ده شتا بی.

بزانن! که راهه تی هه یه ئیمام له شوینی به رز و مه ئمووم له شوینی نه ویدا بی، یا به پیچه وانه ی نه مه، مه گهر مه به ستی وه کوو وه زعی شوینه که، یا خود فیرکردنی ئادابی نوژی به مه ئموومه کان، یا وه که پیوستی به مه ئموومی که دهنگی ئیمام بگه یه نی به مه ئموومه کانی تر.

سوننه ته ئیمام و مه ئمووم هه لنه سنه وه بو نوژی تا قامه ت خوین له قامه ت نه بیته وه، نه وسا ئیمام هه لسیته وه و مه ئموومه کانی به دوایا. سوننه ته نه و که سه ی نه یه وی نوژی فه رز بکا، ده ست نه کا به نوژی سوننه ت پاش نه وه ی که قامه ت خوین ده ستی کرد به قامه ت، یه عنی نه م کرده وه یه که راهه تی هه یه؛ نه گهر کابرا له ناو نوژی سوننه تا بوو و قامه ت خوین ده ستی کرد به قامه ت، نه وه نه گهر ترسی فه وتانی نوژی جه ماعه ته که ی نه بوو، سوننه ته که ی ته واو بکا. نه گهر ترسی هه بوو، نه وه نه گهر جه ماعه ته که بو نوژی جو معه بوو، واجبه کابرا نوژه که ی خو ی به تال بکاته وه؛ نه گهر

غهیری نوژیی جومعهش بوو، ئەوه سوننه ته نوژیی که ی خوی بپری و بپرواته ناو جه ماعه ته که وه.

ئەگەر گهسی له نوژیی فهززا بوو و قامهت کرا بۆ نوژیی جه ماعهت، ئەوه ئەگەر نوژیی کابرا نوژیی سبهینی بوو، نوژیی که ی تهواو بکا و پاش ئەوه بپرواته ناو جه ماعه ته که وه، ههروهها ئەگەر نوژیی سی رکاتی یا چوار رکاتی بوو و راست بوو بووه وه بۆ رکاتی سیههم؛ بهلام ئەگەر له رکاتی یه که ما یا دووهما بوو، ئەوه دوو رکات تهواو بکات و سهلام بداته وه، به نیازی ئەوه که ئەو نوژیی بکا به سوننهت و پاشان ههستی بپرواته ناو جه ماعه ته که وه؛ بهلی، ئەگەر ئەو نوژیی فهززه که پییه وه مهشغوولە، قهزای فهززی بی، ئەوه نه بپری و نه یکا به سوننهت، به لکوو تهواوی بکا، جا ئەگەر مهجال هه بوو، داخلی ئەو جه ماعه ته ییش بیی، ئەگینا با ئەو جه ماعه ته ی بفهوتی.

شهر ته کانی ئیقتیدا به ئیمام

ئیقتیدای مه ئمووم به ئیمام، چهند شهرتیک ی هه یه؛ یه که م: ئەوه یه مه ئمووم له گه ل ته کبیری ته چه رپروم دا نییه تی ئیقتیدای بی؛ مه سه لا، بلیت: نییه تم هه یه فهززی ئەم وه خته ئە که م به جه ماعهت، «اللّه أكبر». له کاتی ته کبیره که شیدا ئەو قه سده ی بی؛ نوژیی جومعه ییش وه کوو غهیری جومعه وایه؛ که و ابوو، ئەگەر قه سدی ئیقتیدای نه بوو و له رکوع و سجود دا تابعی ئیمام بوو، ئەوه نوژیی که ی به تاله.

واجب نییه نوژیی که ره له ئیقتیدا ئیمام دیاری بکا، ئەگەر دیاری کرد و که چی ئیمامه که که سیکی تر بوو، ئەوه نوژیی که ی به تاله. نییه تی ئیمامهت کردن واجب نییه له سه ر ئیمام، به لکوو سوننه ته بۆ ئەوه که خیری له ئیمامه ته که ی دهس که وی؛ که و ابوو، ئەگەر ئیمام مه ئموومی دیاری کرد و به هه له دا چوو، نوژیی که ی به تال نایهته وه.

دروسته ئیقتیدای که سی که نوژیی حازر بکا به که سی که نوژیی بگی پرتیه وه و ئیقتیدای یه کی که نوژیی فهززی بکا به که سی که نوژیی سوننهت بکاو له نوژیی فهززه کانا شهرت نییه ئیمام و مه ئمووم یه ک نوژیی بکه ن؛ که واته، دروسته بۆ ئەوه ی که فهززی

سبه یینی له سهره، ئیقتیدا بکا به که سیک که نوژی نیوه پۆ ته کا، ههروه ها دروسته بۆ که سی که نوژی عیشای له سهره، ئیقتیدا بکا به ئیمامی که نوژی سبه یینی ته کا [و] زیانی نیه قونووته که شی له گه لدا بخوینی، یا له دانیشتنی دوایی نوژی مه غریبا له گه لیا بی، هه رچه ند شوینی دانیشتنی مه ئموومه که شی نیه، چونکه له بهر شوین که وتنی ئیمام دانیشتوو.

ئه گه ره یه کیك نوژی به یانی ته کرد و ئیقتیدای کرد به ئیمامی نوژی نیوه پۆ، ته وه پاش خویندنی ته حیاتی یه که م و هه ستانه وه ی ئیمام بۆ رکاتی سیهه م، یا نیه تی جیابوونه وه له ئیمام بینی و سه لام بداته وه، یا هه ره به دانیشتویی بمینیته وه تا ئیمام دوو رکاته که ی ته وا و ته کاو پیی ته گاته وه، ته نجا له پاش سه لام دانه وه ی ئیمام سه لام بداته وه و ته م باره یان خیری زۆر تره.

ئه گه ره له گیرانه وه ی نوژی سبه ییندا ئیقتیدای کرد به ئیمامی نوژی نیوه پۆ، ته وه ته گه ره پیاگه یشت له رکاتی دووه ما قونووت بخوینی و بگاته وه به ئیمامدا، ته وه باشه؛ ته گینا، واز له قونووته که ی بهینی یا خود نیه تی جیابوونه وه له ئیمام بهینی و بۆ خو ی قونووت بخوینی و نوژه که ی ته واوبکا.

دروست نیه ئیقتیدا به ئیمامی که هه یهت و نادابی نوژه که ی له گه ل نوژه که ی ته ودا یه که نه که وی، وه که له نوژی مانگ و رۆژ گیران یا نوژی جه نازه دا.

هندی له واجباتی مه ئمووم له ئیقتیدا

واجبه له سهر مه ئمووم تابعی ئیمام بی له فیعله کانی نوژدا، به م ره نگه که سهره تای فیعلی مه ئمووم، بکه ویته پاش سهره تای فیعلی ئیمامه وه و له پیش ته واو کردنی ئیمامیشا ده س پی بکا؛ ته گه ره هاوکات بوو له گه ل کرده وه ی ئیماما، زیانی نیه، ته نها له ته کبیری ته حهر پرمدا نه بی، ته وه له ویدا واجبه ته کبیری مه ئمووم بکه ویته پاش ته کبیری ئیمامه وه.

ئه گه ره مه ئمووم، به عه مد و عیلمه وه و به بی عوزر، به روکنی له روکنه فیعلیه کان، وه که رکوع، که وته پاش ئیمامه وه، ته وه نوژه که ی به تال نایته وه، چونکه ته مه به

موخاله فەيه كى كه م دائه نرى؛ ئەگەر بە دوو روكن له ئيمام پاش كهوت، وه كوو ئەوه كه ئيمام له دانەوينه وه دا بى بۆ سوجدە و مەئمووم هيشتا له راوه ستانى پيش ركووعا بى، ئەوه ئەگەر عوزرىكى رهواى نه بى - مەسەلا - له بهر خویندنى سوورەت پاش كهوت بى، لەم سوورەتەدا، نوێژه كهى به تال ئەبیتەوه، خواه ئەو دوو روكنه كورت و دريژ بن، وه كوو وتمان، يا دوو روكنى دريژ بن، وه كوو ئەوه كه ئيمام بگات به ئيعتيدالى ركاتى دووهەم و هيشتا مەئمووم له سوجدەى دووهەمى ركاتى يه كه مەدا بىت؛ ئەگەر عوزرىشى بى، وه كوو ئەوه كه ئيمام زۆر به پهله بخوینى يا خود مەئموومه كه به تەبىعت له خویندنه وه دا سست بى، ئەوه راست ئەوه يه مەئمووم هەر له سەر ريزى خووى بر وا به شوینى ئيمامدا، مادام ئيمام به زياتر له سى روكنى دريژ پيش نه كه وى و چاوبۆشى ئەكرى له و پاش كهوتنهى؛ ئەگەر به زياتریش له سى روكن پاش كهوت، وه كوو ئەوه مەئمووم له خویندنى فاتىحه نه بوو بىتەوه تا ئيمام له سوجدەى دووهەم هەستايه وه، لەم سوورەتەدا، واجبه مەئمووم بى به هاوړى ئيمام له وه دا كه وا پىسه وه مەشغوولە، تا ئەو سەلام ئەداتەوه، جا پاش ئەوه، مەئموومه كه ئەوهى كه فەوتاندوو يه تى جى به جى بكا تەوه، ئەو جا سەلام بداتەوه. له جوملهى عوزرى پاش كهوتنه بۆ مەئمووم، ئەوه كه مەشغوول بووبى به خویندنى دوعاى ئيفتياحه وه.

تا ئىستا، قسەمان له وه بوو كه مەئمووم له گەل ئيمامدا رىك بووبى، بەم نەوعە ئەوه نده له گەلى بووبى كه مەجالى خویندنى فاتىحهى هەبى. بەلام مەئموومىكى وا كه ئيمام لى پيش كهوت بى و ئيمامه كهى ركووع ببا كه چى ئەو هيشتا له وه ستانى خویندنى فاتىحه دا بى، ئەوه راستتر ئەوه يه ئەگەر خەريك نه بووبى به خویندنى دوعاى ئيفتياح و «أعوذُ بالله» يه وه، گورج واز له فاتىحه خویندنه كهى بهنى و له گەل ئيماما ركووع بهرى و لەم حالەدا وا دائه نرى كه به ركاته كه دا گەيشتووه؛ ئەگەر خەريكش بووبى به خویندنى دوعاى ئيفتياح يا «أعوذُ بالله» يه وه، واجبه له سەرى به ئەندازەى ئەوه كه خویندوو يه تى له و سوننه تە، له ئاياتى فاتىحه بخوینى و بكه ویتە شوین ئيمام، جا ئەگەر ئيمام پيش نه كهوت به زياتر له سى روكنى دريژ، ئەوه له سەر ريزى خووى

نوێژه که ی ته‌واو بکا؛ ئە‌گەر ئیمام به زیاتر له سێ روکن پیش که‌وت، ئە‌وه بێی به هاورپیی ئیمام له‌وه‌دا که پێه‌وه مه‌شغوولە و له‌پاش سه‌لام دانه‌وه‌ی ئیمامیش، ئە‌وه‌ی که فه‌وتاندوو به‌تی به جیی بێی؛ که‌واته، بۆ مه‌ئموومی لی پیش که‌وتوو، سونه‌ته له‌پاش نییه‌ت هینان و «اللّه أكبر» کردن، خه‌ریکی خویندنی فاتیه‌ه بێ و دوعای ئیفتیتاح نه‌خوینێ، مه‌گه‌ر به ئاشکرا بزانی که پیا ئە‌گاو له رکوو‌عیشا له‌گه‌ل ئیمام ئە‌بێت.

ئە‌گه‌ر مه‌ئمووم له‌کاتی رکوو‌عا ئاگادار بوو له‌وه‌ که‌وا فاتیه‌ه‌ی نه‌خویندوو، یا شکی له‌وه‌دا په‌یدا کرد، ئە‌وه نابێ بگه‌رپه‌ته‌وه‌ بۆی، به‌لکوو راست له‌سه‌ر نوێژه‌که‌ی بر‌وا و له‌پاش سه‌لام دانه‌وه‌ی ئیمام، ئە‌و سه‌لام نه‌داته‌وه، به‌لکوو هه‌لسێ رکاتیگ نوێژ بکات، ئە‌وجا ته‌حیات بخوینێ و سه‌لام بداته‌وه؛ ئە‌گه‌ر له‌پاش رکوو‌عی ئیمام و پیش رکوو‌عی خۆی، ئاگادار بوو یا شکی په‌یدا کرد له‌ خویندنی فاتیه‌ه‌دا، ئە‌وه پێویسته فاتیه‌ه‌که‌ی له‌سه‌ره‌وه بخوینێ و پاش ئیمام بکه‌وی، له‌م حاله‌ته‌شدا به‌مه‌عز‌وو‌ر دانه‌نرێ. ئە‌گه‌ر مه‌ئمووم له «ته‌کبیری ته‌حه‌رپوم» دا پیش ئیمام که‌وت، ئە‌وه نوێژه‌که‌ی دانامه‌زێت. ئە‌گه‌ر له‌ خویندنی فاتیه‌ه‌ یا ته‌حیاتا لێی پیش که‌وت، ئە‌وه نوێژه‌که‌ی به‌تال نابێته‌وه، به‌لام پێشکه‌وته‌نه‌که‌ی خیلافی شه‌رعه. ئە‌گه‌ر مه‌ئمووم له‌ فی‌علا پیش ئیمام که‌وت، وه‌ک له‌ رکوو‌ع یا له‌ سوجه‌ه‌دا، ئە‌وه ئە‌گه‌ر به‌ دوو روکن بێ، نوێژه‌که‌ی به‌تال ئە‌بێته‌وه. وه‌ ئە‌گه‌ر به‌که‌م‌تریش بێ، به‌تال نابێته‌وه.

باسی برینی ئیقتیدا به ئیمام

که ئیمام سه‌لامی دایه‌وه له نوێژ، ئیتر ئیقتیدا‌ی مه‌ئموومیش به‌و ئیمامه‌ دوا‌ی دی؛ له‌م‌کاته‌دا، ئە‌گه‌ر سه‌ه‌ویکی کرد، سوجه‌ه‌ی سه‌ه‌وی ئە‌که‌ویته‌ سه‌ر، ئە‌گه‌ر ویستیشی ئیقتیدا بکا به ئیمامیکی تر، ئە‌توانی، ئە‌گه‌ر که‌سیکیش ویستی ئیقتیدا‌ی پێ بکا، دروسته. ئە‌گه‌ر ئیمام له‌نوێژا مابوو‌ه‌وه و مه‌ئمووم نییه‌تی جیا‌بو‌ونه‌وه‌ی هینابوو له‌ دلا، ئە‌توانی. ئیتر ئە‌توانی سه‌ره‌به‌خۆ چۆن ئاره‌زووی هه‌یه، نوێژه‌که‌ی خۆی ته‌واو بکا؛

بەلام ھەندى لە زانا يانى شەرىع، فەرموويانە: بە بى عوزرىكى وا كە بىيى بە سەبەب بۆ تەركى جەماعەت، دروست نىيە مەئمووم لە ئىمامە كەى جىا بىيىتەو، لەو عوزرانە يە، درىژە دانى ئىمام بە نويزە كەى بە نىسبەت مەئموومى نەخوش و لاواز و خاوەنى ئىش و كارى پەلەو ناچارىيەو، ھەروەھا لەو عوزرانە يە ئەمە كە ئىمام تەركى ھەندى سوننەتى مەقسوودە بكا، وەكوو تەحياتى يە كەم و قونووتى نويزى سبەينى، لەم حالەدا مەئمووم ئەتوانى جىا بىيىتەو لە ئىمام بۆ ئەو ەى خوئى ئەو سوننەتانە بكا.

ئەگەر يە كئى نويزى دابەست بە تەنيا، جا يە كئىكى تەرھات و دەستى كرد بە نويز، ئەو ە ئەم شەخسە ئەتوانى نىيەتى ئىقتىدا بەينى بەم تازە ھاتو، ھەروەھا، ئىنسان ئەتوانى ئىقتىد بكا بە ئىنسانى كە لەپىش ئەودا مەشغوولى نويز بووبى و لەم كاتەو، لە كردار و ئادابى نويزدا شوينى ئەو ئەكەوى و وەك مەسبووق ئەبى، واتە ئەبى لەپاش تەواو بوونى نويزى ئىمامە كەى، ھەلسىتەو نويزە كەى خوئى تەواو بكا؛ ئەگەر مەئمووم زووتر نويزە كەى تەواو ئەكرد، ئەتوانى لە تەحياتا نىيەتى جىابوونەو بەينى لە ئىمامە كەى و بۆ خوئى سەلام بداتەو، ئەيشتوانى ھەر لە تەحياتا بمىيىتەو و مەشغوولى خوئىندى دوعا بى تا ئىمامە كەى سەلام ئەداتەو، جا ئەمىش سەلام بداتەو.

ئەگەر «مەسبووق» لە ركووعا گەيشت بە ئىمام، ئەو ە ئەو ركاتەى بۆ حسيب ئەكرى، بەو شەرتە لەپىش ئەو ەدا كە ئىمام بەرز بىيىتەو بۆ ئىعتىدال، ئەم شەخسە لە ركووعا لەشى دامەزرىت؛ ئەگەر كەوتە شكەو لەمەدا، ئەو ركاتەى بۆ ناژمىررى. ئەو ەى كە نىيەتى ئىقتىدا بەينى لە كاتىكا كە ئىمام لە ركووعا بى، واجبە «اللہ أكبر» ى دابەستنى نويزە كەى بكا، جا سوننەتە «اللہ أكبر» بۆ ركووعە كەشى بكا، ئەگەر ماو ەى ھەبى؛ ئەگەر بە «اللہ أكبرى» يە كەم نىازى ھەردووكيانى ھەبى، نويزە كەى دانامەزرى. ئەگەر لە ئىعتىدال يا لەبەينى ئىعتىدال و سوجدەى يە كەما، گەيشت بە ئىمام، ئەو ە پاش «اللہ أكبر» ى نويزە دابەستن، دووبارە «اللہ أكبر» بكا و دواى ئىمام بكوئى و لە سوجدە و تەحيات و تەسبيحاتا لەگەل ئىمام بى؛ بەلام ئەگەر لە سوجدەى يە كەم يا دواتردا گەيشت بە ئىمام، ئەو ە بەس «اللہ أكبر» بكا بۆ دابەستنى نويز، ئىتر «اللہ أكبر» نەكا بۆ داپەرىن بۆ لای ئىمام.

که ئیمامی نویتز که ری مه سبووق سه لامی دایه وه و مه ئمووم ویستی ههستی بو
ته واو کردنی نویتزه که ی خوئی، ته ماشا بکا نه گهر نه و شوینه شوینی دانیشتنی خوئی بو
بو ته حیات، «الله أكبر» بکا، نه گینا بی دهنگ بهرز بیته وه بو ته واو کردنی نویتزه که ی.

باسی کورت کردنه وهی نویتز

کورت کردنه وهی نویتزی فهرز، روخسه تیکه له لایهن خودای گه وره وه بو
موسولمانان، چونکه سه فهز کردن گرانه و ئینسان ناتوانی به ئاسانی وه کوو له ماله وه
بی، عباده تی تیا بکا.

ئه و نویتزه ی که کورت نه کریته وه، نویتزی فهززی چوار رکاتییه که به حازر بکری له
سه فهزی دریتزی دوو مه نزلیدا؛ که واته، نویتزی حازر هه لئاگیری بو سه فهز بو ئه وه ی
کورت بکریته وه تیا یا، ههروه ها نویتزی فهوتا و به کورت کراوه یی قهزا ناکریته وه له
سه فهزدا، به لام نویتزی فهوتاوی سه فهز له سه فهزدا به کورتی قهزا نه کریته وه، وه کوو
باسی نه که یین.

سه ره تای سه فهز له لادانی ریواره وه دهست پی نه کا له ئاوه دانی ئه و شوینه ی که
سه فهزی لیوه نه کا؛ که واته، لادان له کاول و ویرانه ی دهوری شار یا دیه که، پیویست
نییه، ههروه ها لادان له باخات و جینگه کشت و کالی ئه و شوینه پیویست نییه، چونکه
ئه مانه به نه فسی ئاوه دانیه که ناژمی رین. نه گهر خه لکی ولاتی ریواره که ده وارنشین
بوون، پیویسته لابدا له خیوه ته کان و له شوین دانیشتیان که تیا دا ئه نیشن بو کو بوونه وه
و رابواردن؛ که له سه فهزه که ی گه راپیه وه، سه فهزه که ی ئه بریته وه به گه یشتنی به و
شوینه ی که له کاتی رویشتنیا به سه ره تای سه فهزی دانرابوو.

که ریوار به نییه تی سه فهز له ئاوه دانیه کان ده رچوو، ئه وه به سه فهزی نه ناسری و
کورت کردنه وه ی نویتزی بو دروسته، هه رچه ند له سه ره تای سه فهزه که وه نییه تی ئه وه ی
نه بی نویتز کورت بکاته وه، چونکه سه به بی کورت کردنه وه ی نویتز، بوونی سه فهزه که یه
و نویتز کهر ته توانی له سه فهزه که یا هه ندی نویتز کورت بکاته وه و هه ندیکیشیان وه ک
خویان به جی بیینی.

ئەگەر كەسبىك لە شوپىنكە ۋە كە نشىنگە خۇي نەبوو چو ۋ بۆ سەفەر و لە ۋ سەر ۋە ۋە گەر ۋا ۋە ۋە ئە ۋ شوپىنە، بە لام نىازى نەبوو لە ۋى دابىشى ۋ ئە يو ۋىست لە ۋى ۋە پىر ۋا ۋە ۋە بۆ ۋلاتى ئە سلى خۇي، ئە ۋە سەفەرە كە ۋى نابىر ۋە ۋە تا ئە گاتە ئە ۋ ۋلاتە.

ئەگەر يە كىك لە ما ۋە ۋى سەفەر ۋا گە ۋىشتە شارىك ۋ نىيە تي مانە ۋە ۋى چوار رۆژ يا زىاترى هينا لە ۋ شوپىنە دا، ئە ۋە سەفەرە كە ۋى ئە بىر ۋە ۋە بە گە ۋىشتى بە ۋ شوپىنە، بە لام رۆژى گە ۋىشتى ۋ گەر ۋا ۋە ۋى ۋەر بە رۆژى سەفەر بۆ دائە نرىت؛ ئە گەر نىازى مانە ۋە ۋى ما ۋە يە كى تايە تىشى نەبوو ۋ ئە يو ۋىست ۋەر كاتىك ئىشە كە ۋى جى بە جى بوو پىر ۋا، ئە ۋە بىجگە لە رۆژى گە ۋىشتى ۋ گەر ۋا ۋە ۋى، تا ۋە ژدە رۆژ حە قى كورت كىر دىنە ۋە ۋى نوپى ۋى ۋە يە. ئە گەر ئە ۋى زانى ما ۋە يە كى زۆر ئە مېنىتە ۋە لە ۋ شوپىنە دا كە بۆى ئە چى، ۋە ك «طالِبُ الْعِلْمِ» ۋ بازىرگانى بە ندىرگىر، ئە ۋە كە گە ۋىشتە ئە ۋ شوپىنە، حە قى كورت كىر دىنە ۋە ۋى نوپى نامىنى.

شەرتە كانى كورت كىر دىنە ۋە ۋى نوپى

شەرتە كانى كورت كىر دىنە ۋە ۋى نوپى ۋە ۋىشتى:

[شەرتى] يە كە م، ئە ۋە يە سەفەرە كە ۋى درپىز بى؛ سەفەرى درپىز لاي ئىمامى شافىعى - خۇاى لى رازى بى - برىتپىيە لە چىل ۋ ۋە ۋىشت مىل بە «مىلى ۋاشمى» كە ۋە ۋىختى خۇي ئە ندىزە بو ۋە ۋ بە ۋىسىبى كاروانى، برىتپىيە لە دو ۋ قۇناغى تە ۋا ۋ. ئە گەر ئىنسان لە دە رىادا بە كە شتى ۋ لە ۋىشكانىدا بە ئۆتۆمۆبىل ۋ ئە م جۆرە شتانه، ما ۋە ۋى قۇناغىك يا زىاترى لە ۋە ۋىختىكى كە ما بىرى، حە قى نوپى كورت كىر دىنە ۋە ۋى لە ۋ سەفەرە دا نافە ۋ تى، چو نكە شە رى لە سەر ئاسانكارى ئە ر ۋا بە رامبەر بە موسولمان. ئە گەر يە كى نىازى سەفەرىكى درپىزى كىر ۋ لە رىگە دا نوپى كورت كىر دىنە ۋە ۋە لە پاش بىرىنى ما ۋە ۋى قۇناغىك پە شىمان بو ۋە ۋە، ئە ۋە ئە ۋ نوپىزانه ۋى لە ۋە ۋىپىش كىر دو ۋى بە كورتى دروست بو ۋن ۋ قە زايان نا ۋى، بە لام لە ۋە پاش حە قى كورت كىر دىنە ۋە ۋى نىيە.

شهرتی دوو ههم، ئەوه یه سه فه ره که ی حال ل ببی؛ که واته دز و جهرده و ئەوانه ی بو ئیشی حه رام ئەچن بو سه فه ره، حه قی کورت کردنه وهی نوئیز یان نییه، به لکوو ئە گه ر یه کبی به نیازی حال ل سه فه ری کرد و پاشان نیازی گوڤا به حه رام، ئەوه له کاتی نیاز گوڤا نه که یه وه بو ی نییه نوئیز کورت بکاته وه.

شهرتی سه نه هم، ئەوه یه بو شوینی بچی بزانی له دوو قوناغ که متر دوو ر نییه، با به تایه تی شوینه که یش نه زانی؛ که واته، نوئیز کورت کردنه وه نییه بو ئەوانه ی سه ری خو یان هه ل ئە گرن و به بی نیازی شوینیکی دیاری ئە سوو رپینه وه به م لا و به ولادا؛ به لئ، ئە گه ر بو ئەوه بگه رپی به لکوو تووشی زانایه کی وایی ده رسی عیلم و خو و ره وشتی لی و ره بگری، ئەوه کورت کردنه وهی بو دروسته هه رچه ند شوینیکی تایه تیشی مه به ست نه بی. هه روا کورت کردنه وه نییه بو که سیك به دوای قه رزاریکا یا که سیکیا بگه رپی که نه زانی له کو ییه و له هه ر لایه ک بیدۆز یته وه بگه رپته وه.

ئە گه ر ژن له گه ل میرده که ی، یا کریکار له گه ل خاوه ن ئیشا، یا دیل له گه ل زۆردارا، یا سو پایی له گه ل سه ره له شکر اچوون بو سه فه ره، ئەوه ئە گه ر هه ر له سه ره تا وه ئە یان زانی ئەو سه فه ره دوو قوناغ ئە بی، یا چاویان به گه وه که یان که وت نوئیزی به کورت کراوه یی ئە کرد، ئەوه ئە وانیش نوئیز کورت کردنه وه یان بو دروسته، ئە گینا حه قی ئەوه یان نییه تا دوو قوناغ ئە برن، که دوو قوناغ یان بری، ئە مجار حه قی کورت کردنه وه یان ئە بی بو ئەو نوئیزانه ی له وه ولا ئە یکن، هه ره ها بو به قه زا گێرانه وهی ئەو نوئیزانه یان که له ما وهی دوو قوناغ پێشووه که دا فه وتا ون؛ به لئ ئەو سو پاییه نه ی به ئاره زووی خو یان ئە پۆن بو غه زا، تابیی سه رۆک نین. وه ئە گه ر بزانه ن دوو قوناغ یا زیاتر ئە برن، حه قی کورت کردنه وه یان هه یه.

شهرتی چوا ره م، ئەوه یه ئە گه ر ویستی نوئیز به جه ماعه ت بکا، ئیقتیدا به ئیمامی بکا که نوئیز کورت بکاته وه؛ که واته، ئە گه ر بو یه ک هه ناسه ئیقتیدا ی به ئیمامی نیشته جی کرد، ئە بی نوئیزه که ی ته وا و بکا له گه لیا؛ هه روا ئە گه ر ئیمامه که مانعیکی لی په یدا ببی و نه توانی نوئیزه که ی ته وا و بکا، وه ک ئەوه که خوینی لووتی به ربیی و یه کیکی نیشته جی

له جیاتی ئه و بجیته پیشه‌وه، له م حاله‌شدا ئه‌بی مه‌ئموومی نوێژ کورت‌که‌ره‌وه‌یش نوێژه‌که‌ی به‌ته‌وا‌ی بکا، هه‌رچه‌ند پاشان ئیمامی پیشوو بگه‌رپته‌وه بو شوینی خۆی؛ به‌لی، ئه‌گه‌ر له‌و کاته‌دا که ئیمامی تازه هاته پیشه‌وه، ئه‌م زانی که‌وا ئه‌م ئیمامه نوێژی ته‌واو ئه‌کا و نییه‌تی جو‌ی بوونه‌وه‌ی هی‌نا، ئه‌توانی نوێژه‌که‌ی به‌ کورت‌کراوه‌یی بکا.

تیکرا، له هه‌ر شوینی‌کا که ته‌واو کردنی نوێژ واجب بی له‌سه‌ر نوێژکه‌ر، وه‌ک ئه‌وه که نییه‌تی نوێژی ته‌واوی هی‌نابی و له‌پاشا مانعی لی په‌یدا بووبی و پی ته‌واو نه‌کرا‌بی، مه‌سه‌لا، بی‌ده‌س نوێژی به‌سه‌را هات‌بی، یا ده‌رکه‌وت‌بی که ئیمام له‌شی پیسه، یا پیسیه‌کی په‌نامه‌کی پیوه‌یه و له‌به‌ر ئه‌وه نوێژه‌که‌ی بری و ئه‌مجار ویستی بیکاته‌وه، ئه‌وه ئه‌بی به‌ته‌واوی بیکاته‌وه و به‌قه‌عی، مه‌جالی کورت‌کردنه‌وه‌ی نییه، چونکه وه‌ختی خۆی به‌حاله‌تی ته‌واو کردنه‌وه‌ی فەرز بووه له‌سه‌ری؛ به‌لی، ئه‌گه‌ر ده‌رکه‌وت نوێژه‌که‌ی له‌ئه‌ساسا دانه‌م‌زراوه و به‌تال بووه، ئه‌وه ئیسته به‌ کورت‌کراوه‌یی بیکا دروسته.

ئه‌گه‌ر یه‌کی ئیقتی‌دای کرد به‌ ئیمامی که به‌ موسافیری ئه‌زانی، که‌چی ده‌رکه‌وت نیشه‌جیی، یا به‌ ئیمامی که نه‌یشه‌زانی سه‌فه‌ریه، ئه‌وه پیویسته نوێژه‌که‌ی به‌ته‌واوی بکا. به‌لام ئه‌گه‌ر ئه‌یزانی ئیمامه که سه‌فه‌ریه و دلیا نه‌بوو له‌وه که نییه‌تی کورت‌کردنه‌وه‌ی هی‌ناوه، ئه‌وه ئه‌توانی نوێژه‌که‌ی کورت بکاته‌وه، هه‌روه‌ها ئه‌گه‌ر له‌ نیته‌که‌ی یا وتبوی: ئه‌گه‌ر ئیمام کورتی کرده‌وه، منیش کورتی ئه‌که‌مه‌وه ئه‌گینا، به‌ته‌واو ئه‌یکه‌م، ئه‌وه له‌م حاله‌شدا ئه‌توانی له‌گه‌ل کورت‌کردنه‌وه‌ی ئیماما ئه‌میش کورتی کاته‌وه.

شه‌رتی پینجه‌م، ئه‌وه‌یه ئه‌و که‌سه‌ی نوێژ کورت ئه‌کاته‌وه، له «ته‌کبیری ته‌حه‌ررۆم» دا نییه‌تی کورت‌کردنه‌وه به‌ینی.

شه‌رتی شه‌شه‌م، ئه‌وه‌یه له هه‌موو پارچه‌یه‌کی نوێژه‌که‌ی یا خۆی بپاریزی له هه‌رشتی له‌گه‌ل نییه‌تی کورت‌کردنه‌وه‌دا ریک‌نه‌که‌وی؛ که‌واته، نابی له نوێژه‌که‌ی دوو دل بی بو ته‌واو کردنی، چ جای ئه‌وه که عه‌زمی له‌سه‌ر ته‌واو کردنی هه‌بی. ئه‌گه‌ر نییه‌تی کورت‌کردنه‌وه‌ی هی‌نا و له‌پاشا دوو دل بوو له‌وه‌دا که‌وا به‌ کورتی بیکا یا به‌ته‌واوی، یا که‌وته شکه‌وه له‌خۆیا ئاخۆ نییه‌تی کورت‌کردنه‌وه‌ی بووه یا نه، یا ئیمامه‌که‌ی

هه‌ستایه‌وه بۆ رکاتی سێهه‌م و نه‌میش که‌وته شکه‌وه ناخۆ ئیمام نوێژه که‌ی به‌ته‌واوی نه‌کا یا به‌کورتی، یا نه‌م هه‌ستانه‌وه‌یه به‌عه‌مه‌ه یا به‌سه‌هوه، پێویسته له هه‌موو نه‌م سووره‌تانه‌دا نوێژه که‌ی به‌ته‌واوی بکا.

نه‌گه‌ر ئینسانیکێ نوێژ کورت‌که‌ره‌وه، به‌عه‌مدی هه‌ستایه‌وه بۆ رکاتی سێهه‌م به‌بی‌ئه‌وه که شتی بیی به‌هۆی ته‌واو کردنی نوێژه که‌ی، نه‌وه نوێژه که‌ی به‌تال ئه‌بیته‌وه، به‌لام نه‌گه‌ر به‌سه‌هو هه‌ستایه‌وه، نه‌وه ئه‌بی دانیشیته‌وه و سه‌لام بداته‌وه.

نه‌گه‌ر پاش هه‌ستانه‌وه، ویستی نوێژه که‌ی ته‌واو بکا، نه‌وه ئه‌بی دانیشیته‌وه، نه‌و جار هه‌لسیته‌وه و نوێژه که‌ی ته‌واو بکا.

شه‌رتی چه‌وته‌م، نه‌وه‌یه له هه‌موو نه‌جزای نوێژه که‌یا سه‌فه‌ری بی؛ که‌ه‌ابوو، نه‌گه‌ر له‌ناو نوێژه که‌یا نییه‌تی ئیقامه‌تی هی‌نا، یا شکێ په‌یدا کرد له نییه‌تی ئیقامه‌تا، یا گه‌یشته‌وه شوینی خۆی، یا گومانی په‌یدا کرد که‌وا گه‌یشتوو ته‌وه، نه‌بی نوێژه که‌ی ته‌واو بکا.

شه‌رتی هه‌شته‌م، نه‌وه‌یه کابرا ئاگادار بی له چۆنیه‌تی کورت‌کردنه‌وه‌ی نوێژ؛ که‌ه‌ابوو، ئینسانی نه‌زان نه‌گه‌ر له‌خۆیه‌وه نییه‌تی کورت‌کردنه‌وه‌ی نوێژی هی‌نا، نه‌وه نوێژه که‌ی دانامه‌زێ.

بزانی! نه‌گه‌ر سه‌فه‌ر گه‌یشته‌ سێ قوناغ یا زیاتر، نه‌وه کورت‌کردنه‌وه‌ی نوێژ خیرتره له کورت نه‌کردنه‌وه‌ی، نه‌گینا ته‌واوکردن خیرتره؛ به‌لی، بۆ که‌سیک له‌دلی خۆیا شکێ بی له کورت‌کردنه‌وه‌دا، یا ئاره‌زووی لی نه‌بی، یا له‌و پیاوانه‌ بی که‌ خه‌لک چاوی لی بکه‌ن، نه‌و کورت‌کردنه‌وه‌ خیرتره‌ زۆرتره، به‌لکوو ته‌واوکردنی نوێژ له‌ حاله‌تانه‌دا که‌راهه‌تی هه‌یه.

باسی کۆکردنه‌وه‌ی دوو نوێژ له کاتی یه کیکیانا

دروسته کۆکردنه‌وه‌ی نوێژی نیوه‌رۆ و عه‌سرو، مه‌غریب و عیشاء، به‌م‌جۆره که هه‌ردوو نوێژه که‌ له کاتی یه‌که‌میان، یا له کاتی دووهمیان بکا، به‌و شه‌رته‌وه که‌سه له

سەفەرىكى درىژا بى، «مَعَ الْعِلْمِ»، ئەگەر ھەر نوپۇز ئىككىنچى كاتى خۇيا بىكا، ئەو خىرى زۆرتەرە بۇ كەسىك نەبى كە گومانى ھەبى لەو ھەدا كە كۆكردنە ھەبى دوو نوپۇز دروستە، ھەروا بۇ كەسىك كە خەلك چاوى لى بىكەن، يا ئەگەر بىكە ھەبى بىيان كا نوپۇزە كانى بى عەبىتر بن، يا لە كاتى بەجى ھىنانى ئادابى حەج دالە خاكى «عَرَفَةَ» و «مُرْدَلْفَةَ» دا، لەم سوورە تانە دا، كۆكردنە ھەبى دوو نوپۇز بە پىش خىستىيان يا پاش خىستىيان، خىرى زۆرتەرە و سوننە تە لە دىنا.

ئەگەر رىبوار لە كاتى نوپۇزى يە كە ما بە رىگە دا ئەرۇپىشت، ئەو پاش خىستى نوپۇزە كان باشترە بۇ، ئەگىنا پىش خىستىيان چاكتەرە.

ئەگەر ئەو دوو نوپۇزە پىش خىست، ئەو سى شت پىويستە:

يە كە مە: لە پىشا دەس بە نوپۇزى يە كە ميان بىكا؛ كە واتە، ئەگەر ھەردو نوپۇزە كەبى كەردو لە پاشا دەركەوت كە نوپۇزى يە كە ميان بە تال بوو، ئەو ھەمىشيان بە تال ئەبىتە ھە، چونكە نوپۇزى دوو ھەم تابىعى نوپۇزى يە كە مە؛

دوو ھەم: ئەبى نىيەتى كۆكردنە ھەبى ھەردو نوپۇزە كەبى بى لە سەرە تاى نوپۇزى يە كە مە ھە يا لە پىش تەواو بوونىا؛

سىنھەم: ئەو دوو نوپۇزە يەك لەدواى يەك بىكا و بە بىيان زۆر نەخا، ھە تاو ھە كوو تەركى سوننەتى «رَوَاتِب» بىكا لە بە بىيانا؛ كە و ابو، تەرتىب ئەو يە لە پىش نوپۇزى نىو ھەرپۇدا سوننەتى پىش نوپۇزى نىو ھەرپۇ بىكا، جا نوپۇزى نىو ھەرپۇ بىكا، پاش ئەو نوپۇزى عەسر بىكا، جا سوننەتى پاش نىو ھەرپۇ بىكا و لەدواى ئەو سوننەتى عەسر بىكا، ھەرو ھە بۇ مە غرىب و عىشائىش. ئەگەر ھات [و] بە بىيان زۆر بو، با عوزرىشى بى، ئەو ھە واجبە نوپۇزە دوایىيە كەبى ھەل بگىرى بۇ ھەختى خۇى. بەلام ئەگەر بە عورف بە بىيان كەم بو، ئەو قەيدى نىيە؛ بەنى كە ميان داناو بە ماو ھەبى دوو ركات نوپۇزى سووك؛ كە و ابو، قەيدى نىيە بە بىيان بخرى بە تازە كەردنە ھەبى دەس نوپۇز و بە بانگدان، ھەر چەند لەو بە ىنە دا سوننەت نىيە، ھەروا بە قامەت كەردن؛ بەلكو ئەگەر ئەمانە ھەموو ىشيان بە شىو ھەبى كى درىژە پى نە دراو جى بەجى بگرىن، قەيدى نىيە.

کۆکردنه وهی نوێژ دروسته بۆ ئه وانه یش که ته به موم ئه که ن. قهیدی نییه ئه گهر کابرا له بهینی نوێژه کانا بگهڕێ بۆ ئاو، به لام گهڕانه کهی که م بێ. جا ئه گهر دوو نوێژی کۆکردنه وه، پاشان زانی روکنیکی له نوێژی یه که ما تهرک کردوه، ئه وه ههر دوو نوێژه کهی به تال ئه بنه وه و ئه توانی ههر دووکیان به یه که وه بکاته وه، ههر وه ها ئه گهر ههر دوو هه میان به تال بوو و جیا بییان له یه که درێژهی نه کیشا، ئه گینا پنیسته هه لێ بگهڕی بۆ وهختی خوۆ؛ ئه گهر نه شیزانی ئه و روکنه له کامیان تهرک کراوه، ئه وه ههر دوو نوێژه که بکاته وه، ههر کام له وهختی خوۆیا.

ئه گهر «جَمْعُ التَّأخِيرِ» ی کرد، یه عنی نوێژه کانی دواخست بۆ کاتی نوێژی دوو هه میان، ئه وه نه ته رتیب له بهینی نوێژه کانا واجبه و نه نییه تی کۆکردنه وه و نه یه که له شوینی یه که، به لام واجبه له وهختی نوێژی یه که ما نیازی دواخستنی هه بێ، ئه گینا گونا هبار ئه بێ و نوێژی یه که میان ئه بێ به قهزا. ئه گهر کابرا «جَمْعُ التَّقْدِيمِ» ی کرد و له بهینی نوێژه کانا بوو به نیشته جی، ئه وه دروست نییه نوێژی دوو هه م کۆبکاته وه له گه ل یه که مدا، به لام ئه گهر له کاتی کردنی نوێژی دوو هه ما بوو به نیشته جی، ئه وه زیانی نییه ئه گهر دواشی خستن و له پاش ههر دوو نوێژه که ئیقامه تی کرد، ئه وه قهیدناکا، ئه گهر له پیش ته و او کردنی ههر دوو کیشیان بوو به نیشته جی، نوێژی یه که م ئه کا به قهزا.

بزانی! ههر وه کوو کورت کردنه وهی نوێژ به ته نها دروسته به بێ کۆکردنه وه و کۆکردنه وه به ته نها دروسته به بێ کورت کردنه وه، کورت کردنه وه و کۆکردنه وه ش پیکه وه دروستن، به لگوو له هه ندی کاتا واجبن؛ به میسال، ئه گهر ئه و که سه نییه تی کۆکردنه وه و دواخستنی هینا و واریکه وت تا ئه گه یشته جی وهختی بۆ نه ئه ما به ته و او ی بیانکا، ئه وه پنیسته ده س به جی نوێژی یه که م و دوا به دوا ی ئه و نوێژی دوو هه م، به کورت کراوه بی، بکا تا ههر دوو نوێژه که له وهختی شه رعی خوۆیا نا کرابن.

کۆکردنه وهی دوو نوێژ له بهر بارشت و له بهر نه خوۆشی

دروسته بۆ که سیك که نوێژی جه ماعه ت بکا له مزگه و تیکی دوورا، نوێژی نیوه رۆ و عه سرو، نوێژی مه غریب و عیسا پیکه وه بکا له کاتی نوێژی یه که میانا که پنی ئه لێن

«جَمْعُ التَّقْدِيمِ»؛ ئەمەش بە ھۆی ھێرشی بارانەو، بەو شەرتە لە سەرەتای ھەردوو نوێژە کە و لە کاتی سەلام دانەوێی یە کەمیشدا باران بباری ھەروەھا، ئەم کۆکردنەو یە دروستە ئەگەر بەفر یا تەرزە ئەباری و بووبوو بە ئاو، بەو شەرتە کە ئەو نوێژانە بە جەماعەت بکاو ئەگەر دووجار بۆیان بپروا بۆ مزگەوت تووشی ئازار و سەرما ببێ؛ لەحالی وادا، دروست نییە نوێژەکان دوابخا بۆ کاتی نوێژی دووھەمیان کە پێی ئەلین «جَمْعُ التَّأخِيرِ».

بزائن! گەلیک لە زانایانی مەزھەبی شافعی، فەرموویانە: دروستە بۆ ئینسانی نەخۆش دوو نوێژە بە بکا و لە کاتی ھەر کامیان ئارەزوویەتی بیانکا، گێرراویشەتەو کە ئەمە فەرموودە یە کە ئیمامی شافعییە - خۆی لێ رازی بێ - نوێژکەر ئەتوانی تەقلیدی ئەم فەرموودە یە بکا؛ «بِنَاءٌ عَلَيْهِ»، تەماشای مەسلەحەتی نەخۆشە کە ئەکری: ئەگەر لەسەر عادی خۆی وای ھەست ئەکرد لە کاتی نوێژی یە کەمدا ئازار زۆری پێ ئەھێنی، دوایان بکا و ئەگەر بە پیچەوانەو ھەش بوو، پیشیان بکا؛ ئەگەر لە کاتی نوێژی یە کەمیان کردنی، ئەبێ نوێژی پیشوویان پیش بکا و دوابەدوای یە کە بیانکا و لە نوێژی یە کەمدا نیازی ئەو یە لەدەلا بێ کە دووھەمی لە گەل کۆبکاتەو؛ ھەروەھا، ئەبێ لە کاتی دابەستنی ھەردوو نوێژە کە و سەلام دانەوێی نوێژی یە کەمیان، نەخۆشییە کە ی ھەبێ؛ ئەگەر دوایشی خستن، ھەر ئەو ھەندە پێویستە کە نەخۆشییە کە ی تا ئاخری ھەردوو نوێژە کە دەوام بکا، ئەگینا نوێژی یە کەم ئەبێ بە قەزا.

لە فەرموودە ی توحفە ی «ابن حَجْر» ھو وادەر ئەکەوی کە نەخۆشی بەو شەرتە ئەبێ بە ھۆی دروست بوونی کۆکردنەو ی دوو نوێژ [کە] نوێژە کەرە کە بۆی زەحمەت بێ ھەر کامیان لە کاتی خۆیا بکا و پێویستیش ناکا ئەو ھەندە ناپەرھەت بێ ناچار بێ بە دانیشتنەو نوێژ بکا.

بێداری! زانایانی شافعی بە ئاشکرا نەیانفەرموو شەرتی کۆکردنەو ی نوێژ بۆ نەخۆش، ئەو یە بە جەماعەت بکری؛ وادیارە ئەمە شەرت نەبێ، چونکە زۆر زەحمەتە وا ھەلکەوی لە گەل نەخۆشیکا کۆمەلە نەخۆشیکی تریش ھەبن، یا ئیمامیکی نەخۆشی

له گه ل بئی، تا پیکه وه نوپڑ به جه ماعت بکن؛ ئەم مه سئه له یه، ته نها بو بارسو وکی نه خو شه که یه، ئیتر جه ماعت بیی یا نه بی.

باسی نوپڑی جومعه

نوپڑی جومعه، دوو رکاته؛ ئەم دوو رکاته، له گه ل دوو خوبه که له پیش نوپڑه که دا نه خو پترینه وه جی نشینی نوپڑی نیوه پویه. نوپڑی جومعه، فهرزی عهینه له سه ره موو موسولمانیکی نیرینه ی بالغی عاقلی نیشته جی بو هه موو کاتی یا به نیازی چوار رۆژ، غهیری رۆژی رۆشتن و ده رچوون، له شوینیکا چل پیاوی موسولمانی عاقلی خه لکی ئەو شوینه ی تیا بی، یا ئەوه نده ی تیا نه بی، به لام نزیککی شاری یا دیه کی و ابن جومعه یان تیا بکری و دهنگی بانگی جومعه یان له کاتی ئارامی دنیا دا پی بگا. ئەوه نده هه یه ئەم که سانه ئەهه رچی واجبه له سه ریان برۆن بو ئەو شوینه که جومعه که ی تیا نه کری و جومعه که یان دروسته، به لام له و شوینه دا جومعه یان پی ته واو نابی.

جومعه فهرزه له سه ر پیاوی پیر و شله په تکه، به و شه رته و لاغی سواریبیان ده س بکه وی؛ هه روه ها له سه ر کوپری که که سیکی هه بی ده سی رابکیشی، به لام واجب نییه له سه ر ریوار و ژن و نیره مووک و دیل و زیندانی. ئەوه ی جومعه ی له سه ر نه بی، ئەهه رگه یشته مزگه و تیش، ئەهه توانی بیته ده ره وه و جومعه نه کا، مه گه ر نه خو ش و کوپری که که سیکی له گه ل بی ده سی راکیشی؛ ئەهه مانه ئەهه رگه یشته مزگه و ت، نابی بیته ده ره وه تا جومعه که یان ئەهه کن، مه گه ر نه خو شه که به مانه وه ی له مزگه و تا ئازاری زۆر تر بی، ئەوه ئەهه توانی بجیته ده ره وه.

به شیوه یه کی گشتی، هه ر که س له وانیه که دروسته ته رکی نوپڑی جومعه بکن، ئەهه ر بو یان ریکه و ت نوپڑی جومعه بکن، ئەوه جومعه که یان دروسته و له باتی نوپڑی نیوه پۆ بو یان ئەهه میرری. ئەهه وانیه که جومعه یان له سه ره، دروسته به ر له به یانی رۆژی جومعه له شوینی جومعه که ده رچن بو تیش و کار، یا بو سه فه ر، با له ریگایشا تووشی جومعه نه بن، چونکه له و کاته دا که ئەهه وان چوونه ته ده ره وه، شه رع مه نعی ده رچوونی

لى نە كىردۈن؛ بەلى، ئەگەر رۆيشتن بۇ شوئىنى كە لە و شوئىنە وە گوئىيان لە بانگى جومعهى خۇيانە وە بوو، فەرزە لە وئوہ بېنە وە بۇ نوئىزى جومعه، بەلام ئەگەر دەنگى بانگى ولاتىكى تريان ئەبىست، پئويست نىيە برۇن بۇ نوئىزى جومعه بۇ ئە و شوئىنە.

دروست نىيە ئىنسان پاش سبەينى رۆزى جومعه لە ولاتى خۇى دەرچى، چ پېش لادانى خۇر لە ناوہ راستى ئاسمان (زوال) و چ پاش لادانى، مەگەر بە و شەرتە كە لە رىنگادا نوئىزى جومعهى بۇ بىرى؛ بەلى، ئەگەر بەھانە يە كى شەرىعى ھەبوو، وە كوو ناچارىي پەيدا كىردنى گوزەرانى رۆزانەى خۇى و مندالى، يا ترسى دواكە وتن لە كاروان، يا لە ھاوړپېھە كى سەفەر كە زۇر پئويستى پىي بى، يا وەك خەرىك بوون بە كاروبارى كشت و كاله وە، ئەوہ لە و حالە دا بۇى دروستە لە دى دەرچى و برۈا بۆسەر ئە و ئىشانە، ھەر چەند بېشې بەھۆى كەم بوونە وەى ئە و ژمارە يە كە پئويستە بۇ نوئىزى جومعه؛ بەلام ئەگەر دەنگى دىكەى ئەبىست، ئەوہ فەرزە لەسەرى بىتە وە بۇ دى و جومعه كە بكا، مەگەر ناچارىيە كى وا بىتە پېشە وە كە مەجالى نەمىنى، وەك ھىرشى ئافەت بۆسەر كشت و كال، بە جوړى كە لە وانە بى كشت و كالە كەى بفتى، ئەوہ لە و كاتا دروستە، بەلكو و فەرزە، نە يە تە وە، چونكە فەرزى نوئىز بە قەزا ئە كرىتە وە، بەلام ئە و زىيانانە تۆلەيان زۇر زەحمەتە.

ئە و كەسانەى لە ئەساسا نوئىزى جومعهيان لەسەر نىيە، وە كوو ژن، سوننەتە ھەر لە ئەو وەلى وەختە وە نوئىزى نىوہرۇ بە جەماعەت بكن؛ ئەگەر لە ئەساسا جومعهيان لەسەر بوو، بەلام ئىستە عوزرى شەرىعيان ھەبوو، ئەوانە ئەگەر ئومىدى لاچوونى عوزرە كەيان ھەبوو، ئەوہ سوننەتە نوئىزى نىوہرۇ كەيان دوابخەن تا لە جومعه كە بى ئومىد ئەبن، ئەوسا نوئىزى نىوہرۇ بكن، ئەگەر ئومىدى لاچوونى عوزرە كەيان نەبوو، ھەر لە ئەو وەلى وەختە وە نوئىزە كەيان بە جەماعەت بكن، بەلام ئەگەر بەھانە كەيان نەپنى بوو، نوئىزە كە بە پەنامە كى بكن، ئەگەر ئاشكراش بوو، نوئىزى جەماعەتە كە شىيان بە ئاشكرا بكن.

بىجگە لە و شەرتانەى بۇ نوئىزە كانى تر پئويستن، نوئىزى جومعه چەند شەرتىكى تايەتى تىشى ھە يە:

یہ کہم، ٺہوہ یہ لہ وختی نوڙی نیوہ پوڊا بکریٽ. ٺہ گہر لہو وختہ دا نہ کرا، بہ سیفہ تی جومعه بی قہزا نا کریٽہوہ، بہ لکوو بہ نوڙی نیوہ پو ٺہ گہر پرتہوہ. ٺہ گہر ٺہوہ نندہش وخت نہ مابوو بہشی دوو خوتبہ و دوو رکات نوڙی سووک بکا، ٺہوہ پیوستہ نیہ تی نوڙی نیوہ پو بینن، چونکہ نوڙی نیوہ پو بہوہ دائہ مہ زری کہ ہیچ نہ بی تاقہ رکاتیکی لہ وختی خویدا بکری، بہ لام نوڙی جومعه پیوستہ ہہ مووی لہ کاتی خویدا بکری؛ ٺہ گہر کو مہ لیک لہ نوڙی جومعه دا بوون و لہ پیش سہ لامی یہ کہمی نوڙہ کہ دا وختی نیوہ پو نہما، ٺہوہ پیوستہ لہ سہر ٺہوہ دوو رکاتہوہ کہ کردوویانہ، دوو رکاتی تر بکن و ٺہوہ نوڙہ بکن بہ نوڙی نیوہ پو. ٺہ گہر مہ ٺمو میکی لی پیش کہ وتوو لہ گہل ٺیمامی جومعه دا رکاتیک نوڙی کرد و پاش سہ لامی ٺیمامہ کہ تی گہشت کہوا وخت بہشی رکاتیکی تری نہماوہ، ٺہوہ واجبہ لہ سہری نوڙہ کہی بکا بہ نوڙی نیوہ پو.

دووہم، ٺہوہ یہ ٺہوہ نوڙی جومعه یہ لہ «خِطَّة» ی خانوو و مہ سکہنی ٺہہلی جومعه کہ دا بکریٽ. مہ بہست لہ «خِطَّة»، شوینیکہ لہ ناو شوورہی دہوری شارا بی، یا لہم دیوی ٺہوہ شوینہوہ بی کہ بہ سہرہ تہی مہ سافہی نوڙ کورت کردنہوہ دائہ نری بو ریوار، خوا ٺہوہ شوینہ دہشت بی یا سابات یا مزگہوت یا ہہر خانووہ کی تر. شہرتی سیہم، ٺہوہ یہ جومعه یہ کی تر لہ پیش یا لہ گہل ٺہم جومعه دا نہ کرابی، چونکہ مہ زہہ بی ٺیمامی شافیعی - خوی لی رازی بی - ٺہوہ یہ نابی لہ یہ ک شوینا لہ یہ ک جومعه زیاتر بکری، مہ گہر ٺہوہ شوینہ شاریکی گہورہی وا بی ٺہوہ کہ سانہی ٺہ غلب حازری جومعه ٺہ بن، مومکین نہ بی لہ یہ ک شوینا تیا گردینہوہ؛ لہم وختہ دا دروستہ لہ یہ ک جومعه زیاتر بکری لہو شوینہ دا، بہ لام بو ٺہم جومعه زیادہ یہ، پیوستہ ٺیمام، یہ عنی سہرؤک و فہرمانداری ٺومہ تی ٺیسلام ریگای دابی.

جا ٺہ گہر بہ بی ناچاری لہ جومعه یہ ک زیاتر کرا لہ شوینیکا، ٺہوہ تہنہا جومعه پیش کہ وتووہ کہیان دائہ مہ زری؛ بو زانینی ٺہوہش کہ کامیان لہ پیشہوہ بووہ، سہرنجی ٺہوہ ٺہدری کہ «اللہ اکبر» ی دہس پی کردنی کامیان لہ پیشہوہ بووہ؛ ٺہ گہر جومعه

پېشووھە كە يان لەبىر چووبوۋوھە، واجبە لەسەريان و فەرزى عەينە نوپۇزى نيوھەرۇ بگەن، فەرزى كىفايەشە كە بە جەماعەت بىگەن، ئىتر لەم وەختەدا قابىل نىيە نوپۇزى جومعە دووبارە بگىرئەوھە، لەبەر ئەوھە كە جومعە يە كى راست كراوھە، ئەوھەندە ھەيە ئىستە لەبىرمان نەماوھە كام جومعە يانە. ئەگەر ھەردوو جومعە كە بە يەكەوھە بوون، يا گومانمان ھەبوو كەوا بە يەكەوھە بوون، يا بەرودوا بوون، ئەوھە ھەردوو كىيان بە تالّن و پىويستە سەرلەنوى جومعە يىكى تر بگىرئە؛ ئەگەر كەردنەوھە نوپۇزى جومعە رىك نەئە كەوت، ئەوھە فەرزى عەينە نوپۇزە كەى نيوھەرۇ بگەنەوھە و فەرزى كىفايە يە بە جەماعە تىش بىگەن؛ لەم سوورە تەدا سوننەتى پېش جومعە ئە كىرئە لەبەر ئەوھە كە لەئەساسا كەردنى جومعە كە دروست بووھە، بەلام سوننەتى پاش جومعە ناكىرئە، چونكە شەرتى ئەو سوننەتە ئەوھە لەپاش جومعە يە كى بى عەيب بگىرئە.

ئەگەر كەسى بلىت: چۆن قابىلە، لە كاتىكا، دوو فەرز بگىرئە؟! ئەلئىن: مەعلوم نىيە جومعە كان ھىچيان دروست بووبى، كەواتە، لەسوورەتى ئەوھەدا يە جومعە ھەر نە كرابى و تەنيا نوپۇزى نيوھەرۇ كرابى.

ئەگەر كەسى بلى: لە شارىكا كە جومعە ي زیاد لە پىويستى تيا بگىرئە، ئىنسان شكى ھەيە لەوھەدا كە ئاخو جومعە كەى خوى لە پېشەوھە بووھە يا ئەويان، كەواتە، لەگەل ئەم شكەدا چۆن نىيەتى جومعە مان بو دىت! لە وەلاما، ئەلئىن: ئەم شكە كە ئىمە ھەمانە لەپېشكەوتنى جومعە كانا، مانىعى نىيەت نىيە، لەبەر ئەوھە كە ئىحتىمالى ھەيە جومعە كەى ئىمە پېشكەوتو بووبى و لەبەر ئەم ئىحتىمالە، دروستە ئىقدا م بگەين لەسەر نوپۇزى جومعە و نىيەت بەئىن.

ئەگەر ھەردوو جومعە كە لەبەر ناچارى كرابوون، ئەوھە ھەردوو كىيان دروستن، بەلام سوننەتە لەپاش جومعە نوپۇزى نيوھەرۇ بگىرئەوھە بو ئەوھە لە خىلافى ئەو ئىمامانە رزگار بىين كە بە ھىچ جوړى رازى نابن بە زورى جومعە؛ سوننە تىشە ئەم نيوھەرۇ يە بە جەماعەت بگىرئە.

بزائن! ٲٲکرا، له هەر لایه کاکردنه وهی نوٲیژی نیوهړو واجب بی، جهماعه ته که یشی
 فهرزی کیفایه یه، له هەر لایه کیشا کردنه وهی سوننه ت بی، وه کوو ته مه که ئیستا له بهر
 ناچاری له یه ک ئاوه دانیدا له گه لی لادا نوٲیژی جومعه ته کری، یاخود وه کوو ته وه که
 ژماره ی خه لکه که له چل که س که متر بی و به ته قلید نوٲیژی جومعه بکه ن، ته وه
 جهماعه ته که یشی سوننه ته.

شهرتی چوارهم، ته وه یه به جهماعه ت بکری و ئیمام و مه ئمووم، ههر دووکیان،
 نییه تی جهماعه ت بین. شهرتی هم جهماعه ته، ته وه یه به چل که س بی، ههر چه ند
 ئیمامه که ش یه کیك بی له م چل که سه، یاخود یه کیکیان نه خو شیک بی له مالی خو یا
 نوٲیژی نیوهړوی کردبی و به نیازی جومعه خو ی گه یان دبیته مزگه وت، یاخود پیاولیک
 بی له دییه کی ترا نوٲیژی جومعه ی کردبی و گورج هاتبیته وه بو دیکه ی خو ی و له ویش
 نوٲیژی جومعه بکا. پیویسته ته و چل که سه خه لکی ته و شوینه بن و له بهر ناچاری نه بی،
 نه به زستان و نه به هاوین، کوچ نه که ن؛ ته گهر کو مه له خه لکیک هه میسه کوچه ری بن،
 ته وه به هیچ جوړی نوٲیژی جومعه یان له سه ر نییه، به لام ته گهر بو یان بلوی بیکه ن، ته وه
 دروسته و له باتی نوٲیژی نیوهړو دائه نیشتی؛ ته گهر له ده وار و خیه تیشا بن و نه جوولین،
 به لام تاماده بن بو جوولان، ته مانه یش جومعه یان له سه ر نییه، مه گهر کاتی ده واره کانیان
 له ناوبه ینی خانووی خانوونشینا بی و خانوونشینه کانیس جومعه بکه ن، یاخود
 دهنگی بانگی جومعه بیسن له شوینیکی نریکه وه، وه کوو باسما ن کرد.

ته گهر که سیك له دوو شوینا خانووی هه بوو [و] جاری له میان و جاری له ویانا
 دائه نیشت، ته وه ته وه یانی بو دائه نری به شوینی راسته قینه که زیاتر تیا دائه نیشتی؛
 ته گهر له ههر دووکیانا وه ک یه ک دائه نیشت، ته وه ئیعتیار به ویانه یه که ژن و منداله که یی
 تیا یه؛ ته گهر له ههر دووکیانا ژن و مندالی هه بوو، ته وه له ههر دووکیانا به هاوولات
 دائه نری و له ههر کامیانا نوٲیژی جومعه کرا، جومعه ی تیا واجب ته بی له سه ری؛ ته مه،
 حوکمی که سیکه که نیشته جی بی و له شوینی خو ی نه جوولی.

ته گهر کو مه لیک هه بوون له پایز و زستان و ماوه یه کی به هارا له شوینی خو یانا
 نیشته جی بوون و له و به شه که ی به هار و له هاوینا ته چوون بو هه وارگی کوستان، ته وه

ئەگەر ھەوارگە يەكى تايەتپان ھەبى بۆ ھەموو سالىك، لەو يىشدا بە ھاوولات دائەنرېن، جا ئەگەر شەرتە كانى جومەيان تيا ھاتەدى، جومەيان لەسەر واجب ئەبى تيايا؛ ئەگەر ھەوارگە ي تايەتپان نەبوو و ھەر سالى لە شوئىك ئەبوون، يا لە تاقە سالىكا ئەيان گواستەوہ بۆ چەند شوئىن، ئەوہ لەو ھەوارانەدا جومەيان لەسەر نىيە تا ئەگەر پىنەوہ بۆ شوئىنى زستانيان.

ئەگەر خەلكى دىئەك بە بەھار و ھاوین ئەچوون بۆ ناوباخ و بىستان، وەك خەلكى «خوشناوہتى و ھەورامان» و چەند مانگىك لەوئى رايان ئەبوارد، ئەوہ ئەو باخ و بىستانەش ھەر بە ناودى دائەنرئى بۆيان؛ جا ئەگەر لە ناو باخوہ دەنگى بانگى ناودىيان ئەبىست، ئەوہ فەرزە لەسەريان ھەموو جومەيى بىنەوہ بۆ ناودى و نوئىژى جومە بەكەن؛ ئەگەر ئەوہ نەندەش دوور بوون دەنگى بانگيان نەئەبىست، ئەوہ واجب نىيە بگەرپىنەوہ بۆ نوئىژى جومە بۆ ناودى، جا لەم كاتەدا، ئەگەر ئەھلى باخەكان ئەوہ نەندە زۆر بوون جومەيان پى تەواو ئەبوو، ئەوہ واجبە لەوئى جومە بەكەن، ئەگىنا جومەيان لەسەر نىيە.

شەرتى پىنچەم، ئەوہ يە دوو خوتبە لە پىش نوئىژە كەوہ بخوئىنرئىتەوہ. ئەركانى ئەم دوو خوتبە يە، پىنچن؛ سىانيان موشتەرە كە لەبەينى ھەردوو خوتبە كەدا، وەك ھەمد و سەناى خوا و سەلەوات دان لەسەر ھەزەرەتى پىغەمبەر ﷺ بە ناوى خوئى و پەند و ئامۆزگارى خەلكە كە كە لە خوا بترسن. ئەبى خوتبە خوئى لە فزى «حمد» و «صلاة» بە كاربىنى. روكنى چوارەمى دوو خوتبە كە، ئەوہ يە ئايەتتىكى قورئان لە يە كىكيانا بخوئىنى و دوعا كە لە خوتبە ي دوو ھەمدە بكا. قسە ي راستر ئەوہ يە تەرتىب لە نىوانى ئەم ئەركانانەدا شەرت نىيە؛ كەواتە، ئەگەر لە ئاخەرەوہ سەلەوات بەدا لە دىدارى پىغەمبەر، قەيدناكا. شەرتە لەم دوو خوتبە يەدا ئەركانە كانيان بە ھەرەبى بى و بەينيان زۆر نەبى، نە بە قسە ي بىگانە و نە بە بى دەنگى؛ ئەبى خوتبە كانىش يەك لەدواى يەك بن و دانىشتىكى كەم لەبەينيانا بى، ئەوہ نەدى ئەوہ كە جىگە ي خوئىندى سوراھتى «قُلْ هُوَ اللَّهُ» ي تيا بىتەوہ؛ خوئىندى ئەم سوراھتە خوئى لەبەينى دوو خوتبە كەدا سوننەتە؛

هروه‌ها، شهرته ماوه‌ی به‌ینی دوو خوبه‌که و نوڙه‌که له‌ئندازه‌ی دوو رکات نوڙی سوننه‌تی سووک زیاتر نه‌بی؛ هه‌روا شهرته خوبه‌کان له‌پیش نوڙه‌که‌دا بن و له‌وه‌ختی نیوه‌رودا و له‌ناو «خَطَّة»‌ی‌ئو شوینه‌دا که جومعه‌که‌ی تیا‌ئو کری؛ ئه‌بی‌ئو‌هنده‌ش‌ئاشکرا بن قابیل بی‌ئو و چل‌که‌سه‌ی که‌حازرن، بیان‌بیسن؛ هه‌روه‌ها، شهرته‌ئو و چل‌که‌سه‌ئو‌رکانی خوبه‌که‌بیسن وه‌ئو‌گه‌ر هه‌ندیکیان له‌کاتی خویندنی‌ئو‌رکانی خوبه‌کانا دیار نه‌بوون، پئویسته‌پاش‌هاتنیان خوبه‌کان دووباره‌بخوینینه‌وه، مه‌گه‌ر دیار نه‌بوونه‌که‌یان بو‌ماوه‌یه‌کی ئیجگار که‌م بی‌ئو، له‌و‌حاله‌دا پئویست نییه‌دیسان خوبه‌که‌بخوینرته‌وه [و]‌قه‌یدیشی نییه‌خه‌تیب له‌سه‌ر خوبه‌خویندنه‌وه‌ی خو‌ی‌بروا. شهرتی‌خه‌تیب، ئه‌وه‌یه‌پاک بی‌ئو له‌بی‌ده‌س‌نوڙی و له‌ش‌پسی و له‌هه‌ر‌پسیه‌ک‌عه‌فوی لی‌نه‌درابی؛ ئه‌شبی‌نیرینه‌بی و عه‌وره‌تی‌دپوشی، هه‌روا‌ئو‌بی‌دروست‌بی‌ئیقیدای‌بی‌بکری. ئه‌گه‌ر‌توانای‌راوه‌ستانی هه‌بی، نابی‌دابنیشی‌بو‌خوبه‌خویندنه‌وه، ئه‌گینا‌قه‌ید‌ناکا؛ ئه‌گه‌ر‌دایشنیشت، ئه‌بی‌له‌به‌ینی خوبه‌کانا‌که‌می‌ک‌بی‌ده‌نگ‌بی‌ت، به‌لام‌ئو‌وانه‌ی که‌گویان له‌خوبه‌کان‌گرتووه، شهرت‌نییه‌له‌وکاته‌دا‌ده‌س‌نوڙیان هه‌بی و عه‌وره‌تیا‌دپوشی؛ هه‌روه‌ها‌شهرت‌نییه‌ئو‌وه‌ی خوبه‌ئو‌خوینته‌وه هه‌ر‌خویشی‌بی‌به‌ئیمامی‌نوڙه‌که؛ که‌واته، ئه‌گه‌ر‌یه‌کی‌ک‌خوبه‌ی‌خویندنه‌وه و یه‌کی‌تری‌ئیمامه‌تی‌نوڙه‌که‌ی‌کرد، زه‌ره‌ری‌نییه.

دروسته جومعه له‌پشتی منالی‌خاوه‌ن ته‌میز و له‌پشتی‌ئیمامی‌سه‌فه‌ریه‌وه، ئه‌گه‌ر‌ئه‌مانه‌زیاد بن له‌ژماره‌ی چل‌که‌سه‌که؛ له‌م‌کاته‌دا که‌ئیمام له‌چل‌که‌سه‌که‌زیاده، ئه‌گه‌ر‌ده‌رکه‌وت‌پیساییه‌کی‌په‌نامه‌کی‌پئوه‌بووه، نوڙی‌مه‌ئومومه‌کان به‌تال‌نابته‌وه.

سوننه‌ته «خَطیب»، له‌پاش‌کو‌بوونه‌وه‌ی‌خه‌لک و داها‌تی‌وه‌ختی‌نوڙ‌بی‌ت‌بو‌ناو‌جامیعه و پاش‌سوننه‌تی‌نوڙی‌جومعه، بچیته‌سه‌ر‌مینبه‌ر؛ ئه‌گه‌ر‌مینبه‌ر نه‌بوو، ب‌رواته‌سه‌ر‌شوینیکی‌به‌رز، جا‌روو‌بکاته‌خه‌لکه‌که‌و سه‌لام‌بکا‌له‌وانه‌ی‌له‌نزیک‌ی‌میحرابه‌که‌وه‌ن و پاش‌ئو‌وه‌دابنیشی، ئه‌نجا‌بانگ‌ده‌ر‌هه‌لسیته‌وه‌بانگ‌بدات؛ له‌پاش‌ته‌واوبوونی‌بانگه‌که‌ش، خه‌تیب‌هه‌لسیته‌سه‌ر‌پی، دوو‌خوبه‌ی‌کورتی‌پر‌مه‌عنای

مۇناسىب بۇ ۋەزىيەتتىكى مۇسۇلمانان بىخۇشخەتەر، لەكەتلىك خۇشخەتەر ۋە خۇشخەتەر كەسەتلىك بەدەستى چەپى ھېزى بىداتە سەر شىرىك يا عاسايەك ۋە دەستى راستى لەلەي مېنبەرە كە توند بكا. سوننەتە خەلەكە كە ھەموو گۆي بگرن ۋە بى دەنگ بېن؛ لەپاش خۇتبەي دوايش، ئىمام گورج بىتە خوارە ۋە بۇ مىحراب ۋە تا ئە ۋە ئە گاتە مىحراب «مۇذن» قامەت تە ۋا ۋا بكا، جا ئىمام نوپۇز دابەستى ۋە دوو ركات نوپۇز بكا [ۋ] لە ركاتى يە كەما، سوورەتى «الجمعة» يا «الأعلى» ۋە لە ركاتى دوو ھەما، سوورەتى «المنافقون» يا «الغاشية» بىخۇشخەتەر.

باسى ھەندى سوننەتى جومعه لە گەل ئە ۋە غوسلانە كە سوننەتن

سوننەتە بۇ كەسەتلىك بىھوئى بپروا بۇ نوپۇزى جومعه، خۇشخەتەر؛ ۋەختى ئەم سوننەتە دەس پى ئە كە لە بەرەبە يانى رۇزى جومعه ۋە، بەلام ئە گەر نىزىكى بىخاتەر ۋە لە رۇشستى بۇ نوپۇزە كە، خىرى زۇرتەر. ئە گەر ئا ۋە نە بوو بۇ خۇشخەتەر، ياخود نە يتوانى بە كارى بىنى، سوننەتە تە يە موم بكا. ھەر ۋەھا، سوننەتە غوسل لە پىش نوپۇزى جەزئە كان ۋە نوپۇزى رۇزگىران ۋە مانگىران ۋە نوپۇزە بارانە؛ بۇ ئە ۋە كەسەتلىك كە مردووى شۇردىن ۋە بۇ شىت ۋە لە ھۇشى خۇچو، ھەركاتى كە رزگار بوون لە نە خۇشخەتەر كە يان، بۇ كافرىش، پاش مۇسۇلمان بوونى. ھەر ۋەھا غوسلە كانى نا ۋە ئادابى حەج سوننەتن؛ سوننەتە غوسل بۇ ئە ۋە كەسەتلىك بىھوئى «اغتکاف» بكا لە مزگەوتا ۋە بۇ داخلى بوونى ئەرزى حەرەمى شارى «مەدینە مۇنەۋۋەرە» ۋە «مەككە مۇكەررە»؛ با لە ئىحرامىشا نە بى؛ سوننەتە تىشە لە ھەموو شەۋىكى رەمەزانا ۋە بۇ ئە ۋە كەسەتلىك بە سال بىلغ بىنى ۋە پاش كەلە شاخ ۋە خۇشخەتەر ۋە پاش تاشىنى مووى بەر ۋە بىن پال ۋە بۇ چوونە نا ۋە ھەر قەرەبالغىكە ۋە كە بۇ چا كە كۆبوونە ۋە. گەر ۋە تىرىنى ئەم غوسلانە، غوسلى جومعه يە، ئەمجار غوسلى كەسى كە مردووى شۇردىن.

سوننەتە بۇ ئە ۋە كەسەتلىك ئەروا بۇ نوپۇزى جومعه، زو ۋە بپروا؛ ۋەختى ئەم رۇشستە دايتە لە بەرەبە يانە ۋە؛ سوننەتە تىشە بە پىادە ۋە بە ئارام ۋە ئەدەب بپروا بەرپىدا؛ ھەر ۋا،

سوننه ته له و کاته وه که ئه پروا بو نویژ تا خه تیب ته چیته سه مینه‌ر، خه ریکی خویندنی قورئان و زیکر کردن بی، گه و ره ترین زیکر له م شوینه‌دا سه لاوات دانه له سه‌ر پیغه مبه‌ر ﷺ. سوننه ته له کاتی جیگا دوزینه وه‌دا بو خوئی، هه‌نگاو به سه‌ر که سدا نه‌نی، مه‌گه‌ر له کاتی‌کا له ریزی پیشه وه جیگایه کی خالی هه‌بی و بیه‌وی بجیته‌ئه و جیگایه، بو ئیما میش ئه‌گه‌ر دره‌نگ هاتبیته مزگه‌وته وه، قه‌یدی نییه هه‌نگاو به سه‌ر خه‌لکه که‌دا بنی و پرواته جیگه که‌ی خوئی. سوننه ته بو نویژی جومعه کام جل و به‌رگی جوان و پاکی هه‌یه، ئه وه بکاته به‌ری و نینوکی بکاو بوئی ناخوش له خوئی دوور بخاته وه و بوئی خوش بدا له خوئی. سوننه ته له شه‌و و روژی جومعه‌دا سووره‌تی «الکَهْف» بخوینی و دعای خیر زور بکا بو موسولمانان، به‌لکوو ریکه‌وتی ئه و کاته بکا که دعای تیا گیرایه؛ زانایانی دین، ئه‌لین: هیوامان ئه وه‌یه ئه و کاته له به‌ینی دانیشتنی خه تیب له سه‌ر مینه‌ر و ته‌واو بوونی نویژی جومعه‌دا بی. سوننه ته له شه‌و و روژی جومعه‌دا سه‌لاوات زور بدا له پیغه مبه‌ر ﷺ.

که‌راهه‌تی هه‌یه ئینسان پاش زه‌والی روژی جومعه و پیش بانگ، خه‌ریکی مامه‌له و کرین و فروشتن بی [و] پاش ئه‌وه‌ش که بانگ‌ده‌ر بانگی به‌رده‌می خه‌تیبی دا تا نویژ ته‌واو ئه‌بی، حه‌رامه، به‌لام هه‌ر مامه‌له‌یه که له م ماوه‌یه‌دا بکری دانه‌مه‌زری.

باسی گه یشتن به نویژی جومعه‌دا

هه‌ر که‌س به رکوعی رکاتی دووه‌ماگه‌یشت، ئه‌وه به نویژی جومعه‌دا گه‌یشتووه و پاش سه‌لام دانه‌وه‌ی ئیمام، رکاتیکی تر نویژ ئه‌کاو سه‌لام ئه‌داته‌وه؛ ئه‌گه‌ر پاش رکوعی رکاتی دووه‌م گه‌یشت به ئیمام، ئه‌وه جومعه‌که‌ی له‌ده‌س ده‌رچووه و پیویسته پاش سه‌لامی ئیمام، چوار رکات نویژی نیوه‌رۆ ته‌واو بکا؛ فه‌رمووده‌ی راسته‌ر، ئه‌وه‌یه ئه‌گه‌ر پاش رکوعی دووه‌میش گه‌یشت به ئیمام، ئه‌بی هه‌ر نییه‌تی نویژی جومعه‌ بی‌نی؛ ئه‌مه‌یه ئه‌وه که «مه‌ته‌له» ئه‌هیننه‌وه ئه‌لین: نییه‌تم هینا و نویژم نه‌کرد، نویژم کرد و نییه‌تم نه‌هینا!

هه رکاتی که ئیمام به هۆی په یدا بوونی بی دهس نوژی یا هه هۆیه کی تره وه نوژی جوومه که ی به جی هیشت، دروسته یه کیڅ بنیته جیی خۆی بو نه وه ی نوژی که به مه ئموومه کان ته واو بکا، پیویسته ئه م جی نشینه یه کیڅ بی له مه ئموومه کانی خۆی، به لام له غه یری نوژی جوومه دا دروسته مه ئموومی خۆشی نه بی؛ جا نه گه ر ئه م جی نشینه به رکاتی یه که مدا گه یشتبوو، نه وه نوژی که یان به یه که وه ته واو نه بی، نه گینا، جوومه ی مه ئموومه کان به ر له هی ئه و ته واو نه بی و پیویسته ئه م جی نشینه له سه ر ئوسوولی نوژی ئیمامه که ی پیش خۆی پروا و کاتی که گه یشته نزیکه سه لام دانه وه، ئیشاره ت بو خه لکه که بکا که یا لپی جیا بینه وه، یا خود چاوه پروانی بکه ن تا ئه م هه لئه سیته وه نوژی که ی خۆی ته واو نه کاو نه گاته وه به واندا و سه لام نه داته وه تا نه وانیش پاش ئه و سه لام بده نه وه.

نه گه ر مه ئموومیکی نوژی جوومه، له به ر زۆری قه ره بالغ، مه جالی نه بوو له رکاتی یه که ما له شوینی خۆیا سوجه بیا، نه وه نه گه ر ریکه وت، له سه ر له شی یه کیڅ سوجه بیا، باشه؛ نه گینا، چاوه پروانی فرسه ت بی، جا نه گه ر پیش رکوع بردنی ئیمام له رکاتی دووه ما بۆی ریکه وت سوجه بیا، نه وه بیبا و پاش نه وه که سه ری به رز کرده وه، بکه ویته وه شوینی ئیمام، چ به پیوه بی و چ له رکوعی دووه ما بی و به وینه ی مه سبوق رکاتی دووه میشی بو نه ژمیرری و له گه ل ئیماما سه لام بداته وه. نه گه ر له پاش نه وه که سه ری له سوجه به رز کرده وه، ئیمام له رکوعی دووه م ده رچوو بوو، به لام هیشتا سه لامی نه دا بووه وه، نه وه پیویسته له هه ر شوینیکی نوژی که یدا بی، شوینی ئیمام بکه وی [و] پاش نه وه که ئیمام سه لامی دایه وه، هه ستی رکاتیڅ نوژی بکا و سه لام بداته وه و له م سووره تیشا جوومه ی بو کراوه. نه گه ر تا ئه م سه ری له دوو سوجه که ی هه لپری، ئیمام سه لامی دا بووه وه، نه وه جوومه که ی فه وتاوه و نه بی نوژی که ی به سووره تی نوژی نیوه رپو بو خۆی ته واو بکا. نه گه ر هه ر بۆی ری نه که وت سوجه بیا تا ئیمام گه یشته رکوعی رکاتی دووه م، نه وه پیویسته چاوه پروانی فرسه تی سوجه نه بی، به لکوو شوینی ئیمام بکه وی له م رکوعه دا و نوژی که ی له گه ل بکا؛ به م جووره، رکاتیکی بو نه ژمیرری که تیکه له له رکوعی رکاتی یه که م و سوجه ی رکاتی

دوووهه م، رکووعی رکاتی دووهه م به زیاده دهه ره چی و ئه بی له پاش سه لام دانه وهی ئیمام، ههستی رکاتیکی تر بکا و ته حیات بخوینی و سه لام بداته وه؛ ئه گه ره له حاله دا شوین ئیمام نه کهوت و له سه ره ته ربیبی خوئی روئی تا سوجهی بر دو ئه و جا کهوت وه شوین ئیمام و ئه شیشی زانی که ئه بی شوینی ئیمام بکه وی، ئه وه نویژه که ی به تال ئه بیته وه؛ به لام ئه گه ره نه یته زانی، واجبه شوینی ئیمام بکه وی، یاخود له بیرى چوو بووه وه، ئه وه سوجهی رکاتی یه که می بو حیساب ناکری؛ جا ئه گه ره به رله سه لام دانه وهی ئیمام به سوجهی رکاتی دووهه ما گه یشت، ئه وه له م سووره ته شدا رکاتیکی له رکووعی رکاتی یه که م و سوجهی رکاتی دووهه م بو ئه ژمیرى و پاش سه لام دانه وهی ئیمام، ههستی رکاتیکی تر بکا و ته حیات بخوینی و سه لام بداته وه. ئه گه ره ناگای له خوئی نه بوو رکووعی رکاتی یه که می نه برد تا ئیمام گه یشته رکووعی رکاتی دووهه م، ئه وه پئویسته له گه ل ئیماما رکووع بیا و له گه لیا بی تا سه لام ئه داته وه؛ به م جووره، رکاتیکی دهس ئه که وی؛ جا پاش سه لام دانه وهی ئیمام هه لسیته وه رکاته که ی تری بکا.

بزائن! موسولمانان، به نیسبهت نویژی جومعه وه، شهس به شن:

یه که م: نه جومعه یان له سه ره وه نه پییان ته واو ئه بی و نه بویان دروسته؛ ئه مانه

بریتین له شیت و له هوشی خو چوو و سه رخوش؛

دوووهه م: جومعه یان له سه ره وه پییان ته واو ئه بی و بویشیان دروسته؛ ئه مانه بریتین له

پیاوانی عاقلی بالغی خه لکی شوینه که له وانه که عوزریکی شه رعییان نییه بو نه کردنی

نویژی جومعه؛

سیهه م: جومعه یان له سه ره نییه، به لام پییان ته واو ئه بی و، بویان دروسته؛ ئه مانه

ئه وانه که عوزریکیان هه یه بو نه کردنی نویژی جومعه، غه یری سه فه ره، وه ک ئینسانی

نه خوش؛

چواره م: جومعه یان له سه ره و بویان دروسته، به لام پییان ته واو نابی؛ ئه مانه بریتین

له وکه سانه که خه لکی شوینه که نین، به لام نیشته جیی ولاته که ن و بو چوار روژ یا زیاتر

هاتوون و ئه‌گه‌ر پینه‌وه و ئه‌وانه‌ن که له ده‌ره‌وه‌ی شوینی نوێژی جومعه‌که‌دان، به‌لام گوێیان له بانگی جومعه‌وه‌یه؛

پینجه‌م: جومعه‌یان له‌سه‌ر نییه و پینان ته‌واو نابێ، به‌لام ئه‌گه‌ر کردیان بۆیان دانه‌مه‌زێ؛ ئه‌مانه بریتین له ریبوار و له‌وه‌که‌سانه‌که له‌ده‌ره‌وه‌ی جیگای جومعه‌که‌دان و ده‌نگی بانگی جومعه‌ش نابیسن، به‌لام هاتوون بۆ جومعه؛
 شه‌شه‌م: جومعه‌یان له‌سه‌ره، به‌لام بۆیان دروست نییه؛ ئه‌مانه ئه‌وه‌کونه موسولمانانه‌ن که له دین وه‌رگه‌راونه‌ته‌وه؛ ئه‌مانه تا موسولمان نه‌بنه‌وه نوێژی جومعه‌یان بۆ دروست نییه، به‌لام له‌سه‌ر نه‌کردنی گونا‌ه‌بار ئه‌بن.

بیداری!

هه‌رچه‌ند فه‌رمووده‌ی به‌هێزی ئیمامی شافعی - خوای لی‌پازی بێ - ئه‌وه‌یه که نوێژی جومعه چل که‌سی پێویسته، به‌لام چه‌ند فه‌رمووده‌یه‌کی تریش هه‌یه‌که‌وا جومعه به‌که‌متر له‌و ژماره‌یه‌ش دانه‌مه‌زێ؛ فه‌رمووده‌یه‌کیان ئه‌وه‌یه به‌ دوو که‌س، ئیمامێک و مه‌ثموممێک، وه‌کوو باقی نوێژه جهماعه‌ته‌کانی تر^۱؛ فه‌رمووده‌یه‌کی تریان ئه‌وه‌یه به‌ چوار که‌س، ئیمام و سێ که‌س^۲؛ سیه‌م، ئه‌وه‌یه به‌ دوازه‌که‌س بێجگه‌ له‌ ئیمام^۳.
 دروسته‌ بۆ ئیمه‌ ته‌قلیدی هه‌ر کام له‌م فه‌رموودانه‌ بکه‌ین و ره‌فتاری پێ‌بکه‌ین و نوێژی جومعه‌ی پێ‌بکه‌ین؛ به‌لام چونکه‌ ئه‌م فه‌رموودانه ئیختیلافن و ئه‌سلی مه‌زه‌ب نین، سوننه‌ته‌ بۆ ده‌رچوون له‌ خیلاف، له‌پاش نوێژی جومعه‌که، نوێژی نیوه‌پۆ به‌جهماعه‌ت بکه‌ینه‌وه، له‌به‌ر ئه‌وه‌ له‌ هه‌ر لایه‌که‌ گه‌رانه‌وه‌ی نوێژی نیوه‌پۆ واجب بێ، جهماعه‌ته‌که‌یشی فره‌زی کیفایه‌یه‌ و هه‌رکاتێک کردنه‌وه‌ی نوێژی نیوه‌پۆ سوننه‌ت بێ، وه‌کوو له‌م شوینه‌دا، جهماعه‌ته‌که‌یشی سوننه‌ته، به‌لام له‌شوینیکا که‌ ژماره‌ی جومعه ته‌واو بێ و نوێژه که‌یان به‌ هه‌موو فه‌رمووده‌یه‌ک دروست بێ و خیلافی تیا نه‌بێ، ئه‌وه‌ به‌

۱. ئه‌مه، له‌ حاشیه‌ی «جَمَل» دا له‌سه‌ر شه‌رحی مه‌نه‌ج نووسراوه.

۲. ئه‌مه، فه‌رمووده‌ی ئیمامی «مَرْزَنِي» یه‌که‌ قوتابی ئیمامی شافعی بووه.

۳. ئه‌م فه‌رمووده‌یه‌ش، له‌ هه‌میشه‌ی ئیعهانه‌دا نه‌قل کراوه.

هیچ جوڙی کردنه وهی نوڙی نیوه رږ سوننهت نییه، نه به ته نها و نه به جه ماعت؛ ههروه ها، نه وهش ته سیری نییه که به کیك به خه یالی خوئی بلئی نوڙ که ره کان نوڙیان ره وان نییه و له بهر نه وه جومعه که یان دانامه زری؛ به لام نه گهر که سیك دلنیا بوو که وا نوڙ که ره کان نوڙیان نار هوانه و نار هوانیه که شیان له بهر که مته رخه می خوئیانه نه که له بهر نه گونجانی زمانیان، نه وه له و حاله دا جومعه که یان له نه ساسا دانامه زری.

تا له توانادا هه بی، زورتر مه تلله به نوڙی جومعه له یه که شوینا بکری، چونکه له زه مانی چه زره تی پیغه مبه رﷺ و له زه مانی هه ر چوار خه لیفه که یدا و تازه مانی خه لیفه «مه هدی عه بیاسیش»، له شارانی ئیسلاما، هه ر یه که جومعه کراوه. مه به ست له خوتبه و نوڙی جومعه، ده رسیکی حه فته بییه بو هه موو موسولمانان که به نه همیه تر بی له نوڙه جه ماعته که کانی تر که روژی پینج جار له چه ندلادا نه کرین.

باسی نوڙی ترس

نوڙی کاتی ترس، به شازده جوڙ له حه دیس و نایهت وه نه گیری، به لام ئیمامی شافعی - خوی لی رازی بی - چوار جوڙیانی هه لبار دووه؛

[جوڙی] یه که م، نه وه یه که دوژمن له لای قبیله وه بی؛ له م سووره ته دا، ئیمام خه لکه که بکا به دوو ریز و نوڙ دابهستی له گه ل هه موویان، کاتی که گه یشتن به سوجهی رکاتی یه که م، ریزیکیان له گه ل ئیمام سوجه به رن و ریزه که ی تریان پاسی نه مان بکه ن، که ئیمام و ریزه که ی له گه لیان سوجه یان برد و راست بوونه وه بو رکاتی دووه م، ریزی پاسه وان سوجه بیه ن و راست بینه وه و بگه نه وه به ئیمام و رکاتی دووه م بخوینن، کاتی گه یشتن به سوجهی رکاتی دووه م، ریزی پاسه وانی پيشو و له گه ل ئیماما سوجه بیه ن و ریزه که ی تر پاسه وانی بکه ن تا نه مان له سوجه سه ر به رز نه که نه وه، جا نه وانیس سوجه بیه ن و له گه ل ئیمام و ریزه که یا ته حیات بخوینن و ئیمام سه لامی نوڙیان پی بداته وه؛ نه مه، وینه ی نوڙی چه زره تی پیغه مبه ره ﷺ له غه زای «عسفان» دا؛ نه گهر له م نه وعه نوڙه دا تا قه ریزیکیان یا تا قمیك له ریزیک پاسه وانی بکه ن، نه وهش دروسته.

جوڑی دوو ههم، نه وه به که دوژمن له غیری تهره فی قبیله وه بی و نیمام خه لکه که بکا به دوو به شه وه و له گه ل ههر به شیکیانا جاریک نویره که بکا و له و کاته دا که له گه ل به شیکیانا نویره نه کا، به شه که ی تر پاسه وانی نه وان بکا؛ نه مه یش، وینه ی نویره حه زره تی پیغه مبه ره ﷺ له غه زای «بَطْنُ النَّخْلَةِ» دا.

جوڑی سیه هم، نه وه به که دوژمن ههر له غیری تهره فی قبیله وه بی، به لام نیمام خه لکه که بکا به دوو به شه وه، له گه ل به شیکیانا نویره دابه ستی و رکاتیک نویره بکا، جا نه م به شه نیه تی جیایی له نیمام بینن و بو خویان نویره که یان ته و او بکه ن و برؤن بو پاسی نیمام و باقی خه لکه که، جا به شی دوو ههم بین له پشتی نیمام وه نویره دابه ستن و نیمام رکاتی دوو ههم له گه ل نه مانه بخوینی، کاتی که نیمام دانیشت بو ته حیات، نه مانیش راست بینه وه نویره که یان ته و او بکه ن و نیمام ههر له نویره بمینیتته وه چاوه روانی نه مانه بکا تا پیی نه گه نه وه و سه لامی نویره که یان له گه لا نه داته وه؛ نه مه یش، وینه ی نویره حه زره تی پیغه مبه ره ﷺ له غه زای «ذَاتُ الرَّقَاعِ» دا. فهرمووده ی راستر، نه وه به نه م جوړه نویره سه وابی زورتره له جوړه که ی پیشو. نه گهر نویره که نویره مه غریب بو، نه وه له گه ل به شیکیانا دوو رکات نویره و له گه ل نه و به شه که یان رکاتیک بکا، یا خود به پیچه وانه وه، به لام به که میان خیری زورتره؛ نه گهر نویره چوار رکاتیان کرد، له گه ل ههر به شیکیانا دوو رکات بکات، یا بیان کا به چوار به شه وه و له گه ل ههر به شیکیانا رکاتیک بکات، نه وسا ههر به شیک له عاستی خویا هه لسیته وه نیه تی جیایی بهینی و نویره که ی خوئی به ته نها ته و او بکات تا به شی دواپی، نه وان که هه ستانه وه بو ته و او کردنی نویره که یان، نیمام له ته حیاتی ناخرا چاوه روانیان بی تا پیی نه گه نه وه، نه و جا سه لامیان له گه لا بداته وه.

له کاتیکا که نیمام خه لکه که بکا به دوو به شه وه، ههر سه هوی له رکاتی به که می ههر به شیکیانا په یدا بیی، نیمام بو یان هه ل نه گری؛ ههروه ها، سه هوی رکاتی دوو هه می به شی دوو هه می، له بهر نه وه که له ناخرا له گه ل نیمام سه لام نه ده نه وه؛ به لام سه هوی رکاتی دوو هه می به شی به که م، نیمام هه لی ناگری چونکه لیی جیا بوونه ته وه. نیمامیش ههر سه هویکی به سه را بیی له رکاتی به که مدا، کار نه کاته سه ر هه ردوو به شه که، چونکه

لەو كاتەدا يا وان لەگەنلەيا، ياخود لە ركاتى دووھەما ئەكەونە تەكى؛ بەلام سەھوئى كە لە ركاتى دووھەما بەسەريا بى، ئەو ھەر بەسەر بەشى دووھەما دىت و ناگەرپتەو ە بۆ بەشى يەكەم. لە ھەموو ئەم سى جۆرەدا، چەك ھەلگرتن بۆ نوپۇزە كەرەكان سوننەتە و بە فەرموودە يەكى ئىمامى شافىعى واجبە.

جۆرى چوارەم، ئەو يە شەرگەرم بى و ترس زۆربى و دوست و دوژمن پرژىنە ناو يەكەو؛ لەم حالەدا، بە ھەر جۆرىك بۆيان رىك بکەوى، نوپۇز بکەن دروستە؛ بە سواری بى يا بە پىادە، با رووشيان لە قىبلە نەبى، چونكە عوزريان ھەيە؛ ھەر ھە، بۆشيان دروستە بىن و بچن و رابكەن و باز بەرن لەناو نوپۇزدا، بەلام نابى لەخوپرايى دەس بکەن بە ھاوار كردن و نابى قسەى زيادە بکەن؛ كە چەكى دەستيشيان خويناوى بوو، ئەبى فرپى بدەن و چەكىكى خاوين ھەل بگرن. ئەو نوپۇزە يەو جۆرە ئەيكەن، قەزا كردنەوھى ناوى.

ئەگەر نەيانتوانى روکووع و سوجدە بىن، ئەو بۆ روکووع كەمىك لار بىنەو ە و بۆ سوجدە كەمىك زياتر؛ ئەم جۆرە نوپۇزە، دروستە لەكاتى ھەموو شۆرش و ھەرا و ھەلاتن و لى قەومانىكا كە بەھوى كردهوھى گوناھەو ە پەيدا نەبووبى؛ ھەر ھە لەكاتى راكردنا لەبەر تاگر و لافاو و دروندە و زۆردارى ستەمكار و خاوەن قەرز ئەگەر قەرزارە كە لات بى و بترسى ئەگەر بىگرن بىخەنە بەندىخانەو ە. ئەگەر لەدوورەو ە تاپۆيەك دەركەوت و وايان زانى دوژمنە و نوپۇزى ترسيان كرد، كەچى بۆيان دەركەوت دوژمن نەبوو، واجبە قەزاي ئەو نوپۇزە بکەنەو ە.

باسى نوپۇز نەكەر

ئەگەر كەسىك نوپۇزى نەئەكرد چونكە باوھرى بەو نەبوو كە نوپۇز واجبە، ئەو بە كافر ئەناسرى و بەم بى باوھرىيەى، حوكمى «مۇتد» لە دىن ھەلگەراوى ھەيە. پىويستە ئىمام داواى تۆبە و پەشىمانى لەم شەخسە بكا؛ جا ئەگەر ھەر بەردەوام بوو لەسەر دەرختىنى بى باوھرىيەكەى، حوكمى كوشتنى ئەدا؛ ئەگەر لەبەر تەمەلىش تەركى

نوڭزى ئه كورد، ئه وه لىي رائه وه ستين تا له وه ختى ناچارى لائه دا كه وه ختى نوڭزى عه سره به نيسبه ت نوڭزى نيورپووه و وه ختى نوڭزى عيشايه به نيسبه ت نوڭزى مه غريبه وه؛ ئه گهر ههر نه يكرد، ئه و كاته ئيمام داواي په شيمان بوونه وه لى ئه كا؛ جا ئه گهر گوڭى نه دايه، واجبه ئيمام بدا له گهر دنى، به لام ئه م كوشتنه ي، به «حَدِّ» ي شه رعى دائه نرى نه ك له به ر كافر بوونى، چونكه مادام باوه رى وا بووه كه نوڭز واجبه، به نه كرده كه ي كافر نابى [و] له بهر ئه وه، پاش كوشتنه كه ي، ئه شو ررى و نوڭزى له سه ر ئه كرى و له گو رستانى موسولمانانا ئه ني زرى و نيشانه ي قه بره كه شى كوڭر ناكري ته وه.

باسى نوڭزى سوننه ت

زانايانى ئاين، فه رموويانه: گه و ره ترين شتى له دلا بى، ئيمان و باوه ربه به خوا و پيغه مبه ران و مه لائيكه و ئه و كتيبانه ي كه خوا به هو ي جيبه ر ئيله وه بو پيغه مبه رانى نار دوون و به رو زى قيامه ت و به قه زا و قه ده ر، گه و ره ترين كرده وه به كيش كه به له ش بكرى «شهادتین» ه، ئه نجا نوڭزه، نوڭزى فه رزى عه ين له هه موو فه رزى كى تر گه و ره تره؛ نوڭزى سوننه تيش له هه موو سوننه تى كى تر گه و ره تره؛ ئه مجار رو ژوو، جا حه ج و زه كات. مه به ست له م باسه، ئه مه به كه ئينسان زور خه ريك بى به به كى له مانه وه و باقى ئادابه كانى ئيسلاميش به جى بينى؛ ئه گينا، گومان له وه دا نيبه كه رو ژووى رو ژي ك گه و ره تره له دوو ركات نوڭز. له ناو فه رزى كيفايه شدا، گه و ره ترين شت خوڭندنه؛ فه رزى، له باقى فه رزه كان و سوننه تى له باقى سوننه ته كان گه و ره تره^۱؛ به لام له سه ر فه رمووده ي «ئيمامى غه زالى» و گه لى له زانايان، له پاش ئيمان هينان و وتنى «شهادتین»، هه رچه ند هه موو فه رزى كى عه ين يا كيفايه واجبه بكرى، به لام فه زل و گه و ره بى كرده وه، به گوڭره ي مه سلله حه تيكه له و كرده وه وه په يدا ببى؛ به ميسال، ئينسانى كى رژد دره مى بدا به داماوئ ئه وه خي رى زور تره له وه كه رو ژي ك به رو ژوو بى و شه وي ك نوڭز بكا.

۱. توحفه، به رگى دو وه م، لاپه رى ۲۲۰.

نوڙی سوننه ت، دوو جوڙه؛ جوڙیکیان، جهماعهت سوننه ت نیبه تیایا و جوڙیکیان جهماعهتی تیا سوننه ته. له جوڙی یه که مه، «رَوَاتِب»، واته سوننه ته دامه زراوه کانی بهرودوای نوڙه کان؛ نه وهی که «مُؤَكَّدَة» یه و خیری زورتره له ناو «رواتب» ه کانا، دوو رکاته له پیش نوڙی به یانی و دوو رکات له پیش نیوه پږو و دوو رکات له پاش نیوه پږو و دوو رکات له پاش مه غریب و دوو رکات له پاش عیسا؛ نه وهشی که «غیره مؤكدة» یه، دوو رکاتی تره له پیش نیوه پږو دا و دوو رکات له پاشیه وه و چوار رکات له پیش عه سردا و دوو رکات له پیش مه غریبدا و دوو رکات له پیش عیشادا؛ نوڙی جومعهش وهك نیوه پږو وایه له م رووه وه.

سوننه ته ئینسان له پاش سوننه تی پیش به یانی، له سهر شانی راست راکشی روو به قبیله [و] دهستی راستی بخاته ژیر سهری بو به یین خستنی نه و نوڙه و نوڙی به یانیه که ی و بو بیرکر دنه وه له وه زعی قهر و مردن. سوننه ته سوننه تی پیش به یانی و مه غریب و عیسا کورت بن. له رکاتی یه که می سوننه تی پیش به یانیدا، سووره تی «الکافرون» و له رکاتی دووه میا، سووره تی «الإخلاص» بخوینی، ههروه ها نه م دوو سووره ته سوننه تن له هه ر نوڙیکی سوننه تا که خویندنی سووره تی تایبه تی بو دانه نرابی؛ هه ر وه ها، سوننه ته خویندنی سووره تی «الأنشراح» له رکاتی یه که م و سووره تی «الفیل» له رکاتی دووه می سوننه تی به یانیدا.

وهختی سوننه ته «قَبْلِيَّة»: پیشینه کان، دهس پی نه کات به هاتنی وهختی نوڙه فهرزه کان، وهختی «بَعْدِيَّة»: پاشینه کانیش، دادیت به لی بوونه وه له نوڙه فهرزه که؛ نه مانه نه گهر فهوتان، به قهزا گیرانه وه یان سوننه ته؛ هه روا هه ر سوننه تی که خاوه ن وهخت بی نه گهر فهوتا، سوننه ته قهزا بگریته وه. فهوتانی نه م «رَوَاتِب» انه، به نه مانی وهختی فهرزه کانه.

لای که می نوڙی سوننه تی «وَتْر»، رکاتیک و لای ژووروی یازده رکاته، لای خواری که مالیشی، سی رکاته. سوننه ته بو هه ر که سی که له رکاتی زیاتر بکا، له ناخری هه موو دوو رکاتیکا، ته حیات بخوینی و سه لام بداته وه، له تاقه رکاته دوا ییه که شیا،

ته حیات بخوینئ و سه لام بداته‌وه؛ ئەم وه زعه، پئی ئەلین «فهلل» و خیری زۆرتره له «وهسل» که له دوو رکاته کانا سه لام نه داته‌وه ههتا رکاتی ئاخیریشیان له گه‌لا ته خوینئ، نه و جار سه لام بداته‌وه؛ دروسته له م کاتی وه سله‌دا، له ئاخری دوو رکاتی دواپیدا، به کی ته حیاتیک بخوینئ و یا هه‌ر له ئاخری به ک رکاته که‌دا، ته حیات بخوینئ و سه لام بداته‌وه بو‌ئه‌وه که شیوه‌ی نه‌چیتته سه‌ر شیوه‌ی نوێژی مه‌غریب. سوننه‌ته له سئ رکاتی ئاخری وه‌ترا، له به که میانا، سووره‌تی «الأعلى» و له دووه میانا، سووره‌تی «الکافرون» و له سیهه میانا، سووره‌تی «الاحلاص» و «الفلق» و «الناس» بخوینئ [و] له پاش نوێژه که‌ش، سئ جار بلی: «سُبْحَانَ الْمَلِكِ الْقُدُّوسِ»، ئەمجار بلیت: «اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِرِضَاكَ مِنْ سَخَطِكَ، وَ بِمُعَافَاتِكَ مِنْ عُقُوبَتِكَ، وَ بِكَ مِنْكَ، لَا أُحْصِي ثَنَاءً عَلَيْكَ أَنْتَ كَمَا أَثْنَيْتَ عَلَيَّ نَفْسِكَ، فَلَكَ الْحَمْدُ حَتَّى تَرْضَى، وَ لَكَ الشُّكْرُ إِذَا رَضِيتَ».

وه‌ختی سوننه‌تی وه‌تر، و له به‌ینی نوێژی عیسا و تلووعی فه‌جرا. سوننه‌ته بو‌یه‌کی لای وایی شه‌و خه‌به‌ری ته‌بیتته‌وه و به‌وی شه‌و نوێژ بکا، ئەو نوێژی وه‌تره بخاته پاش شه‌و نوێژه‌وه؛ ئەگه‌ر هات و نوێژی وه‌تری له پیشاکرد، جا شه‌و نوێژی کرد، نایی نوێژی وه‌تر دووباره بکاته‌وه چونکه دوو وه‌تر له تاقه‌شه‌ویکا دروست نییه. جه‌ماعه‌ت سوننه‌ته له وه‌تری ره‌مه‌زانا، خواه بکه‌ویته پاش جه‌ماعه‌تی ته‌راویحه‌وه یا نه. خویندنی قونووت سوننه‌ته له ئیعتیدالی رکاتی ئاخری وه‌ترا له نیوه‌ی دواپی مانگی ره‌مه‌زانا و له‌دوای قونووته‌که‌یش سوننه‌ته‌ دو‌عا‌ی «اللَّهُمَّ إِنَّا نَسْتَعِينُكَ» تا ئاخری بخوینئ، خوا به‌ته‌نیا بی یا له‌گه‌ل جه‌ماعه‌تا بی.

له‌به‌شی به‌که‌مه، دو رکات سوننه‌تی «إشراق»: هه‌تا و که‌وتن، که وه‌خته‌که‌ی، له‌پاش به‌رزه‌وه‌بوونی روژه‌ئه‌وه‌نده‌ی رمی؛ راستتر ئەوه‌یه ئەم نوێژه‌غه‌یری سوننه‌تی چیشته‌نگایه. هه‌روا، سوننه‌تی «ضحی»: چیشته‌نگا؛ وه‌ختی ئەم نوێژه، پاش ئیشراکه‌تا «استواء»، واته‌گه‌یشتنی خو‌ر به‌ناوه‌راستی ئاسمان و باش وایه له‌چواربه‌کی روژا بکری؛ لای که‌می، دوو رکاته و لای ژووری هه‌شت رکاته؛ له‌رکاتی به‌که‌ما، سووره‌تی «الشمس» و له‌دووه‌ما، سووره‌تی «الضحی» بخوینئ؛ ئەگه‌ر له‌دوو رکات زیادی

کرد، له هه موو دوو رکاتیکا، سووره تی «الکافرون» و «الاحلاص» بخوینی. ههروهه، له م به شه یه، سوننه تی «بعد الزوال» که بریتیه له چوار رکات و دوو دوو ته کرین بهر له «رواتب» ی نیوه پو. هه ر له م به شه یه، سوننه تی «أوابین» له بهینی نوژی مه غریب و عیشادا؛ لای خواریوی ته م سوننه ته، دوو رکات و لای که می که مالی، چوار رکات [و] میانه ی، شهش رکات و لای ژووروه که ی، بیست رکاته. هه روا، سوننه تی «صلاة التَّسْبِيح» که بریتیه له چوار رکات و وه ختی تاییه تی نیبه و له شه و و له روژا ته کری، جا یا له شه و روژیکا جاری، یا هفته ی جاری، یا مانگی جاری، یا له سالیکا جاری، یا له عومرا جاری؛ ته گه ر له شه واکری، دوو رکات دوو رکات سه لام ته دریته وه وه ته گه ر له روژا بکری، به سه ر یه که وه ته کری وه کوو نوژی نیوه رو؛ له هه موو رکاتیکا هفتا و پینج جار ته وتری: «سُبْحَانَ اللَّهِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاللَّهُ أَكْبَرُ»؛ بو خویندنی ته مانه، دوو شیوه هه یه؛ یه که م، ته وه یه له پاش خویندنی فاتحه پازده جار و له رکوو عا ده جار و له ئیعتیدالا ده جار و له هه ر سوچه یه کا ده جار و له دانیشتی بهینا نا ده جار و له دانیشتی ئیستیراحه تی پاش سوچه کانا - ته گه رکاتی هه ستانه وه بی - یا له پیش ته حیاتا - ته گه رکاتی ته حیات بی - ده جار؛ شیوه ی دووهه میش، ته وه یه ته و پازده جاری پاش فاتحه یه له پیش فاتحه دا بخوینری و ده جاره که ی دانیشتی پاش سوچه کانیش، له پاش فاتحه و باقیه کانیش، له شوینی خوینا نا بخوینرین؛ ته گه ر که سیك له م نوژه دا، هه موو ته سبب حاته که ی ته رك کرد، نوژه که ی ته بی به سوننه تی رووت و له م نوژه ده رته چی، به لام ته گه ر هه ندیکانی ته رك کرد، ته وه هه ر «صلاة التَّسْبِيح» ه، ته وه نده هه یه خیری که متره له وه که هه مووی بخوینی؛ له رکاتی یه که می ته م نوژه دا، سوننه ته سووره تی «الکافرون» و له رکاتی دووهه میا، سووره تی «الإحلاص» بخوینی.

هه ر له به شی یه که مه، نوژی «تَهَجُّد»: شه و نوژ له پاش نوستن و بیدار بوونه وه. لای که می ته م نوژه، دوو رکاته و لای ژووروه یه ته ندازه یه کی دیاری نیبه، به لام که راهه تی هه یه «قیام» ی هه موو شه و و به تاییه تی، قیامی شه وی جومعه؛ ههروهه کوو

که راهه تی هه به ته رکى ته هه ججود بۆ که سیك که عاده تی پیوه گرتبی. سوننه ته بۆ ته و که سهی شه و نویژ نه کات، به رۆژا چاشته خه و بکات و له ته ووه لی شه ویشه وه ماوه یه ک بنوی تا بتوانی به ئیستیراحه ت هه لسیته وه و نویژه که ی بکا. نه گه که سیك ریوار بو و نه یته توانی شه و هه لسیته وه بۆ نویژی ته هه ججود، نه توانی پاش نویژی عیسا و «رأبته» و وه تر، دوو رکاتی تر بکا له جیاتی شه و نویژ. سوننه ته که به شه و خه به ری بو وه وه، ده ست به روویا بینى و روو بکاته ئاسمان و ئایه تی ﴿إِنَّ فِي خَلْقِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَ اخْتِلَافِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ آيَاتٍ لِأُولِي الْأَلْبَابِ﴾ بخوینى و شه و نویژه که ی به دوو رکات نویژ ده س پی بکا و دوعا و ئیستیغفار بکا و له خوا بپاریته وه.

هه روا له به شی یه که مه «تَحِيَّةُ الْمَسْجِدِ»، واته نویژی دیاریی مزگه وت، یه عنی هه ر کاتی که ئینسان رۆیشته مزگه وته وه، دانه نیشى تا دوو رکات نویژ نه کا؛ نه م نویژه، ته کرار نه بیته وه به ته کرار بوونه وه ی چوونه مزگه وت و به هه ر نویژیکی تریش پیک دى، فه رز بی یا سوننه ت، حازر بی یا قه زا؛ به م مه عنا، «تَحِيَّةُ الْمَسْجِدِ»، دیته جى، به لام به بی نییه تی تاییه تی، نه و خیره ی نییه. نه م نویژه نه فه وتی به دانیشن له مزگه وتا، به و شه رته که بزانی و نیازی نه کردنی نه و نویژه ی هه بی، هه روا به نه زانین و له بیر چوونه وه، نه گه ر زوری پی بجى، به لام نافه وتی به راوه ستان له مزگه وتا، هه رچه ند ماوه که یشى زور بی. سوننه ته بۆ یه کى که نه م نویژه نه کا، که رۆیشته مزگه وته وه، بلی: «سُبْحَانَ اللَّهِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاللَّهُ أَكْبَرُ، وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ». هه روا، له به شی یه که مه سوننه تی ده س نویژ؛ به م مه عنا هه ر کاتی که سیك ده س نویژی گرت، به دواى نه و ده س نویژه دا دوو رکات نویژ بکات. هه ر له م به شه یه، سوننه تی ئیحرام، به م جوړه له پیش نه وه دا که نییه تی ئیحرام و چوونه ناو حه ج یا عه مره بهینى، دوو رکات نویژ بکا. هه روا سوننه تی ته واف، یه عنی به ر له ده س کردن به گه ران به ده وری مالى که عبه ی پیروژدا، دوو رکات نویژی سوننه ت بکا و [له وانه یه:] سوننه تی «صَلَاةُ الْحَاجَةِ»، واته هه ر کاتی که ئینسان پیوستیه کی بو، دوو رکات نویژ بکات و له خوا بپاریته وه بۆ نه وه که نه و ئیشه ی بۆ جى به جى بی. «صَلَاةُ

الإِسْتِخَارَةَ» یش که واته هەر کاتئ ئیشیکئ له پِشَا بوو و نه یئه زانی چاکه یا خراپه، دوو رکات نوپڑی ئیستیخاره بکاو له ئاخری نوپڑه که دا، له خوا بپارپته وه بۆ ئه وهی له بابته ئه و ئیشه وه دلی روشن بیته وه. جا ئه گهر به جاری هیچی دهس نه کهوت، دوو باره ی بکاته وه تا شتیکی بۆ روشن ئه بیته وه.

ههروهها له مه شه یه «صَلَاةُ السَّفَرِ»، یه عنی کاتیک که ویستی بچی بۆ سه فه ر، دوو رکات نوپڑ سوننته ته بوئ، له رکاتی یه که ما، سووره تی «الکَافِرُونَ» و له رکاتی دووهه ما سووره تی «الْاِخْلَاصِ» بخوینئ. هه روا «صَلَاةُ الْقُدُومِ»، واته سوننته تی هاتنه وه له سه فه ر، به م رهنگه که له سه فه ر گه رایه وه، له پِش ئه وه دا که برواته ماله وه، بچی بۆ مزگه وت دوو رکات نوپڑی سوننته تی هاتنه وه بکات. هه روا، سوننته تی بانگ، یه عنی که بانگده ر بانگی دا، پاش جواب دانه وه ی بانگه که ی، دوو رکات نوپڑ بکا به ر له کردنی «رَوَاتِبِ». سوننته تی «رَفَافِ» یش، یه عنی له پاش عه قدی نیکاح و به رله وه ی بچیته لای بووک دوو رکات نوپڑ بکا. «صَلَاةُ الْمُسَافِرِ» یش، به م رهنگه ئینسان که گه یشته هه ر مه نزلئیک، دوو رکات نوپڑ بکات. سوننته تی «تَوْبَةِ» یش، یه عنی هه ر کاتئ که ویستی ته وبه بکا له گوناھئ، له پِش ته وبه که دا، دوو رکات نوپڑ بکا. سوننته تی ده رچوون له حه مامیش، به م رهنگه که له حه مام هاته ده ره وه، ئه گه ر شوینه که بۆ ئه وه دهس بدا نوپڑی تیا بکرئ، دوو رکات نوپڑ بکا.

هه رله به شی یه که مه، سوننته تی «مُطْلَقِ» یه عنی نوپڑئ که نه به سراپی به وه ختیک و سه به بیکی تاییه تییه وه؛ نوپڑی وا، ژماره و ئه ندازه ی نییه؛ حه زره ت ﷺ، فه رموویه تی: «نوپڑ، خیریکه دانراوه بۆ موسولمان، زوری لی بکا یا که م»؛ که وابوو، نوپڑی سوننته تی موته لق، هه میشه دروسته هه رچه ند نییه تی ژماره یه کی لی نه هیئئ، یاخود ته نها رکاتیک بکا و ته حیات بخوینئ و سه لام بداته وه، ئه مه که راهه تی نییه. ئه گه ر نییه تی هیئا بۆ زیاتر له رکاتئ، ئه وه سوننته ته له هه موو دوو رکاتیکه ته حیات بخوینئ و سه لام بداته وه. ئه گه ر نییه تی هیئا بۆ ژماره یه کی تاییه تی، ئه توانئ هه ر له نوپڑه که دا له و ژماره یه زیاد بکا، به و شه رته پِش ئه وه که بگا به وه ختی زیاده که، نیازی کردنی ئه و زیاده یه بکا.

هه‌روه‌ها ئه‌توانی له‌و ژماره‌یشه‌که‌م بکاته‌وه، به‌و شه‌رته‌ له‌پیش ئه‌وه‌داکه‌ بگاته‌ ئه‌وه‌ی ئه‌یه‌وی لای بیا، نیازی لابر‌دنی بکا. ئه‌گه‌ر نییه‌تی دوو رکاتی هینا‌که‌چی له‌پاش ئه‌و دوو رکاته‌ هه‌ستایه‌وه‌ بۆ رکاتیکی‌تر، ئه‌مه‌ ئه‌گه‌ر به‌زانست و ده‌ستی قه‌سد بوو، نوێژه‌که‌ی به‌تال ئه‌بێته‌وه‌ وه‌ ئه‌گه‌ر نه‌یئه‌زانی یا به‌سه‌هو هه‌لسایه‌وه‌، پێویسته‌ ده‌س به‌جی بگه‌رپێته‌وه‌ بۆ دانیشتنه‌ پێشووه‌که‌ی، جا ئه‌گه‌ر مه‌یلی له‌ زیاده‌ بوو، نییه‌تی زیاده‌ به‌ینی و هه‌ستی بیکا، ئه‌گینا سه‌لام بداته‌وه‌.

سوننه‌تی «مُطَلَقٌ»، به‌شه‌وا خیری زۆرت‌ره‌ له‌ روژ؛ بۆ سوننه‌تی شه‌ویش ئه‌گه‌ر شه‌وی کرد به‌ سێ به‌شه‌وه‌، به‌شی ناوه‌راستیان خیری زۆرت‌ره‌ وه‌ ئه‌گه‌ر کردی به‌ دوو به‌شه‌وه‌، ئاخریان خیری زۆرت‌ره‌ له‌ به‌شی یه‌که‌م.

بیدارین! ئه‌و به‌شه‌ سوننه‌ته‌که‌ جه‌ماعه‌تی تیا سوننه‌ت نییه‌، ئه‌گه‌ر به‌ جه‌ماعه‌تیش بکری که‌راهه‌تی نییه‌، چونکه‌ که‌راهه‌ت پێویستی به‌ مه‌نع و ری‌لی‌گرتنی تایه‌تیبه‌ و ئه‌مه‌ش نییه‌؛ هه‌رچه‌ند ئه‌گه‌ر به‌ته‌نها بکری، خیری زۆرت‌ره‌، به‌لام «شیخ سوله‌یمان کوردی»، له‌ «فتاوی» که‌یا، نه‌قل ئه‌کا له‌ «ئیمامی نه‌وه‌وییه‌وه‌» که‌وا: ئه‌گه‌ر ترسمان هه‌بوو له‌وه‌ که‌ خه‌لك ئه‌و جه‌ماعه‌ته‌ بکه‌ن به‌ عاده‌ت و به‌ شتیکی مه‌شرووعی بزنان، ئه‌وه‌ دروسته‌ به‌لكوو پێویسته‌ کاربه‌ده‌ستی وه‌خت، مه‌نعی ئه‌و جه‌ماعه‌ته‌یان لی‌بکا، چونکه‌ فه‌سادی دینی لی‌وه‌ په‌یدا ئه‌بی و پێویسته‌ موسوڵمانان له‌سه‌ر شارپه‌نگه‌ی سوننه‌تی پینغه‌مه‌ر ﷺ برۆن به‌ ریدا.

ئه‌و به‌شه‌ نوێژی سوننه‌تانه‌ که‌ سوننه‌ته‌ به‌ جه‌ماعه‌ت بکری، بریتین له‌ نوێژی ته‌راویح و هه‌ردوو جه‌ژن و نوێژی مانگ و روژگیران و نوێژه‌ بارانه‌ و نوێژی وه‌تری پاش ته‌راویحی مانگی ره‌مه‌زان.

نوێژی ته‌راویح

ئهم نوێژه‌، له‌ مانگی ره‌مه‌زانی، سالی دووی هه‌جره‌تدا دامه‌زراوه‌؛ چه‌زه‌ت ﷺ، له‌ شه‌وی بیست و سێ و بیست و پینج و بیست و چه‌وتی ئه‌م مانگه‌دا، هه‌شت رکات

ته راويحي به دوو رکات دوو رکات له گه لّ ته سحابه کانا کر دووه. هر چهند چه زرهت
 هم چهند رکاته ي به شيوه ي ئيمامهت نه نه کرد، به لام ته سحابه کان ئيقتيدايان پي نه کرد
 و نه ويش ريي لي نه نه گرتن، له مه وه جه ماعت له ته راويحا بووه به سوننهت. چه زرهت
 بيچگه له م سي شه وه ته شريف ي نه نه هات بو مزگه وت بو هم نوڙه. که پرسياريان لي کرد
 له سه به بي نه هاتني، فرمووي: «ترسام فهرز بکري له سهرتان»؛ «مَعَ الْعِلْمِ»، له
 ريوايه تيکا هه يه که چه زرهت له مالي خويا بيست رکات نوڙي ته راويحي ته واو
 کر دووه، ئيتر له سهر هم وه زعه، چه زرهت ﷺ و ته سحابه کاني له زه ماني خويا و
 ته سحابه کان له زه ماني «چه زره تي نه بووه کر» و تا ساليکيش له خه لافه تي «چه زره تي
 عومه ر»، هه شت رکات ته راويحي نه و سي شه وه يان له مزگه وت و باقيه که يان له ماله وه
 نه کرد، نه نجا چه زره تي عومه ر، له سالي دووه مي خه لافه تي خويا، فرمووي: تازه
 ئيمه ترسي واجب بووني نوڙي ته راويحمان نيه، که واته، با هه مووي به جه ماعت
 بکه ين له مزگه وتا، وه نه و چهند شه وه ي زه ماني چه زرهت، نه وه باشتره چونکه
 موسولمانان به م جوړه هم عيباده ته يان جوانتر بو نه کري و ناره زووي زيندوو
 کر دنه وه ي شه واني ره مه زانيان زيادتر نه بي؛ له بهر نه وه، فرماني دا به «ئوبه يي» کوري
 که عب - که قورئان خوښيکي باش بوو - بي به پيش نوڙ بو پياوان و فرماني دا
 «سوله يمان» کوري «حتمه» بي به پيش نوڙ بو ژنان، به م جوړه نوڙي ته راويح
 هه مووي کرا به جه ماعت له «مه دينه ي مونه ووه ره» دا و له شاراني تري ئيسلاميشا
 دهنگي دايه وه و هه موو ته سحابه کان قايل بوون به وه که ته راويح به جه ماعت بکري و
 بوو به ئيجماع، هه تاوه کوو «چه زره تي عوسمان»، دوعاي خيري کرد بو «چه زره تي
 عومه ر» و فرمووي: خوا دلي نووراني بکا وه ک مزگه وته کانماني به م نوڙه نووراني
 کرد؛ که واته، نه سلي نوڙي ته راويح و جه ماعت کردن له هه شت رکاتيا، سوننه تي
 پيغه مبه ره و له و دوازه رکاته که يا، ئيجماعي بي دهنگي ته سحابه و باقي موسولماناني
 له سهر دامه زراوه^۱.

۱. نه مه، له «فتح الباري» شهرحي «بخاري» و له «توحفة» و «شيواني» و «حاشيه ي جه مه ل» دا
 نووسراوه.

وهختی نوژی ته راویح، دهس پی نه کا له پاش کردنی نوژی عیساوه تا به ره به یان. واجبه له سهر نه و که سه ی نه م نوژه نه کا، نییه تی دوو رکات سوننه تی ته راویح یا «قیام» ی ره مه زان بهینی و نه بی پاش هر دوو رکاتیک، ته حیات بخوینی و سه لام بداته وه؛ نه گهر چوار رکاتی خسته یه ک و سه لامی دایه وه، نوژه که ی دانامه زری؛ نه گهر که سیکیش ته نها ههشت رکات یا چوار رکات یا دوو رکات ته راویح بکا، نه وه له سهر زاهیری «ابن حجر» و فهرموده ی زانا گه روره کانی پاش نه وه، نه سللی سوننه تی ته راویحی بو دیته دی، به لام ئاشکرایه خیری بیست رکاته که ی دهس ناکه وی.

باسی نوژی جه ژنه کان

نه م نوژانه، سوننه تن و جه ماعه تیشیان تیا سوننه ته؛ هه روه ها، سوننه تن بو ته نیا و بو ریوار و ژن. وهختی نه م نوژانه، له بهینی خور که وتن و لادانیایه تی له ناوه راستی ئاسمان، به لام سوننه ته نه کرین تا خور نه وه نده ی رمیک بهرز نه بیته وه؛ نوژی جه ژن، دوو رکاته؛ نوژ که ره نه بی نییه تی سوننه تی جه ژنی ره مه زان یا قوربان بینی و «الله أكبر» بکا، جا دوعای ئیفتتاح بخوینی و له پاش ئیفتتاح، له رکاتی یه که ما، حهوت «الله أكبر» بکا و له بهینی ته کیبره کانا، نه وه نده ی ماوه ی خویندنی ئایه تیکی مام ناوه ندی «معتدل» راوهستی «تهلیل» و «تمجید» و «تکبیر» بکا، جوان وایه بلی: «سُبْحَانَ اللَّهِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاللَّهُ أَكْبَرُ» نه نجا «أَعُوذُ بِاللَّهِ» تا دوی بخوینی و فاتحه بخوینی؛ له رکاتی دووه میشا، پاش «الله أكبر» ی هه لسانه وه، پینج جار «الله أكبر» بکا و ویرده پیشوو که بخوینی و له هه موو نه م «تکبیر» انه دا، دهس بکاته وه و زیگری پیشوو به پانه مه کی بخوینی. نه م «تکبیر» انه، فهرز نین، هه روا له «أَبْعَاضُ» یش نین. نه گهر یه کیک ته رکی کردن و دهستی کرد به خویندنی سووره تی فاتحه، نابی بگه ریته وه سه ریان و سوجه ی سه هویشی ناوی. له پاش فاتحه، له رکاتی یه که ما، سووره تی «ق» یا «سَبَّحْ اسْمَ» و له رکاتی دووه ما، «اقْتَرَبْتَ» یا «هَلْ أَتَاكَ» به ئاشکرا بخوینی. سوننه ته

۱. هه ر مه موومیک قه زای له سهر بی، قه زای دوو رکات نوژی به یانی بکاته وه و نه «الله أكبر» ه کان و نه زیکره کان بخوینی و نه دهستی بهرز بکاته وه.

له پاش نویژه که، دوو خوتبه بخوینریته وه وهك خوتبهی جومعه، به لام خه تیب، له جهژنی رهمه زانا ئادابی زه کاتی فیر و له جهژنی قوربانان ئادابی قوربانی کردن و گه ورهیی قوربانان دان باس بکا بو گوئی گرتوه کان؛ سوننه ته له سه ره تایی خوتبهی یه که مدا نو جار و له سه ره تایی خوتبهی دووه ما حوت جار «الله اکبر» بکا، یه که له دوای یه که.

سوننه ته خو شووردن بو ئه م جهژنانه، وه خته که شی له نیوه شه وه وه یه؛ هه ره ها، سوننه ته خو بو ن خو ش کردن و خو جوان کردن له م جهژنانه دا وه که بو نویژی جومعه. سوننه تیشه ئه م نویژانه له مزگه و تا بکرین. سوننه ته ئی حیا کردنه وه ی شه وه کانیا ن به عیبادت و تاعت. له جهژنی رهمه زانا، سوننه ته بنیادهم بهر له نویژ شتی بخوا، به لام له جهژنی قوربانان هیچ نه خوا تا له نویژ ئه بیته وه. سوننه ته هه موو که سی به یانی زوو پروا بو مزگه و ت، ئیمام نه بی، ئه و ئه بی له کاتی نویژا پرواته مزگه و ت. سوننه ته نویژ کهر به ئه دهب و ئارام پروا به پێدا. بو ئیمام نه بی نویژی سوننه ت که راهه تی نییه له پیش نویژی جهژندا.

باسی هندی له ئادابی جهژن

سوننه ته «الله اکبر» کردن له خو رئا و ابوونی روژی پیش هه ردوو جهژنه وه، له مه نزل و ریگه و بان و مزگه و ت و نا و بازارا، به ده نگی بهرز؛ له جهژنی رهمه زانا، ئه م سوننه تیه تی «الله اکبر» کردنه، دوایی دی به وه که ئیمام نویژی جهژن دابه ستی، «الله اکبر» ی شه وی جهژنی رهمه زان، «مُطْلَق» ه، چونکه نه به سراوه به تنها وه ختی پاش نویژه وه. فه رمووده ی راستتر، ئه وه یه له پاش نویژی مه غریب و عیشای شه وی جهژن و به یانی روژی جهژندا، «الله اکبر» سوننه ت نییه، به لام ئیمامی نه وه وی له «الاذکار» دا ئه وه ی به راستتر زانیوه که له پاش ئه م نویژانه ش سوننه ته.

«الله اکبر» کردن له جهژنی قوربانان سوننه ته، له به یانی روژی عه ره فه وه، له پاش هه موو نویژیکی فه رز و سوننه تدا، حازر بی یا قه رز، تا عه سری دواروژی «أَيَّامُ التَّشْرِيقِ»

كە رۆزى سېھمى پاش جەژنى قوربانە. ئەم «اللّٰه أكبر» انە، ناو ئەبرىن بە تەكبىرى «مقیّد»، لەبەر ئەوہ كە بەسراون بە دواى نوپژە كانەوہ؛ راستتر ئەوہیہ ئەم تەكبىرە موقەییەدانە لە تەكبىرى موتلەق گەورەترن، بەلام تەكبىرى موتلەقى شەوى جەژنى رەمەزان لە تەكبىرى موتلەقى شەوى جەژنى قوربان گەورەترە.

ئەم وەزەى كە وتمان، بۆ غەبرى حاجىیە كانە، چونكە حاجى نابی لە شەوى جەژنى قورباننا «اللّٰه أكبر» بكا، بەلكوو ئەبى خەرىك بى بە وتنى «لبيك، لبیک» ەوہ؛ سوننەت نبیە بۆ حاجى لە بەیانى عەرەفەوہ دەس بكا بە «اللّٰه أكبر» كردن، بەلكوو لە نیوہرۆى رۆزى جەژنى قوربانەوہ دەس پى بكا تا بەیانى ئاخىر رۆزى «أَيَّامُ التَّشْرِيقِ». ئەو سىغە یە كە جوانە بۆ تەكبىر لە جەژنە كانا، ئەمە یە: «اللّٰه أكبر، اللّٰه أكبر، اللّٰه أكبر، لا إله إلا الله و الله أكبر، الله أكبر و لله الحمد». سوننەتە «كبيراً، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ كَثِيرًا، وَ سُبْحَانَ اللَّهِ بُكْرَةً وَأَصِيلًا» یش زیاد بكا لەسەر ئەم زىكەر.

ئەگەر لە رۆزى سېھمى مانگى رەمەزانا، لەپیش زەوالا، شەھادەتیاندا بە چاوپى كەوتنى مانگ لە شەوى پېشوودا، ئەوہ واجبە رۆزوو بشكىنن و نوپژى جەژنىش بكنە؛ ئەگەر لەپاش زەوالىش تا غورووب ئەو شەھادەتەیان دا، رۆزووہ كە ئەشكىنن و نوپژە كەیان فەوتاوہ و ھەر وەختى قەزا بكرىتەوہ، باشە؛ ئەگەر لەپاش مەغرىبى رۆزى سېھمىش شەھادەتیاندا بەوہ كە دوپنىشەو مانگيان بىنیوہ، ئەوہ ئەو شەھادەتە قەبوول ناكرى و سبەینى بەجەژن دائەنرى.

بزانن! موسافەحە و جەژنە پىرۆزە لە ھەردوو جەژنە كانا سوننەتە؛ سوننەتە دوعاى خىر بۆ یەكتر بكنە؛ ھەر وەھا، سوننەتە پىرۆزبایى بەبۆنەى داھاتنى سالى تازە و مانگى تازەوہ.

باسى نوپژى رۆز و مانگ گىران

ئەم نوپژە، سوننەتە؛ سوننەتیشە بە جەماعەت بكرى. بۆ كردنى ئەم نوپژە، سى شىوہ

ھە یە؛

یه که م، ئەو یه نییه تی نوئیژی سوننه تی روژگیران یا مانگ گیران بهیئنی، وه که سوننه تی به یانی که بریتیه له دوو رکات و له ههردوو رکاته که دا له پاش خویندنی فاتیحه، سوورته بخویننی و یه رکووع و دوو سوجده ببا و ههردوو رکاته که به و جوړه بکا، جا ته حیات بخویننی و سه لام بداته وه؛

دوو هه م ئەو یه له هه موو رکاتیکا فاتیحه بخویننی، جا سوورته تی بخویننی له سوورته ورده کان و رکووعیکی عاده تی ببا و کاتی که سه ری به رز کرده وه بو ئیعتیدال، دوو باره فاتیحه بخویننی و سوورته تیک له سوورته تانه بخویننی و رکووع بباته وه و له رکووع به رز بیته وه بو ئیعتیدال، جا دانه وی ههردوو سوجده و دانیشتی مابه ییان، وه که له باقی نوئیژه کانا، به جی بیئنی؛ ئەمە رکاتیک، ههروه ها رکاتی دوو هه میش ته واو بکا، جا ته حیات بخویننی و سه لام بداته وه؛

شیوه ی سیئهه میش - که شیوه یه کی زور کامله - ئەو یه له هه موو رکاتیکا دوو جار فاتیحه بخویننی و دوو جار رکووع به ری، وه که وتمان، به لام له پاش جاری یه که می فاتیحه که ی، یا سوورته تی «البقرة» یا به ئەندازه ی ئەو سوورته ته له ئایه تی تر بخویننی و له پاش جاری دوو هه می فاتیحه که ی، به ئەندازه ی دووسه د ئایه ت له «البقرة» و له پاش فاتیحه ی جاری سیئهه م، به ئەندازه ی سه د و په نجا ئایه ت و له پاش جاری چواره م، ئەو نده ی سه د ئایه ت له «البقرة» بخویننی؛ له رکووعی یه که میشا، ئەو نده ی سه د ئایه تی ئەو سوورته، «سُبْحَانَ رَبِّيَ الْعَظِيمِ وَ بِحَمْدِهِ» بخویننی و له رکووعی دوو هه ما، ئەو نده ی هه شتا ئایه ت و له سیئهه ما ئەو نده ی هه فتا ئایه ت و له چواره ما، ئەو نده ی په نجا ئایه ت له و ته سبیحه بخویننی؛ له هه سوجده یه کیشدا له سوجده کان، ئەو نده ی رکووعه که ی پیشه وه ی، «سُبْحَانَ رَبِّيَ الْأَعْلَى وَ بِحَمْدِهِ» بخویننی، پاش ئەمانه، ته حیات بخویننی و سه لام بداته وه.

نوئیژی مانگ گیران، به ناشکرا [(جه هری)] و نوئیژی روژگیران به نهیئنی ئە خویننی. ئەم شیوه یه زور ته واوه و رکووعی تری لی زیاد ناکری بو چاوه پرسی کردنی به ربوونی روژ یا مانگ؛ ههروه ها، ئەگه ره که کاتی نوئیژه که شا به ربوون رکووعیان لی که م ناکریته وه.

نوئیزی رۆژگیران، ئەفەوتی بە رووناك بوونەوهی رۆژو بە ئاوابوونی بە تاریکی؛ نوئیزی مانگاگیرانیش، ئەفەوتی بە رووناك بوونەوهی و بە هەتاو کەوتن، بەلام بە رۆژبوونەوه و بە ئاوابوونی بە تاریکی، تەواو نابێ.

سوننەتە ئیمام لەپاش نوئیزە کە دوو خوتبە بخوینێ، وەك خوتبە کانی جومعه و تەرغیبی خەلک بەکە لەسەر تەوبە کردن و پەشیمان بوونەوه لە گوناھ و لەسەر دانەوهی حەقی هەرکەس کە لەسەر یان بێ و لەسەر خێر و حەسەنات کردن بۆ دامەوان و هەژاران، ... هەرکەسیکی لێ پێش کەوتوو (مەسبوق)، گەشت بە رکوعی رکاتی یە کەما، ئەوه نوئیزە کە ی بە تەواوی بە جەماعەت بۆ ئەژمیرێ، بەلام ئەگەر لە راوەستانی دووھەم یا لە رکوعە کە یا گەشت بە ئیمام، ئەوه هەر رکاتی دوایی بۆ ئەژمیرێ و پێویستە لەپاش سەلامی ئیمام هەستیتەوه و رکاتیکی تر بە شیوەی رکاتی یە کەما، ئەوجا سەلام بداتەوه، هەر وەها ئەگەر لە راوەستانی یە کەما یا لە رکوعی رکاتی دووھەما گەشت بە ئیمام، بەلام ئەگەر لە راوەستانی دووھەم یا لە رکوعی دووھەمی رکاتی دووھەما پیاگەشت، ئەوه رکاتی بۆ حساب ناکرێ، بەلکوو ئەگا بە جەماعەتدا و پێویستە لەپاش سەلامی ئیمام هەستیتەوه دوو رکات نوئیز بە شیوەی پێشوو بخوینێ، جا تەحیات بخوینێ و سەلام بداتەوه.

ئەگەر نوئیزی رۆژگیران ریکەوتی وەختی نوئیزی جومعهی کرد، ئەمە ئەگەر ترسی فەوتانی جومعه کە یان نەبوو، لەپێشا نوئیزی رۆژگیران، ئەوجار نوئیزی جومعه بەکن و خەتیب لە خوتبە جومعه کە دا باسی رۆژگیرانە کە و داوای تەوبە و پەشیمانی لە خەلکە کە بەکە؛ ئەگەر ترسی فەوتانی جومعه کە یان نەبوو، پێویستە جومعه کە پێش بخەن. ئەگەر نوئیزە کە ریکەوتی حازربوونی جەنازە یە کە کرد، ئەوه نوئیزی جەنازە کە ئەخریتە پێشەوه، نەوێک لاشە ی مردوو کە بەھۆی مانەو یەوه بۆن بەکە، هەر وەها ئەگەر نوئیزی جەژنیش ریکەوتی حازربوونی جەنازە یە کە کرد؛ بەلام ئەگەر ترسی گۆرانی لاشە کە یان نەبوو و ئومیدی ئەوێش ئەکرا پاش نوئیزی جەژن یا جومعه یا هەر فەرزێکی تر، قەرەبەلغێکی زۆرتەرە کۆبیتەوه بۆ نوئیزی جەماعەت لەسەر ئەو

جه نازه به، له و حاله دا نویژی جه نازه که دوا بخری باشتره تا خه لکیکی زور کوینه وه بو نویژکردن له سهر مردووه که.

باسی نویژی داواکردنی باران بارین (نویژه بارانه)

ئه م نویژه بو هه موو که س سوننه ته له کاتی پیوستی بارانا، چه ند جاریش دووباره نه کریته وه تا باران ئه باری. داواکردنی باران سی جوره؛
یه که م، دوعا و داواکردنی بارانه به ته نها یا له گه ل کومه لدا؛
دوو هه م، دوعا کردنه له پاش نویژه کان به ته نها یا له گه ل کومه لدا و پارانه وه له خوتبه ی جومعه دا؛

سیهه م، ئه وه یه که ئیمام و فرمانداری موسولمانان، ئه مریان پی بکا له پیشا سی رۆژ به رۆژو بن و ته وه بکه ن و له گونا هه په شیمان بینه وه و حه قی هه رکه سیان له سه ره یا بیده نه وه یا بریار بده ن که بیده نه وه، یا خود گه ردنی خو یانی پی ئازاد بکه ن؛ جا له رۆژی چواره ما، هه موو به زمانی به رۆژو وه وه و به جل و به رگیکی سووکه وه له ئاوی ده رچن و زور به ئه ده ب و کزییه وه برۆن و منال و پیریشیان له گه ل خو یان به رن و ران و ئازه ل و گا گه ل و حه یواناتی تریان بده نه پیش خو یان؛ به لکوو ئه گه ر ئه و شوینه کافری «ئه هلی زیممه» شی تیا بوو، رییان لی ناگیری بچنه ده ره وه به و شه رته تیکه لی موسولمانان نه بن، جا به جه ماعه ت نویژی داوای باران بارین بکه ن. ئه م نویژه، دوو رکاته وه ک نویژی جه ژن، یه عنی له رکاتی یه که میا، له پاش دوعای ئیفتتاح، حه وت جار «اللَّهُ أَكْبَرُ» و له رکاتی دووهه میا، له پیش خویندنی فاتحه، پنچ جار «اللَّهُ أَكْبَرُ» ئه که ن؛ ئه وه نده هه یه له رکاتی دووهه می ئه ما، سووره تی «تُوح» ئه خوینری و وه ختی نویژه که هه رکاتی بقی قهیدی نییه. له پاش نویژه که، ئیمام دوو خوتبه بخوینته وه وه ک خوتبه ی جه ژن، به لام له جیاتی ته کبیر، ئیستیغفار بکا، یه عنی له ئه وه لی خوتبه ی ئه وه له وه، نو جار و له ئه وه لی خوتبه ی دووهه مه وه، حه وت جار «استغفرُ الله» بکا، له خوتبه ی یه که میشدا، ئه م دوعا بخوینی: «اللَّهُمَّ اسْقِنَا غَيْثًا مُغِيثًا مَرِيئًا غَدَقًا مُجَلَّلًا سَحَابًا طَبَقًا دَائِمًا، اللَّهُمَّ اسْقِنَا الْغَيْثَ وَلَا تَجْعَلْنَا مِنَ الْقَانِطِينَ، اللَّهُمَّ إِنَّا نَسْتَغْفِرُكَ إِنَّكَ كُنْتَ

غَفَّارًا، فَازْبِلِ السَّمَاءَ عَلَيْنَا مِدْرَارًا»؛ خه تیب له پاش ئه ووه لئی خوتبه ی دوو هه مه وه، رووبکاته قیبله و زۆر موباله غه بکا له پارانه وه و دوعا خویندندا به ناشکرا و به په نامه کی؛ له و کاته دا که رووئه کاته قیبله، ئه و جله که راست و چهپ کردوو یه ته ناوشانی، هه لئی بسوورپینی، لای راستی بخاته لای چهپ و لای چهپی بخاته لای راست و لای خوارووی بکاته سه ره وه و لای سه رووی بکاته خواره وه؛ مه ئموومه کانیش هه ره وه بکه ن له به رمالی سه رشانی خویمان و به م جوړه بیهیلنه وه به شانیا نه وه تا ئه گه ریښه وه بو مالله وه و لای ئه به ن. ئه گه ر ئیمام ته رکئی ئه م نویره بارانه یه ی کرد، یا شوینه که هه ر ئیمامی نه بوو، خه لکی ولاته که خویمان بیکه ن؛ ئه گه ر خوتبه کان له پیش نویره که وه خوینترانه وه، یا هه ر یه ک خوتبه خوینترایه وه، ئه وه ش دروسته.

سوننه ته ئینسان خوئی ده ربخا بو بارانی سه ره په له و بیجگه له عه وه ته ی، هه مووگیانی رووت بکاته وه بو ئه وه ی باران لیبی بدا؛ هه ره وه ها، سوننه ته خوئی بشوا یا ده س نویره بگری به لافاو یك که له و بارانه هه لسابی. سوننه ته له کاتی هه وه گرمه و هه وه برووسکه دا، بلیت: ﴿سُبْحَانَ مَنْ يُسَبِّحُ الرَّعْدُ بِحَمْدِهِ وَالْمَلَائِكَةُ مِنْ خِيفَتِهِ﴾ و به دوای هه ره برووسکه دا نه پوانی و له کاتی باران بارینا، بلیت: «اللَّهُمَّ صَيِّبًا نَافِعًا» و هه ر دوایه کی حه لالی ئاره زوو لئی بی بیکات و له پاش بارانه که، بلیت: «مُطِرْنَا بِفَضْلِ اللَّهِ وَرَحْمَتِهِ» واته، له سایه ی خواوه بارانمان بو باری، که راهه تی هه یه بلیت: «مُطِرْنَا بِنَوْءِ كَذَا» واته: له فلانه برجا بارانمان بو باری. که راهه تی هه یه جنیو بدا به «با». ئه گه ر به هوئی زوری بارانه وه زیانیان پی گه یشته، سوننه ته له خوا پپارینه وه که خو ش بکاته وه و بلین: «اللَّهُمَّ حَوَائِنَا وَ لَا عَلَيْنَا» واته: «خوایه! به دهور و پشتمانا بباری نه ک به سه رمانا»، به لام نویره کردن به م مه به سته سوننه ت نییه. ئه گه ر هه وه گرمه و بوومه له رزه و بای توند په یدا بوو، سوننه ته هه رکه س بو خوئی به ته نها نویره بکا و له خوا پپارینه وه که لایان بدا؛ نویره ئه م مه به سته دوو رکاته.

بزنان! ئه و نویره سوننه تانه سوننه ته به جه ماعت بکرین، گه وه ترن له و سوننه تانه ی جه ماعه تیان تیا سوننه ت نییه، به لام راستتر ئه وه یه که «راتبه» ی به رودوای نویره کان، له ته راویح گه وه ترن. ته رتیبی گه وه ری له به ینی ئه م سوننه تانه دا، به م جوړه یه: نویره

جه ژنه كان له نوپژه كانی تر گه وره ترن؛ نوپژي جه ژنی قوربان له نوپژي جه ژنی ره مه زان گه وره تره، نه مجار نوپژي رۆژگیران، جا مانگگیران، جا نوپژي داوای باران بارین، جا دوو رکاتی سوننه تی پیش نوپژي سبهینان، جا راتبه موئه ککه ده کانی تر؛ راتبه موئه ککه ده کانی ش له ناو خوینانا وه ک یه کن؛ نه مجا نوپژي ته راویح، جا نوپژي چپشته نگا، جا دوو رکات سوننه تی ته واف به ده وری که عبه دا، جا «تَحِيَّةُ الْمَسْجِدِ»، جا سوننه تی ئیحرام، جا سوننه تی دهس نوپژي، جا نهو سوننه ته ی که سه به به که ی له نوپژي که ره که وه نه بی، وه ک سوننه تی زه وال، پاش نه مانه سوننه تی موته لق، له ناو سوننه تی موته قیشدا، سوننه تی موته قی شه و گه وره تره له سوننه تی موته قی رۆژ.

باسی وه زعی نه خووش و شووردنی مردوو

سوننه ته ئینسان هه میشه نه وه نده ی پی بکری بیر له مردنی خوئی و وه زعی پاشه رۆژی بکاته وه، بو نه وه که خوئی له ئیشی نارهوا و خوو و ره وشتی ناپه سهند پاریژی؛ سوننه ته خوئی ناماده بکا بو سه رفه رازی نه و رۆژه ی، به هوئی ته وه به کردن و په شیمان بوونه وه وه له گونا ه و دانه وه ی حه قی خه لک که له سه ریه تی؛ نه م وه زعانه، بو ئینسانی نه خووش پیوستترن؛ پیوسته بو نه خووش وه سیهت بکا بو نه وه که سانه ی که له نزیکیه وهن و باوه ریان پی نه کری، له باره ی قهرزیکه وه که له سه ری بی یا نه مانه تیک که لای بی، یا خیر و حه سه ناتئ که بیه وی بوی بکری؛ پیوسته داوای گه ردن ئازادی بکا له وه که سانه که عه لاقه و تیکه لیان له گه لیا بووه. سوننه ته ئینسان له کاتی نه خووشیدا خوئی رابگری و که م شکات له ده ردی خوئی بکا، مه گه ر لای دوکتوریکی نه مین و باوه ر پی کراو، هه روا سوننه ته خوئی خه ریک بکا به زیکر و ته سبیحات و خویندنی نه و ئایه تانه وه که له به رینی به تایبه تی سووره تی «الإخلاص»؛ سوننه ته هیوای زور بی به لوتفی خوای ته عالا و به ته مای عه فو و لی خووش بوونی خوا بی.

ههروه ها سوننه ته بو ئینسان سه ر له نه خووش بدا هه تا وه کوو له یه که م رۆژی نه خووشیه که شیا، هه رچه ند نه خووشیه که ی ده ردیکی وه ک چا و ئیشه یش بی، بیناسی یا

نە، دۆستى بىيى يا دوژمنى بىيى، موسولمان بىيى يا كافرئى ئەھلى زىممە بىيى، بەو شەرتە دراوسىيى بىيى يا ەلاقە يەكى شەرىئى لەگە لاھە بىيى؛ بەلى، ئەم سەرلىدانە بو خزم و براى موسولمان و ئەوانەى كە دۆست و برادەرن زۆر بە ئەھمىيە ترە، بە لام سوننەتە كەم دانىشى و نە بىيى بە ما يەى ئازارى دلى نەخۆشە كە، مەگەر ئەو خوى داواى لى بكا زۆر دابنىشى. سوننەتە بو نەخۆش تەداوى بكا و لە ەندى كاتىشدا، واجبە. سوننەتە لەو كاتە دا كە نەخۆش ئە كە و پتە گيان دان، بە جىيى نەھىلن و بە سەر لاي راستا روو بە قىبلە رايكىشن، ئەگەر بە لاي راستا نەتوانى، بە سەر لاي چە پا رايكىشن، ئەگەر ئەمەش رى نە كەوت، لە سەر پشت رايكىشن، بە لام رووى بكە نە قىبلە، ەروەھا ەردو و پاژنەى پىيشى؛ سوننەتە لەو كاتە دا ەركەس بە لاي نەخۆشە كە وە بو، «لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ» بكا بو ئەو ە وىش بىلى و دوايى ژيانى بەو وشە يە بىت؛ ەروەھا سوننەتە «سوورەتى ياسىنى» بە لاو ە بخوئىرى؛ كە گيانىشى دەرچوو، زوو بە زوو، تا لەشى گەر مە، چاوە كانى بنرىن بە يە كا و جمگە كانى لەشى نەرم بكرىن بەو جوړە كە باسكى بىرپتەو ە بو لاي قولى و ساقى بىرپتەو ە بولاي رانى، جا راست رايكىشىرى و بە دەسە سړىك ژىر چە نا كەى بېسرى بە سەر يەو ە و ەموو جلە كانى لە بەر دابكە نرى و لە سەر كورسىيەك يا شوئىكى بەرز، روو بە قىبلە رايكىشىرى و شتىكى قورس لە سەر سكى دابنرى؛ ئەو كەسەى ئەم ئىشانە ئە كا، ئە بىيى مەحرەمىك بىيى لە ەموو مەحرەمە كانى مېھرە بانتر بىيى. واجبە پاش ئەو ە كە دلنيا بوون لە مردنى، زوو دەست بكرى بە شوردنى، مەگەر شەھىدى شەرى كافران كە دروست نىيە بشورى.

لاى كەمى شوردنى مردوو، ئەو ە يە لە پاش لا بردنى ەر پىسييەك كە بە لە شىو ە بىيى، ەموو گيانى بە ئاوىكى پاك و پا كەو ە كەر بشورن و ئەو ئاو ە بگا بە ەموو شوئىكى كە شوردنى پىويست بىيى بو لا بردنى لەش پىسى، تەنانەت ژىرى پىستى سەرى زە كەرى نىرئىنە يەك كە خە تەنە نە كرابى. ئەگەر مردوو ە كە قابىلى شوردن نە بوو، پىويستە تە يە مومى بو بكرى؛ ەروەھا ئەگەر شوئىكى قابىلى شوردن نە بىيى، واجبە نىيە لە سەر ئەو كەسە كە مردوو ئەشورى نىيەتى غوسلى مردوو بھىنى، بە لام سوننەتە بلى:

ئىيەتمە غوسلى ئىم مردوۋە بەجى ئىھىم، ھەروا بۇ تەيەممومە كەشى ۋاجىب ئىيە بەلكوۋ سوننەتە، ئەۋەندە ھەيە ۋاجبە تەيەممومى مردوۋ لەپاش لابرندى ھەر پىسىيەك كە بەلەشىۋە بى؛ جا ئەگەر لەپاش شۆردن يا پاش تەيەمموم، شتىكى پىس لەگىانيەۋە ھاتەدەرەۋە، تەنھا ۋاجبە ئەۋ پىسىيە لاىبرى ۋە دوۋبارە كىردنەۋە شۆردن ۋە تەيەممومى ناۋى. ھەرئامە لەسەر مردوۋشۇر تەماشاي عەرەتى مردوۋە كە بكا [ۋ] كەراھەتى ھەيە تەماشاي غەبرى عەرەتى بكا مەگەر ئەۋەندە كە پىۋىست بى بۇ شۆردنە كەي. لاي ژوۋروۋى شۆردنى مردوۋ، ئەۋەيە لەشۋىنىكى خەلۋەت ۋە سەرداپۇشراۋا بى ۋە مردوۋشۇرە كە لەسەر تەختەيەك داينى ۋە لەناۋ كراسىكا كە لەشى داپۇشى، بە ئاۋىكى سارد بىشۇرى ۋە ۋەزى شۆردنە كە، ۋابى: مردوۋە كە لەسەر تەختەيەك دابىشىنىرى بە نەۋى كە مەيل بكا بۇلاي پىشتەۋە ۋە مردوۋشۇرە كە، دەستى راستى لەسەرشانى راستى مردوۋە كە دابىنى ۋە پەنجەي گەرەي دەستى لە قوۋلاي پىشتى مىلى توند بكا ۋە پىشتى بدا بە ئەزنىۋى راستى خۇيەۋە، جادەستى چەپى بەھىز بەھىنى بەسەر سىكا بۇ ئەۋەي ئەگەر شتىكى تىابى، دەرېچى، ئەمجار بەسەرپىشتا راي بكىشى ۋە بەدەستى چەپى، بە لەفافەيە كەۋە عەرەتى، بەرودوا بشۇرى؛ پاش ئەمە، لەفافەيە كى تر بكا تە دەستى، پەنجە بكا بەدەميا ۋە بىھىنى بەسەر دانە كانيا ۋە ھەرچى لە كونەلوۋ تە كانيا ھەبوۋ پاكى بكا تەۋە، جا ۋەك دەس نوۋىزى زىندوۋ دەس نوۋىزىكى باشى بۇ بگرى؛ ۋاجبە لەسەر مردوۋشۇرە كە نىيەت بۇ ئەم دەس نوۋىزە بەھىنى بەلام نىيەتى دەس نوۋىزى سوننەت بەھىنى؛ پاش ئەمە، سەر ۋە رىشى بشۇرى بە ئاۋىكى ۋا كە بە شتىكى ۋەك مۆرد بۇن خۇش كرابى ۋە بە شانەيە كى دان شاش بە نەرمى ۋە ئارامى بۇ دابىھىنى، ئەگەر موۋيە كيان لى كەۋتە خوارەۋە، بىخاتەۋە ناۋموۋە كانى؛ پاش ئەمە، لاي راستى بشۇرى، جا لاي چەپى، ئەۋجا ھەلى سوۋرپىنى بۇ لاي چەپ بۇ ئەۋە كە لاي راستى لەپىشتەۋە تا پى بشۇرى، جا ھەلى بسوۋرپىنەۋە بۇ لاي راستى بۇ ئەۋە كە لاي چەپى باش بشۇرى لەسەر ۋە پىشتەۋە تا پى، لەھەموۋ ئەم شۆرىنەشدا، شتىكى بۇن خۇش ۋەك مۆرد تىكەلى ئاۋە كە بكا؛ ئەمە ھەموۋى كە ۋەتمان، بە تاقە غوسلىك دائەنرى؛ سوننەتە بۇ

جارى دووھەمىش وەك جارى يەكەم بېشواتەو، بەلام بۆ جارى سېھەم بە ئاويكى روت ھەموولەشى وەك جارەكانى تر بشوا؛ ئەمە سى جار؛ لەم سى جار، ھەر جارى سېھەمى بە كاردىت، چونكە جارە پېشوۋەكان بەھۆى ئەو شتە بۆن خوشانەوۋە كە تىيانا بوو، ئاۋەكەى پاكەوۋەكەر نەبوو، بەلام ئاۋى جارى سېھەم ئاويكى سافە. رادەى زۆر تەواۋى شۆردنى مردو، ئەوۋە يە ھەر كام لەم سى شۆردنە دوو جارى تىرىش تەكرار بىكرىتەوۋە كە ھەموۋى، ئەكاتە نۆ غوسل. باشتەر ئەوۋە يە پىاو، پىاو بشۆرى و ژن، ژن؛ بەلام دروستىشە پىاو، ژنى خۆى و ژن، مىردى خۆى بشۆرى، ئەوۋەندە ھەيە لەمۋەختەدا سوننەتە مردووشۆرە كە دەس پىچىكى بەدەستەوۋە بى بۆ ئەۋەى دەستى نەكەۋى لە پىستى مردوۋەكە. تەرتىب لە شۆردنى [پىاۋى] مردوۋدا، بەم جۆرەيە:

يەكەم، ئەو پىاۋانەكە موستەھقن بۆ نوپۇز لەسەر كىردنى، وەك باوك و باپىرە و كور و كورەزا، جا براى باوك و داىكى، جا براى باوكى؛

دوۋھەم، پىاۋى كە مەحرەمى بى، وەك خال و باۋە پىارە؛

سېھەم، پىاۋى كە خىزمەتەيە لەگەلىا ھەبى، وەك خالۇزا؛

چوارەم، پىاۋى بىگانە؛

پىنجەم، ژنى خۆى؛

لە شۆردنى ژنىشا، تەرتىب بەم جۆرەيە:

يەكەم، ژنى كە مەحرەمى بى، بەلام پوورى خوشكى باوك لەپىش پوورى

خوشكى داىكەوۋەيە؛

دوۋھەم، ژنى كە خىزمى بى، وەك پوورزا و ئامۇزا و خالۇزا؛

سېھەم، مەحرەمى شىر، وەك خوشك و خوشكەزاي شىرى؛

چوارەم، مەحرەمى ژن و ژن خوازى، وەك خەسوۋ و بووك و كچى مىرد؛

پىنجەم، ژنى بىگانە؛

شەشەم، مىردى ئەو ژنە مردوۋە. ئەگەر مردوۋەكە ژنى زەيسان يا خاۋەن ھەيز

بوو، تەنيا ئەم شۆردنەى بەسە.

ئەگەر بۆ شۆردنی ژن، ھەر پیاویکی نامەحرەم ھەبوو و بۆ شۆردنی پیاو، ھەر ژنیکی نامەحرەم ھەبوو، ئەو ھەر دەست نییە ئەو مردوو ھەبۆ، بە لکۆو ئەبێ تە یە مەمومی بۆ بکات؛ بە لām ئەگەر وا ھە لکەوت ئەو پیاو نامەحرەمە یا ئەو ژنە نامەحرەمە، مردوو ھەبۆ، ئەو ھە کافییە و فەرزە کە مان لە سەر لائە چێ. دروستە ژنی مردوو شۆر لە ھە یزا بێ؛ مندالینکیش کە نە گە یشتیبێتە قۆناغی ئارەزوو کردن، کۆر بێ یا کچ، دروستە بۆ پیاو و بۆ ژن بيشۆرن، بە لām ئەگەر گە یشتبوو ئەو قۆناغە، ھۆکمی پیاو و ژن پەیدا ئەکا.

مندالی لە بارچوو، ئەگەر سەر و سوورەتی ئادەمیزادی تیا دەرنە کەوتبوو، شۆردن و نوێژی ناوی، بە لām سوننەتە جلیکی پێو بپچرێ و دفن بکری؛ ئەگەر سەر و سوورەتی ئادەمیزادی تیا بوو، بە لām نیشانە ی ژیا نی ھەبوو، وە کوو جوولە و دەنگ، ئەو پێویستە بشوررێ و دفن بکری، ھەرچە ند نوێژی لە سەر نا کری؛ ئەگەر سەر و سوورەتی ھەبوو و نیشانە ی ژیا نیشی پێو دیاری دا بوو، کە دەنگ و ئاوازە و جوولە جوولە، ئەو وە کوو ئینسانی گەرە وایە، شۆردن و کفن و نوێژ لە سەر کردن و دفن کردنی واجبە.

ئەگەر پارچە ی ئینسانیک لە شوینیکا کەوتبوو، ئەو ھیش ھۆکمی وە ک مردوو بە کی تەواو وایە، شۆردن و کفن و نوێژ لە سەر کردن و دفن کردنی پێویستە.

کەراھەتی ھە یە برینی نینۆکی مردوو و تاشین و قرتاندنی مووی سەر و ریش و شوینی تری، ھە تاو ھە کوو ئەگەر رشک و چنگنە بە سەر و ریشی پیاو و قژی ژنە وە مەنعی تە پوونی موو ھە کان بکەن، ئەو ھە فویان لی ئەدری و ناتاشرین و پێویستیش نییە بە تە یە مەموم؛ بە لی، ئەگەر مووی سەر و ریش لە خۆیە وە لوولی خواردبوو، یا بە ھۆی دەرمانیکی وە ک جە و ییە وە، نوو سا بوو بە یە کە وە و ئاوی پێ ئە گە یشت، ئەو ھە م کاتە دا واجبە ئەو موانە بتاشرین؛ بە لām «شیروانی»، ئە لی: بە ھیچ جوریک مووی مردوو ناتاشرێ و ھە فو ئەدری لە تە پ نە بوونی. کە سیک بە جل و بەرگی ئیحرامە وە لە ھە ج و ھە مەردا بمری، واجبە ھیچ وە زعیکی نە گۆررێ، بە م مەعنا یە نابێ لە وە ختی شۆردنا ئاوی غوسلە کە ی بۆن خوش بکری، ھە روا کفنە کە شی دەرمانی بۆن خوشی پێو نا کری، تا شیو ھە ی ئیحرامە کە ی بمینیتە وە. پێویستە مردوو شۆر کە سیکی ئە مین بێ،

ئەگەر نىشانە يەكى چاگەي بە مردوۋە كەۋە دى، باسى بكا ۋە ئەگەر نىشانەي خراپەي پىۋە دى، بى دەنگ بى مەگەر لە بەر مەسلە حەت.

باسى كفن كردنى مردوۋ

مردوۋ كفن ئە كرى بە ھەر پۇشا كىك لە ژيانيا دروست بوۋىي لە بەرى بكا. كفننى زۆر باش، ئە ۋە يە رەنگى سېي بى. لاي كە مى كفن، جلىكە ھەموو لە شى داپۇشى، بىجگە لە سەرى پياۋىك و روۋى ژنىك كە لە ئىحراما بن؛ ئەم ئەندازە يە، حەقى خوايە، ھەرچۆن بوۋە ئەبى جى بە جى بكرى؛ ئە ۋە ي كە حەقى مردوۋ خۆيە تى، سى كفننى سەر تا پىيە، كەس ناتوانى مەنعى ئەم سى كفنە بكا لە مردوۋ مەگەر خاۋەن قەرزىكى ۋا قەرزە كە ي ھەموو مالى مردوۋە كە بگرىتە ۋە؛ مىرات گر ناتوان مەنعى كفننى دوۋ ھەم و سىھەم بكن لە مردوۋ ھەرچەند منالى نابالغىشيان تىابى، چونكە ئەم سى كفنە حەقى مردوۋە كە خۆيە تى، بە لام ئەگەر خۆي ۋە سىھە تى كەردبوۋ بۆي نە كەن، ئە ۋە بۆي ناكەن؛ ئە ۋە ش كە حەقى مىرات گر خۆيە تى، كفننى چوارەم و پىنچە مە؛ كە واتە، ئەگەر لە ناۋ مىرات گرە كانا منالى نابالغ ھەبوۋ، بە قە تە، ئەم دوۋ كفنە زىادە دروست نىيە؛ ھەر ۋە ھا ئەگەر مىرات گرى بالغ ئارەزوۋى نەبوۋ ئە ۋە دوۋ كفنە بكا، ئە تۋانى نە يە لى بۆي بكرى.

جا ئەگەر ھىچ مانىيەك نەبوۋ لە زىاد كەردنى ئەم دوۋ كفنە يش، ئە ۋە بۆ ژن ۋا باشە پىنچ كفنە كە ي دوانيان بالاپىچ (لە فافە) بن و سىانە كە ي تريان جلىك بن بۆ بە ينى ناوك ۋ ئە ژنۆكە پىي ئە لىن: «إزار» و كراسىكى قۇلدار كە لە ناوشانى ۋە تا قولاپە ي پىي بگرىتە ۋە كە پىي ئە لىن: «قميص» و سە رپۇشىك كە بە دەۋرى سە رىا بىپچرى كە پىي ئە لىن «خمار»، بە لام بۆ پىاۋ - ھەرچەند مانىيەش نەبى لە زىاد كەردنى كفن - ھەر سى كفن باشترە، چونكە داپۇشىنى ژن لە داپۇشىنى پىاۋ مە تە بترە، بە لام دروستە دوانە زىادە كە شى بۆ بكرى. زىادە رەۋى لە كفن كەردنا كە راھە تى ھە يە ھەرچەند مانىيەش نەبى. كفننى شۇراۋىش لە نە شۇراۋ چاكتەرە. مندالىش ۋە كوۋو بالغ ۋايە لە ئادابى كفن ۋە لە فەرقى نىۋانى ژن و پىاۋا. ئەگەر كەس و كارى پىاۋى مردوۋ، ھەر ئارەزوۋيان ھەبوۋ پىنچ كفننى

بۆ بکهن، ئەو وە اباشە سیانیان بالاپیچ و دوانیان کراس و میزەرە بن؛ ئەگەر هەر سى کفن کرا بۆ مردوو، ئەو وە واجبە سى بالاپیچی و ابن هه موو لەشى مردوو وە داپۆشن، باشتريش ئەو وە هەر سیانیان وەك يەك وە ابن، واتە هیچیان پان و دريژتر نەبى، هەرچەند ئەگەر یە کيکیان هه موو گیانی داپۆشى، دروستە ئەو دوانە کە یان پانتر یا دريژتر بن؛ جا ئەگەر سى کفنە کە بالاپیچ بوون و گەر وە بچووکیان تیا بوو، کامیان گەر وە ترە، ئەو وە یان لە پيشا، راخەن، ئەمجا دوو هه مه کە یان و پاشان سیهه مه کە یان راخەن و دەرمانى بۆن خوۆش بە هەر سىکیانە وە بکهن. ئەگەر زیاتريش بوون، هەر بەم پيشه رایان خەن، جا مردوو وە وشك کە نە وە و بە ئارامى رایکيشن بە سەر کفنە کانا و لۆکە ی پاکى شى کرا وە لە سەر هه موو کونە کانی گیانی دانين و هه ردوو رانى بە شتيك بیهستن بە یە کە وە، جا یە کە یە کە کفنە کانی پيوه پيچن و بە شتيك قایمیان بکهن، کە خستيشيانە قە برە وە، ئەو شتانە ی لی بکهنە وە.

بزائن! کفنى مردوو لە مالى خوۆی ئە کرى؛ ئەگەر خوۆی هیچی نە بوو، لە سەر ئەو کە سە یە کە نە فە قە ی لە سەر یە تی، وەك باب و باپیرو کوپ و کوپە زاو میرد... تاد؛ ئەگەر ئە مانە نە بوون، لە سەر مالىکە وە قف کرابى بۆ کفن کردنى مردوو؛ ئەگەر مالى وە قفى وایش نە بوو، لە سەر خە زینە ی موسولمانانە؛ ئەگەر ئە وە ش نە بوو، لە سەر هەر موسولمانیکى دە سە لا تدارە کە لە و شوینە دا بى. کە راهە تی هە یە هە لگرتنى کفن، مەگەر کفنیک کە زور دوور لە شوبهه بى، بە لام هە لکە ندنى قە بر پيش وەخت دروستە، بە تايه تی لە جیگە یە کدا کە سەخت بى و قە برى بە نارە حەت تیا هە ل بکه نرى.

نوئیزی مردوو

ئە رکانى نوئیزی مردوو:

[روکنى] یە کە م، نیه تی فە رزى نوئیزی مردوو لە گە ل «تە کبیری تە حە رپوم» دا؛ پيوست نیه نوئیزکەر لە نوئیزە کە یا ئیشارەت بۆ ئە وە بکا کە نوئیزە کە ی فە رزى کیفایە یە، هەر وە ها پيوست نیه مردوو وە بناسى، ئەگەر زوريش بوون، پيوست نیه ناو و

ژماره یان بزانی، یاخود بزانی مردووه که ژنه یا پیاوه، به لکوو ئه گهر نییه تی نوژی مردوو بهینی بۆ هه موو ئه و موسولمانانه ی له و روژه دا مردوون، دروسته؛ ئه گهر چند مردوو یه ک حازر بوون، ئه توانی نییه تی نوژی هه موویان بینی و به ته نیا یه ک نوژی له سه ر هه موویان بکا، به و شه رته خاوه نه کانیا ن رازی بن؛ بۆ مه ئموومیش دروسته نییه تی نوژی مردوو بهینی له سه ر ئه و که سانه که ئیمام نوژیان له سه ر ئه کا؛ به لی، ئه گهر هات و مردوو که ی دیاری کرد و ده رکه وت ئه و که سه نییه، نوژی که ی به تاله.

روکنی دووهه م، چوار «الله أكبر» ه به وه ی نوژی دابه ستیشه وه؛ ئه گهر پینج «الله أكبر» ی کرد و لای وابوو دروسته، زیانی نییه، به لام ئه گهر باوه ری وابوو به تاله و له گه ل ئه وه شدا کردی، ئه وه نوژی که ی به تال ئه کاته وه؛ ئه گهر ئیمام پینج «الله أكبر» ی کرد، مه ئمووم شوینی نه که وی، به لکوو نییه تی جیا بوونه وه بهینی و سه لام بداته وه، یا چاوه روانی بکا تا ئیمامه که ی سه لام ئه داته وه، ئه و جا سه لام بداته وه.

روکنی سیهه م، خویندنی فاتیحه یه له پاش «الله أكبر» ی یه که م؛ سوننه ته له پیش فاتیحه که دا «تعویذ» یش بخوینی، به لام دو عای «افتتاح» و خویندنی سوورته له پاش فاتیحه، سوننه ت نین.

روکنی چواره م، سه لاوات دانه له سه ر پینغه مبه ر ﷺ له پاش «الله أكبر» ی دووهه م؛ سه لاوات دان له سه ر ئال لیره دا واجب نییه، به لکوو سوننه ته؛ لای که می سه لاواته که، «اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ» ه و سیغه ی سه له واتی ته حیات له م شوینه دا له سیغه کانی تر گه وه تره.

روکنی پینجه م، دو عایه بۆ مردوو که له پاش «الله أكبر» ی سیهه م؛ لای که می ئه م دو عایه، ئه وه یه بلیت: «اللَّهُمَّ ارْحَمْهُ» یا: «اللَّهُمَّ اغْفِرْ لَهُ»؛ دو عای مه شهووریش، ئه مه یه: «اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِحَيِّنَا و مَيِّتِنَا و شَاهِدِنَا و غَائِبِنَا و ذَكَرْنَا و أَنْثَانَا، اللَّهُمَّ مَنْ أَحْيَيْتَهُ مِنَّا فَأَحْيِهِ عَلَى الْإِسْلَامِ، و مَنْ تَوَفَّيْتَهُ مِنَّا فَتَوَفَّهُ عَلَى الْإِيمَانِ»، بۆ نوژی له سه ر مندالی مردوو، ئه مه ش بلی: «اللَّهُمَّ اجْعَلْهُ فَرَطًا لِأَبَوَيْهِ، و سَلْفًا و ذُرًّا و عِظَةً و اعْتِبَارًا و شَفِيعًا، و ثَقُلْ بِهِ مَوَازِينَهُمَا و أَفْرِغِ الصَّبْرَ عَلَى قُلُوبِهِمَا». له پاش

ته کبیری چوارهم و پیش سه لام دانه وه، سوننه ته بلیت: «اللَّهُمَّ لَا تَحْرِمْنَا أَجْرَهُ وَ لَا تَفْتِنَّا بَعْدَهُ». له هه موو دو عاکانی ناونوژی مردودا، ئەبی «صمیر» هکان به پیی مردوو که بگورین، یه عنی ته گهر مردوو نیر بی یا می، یه کیک بی یا زیاتر، زه میره که به وپییه بگورئ.

ته گهر که سیک ئیقتیدای کرد به ئیمام و به بی عوزر راوه ستا تا ئیمام فاتیحه ی خویند و «الله أكبر» ی دووه می کرد، ئەوه نوژی که ی به تال ئە بیته وه. ئینسانی مه سبو و قیش حه قی وایه که چوو نوژی که وه و «الله أكبر» ی کرد، دەس بکا به خویندنی فاتیحه، با ئیمام له شوینیکی تریشا بی، جا ته گهر ئیمام «الله أكبر» یکی تری کرد له پیش ئە وه دا که ئەم دەس بکا به فاتیحه، ئە وه له گه ل ئیماما «الله أكبر» بکاو فاتیحه ی له سه ر لائە چی؛ ئە گهر له و کاته دا که ئیمام «الله أكبر» ی دوایی کرد مه سبو و قه که له فاتیحه دا بوو، ته رکی فاتیحه بکاو شوینی ئیمام بکه وی و له پاش سه لامی ئیمام، هه رچی له سه ر ماوه له خویندنی فاتیحه ی پاش «الله أكبر» ی یه که م و ته کبیره کانی تر به خویان و زیکره کانیانه وه، هه موویان بخوینی، به لام فرموده یه کی ئیمامی شافیعی هه یه که ته نها ئە و ته کبیرانه ی له سه ری ماون یه ک له سه ر یه ک بیانلی و زیکر نه خوینی و سه لام بداته وه.

بزائن! هه رچی شه رتی نوژی که کانی تره، بو نوژی مردوویش شه رته، زیاد له وانه، به شه رتیش گیراوه ئە و که سه ی نوژی مردوو ئە کا پیاو بی، که واته، ئەم نوژی به ژن پیک نایه ت مادام له و شوینه دا پیاو یا مندالی نیرینه ی خاوه ن ته میز بیی، ئە گهر پیاو یا مندالی نیرینه ی خاوه ن ته میز نه بوو، پیویسته ژن نوژی که بکا و فره زه که به وه دیتهدی و سوننه ته به جه ماعه تیش نوژی که بکه ن، ئە گهر پاش ئە وان پیاو په یدا بوو، پیویست ناکا نوژی که دووباره بکه نه وه؛ ئە گهر له پاش نوژی پیاوان له سه ر مردوو، خه لکی تر هاتن، سوننه ته ئە وانیش نوژی له سه ر بکه ن. شه رته نوژی مردوو له پاش ته واویوونی شو ردنی مردوو که بی^۱، هه روه ها، شه رته هه یج پیساییه ک به له ش و کفنی مردوو که وه

۱. به لام که راهه تی هه یه نوژی که ردن له سه ر مردوو به ره له وه ی کفنی بکه ن.

نەبى، ھەتا ۋە كوو ئەو تابوۋتەى مردوۋە كەى پىۋە بەسراۋە، ئەبى پاك بى ۋ ئەو بەرگەش كە پىچراۋە بە مردوۋە كە ۋە، ھەر ئەبى پاك بى؛ بەلى، خوینى ئىنسانى كوژراۋ كە بەردە ۋام لە لەشە ۋە بىت، عەفۋە ۋ مانىعى نوپژ لەسەركردنى نىيە؛ ھەر ۋەھا ئەو تابوۋتە كە مردوۋە كەى تىايە، ئەگەر پىۋە ۋە بەسراۋى ۋ كفنە كەى پىس نەكا، مانىع نىيە لە دامەزرانى نوپژكردن لەسەر مردوۋە كە. شەرئە لە كاتىكا كە نوپژكەر نوپژى مردوۋى حازر بكا، جەنازە كە لە پىشە ۋە بى، ئىتر شەرت نىيە مردوۋە كە لە عاستى سوجدە گای نوپژكەرە كە دا بى، ھەر ۋەھا، پىۋىست نىيە مردوۋە كە روۋە ۋ قىبلە دانرا بى؛ ئەگەر لەسەر قەبرە كەى نوپژى لەسەر كرا، شەرئە قەبرە كەى لە پىشە ۋە بى.

دروستە نوپژ لەسەر مردوۋى «غائب» (ناديار)، ھەرچەند شوینى مردوۋە كە نەكە ۋىتە لای قىبلە ۋە، یا نوپژكەرە كە لىنى پىش كە ۋ تى؛ مەبەست لە مردوۋى ناديار، ئەۋە يە لە شوپىكا بى نىسبەت نەدرى لە شوپى نوپژكەرە كە؛ كە ۋاتە، ھەر مردوۋى كە لەناۋ شوورای شارى نوپژكەرە كە دا بى، بە حازر ئەناسرى ۋ لە ۋ شارە دا نوپژى ناديارى بۇ ناكرى ۋ پىۋىستە نوپژكەرە كە برۋاتە سەر جەنازە كەى؛ ھەر ۋەھا، چەند دىھاتى ۋا كە تىكەلى يەك بن بە يەك جىگە ئەناسرىن ۋ نوپژى ناديار بۇ ئەھلى يە كى لە دىئانە لەسەر مردوۋى دىكەى تر ناكرى.

فەرزى نوپژى جەنازە، بە تاقە پىۋىك دىت ۋ جەماعەت شەرئە بۇ، بەلكو سوننەتە. سوننەتە نوپژكەرە كان بە سى رىز بوۋەستن ۋ ھەموۋىان دوعاى خىر بۇ مردوۋە كە بكن. ۋاجبە ئەم نوپژە پىش دفن كردن بى؛ ئەگەر ۋا رىكەوت بەر لە نوپژ لەسەركردن دفن كرا، دروستە پاش دفنىش نوپژە كەى بكرى، بە ۋ شەرئە ئەۋكەسە كە نوپژە كە ئە كە لە كاتى مردنى مردوۋە كە دا ئەھلى فەرزى ئەۋ نوپژە بوۋى، يەعنى باغ ۋ عاقل ۋ پاك بوۋى.

بزائن! «شەھىد» ناشوررى ۋ نوپژىشى لەسەر ناكرى؛ شەھىد، بە كەسىك ئەلین لە شەرى كافرانا بەھۋى شەپەرە ۋە كوژرا بى؛ ئەگەر بە دەردىكى تىبەتى مرد، یا لە شەپەرە كە دا موسولمانىك كوشتى، یاخود كافرە كان لە شەپەرە كە دا برىندارىان كرد ۋ لە پاش شەپەرە كە

وهفاتي ڪرد، ٽه وه به شهيد نانسري و پيوسته بشوري و نوڙيشي له سر بڪري؛ هروه ها، كه سي له شهري ٽه وانهدا بڪوڙي كه له گه وري موسولمانان ياخي بوون. ٽه گه رئينسانينيكي له ش پيس شهيد ڪرا، ٽه وه فرموده ي راست ٽه وه يه ناشوري؛ به لام هر پيسييه كي غيري خوين و زامي کاتي شهر به له شي شهيده وه بي، پاك ٽه ڪريته وه. شهيد ٽه بي به بهرگه خويناوويه كه ي خويه وه دفن بڪري، جا ٽه گه ره مو له شي دانه ٽه پوشي، ٽه بي ٽه شوينه ي كه به دهره وه يه به پارچه يه كي تر دا پوشي. بيداري! كه سيك كه خوي كوشتبي، ٽه شوري و نوڙيشي له سر ٽه ڪري، وه ڪو هر موسولمانينيكي تر. بو ٽيمامه تي نوڙي مردو، خزم و ڪس و ڪاري مردو باشترن له فرمانداري شهرعي، له ناو ٽه وانيشا ٽه م ته رتيه راگير ٽه ڪري. باوك، باپير، باپيره گه وري، ڪور، ڪوره ز، براي باوكي و دايني، براي باوكي، برازاي ڪوري براي باوكي و دايني تا ٽه روا، له سر شيويه ميرات گرتن، ٽه مجار خزماني غيري نه سه ب. ٽه گه ر دوو ڪس له پايه يه ڪا بوون، ٽه وه ڪاميان پيرتر يا له خواترستر بوو، ٽه وه يان ٽه بي به ٽيمام.

سوننه ته ٽه وه ڪه سي نوڙي مردو ٽه ڪا، له عاستي سهر ي پياو و سي به نده ي زنا راوه ستي. سوننه ته هه لگرتني جه نازه به سي ڪه س بي، يه ڪيڪ له پيشه وه و دوو ڪس له پاشه وه، ٽه وه ڪه سه ڪه واله پيشه وه، هه ردووداري تابووته ڪه بخاته سر هه ردووشاني و ٽه وه دوو ڪه سه يش ڪه له دواوهن، يه ڪي داري له و دارانه بخه نه سرشانيان، ٽه م شيويه سه وابي زورتره له وه ڪه دوو ڪس له پيشه وه و دوو ڪس له دواوهن.

سوننه ته سهر ي مردو وه ڪه له تابووتا له پيشه وه بي و ڪه گه يشته سر قه بران، تابووته ڪه وادابرنيت سهر ي مردو وه ڪه بڪه ويته لاي پي قه بره ڪه وه، بو ٽه وه ي له و ڪاته دا ڪه ٽه خريته قه بره وه، له لاي سه ريه وه به نارامي راي بڪيشن بو ناو قه بره ڪه ي.

سوننه ته «تشييع» (بهري ڪردني جه نازه)؛ روڙيشتن به پياده له پيشي جه نازه وه باشتره له روڙيشتن به سواري، يا به پياده له پاشيه وه. سوننه ته مردو به په له بري ٽه گه ر ترسي گوڙاني مردو وه ڪه نه بي به هوي په له ڪردنه وه. سوننه ته ٽه وه ڪه سانه ڪه جه نازه ڪه

ھەل ئەگرن، ھەموو پىاۋ بن، ھەرچەند جەنازە كە جەنازەى ژن بىي. ھەرامە جەنازە بە شىۋە يە كى وا ھەل بگىرىي كە عەيب و شوورە يى بىي، يا ترسى داكە وتنى لىي بگىرىي؛ سوننە تە شتىكى وا بدرىي بەسەر جەنازەى ژنا كە داپۇشىي، يا جەنازە كە بخرىتە ناوشتىكە ۋە نەھىلىي بەدەرە ۋە بىي، ۋەك تابوت. كەراھەتى ھەيە دەنگ بەرزە ۋە كەردن و راكردن لەگەل جەنازەدا لەو كاتەدا كە ئەبرىي بۇ سەر قەبران، ھەرچەند ئەو دەنگ بەرزكردنە ۋە یشە بە خويندنى قورئان و زىكر و سەلاۋات دان بىي؛ ھەرۋەھا دەنگ بەرزكردنە ۋە كەراھەتى ھەيە لە كاتى شۇردن و كفن كردن و خستەنا و تابوت و دانانى مردو لەلای قەبرا تا دائە پۇشرىي؛ بەلىي، ئەگەر لە پاش شۇردن و نوپۇز لەسەر كەردنى، لە شونىكى پاكا دائرا تا قەبرە كەى تەوا ۋە ئەبىي، يا تا رۇژ ئەبىتە ۋە ئەبرىي بۇ سەر قەبران، ئەو خىرە قورئانى بەدەورا بخوئىرىي بەو شەر تە كە ئەو قورئان خويندە نەبىي بەھوى سەرلى شىۋانى ئەھلى مزگەوت لە نوپۇز و ئادابى نوپۇزانا، بە تايەتى ئەگەر بىي بەمايەى مەنعى خەلك لە قسەى دنيايى بەدەورى جەنازە كەدا، ۋە كوۋ لە «فئاۋى ابن زياد اليماني» ۋە رتە گىرىي.

كەراھەتى ھەيە ئاگر ھەلگرتن بە شوئىنى جەنازەدا، مەگەر وا رىكەۋىي بە شەو دفن بگىرىي و ئاگر و چرا پىۋىست بىي بۇ دەفعى سەرما، يا بۇ ئەۋەى خەلكە كە بتوانن مردوۋە كە باش دفن كەن، چونكە دفن كەردنى مردو بە شەو دروستە و كەراھەتى نىيە. ھەرامە گواستە ۋەى مردو لە شوئىنى مردنە كەيە ۋە بۇ قەبرستانى جىگە يە كى تر، مەگەر بەو شەر تە كە ترسى گۇرانى مردوۋە كە مان نەبىي ۋە ئەو شوئىنەش كە بۇى ئەبرىي، «مكّة» يا «مدینة» يا «بيت المقدس» يا گۇرستانىكى وا بىي سألحان و پىاۋچاكانى تيا دفن كرابىي، لەو حالەدا قەيد ناكا.

باسى قەبر و ئادابى دفن

لای كەمى قەبر، چالىكى وايە نەھىلىي بۇنى مردوۋە كە بىتەدەرە مەنعى درۋندە بكا لەۋە كە مردوۋە كە دەر كىشەنە دەرەۋە. سوننە تە قەبر ئەۋەندە گوشاد بىي بە ئاسانى

جیگه‌ی مردووه‌که‌ی تیا بییته‌وه و ئه‌وه‌نده قوول بی ئینسانئیکی نه‌کورت و نه‌دریژ له‌ناویا راوه‌ستی و هه‌ردوو ده‌ستی هه‌لبه‌رئ ئه‌وجا بگاته لیواره‌که‌ی. ئه‌گه‌ر ئه‌و زه‌وییه‌ی قه‌بره‌که‌ی تیا هه‌ل ئه‌که‌نرئ، زه‌وییه‌کی ره‌ق بوو، واچا که قه‌بره‌که‌به «ئه‌لحه‌د»، واته: «لادپ» هه‌لکه‌نن، ئه‌گینا، هه‌ر له‌ناو چاله‌که‌دا گۆرپچه‌ی بو دروست که‌ن، ئه‌وجا مردووه‌که‌که‌ له‌پیینی قه‌بره‌که‌وه دانراوه، به‌نهرمی لای سه‌ریه‌وه ئه‌هینرئ بو‌ناو قه‌بره‌که‌ه. سوننه‌تیشه‌ ئه‌و که‌سانه‌ی که‌ باشتروایه ئه‌وان نوژی له‌سه‌ر بکه‌ن، هه‌ر ئه‌وانه دای به‌یئنه خوراه‌وه بو‌ناو قه‌بره‌که‌ه، هه‌روا سوننه‌تیشه‌ ئه‌و که‌سانه‌ تاق‌بن و له‌وکاته‌دا جلیک‌بدن به‌سه‌ر قه‌بره‌که‌دا تا باش مردووه‌که‌ی تیا دائه‌مه‌زرینن؛ به‌لئ بو‌ژنی که‌ شووی هه‌بی، میرده‌که‌ی له‌هه‌موو که‌س چاکتره بو‌داهیشتنی بو‌ناو قه‌بره‌جا ئه‌گه‌ر قه‌بره‌که‌ه لادپ بوو، له‌سه‌ر لای راست رای‌بکیشن و پالی‌بدن به‌وپه‌ری ئه‌لحه‌ده‌که‌وه و پشته‌که‌ی به‌خشت یا به‌به‌رد قایم بکه‌ن، ئه‌وجا چاله‌که‌ی لاپشتی پر بکه‌نه‌وه، ئه‌گه‌ر گۆرپچه‌ش بوو سه‌ری جه‌نازه‌که‌به‌ته‌خته به‌رد یا به‌خشت یا به‌دار بگرن، جا قه‌بره‌که‌به‌سه‌ر ئه‌وه‌دا پر بکه‌نه‌وه، سوننه‌تیشه‌خشتی بخه‌نه ژیر سه‌ری و له‌عاستی سه‌ریا کفنه‌که‌ی لاده‌ن؛ سوننه‌ته‌بو‌ئه‌و که‌سه‌ی له‌قه‌راغی قه‌بره‌که‌دا بی، سی‌مشت خوول له‌خوولی قه‌بره‌که‌هه‌لبگرئ و به‌سه‌ریه‌کیکیانا، (مِنْهَا خَلَقْنَاكُمْ) و به‌سه‌ر دووه‌میانا (وَ فِيهَا نُعِيدُكُمْ) و به‌سه‌ر سیهه‌میانا، (وَ مِنْهَا نُخْرِجُكُمْ تَارَةً أُخْرَى) بخوینئ و پاشان ئه‌و مشتته‌خوولانه‌بکاته‌خواره‌وه بو‌لای سه‌ری مردووه‌که‌ه؛ هه‌روه‌ها سوننه‌ته‌یه‌کیک‌مشتی خاک هه‌لبگرئ و جه‌وت جار (إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ فِي لَيْلَةِ الْقَدْرِ) تا ئاخه‌به‌سه‌را بخوینئ و بیکا به‌سه‌ر کفنه‌که‌یا، جا پاش ئه‌مه‌خوول بکرئته قه‌بره‌که‌وه تا پر ئه‌بیته‌وه؛ سوننه‌ته‌قه‌بره‌ئو‌هنده‌ی بستیک به‌رز بکرئته‌وه، به‌لام به‌رزیه‌که‌ته‌خت بی باشته‌له‌وه له‌بنه‌وه پان و له‌سه‌ره‌وه باریک بی.

سوننه‌ته‌یه‌کیک له‌وانه‌که‌مردووه‌که‌ئه‌خه‌نه‌ناو قه‌بره‌وه، بلیت: «بِسْمِ اللَّهِ وَ مِنَ اللَّهِ وَ عَلَى مِلَّةِ رَسُولِ اللَّهِ». هه‌روه‌ها، سوننه‌ته‌هیچ له‌ژیر مردوودا رانه‌خه‌ن. که‌راهه‌تی هه‌یه‌مردوو له‌سندووقا بخه‌نه قه‌بره‌وه، مه‌گه‌ر خا‌که‌که‌نمدار و رووخه‌ک بی.

سوننه‌ته سه‌ری قه‌بره‌که ئاورپشین بکری و دابکو تریته‌وه و جهوت به‌ردی بچووک به‌ریز له‌سه‌ر قه‌بره‌که دابنری و لای سه‌ریه‌وه کیلیکی بو‌داکوتن؛ نه‌گه‌ر به‌ردی‌یکیش لای پییه‌وه و به‌ردی‌یکیش له‌ناوه‌راستی قه‌بری پیاودا هه‌بی، بو‌لینک جوئی کردنه‌وه‌ی قه‌بری پیاو و ژن، نه‌وه‌قه‌یدی نییه، هه‌ندی له‌ئه‌هلی شهرع، نه‌لین نه‌مه‌یش به‌قیاس له‌سه‌ر دانانی به‌رد لای سه‌ریه‌وه، سوننه‌ته.

سوننه‌ته له‌پاش ته‌واوبوونی قه‌بره‌که، ته‌لقینی مردوو بکری و ته‌لقین خویننه‌که لای سه‌ری قه‌بره‌که‌وه دانیشی و پشت بکاته قیبله و رووبکاته مردوو‌ه‌که و بلیت: «یا عبداللّه ابن امة اللّه! اذکر العهد الذي خرجت عليه من الدنيا، شهادة أن لا إله إلا الله وحده لا شريك له، وأن محمداً رسول الله، وأن الجنة حق وأن النار حق، وأن البعث حق، وأن الساعة آتية لا ريب فيها، وأن الله يبعث من في القبور، وإنك رضيت باللّه رباً وبالاسلام ديناً وبمحمدٍ ﷺ نبياً وبالقرآن إماماً وبالکعبة قبلهً و بالمؤمنين إخواناً؛ ربّي الله لا إله الا هو عليه توكلت و هو ربّ العرش العظيم»، سوننه‌تیشه نه‌مه تا سئ جار ته‌کرار بکریته‌وه؛ سوننه‌ته له‌کاتی ته‌لقینا خه‌لکه‌که راهه‌ستن و ته‌لقین خویننه‌که دانیشی [و] جا پاش نه‌مه، سوننه‌ته هه‌موویان دوعای خو‌راگرتن (تثبیت) ی بو‌بکه‌ن و بلین «اللّهُمَّ ثَبِّتْ لِسَانَهُ عَلٰى جَوَابِ الْمَلَكَيْنِ». سوننه‌تیشه نه‌مه کومه‌له‌که دوعاکه نه‌خوینن چهنده‌قیقه‌یه‌که به‌سه‌ر قه‌بره‌که‌وه راهه‌ستن و پاشان به‌جیی بیلن.

هه‌ندی له‌ئادابی قه‌بر

سوننه‌ته قه‌برستانی هه‌ر خیزانی‌ک پیکه‌وه بی. دروست نییه قه‌بر هه‌لدریته‌وه مه‌گه‌ر له‌به‌ر نه‌وه که‌شتیکی زور به‌قیمه‌تی تی که‌وتبی. هه‌روا دروست نییه هه‌لی‌بدنه‌وه و مردوو‌ه‌که بگویز نه‌وه مه‌گه‌ر له‌به‌ر ناچاری وه‌که نه‌وه که نه‌وه نه‌زه‌ی تیا نیژ راهه‌ نه‌رزی یه‌کیکی تر بی و رازی نه‌بی نه‌و مردوو‌ه‌ی تیا بنیژری. یا مردوو‌ه‌که وه‌ختی خوی نه‌شورایی و هیشتا نه‌گورایی، یا روو به‌قیبله نه‌نیژرابی. دروست نییه مردوو بخریته‌ناه

قەبرى كۆنەو مەگەر مردوو پېشووه كه به ته واوى رزىبى و نىشانەى نە مابى و ناودارىكى گەورەى ئىسلام نە بووبى. دروست نىبە دوو كەس له يەك قەبرا بنىژرېن، مەگەر لە بەر ناچارى، ئەوسا كاميان گەورە ترە، ئەوەيان ئەخرىتە پېشەو. ناشتنى مردوو لە قەبرستانى عومومىدا باشتە تا لە خانوودا، مەگەر لە بەر مەسلەحە تىكى شەرعى. دروست نىبە بيناى قەبر چ لە ناو يەو و چ بە سەريەو، مادام لە قەبرستانى عومومىدا بى، چونكە ئەو ئەبى بە هوى داگرتنى خاكى وە قف كراو، بەلام بيناى قەبر لە مولكى خاوەنە كه يا، چ لە ناو قەبرە كه وە چ بە سەريەو، دروستە لە بەر ناچارى، وەك نەرمى خاكى قەبرە كه و لە ترسى هەلدانەو هەى لە لايەن دروندى و دوژمنەو، يا لە ترسى لافاو، لەم حالانەدا نەك هەر دروستە، بەلكو و اجىيشە، ئەگەر سەبەبىكى وا نەبوو، مەكروو هە؛ بەلى، هەندى لە زانايان، و توويانە: دروستە بيناكردى ناوى قەبر لە خاكى وە قف كراو و هەلبەستن و قايم كردنى چوار دەورە كهى ئەو نەدى پيوست بى لە ترسى لافاو و درندە، بۆ ئەو كه خەلك دەست لە قەبرە كه نەدەن و هەلى نەدەنەو، بەو شەرتە ئەو نەدى ناچارىبە كه بى.

حەرامە دانىشتن لە سەر قەبر و هەنگاودانان لە سەرى؛ هەروەها، حەرامە مەجال بەدى گاگەل و ئاژەل بە سەريا پرۆن، بەلام ئەگەر ناچار بوون هاتو چۆى بە سەرا بكن بۆ هەلكەندى قەبر بۆ مردوو يەك، يا بۆ زيارەتى قەبرى كەس و كار، ئەو دروستە.

دروستە بۆ كەس و كارى مردوو و بۆ دۆست و برادەرى، رووى ماچ بكن. دروستە ئاگاردار كردن لە مردنى كەسك بۆ ئەو هەى خەلك بين بۆ سەر جەنازە كهى، بەلام بانگەواز و هەلدان و لاواندەو هەى بە شىو هەى زەمانى جاهىليەت و باس كردنى گەورەبى و شان و شكۆى مردوو كه، حەرامە. گريان بە سەر مردوودا دروستە، چ بەر لەو هەى گيانى دەرچى و چ پاش گيان دەرچوونى، بەو شەرتە لە گەل هاوار كردن و لە سنگدان و باس كردنى رەوشتە بەرزە كانى نەبى؛ يەخە دادپرين و مووپرين و بەرگى رەش لە بەر كردن و گوپىنى جل و برگى عادە تىيش، حەرامە [و] هەروەها [يشە] درێژەدان بە ماتەم لە سى رۆژ زياتر و تازه كردنەو هەى ماتەم لە نۆجەژنى پاش مردنى مردوو كه دا و قوردان بە سەر يا بە شان؛ پيوستە لە سەر موسولمان هەول بەدا بۆ لا بردنى ئەم گوناھانە.

باسى تەعزىيە

سوننەتە بۇ دراوسىيى ئەو مائەلە كە مردوويان لى مردووه، خواردنيان بۇ دروست بىكەن لەو شەو و رۆژەداو ھەوليان لەگەل بەن بۇ خواردن؛ بەلام ھەرامە دروست كردنى خواردمەنى بۇ ئەو ژنانە كە ھاتوون بۇ گريان و ھەلدانى چاكەى مردووه كە. سوننەتە تەعزىيە لە موسولمان لە مسيبەتى مردنى خزميا، موسولمان بى يا كافر؛ ھەروھەا دروستە تەعزىيە لە ئىنسانى كافر، لە مردنى خزمى موسولمانى يا خزمى كافرې «ئەھلى زىممە» ىدا. سوننەتە رۆيشتن لەگەل جەنازەى گاور و جوولە كەدا، بەو شەرتە خاوەن جەنازە كە موسولمان بى يا كافرئىكى دراوسى بى، يا دۆستايەتى و مامەلەى لەگەلئيا ھەبى.

ھەرامە ئەھلى مردووه كە خواردن دروست بىكەن بۇ خەلك، مەگەر كاىراى مردو وەسىيەتى كردبى كە خواردن ئامادە بىكەن بۇ ئەوانەى دىن بۇ تەعزىيە، بەو شەرتە نەيوئى بۇ ئەو كەسانە كە ئەگرىن و بە سەريا ھەل ئەخوينن. رىگايەكى تر ھەيە بۇ دروستى خواردن دروست كردن بۇ خەلك، ئەو ھەش ئەو ھەتە كە سىكى بالفى عاقل لە مىراتگرە كانى مردووه كە، لە مالى خۆى خواردنيان بۇ بىكا، بەو شەرتە كە شەرم و ھەيا ناچارى نە كردبى بۇ ئەو مەسرفە كردنەو نەشبى بەھۆى زيان گە يشتن بە مىراتگرى نابالغ لە رىگاي بە كار ھىنانى خانوو و قاپ و قاچاخ و فەرش و نوئىنى بەشى ئەو مىراتگرە نابالغەو.

رىگايەكى تىرش ھەيە ئەو ھەيە ئەھلى ئەو شوئىنە كە مردووه كەى تىبا مردووه، بە دەسەوام لەبەينى خۆيانا بىرپار بەن لە ھەر مالىكا يەكى مرد، ئەوانى تریان مەسرفەى ميوانى ئەو مائەلە بەن؛ ئىتر ئەمە وەك قەرزى لى دى و واجب ئەبى؛ ئەم رىگەيەش ھەر خەتەرە، لەبەر ئەو كە لەوانەيە ھەندىك لە خەلكى ئەو شوئىنە تازە ھاتىن بۇ ئەوئى، ياخود پاش ماوہيەك كۆچ بىكەن، يا لەبەر عەيب نەبى ئەو مەسرفە نەگرنە ئەستوى خۆيان؛ كەواتە، مەسلەھەتى شەرى، ئەو ھەيە يا بە جارى نان خواردنى كاتى تەعزىيە

هەلگیزی له ناوا، یاخود هەرکەس یا هەر کۆمەڵی که ئەرۆن بۆ تەعزییە بۆ شوینیک، پیش روشتنی خویمان، ئەوەندە رزق بنیرن بۆ ئەو شوینە بەشی خواردنی خویمان بە تەواوی بکا، ئەم شیوەیە لە هەر شیوەیەکی تر ئاسانتر و بەجێترە. «مَعَ الْعِلْمِ»، دانێشتنی کەس و کاری مردوو کە بۆ تەعزییە سوننەت نییە، بەلام ئیستە بە جوړیک بوو بە عادت کە ئەگەر دانەنیشن، تووشی هەزار عەیب و شوورەیی ئەبن؛ کەواتە، چارە ئەوەیە کە بە یانمان کرد.

زیارەتی قەبر

لەسەرەتای ئیسلامە تیدا، حەزەرەت ﷺ مەنعی زیارەتی قەبری کرد، بەلام پاش ماوەیە کە رینگای داو فەرمووی: «كُنْتُ نَهَيْتُكُمْ عَنِ زِيَارَةِ الْقُبُورِ، أَلَا! فزُورُوا فَإِنَّهَا تُذَكِّرُ الْآخِرَةَ»، یەعنی: «لەمە وپیش من مەنعی ئیووم کردبوو لە زیارەتی قەبر، بەلام ئیستە قەیدی نییە، زیارەتی بکەن چونکە رۆژی قیامەتتان ئەخاتەوێ».

زیارەتی قەبر، چەند نوعی هەیه:

یە کەم، بۆ بیرکردنەوێهە لە پاشەپۆژ؛ ئەمە، تیکرایییە بۆ هەموو موسوڵمانان لە ناسراو و نەناسراو؛

دوو هەم، بۆ سیلە ی رەحمە؛ ئەمە تاییەتیە بۆ خزم و کەس و کار، بە تاییەتی، بۆ باوک و دایک؛ لە حەدیسای هەیه «هەرکەس هەموو جومعەیک زیارەتی قەبری باوک و دایکی یا یەکیکیان بکا، ئەو وەک حەجیکی کردبێ وایە»؛

سێ هەم، بۆ بەجێ هێنانی حەقی دۆستایەتی خزمەت و بڕایەتیییە؛ ئەمەیش، بڕیتیە لە زیارەتی قەبری مامۆستا و برادەران و ئەو کەسانە کە حوقوقیان لەبەینا هەیه؛ لە حەدیسای هەیه کەوا: «ئەگەر دۆستیک زیارەتی قەبری دۆستیک بکات، ئەو زیارەتە لای ئەو دۆستە مردووێ خۆشە و یستترە لە دنیا و هەرچی لە دنیا دا هەیه»؛

چوارەم، بۆ بەرە کەت و پیرۆزییە؛ ئەمە بڕیتیە لە زیارەتی قەبری پیغەمبەران، بە تاییەتی حەزەرەتی فەخری عالەم ﷺ کە فەرموویەتی: «هەرکەس زیارەت بکا، ئەو موسوڵمانە حەقی شەفاعەتە ئەبێ».

سوننه‌ت وایه زیاره‌ت به ده‌س نویژه‌وه بی و که زیاره‌ت‌که‌ره که گه‌یشته‌ئه و شوینه، سه‌لام بکا و بلیت: «السَّلَامُ عَلَیْكُمْ دَارَ قَوْمٍ مُؤْمِنِينَ! وَإِنَّا إِن شَاءَ اللَّهُ بِكُمْ لَاحِقُونَ» و روو به‌قیبله‌ راه‌ستی‌ دو‌عای خیر و داوای پایه‌ی به‌رز بکا بۆیان و له‌خوایش بیارپه‌ته‌وه بۆ دین و دنیا‌ی خو‌ی، چونکه مه‌قامی زاتی گه‌وره جیگای خروشی ره‌حمه‌تی‌ خواهه و دو‌عا له و شوینه‌دا نزیکه به‌قه‌بوول. هه‌روا، زیاره‌تی‌ ئه‌ولیا و عالم و باقی‌ سال‌حان، به‌م ته‌رتیبه‌ سوننه‌ته. سوننه‌ته زیاره‌ت‌که‌ره چه‌ندی بۆ ری‌بکه‌وی، به‌ نیازی‌ خیری‌ مردووه‌کان، قورئان‌ بخوینی و له‌پاش ته‌واوکردنی‌ خویندنه‌که، دو‌عیان بۆ بکا و سه‌وابی‌ قورئانه‌که‌یان بۆ بنیری، بلی: خواهه! میسلی‌ سه‌وابی‌ ئه‌م قورئانه‌که‌ خویندم، بیگه‌یه‌نه به‌ رو‌حی‌ فلانی‌ کوری‌ فلان، به‌ تاییه‌تی‌ بۆ ئه‌و که‌سانه‌که‌ گومانی‌ ئه‌وه‌ بیری‌ له‌ وه‌ختی‌ خو‌یا‌گونا‌هیان‌ بو‌وبی؛ له‌ حه‌دیسی‌ شه‌ریفا‌ هه‌یه: «مردوو زۆر چاوه‌روانی‌ ئه‌وه‌ن له‌ لایه‌ن‌ خزم و دو‌ست و باقی‌ موسولمانانه‌وه‌ خیریان‌ بۆ‌ پروا»؛ له‌ نایه‌تیشدا، مه‌دحی‌ ئه‌وانه‌ کراوه‌که‌ دو‌عای‌ لی‌ بۆردن‌ ئه‌که‌ن بۆ‌ برایانی‌ مردووی‌ خو‌یان و بۆ‌ باوک و دایکیان و بۆ‌ باقی‌ موسولمانان. سوننه‌ته‌ قورئان‌ خویندنی‌ سه‌ر مردوو، به‌دانیشتنه‌وه و روو له‌ قیبله‌ بی.

شه‌رتی‌ زیاره‌ت‌کردن، ئه‌وه‌یه به‌شیوه‌ی‌ حه‌رام و خیلاف‌ شه‌رع‌ نه‌بی؛ به‌ تاییه‌تی‌ بۆ ژن‌ زۆر پیوسته‌ زیاره‌ته‌که‌ی‌ یا له‌ گه‌ل‌ مه‌حه‌ره‌ما بی، یا له‌ گه‌ل‌ چه‌ند ژنیکی‌ شه‌رم لی‌ کراوا، به‌جو‌ری‌ که‌ نه‌ خو‌ی‌ تووشی‌ روانینی‌ حه‌رام بی و نه‌ که‌سیش‌ بۆ‌ پروانی، ئه‌گینا، ئه‌و زیاره‌ته‌ حه‌رامه. زیاره‌تی‌ مردوو بۆ ژن‌ پیوسته‌ به‌ ئیزنی‌ می‌رده‌که‌ی‌ بی.

باسی زه کات

زه کات، یه کیکه له پینج روکنه ی ئیسلام و له سالی دووه می هیجره تدا فهرزکراوه له پاش فهرزکردنی زه کاتی فیتر. زه کات، واجبه له ههشت جوړ مالدا: نهختینه (ئالتوون و زیو)، وشتر، ره شه و لآخ، مهر، بزن، خورما، تری، هه موو جوړه قووتیک؛ زه کات نه درئ به ههشت تاقم له موسولمانان وه که به یان نه کرین.

زه کاتی نهقد (ئالتوون و زیو)

ئو نه اندازه که دانراوه بو واجب بوونی زه کات له م دوو نه قده دا، له زیوا دوو سه دره مه که نه کاته سه دو چل مسقال، له ئالتوونیشا بیست مسقاله؛ که ئالتوون و زیو گه یشتن به م نه اندازه، «رُبْعُ الْعَشْرِ»، چل یه کیان لی نه که وی. هه نه قدیکئی ئالتوون یا زیو که مه غشوش بی، یه عنی مه عده نیکی تری تیکه ل بی، نه گهر نه قده سافه که ی گه یشته نه اندازه ی پشوو، نه وه زه کاتی نه که وی، نه گینا زه کاتی ناکه وی. نه گهر شووشیک یا قاپیک دارژابوو له م دوو نه قده، نه وه نه گهر نه مان زانی که م و زوریان چونه، نه وه دیاره، نه گهر نه مانته زانی، نه وه له هه ردوو لایانا ئیعتیباری لای زور نه که یین و به و حیسابه زه کاتی نه ده یین، یا خود نه ی توینینه وه بو نه وه که له یه ک جیا بکرینه وه و نه اندازه یان ده ربکه وی. هه رخشلیکی ئالتوون و زیو که حه لال بی بو خاوه نه که ی به کاری بهینئ، زه کاتی نییه، وه کوو هه موو خشلی ژنانه بو ژن؛ نه گهر حه رامیش بوو به کاری بهینئ، زه کاتی له سه ره، وه ک قاپ و قاچاخی ئالتوون و زیو بو به کارهینانی پیاو بی یا ژن، یا وه کوو بازن و پشتین و پاوانه بو پیاو، یا وه که رهختی نه سپ و دان له غاوی و لآخ بو هه رکهس بی. راستتر نه وه یه زیاده ره وی کردن له خشلا بو ژن حه رامه، وه کوو بازنیک که سه نکه که ی دوو سه د مسقال بی؛ نه گهر گه یشته نه و راده یه زه کات له هه موویا واجب نه بی. شهرتی واجب بوونی زه کات له ئالتوون و زیوی به راده ی زه کات گه یشتوودا، نه وه یه له مولکی خاوه نه که یا سالی به سه را بیته وه؛ که واته، نه گهر نه و نه اندازه ئالتوون و

زيوه تا شهش مانگ هه لگيرا و پاشان درا به قهرز، ئه وه له پاش ته واوبووني شهش مانگي تر، واجبه خاوه نه كه ي زه كاتي لي بدا به و شه رته قهرزه كه ي دهس بكه ويته وه، يا خود خاوه ن پاره كه خوي ده وله مهنه بي، نه گينا پيوسته ئه و قهرزه ي ده سگير بيته وه، ئه وسا زه كاتي لي ده رته كرئ.

بزانن! جه واهيراتي وهك دور و ياقوت و ئه لماس و پيروزه و شتي وا، زه كاتي لي ناكه وي.

زه كاتي كان (معدن)

هه ركهس له مولكي تايه تي خويا، يا له ويرانه يه كا، كانكي ئالتون يا زيوي دوزيه وه و ئالتون و زيوي لي ده ركرد، واجبه له سه ري چل يه كي بدا له زه كاتا؛ له فه رمووده يه كي ئيمامي شافيعيدا، ئه لئيت: ئه بي پينج يه كي بدا؛ له فه رمووده يه كي تريشيا، ئه لئيت: ئه گه ر به زه حمه ت بوي ده ركرا، چل يه كي ئه دا، ئه گه ر به ئاسانئيش بوي ده ركرا پينج يه كي ئه دا.

شه رتي واجب بووني زه كات له و ئالتون و زيوه دا كه له كان ده رته كرئ، ئه وه يه بگا ته راده ي زه كات وهك به يانمان كرد، ئيتر واجبه نيه سالي به سه را بيته وه؛ ئه و ئالتون و زيوه ي له كان ده رته كرئ، هه مووي ئه خريته پال يهك و زه كاتي هه مووي ده رته كرئ، مادام ئيش كردن له و كانه دا به يه كه وه و يهك له شويني يهك بي هه رچه ند ئه و نه قده ي له و كانه ده ر ته هينري، پوخته كه ي يه كسه ر دهس نه كه وي، وهك ئه وه كه سه د ته ن خاكي له سه ر يهك ده ركرد بي، به لام ئسته ده ته ن و ماوه يه كي تر ده ته ني تر و پاشان ده ته ني تر پاك بكا ته وه و هه ر به م ته رتبه ئه مه هه مووي وهك ئه وه يه نه قده پوخته كه ي به جاري وه رگرتبي؛ هه روه هايه حوكمي ئه وهش كه ئيشه كه ي پچر پچر بووي له به ر عوزريك، وهك ناساغ ي يا نه بووني كه ره سته ي ئيش يادهس نه كه وتني كرپكار، به لام ئه گه ر به بي عوزر ئيشه كه ي بيپري، ئه وه به شي يه كه مي نادرته دم به شي دووه مي له پيوست بووني زه كات لي دانا، به لام به شي دووه م ئه دريته دم يه كه م؛ به ميسال،

ئەگەر لە مانگی شەشەلان (شۆال) دا پینج مسقال ئالتوونی دەرکرد، ئەوجا ئیشی وەستاند و لە مانگی قوربانا کەوتەو ئیش و پازدە مسقالی تری دەرکرد، ئەو پینج مسقالە کە ی مانگی شەشەلان زە کاتی لی دەرناکری، بەلام پازدە مسقالە کە ی مانگی قوربان ئەخریتە سەر پینج مسقالە کە ی مانگی شەشەلان بۆ گەیشتنە رادە ی زە کات واجب بوون و زە کات لە بەشی تەنھا ئەو پازدە مسقالە دەر ئە کریت.

زه کاتی ئالتوون و زیوی شاراوہی کۆن

هەر گەنجینە یە کی کۆن دۆزرا یەو، ئەگەر ئەو گەنجینە یە ئیسلامی بوو، یە عنی ناوی پادشایە کی ئیسلامی لە سەر بوو، ئەو ئەگەر ئەزانرا خاوەنە کە ی کییە، ئەیدریتەو، ئەگەر نەشەزانرا کییە، حوکمی «لُقطة» (مالی دۆزراو) ی هە یە و لەبارە ی بانگەواز و ناوونیشان هەلدان و شتی واو، حوکمی ئەوی بەسەر ئەدری؛ هەر وایە حوکمی گەنجینە یە کیش کە نەزانری هی زەمانی ئیسلامە یا هی پیش ئیسلامە، ئەگەر گەنجینە کە هی سەر دەمی پیش ئیسلام بوو، ئەو ئەبێ بە هی ئەو کەسە کە دۆزیویە تەو، ئەگەر لە وێرانە ی بی خاوەن یا لە مولکیکی و هادا دۆزیبیتەو کە خۆی ئاوەدانی کردبیتەو؛ ئەگەر لە خاکی مزگەوت یا لە شەقامی گشتیدا دۆزییەو، ئەو بەمالی دۆزراو دائەنری؛ ئەگەر لە مولکی کە سینکیشا دۆزییەو، ئەو ئەو هی ئەو کەسە یە، مادام داوای بکا و بلێ هی منە؛ ئەگەر داواشی نە کرد، ئەو ئەو هی ئەو کەسە یە کە مولکە کە ی لی وەرگیراوە، هەر وەها تا ئەگاتە سەر ئەو کەسە ی ئەو شوینە ی لە ئەساسا ئاوەدان کردووە تەو. ئەگەر خانوو کەر و خانوو فرۆش، یا خانوو بە کری دەر و خانوو بە کری گر لەسەر ئەو گەنجینە یە بوو بە هەرایان، ئەو باوەر بەو کەسە ئە کری کە خانوو کە ی بە دەستەو یە. ئەم گەنجینە دۆزراو یە، بۆ هەر کەس ساغ بوو و، پینج یە کی جیا ئە کریتەو و ئەدری بەزە کاتا، بەو شەر تە کە بگاتە رادە ی زە کات واجب بوون و نەقدیش بی؛ ئیتر سأل بەسەر هاتنەو ی پیویست نییە.

زەكاتى مالى بازىرگانى

شەرتى زەكات لە مالى بازىرگانىدا، چەندىشتە؛

يەكەم، ئەو يە ئەو ماله بە «معاوضه» (ئال و وپل) يا لە تۆلەى شتىكا وەرگىرابى،^۱ نەك بە شىئوھى بەخشىن يا بە مىرات يا وەسىيەت دەستى كەسىك كەوتى؛ كەواتە، ئەو مالى بازىرگانىيەى كە بە مىرات هاتوو تەو بە بۆ كەسىك، سالى كەى ئە پچىرى و لە و كاتەو سالى تازەى دەس پى ئە كاكە مىراتگرە كە بە نىيازى بازىرگانى پىو كەردن دەستى تى ئەخا؛ دووھەم، راگر تى ئەو ماله يە بە نىيازى بازىرگانى؛ كەواتە، زەكات نىيە لە مالىكا ئىنسان بۆ پىويستى خوى و خىزان و مالى راىگر تى؛

سىئەھەم، ئەو يە دوانزە مانگى لەسەر يە كى بەسەرا تىپەر بووى لە و كاتەو كە نىيازى بازىرگانى پىو كەردنى كراو؛ بەلى، ئەگەر ھەموو ئەو مالى بازىرگانىيە لە ناوقەدى سالا گۆرپراو بە مالى تى بازىرگانى، يا خود ھەندىكى گۆرپراو بە نەخت، ئەو سالى بازىرگانىيە كەى دەوام ئەكا، ھەر و ھە ئەگەر ھەمووى گۆرپراو بە نەخت و ئەو نەختەش گەيشتە رادەى زەكات لى واجب بوون، ئەو ھەر لەسەر سالى مالى بازىرگانىيە كەو سالى بۆ ئەژمىرى، بەلام ئەگەر ھەمووى گۆرپراو بە نەخت و نەختە كەيش ئەگەيشتە رادەى زەكات لى واجب بوون، ئەو سالى مالى بازىرگانىيە كە ئەپرېتەو، جا ئەگەر نەختى تى ھەبوو كە بگاتە رادەى زەكات، ئەو ئەم نەختەيشى لە گەلدا ئەژمىرى و سالى كەى ئەو بۆ دائەنرى؛ ئەگەر بەم نەختە كە لە رادەى زەكات كە مترە، مالى بازىرگانى تازەى كرى، ئەو لە و كاتى موغامەلەو سالى بۆ دائەنرى؛

چوارەم، ئەو يە كە لە ئاخىرى سالا ئەو ماله بگاتە رادەى زەكات بە حىسابى ئەو پارەيەى كە پى كراو، ئەگەر قىمەتە كەى كە متر بوو، ئەو سالى بە تال ئەبىتەو و سەرلەنوى سالى تازە دائەنرى بۆ بازىرگانىيە كەى؛ بەلى، ئەگەر پارەى نەختى تى ھەبوو گەيشتەو رادەى زەكات، ئەو قىمەتى مالى بازىرگانىيە كەى ئەدرېتە پال ئەو پارەيە و زەكاتى ھەمووى دەرئە كرى.

۱. وەك پارەى مارەبى ژن و حەقى خولع و پارەى لە جىياتى خوین وەرگىراو.

بزانن! سالی مالی بازارگانی، به و شهرته له کاتی کپینی نه و ماله وه حساب نه کړی که نه و پاره یه ی پپی کپراوه که متر بی له راده ی زه کات، یا خود به پاره ی نه خت نه کپرابی؛ نه گهر به پاره یه کی نه ختی واکر بییته که گه یشتیته راده ی زه کات، نه وه سالی له و کاتوه بو نه ژمیرری که بووه به خاوه نی نه و پاره نه خته.

هر قازانجی له مالی بازارگانی په یدا بی، به هر هویه که وه بی، له گه ل مالی بازارگانیی که دا زه کاتی نه دری، به لام نه گهر قازانجه که ی نه خت بوو له و نه خته ی که مالی بازارگانیی که ی پپی کپروه و به و نه خته مالی بازارگانی کپی، یا خود هر به نه ختی هه لی گرت، نه وه سالی تازه یان بو دانه نری.

هر مووده ی راستر، نه وه به که به چکه ی حه یوانی مالی بازارگانی و به ری باخیک که بو بازارگانی کپرابی، هر به مالی بازارگانی دانه نری و ساله که یشی سالی نه سله که یه تی. هر که س بازارگانی به خانووه وه بکات، نه و خانوانه ی به مالی بازارگانی دانه نری، به لام نه گهر خانوو بو نه وه بکپی که پیدا به کپی، نه وه پاره ی کپی خانووه کان زه کاتی نه که وی به پپی شهرته کانی زه کاتی پاره.

واجبی زه کاتی مالی بازارگانی، چل یه که؛ جا نه گهر نه و ماله به نه خت کپرابی، نه وه له ناخری سالی قیمة تی دانه نری به و نه خته که پپی کپراوه و به و حساب به زه کاتی لی نه دری، نه گهر به جینسیش کپرابوو، نه وه قیمة تی دانه نری به و نه خته که له و ولاته دا زور به کار دیت، نه گهر له و ولاته دا دوو نه خت وه که یه ک خهرج نه کران، ورد نه بیسه وه نه گهر نه مالی بازارگانیی له هر دوو نه خته که نه گه یشته راده ی زه کات، نه وه به ویانه قیمة تی دانه نری که قازانجی زورتر بی بو فه قیرو هه ژار و به و پییه زه کاتی لی نه دری، نه گهر هر به یه کیکیان نه گه یشته راده ی زه کات، نه وه تنها به حسابی نه ویانه قیمة تی دانه نری. نه گهر نیوه ی مالی بازارگانیی که به نه خت و نیوه که ی تری به که ل و پهل کپرابو، نیوه ی یه که می به عینی نه و نه خته و نیوه ی دوو هه می به نه ختی غالبی نه و ولاته قیمة تی دانه نری.

نه گهر مالی بازارگانی حه یوانی زه کات بوو، له سووره ته دا، نه گهر به پپی ژماره ی حه یوان نه گه یشته راده ی زه کات، به لام به قیمة نه نه گه یشت، یا به پیچه وانوه، نه وه

به‌وباره یانا زه کاتی لی ئه‌دری که پیی ئه‌گاته راده‌ی زه کات، ئه‌گه‌ر به‌هه‌ردوو باره که یانا ئه‌گه‌یشته راده‌ی زه کات، مه‌سه‌لا، به‌ژماره، حه‌یوانه‌کان چل سه‌ر یا زیاتر بن و قیمه‌تیشیان دوو سه‌د دره‌م بوو، ئه‌وه به‌پیی سه‌ری حه‌یوانه‌کان زه کاتی لی دهرئه‌کری؛ بینا له‌سه‌ر ئه‌مه، ئه‌گه‌ر سالی بازرگانی پیش کهوت، مه‌سه‌لا، شه‌ش مانگ مالی بازرگانی به‌ده‌سته‌وه بوو، ئه‌وسا گۆرپیه‌وه به‌چل سه‌ر مه‌ر، ئه‌وه له‌م سووره‌ته‌دا، بو‌یه که‌م سال سالی بازرگانی ته‌ماشای ئه‌کری و له‌پاش شه‌ش مانگی تر، زه‌کاتیان به‌پیی مالی بازرگانی لی دهرئه‌کری، پاش ئه‌وه، سالی تازه دانه‌مه‌زری بو حه‌یوانه‌کان و به‌وجۆره ئه‌پروا.

له مالی قازانج به‌شه‌راکه‌تا، له‌به‌ر ئه‌وه که راستتر ئه‌وه یه‌کابرای کاسب هه‌ر به‌دهرکه‌وتنی قازانجی پاره‌که ئه‌بی به‌خاوه‌نی به‌شه قازانجی خو‌ی، واجبه له‌سه‌ر خاوه‌ن پاره‌که زه‌کاتی سه‌رمایه و به‌شه قازانجی خو‌ی بدا و کابرای کاسبیش زه‌کاتی به‌شه قازانجی خو‌ی دهرکا.

ئه‌مه، چه‌ند مه‌سه‌له‌یه‌که:

(یه‌که‌م)، ئه‌وه که‌سانه که پیشه‌یان سه‌رپرافییه، یه‌عنی ئال و گۆری پاره ئه‌که‌ن به‌پاره‌ی تر، زه‌کاتیان له‌سه‌ر نییه به‌رامبه‌ر به‌و ئه‌ندازه پاره که ئال و گۆری پی ئه‌که‌ن، چونکه ئه‌گه‌ر ته‌ماشای عه‌ین بکه‌ین، ئه‌وه عه‌ینه‌یان لانا‌مینێ تا سالی به‌سه‌را بیته‌وه، ئه‌گه‌ر ته‌ماشای وه‌زعی بازرگانیش بکه‌ین، بازرگانی له‌نه‌ختی ئالتوون و زیوا نایابه‌وه که له «تُحْفَة» دا به‌یان کراوه؛ به‌لی، ئه‌وه ئه‌ندازه پاره‌یه که له‌ماله‌وه دایناوه و زیاده له‌ئه‌ندازه‌ی پاره‌ی ئال و گۆر، ئه‌وه زه‌کاتی لی ئه‌دری.

(دوو‌هه‌م)، سه‌نگی مسقال، حه‌فتا و دوو ده‌نکه جۆیه که له‌هه‌ر دوو سه‌ره‌وه ئه‌وه‌ی باریک و درێژه، قرتابی، به‌لام توئیکلی لی نه‌کرا بیته‌وه؛ سه‌نگی مسقال، نه‌پیش ئیسلام و نه‌پاش ئیسلام، نه‌گۆراوه، به‌لام سه‌نگی دره‌م گه‌لی جار گۆراوه و ئیستا، برپار له‌سه‌ر ئه‌وه‌یه که سه‌نگه‌که‌ی په‌نجاو دوو ده‌نکه جۆ و دوو پینج‌یه‌کی ده‌نکیکه؛ که‌واته، ده‌دره‌م، ئه‌کاته حه‌وت مسقال.

(سیههم)، هرچند قسه ی باوهر پئی کراوتر ئه وه یه ئه بی له زه کاتی ئالتوونا، ئالتوون و له زه کاتی زیوا، زیو بدری، به لام گه لی زانای گه و ره فتوایان داوه دروسته زیو له زه کاتی ئالتوونا و ئالتوون له زه کاتی زیوا بدری، به لکوو ئیمامی «بُلَقینی» فهرموویه تی: دروسته فلسی سوور له زه کاتی ئالتوون و زیوا بدری؛ له سه ر ئه م ئه ساسه، دروسته دیناری کاغز له زه کاتی ئالتوون و زیوا بدری؛ زانایانی ئیسلام، ئه مرۆ، برپاریان له سه ر ئه وه یه که زه کات واجبه له کاغزی دینار و تمه ناکه به ره واجی ئالتوون و زیو خه رج ئه کرین، جا هندی له م زانایانه دایان ناوه ئه م کاغزه مالی بازرگانیه، هندیکی تریشیان دایان ناوه له بریتی ئه و پاره نه ختینه یه که له سندووقی حوکومه تا دانراوه، کۆمه لکی تریشیان ئه فهرموون: مادام پاره ی کاغزیش وه ک ئالتوون و زیو ده فی ئیحتیاجی ئاده میزاد ته کا و کاری پئی ئاسان ئه بی، له حوکمی ئه واندایه و وه ک ئه وان زه کاتی تیدا فهرزه؛ ئه مه، قسه یه کی موافیقی ئوسوولی شه ریه ت و رۆحی ئایینی ئیسلامه؛ که سی بلیت: ئه م عالمانه که ئه م فتوایه یان داوه، موخته هید نین و حقه ی فتوای وایان نییه، ئیمه له وه لامیانا، ئه لیین: هرچند ئه وان له هه موو مه سه له یه کدا موخته هید نه بن، به لام له م مه سه له یه دا پایه ی ئیجتیهادیان هه یه، چونکه شته که ئه وه نده رۆشنه پیویستی به لیکولینه وه نییه و وه ک ئه وه وایه ئه مرۆ جوړه شه رایکی سه رخۆش که ری تازه دروست بکری که له مه وپیش ناوی نه بووبی و ئیمه، بلیین: حه رامه چونکه ئینسان سه رخۆش ئه کا.

زه کات واجبه له مالی مندال و شیتدا و واجبه له سه ر چاودیری که ریان زه کاته که ی لی ده رکا. هه روه ها واجبه له مالی کا که ون بووبی، یا به زۆر داگیر کرابی، به لام واجب نییه له سه ر خاونه که ی زه کاته که ی لی ده ربکا تا ماله که ی ده س ئه که ویتته وه، جا که دهستی که وته وه، زه کاتی هه موو ساله کانی لی ده رته کا، تا ئه گاته راده یه ک که که متر بیته وه له وه که زه کاتی تیا واجب بی.

ئه گه ر که سی ک قه رزی له سه ر یه کی ک بوو، ئه وه ئه گه ر ئه و قه رزه حه یوانیک بوو زه کاتی لی بکه وی، ئه وه زه کاتی لی نادری، چونکه شه رتی زه کاتی حه یوان ئه وه یه له

ئیدارەى خواوەنە کە یا بلەوەرپ؛ ئەگەر مالى بازرگانىش بى، يا پارەى نەخت بى، ئەو ئەگەر قەرزە کەى وادەى هاتبى و مومکین بى وەرى بگرېتەو، بەلام بەئارەزوو وەرى نەگرېتەو، ئەو وەجبه لە هەموو سالىکا دەس بەجى زە کاتى دەربکا، ئەگەر مومکینىش نە ئەبوو لە قەرزە کەى وەربگرېتەو، لەبەر ئەو کە لات بوو يا وادەى قەرزە کە نە هاتبوو، ئەو ئەو قەرزە وە ک مالى داگیرکراو وایە، هەروەختى دەستى کەوتەو زە کاتى دەرتە کا بو هەموو سالیکان، مادام بە دەرکردنى زە کاتى سالى يا زیاتر، لە ئەندازى زە کات نە یە تە خوارەو، ئەگینا تەنها زە کاتى ئەو سالی يا ئەو سالانەى لى دەرتە کا کە لە رادەى زە کات کە مى نە کردووە؛ «بو وینە»، ئەگەر ژنىک بیست مسقال ئالتونى مارەى لەسەر مێردە کەى بوو و تا دە سال نەیدا یەو، هەرکاتیک کە پى دایەو، تەنها نىو مسقالى ئەدا بە زە کاتى سالىکا، ئیتر زە کاتى سالیکانى تری لەسەر نابى، چونکە بەو نىو مسقالە کە بو یە کەم سال داویە بەزە کاتا، لە رادەى زە کات لى کەوتن کە متر بوو تەو؛ ئەمە، بەو شەر تە کە ژنە کە پارەى دانراوى تری نەبى، ئەگینا لە گەل ئەو پارە یەدا بوى حیساب ئە کرى و تا تیکرای ماله کەى لە رادەى زە کات کەم ئەبیتەو، هەر زە کاتى لى دەرتە کرى.

ئەگەر کە سیک ئەو نەندە پارەى نەخت يا مالى بازرگانی هەبوو ئەگە یشتە رادەى زە کات، بەلام لە هەمان کاتا قەرزاریش بوو، ئەگەر کا برا مالى تری هەبوو قەرزە کەى لى بداتەو، ئەو وەجبه لە هەموو سالىکا زە کاتى ئەم پارە نەختە يا ئەم مالى بازرگانىیە بدا کە وابه دەستىەو، ئەگەر لە غەیری ئەو کە وابه دەستىەو مالى تری نەبوو، ئەمجار ئەگەر قەرزە کەى نىوەى ماله کەى ئەگرتەو، ئەو وەجبه زە کاتى ئەو مالهى دەربکا کە قەرز لە بەرامبەر یەو نىیە، بەلام بو ئەو نىوە کەى کە قەرز ئەبگرېتەو، يا بو ئەو سوورە تە کە قەرز هەموو ماله کەى بگرېتەو، بەورەنگە کە ئەم مالى بازرگانىیە کە وابه دەستىەو، هەمووى لەسەر باوەر و متمانه پى درابى تا کاسبى پىو بکا و خوى پى بژینى و وردە وردە پارەى خواوەن پارە کەش بداتەو، ئەو ئىمامى شافىعى سى فرمودەى بو ئەم حالە تانە هەیه: یە کەم، - کە فرمودەى زور بەهیزیە تى - ئەلى: وەجبه لەسەرى

زه کاته که ی لئی دهر بکا، چونکه پاره یه کی به دهسته وه یه و قازانجی لئی ده سگیر ئه بئی؛ دو وه هم، ئه وه یه زه کاتی له سه ر نییه چونکه پاره ی خۆی نییه و ههر کاتیک خاوه ن قه رزه که بیه وی لئی ئه سیئته وه؛ سیهم، ئه وه یه ئه گه ر ئه و ماله ی به ده ستیه وه یه و قه رز ئه یگر یته وه، مایکی دیاری بئی، وه ک حه یوان، ئه وه ئه بئی زه کاتی لئی بدا تا رسوای به رچاوی عالهم نه بئی و نه لئین زه کات نادا، ئه گه ر مایکی نادیاریش بوو، وه ک که ل و په لی بازرگانی، ئه وه واجب نییه زه کاتی لئی بدا، چونکه قه رز به راسه ریه وه یه و ماله که یش لای خۆیه تی هه موو که س پینی نازانی؛ که واته، ئه وه ی بیه وی دوور بئی له هه موو گومانیک، با به فه رموده ی یه که م زه کاتی هه موو ماله که ی دهر بکا، ئه گه ر له به ر بئی ده سه لاتی یا له به ر هۆیه کی تر پینی نه کرا زه کاتی بدا، ئه وه با ته قلیدی فه رموده ی دو وه هم بکا تا کرده وه که ی شه رع ی بئی.

باسی زه کاتی حه یوان

زه کات له حه یوانا نییه له وشتر و گا و مه پ و بزنا نه بئی. لای که می ژماره ی وشتر که زه کاتی تیا واجب بئی، پینج سه ره، که گه یشه پینج سه ر، کاوړیک ئه درئ له زه کاتیانا، که گه یشیشه ده سه ر، دوو کاوړ ئه درئ، له پانزه سه ریشا، سئی کاوړ و له بیست سه را، چوار کاوړ و له بیست و پینج سه را، وشتریکی میی یه ک سه له ئه درئ، له سی وشه ش سه را، وشتریکی میی دوو سه له و له چل وشه ش سه را، وشتریکی میی سئی سه له ئه درئ، که گه یشیشه شه ست و یه ک سه ر، وشتریکی میی چوار سه له و که گه یشه هه فتا و شه ش سه ر، دوو وشتری میی یه ک سه له ئه درئ، له نه وه دو یه ک سه را، دوو وشتری میی سئی سه له و له سه دو بیست و یه ک سه را، سئی وشتری میی یه ک سه له ئه درئ، که له م ئه ندازه یه تیپه ری، یا چل چل حیساب ئه کری و له هه ر چل سه ریکا، وشتریکی میی یه ک سه له ئه درئ، یا په نجا په نجا حیساب ئه کری و له هه ر په نجا سه ریکا، وشتریکی میی سئی سه له ئه درئ.

بزانن! ئه م کاوړه که باسما ن کرد، ئه بئی سالیکی ته واو کرد بئی؛ خاوه ن مال به ئاره زووی خۆیه تی یا ئه و کاوړه یه ک سه لانه بدا، یا چتیر بزنیکی دوو سه لانه ی نیر یا

مى بىدا، دروستيشه له باتى ئەم كاوپر يا چتيرە، وشترىكى يەك سالانە يا گەورە تر بىدا؛ ئەگەر خاوەن وشترە كە وشترى مىي يەك سالانەى نەبوو بىدا لە زە كاتى بىست و پىنج سەرە كەدا، ئە تىوانى لە جىياتى ئەو وشترىكى نىرى دوو سالانە بىدا و داواى يەك سالەى مىچكەى زۆر باشى لى ناكرى؛ بەلام ئەگەر يەك سالەى كى نايابى ھەبوو، نابى لەو ھەلادا و لە باتى ئەو وشترىكى نىرى دوو سالانە بىدا؛ دروستە نىرى سى سالانە بىدى لە باتى وشترى مىچكەى يەك سالانە، بەلام لە باتى مىچكەى دوو سالانە نادى. ئەگەر لە وشترى خاوەن مالىكا دوو فەرز رىكەوت، مەسەلا، كاپرا دووسەد وشترى ھەبوو كە ئە تىوانى يا پىنج وشترى مىچكەى يەك سالانە بىدا بە زە كاتيانا، يا چوار وشترى مىچكەى سى سالانە، ئەو ئەگەر ھەردوو كيان لاي خاوەن مالە كە دەس ئە كەوتن، پىويستە كاميان قازانجى زۆرتەرە بۆ موستەحقى زە كات، ئەو ھەيان بىدا، ئەگەر ھەر يە كىيانى ھەبوو، بىدا بە خاوەن حەق، ئەگەر ھىچكاميانى نەبوو، ئەو ئارەزووى خۆيەتى ھەركاميان پەيدا بكاو بىدا بە زە كاتا؛ لەو سوورە تەدا كە واجب بى چى باشتر بى بۆ خاوەن حەق، ئەو بىدا، ئەگەر ھات و شتىكى دا لە زە كاتا كە باشتر نەبوو، ورد ئە بىتەو ئەگەر ئەمە بە بى كەمتەرخەمى «ساعى» و بە بى فرۆفلىلى خاوەن مال بوو، ئەو زە كات دانە كەى دائەمە زرى. ئەگىنا دانامە زرى و پىويستە چى باشتر ئەو بىدا؛ لە سوورە تىكىشا كە خاوەن مال ناباشە كەى دا بە زە كاتا و بىر پارمان دا زە كات دانە كەى دامە زراو، ئەو پىويستە ئەندازەى فەرقى بەينى باشە كە و ناباشە كە بكا بە پارە و بىدا بە كاپراى موستەحق كە زە كاتە كەى و ھەرگرتو ھە.

ئەگەر يە كىك واجبى ئەو ھەبوو وشترىكى مىچكەى يەك سالانە بىدا و نە بىبوو، بەلام وشترى مىچكەى دوو سالانەى ھەبوو، ئەو ئەو دوو سالانەى بەداو دوو كاوپر يا بىست درھەم لە كاپراى زە كات و ھەرگرت و ھەرگرت بۆ خۆى؛ ئەگەر واجبىشى ئەو ھەبوو وشترىكى مىچكەى دوو سالانە بىدا، بەلام نە بىبوو، ئەو وشترىكى مىچكەى يەك سالانە بىدا لە گەل دوو كاوپر يا بىست درھەم، يا خود وشترىكى مىچكەى سى سالان بىدا و دوو كاوپر يا بىست درھەم و ھەرگرتى؛ مەسەلەى دانى دوو كاوپرە كە يا بىست درھەمە كە، بە ئارەزووى

ئەو كەسە خۆيەتى كە ئەيدا، بەلام مەسەلەى سەر كەوتن بە سەر دەرەجەى ئەو دەدا كە
 واجبە بدرى، يا داپەرىن لىيەو بە دەرەجەى كى نزمتر، بە دەست خاوەن ماله كەو يە،
 ئەو نەدە هەيە ئەگەر وشترە كانى عەيب دار بن، مەسەلە كە ئە كەو يته دەستى ئەو كەسە كە
 زە كاتە كە وەر ئەگرى؛ ئەگەر بە يەك دەرەجە، سەر كەوتن يا داپەرىن مومكىن نە ئەبوو،
 دروستە خاوەن مال دوو دەرەجە سەر كەوئى و دوو تۆلە وەر بگرى، يا دوو دەرەجە
 داپەرى و دوو تۆلە بدا بە موستەحقى زە كات؛ دروست نىيە بو سەر كەوتنى يەك
 دەرەجە كاوپرىك و دە درەم وەر بگرى، يا لە داپەرىنى يەك دەرەجە دا كاوپرىك و دە
 درەم بدا، بەلام ئەگەر دوو دەرەجە سەر كەوت يا داپەرى، ئەو دروستە دوو كاوپر و
 بيست درەم بدا يا وەر بگرى، چونكە لىرە دا قابىلە دوو كاوپرە كە دابنىن بو تۆلەى
 دەرەجە يەك و بيست درەمە كەش بو تۆلەى دەرەجە يە كى تر.

زه كاتى رەشە و لاخ

زە كات لە رەشە و لاخدا نىيە تا ئەگاتە سى سەر، كە گەيشتە سى سەر، ئەبى گۆپرە كە
 نىرىكى يەك سألە بدا بە زە كاتا؛ كە لەم رادە يەش تىپەرى، بو ھەر سى سەرىك، گۆپرە كە
 نىرىكى يەك سألە، يا بو ھەر چل سەرىك، نىون مانگايە كى دوو سألە بدا.

زه كاتى مەرو بزن

مەرو بزن زە كاتيان تيا نىيە تا ئەگەنە چل سەر، ئەو سا كاوپرىكى يەك سألە يا چتير
 بزنىكى دوو سألە بدا؛ كە گەيشتە سەدو بيست و يەك سەر، دوو سەر بدا؛ كە
 گەيشتە دووسەد و يەك سەر، سى سەر واجبە؛ كە گەيشتە چوارسەد سەر، چوار
 سەر واجبە؛ كە لەم ئەندازە يەش سەر كەوت، لە ھەر سەد سەرىكا، سەرىك واجبە. جا
 ئەگەر ئەو حەيوانانە يەك نەوع بوون، ئەو زە كاتيان لە خويان وەر ئەگرى؛ ئەگەر دوو
 نەوعيش بوون، ئەو ئەگەر زۆر و كەم بوون، زە كات لە زۆرە كەيان وەر ئەگرى؛ ئەگەر
 ئەو نەدەى يەكيش بوون، ئەو زە كات لەويانە وەر ئەگرى كە قازانجى زۆرتەرە بو

هه‌ژاران، به‌لام فه‌رمووده‌ی دیاریتر، ئه‌وه‌یه دروسته هه‌رکام له‌م دوو نه‌وعه بدری، هه‌ر به‌و شه‌رته ریعایه‌تی قیমে‌ت کرابی؛ که‌واته، ئه‌گه‌ر که‌سیک ده‌بزن و سی مه‌ری بوو، ئه‌وه دروسته بزنیك بدا له‌زه‌کاتا که‌قیمه‌تی بکاته‌چاره‌که‌بزنیک و سی‌چاره‌که‌مه‌ر. هه‌روه‌ها، دروسته له‌جیاتی زه‌کاتی مه‌ر، بزن بدا، به‌و شه‌رته‌که‌ئه‌و بزنه‌قیمه‌تی مه‌ریکی هه‌بی.

دروست نییه‌حه‌یوانی نه‌خۆش و عه‌یبار و هه‌ربگیری له‌زه‌کاتا، مه‌گه‌ر له‌زه‌کاتی هه‌یوانی نه‌خۆش و عه‌یبار؛ دروستیش نییه‌حه‌یوانی نی‌ر و هه‌ربگیری مه‌گه‌ر ئه‌و هه‌یوانانه‌که‌زه‌کاتیان ئه‌دری نی‌رینه‌بن، وه‌ک‌گویره‌که‌نی‌ر له‌زه‌کاتی گادا، یا له‌به‌ر ناچاری، وه‌ک‌وشتریکی نی‌ری دوو سا‌له‌له‌جیاتی وشتریکی میچکه‌ی یه‌ک سا‌له‌که‌له‌مولکی خاوه‌ن‌ماله‌که‌دانه‌بی؛ دروسته له‌جیاتی زه‌کاتی هه‌یوانی بچکۆله، هه‌یوانیکی بچکۆله و هه‌ربگیری، وه‌ک‌باسی ئه‌که‌ین له‌باسی زه‌کاتی به‌چکه‌دا که‌تایبعی راده‌ی زه‌کاتی دایکی بی.

دروست نییه‌ئه‌وه‌ی زه‌کات ئه‌چنیته‌وه‌بو‌خه‌زینه‌ی موسولمانان، داوای هه‌یوانی ئاوس یا تازه‌زاو یا دابه‌سته‌بکا، مه‌گه‌ر به‌ئاره‌زووی خاوه‌ن‌حه‌یوانه‌که‌هه‌روه‌ها، دروست نییه‌داوای هه‌یوانی زۆر به‌قیمه‌ت و نایاب بکا، مه‌گه‌ر ئاره‌زووی خاوه‌نه‌که‌ی وابی.

شه‌رتی واجب بوونی زه‌کات له‌حه‌یوانا، ئه‌وه‌یه له‌مولکی خاوه‌نه‌که‌یا سالیکی به‌سه‌را رابوردبی و به‌ده‌می خۆی بله‌وه‌پێ به‌بی ئه‌وه‌ی خاوه‌نه‌که‌ی ئالقی بداتی، به‌لام شوانیان بی. ئه‌و به‌چکانه‌که‌له‌حه‌یوانی په‌یدا ئه‌بن، که‌گه‌یشتن به‌راده‌ی زه‌کات، له‌سه‌ر حیسابی سالی دایکیان، زه‌کاتیان ئه‌دری؛ مه‌سه‌لا، کابرایه‌ک چل سه‌ر مه‌ری بوو، له‌پاش چهند مانگی‌زان و له‌همان سا‌لا بیست مه‌ریان لی‌مرد، ئه‌وه به‌چکه‌کان له‌جیگه‌یانا دانه‌نرین و زه‌کاتیان لی‌ئه‌دری؛ یاخود که‌سیک چل سه‌ر مه‌ری هه‌بوو و پاش ئه‌وه‌که‌زان، هه‌موویان مردن و به‌رخه‌کانیان مانه‌وه، ئه‌وه له‌جیاتی دایکه‌کانیان دانه‌نرین و زه‌کاتیان لی‌ئه‌دری؛ یاخود که‌سیک شه‌ست و یه‌ک سه‌ر مه‌ری هه‌بوو و

له پاش شه ش مانگ زان، ته وه چونکه به هه موویانه وه بوون به سه دو بیست و یه ک سه ر، له
 ئاخری سالی دایکیانا زه کاتیان لی ته دری و دوو سه ریان ته دری به زه کاتا له گه ل
 ریعایه تی قیمة تدا، هه رچه ندکه به چکه کان سالیان ته واو نه کر دووه. ته گه ر به چکه کان له
 به شی زوری سالا ئالفیان پی ته درا، یا خود له ماوه یه کی وادا ئالفیان پی ته درا که بی ئالف
 نه ژین له و ماوه یه دا، ته وه زه کاتیان لی نادرئ، به لام ته گه ر ماوه ی ئالف پیدانه که که م
 بوو، وه ک شه و روژیک، ته وه ریگا له واجب بوونی زه کات تیا یانا ناگری؛ ته گه ر ته و
 حه یوانانه بو خویان به بی شوان ته له وه پان، زه کاتیان لی نادرئ؛ هه روه ها، هه ر
 حه یوانیکی به ده می خوی له وه ریو که بی به ئالف خور و حه یوانی که ئیشی پی بگری،
 وه ک گای جووت و گیره کردن و هه لگوزتن، ته وانه یش زه کاتیان لی نادرئ.

هه ر حه یوانی که به کرین یا به خشین و شتی و دهستی خاوه ن حه یوان بکه وی،
 سالی تاییه تی بو دانه نری و له گه ل حه یوانه کانی تری ناژمیری له سالا؛ هه روه ها، هه ر
 کار و به رخ و گویره که یه ک که له پاش ته واو بوونی سالی دایکه کانیا ن په یدا بووبن، سالی
 تازه یان بو دانه نری؛ که واته، ته گه ر خاوه ن حه یوان، وتی: ته م به چکانه زه کاتیان تیا
 نییه، چونکه له پاش ته واو بوونی سالی دایکه کانیا ن په یدا بوون، باوه ری پی ته کری
 ته گه ر به دروزن مه شهوور نه بوو؛ ته گینا سویند ته درئ؛ ته گه ر له نیوان مانگانی سالا
 هه ندیک له م حه یوانانه ی فروشت و پاشان کرپنیه وه، ته وه سه ر له نوی سالیان بو
 دانه نری.

بیداری! خاوه ن مال له باره ی ژماره ی سه ری حه یوانه کانیه وه باوه ری پی ته کری،
 ته گه ر پیاویکی چاک بوو، ته گینا حه یوانه کانی له ته نگه به ریبه کا خر ته کرینه وه و
 ته ژمیری.

زه کاتی دهغل و دان و میوه

دهغل و دان و میوه، زه کاتیان نییه، مه گه ر ته وانه یان که روزی (قووت) بن و
 ئاده میزاد بتوانی به ئاره زوو بیان بژی؛ ته مه ش له دهغل و دانا، بریتییه له برنج و گه نم و

جۆۋ پەرشە و نىسك و نۆك و ماش و فاسۇليا و پاقلە و گەنمە شامى و زەپاتە عەرەبىلە و ھەرزەن و رەمەدانە و دىمىلە و ھەر دەغلى و دانىكى تر كە ئىنسان بە بى ناچارى پىي بۇي؛ لە ميوە شىدا، برىتتە لە خورما و ميوژ. رادەي زە كاتى دەغلى و دان و ميوە، پىنج «وسق» ە كە بە پىوانە، ئە كاتە سىسەد «صاع» و بە پىوانەي كورده وارىي، ئە كاتە نزيكەي چل و پىنج تەنە كە، بە كىشانەش ئە كاتە ھەزار و شەش سەد «رطل» ي بە غدائى و بە كىشانەي كورده وارى، ئە كاتە دوو سەد و بىست و پىنج تە ورتىي.

بزانن! بۆ ھەر روتابى بە خورمايى بخورى و بۆ ھەر ترىيەك بكرى بە ميوژ، حىسابى پىنج ويسقە كە بە خورمايى و ميوژى ئە كرى، ئە گىنا بە تەرى حىساب ئە كرىن و لىك ئە درىتە و ە چەند خورماي تە و چەند ترى پىنج ويسق خورماي وشك و ميوژى تيا ئە بى و بە و جۆرە لە سەر خاوەنە كەي تەخمىن و حىساب ئە كرى تا زە كاتە كە يان بىتە ئە ستوى و بتوانى تە سەر پوف بكا لە ميوە كە يا؛ ئە گەر تەخمىن نە كرا لە سەرى و لە خۆيە و تە سەر پوفى تيا كرد، زە كاتە كە قەرز ئە بى لە سەرى و قىمە تە كەي ئە دا بە وانەي موستە حە قن.

ھەر قوتى لە تويكلا ھەل نە گىرى، ەك گەنم، ئە وە ئە بى بە پاك كراوى بگاتە رادەي زە كات؛ ھەر چىش بە تويكلە وە ھەل گىرى، ەك برنج و پەرشە، دروستە پاك بكرىتە وە و رادەي زە كاتى بە پىنج ويسق دابنرى، يا پاك نە كرىتە وە و رادەي زە كاتى بە دە ويسق دابنرى.

بۆ گە يشتە رادەي زە كات، جىنسىك ناخرىتە پال جىنسىكى تر، بە لام جۆرىكى جىنسىك ئە خرىتە پال جۆرىكى ترى ئە و جىنسە؛ كە واتە، گەنم ناخرىتە پال جۆ، بە لام گەنم قەندە ھارى ئە خرىتە پال گەنمە زەردكە و جۆ رەشە ئە خرىتە پال جۆ سىي؛ ميوەي ئە مسال، ناخرىتە پال ميوەي سالىكى تر، بە لام دوو ميوەي سالىك ئە خرىتە پال يەك، ھەر چەند لە يەك كاتىشا پى نە گەن. بۆ ھاوسالى ميوە و دەغلى و دان، تە ماشاى ئە وە ناكرى ناشتن و چاند پىنان لە يەك سالا بووبى، بەلكو تە ماشاى ئە وە ئە كرى لە يەك سالا بچنرىنە وە يا درە و بكرىن؛ لە ولاتى ئىمەدا، سالى پىگە يشتى كشت و كال، لە پاش

ناوه پراستی به هاره وه دهس پئ ته کات تا نزیکی ئاخری پایز و کشت و کالی هاوینته مان لهم ماوه دا ته کری و پییش ته گا.

تهو ته ندازه ی واجبه بدری له زه کاتی میوه و دهغل و دانا، ده یه که بو ته وه ی دهیم بی و به باران پی بگا، یا به ئوی کاریز یا به هو ی نزیکی ریشه که ی له ئاوه وه، یا به ئوی چه م یا جوگای هه لگیراو ئاو بدری، هه رچه ند هه لکه ندنی تهو جوگایه و ئاو لی هه لگرتنی مه سرفی بی؛ بو ته وه ش که به ئاوه ه لگوستن یا به دو لاب یا به کرینی ئاو ئاو بدری، بیست یه که؛ بو ته وه ش که به م دوو جو ره هه ردووکیان وه کوو یه ک ئاو بدری، سی چاره که ده یه که، یه عنی ده یه کیکی ته کری به چوار به شه وه، سی به شی ته دری به زه کاتا و به شیکی ته دریته وه به خاوه ن مال؛ ته گه ر به جو ریکیان زیاتر ئاو درا له و جو ره که یان، تهو ته ندازه ی زه کاته که ی به ش ته کری به سه ر باری پیگه یشتنه که یا.

زه کات واجب ته بی له خورما و تریدا له و کاته وه که سه ره تای پیگه یشتیان دیاری ته دا، جا هه ر لهم کاته وه دهس بو بردنیان حه رامه، چونکه حه قی فه قیریان پیوه یه، مه گه ر کابرای خاوه ن مال پیاو یکی عادل بهینی و له سه ر بنچینه ی ته ماشا کردنی هه موو باخ و ره زه کان ته خمینی بکا، ته و جا حه قی زه کات ته که ویته ته ستوی و دروست ته بی هه موو جو ره ته سه ر و فیکیان تیا بکا، به لام ته بی رازی بی به وه ی که ته خمین که ره که دایته نی؛ «ابن حنبل»، فه رموو یه تی: بو ده رچوون لهم گیژداوه، عه یی خاوه ن مال ته قلیدی مه زه به بی ئیمام ته حمه د بکا که لای وایه دروسته ئینسان به ر له ته خمین، خو ی و خیزانی به پی عاده ت له و خورما و تریه بخون و دیاری لی بنیرین بو دوستانیان و له سه ریشیان حیساب ناکری.

زه کاتی دهغل و دانیش له و کاته وه واجب ته بی که ده نکه که ی ره ق بی و خو ی بگری، جا چونکه له دهغل و دانا مه جالی ته خمین نییه له بهر ته وه ده نکه کانی دیار نین، دروست نییه خاوه ن مال ته سه ر و فی تیا بکا تا زه کاتی لی ده رئه کا، مه گه ر له بهر نا عیلاجی، چونکه حه قی زه کات به هه موو به شیکی تهو ماله وه یه.

لای هه ندی له عالمانی شافعی مه زه ب وایه زه کاتی مال له ته ستوی خاوه ن ماله که دایه، ئیمامی شافعی خویشی فه رموو ده یه کی وای هه یه؛ که واته، عه یی نییه خاوه ن میوه و

دەغلّ ودان تەقلیدى ئەم قەولە بكاو ئەوجا، بۆى دروست ئەبى گەنم بكا بە گولّ پۈۈزە بۆ چىشت و بەركوت بكا بۆ نان و چەلتووك كۈرە بكاو گوناھى پى ناگا، ئەۋەندە ھە يە ئەبى حىسابى ئەو ئەندازە يە رابگرى! كە ئەيخواتا لە پاشا لە گەل ميوە و دەغلّ ودانە كەى تريا زە كاتى دەرگا.

بزانن! ھەرچى مەسرە فىكى كشت وكالّ و باخە لە سەر خاۋەن مائە كە يە، ۋەك درەو و گىرە و كىشە و شەن كەردنى خەرمان و چىنن و وشك كەردنە ۋەى ميوە، بە لام ھەندى كەس دىن ئەم مەسرە فانە حىساب ئە كەن، ئە ۋجا زە كاتى باقىيە كەى ئە دەن، ئە مە ناشەرعىيە، ئە بى زە كات بۆ تىكپراى ميوە و كشت وكالّ بدرى ۋ ھەموو مەسرە فىكّ لە گىرفانى خاۋەن مالّ خۆى دەر بچى.

ئە مېنىتە ۋە باسى «مولكانە» كە خاۋەن زە ۋى ئەندازە يە كى وارىدات لە سەر خەرمان ھەلثە گرى بۆ خۆى لە جىياتى كرى زە ۋىيە كەى؛ ئەم سوورە تە، لە شەرعا بە ئىجارەى بە تالّ دائە نرى، چونكە لە ۋەختى بە ئىجارە دانى زە ۋىيە كە دا ديار نىيە ئەو ئەندازە يە ئە كاتە چەند و بە پى شەرە، خاۋەن زە ۋى كرى زە ۋىيە كەى ئە كە ۋى ئەك ئەو ئەندازە يە وارىداتە كە بپارىيان داۋە؛ جا ئە گەر خاۋەن زە ۋى بى رەزاي خاۋەن توو، ئەو ئەندازە وارىداتەى برد، ئە ۋە بە شە زە كاتى ئەو ئەندازە براۋە ۋەك زە كاتى مالّى زە ۋت كراو وا يە، تا دەستى خاۋەنە كەى نە كە ۋىتە ۋە، لە سەرى نىيە؛ ئە گەر خاۋەن توو كە بە ئارە زوۋى خۆى ئەو ئەندازە يە وارىداتەى دا بە خاۋەن زە ۋى، ئە ۋە واجبە لە سەرى زە كاتى ھەموو وارىداتە كەى بدا، چونكە مولكانە لە بەشى فەقىر و ھەزار بار ناكرى.

زە كاتى مالّى موشتەرەك

شەرىكى، تەئسىرى ھە يە بۆ واجب بوونى زە كات لە ھەموو جۆرە مالّىكا، چ ھەيوان و چ ميوە و چ مالّى بازرگانى و چ پارەى نەخت؛ ئەم شەرىكىيە، دوو جۆرە؛ يە كەم، ئە ۋە يە كە بە شە كان ديارى نەبن، ۋەك ئە ۋە كە دوو كەس چل سەر ھەيوانيان بە مىرات بۆ ھاتىتە ۋە، يا باخىك، يا دوو سەد درەھم، يا بايى دوو سەد درەھم مالّى بازرگانى؛

دوو ھەم، ئەو ھەيەكە بەشەكان ديارى بن، ۋەك ئەو ھەيەكەك بېست سەر ھەيوانى بېي و تېكەلى چل سەر ھەيوانى يەككى تىرى بكا. جورى يەكەم، پېي ئەلېن: «شەراكەتى عەين» و دوو ھەم، پېي ئەلېن: «شەراكەتى جىوار»؛ شەرىكى، بە ھەركام لەم دوو جورە بې، ئەو دوو كەسە ۋاجبە ۋەك يەك كەس زەكاتى ئەو مالى دەربەكەن، بەو شەرتە لەو كاتەدا كە بەشى ھەردوو كيان ديارىبە، ۋەزەكى ۋا نەيەتە پېشەو ھەكە بېي بەھۆى جىيايى؛ مەسەلا، لە ھەيوانا جىگەى ئاوخواردن و مۆلەرەن و جىگەى شەو و جىگەى دۆشېن و شوان و فەھلىيان جىا نەبې؛ بەلام شەرت نىبە دۆشەريان يەك كەس بې، چونكە ھەر خاۋەن مالىك شىرى ھەيوانى خۆى ئەدۆشى ۋە مالى خۆيا ئەيژەنى. پېويستە لە مالى بازارگانىدا دووكان و پاسەوان و مەن پېو و ترازوكېش يەكە بې؛ لە كشت و كالىشدا پېويستە ئاودېر و دروئەنەكەر و خەرمان يەكە بې؛ لە مېوەشدا ئەبې دىوار يا پەرژىنى باخ و جىگەى وشك كەردنە ۋە مېوە يەكە بې؛ لە نەختىشدا كېسەو سەندووقى پارە و شوئىنى ھەلگرتنى يەكە بې. ئەبې لە ھەردوو جورە كەدا مالىكان لە رادەى زەكات ۋاجب بوون كەمتر نەبن، ئەگەر كەمتر بوون، ئەبې يەكە لە شەرىكەكان ئەو ھەندە مالى بې كە بەتەنيا يا لەگەل بەشەكەى خۆى لە مالى شەرىكەكەيا، بگا تە رادەى زەكات ۋاجب بوون.

ھەر ۋەھا، شەرتە ھەردوو شەرىكەكە ئەھلى زەكات بن؛ كەواتە، ئەگەر يەكە كيان كافرىكى «ئەھلى زىممە» يا خود مندالىك بوو لە سكى دايكيا ئەو ھەيەكەتى نىبە و تەنيا تەماشاي بەشى ئەويانە ئەكرى كە ئەھلى زەكاتە؛ لە ھەر مالىكا كە پېويست بى سالى بەسەرا بېتەو، ئەبې شەرىكەكەيان لە سال كەمتر نەبې؛ بۇ كشت و كالىش پېويستە لە سەرەتاي سالى كشت و كالىو تە دوايى شەرىك بن؛ بۇ مېوەش ئەبې لەسەرەتاي پىنگەيشتى مېوە كەدا شەرىك بن؛ بۇ ھەيوانىش پېويستە لە يەك جور بن، يا لە دوو جورى ۋابن بىرئەنە دەم يەك ۋەك مەر و بزىن.

بىدارى! مەبەست لە يەكە تىبى فەھل ئەو ھەيەكەگەر ھەيوانەكان يەك جور بوون، ھەركام لە شەرىكەكان فەھلى تايبەتى نەبې بۇ ھەيوانەكانى، ئەگىنا لە كاتىكا بەشى

يەككىيان مەرپ و بەشى ئەويان بزن بى، قەيدى نىيە ھەر يەككىيان فەحلىكى تاييەتى بۇ
 حەيوانە كانى راگرتبى.

بزانن! شەراكت، جاروبار ئەبى بە ماىەى بارگرانى بۇ ھەردوو شەرىكە كە، وە كوو
 ئەو كە بە ھەردوولايان چل مەريان بىي؛ جاروباريش ئەبى بە ماىەى بارسووكى بۇيان،
 وەك ئەو كە ھەردووكيان ھەشتا مەريان بە نىوہى بىي؛ جارى وایش ھەيە ئەبى بە
 ماىەى بارسووكى يەككىيان و بارقورسى ئەولايان، وەك ئەو كە شەست مەريان ھەبى،
 چلى ھى يەككىيان و بىستى ھى ئەو يە كە كەيان.

باسى ھەندىك لە ئادابى زەكات

شەرتى واجب بوونى زەكات، ئەو يە خاوەن مائە كە موسولمان بى و ئەبى مەعلووم
 بى كە خاوەنى ئەو مائە يە زەكاتە كەى لى ئەدرى؛ كەواتە، ئەگەر كەسىك خانوويە كى دا بە
 كرى بۇ ماوہى چوار سال بە ھەشتا دینار، ئەو لە پاش تەوا بوونى سالى يە كەم، واجبە
 زەكاتى تەنھا بىست دینارى بدا، چونكە تەنھا كرى سالىك دامەزراوہ؛ لە پاش سالى
 دوو ھەمىش، واجبە زەكاتى بىست دینارە كەى پىشوو بدا بۇ سالىك و زەكاتى بىست
 دینارى تریش بدا بۇ دوو سال، چونكە دەر كە وتووہ دوو سالە خاوەنى ئەم بىست
 دینارە شە؛ لە پاش سالى سىھەمىش، زەكاتى چل دینارى كرى سالى يە كەم و دوو ھەم
 بدا بۇ سالىك و چل دینارى كرى سالى يە كەم و دوو ھەم بدا بۇ سالىك و زەكاتى بىست
 دینارى كرى سالى سىھەم بدا بۇ سالىك؛ لە سالى چوارەمىشا، زەكاتى شەست
 دینارى كرى سالى يە كەم و دوو ھەم و سىھەم بدا بۇ سالىك و زەكاتى بىست دینارى
 كرى سالى چوارەم بدا بۇ چوار سال؛ ئەم سوورە تە ئە كرى بە نموونە بۇ ھەموو
 سوورە تىكى لەم چەشنە.

زەكات نىيە لە مالىكا وەقف كرابى لەسەر جىھە تىكى چاكە، وەك مزگەوت و
 ئىمامەت و دەرس و تەنەو و خویندە وارى و خەستە خانە و پرد و شتى وا، خوا ئەو مائە
 نەخت بى يا نەخت نەبى؛ ھەروا، زەكات نىيە لە مالىكا كە وەقف كرابى لەسەر منالىك

کە لە سکی دایکیا؛ بئی. بە ئی، ئە گەر مایک وە قف کرا لە سەر کە سیک یا لە سەر چەند کە سیک و بە شی هە موویان بە سەر یە کە وە ئە گە یشتە رادە ی زە کات، ئە وە واجبە زە کاتی لئ دەربکری، یا خود ئە گەر کە سیک موستە حە قی نە قدیکی وە قف بوو بە رامبەر بە ئیشیک [و] سالی بە سەرا رابوورد، ئە وە زە کاتە کە ی واجبە.

ئە گەر ژنیک چل سەر حە یوانی دیاری کراوی پئی درا لە مارە یییا، ئە وە لە پاش بە سەرا هاتنە وە ی سالیک لە کاتی پیدانە کە یە وە، واجبە لە سەری زە کاتی بدا، بە لام ئە گەر حە یوانە کان لە ئە ستۆ (ذمّة) ی میردە کە یدا بوون، ئە وە زە کاتیان واجب نییە لە سەر ژنە کە، چونکە هیشتا لە ئە ستۆی میردە کە یدان و دیاری نە کراون بۆی کامەن. بۆ زە کات دان لە مالی مندال و شیت و کە سیکا بە سە فیهی بانخ بووبی، «وَلِيّ أَمْرٍ» (سەر پەرشتی کەرە کە یان) مە ستوولە ئە و زە کاتە بدا بە خاوەن حە ق.

فەر موودە ی راستەر لە ناو فەر موودە کانی ئیمامی شافیعیدا، ئە وە یە پە یو هندی زە کات بە و ماله وە کە زە کاتی تیا یە، وە ک پە یو هندی کۆ مە ل هە و بە شیک وایە بە و ماله وە کە هە و بە شن تیا یدا؛ کە واتە هە موو دە نکە گە نمیککی ئە و خەرمانە ی کە زە کاتی تیا یە، دە یە کیکی خاوەن حە قی پئو یە؛ ئە م فەر موودە یە هەر چەند وائە گە یە نی کە ئە بئی زە کات لە عە ینی ماله کە ی دە ربکری، بە لام شە رع لە بەر ئاسانکاری رینگای داو ه کە وە خاوەن مال زە کاتی ماله کە ی لە غە یری خودی ئە و ماله ش دە ربکا؛ فەر موودە ی دوو هە می شافیعی، ئە وە یە پە یو هندی زە کات بە ماله وە، وە ک پە یو هندی خاوەن قەر زە بە مالی رە هن کراو ه وە؛ کە واتە، تا بە شیک لە و زە کاتە مابئی پیدا، دروست نییە تە سە روف لە و ماله دا بکا، بە لام ئە گەر زە کاتە کە لە غە یری ئە و ماله دە ربکا، قە یدی نییە و دروستە؛ لە فەر موودە ی سیهه میا، شافیعی فەر موو یە تی: زە کات لە ئە ستۆی خاوەن مالدایە و پە یو هندی بە ماله کە وە نییە؛ لە سەر تە قلیدی ئە م فەر موودە یە، بەر لە دە رکردنی زە کات، دروستە خاوەن مال تە سە روف لە ماله کە دا بکا، وە ک لە پئشە وە بە یانمان کرد.

بزانن! بینا لە سەر پە یو هندی زە کات بە ماله وە، ئە و حە قی زە کاتە ناگاتە شیر ی حە یوانی زە کات و ئە و بە چکە ی لە پاش واجب بوونی زە کات لە دایک بووبی و ئە و

خورییه‌ی له‌پاش واجب‌بوونی زه‌کات ده‌رچووبی؛ ئه‌مانه، هی‌خواه‌ن ماله‌که‌خۆینی و مه‌گه‌ر به‌ئاره‌زووی خۆی بیان‌به‌خشی به‌کابرای زه‌کات وه‌رگر.

واجبه‌ئوه‌که‌سه‌ی زه‌کات وه‌رئه‌گرئ، بالغ و عاقل بی؛ که‌واته، ئه‌گه‌ر به‌کیک ویستی زه‌کات بدا به‌هه‌تیو و شیئت، ئه‌بئ بیدا به «وَلِي أَمْرٍ» یان به‌نیازی ئه‌وان؛ له‌سه‌ر فه‌رمووده‌ی کۆنی ئیمامی شافعی، ئه‌گه‌ر مندال و شیئت باوک و باپیریان نه‌بوو، دایکیان ئه‌توانئ زه‌کاتیان بۆ وه‌ربگرئ؛ له‌سه‌ر ئه‌م فه‌رمووده‌یه، ئه‌توانرئ زه‌کات بدریته‌ده‌ستی دایکیان، ئه‌گه‌ر دایکیشیان نه‌بوو «قازی» سه‌رپه‌رشتی که‌ریکیان بۆ دابئ، ئه‌گه‌ر ئه‌ویش نه‌بوو، شاره‌زایانی ئه‌و شوینه‌یه‌کیک بکه‌ن به‌سه‌رپه‌رشتی که‌ریان و ئه‌و سه‌رپه‌رشتی که‌ره‌زه‌کاتیان بۆ وه‌ربگرئ.

واجبه‌له‌سه‌رخواه‌ن‌مال هه‌ر که‌واده‌ی زه‌کات‌دانه‌که‌ی هات، ده‌س‌به‌جئ زه‌کاتی ماله‌که‌ی ده‌ربکا، به‌و شه‌رته‌که‌ ماله‌که‌ی له‌به‌رده‌ستا بی و خواه‌ن حه‌قه‌کانیش حازر بن. دروسته‌بۆخواه‌ن‌مال به‌ده‌ستی خۆی زه‌کاتی مالی بدا به‌خواه‌ن‌حەق، دروستیشه‌وه‌کیل‌بگرئ، به‌لام له‌وه‌باشتر ئه‌وه‌یه‌بیداته‌ده‌ستی فه‌رمانپه‌وای موسولمانان له‌و شوینه‌دا، بۆئه‌وه‌ئو دابه‌شی بکا، به‌و شه‌رته‌ئو فه‌رمانپه‌وایه‌پیاویکی دادپه‌روه‌ر (عادِل) بی؛ خواه‌ن‌حەقیش ئه‌توانئ خۆی زه‌کاته‌که‌ وه‌ربگرئ و دروستیشه‌وه‌کیل‌بگرئ بۆ وه‌رگرتنی، به‌لام له‌م‌سووره‌ته‌دا، پێویسته‌خواه‌ن‌مال به‌نیازی خواه‌ن‌حەقه‌که‌زه‌کاته‌که‌بیداته‌ده‌ستی وه‌کیله‌که‌ی و وه‌کیله‌که‌ش به‌نیازی ئه‌و وه‌ری‌بگرئ.

واجبه‌له‌سه‌رخواه‌ن‌مال نییه‌تی زه‌کات‌دان به‌ئینی؛ مه‌سه‌لا، به‌زمان یا به‌دل، بلئ: ئه‌مه‌فه‌رزی زه‌کاتی مالی خۆمه، یا ئه‌مه‌فه‌رزی سه‌ده‌قه‌ی مالی خۆمه‌ئیده‌م؛ ئیتر دیاری‌کردنی ماله‌که‌پێویست نییه؛ ئه‌گه‌ر هات و دیاری کرد، ئه‌وه‌ئو زه‌کاته‌هه‌ر له‌باتی ئه‌و ماله‌ئه‌بی و ناتوانئ بیکا به‌زه‌کاتی مالیکی تر. له‌کاتی جیا‌کردنه‌وه‌ی ئه‌ندازه‌ی زه‌کاتی ماله‌که‌شیه‌وه‌تا‌کاتی بلاو‌کردنه‌وه‌ی به‌سه‌رخواه‌ن‌حەق‌دا، ئه‌توانئ ئه‌م نییه‌ته‌به‌ئینی؛ هه‌روه‌ها، دروسته‌له‌وکاته‌شانییه‌ت به‌ئینی که‌ئیداته‌ده‌ستی وه‌کیل؛

ئه گهر وه کیل زه کاته که ی ئه دا به خاوهن حهق و له و کاته دا خاوهن مال نییه تی ئه هینا، ئه وه باشتره. ههروهها، واجبه «ولی أمر» ی مندال و شیت له کاتی ده رکردنی زه کاتی مالیانا نییهت بهینن. ئه گهر خاوهن مال زه کاته که ی دایه دهستی فه رمانپره وای موسولمانان و له و کاته دا نییه تی هینا، ئه وه دروسته، ئه گینا دانامه زری، هه رچه ند فه رمانپره وایش نییهت بهینن؛ به لئ، ئه گهر به زور زه کاته که یان لی وه رگرت، ئه وه ئه بی فه رمانپره وانییهت بهینن و نییه ته که ی ئه و له جیاتی خاوهن مال که یه. جا له به ره ئه وه که نییهت پیویسته له زه کاتا، دروست نییه خاوهن حهق که هه لی بو هه لکه وت، مالی ده و له مه ند له جیاتی زه کات داگیر بکا، به لکو و ئه بی فه رمانپره وای موسولمانان وه ری بگری و بییه خشیتته وه به سه ر موسته حه قه کاندان.

باسی زه کاتی فیتیر (سهر فیتیره)

سهر فیتیره واجب ئه بی به ئاوا بوونی خو ری دوا پوژی ره مه زان؛ که واته، سهر فیتیره واجبه بدری بو که سیك که له پاش مه غریبی شه وی جه ژن بمری و واجب نییه بو که سیك له و کاته به دوا وه له دایک بو بی. سوننه ته سهر فیتیره له به یانیی روژی جه ژنا پیش نو یژی جه ژن بدری و حه رامه دوا بخری له روژی جه ژن، چونکه پاش ئه و روژه وه خته که ی به سه ره ئه چی و ئه بی به قه زا؛ دیاریشه حه رامه - به بی عوزر - ئینسان فه رزیك له وه ختی خویدا جی به جی نه کا.

شه رتی واجب بوونی سهر فیتیره، ئه وه یه کابرا زیاد ی هه بی له مه سه رف و نه فه قه ی پیویستی شه و و روژی جه ژنی خو ی و هه رکه س که گوزه رانی له سه رییه تی، وه ک ژن و باوک و دایک و کوپرو کچی فه قیری و خر مه تکاری خو ی و کاره که ری، ژنه که ی ئه گه ر به نانه سکی خزمه تیان بکه ن، ههروهها ژنی ته لاق دراو به ته لاقی «ریجعی» یا به ته لاقی «بائین»، به و شه رته ئه و ژنه «بائینه» یه دوو گیان بی؛ ههروهها، شه رته زیاد ی هه بی له ئه ندازه ی دهسته جلیکی مونسب بو خو ی و ژنه که ی و هه رکه سیکی تر که مه سه رفی له سه رییه تی و له کر نی خزمه تکاری که پیویستی پی بی و له کر نی خانوویه کی مونسب،

ئەگەر خۆى خانووى نەبوو، پېۋىستىشە زىيادى ھەبىي لە قەرزىي كە وادەى دانەوھى ھاتىي. ئەگەر پىاوينك خۆى لات و ژنەكەى دەولەمەند بوو، ئەوھ واجب نىيە لەسەر ژنەكە سەرفىترەى خۆى بىدا، چونكە مەسەرفى ژن لەسەر مېردەكە يەتى و مېردەكەش لەم سوورەتەدا لاتە، بەلام دروستە ئەو ژنە سەرفىترەى خۆى بىدا؛ لەم سوورەتەدا، واجبە لەسەر ئەو ژنە سەرفىترەى كارەكەرەكەشى بىدا ئەگەر بە نانەسكى ئىشى بۇ ئەكرد، چونكە مېردەكەى لەبەرئەوھە كە لاتە پېۋىست نىيە لەسەرى كارەكەرى بۇ بگىرىي تا مەسەرفى كارەكەرەكەى لەسەر ئەو بىي؛ ھەروھەا، ئەگەر ئەو ژنە مندالىي فەقىرىشى ھەبوو، ئەبىي سەرفىترەى ئەوانىش بىدا. ھەركەس كە خۆى دەولەمەند بوو و مندالىي دەولەمەندىشى ھەبوو، واجب نىيە لەسەرى سەرفىترەى ئەو مندالە دەولەمەندەى بىدا، بەلكوو سەرفىترەى ئەو مندالە لە مائەكەى خۆى دەرئەكرىي؛ بەلىي، ئەگەر باوكى لە مالىي خۆى داي، دائەمەزرىي، بەلام سەرفىترەى كورپ و كچىي بالغ و دەولەمەند لەسەر خۆيانە و دروست نىيە بىي ئىجازەى ئەوان باوكيان يا دايكيان سەرفىترەيان دەرېكا، ھەروھەك چۆن دروست نىيە كەس بە بىي ئىجازە سەرفىترەى يە كىكىي بىگانە بىدا.

واجب نىيە لەسەر باوك سەرفىترەى ژنى كورپى فەقىرىي بىدا؛ ھەروا، واجب نىيە لەسەر كورپىي كە دەولەمەند بىي، سەرفىترەى ژنى باوكى فەقىرىي بىدا، ئەگەر ئەمانە سەرفىترەى ئەوانەيان دا، ئەبىي ئىجازەيان لىي وەرگىرن. واجب نىيە لەسەر برا سەرفىترەى خوشكى فەقىرىي خۆى بىدا و ئەگەر وىستى بىدا، ئەبىي ئىجازەى لىي وەرېگىرىي، حوكمى سەرفىترە دانى خوشكىش لەجىياتى برا، ھەر وايە. ئەگەر ھات و فەقىرىك قەرزىي كەرد و سەرفىترەى دا، ئەوھ سەرفىترەكەى دائەمەزرىي، ھەرچەند پېۋىست نىيە لەسەرى ئەو قەرزە بكا. ئەگەر كەسك كورپىكى فەقىرىي بوو سەرى خۆى ھەلگىرتبوو و روئىشتبوو بىي سەرو شوئىن مابوو، ئەوھ واجبە سەرفىترەى بۇ بىدا، چونكە زاھىر وايە ھىشتا ھەر فەقىر بىي و مابىيتىش.

ئەندازەى واجبى سەرفىترە بۇ ھەر ئىنسانىك، يەك «صاع»ە لە قووتى غالبى ئەو شوئىنەكە سەرفىترەكەى تىيا واجب بوو؛ سەنگى «صاع» ئەكاتە شەش سەد و ھەشتا و ئۆ

درهم و پینج حوت یه که درهم و به مسقال، چوارسه د و ههشتا و چوار مسقاله، به حیسابی تهنه که ی نه و تیش، تهنه که یه ک و شهش مشت بو سهر فیره ی شهش که س بهش نه کات.

بزائن! نه و فرموده یه ی له ساعدا جیی ئیعتباره، نه و یه به حیسابی پیوانه بی، چونکه سهنگ به پی قورسی و سووکی ده غله که نه گورپیت؛ جا نه گه ر عایه رهی ساعی حه زرهت ﷺ دهس که وت، نه و به باشه، نه گینا نه توانین به کیشانه یش ده ری که ین.

نه گه ر که سیك ده سه لاتی نه بوو سهر فیره ی هه موو نه وانه بدا که سهر فیره یان له سه ریه تی، با له پیشا سهر فیره ی خو ی، نه و جا هی ژنه که ی، نه و جا هی مندالی بچووکی، نه و جا هی باوکی، نه و جا هی دایکی، نه و جا هی مندالی گه وره ی ده ربکا. دروسته که سیك سهر فیره ی خو ی له جو ره قووتیک و سهر فیره ی ژنه که ی له جو ره قووتیکی تر بدا نه گه ر ولاته که چه ند جو ره قووتیکی تیا بوو هه موو وه که یه ک نه خوران. نه گه ر خو ی له شوینیک و ژن و منداله کانی له شوینیکی تر بوون، بو هه رکام له قووتی غالبی نه و شوینه بدا که تیا یه تی.

باسی زه کات دان بهر له واجب بونی

دروست نییه بهرله وهی مال بگاته راده ی زه کات، زه کاتی لی ده ربکری؛ پاش گه یشتنیشی به و راده یه، دروست نییه پیشه کی، زه کاتی دوو سالی لی بدری، به لام دروسته زه کاتی سالیك بدری بهرله وهی ساله که ته واو بی؛ هه روه ها، دروسته هه ر له سه رته ی مانگی ره مه زانه وه سهر فیره بدری به موسته حه ق. دروست نییه زه کاتی میوه بدری بهرله وهی پی بگا، یا زه کاتی ده غل و دان بدری بهرله وهی دنکه که ی ره ق بی. شه رتی جی گرتنی نه و زه کاته ی له پیشا بدری، نه و یه خاوه ن مال له ئاخری سالدا زه کاتی له سه ر واجب بی و خاوه ن حه قیش زه کاتی پی بشی؛ نه گه ر یه کیک له م شه رتانه نه هاته دی، خاوه ن مال نه توانی نه و زه کاته وه ربگریته وه له موسته حه ق، نه گه ر وه ختی خو ی پی وتبی نه م زه کاته زه کاتی واجبی ئاخری ساله، یا پی وتبی: نه گه ر له ئاخری

سالآ مانعیك پەیدا بوو له واجب‌بوونی زه‌کات له‌سه‌رم، لیت ئەسینمه‌وه؛ ئە‌گینا ناتوانی لیبی وه‌ربگریته‌وه؛ ئە‌گەر خاوه‌ن‌مال و موسته‌حه‌قی زه‌کات قسه‌یان یه‌کی نه‌گرت له‌وه‌دا که ئە‌بێ به‌هۆی وه‌رگرتنه‌وه‌ی زه‌کاته‌که، ئە‌وه موسته‌حه‌قی زه‌کاته‌که سویند ئە‌دری. له‌هه‌ر سووره‌تیکا که وه‌رگرتنه‌وه‌ی زه‌کات دروست بێ، ئە‌بێ عه‌ینی زه‌کاته‌که‌ی لێ وه‌ربگریته‌وه ئە‌گەر مابێ، ئە‌گینا، پبێ ئە‌بژیری، ئە‌گەر وینه‌ی هه‌بوو، وینه‌ی، ئە‌گینا، قیمه‌ته‌که‌ی وه‌رئه‌گریته‌وه.

ئە‌گەر ئە‌و ماله‌ که زه‌کاتی تیا ئە‌که‌وی، به‌رله‌وه‌ی خاوه‌ن‌مال بتوانی زه‌کاته‌که‌ی ده‌رکا، فه‌وتا، ئە‌وه خاوه‌ن‌مال قه‌رزار نابێ؛ ئە‌گەر پاش ئە‌وه‌ش فه‌وتا که ئە‌یتوانی بیدا، واجبه‌ بپژیری؛ ئە‌گەر هه‌ندیکی فه‌وتا، پبویسته‌ به‌شی ئە‌وه‌هه‌ندی بپژیری؛ ئە‌گەر خۆی له‌پاش ته‌واوبوونی سال، ماله‌که‌ی فه‌وتاند، ئە‌وه‌ دياره‌ واجبه‌ زه‌کاته‌که‌ی بپژیری، هه‌رچه‌ند پبش ئە‌وه‌ش بێ که مه‌جالی ته‌سلیم‌کردنی بپێ به‌خاوه‌ن‌حه‌ق.

باسی ئە‌وانه‌ی موسته‌حه‌قی زه‌کاتن

زه‌کات ئە‌دری به‌لات و‌گه‌دا و زه‌کات کۆکه‌ره‌وه‌ی حوکومه‌تی ئیسلام و قه‌رزار و به‌نده‌ی کاغه‌ز پب‌دراو و ئە‌وانه‌ی له‌به‌ر نۆموسولمانی دلپان رائه‌گیری و ئە‌وانه‌ی له‌ریگه‌ی خوادا غه‌زا ئە‌که‌ن؛ مه‌به‌ست له‌لات، ئە‌وه‌یه‌هیچی نه‌بێ و‌گه‌دا، ئە‌وه‌یه‌شتیکی هه‌بێ و به‌شی نه‌کا، لات و‌گه‌دا له‌لاتی و‌گه‌دایی ناکه‌ون به‌وه‌که‌خانویه‌کیان هه‌بێ تیا دانیشن ئە‌گەر خانویه‌که‌ له‌پایه‌ی شانی خویان بپ، هه‌رچه‌ند عاده‌تیشیان گرتبێ به‌وه‌وه‌که‌ له‌خانویی کریدا دانیشن، یا ئە‌گەر ده‌ستیک یا چه‌ند ده‌ست جل و‌به‌رگیان هه‌بێ، به‌وشه‌رته‌که‌ ئە‌و جلانه‌یان بۆ که‌سیکی وه‌ک خویان ده‌ست بده‌ن، یا ئە‌گەر کتیبی عیلم و شە‌رع و شتی وایان هه‌بێ هه‌رچه‌ند زۆریش بن، هه‌ر به‌وشه‌رته‌له‌وانه‌بن که‌ له‌سالآ جارێک پبویستیان پبیبی، یا ئە‌گەر مالیکی وایان هه‌بێ تا دوو مه‌نزل دوور بپ و ده‌ستیان پب‌نه‌گا، یا قه‌رزیکیان هه‌بێ به‌سه‌ر خه‌لکه‌وه‌ و واده‌ی وه‌رگرتنه‌وه‌ی نه‌هاتبی، یا کاسبیه‌کی وازانن که ئیسته‌نه‌توانن بیکه‌ن، یا بتوانن بیکه‌ن به‌لام لایه‌قی شانیان نه‌بێ، فه‌قیه‌کیش که کاسبیه‌ک بزانی و پببکری بیکا، به‌لام‌کردنی ئە‌وکاسبیه‌ریگه‌ی

خویندنی لى بگرى، ئەو زە کاتى ئەدرىتى و داواى لى ناکرى کاسبى بکاو پە کسى خویندەنە کەى بخا؛ ھەر وەھا، عالمىكى وابە خوڧرايى دەرس بلىتەو و کاروبارى تايىن فىرى موسولمانان بکاو ولاتە کەش پىويستى بەو ئىشەى ئەو ھەبى، ئەو زە کاتى ئەدرىتى و داواى کاسبى کردنى لى ناکرى، بەلام ئەگەر کەسىگ ئەیتوانى کاسبى بکا و لەبەر خەرىک بوون بە نوڧز کردن و قورئان خویندەنەو کاسبى پى ئە ئە کرا، ئەو زە کاتى نادرىتى و ناچارى کاسبى کردن ئە کرى، چونکە ئەو لە شەرعا بە بە تال ئەناسرى و بە تالىش کە بە ئارەزووى خوڧى بە تال بى، زە کاتى پى ناشى.

کەسىگ کە گوزەرانى لەسەر کەسىگى تر بى و ئەو نەفەقە يە کە ئە يدرايە بەشى ئە کرد، وە کوو ژن کە مىردە کەى ئەيژىنى و باوک و دايک کە کورپان بىانژىنى، ئەو بەو نەفەقە يە لە لاتى و گەدایى دەرتەچى و زە کاتى پى ناشى، ئەگەر ئەو نەفەقە يەش بەشى نە ئە کرد، يا کەسىگ ئەيدايە کە گوزەرانى واجب نەبوو لەسەر ئەو، وە کوو ئەو کە برا، خوشک و خوشکەزا و براو برازا بژىنى، ئەو زە کاتى پى ئەشى، کە واتە، دروستە برايە کە خوشکىكى خوڧى بژىنى، زە کاتى مالى خوڧى بدا بەو خوشکەى، ھەرچەند ئەویش خەرجى بکا بو شتى زيادەى، وەك خشلى حەلال، بەو شەرته کە زيادەرەوى تيا نە کا؛ ھەر وەھا، دروستە بو باوک زە کاتى مالى خوڧى بدا بە کورپى بو ئەوئەوى خەرجى بکا بو مەسرەفى ژنە کەى، چونکە مەسرەفى ئەو ژنە واجب نيە لەسەر ئەم و ئەو گوزەرانەش کە باوکى ئەيداتى بەشى خوڧى و ژنە کەى ناکا؛ ھەر وەھا، دروستە باوک، زيادە لە نەفەقەى واجب، زە کاتى مالى خوڧى بدا بە کورپىكى کە خەرىكى خویندەوارى بى و موحتاج بى بە پارە بو کرىنى کتیب و شتى وا؛ دروستيشە باوک زە کات بدا بە کورپى خوڧى، ئەك لەبەر ئەو کە لات يا گەدایە، بەلکوو لەبەر ئەو کە قەرزارە يا لەبەر ھۆيە کى تر لەو ھۆيانە کە زە کات بە ئىنسان حەلال ئە کەن، وەك «ابن حجر» لە «تحفة» دا فرەمويە تى. مەبەست لە زە کات کوکەرەوئەوى حوکومەتى ئىسلام، ئەو کەسە يە کە فرەمانرەواى ئىسلام ئەينىرى زە کات لە خاوەن مالە کان وەر بگرى بو خەزىنە (بيت المال)ى موسولمانان؛ ئەم جۆرە، ئەمرۆ نە ماو.

قەرزاریش ئەگەر قەرزى بۆ خۆى کردبى و لە رینگای حەراما خەرجى نە کردبى، یاخود لە رینگای حەراما خەرجى کردبى، بەلام ئیستا پەشیمان بوو بێتەو، ئەو زە کاتى ئەدریتى بەو شەرتە خۆى نەیبى قەرزە کەى بداتەو و وەعدەشى هاتبى، یا ئەگەر بۆ قازانجى موسولمانان قەرزار بووبى، وەك ئاشت کردنەو، دوو کۆمەل یا دوو کەس کە شەر و ئازاوەیان لەبەینا بى، یا قەرزى کردبى بۆ کردنەو، مزگەوت و قوتابخانە و نەخۆش خانە و پرد لە شوینى پيوستا، یا بۆ میواندارى و نان دان بەخەلك، ئەو دروستە ئەو نەندە زە کاتى بدریتى کە قەرزە کانى پى بداتەو بە خۆیشى پارەى هەبى؛ مەبەست لەم جۆرە زە کات دانە، هاندانى موسولمانانە بۆ چاکە کردن.

مەبەست لە ریبواریش، ئەو کەسە یە رى بکە و پتە ئەو ولاتە کە زە کاتە کەى تیا ئە دەن، یا خۆى خەلكى ئەوى بى و پر و بۆ سە فەریكى حەلال، خوا سە فەرە کەى فەرزى عەین بى، وەك سە فەر بۆ فیربوونى عەقیدە و ئادابى دینى خۆى، یا فەرزى کیفایە بى، وەك سە فەر بۆ فیربوونى پیشە یەك کە پيوست بى بۆ موسولمانان، یا سوننەت بى وەك سە فەر بۆ بەسەر کردنەو، خەزمو کەس و کار، یا مەباح بى، وەك بۆ دیتنى دۆستان، یا لەبەر بى تاقەتى، بەو شەرتە کە نیازىكى نادروستى لە دلانەبى، خوا هتەو سە فەرە کە متر بى لە دوو قوناغ یا زیاتر بى؛ دروستە ئەو نەندە زە کات بدرى بەم ریبوارە کە بەشى سە فەرە کەى بکا، بەلام ئەگەر کابرای ریبوار بە بى مەبەست ئەسوراپاوە، ئەو زە کاتى نادریتى، چونکە ئەبى بە یارمەتى دانى گوناح.

مەبەستیش لە بەندەى کاغەز پى دراو، ئەو کەسە یە کە خاوەنە کەى بۆى نووسی بى ئەگەر ئەو نەندە دینارى بەو نەندە جار بۆ بهینى، ئازاد بى؛ ئەم جۆرەش، زە کاتى ئەدریتى بۆ ئەو، رزگار بى لە کۆیلەى، چونکە ئاینى ئیسلام زۆر ئارەزووى لە ئازادکردنى بەندە یە و گەلى شتى داناو بۆ ئەو، بى بەهوى ئازادکردنى بەندە؛ ئەم جۆرە، ئەم پرۆ لە ولاتانى ئیسلاما نایابە و بەتایبەتى، لە ولاتى ئیمەدانیه.

مەبەستیش لە نۆموسولمانى دل راگیرکراو، ئەو کەسە یە کە موسولمان بووبى و هیشتا تەواو دلى لەسەر ئیسلامەتى دانەمەزرا بى، یا موسولمان بووبى و کەس و کارى

خۆی دەس بەرداری بووبن وه ئەگەر له ناو موسوڵمانانایارمه تی نه درئی، په کی بکه وی یا باوه ری زه ده بی؛ هه روا، ئەو که سه یه که به هوی زه کات پی دانیه وه هیوای ئەوه مان بی خه لکی تریش موسوڵمان بین؛ ئەوانه شن که زه کات نه ده ر ئەترسینن، یا سنووری ولات ئە پاریزن و دوژمن ئەترسینن، یا به ره رچی که لله ره قانی ناو خو ئەده نه وه و نایه لن سه رکیشی بکه ن؛ به پی په پره وی ئیمامی شافیعی، ئەمانه هه موویان زه کاتیان ئەدریتی.

مه به ست له غه زا که ری ریگیای خودایش، ئەوانه که له به ره زامه ندیی خوا غه زا ئەکه ن، بی ئەوه ی مووچه یه کیان بو برابته وه له «بیئ المال» ی موسوڵمانان؛ ئەمانه ئەوه نده یان زه کات ئەدریتی که به شی گوزه رانی خویمان و مال و خیزانیان بکا تا ئەرۆن بو سه فه ری غه زا وه ئەگه رینه وه.

لهسه رچ ئەساسی زه کات ئەدری به خواهنه حق؟

ئەگەر که سی داوای زه کاتی کرد و فه رمانه وه ی ئیسلام یا خواهنه مال ئەیزانی پی ئەشی، پیویسته به پی زانسته که ی خۆی زه کاتی بداتی. ئەگەر کابراهه ک ئیددیعیای لاتنی یا گه دایی ئەکرد و مه علووم نه بوو راست ئەکا یا نه، ئەوه داوای شاهیدی لی ناکری. ئەگەر که سیك - که له ناو خه لکا به خواهنه مال ناسرابوو - ئیددیعیای فه وتانی ماله که ی کرد، ئەبی به شاهید ئیسپاتی بکا که ماله که ی فه وتاوه، یا ئەگەر ئیددیعیای کرد که منال و خیزانی زۆره، ئەمیش ئەبی ئیسپاتی بکا که ئیددیعیاکه ی راسته. لات و گه دا ئەوه نده یان زه کات ئەدریتی که به شی عومری غالبیان بکا که بریتیه له ۶۰ - ۷۰ سال؛ به م جووره ئەگەر توانای کاسبی کردنیان هه بوو، سه رمایه یان ئەدریتی که کاسبی پیوه بکه ن، ئەگینا باخیک یا دووکانیک یا چه ند سه ر حه یوانیان بو ئەکرری تا به به ره مه که ی بژین.

ئەم هه شت تاقمه که باسمان کرد، ئیستا چواریان هه ن: لات و گه دا و ریوار و قه رزار؛ جا ئەگەر فه رمانه وه ی موسوڵمانان یا خواهنه مال زه کاتیان دابه ش کرد، ئەبی

به‌شی هه‌ر چوار تا‌مه‌که‌ بده‌ن ئه‌وه‌نده‌ی یه‌ك، هه‌رچه‌ند پێویست نا‌كا به‌شی یه‌که‌یه‌که‌ی هه‌ر تا‌مێکیان ئه‌وه‌نده‌ی یه‌ك بێ؛ به‌لام ئه‌گه‌ر خاوه‌ن‌مال زه‌کاتی دابه‌ش نه‌کرد و ماله‌که‌ به‌شی هه‌مووی نه‌ئه‌کرد، پێویسته‌ له‌ هه‌رجۆری به‌شی سێ که‌س بدا، ئه‌گه‌ر به‌شی ئه‌وه‌نده‌شی نه‌ئه‌کرد، ئه‌وه‌ ئه‌بێ به‌پێی توانا دابه‌شی بکا به‌سه‌ریانا و تا ئه‌م تا‌قمانه‌ له‌ و لا‌ته‌دا بێن که‌ زه‌کاته‌که‌ی تیا ئه‌دری، دروست نییه‌ خاوه‌ن‌مال زه‌کاتی خۆی بئیری بۆ ولا‌تیکی تر.

شه‌رتی زه‌کات وه‌رگر، ئه‌وه‌یه‌ موسوڵمان بێ و له‌ ئه‌ولادی «هاشم» و «مطلب» نه‌بێ، چونکه‌ ئه‌مانه‌ حه‌قیان له‌ بیست و پێنج یه‌کی «فئیء» و «غنیمة» دایه، تا ئیره ئه‌سلی مه‌زه‌به‌ی ئیمامی شافعییه‌ - خوای لی رازی بێ - به‌لام بۆ ئه‌م زه‌مانه‌ که‌ «بیت‌المال» وه‌ك جاران نه‌ماوه‌ و ئه‌م «هاشمی» و «مطلبی» یانه «خمس الخمس» (پنج یه‌کی پێنج یه‌کیان) نادریتی و زه‌حمه‌تیشه‌ بۆ خاوه‌ن‌مال به‌پێی ئه‌سلی مه‌زه‌به‌ی شافعی بجوولێته‌وه‌ و زۆر داماوێ بێ ده‌س هه‌یه‌ له‌ شوینی ترا جگه‌ له‌ شوینه‌ی که‌ زه‌کاته‌که‌ هی ئه‌وییه‌، چا‌ك وایه‌ ئینسان ته‌قلیدی ئه‌و ئیمامانه‌ بکا که‌ فه‌رموویانه‌: دروسته‌ زه‌کات بدری به‌ته‌نیا تا‌مێك له‌م تا‌قمانه‌، به‌لكو به‌ تا‌قه‌ که‌سیك له‌ تا‌مێك له‌ و تا‌قمانه‌ و دروسته‌ زه‌کات بگۆزریته‌وه‌ بۆ شوینیکی تر و دروسته‌ له‌کاتی نه‌مانی پێنج یه‌کدا زه‌کات بدری به‌وانه‌ که‌ له‌ ئه‌ولادی «هاشم» و «مطلب» ن که‌ «سید» به‌عزێکیان؛ ئه‌مه‌، فه‌رمووده‌ی ئیمامی «أبو حنیفة» یه‌، هه‌روه‌ها فه‌رمووده‌ی گه‌لێکیشه‌ له‌ زانایانی شافعی مه‌زه‌به‌، وه‌ك ئیمامی «إسطخري» و «أذرعی» و «سبکی» و «أسنوی» و غه‌یری ئه‌مانه‌ یه‌؛ ئه‌م ته‌قلیده‌ یه‌ك جار بکری، به‌سه‌ بۆ هه‌موو ماوه‌ی ژیان و پێویست نییه‌ ئینسان له‌ ته‌قلید کردنا ناوی ئیمامه‌کان بزانی، ئه‌وه‌نده‌ به‌سه‌ باوه‌ری بێ که‌وا ئه‌م فه‌رمووده‌یه‌ فه‌رمووده‌ی ئیمامیکه‌ له‌ ئیمامه‌ باوه‌رپێ کراوه‌ کانی ئیسلام و رازی بێ به‌ فه‌رمووده‌که‌ی؛ ئه‌م باسه‌، له‌ حاشیه‌ی «شیروانی» و له‌ «إعانة» و له‌ حاشیه‌ی «شرح منهج» و «نهاية» و گه‌لێ کتیبی تری گه‌وره‌ی شه‌رعا، نووسراوه‌.

باسی سده‌قه‌ی سوننه‌ت

سده‌قه‌کردن، سوننه‌ته و حه‌لآله بدری به فقیر و به ده‌وله‌مه‌ند، هه‌تاوه‌کوو به کافر‌نکیش که له‌ئه‌هلی زیممه‌بی؛ ئەم جوړه سده‌قه‌یه، به په‌نامه‌کی بدری و له‌مانگی ره‌مه‌زاندا و بو‌خزم و دراوسی، گه‌لی خیری زورتره. ئە‌گه‌ر که‌سیک قه‌رزار بی، یا نه‌فه‌قه‌ی واجبی خو‌ی و مال و مندال و باوک و دایکی له‌سه‌ر بی، سوننه‌ته له‌پیشا واجبه‌که‌ی خو‌ی جی‌به‌جی بکا، ئە‌وسا خیر و خیرات بکا؛ به‌لکوو ئە‌گه‌ر قه‌رزار بی یاخود مه‌سره‌فیک‌ی واجبی له‌سه‌ر بی، حه‌رامه سده‌قه بکا تا ئە‌مانه جی‌به‌جی ئە‌کا مادام ئومیدی ئە‌وه‌ی نه‌بی له‌لایه‌کی تره‌وه‌ مالی ده‌س بکه‌وی و سه‌رفی بکا له‌وه‌ قه‌رز و نه‌فه‌قه واجبه‌دا.

پاش لی‌قه‌وماو، ئە‌بی ئینسان سرنجی قازانج بدا؛ مه‌سه‌لا، هه‌ر خیری بی به‌هوی ئاسایش و نه‌هیشتنی فیتنه، سه‌وابی زورتره. خیرکردن به‌پیاوی به‌حورمه‌تی لی‌قه‌وماو و به‌تایه‌ت به‌پیرو‌خواه‌ن خیزان، ئی‌حسانی گه‌لیک زوره؛ هه‌روا بو‌ئه‌وه‌ که‌سانه‌که‌ بوونیان بو‌دین قازانج بی، وه‌ک خوینده‌واری دین و ئە‌وانه‌بی‌چاون و قورئان له‌به‌ر ئە‌که‌ن و ئە‌وه‌که‌سانه‌که‌ ئاموژگاری موسولمانان ئە‌که‌ن و ده‌رسی عولومی دین ئە‌لینه‌وه، چونکه ئە‌گه‌ر ئە‌مانه نه‌مینن، ئادابی دین له‌ناو ئە‌چی. سده‌قه‌ی نه‌پراوه، گه‌لیک سوودی هه‌یه، وه‌ک دروست‌کردنی مزگه‌وت و قوتابخانه، پاش ئە‌مه‌نان‌دان به‌خه‌لک و به‌فریاد‌گه‌یشتنی که‌سی که‌ چاره‌ی برابی. پی‌ویسته ئینسانی موسولمان له‌کاتی سده‌قه‌کردنا هه‌میشه ئە‌م به‌راورده‌بکا و خیری به‌په‌نامه‌کی بی؛ به‌لی، ئە‌گه‌ر پیاویکی وابی خه‌لک چاوی لی‌بکه‌ن، ئە‌وه‌تا به‌ئاشکراتر حه‌سه‌نات بکا چاکتره.

باسى رۇژووى مانگى رەمەزانى پىرۆز

رۇژووى مانگى رەمەزان واجب ئەبى بە تەوا بوونى سى رۇژەى مانگى شەعبان، يا بە چاوپىن كەوتنى مانگى يەكشەوھى رەمەزان لەلايەن پىاوپىكى عادلەوھ، با «مستور العدالة» يش بى؛ فرقى نىيە ئەو چاوپىن كەوتنە بە چاوى روت بى يا بەھۆى دووربىنەوھ، بە پىچەوانەى ئەوھوھ كە «شىروانى» ئەيلىت؛ بەلى، ئەگەر بەھۆى ئاوينە يا ئاوهوھ بىيىنى، ئەوھ لاي «ابن حُجر» ئىعتىبارى نىيە، بەلام گەلىكى تر لە زانايان ئىعتىبارى ئەكەن و ئەلین: ئەوھى لە ئاوا يا بەھۆى ئاوينەوھ بىنراوھ، عەكسى مانگەو ئەگەر مانگ بە ئاسمانەوھ نەبوايە، بە ئاوينە يا لەناو ئاوا نەئەبىنرا؛ ئەم فەرموودەيە، فەرموودەيە كى جوان و عەقل گىرە.

رەمەزان سابت نابى بە چاوپىن كەوتنى مانگ لەلايەن پىاوى فاسق و ژنەوھ و بەقسە و حىسابى حىسابگەر و ئەستىرە ژمىر، بەلام لەسەر خۆيان واجب ئەبى بە رۇژوو بىن، ھەرۇھالەسەر ھەر كەس كە باوھريان پى بكا. واجبە ئىنسان پشت بەو نىشانە و عەلامەتانە بىستى كە لەو ناوچەيەدا بووھ بە عادەت لە يەكەم شەوى رەمەزانا پىشان ئەدرىن، وەك ئاگر كەردنەوھ لەسەر لوتكەى كىو و چرا داگىر ساندىن لەسەر منارەو تۆپ تەقاندنى ئىوارەو تەپل لىدانى پارشىو، ھەرۇھالە، بۇ داھاتنى شەوى جەژنىش، ئەبى پشت بەم نىشانانە بىستى.

سابت بوونى رەمەزان - تىكرا - بەوھ ئەبى يا ئەو پىاوه عادلە خۆى بپروا بۇلاى قازى شەھادەت بىداكەوا مانگى يەكشەوھى رەمەزانى ئەو سالى دىوھ، يا لاي دوو كەسى عادل شەھادەت بىداو ئەوانىش بچنە لاي قازى لەسەر شەھادەتەكەى ئەو شەھادەت بەدىن و قازىش لەسەر ئەم شەھادەتە حوكم بىدا بە داھاتنى مانگى رەمەزان؛ دروست نىيە بۇ ئىنسان لەسەر شۆرەت و لەسەر بىستىن لە ژن و مندال و گوناھبار، بپروا شەھادەت بىدا لاي قازى؛ پىوستىش نىيە شاھىد لە شەھادەتەكەيا بەيانى سىفەتى مانگەكە بكا كە روى لە كوى بووھ، يا دوورى و نىزىكى لە قەراخى ئاسمانەوھ چەند بووھ، چونكە راگرتنى ئەمە شتىكى گرانە.

جا هه رکاتی که قازی حوکمی دا به سابت بوونی مانگی ره مه زان، ئەو کاته رۆژوو واجب ئەبێ له سه ره موو ئەهلی ئەو شوینه له وانه که رۆژوو یان له سه ره واجبه و له سه ره خه لکی هه ر و لا تیکیش که هاومه تلّە ع بی له گه ل ئەو شاره دا که قازی حوکمی تیا داوه؛ مه عنای هاومه تلّە عیش ئەوه یه کاتیک مانگ یا ئەستیره یه ک له یه کیکیانا بینرا، له ویشیانا بیبیرئ، جیاوازی مه تلّە عیش به پیچه وانە ی ئەمه وه یه؛ دوو شار که له سه ره یه ک «خَطُّ الطُّول» بن، مه تلّە عیان جیانا بی؛ به میسال، شاری به غدا و سوله یمانی له به ره ئەوه که خه تی توولیان له یه ک ئەچی، له هه رکامیانا مانگ بیبیرئ، له ویشیانا ئەببیرئ؛ ههروه ها، هه رکاتی له و لا تیکیش رۆژه لاتیدا مانگ بیبیرئ، له رۆژاوا ییه که شدا ئەببیرئ و مانگ، له وئ به رزتر ئەبێ تا له و لاتە رۆژه لاتیه که، به لام پیویست ناکا ئەگه ر مانگ له رۆژئاوا ییه که دا بینرا، له رۆژه لاتیه که شدا بیبیرئ، بۆیه زور وا هه ل ئەکه وئ له دیمه شقا مانگ ئەببیرئ، که چی له سوله یمانیدا ناببیرئ، چونکه مه تلّە عیان جیا یه؛ ئەمه، فه رمووده ی ئیمامی «سُبُکِی» یه؛ «أَبُو مَخْرَمَه»، ئەگه پێته وه له ئیمامی «نه وه وی» که وا؛ هه ر دوو شاریکی له یه ک جیا له رۆژه لاتیه ت و رۆژئاوا ییدا که به بینان هه شت ده ره جه ی فه له کی یا که متر بی، ئەوه هاومه تلّە عن و مانگ له هه رکامیانا بینرا، له ویشیانا ئەببیرئ، به لام ئەگه ر به بینان له هه شت ده ره جه زیاتر بوو، ئەوه یا مه تلّە عیان به راستی جیا یه، یا خود گومان ئەکرئ که مه تلّە عیان جیا بی.

بزانی! ئاسمان کراوه به سیسه د و شه ست ده ره جه وه، هه ر ده ره جه یه کی، رۆژ به چوار ده قیقه ئەبیرئ؛ که واته، هه ر دوو شاری مابه بینان هه شت ده ره جه بی، مه عنای وایه وه ختی بانگیان له یه ک جیا ئەبیتته وه به ئەندازه ی سی و دوو ده قیقه و تا ئەم ئەندازه به هاومه تلّە ع دائه نرین، ئەگه ر زیادیشی کرد، مه تلّە عیان جیا ئەبیتته وه.

جا هه روه ختی به بریاری قازی رۆژوو مان گرت و به و حیسابه سی رۆژمان ته واو کرد له و و لاتە دا، ئەوه به قه تعی جه ژن ئەکه ین، هه رچه ند مانگی شه شه لان (شۆال) یش نه بینن له سایه قه ی سافا، به لام ئەگه ر رۆژوو ه که مان له سه ر بنچینه ی باوه ر کردن بوو به قسه ی ژن و منال و پیای فاسق و حیساب گه ر و ئەستیره ژمیر، یا له سه ره قسه ی

دەم بە دەم بوو، ئەو ئەبى رۆزوو نەشكىن تا مانگ ئەبىن، چونكە بىناغەى رۆزوو گرتە كەمان قايم نىيە.

ئەگەر لە ئەو ئەبى رۆزوانا بىننى مانگ سابت نەبوو بە يەكئە لە نوغانە كە وتمان، ئەو دروست نىيە ئەو رۆزوو بەرپۆزوو بىن، چونكە «يَوْمُ الشَّكِّ» ە و حەزەرەتى پىغەمبەر، فەرموويەتى: «هەر كەس لە «يَوْمُ الشَّكِّ» دا بە رۆزوو بى، ئەو باورى بە پىغەمبەر نىيە؛ ەروەها، ئەگەر سەرەتاي مانگى قوربانىش سابت نەبوو، رۆزى ەرفە ئەبى بە «يَوْمُ الشَّكِّ» و حەرام ئەبى تيا بە رۆزوو بىن، چونكە ەكئە گرى ئەو رۆزە رۆزى جەژن بى، ەك لە «شىروانى» دا نووسراو؛ بەئى، شك لە ئاخىرى رەمەزانا زەرەرى نىيە و دروستە ئىنسان بلى نىيەتم ەيە سبەينى بەرپۆزوو بىم ئەگەر لە مانگى رەمەزان بوو، چونكە مادام بىست و نو رۆز لە رەمەزان گىراو، وادىارە ئەم رۆزى سىھەمەش ەر لە رەمەزان بى و مانگە كە تەواو بى، ەك لە «تۇحفە» دا وتراو.

لەسەر ئەساسى پىشوو، ئەگەر مانگ لە شارى ئىمەدا سابت بوو و بە سەفەر چوو بىن بۇ شارى كە مەتلەعى لە گەل شارە كەى ئىمە جىا بوو و لە پاش ئىمە بەرپۆزوو بوو بون، پىويستە لە ئاخىرى مانگا لەبەر حورمەتى رەمەزان، لە گەل خەلكى ئەو شارە بەرپۆزوو بىن؛ ئەگەر چوويشەنى شارى كە خەلكى ئەوى لە پىش شارى ئىمەدا جەژن بىان ئەكرد، جەژن بىان لە گەل ئەكە بىن و لە پاشا رۆزى قەزائە كە بىنەو ە ئەگەر خۇمان جەژنمان كەرد و بە فرۆكە (طيارە) چوو بىن بۇ شارى كە لەوى دوارپۆزى رەمەزان بوو، پىويستە لەبەر حورمەتى رەمەزان لەوى ەيچ نەخوين.

شەرتى ئەو كەسە كە رۆزوى لەسەر واجب ئەبى، ئەو ەيە موسولمان و عاقل و بالغ و پاك بى لە خوئىنى حەيز و زەيسانى لە ەموو، سەعاتە كانى رۆزا؛ ئەگەر واش رىكەوت بەدرىژابى رۆز نووست رۆزوو ەكەى دائەمەزرى؛ ەروەها، ئەگەر بەدرىژابى رۆز ەوشى لەخوى نەبوو تەنھا يەك دەقىقە نەبى، رۆزوو ەكەى دائەمەزرى. شەرتە بۇ دامەزرانى رۆزوو، ەموو شەوى رۆزوو ەوانە كە بە دل نىيەتى فەرزى رۆزوى سبەينى رەمەزانى ئەو سالا بەينى، ئىتر ئەم نىيەتە لە ەركاتىكى شەوا بى، لە پاش

مەغرىبەۈە تا بەرەبەيان، فەرقى نىبە؛ ئەگەر لەپاش نىبە تەكەى شتى خوارد، يا چۈۈە لای ژنەكەى، نىبە تەكەى بە تال ناپىتەۈە. ئەگەر تا رۆژىش ئەبىتەۈە لەشى پىس بى و لە رۆژا خۆى بشۆرى، قەيدى نىبە، بەلام سوننە تە ھەر لەشەۈا خۆى بشۈا بۆ ئەۈە كە لە رۆژا بەھۆى خۆشۆردنەۈە ئاۈ نەچىتە قورگ و ئەندامە كانى ترى لەشى؛ بەلى، نىبە تى رۆزۈۈى سوننەت واجب نىبە لە شەۈابى، ئەگەر لە رۆژا شتى نەخواردبۈۈ تا پىش نىۈەرۆ، درۈستە نىبە تى رۆزۈۈى سوننەت بەنىى و بۆى حىساب ئە كرى بە رۆزۈۈ.

ئەۈ شتانە كە رۆزۈۈ بە تال ئە كەنەۈە

رۆزۈۈ، بە تال ئەبىتەۈە بە «جماع» لە رۆژى رەمەزانا ئەگەر بە ئارەزۈۈى خۆى بى و بزانى رۆزۈۈى بى ئەشكى و لەبىرىشى بى، خوا ئاۈى بىتەۈە يا نە، بەلام ئەگەر بە زۆرى كەسى بۈۈ، ياخۇد نەبىتە زانى رۆزۈۈى بى ئەشكى و لەم نەزائىنەشا عوزرى ھەبۈۈ بەۈ رەنگە كە تازە موسولمان بۈۈۈۈ ياخۇد لە ولاتىكى دوور لە مەلا بۈۈ، يا لە بىرى نەبۈۈ كە رۆزۈۈ بە جىماع ئەشكى، ئەۈە رۆزۈۈە كەى بە تال ناپىتەۈە.

ھەرۈەھا، رۆزۈۈ، بە تال ئەبىتەۈە بە «استمنا» (ھىنانەۈەى ئاۈى خۆى)، چ بە سۈۈرە تىكى حەلال بى، ۈەك بە دەستى ژنەكەى، يا بە سۈۈرە تىكى حەرام بى، ۈەك بە دەستى خۆى، بە روۈتى دەستى پىا بەنىرى، ياخۇد بەسەر جلىنكەۈە، بەۈ شەرتە كابر ا بزانى رۆزۈۈى بى ئەشكى و لەبىرى بى كە بەرپۆزۈۈە و بە زۆرى كەس نەبى، بەلام ئەگەر زەكەرى خوراند لەبەر نەخۆشىبەكى ۈەك سەۈدا و ئاۈى ھاتەۈە، رۆزۈۈى ناشكى، مەگەر ھەمىشە عادە تى ۈابى ھەر كە زەكەرى بخورىنى، ئاۈى بىتەۈە، لە حالىۈادا رۆزۈۈە كەى ئەشكى مەگەر ناچار بى، ۈەك ئەۈە كە نەتوانى نەبخورىنى، ئەۈە عەفۈى لى ئەدرى.

ھەرۈەھا، رۆزۈۈ بە تال ئەبىتەۈە بە دەرچۈۈنى مەنى بەھۆى دەستدان لە زەكەرىك يا لە فەرجىنكەۈە، يا لە پىستى ژنىكى نامەحرەمەۈە، يا بەھۆى ماچ كرنىبەۈە، يا بەھۆى راكشان لەگەلىا، بەجۆرى كە لەشى بدا لە لەشى ژنەكە بە روۈتى. رۆزۈۈ، بە تال ناپىتەۈە

به ده‌رچوونی مه‌نی به‌هۆی راکشان له‌گه‌ڵ ژنیکی نامه‌حره‌ما به‌جمله‌وه، یا به‌هۆی ده‌ست‌دانه‌وه له‌ پێستی ژنیکی مه‌حره‌م، وه‌ك دایك و خوشك و خه‌سووی، یا به‌هۆی ده‌ست‌دانه‌وه له‌ مندالیکی بی‌موو یا ماچ‌کردنی یا باوه‌ش پیا‌کردنی ته‌گه‌ر به‌نیازی ده‌رچوونی مه‌نی ته‌وه‌ی نه‌کردبی و له‌ حالی خۆیشیا عاده‌تی وانه‌بی به‌م‌جۆره‌وه‌زعانه‌ ئاوی بێته‌وه، ته‌گینا رۆژووه‌که‌ی ته‌شکی. هه‌روه‌ها، رۆژوو ناشکی به‌ده‌رچوونی مه‌نی به‌هۆی بیر‌کردنه‌وه‌وه له‌ وینه‌ی ئافره‌تیک، یا به‌هۆی روانینه‌وه‌ بو‌ی، یا به‌هۆی ده‌ست‌دانه‌وه له‌ فهرجی حه‌یوانیک، ته‌گه‌ر عاده‌تی وانه‌بی به‌م‌جۆره‌ ئیشانه‌ ئاوی بێته‌وه؛ ته‌گینا رۆژووه‌که‌ی ته‌شکی، چونکه‌ شته‌که‌ ته‌بی به‌عه‌مدی.

دروسته‌ بو‌ رۆژووه‌وان ژنی خۆی ماچ‌بکا و ده‌ست‌بکاته‌ملی، ته‌گه‌ر ترسی ئاره‌زوو هه‌لسانی نه‌بوو، به‌لام باشتر ته‌وه‌یه‌ شتی وانه‌کا؛ ته‌گه‌ر ترسی هه‌بوو که ئاره‌زووی هه‌لسی و ئاوی بێته‌وه، ته‌وه‌مه‌کروه‌وه به‌که‌راهه‌تی ته‌حریمی.

رۆژوو، به‌تال ته‌بێته‌وه به‌وه‌که‌ رۆژووه‌وان به‌ ئاره‌زوو خۆی برشینیته‌وه، هه‌رچه‌ند هه‌یج له‌و رشانه‌وه‌یه‌ی نه‌ر‌واته‌وه‌ ناو سکی، به‌لام ته‌گه‌ر به‌ ناچاری رشایه‌وه، ته‌وه‌ زیانی نییه‌، مادام رشانه‌وه‌که‌ی قووت نه‌دات، به‌لکوو ته‌گه‌ر که‌میکیشی به‌ ناچاری قووت‌بدا، ته‌وه‌عه‌فوی لی ته‌دری و رۆژووه‌که‌ی ناشکی. رۆژوو، ناشکی به‌وه‌که‌ ئینسان لۆکه‌یه‌ك بخاته‌کونی گوئی یا کونی لووتی، یا بیخاته‌پاشی له‌ ترسی خوینی مایه‌سیری، یا ئافره‌ت له‌ترسی خوینی ناساغی بیخاته‌کونی فهرجی و به‌ رۆژا‌ده‌ری کیشی و فرپی‌بدا. ته‌گه‌ر رۆژووه‌وان پارچه‌ به‌لغه‌میکی هه‌لکه‌ندو فرپی‌دا، ته‌وه‌ بو‌ رۆژووه‌که‌ی زیانی نییه‌؛ ته‌گه‌ر له‌ده‌میشیا هیشتیه‌وه و له‌پاشا قووتی‌دا، رۆژووه‌که‌ی ته‌شکی؛ ته‌گه‌ر پارچه‌ به‌لغه‌میک له‌ ده‌ماغیه‌وه‌ هاته‌خواره‌وه، یا له‌ سنگی هاته‌ده‌ره‌وه، یاخود به‌هۆی کۆکه‌وه‌گه‌یشته‌ سنووری ده‌ره‌وه - که‌مه‌خره‌جی «ح» ئی بی‌نوخته‌یه‌ - و فرپی‌دا، ته‌وه‌عه‌یبی نییه‌؛ ته‌گه‌ر قووتی دایه‌وه، یا موبالاتی نه‌کرد به‌فرپی‌دانی تاخۆی رۆیشته‌خواره‌وه، ته‌وه‌به‌قه‌ته‌ی رۆژووه‌که‌ی ته‌شکی، به‌لام ته‌گه‌ر ئینسانه‌که‌گیرۆده‌ی ده‌ردی کۆکه‌بوو و به‌لغه‌می زۆر‌بوو، ته‌وه‌عه‌فوی لی ته‌دری ته‌گه‌ر جار‌جار‌له‌به‌ر ناچاری به‌لغه‌مه‌که‌ی قووت‌بدا‌ته‌وه.

رۆزۈۈ، بە تال ئەبېتەۈە بە گە يىشتى شتى كە بە پىنى عورف ماددەى ھەبى بۆ ھەر شۆينى كە بە پىنى عورف پىنى بلىن بۆشايى، خوا ئەۈ شۆينە ھىزىكىى واى بىنى كە خوار دەمەنى يا دەرمان بگۆرپى، يا نە؛ كەۋاتە رۆزۈۈ ئەشكىى بە گە يىشتى بىر نوۋتى بۆ بىرناخ و نان و ئاۋ و خوار دەمەنى و ھەر شتىك بۆ ناۋ قورگ و سنگ و مەعدە و رىخۆلە؛ ھەروا بە شاف ھەلگىرتن و دەرمان كىردنە ناۋ مېزەلدا ن بە ترومپا و شتى وا [ۋ] بە دەرمان تكاندنە ناۋ گوئىش. ھەروەھا، ئە گەر كەسنىك سەرى بشكىى و دەرمانى بكنە ن ئەۈ دەرمانە بچىتە خوار ەۈە بۆ ناۋ دەماخى، يا خەنجەرىكى لى بدرى و دەرمانى بكنە ن دەرمانە كە بگاتە ناۋ سكى، رۆزۈۈ كەى ئەشكىى؛ بە لام رۆزۈۈ ناشكىى بەۈە كە چاۋى بىرپىزى و وردەى ئەۈ كەلەيە كە چاۋى بىرپىشتوۈە داپەرى بۆ ناۋ قورگى، چونكە ئەۈە رىگەى عادەتى نىيە. ھەروەھا، رۆزۈۈ ناشكىى بەۈە كە مەلھەمى بدا لە لەشى و لە بنى موۈە كانىەۈە چەۋرىى ئەۈ مەلھەمە بىرۋاتە ناۋ لەشەۈە، ياخود شىرنقە يەك بدا لە خۆى و دەرمانى شىرنقە كە بىرۋاتە ناۋ رەگە كانىەۈە و تىكەلى خوينى بىنى، با تەئسىرىش لە دل و جگەرۈ ناۋسك و ئەندامانى تىرى لەشى بكا لە ناۋەۈە؛ بەلى، ئە گەر دەرزىيە كى كىرد بە پىستى سكىا و دەرزىيە كە گە يىشتە ناۋسكى، ئەۈە رۆزۈۈ كەى ئەشكىى.

رۆزۈۈ ناشكىى بە بۆن كىردنى گول و شتى بۆن دار و بە ۋەرگىرتنى بۆنى بخوۋر، چونكە بۆن لە عورفا بە ماددە دانانرى، بە لام ئەشكىى بە ھەلمزىنى دوۋكەلى جگەرە و قلىان و سەبىل، مادام بگاتە دەماخ يا بگاتە قورگ، چونكە ئەم دوۋكەلە عەبىنىكى راستىيە و عورفىش ئىعتىبارى ئەكاۋ نىشانەى دوۋكەلە كەيش لە ناۋ قلىان و سەبىل و دەمەنە جگەرە دا ديارەۈە توپز ئەبەستى بە جۆرى كە پىۋىستى بە پاك كىردنەۈە يە؛ «مەع العىلم»، ئەۈەى كە ئەلكى بە قلىان و سەبىل و دەمەنە جگەرە كەۈە، كە مترە لەۈەى كە ئەرۋاتە دەماخ و قورگى جگەرە كىشە كە؛ ھەر كەسى پارچە يەك كە تان بختە سەر دەمەنە جگەرە يەك و ھەناسەى لىۋە بكىشى، ئەزانى ئەۈ كە تانە چى بە سەر دىت؛ بەلى، ئىنسانى كە لە سەر تە نوۋر نان و چىشت بكا، ھەرچەند دوۋكەلى زۆر بىرۋا بە قورگىا، ئەۈە عەفۋى لى ئەدرى، چونكە ناچارىيە.

بزانن! شەرتى رۆزۇو بەتالەۋە بوون بەمانە، ئەۋەيە بە ئارەزۇو بى و كابرا بزاننى رۆزۇوى بى ئەشكى و لەبىرى بى؛ كەۋاتە، ئەگەر بەزۇر خواردەمەنى دەرخوارد درا، يا ئاۋ و شتىۋاى كرا بە قورگا، يا كابرا دوور بوو لە عالمانى دىن و نەيئەزانى ئەم خواردەمەنىيائە رۆزۇو ئەشكىنن، ياخود لەسەر خەيال نەبوو كە بەرپۆزۇۋە تانان و ئاۋەكەى خوارد، ئەۋە رۆزۇۋەكەى ناشكى. ھەرۋەھا، رۆزۇو ناشكى بەۋە كە مېشى بچى بە قورگى رۆزۇۋەوانا، يا تۆزى ئارد لەكاتى ئارد بىژانا بچىتە قورگى، يا پاشماۋەى خواردەمەنى لە بەينى دانە كانيا مابىتەۋە و لەگەل تفاقوتى دابى، بە شەرتە نەتوانى بەتەۋاۋى دانە كانى پاك بكا تەۋە؛ ھەرۋەھا، ئەگەر تفى دەمى خۇى كۆكاتەۋە و قووتى بدا، رۆزۇۋەكەى ناشكى.

ئەگەر دەزۋۋەكى بە تفر کردو دەزۋۋەكەى ھىنايە دەرۋە، ئەمجار خستىۋە ناۋدەمى و ھەلى مژى و تەرايى لەو دەزۋۋە جىابوۋەۋە و قووتى دا، ئەۋە رۆزۇۋەكەى ئەشكى؛ ھەرۋەھا، ئەگەر خوينى بنى دانە كانى تىكەلى تفر بوو و قووتى دارۆزۇۋەكەى ئەشكى، مەگەر گىرۆدەى خوين رۆيشتى پوۋكى بووبى، ئەۋە عەفۋى لى ئەدرى. ھەرۋەھا، رۆزۇو ئەشكى بە بىشت جوين ئەگەر ھىچى لى جىا بىتەۋە و قوت بچى. ئەگەر رۆزۇۋەوان موبالغەى كرد لە ئاۋرادانا لە دەم و لووتى و ئاۋ پەرىپە قورگى، ئەۋە رۆزۇۋەكەى ئەشكى، ئەگەر بەرىكەوت ئاۋ پەرىپە قورگى قەيدى نىيە؛ ئەگەر كەسىك خۇى كرد بە ئاۋىكا و ئاۋ رۆيشتە ئاۋ لووتى يا ئاۋ گويچكەيەۋە، ئەمە ئەگەر ماۋەى بووبوۋ بە بى خۆ كردن بە ئاۋا خۇى بشۇرى و ئەيشى زانى ئاۋ ئەپۋاتە لووت و گويەۋە، ئەۋە رۆزۇۋەكەى ئەشكى، ئەگىنا ناشكى. ھەرۋە كوۋ ناشكى بە خوين گرتن و كەلە شاخ گرتن.

سوننە تە بو رۆزۇۋەوان لە ھەموو دەس نوئۇنكىيا، چ پىش نىۋەرپۆ و چ پاش نىۋەرپۆ، بى موبالغە ئاۋ لە دەم و لووتى رابدا؛ ھەرۋەھا سىواك كرنىش سوننە تە بوى تاخۇر لە ناۋەپراستى ئاسمان لائەدا، لەۋە لا كەراھەتى ھەيە.

لە شەۋا دروستە ئىنسان شت بخوا، مادام باۋەرى و ابى ھىشتا شەۋە [۱] ئەگەر لە ئاخىرى شەۋاشتى خوارد بە خەيالى ئەۋەكە شەۋ ماۋە، كەچى دەر كەوت رۆزۇۋەتەۋە،

نه وه رۆزوو که ی به تالّ نه بیته وه؛ ههروه ها، نه گهر له ئاخری رۆژا شتی خوارد به خه یالی نه وه که رۆژ ئاوا بووه، که چی ده رکهوت به هه له دا چووه وه هینشتا رۆژه، نه وه رۆزوو که ی به تالّ نه بیته وه؛ نه گهر تیکه یه که له ده میا بوو و تولووعی دا نه ویش گورج تیکه که ی فری دا، نه وه رۆزوو که ی دامه زراوه. نه گهر خه ریکی جیماع بوو و هه ر که تولووعی دا گورج هاته لاه، نه وه رۆزوو که ی دروسته، نه گینا دانامه زری.

نه گهر ژنیکی خاوهن چه یز نییه تی هینا سبه نیی به رۆزوو بی و هه ر له وشه وه دا خوینی وه ستایه وه، نه وه دروسته سبه نیی به رۆزوو بی، به وشه رته نه وشه وه که نییه ته که ی تیا هیناوه، شهوی لای ژووروی ماوهی چه یزی بی، یا خود له سه ر عاده تی پیشووی وه ختی ته واو بوونی چه یزه که، شهوی مابی و دووباره نییه تی هینا بیته وه.

بزانی! رۆزوو دروست نییه له رۆژی جه ژنی ره مه زان و قوربان و سی رۆژه ی پاش جه ژنی قورباندا که مه شه وورن به «ایام التشریق»، یه عنی سی رۆژه ی چه یوان سه ر برین بو قوربانی؛ ههروه ها دروست نییه رۆزوو ی ره مه زان له «یوم الشک» دا، وه که وتمان؛ رۆزوو ی سوننه تیشی تیا دروست نیه مادام سه به بیگ نه بی بو نه و رۆزوو وه که قه زاکردنه وه ی رۆزوو، یا وه فا کردن به نه زری که نه زری کرد بی له سه ر خو، یا وه که ریکه وتن له گه ل عاده تی رۆزوو ی سوننه تی خو یا؛ مه سه لا، عاده تی وابو بی هه موو دووشه ممه و پینج شه ممه یه که به رۆزوو بی و یه کیگ له م رۆژانه ریکه وتی رۆژی «یوم الشک» بکا.

واجبه له سه ر باوک که منداله که ی بوو به چه وت سالان، فه رمانی بداتی رۆزوو بگری نه گهر له توانا یا بی و نه بی له ده سالانای بی بدا نه گهر رۆزوو ی نه گرت. دروسته رۆزوو نه گرتن بو نه خو شی که به هوی رۆزوو گرتنه وه تووشی ناره چه تی بی به جو ری که ته یه موم کردنی بو چه لال بی، واجیسه له سه ری ته رکی بکا نه گهر ترسی له گیانی بوو به هوی رۆزوو وه، یا خود ترسی بوو تووشی نازاریکی وابی که پی هه ل نه گیری؛ نه مه، عه قیده ی گه لی که له عالمانی مه زه بی شافیعی؛ له گه ل نه مه پیشا، نه گهر هات و به رۆزوو بوو، رۆزوو که ی دائه مه زری؛ جا نه م نه خو شه، نه گهر نه خو شییه که ی له

شەو رۆژا دەوامى بوو، ئەو ديارە؛ ئەگەر ھەندى وخت ھەبوو و ھەندى وخت نەبوو، لەم سوورەتەدا، ئەگەر لەپىش بەرەبەيانا ساغ بوو، ئەو پىويستە نىيەت بەينى، جا ھەر كاتى كە نەخۆشەيە كەى تووش بوو، رۆژووە كەى بشكىنى؛ ئەگەر لەپىش بەرەبەيانا نەخۆش بوو، ئەو پىويست ناك نىيەت بەينى.

ھەر ھەروەھا دروستە بۆ كەسى كە لە سەفەرىكى درىزى وادا بى لە دوو قۇناغ كەمتر نەبى، تەركى رۆژو بكا؛ بەلى، شەرتى بەرپۆژوو نەبوون لە يەكەم رۆژى سەفەرە كەيا، ئەو يە لە پىش بەرەبەيانا لە قەراغى ئەو شارە يا ئەو دىيە دەربچى كە تىايەتى، ئەگىنا پىويستە ئەو رۆژە بە رۆژو بى، رىبوار ئەگەر بەھۆى رۆژووە زەرەرى پىبگا، باشتەر ئەو يە بەرپۆژوو نەبى، ئەگىنا بەرپۆژوو بى باشتەر.

ئەگەر رىبوار و نەخۆش نىيەت يان ھىنا و بە رۆژووە رۆژيان كەردەو، بەلام لەپاشا ويستيان بشكىنن، ئەو بۇيان دروستە. ئەگەر ئىنسانىكى ساغ نىيەتى ھىنا و بە رۆژو بوو و لەپاشا نەخۆش كەوت و بەھۆى رۆژووە كە يەوە ئازارى زىاتر نەبوو، دروستە بشكىنى و ئەبى لەم رۆژو شكاندەنە يا ئەو ي لە دلا بى كە روخسەتەكى شەرى جى بەجى ئەكا. ئەگەر يەكىكى نىشتە جى بەرپۆژوو بوو و چو بۆ سەفەر، ئەو نەبى رۆژووە كەى بشكىنى تا [كاتىك كە] بەھۆى رۆژووە كە يەوە نارەحتە نەبى، چونكە لە ئەو ھەلى رۆژو لە سەفەرا نەبوو. ھەر ھەروەھا، ھەر كەسى كە بەھۆى رۆژووە، ترسى گىانى، يا ئەندامىكى لەشى بى، يا بترسى تووشى ئازارىكى نابار بى، ئەو دروستە - بەلكوو واجبە - ئەو رۆژە رۆژووە كەى بشكىنى. ئەگەر رىبوارى - كە نىيەتى رۆژو ھىنا بوو - بوو بە نىشتە جى، ئەو ئەبى درىزە بە رۆژووە كەى بدا؛ ھەر ھەروەھا، نەخۆشى كە نىيەتى ھىنا بى و پاشان چاك بوو پىتەو، ئەو ئەو پىش ئەبى دەوام بدا بە رۆژو كەى. ئافرەتى دووگىان كە ترسى لەبار چوونى مندالە كەى بى بەھۆى رۆژووە، دروستە - بەلكوو واجبە - بەرپۆژوو نەبى؛ ھەر ھەروەھا ئافرەتى مندال بە بەر كە ترسى ئەو ي ھەبى بەھۆى رۆژو گرتەو مەمكى وشك بىتەو يا شىرى ئەو ھەندە تىا نەمىنى كە بەشى مندالە كەى بكا، ئەو پىش واجبە رۆژو نەگرى لە بەر خاترى مندالە كەى. شىخى

«ابن حجر»، له «تحفة» دا، فرمويه: دروسته ٻو ٺو ڪه سانه ڪه ٺيشه ڪه يان گرانه، وه ڪه درهوى دهغل و گيره و ڪيشه و ٺاسنگهري و به نايي، رُوڙو نه گرن به سئ شهرت: يه ڪم، ٺهويه ٺه ٺيشه نه توانري به شهو بڪري، يا بڪري به لام باش ده رنه چي؛ دووهه م، ٺهويه ٺه گه ر له وه ختا ٺه ٺيشه نه ڪا، تووشى زيانى مالى بي به جوڙي ڪه به عادهت ته حممول نه ڪري؛ سيهه م، - وه ڪوو له قسهى عالمانى ٺوسوول ده رنه ڪه وي - ٺهويه ڪه ٺه ٺيشه دوانزه مانگه نه بي و قابيل بي له وه ختيكى ترا رُوڙووه ڪه به قهزا بگيرپريتهوه؛ به لام ٺيمامى «أذرعى»، فرمويه تي: واجبه له سهه ر ٺهوانه ڪه درهوى دهغل ٺه ڪن، به شهو نييهت بين و به رُوڙ، به رُوڙو بن تاناره حهت ٺه بن، ڪه نار ههت بوون، ٺه وسا رُوڙووه ڪه يان بشڪينن؛ دياره ٺه م قسه زياتر له ٺيحيات هه نزيڪه. ٺه گه ر هات و قووتى رُوڙانهى نه بوو به بي ڪاسبى ڪردن، ٺه وه رُوڙو شڪاندى باشتر ٻو دروسته، به لام ٺه وه ندهى ناچارى. ٺينسانى موسولمان بوى دروسته به پي فرمودهوى ٺه م ٺيمامانه بجوولتهوه، به لام له خوا بترسى و نيازى ٺه وهى بي ڪه پاش ٺه ماويه رُوڙووه ڪه ي به قهزا بگيرپريتهوه و هه رڪاتى ڪه بوى ريڪهوت، قهزاي بڪاته وه.

هه رڪاتى ريوار و نه خوش رُوڙوويان نه گرت، پيوست ٺه بي له سهريان قهزاي بڪه نه وه؛ ههروهه، ٺافره تى خاوهن حهيز و زهيسان و هه رڪهس به هوى ٺيشيڪى گرانه وه ته رڪى رُوڙووى ڪرد بي [و] هه رڪهس له بهر عوزريڪ رُوڙووى شڪاندي بي يا نه يگرت بي، وه ڪ ٺافره تى دووگيان و منڊال به بهر؛ ههروهه، هه رڪه سيڪ ڪه به بي عوزر و به ٺاره زو رُوڙووى نه گرت بي، يا شڪاندي بي؛ ٺه وه نده هه يه ٺهوانه ي له بهر عوزريڪ به رُوڙووه نه بوون، يا رُوڙوويان شڪاندهوه، واجب نييه دهس به جي قهزاي بڪه نه وه، به لام ٺهوانه ڪه به بي عوزر و ايان ڪردوه، ٺه بي دهس به جي قهزاي بڪه نه وه و به دواخستنى گوناهار ٺه بن. ههروهه، واجبه قهزاي رُوڙووه له سهه ٺه وه ڪه سهى رُوڙووى فهوتابي به هوى بي هوش بوونه وه يا به هوى ٺه وه وه ڪه له دين وه رگه پاي، به لام واجب نييه له سهه منڊال و شيت و ڪافرى ٺه سلى له پاش ٺه وهى ڪه موسولمان بي.

ئەگەر مندالىكى بەرپۆزۈۋەلە كاتى رۆزۈۋە كەيدا بآلغ بوو، ئەو رۆزۈۋە كەى بۆ حىساب ئە كرى و قەزای لە سەر نىيە. خۆگرتن لە خواردن واجب نىيە لە سەر رىيوار و نەخوشىك كە پاش رۆزۈۋە نەگرتن عوزرە كەيان نەمىنى، ھەرۋەھا، ئەگەر لەپىش شت خواردنا عوزرە كەيان لاچووبى، بەو شەرته شو نىيەتى رۆزۈۋيان نەھىنابى؛ بەلام ھەر كەسى كە بەناحق رۆزۈۋى شكاندىبى، ياخود شو لەبىرى چووبى نىيەت بەينى، واجبە لەسەرى بە رۆزا خۆى بگرى لە خواردن و خواردنەو و ھەرچى كە حەرام بى لەسەر رۆزۈۋەوان؛ ھەرۋەھا، كەسىكىش لە رۆزى «يوم الشك» دا شتى خواردبى و لەپاش شت خواردنە كە سابت بووبى كە رەمەزانە، واجبە لەسەرى لە پاشماۋەى ئەو رۆزەدا خۆى بگرى لە ھەرچى كە رۆزۈۋى بى بشكى.

بزانن! ھەر كەسى لەبەر پىرى نەتوانى بەرپۆزۈۋە بى، يا ئەگەر بەرپۆزۈۋە بى تازارىكى وای بى بگا كە بى تەحەممول نە كرى، واجبە لەجىاتى رۆزۈۋى ھەر رۆزى، «مُد» يك، يەئنى مشتىك قوت بدا بە فەقىرىك؛ ھەرۋەھا، نەخوشىكىش كە ئومىدى چاك بوونەو ھى لى نە كرى.

ئەو ھى سوننەتە لە رۆزۈۋى رەمەزانە و ئادابى شەۋە كانى

ئىمامى غەزالى، فەرموۋى تى: رۆزۈۋە لەسەر سى بەشە: رۆزۈۋى گشتى و رۆزۈۋى تايەتى و رۆزۈۋى تايەتى لە تايەتى؛ يە كەم، ئەو ھى كە واجباتە كەى جى بەجى بگرى و پىارىزى لەو شتانە كە رۆزۈۋە بەتال ئەكەنەو و باقى ئادابە سوننەتە كانى بەجى بەينىن؛ دوو ھەم، ئەو ھى كە ئىنسانى بەرپۆزۈۋە مەئى ھەموو حەۋاس و ئەندامانى لەشى خۆى بكا لە ھەموو گوناھىك؛ مەسەلا، بەچاۋ تەماشای حەرام نەكا و نەروانى بۆ شتى كە غافلى بكا لە يادى خۋاى تەعالا و بە گۈنچكە، گۈى نەگرى بۆ ھىچ گوناھى و زمانى پىارىزى لە ھەموو قسە ھى كى ناشەرى، ۋەك غەيبەت و فیتنە بى لەناۋ خەلكاۋ ۋەك درۆ و بوختان و جنىۋ و شەرەدەم و قسە ھىچ ۋپوچ، ھەتاۋە كوۋ ئەگەر كەسىك جنىۋى دا يە ئەم، لە بەرابەرىا بلى: «من، بەرپۆزۈۋم»؛ بەشەۋىش ئەو ھى نەخۋا كە

ئیسراحه تی لی بیری بۆ نوهی بتوانی به ئاسانی خه ریکی عیبادهت و قورئان خویندن و زیگری خوا بیی؛ هه روا، ئه بی له پاش هه موو رۆژوویه ك دلی له نیوانی ترس و ئومیدا بی، چونکه نازانی ئاخۆ خوی گه و ره به میهره بانئ ئه و رۆژووهی لی وه ره گری، یا خود له بهر له که داریی ئه یدا ته وه به سه ریا، هه روه ك له هه موو عیباده تیكا ئه بی موسولمان دلی وه ها بی، به لام لای ئومیدی زۆتر بی؛ سیهه م، ئه وه یه له ماوهی رۆژووی رۆژ و عیباده تی شه وا هه میشه به دل یادی خوا بکا و خوا به حازر بزانی و بیری بکاته وه له سیفاتی بی باکی و میهره بانیی ئه و و مه نعی نه فسی خوی بکا له فکر و بیری په ست و روو بکاته خه یالی به رزی پیاوانه به هوی به گه و ره زانیی خوا و لادانه وه له غه یری خوا.

ئه مه به کورتی نادابی ئه هلی رۆژوو بوو؛ ئه و سوننه تانه ش که ئه هلی شه رع فه رموو یانه زۆرن؛ له و سوننه تانه یه خه ریک بوون به قورئان خویندن و زیگری خودا وه به پیی توانا، به تاییه تی له ده شه وی ئاخریا که «لَيْلَةُ الْقَدَرِ» یان تی ئه که وی، به لکوو پایه ی پیروزی ئه و شه وهی به نسیب بیی؛ هه روا، له و سوننه تانه یه نوژی ته راویح هه موو شه ویك پاش نوژی عیسا و نوژی وه تر به جه ماعت له پاش نوژی ته راویح، وه ك باسما ن کرد.

سوننه ته ئه گه ر ئینسان له ش پیسی به سه را هات، هه ر شه و خوی بشوا بۆ ئه وه که بگا به جه ماعتی به یانیدا و پاریزگاری خوی بکا له وه که له خو شۆردنی رۆژا ئا و بچیته کونه لووت و کونه گوینه وه و [رۆژوگر ئه بی] به رۆژ خوی پیاریزی له بۆن کردنی گول و تام کردنی چیش و خوارده مه نیی تر، مه گه ر ناچار بی له بهر چیش لی نان؛ هه روا بنیش نه جوئی، هه رچه ند دلنیا ش بی له وه که هیچی لی جیا نابیته وه. ئه بی خوینی خوی به رنه دا و که له شاخ نه گری، نه وه ك ئه وه نده بی هیز بیی رۆژووه که ی پی نه گری. ئه بی خوی پیاریزی له ماچ کردنی زنی خوی و له هه رچی که ئاره زووی نه فسی هه لسنی. که به راستییش بوی ده رکه وت شه و داها تو وه، به په له رۆژووه که ی بشکینئ، جا ئه گه ر خورما هه بوو، به خورما، ئه گینا به ئا و به ربانگ بکاته وه و له و کاته دا بلیت:

«اللَّهُمَّ لَكَ صُمْتُ، وَبِكَ آمَنْتُ، وَعَلَى رِزْقِكَ أَفْطَرْتُ». سوننەتە ھەموو شەوئى پارشيو بكا و پارشيۋە كەى بخاتە نزيكى بەيانىيەو ھەو شەرتە كە دۇنيا بى شەوئى ماو ھ. سوننەتە بە پىي تواناى خوئى، خواردەمەنى بدا بە موسولمانان، بە تاييەتى بە ھەژاران، بو ئەو ھى رۆژووى پى بشكىنن و پارشيۋى پى بكن. خىر كەردن لە مانگى رەمەزانا و بە تاييەتى لە دە رۆژى ئاخريا، سوننەتتىكى گەورەيە. ھەروەھا، سوننەتە لەم مانگەدا زۆر بىمىنئەتەو لە مزگەوتا، بو ئەو ھى خوئى لە كەردەو ھى بىسوود و قسەى پىرپوچ پىرپىزى.

باسى فيديە و كە فارەتى رۆژوو

ھەركەس رۆژووى رۆژنىك يا زياترى لە مانگى رەمەزان لەبەر عوزر فەوتاند و بەرلەو ھى بوئى رىكەوئى قەزاي بكاتەو، مرد، ئەو ھە گوناھبار ئەبى و نە فيديە^۱ و قەزاي لەسەرە؛ بەلام ئەگەر بە بى عوزر فەوتاندنى، ياخود مەجالى بوو قەزاي بكاتەو و بەئارەزوو قەزاي نە كەردەو، ئەو ھە گوناھبار ئەبى؛ لەسەر رۆشتىن فەرموودەيەكى ئىمامى شافىعى، دروستە خزم و كەسى ئەو مردوو، لەجياتى ئەو، رۆژوو كەى بو بەقەزا بگىرپنەو، ياخود لەبىرتى ھەر رۆژ رۆژوويەك، مشتى دەغل بەدن بە لائىك لە كە فارەتدا، يا يەكىكى بو بە كرى بگرن رۆژوو كەى بو بگىرپنەو؛ جا ئەگەر كەبىر مردو مالىكى لەپاش بەجى مابوو، واجبە يەكى لەم دوو شتەى بو بكن كە وتمان؛ ئەگەر مىراتىشى نەبوو، ئەو، بەسراو بە ئارەزووى خوئانەو، يا رۆژوو كەى بو بگىرپنەو، يا لە مالى خوئان كە فارەتى بو بەدن، يا ھىچيان نەكەن و گوئى نەدەنى؛ ئەگەر كەسىكى بىگانە بە ئىزنى مردوو كە خوئى، يا لەسەر وەسىيەتى ئەو، يا بە ئىزنى كەس و كارە كەى رۆژوو كەى بو بگىرپنەو، ئەو ھەش دروستە، ئەگىنا دروست نىيە، بەلام

۱. فيديە: بەرامبەر بەو رۆژوويە كە بە عوزر فەوتابى و كەبىر مەجالى نەبوو بى قەزاي بكاتەو؛ بەلام كە فارەت بەرامبەر بەو رۆژوويە كە بە بى عوزر فەوتابى، ئىتر مەجالى بوو بى قەزاي بكاتەو و دواى خستى، يا ھەر مەجالى نەبوو بى، يا بە عوزر فەوتابى و مەجالى بوو بى قەزاي بكاتەو، بەلام دواى خستى.

بیگانه ئه توانی به بی ئیزن وه رگرتن له کهس و کاری مردووه که، له مالی خوی کهفاره تی رۆژوو که ی بو بدا، چونکه مال سهرف کردن عیباده تی به ده نی نییه و دروسته بیگانه جی به جی بکا؛ له سووره تیکیشا که کابرای مردوو میراتی لی به جی بمینی و میراتگره کان نه رۆژوو که ی بو بگر نه وه و نه کهفاره تی بو بدن، واجب ئه بی له سهر حاکمی شهرع به زۆر یه کیک له م دووشته یان پی بکا.

ئه گهر که سیک مرد و نویژی قهزای له سهر بوو، ئه وه له سهر ئه سللی مهزه به بی شافیعی، نه دروسته کهس قهزای نویژه که ی بو بکاته وه و نه کهفاره تی بو ئه درئ؛ ههروه ها ئیعتیکافیکیش که نه زری کرد بی له سهر خوی و فه وتا بی. به لام گه لیک له عالمانی مهزه به بی شافیعی، فتوایان داوه که وا دروسته خزم و که سی مردووه که نویژه فه وتا وه کانی بو بگێر نه وه؛ «ئیمامی سوبکی»، خوی نویژی له جیاتی هه ندی خزم و که سی مردووی قهزا کردووه ته وه. گه لیکیش له زانایانی شافیعی مهزه به، له سهر ئه و باوه رهن که وا دروسته خزم و که سی مردوو کهفاره تی نویژه فه وتا وه کانی بو بدن و له جیاتی هه ر نویژیک مشتئ ده غل بدن به لاتیک، ههروه ها، دروسته بیگانه یش به بی ئیزنی کهس کهفاره تی نویژی فه وتاوی ئه و مردووه ده رکا.

جا له سهر ئه م ئه ساسه، له مهزه به بی شافیعیدا، کهفاره ت^۱ دان بو رۆژوو و له سهر فه رمووده ی هه ندی له عالمانی شافیعی، بو نویژیش دروسته؛ ههروه ک له سهر فه رمووده ی هه لبژارده ی زانایانی مهزه به بی حه نه فییش دروسته؛ به لام بویه ئیسته له سهر مهزه به بی حه نه فی ئه کری، چونکه له م مهزه به دا دروسته کهفاره ته که له جیاتی ده غل به پاره بی، که چی لای شافیعییه کان وایه ئه بی هه ر ده غل بی [و] دیاره دانسی پاره که ئاسانتره له دانی ده غل.

ئافره تی دووگیان و منال به بهر، ئه گهر له ترسی گیانی خویان یا له ترسی نه خۆش که وتیان، رۆژوویان نه گرت، واجبه قهزای رۆژوو که بکه نه وه و فیدیه یان له سهر نییه؛ ئه گهر له ترسی مندا له که یان رۆژوویان نه گرت، قهزای رۆژوو که و فیدیه یشیان

۱. ئه م کهفاره ته، ئیستا له ولاتی ئیمه دا به ئیسقات (اسقاط) مه شهوره.

لەسەرە. ھەرۋەھا كەسكىش كە بۇ رزگار بونى يە كىك لە ئاۋ رۆژوۋە كەى بشكىنى، قەزاي رۆژوۋە كە و فېدېيەشى لەسەرە. بەلام يە كىك ھەر بە دەستى قەسد رۆژوۋ نەگرى، ھەر قەزاي لەسەرە، چونكە تۆلەى تاوانى وا، لاي خوايە و بە كەفارەت چار ناكرى. ھەر كەس قەزاي رۆژوۋى رەمەزانى بە ئارەزوۋ دواخست تا رەمەزانىكى تر داھات، واجبە لەسەرى لە گەل قەزاي رۆژوۋە كەدا، بۇ ھەر رۆژى مشتى قوت بدا لە كەفارەتا؛ فەرموودەى راستر، ئەو يە ئەم مشتە قوتە دووبارە ئەيىتەو بە پىي دووبارە بوونەوەى سال تا ئەيگرى و لە كۆلى ئەكەوى؛ ئەگەر لە پاش سالى يە كەم كابر مرد، ئەو بە رامبەر بە ھەر رۆژى دوو مشتى لەسەرە، مشتى لەبەر فەوتاندى رۆژوۋە كە و مشتى لەبەر دواخستنى قەزاكەى.

بزائن! فېدېيە و كەفارەت، ھەر بە لات و گەدا ئەدرىن؛ دروستيشە چەند مشت بدرى بە تا قە لاتىك؛ جىنسى فېدېيە و كەفارەتيش، ھەر جىنسى سەرفىترەيە، يەعنى لەو قوتە يە كە لە ھەر قوتىكى تر زياتر ئەخورى لەو ولاتەدا.

باسى كەفارەتى جىماع لە رەمەزانا

ھەر كەسى بەرپۆژوۋ بى لە مانگى رەمەزانا، بە رۆژوۋى رەمەزان و رۆژوۋە كەى بشكىنى بە جىماع، بە جورى كە گوناھى پى بگا بەھوى شكاندى رۆژوۋە كەو، ئەو واجبە لەسەرى لە گەل قەزاي رۆژوۋە كەدا، كەفارەتى ئەو جىماعە بدا، خواھ جىماعە كەى لە گەل ئادەمىزادا بى، يا لە گەل حەيوانا، لە پىشەو بە بى يا لە پاشەو؛ كەواتە، كەفارەت نىيە لەسەر كەسى كە بەرپۆژوۋ نەبى و جىماع بكا، ياخود بەرپۆژوۋ بى، بەلام رۆژوۋە كەى رۆژوۋى رەمەزان نەبى؛ مەسەلا ئەو رۆژ بە رەمەزان نەزانى و رۆژوۋى سوننەتى تيا بگرى، يا قەزاي رۆژوۋى كەى فەوتاۋى تيا بكاتەو.

كەفارەت نىيە لەسەر رىۋارىك يا نەخۇشك كە رۆژوۋى لەسەر واجب نەبى و رۆژوۋە كەى بە جىماع بشكىنى، يا لەسەر يە كى كە لە پىشا رۆژوۋە كەى بشكىنى ئەوسا جىماع بكا، يا كەسى كە وەخت بە شەو بزائى و جىماع بكا، ئەوسا دەر بكةوى ئەو كاتە

که جیماعه که ی تیا کردوو ره رۆژ بووه؛ ههروهها، که فارهت واجب نییه له سه ره که سی نهوموسولمان بی یا له ولایتیکی وادا بی دور بی له زانایانی دین، یا به زۆر ناچار ی جیماع کردنی بکه، یا خود بزانی که حه راما و به ئاره زوی نه فس بیکا، به لام له یادی نه بی که به رۆژوووه؛ دیسان که فارهت واجب نییه له سه ره که سیك رۆژووی سونهت یا رۆژووی فه رزی غه یری ره مه زان - وهك رۆژووی نه زر - بشکینی به جیماع، یا خود رۆژووی ره مه زان بشکینی، به لام له وهختی قه زا کردنه وه یدا بی؛ واجبیش نییه له سه ره که سی رۆژووی ره مه زان به غه یری جیماع بشکینی.

فه رمووده ی راستر، ئه وه یه ئه م که فاره ته ته نها له سه ره کابرا واجبه و به س، خوا ژنه که ی نووستوو یا به خه بهر بووبی، رازی بووبی یا نه.

ئه گه ره که سیك رۆژووی به جیماع شکاند و له پاش ئه وه له هه مان رۆژا نه خو ش که وت، یا چوو بۆ سه فه ر، ئه وه هه ر واجبه له سه ری که فاره ته که بدا، چونکه رۆژی رۆژوووه که ی به ناشه رعی شکاندوو. ئه گه ره که سیك له [یهك] ره مه زانا چه ند جار جیماع بکا، هه ر یهك که فاره تی له سه ره؛ ئه گه ره چه ند رۆزیش جیماعی کرد، ئه بی به پینی رۆژه کان که فارهت بدا، چونکه رۆژووی هه ر رۆژیک عیاده تیکی سه ره به خو به.

که فاره تی رۆژوو، یه کیکه له م سی شته به ته رتیب:

یه که م: تازاد کردنی به نده یه کی ساغی بی عه یب؛

دوو هه م: ئه گه ره به نده ده س نه که وت - وه کوو له م چه رخی ئیمه دا - به رۆژوو بوونی

دوو مانگ یهك له سه ریهك؛

سیهه م: ئه گه ره به قسه ی دوکتۆریکی باوه ر پی کراو، قابیلی ئه وه نه بوو دوو مانگ یهك له سه ریهك به رۆژوو بی، نانی شه ست هه ژار بدا، هه ریه که مشتیک قوتی ئه غله بی ئه و ولاته یان بداتی؛ ئه گه ره ئه مه شی پی نه کرا، که فاره ته که قه رز ئه بی [و] به سه ریه وه ئه مینیته وه تا هه رکاتی که ده ستی ئه روا، ئه و کاته جی به جیی ئه کا؛ فه رمووده ی راستر، ئه وه یه ئه گه ره کابرا زۆر خواهن شه هوه ت بوو و نه یته توانی دوو مانگ یهك له سه ریهك به رۆژوو بی و به رۆژا خو ی بگری جیماع نه کا، ئه وه ئه توانی شه ست مشتته ده غله که بدا به هه ژاران. دروست نییه کابرا ئه م که فاره ته بدا به خیزان و منالی خو ی.

باسى رۆژۋوى سوننەت

رۆژۋوى سوننەت، خېرى گەلىك زۆرە. حەزرىت ﷺ فەرموۋىەتى: «ھەركەسى لەبەر رەزامەندىيى خىۋاى تەعالا رۆژى بەرپۆژوو بى، خوا رىنگاى حەفتا پايز لە دۆزەخ دوورى ئەخاتەۋە».

رۆژۋوى سوننەت سى جۆرە:

[جۆرى] يەكەم: دووبارە ئەبىتەۋە بە داھاتنى سال؛ ئەمە، برىتتېيە لە رۆژۋوى نۆ رۆژى يەكەمى مانگى قوربان و بە تايبەتى رۆژى نۆھەمى كە «رۆژى عەرەفەيە»، بە شەرئە كائىرا لە سەفەرا نەبى و خەرىكى ئادابى حەج نەبى و نەخۇش نەبى؛ ھەروا، رۆژۋوى نۆھەم و دەھەم و يازدەھەمى مانگى موخەپرەم و رۆژۋوى شەش رۆژەي شەشەلان لە پاش رۆژى جەژنەۋە؛ سوننەتە ئەم شەش رۆژە بە يەكەۋە بگىرىن و لە پاش رۆژى جەژن دوانە خرىن، ھەرچەند بە يەكە يەكە و لە ناۋە راست و ئاخىرى مانگىشا ھەر دروستە؛ ھەروا رۆژى يازدەھەمى شەعبانىش.

جۆرى دووھەم: دووبارە ئەبىتەۋە بە دووبارە بوونەۋەي مانگ؛ ئەمەش، برىتتېيە لە «أَيَّامُ الْبَيْضِ»، واتە ئەو رۆژانەي بەشەو مانگيان تيا ئاۋا نايى كە سىازدە و چواردە و يازدەھەمى مانگن و «أَيَّامُ السُّودِ»، واتە ئەو رۆژانەي شەويان ھەمووى تارىكە و مانگيان تيا ديار نىيە كە بىست و ھەشت و بىست نۆ و سىپھەمى مانگن؛ ئەگەر مانگ كەم يەك بوو، رۆژى يەكەمى مانگى تازە شيان بخاتەسەر؛ ئەگەر ئەمانەي بۆ نە ئەگىرا، لە ھەر مانگىكا سى رۆژ بەرپۆژوو بى.

سوننەتە رۆژۋوى مانگى «ذِي الْقَعْدَةِ» و «ذِي الْحِجَّةِ» و «مَحْرَمٍ» و «رَجَبٍ» و «شَعْبَانَ» جگە لە رۆژى جەژن و سى رۆژەي «أَيَّامُ التَّشْرِيقِ». ئەگەر ئەمانەي ھەموو بۆ نەگىرا، لە ھەر مانگىكا سى رۆژ بەرپۆژوو بى. كەراھەتى ھەيە بە تايبەتى رۆژە كانى جومعە بەرپۆژوو بى، ھەروەھا كەراھەتى ھەيە بە تايبەتى رۆژە كانى شەممە و يەكشەممە بەرپۆژوو بى.

[جۆری سیتهه م، دووباره ئه بیته وه به دووباره بوونه وهی ههفته؛ ئه مه یش بریتیه له رۆژووی دووشه ممه و پینج شه ممه ی هه موو هه فته یه ک].^۱

که راهه تی هه یه به رۆژوو بوونی ته واوی سال بۆ که سی که ترسی فه وتانی حه قتیکی شه رع ی له سه ر خۆی بیی؛ ئه گه ر ئه و حه قه شه رع ییه فه وتا ئه وه رۆژوو ه که ی حه رامه؛ ئه گه ر ترسی شی نه بوو بفه وتی، سوننه ته. باشت رین شی وه ی به رۆژوو بوون، ئه وه یه رۆژی به رۆژووی و رۆژی به رۆژوو نه بی، بۆ ئه وه له لایه که وه له عیبادهت دوور نه که ویته وه و له لایه کی تره وه حه قی گیانی خۆی و مال و خیزانی شی به جی هی نا بی.

هه رکه س به رۆژوو بی به رۆژووی سوننهت، دروسته بو ی بیشکی نی، به لام که راهه تی هه یه، مه گه ر له بهر میوان یا له بهر ئه وه که که سی ک ده عوه تی کرد بی و نه توانی خۆی بگر ی ه یچ نه خوا، ئه و وه خته که راهه تی نییه، به لکو و سوننه ته بیشکی نی؛ هه روه ها یه حو کمی نو یژی سوننه تیش، دروسته بی ری و که راهه تیشی هه یه، قه زای ئه م رۆژوو و نو یژی سوننه ته یش پیویست نییه، به لکو و سوننه ته. هه رکه سی خه ریکی قه زا کرد نه وه ی رۆژوو یا نو یژی فه رز بی، حه رامه یه کیان بخا، خوا ه وه ختی خۆی به بی عوزر ئه و نو یژ و رۆژوو ی فه وتان دبی یا به عوزر. حه رامه له سه ر ژنی می رددار له غه بری عه ره فه و عاشو و رادا رۆژووی سوننهت بگر ی، مه گه ر می رده که ی ری گای بدا، یا خود بزانی که وا رازییه تی.

گه و ره ترین رۆژوو به پیی مانگ، رۆژووی مانگی ره مه زانه، جا هی مانگی مو حه ر په م، جا هی مانگی ره جه ب، جا هی «ذوالحجّه»، جا هی «ذوالقعدة»، جا هی شه عبان؛ گه و ره ترین رۆژوو یش به پیی رۆژ، رۆژووی رۆژی عه ره فه، جا هی عاشو و را، جا هی تاسو و عایه.

[۱. ئه م جۆری سیتهه مه له نوسخه کدا نه بوو، به لام چونکه به هه له ی چاپیمان زانی ئه م به نده مان له رووی کتیبه شه رع ییه کانه وه نووسییه وه و بۆ زیاد کرد. (بلا و کردنه وه ی کوردستان)].

باسی ئیعتیکاف

«إِعْتِكَاف» لای ئەهلی شەرع، واتە مانەوه لە مزگەوتتا بەنیازی خواپەرستی. ئیعتیکاف سوننەتیکی گەورەیه و شەرتهکانی شەشن: نییەت و ئیسلامەتی و عەقڵ و پاکی لە لەش پێسی و مانەوه بەئارامی، ئەوەندە ی ئینسان لە رکوعدا ئەمینیتهوه؛ شەرته ئەم مانەوهیش لە مزگەوتتا بێ، خواھ ناو حەرەمی مزگەوت، یا سەربانی، یا بەر هە یوانی، یا ھۆدە ی بانگدەر و مچیوری مزگەوت، یا حوجرە ی فەقی؛ ھەروا پاکیش لە حەیز و لە زە یسانی بەنیسبەت ژنەوه، شەرته.

ئیعتیکاف لە ھەموو وەختیکا سوننەتە، بە تاییەتی لە دە ی ئاخری مانگی رەمەزانا، بەھیوای دەسگیر بوونی فەزلی «لَيْلَةُ الْقَدْرِ» کە بەپێی عەقیدە ی ئیمامی شافعی، بریتیە لە شەوی بیست و یەک یا بیست و سێی رەمەزان. ئەگەر شوینی ئیعتیکافە کە مزگەوتیک بێ جومعە ی تیا بکری، ئەو بەشترە. فەرموودە ی راستەر، ئەو یە دروست نییە ژن ئیعتیکاف لە ھۆدە یە کدا بکا کە جیای کردبیتەو لە مالی خۆی بۆ نوێژ تیا کردن. ئەگەر کە سیک بە تاییەتی نەزری کرد لەسەر خۆی کە ئیعتیکاف لە مەککە ی مۆکەر پەرەمەدا بکا، ئەو وە واجب ئەبێ لەسەری؛ ھەروا، مزگەوتی حەزەرە تیش ﷺ لە مەدینە ی مۆنەو وەرە و مزگەوتی «المسجد الأقصى» لە «قودس»؛ ئەگەر کە سیک نەزری کرد لەسەر خۆی کە ئیعتیکاف بکا لە مزگەوتی مەدینە یا قودسدا، ئەتوانی لە مزگەوتی مەککەدا دانیشی لە جیاتی ئەوان، بەلام بە پێچەوانەو دروست نییە؛ ئەگەر نەزریشی کرد لەسەر خۆی کە ئیعتیکاف بکا لە مزگەوتی قودسدا، ئەو ئەتوانی لە مزگەوتی مەدینەدا ئیعتیکاف بکا لە جیاتی ئەو و بە پێچەوانەو دروست نییە.

نییەت ھێنا شەرته بۆ ئیعتیکاف، بەلام شەرت نییە لە گەل رۆژوودا، بێ؛ ئەگەر ئەو کە سە نییەتی ئیعتیکافی شەوی ھینا دروستە؛ ئەگەر نەزریشی کرد بەرپۆژوو بێ بە ئیعتیکافەو، یا ئیعتیکاف بکا بەرپۆژوو، ئەو ھەردوکیان واجب ئەبن لەسەری و لەم سوورەتەدا واجبە نییەتی فەزلی ئیعتیکاف بێ. ئەگەر موددە ی قەرار نەدا بۆ

ئىعتىكافە كەي، نىيەتى ئىعتىكاف بېنى و ھەرچەند بىمىنئەتە ۋە لە مزگە ۋە تە كە دا دروستە؛ بە لَام ھەركاتى چوۋە دەرە ۋە ۋ لە پاش ئە ۋە ھاتە ۋە ژوورە ۋە، پىۋىستە نىيەتى ئىعتىكاف بەھىنئەتە ۋە. ئە گەر نىيەتى ئىعتىكافى موددە تىكى ھىنا ۋ لە ۋ موددە تە دا رۆيشتە درە ۋە ۋ ھاتە ۋە، ئە ۋە ئە گەر بۇ پىۋىستىيە كى ۋە ك دەس نۆيژ گرتن دەرچوۋبوۋ، نىيەت ھىنانە ۋە ي ناۋى، ئە گىنا ئە بى دووبارە نىيەت بەھىنئەتە ۋە.

ئە گەر نەزرى كرد لە سەر خۆى موددە تىك لە سەر يەك ئىعتىكاف بكا ۋ پاش ئە ۋە رۆيشتە دەرە ۋە لە بەر عوزرىك، ئە ۋە ئە گەر عوزرە كە ي لە ۋانە نە بوۋ كە دوۋ ماۋە كە ي ئىعتىكافە كە ي لە يەك بېرى، تازە كە رنە ۋە ي نىيەتى ناۋى؛ ئە گەر بە بى عوزر چوۋە دەرە ۋە، يا بە عوزر چوۋە دەرە ۋە، بە لَام عوزرە كە ي لە ۋانە بوۋ ماۋە ي پىش درچوۋن ۋ پاش دەرچوۋنە كە ي لە يەك جىا ئە كە رە ۋە، ۋە كوۋ سە فەر، ئە ۋە ئە بى دووبارە نىيەت بەھىنئەتە ۋە ماۋە ي پىشووۋىشى بۇ ناژمىرى. ئە گەر نەزرى كرد لە سەر خۆى رۆژىك ئىعتىكاف بكا، ئە ۋە دروست نىيە سە عاتە كانى ئە ۋ رۆژە پارچە پارچە بكا بە سەر چەند رۆژىكا. ئە گەر ماۋە يە كى دىارى كرد ۋ بىرىارى دا كە ئە ۋ ماۋە يە ھە موۋى پىكە ۋە بى، ئە ۋە پىۋىست ئە بى پارچە پارچە نە كا، ئە گەر پارچە پارچە ي كرد، ئە بى قە زاي بكا تە ۋە. ئە گەر نەزرى كرد لە سەر خۆى لە فلان رۆژە ۋە تا فلان رۆژ ئىعتىكاف بكا ۋ لە نەزەر كە يدا، ۋ تى: ئە گەر مانىعنىك روۋى دا، ئە رۆمە دەرە ۋە، ئە ۋە شەر تە كە ي دائە مە زرى ۋ ھەر ۋە ختى ھۆ يەك پە يدا بوۋ بۇ چوۋنە دەرە ۋە ي، ئە تۋانى بىر ۋاتە دەرە ۋە ۋ قە زاي ئە ۋ موددە تە ي لە سەر نىيە؛ بە لَام ئە گەر ماۋە كە ي دىارى نە كە رد بوۋ؛ مە سە لا، ۋ تىبوۋى: مانگىك، ئە ۋە پىۋىستە قە زاي ماۋە ي دەرچوۋنە كە ي بكا تە ۋە ۋ بە ينى ئە ۋ ماۋە ي قە زا كە رنە ۋە يە ش نە خا.

لە ھەركاتىكا كە نەزرى كە رد بوۋ لە سەر خۆى رۆژە كانى ئىعتىكافە كە ي پىكە ۋە بى، نابى بە بى عوزر بىر ۋاتە دەرە ۋە، ئە گەر دەرچوۋ، ئىعتىكافە كە ي بە تال ئە بىتە ۋە ۋ ئە بى دووبارە بىكا تە ۋە، بە لَام زەرە رى نىيە ئە گەر سە رى يا دە ستى يا قاچىكى لە دەرگا يا پەنجەرە ي مزگە ۋ ت بكا تە دەرە ۋە، بە ۋ شەر تە ھەر ھىز نە دا تە سەر ئە ۋ تە نىا قاچە.

چۈنە دەرهۋە بۇ دەس بە ئاۋگە ياندن و شتى وا، زەرەرى نىيە و پىۋىست نىيە لەسەرى ئەم دەس بە ئاۋگە ياندنەى لە ئاۋدەس خانەى مزگە وتا بى، بەلكوو ئەتوانى پرواتەۋە بۇ مالى خۇى، مەگەر ماله كەى زور دوور بى؛ ئەگەر بەسەر رىگەى چوون بۇ قەزاي حاجەتەۋە سەرى لە نەخۇشيك دا، ئەۋە قەيدى نىيە، مەگەر زورى بى بچى، واتە زياترى بى بچى لەۋەندە كە نويژىكى جەنازەى تيا بكرى، ئەگىنا ئىعتىكافە كەى پچر پچر ئەبى.

ئىعتىكاف ناپچرى بە دەرچوون لە مزگەوت لەبەر نەخۇشيبە كى وا ناچارى بكا بۇ دەرچوون، يا لەبەر حەيز بەسەراھاتن بە نىسبەت ژنەۋە، ئەگەر ماۋەى ئىعتىكافە كەى لە پازدە روژ زياتر بى، بەلام ئەگەر كەمتر بوو، ئەۋە زنجيرەى ئىعتىكافە كەى ئەپچرى. ھەرۋەھا، ئىعتىكاف ناپچرى بەۋە كە لەبىرى نەبى و بچىتە دەرهۋە لە مزگەوت، يا دەرچى بۇ بانگدان ئەگەر بانگدان ئىشى ئەۋ بى. پىۋىستە لەسەر ئەۋەى كە لە ئىعتىكافايە ئەۋ ماۋەيە بەقەزا بگىرپتەۋە كە تيايا ئەچىتە دەرهۋە بە عوزر، مەگەر بۇ دەس بە ئاۋگە ياندن و شتى وا دەرچى؛ بەلام ئەگەر ۋەختى خۇى بىرىارى دابى كەۋا بە عوزر ئەچىتە دەرهۋە، ئەۋە قەزاي لەسەر نىيە، ۋەك پىشان و تمان.

ئىعتىكاف بە چى بە تال ئەبىتەۋە؟

ئىعتىكاف، بەتال ئەبىتەۋە بە جىماع ئەگەر لەبىرى بى كە لە ئىعتىكافايە بە ۋە ۋەمدى بى و بە ئارەزوۋى خۇى؛ ھەروا، بە تىكەل بوون لەگەل ئافرەتا بە رووتى، ئەگەر ئاۋى ھاتەۋە، بەۋجۇرە كە لەرۇژوودا باسمان كىرد؛ ھەروا بە شىت بوون و لەھۇشى خۇچوونىش ئەگەر بەھۇى ناشەرعىيە كەۋە لە ھۇشى خۇى چوو؛ بە دەرچوونىش لە مزگەوت بە ۋەمدى بە بى پىۋىستىيە كى شەرىعى، مەگەر بۇ دەس بە ئاۋگە ياندن و شتى وا؛ ئەگەر - پەنا بە خوا - كابرا كوفرى بەسەراھات، يا بەھۇى ناشەرعىيەۋە سەرخۇش بوو، ئەۋە ديارە ئىعتىكافە كەى بەتال ئەبىتەۋە و ماۋە پىشۋە كەشى لەدەس دەرتەچى، ئەگەر نىيەتى ئىعتىكافى بەك پارچەى ھىنا بوو؛ بەلام ئەگەر شىت بوو،

يا خود به بى خه تاي خوى له هوشى خوى چوو، ئىعتىكافه كه ي به تال نايته وه، مادام نه چوو بىته دهره وه له مزگه وته كه؛ ماوه ي بى هوشىبه كه ىشى بو حىساب نه كرى، به لام ماوه ي شىتى بو حىساب ناكرى.

ئىگه ر ئافره تى ئىعتىكاف كر دوو كه وته حه يزه وه، پىويسته ده س به جى بىر واته دهره وه له مزگه وته كه ، [و] هه روه ها، ئىگه ر پىاو يا ژن له شى پىس بوو و نه يتوانى له ناو مزگه وته كه دا خوى بشوا و [له م سووره ته دا] ماوه ي حه يز و له ش پىسىبه كه شىان بو حىساب ناكرى.

باسى حەج و عەمرە

حەج، روكنيگە لە روكنەكانى دىنى ئىسلام و فەرزە لەسەر موسولمان بەو شەرتانەى كە باسيان ئەكەين، ھەروەھا عەمرەيش. ھەرچى پيويست بى بۆ حەج، بۆ عەمرەيش پيويستە، راوەستانى عەرەفات و وەختى تايەتى نەبى، چونكە عەمرە لە ھەمووكاتىكا دروستە، بەلام حەج ھەر لە چەند روژنىكى مانگى قوربانانە كرى.

شەرتى دامەزرانى حەج، تەنھا ئىسلاميەتە؛ كەواتە، دروستە بۆ باوكى منداڵ لە جياتى منداڵەكەى ئىحرام دابەستى، ياخود نيبەتى ئىحرامى منداڵەكەى بەيئى و بەرگى ئىحرامى پتوھە پيچى و لەگەڵ خۆى ييبا حەجى پى بكا و ھەركام لە ئەركانەكەى حەجى پى بگرى، پى بكا.

شەرتى دامەزرانى خەريك بوونى^۱ حەج، ئەوھە ئەو كەسە وەك موسولمانە، تەمىز و شوغووريشى ھەبى؛ بەلى، ئىحرامى منداڵى خاوەن تەمىز بەو دائەمەزرى باوكەكەى رىنگاى بدا نيبەتى ئىحرام بيئى و ئىحرامى بۆ دابەستى. ھەر خويئى كە واجب بى لەسەر منداڵەكە بپريئى، ئەبى باوكى بۆى بريئى لە پارەى خۆى، چونكە ئەو رىنگاى منداڵەكەى داوھ بچى بۆ حەج و ئەم مەسرەفەى بەھۆى ئەوھە ھاتووە تە ئەستۆ.

شەرتى ئەوھەش كە ئەو حەجەى ئىنسان ئەيكا جيگەى حەجى واجب «حَجَّةُ الْإِسْلَام» بگریتەو، ئەوھە ئەو كەسە حەجەكە ئەكا، بالغ و عاقل و ئازاد بى؛ كەواتە؛ ئەگەر فەقيرىك رىي كەوتە مەككە و حەجى كرد، ئەو كافيە لەباتى حەجى واجب، بەلام بۆ منداڵ و بەندە كافي نيبە و ئەبى ئەگەر توانييان، پاش بالغ بوون يا ئازادبوون، حەجىكى تر بكن.

شەرتى واجب بوونى حەج ئىسلاميەتە و بالغ بوون و عاقل و ئازادى و توانين.

توانين، دوو بەشە:

يەكەم: ئەوھە بتوانى بە نەفسى خۆى حەج بكا؛ ئەمەش چەند شەرتىكى ھەيە:

۱. مەبەست لە خەريك بوون، ئەوھە ئەو كەسە خۆى خەريكى ئادابى حەجەكە بى.

شهرتی یه که م: ئەو یه مەسرەفی چوون و گەرانهوی بیی؛ که واتە، ئەگەر کابرا کاسبیککی وا بوو هەر روژی مەسرەفی چەند روژیکی پەیدا ئەکرد، ئەو ئەگەر سەفەرە کە ی که مەتر بوو لە دوو قوناغ، واجبە برۆا، ئەگەر دوو قوناغ یا زیاتریش بوو، واجب نییە، چونکە قایبلە لە ریگەدا نەخۆش بکەوئ و کاسبى پى نەکرئ و پەکی بکەوئ، یاخود مەجالى ئەو کاسبىیە نەمىئ.

شهرتی دوو هەم: ئەو یه بۆ کەسى که مەسافەى بەینى مالى ئەو و مەککە دوو مەنزل زیاتر بئ، هۆى سواری دەس بکەوئ؛ ئەگەر مەسافە کە لە دوو مەنزل کە مەتر بوو، بەلام کابرا بئ هیز بوو و نەیتە توانی بە تەنها برۆا و پىوستى بە هاورپىهک بوو، ئەبئ ئەو هاورپىهشى لە گەل بئ.

ئەبئ ئەم مەسرەفی ریگە یە زیاد بئ لە قەرزی کە لەسەر یەتی، هەرچەند وادەى قەرزە کە یەش نەهاتبئ، یاخاوەن قەرزە کە پەلەى لئ نەکا، یا قەرزە کە قەرزی خواى تەعالا بئ، وە کوو ئەو کە شتىکی نەزر کردبئ لەسەر خۆى، چونکە لەوانە یە لە ریگەدا بمرئ و حەقە کە لە ئەستویا بمىئیتەو؛ هەر وەها، ئەبئ ئەو مەسرەفە زیاد بئ لە دەستە جلیکی لایق بۆ خۆى و لە مەسرەفی ئەوانە کە مەسرەفیان لەسەر شانیه تی لە ماوہى چوون و گەرانهویا، نابئ بيشکە و پتە رى تا یە کىک نەکا بە وە کىل بۆ مەسرەف کردن بۆ ئەوانە؛ هەر وەها، پىوستە مەسرەفی ریگە کە ی زیاد بئ لە خانوویە کى لایق بۆ دانىشتنى خۆى و خیزانى، هەرچەند ئەو کە سە عادی تیشى وابئ لە خانووی کردا دابنىشئ، مەگەر خانوویە کى لەسەر وەقف کرابئ یا وەسیە تی بۆ کرابئ تیا دانىشئ؛ پىوستە زیادىش بئ لە کرئى خزمە تکارئ کە پىوست بئ بۆ خزمەت کردنى؛ فەرموودەى راستەر، ئەو یە واجبە لەسەر ئىنسان ئەو دەسمایەى بازارگانىیە بە دەستى وە یە، خەرچى بکا بۆ تویشووی خۆى و کرئى هۆى سواربوونى لەم سەفەرەدا؛ هەر وەها، ئەبئ باخ و زەویە کى کە بەرھەمیان بەشى مەسرەفی سالىکی بکا، بیان فرۆشى بۆ سەفەرى حج، چونکە حج واجبى ئىستىه و مەسرەفی سالى پىوستى پاشە پۆزە.

شهرتی سېهەم: ئەو یە ریگا ئەمىن بئ؛ که واتە، ئەگەر ترسى بوو لەو کە زیانىک تووشى گیانى خۆى یا تووشى ئەندامىکی بئ لە لایەن دوزمەنەو، یا جەردە و رىگر یا

دېرۈندە لە رېڭگەدا ھەبوو، لەم سوورە تانەدا ھەج واجب نىيە، بەلام ئەگەر ھۆكۈمەت باجىكى ۋە رەئەگرت بەرامبەر بە پاراستنى گيان و مالى حاجىيە كان لە رېڭگەدا ۋە ئەو پارەيە زياتر نەبوو لە ئەندازەى پىويستى پارىزگارى، واجبە بدرى ۋە ھەجە كە واجب ئەبى، چونكە ھەقى پارىزگارىش ۋەك تويشۈوى رېڭا وايە. واجبە ئىنسان سواری پاپۇر ۋە تيارە ۋە شتى ۋا بىي، ئەگەر سواربوونيان زياتر ۋابوو سەلامەت بى ۋرۈزە كەى رۈزىكى مەترسى دار نەبى.

بە شەرت گىراۋە ئاۋ و نان و ھەموو پىويستىيە كى تر لە رېڭگەدا دەست بەكەوى لە شۈينانەدا كە ھەلگرتنى نان و ئاۋ لە ۋىۋە كراۋە بە عادتە، ئەبى قىمەتە كە شىيان لە قىمەتى مۇناسىبى ئەۋكات و شۈينە زياتر نەبى. شەرتە ئەگەر بە سواری ۋلاخ چوو، ئالفى دەس بەكەوى بۇ ۋلاخە كەى. ئەگەر ھەج كەرە كە ئافرەت بوو، ئەبى يا مەحرەمىكى ۋەك مېرد ۋ برا ۋ برازاي لە گەلا بى، ياخود كۆمەلە ژىنكى باۋەر پى كراۋ بن، ھەرچەند مەحرەمىشان لە گەل نەبى؛ ئەگەر ئەۋ مەحرەمە بە بى كرى نە ئەچوو لە گەلى، ئەبى كرى ئەۋشى ھەبى.

شەرتى چوارەم: ئەۋەيە ھەج كەرە كە خۈى بگرى بەسەر ۋلاخەۋە يا لەناۋ ئۆتۈمۈبىل ۋ تەيارەدا بە بى ناپەرەھەت بوونىكى نابار. ھەج واجبە لەسەر كوپر ئەگەر كەسىكى ھەبى دەستى رابكىشى بەرامبەر بە كرىيە كى عادتەتى ۋ دەسىشى پروا ئەۋ كرىيە بدا. ھەج واجبە لەسەر سەفەھى كە مەنعى مەسرف كەردنى لى كرابى، بەلام مەسرفى ھەجە كەى نادىرتە دەستى خۈى، بەلكوۋ ئەبى يا باۋكى لە گەلى پروا يا كەسىكى لە گەلدا بنىرن كە لە رېڭگەدا مەسرفى بۇبكا؛ ئەگەر ئەم كەسە كرىي ئەۋىست، ئەبى كرىي بدرىتى.

بەشى دوۋەھمى تۈنبن، ئەۋەيە يەكىكى تر ھەج بكا بۇ ئىنسان، كەۋاتە، ئەگەر كەسىك مرد ۋ ھەجى لە ئەستۇدا بوو، واجبە لەۋ مىراتەى بەجىي ھىشتۈۋە ھەجى بۇ بگرى، ئەگەر مىراتە كەى زىاد بوو لەۋ ھەقانى بەسراۋن بە خۈيەۋە، ۋەك زەكات ۋ ھەقى مەسكەنى ژنە كەى بۇ ماۋەى «عِدَّة» بەسەر چوون ۋ زىاد بوو لە ھەقى شۆردن ۋ كفن ۋ دفن كەردنى، ۋ ئەۋكەسەش ھەجە كەى بۇ ئەكا زياتر لە كرىي عادتەتى داۋانەكا؛

نه گهر میراتی لئی به جی نه مابوو، واجب نییه له سهر میرات گره کانی حه جی بۆ بکه ن یا یه کیك بنیرن حه جی بۆ بکا، به لام سوننه ته بۆ میرات گره و بۆ بیگانانیش، هه رچه ند میرات گریش ئیزنی نه دابی و مردوو که خویشی وه سیه تی نه کردبی، چونکه ئەم حه جه فهرز بووه له سهر مردوو که. ههروهها، دروسته بۆ هه موو موسولمانی حه ج بکا له جیاتی هه ر موسولمانی که حه جی له سهر بووبی و بۆی نه کرابی بیکا، به لام بۆ حه جی سوننه ت نابی که س له جیاتی که س حه ج بکا، مه گهر کابرا خوئی وه سیه تی کردبی حه جی بۆ بکه ن.

باسی حه جی زیندووی پهك كه وتوو

هه رکه س په کی که وتبی و توانای نه مابی پروا بۆ حه ج، چ له بهر پیری بی و چ له بهر نه خویشی و دوکتۆریکی باوه ر پئی کراو بریاری دابی په کی که وتوو، واجبه له سهری یه کیك بنیری له جیاتی نه و حه جی بۆ بکا، نه گهر پاره ی زیاد له و پیوستیانه ی هه بوو که باسمان کردن، به لام پیوست نییه نه وه نده ی هه بی بۆ مه سره فی مال و منداڵ تا کابرا دیته وه؛ نه گهر کابرای په ك كه وتوو مالی نه بوو بیدا به کری دا و کورپی خوئی یا بیگانان یه ك بۆی نه دا، واجب نییه له سهری وه ری بگری، به لام نه گهر کورپه که ی یا بیگانان که خویان چون حه جیان له جیاتی نه و کرد، واجبه قه بوولی بکا.

شه رته نه و که سه که حه جی فهرز نه کا له جیاتی مردوو یا ئینسانی په ك كه وتوو، موسولمان و بالغ و عاقل و نازاد و باوه ر پئی کراو بی، به ورهنگه یا ئینسانیکی عادل یا «مستور العداة» بی، یه عنی به دیمه ن به عادل ناسرابی؛ به لئی، به عزئی له عالمه کان فتویان داوه نه گهر ئینسانی په ك كه وتوو متمانه ی به فاسقیك هه بوو و کریی دایه و ناردی حه جی له جیاتی بکا، یا خود به رله مردنی وه سیه تی کرد که فلان که س حه جی له جیاتی بکا و نه و که سه یش فاسق بوو، نه وه دروسته نه و که سه پروا حه جی له جیاتی بکا، چونکه جینگای پروای بووه؛ ئەم فتوایه بۆ ئەم چه رخی ئیمه زۆر له باره، چونکه ئینسانی عادل نایابه.

ھەروەھا، شەرتە ئەو كەسەى لە جىياتى يە كىنكى تر ئەچىئ بۆ حەج، خۆى حەجى كەردبى و حەجى نەزرىشى لەسەر نەبى. ئەم كاپرا ئەگەر بەرلەوھى بچىتە ئىحرامەوھە مرد، كرىكەى ناكەوئى؛ ئەگەر لەپاش ئىحرامىش مرد، ئەوھ ئەگەر حەجەكەى تەواو كەردبوو، ھەموو كرىكەى ئەكەوئى، ئەگىنا بەشى ئەوھى ئەكەوئى كەجى بەجىئى كەردووه؛ ئەگەر ھەمووئىشى وەرگرتبوو، ئەبى مىراتگرەكانى زىادەكەى بدەنەوھە بە كاپرا كە بە كرىئى گرتووه حەجى لە جىياتى بكا.

ئەركانى حەج و عەمرە

ئەركانى حەج، پىنچە: ئىحرام و، وەستان لە عەرەفات و، سوورانەوھە بەدەورى كەعبەدا و، راكردن لە بەىنى سەفا و مەرودا و، تاشىن ياكورت كەردنەوھى مووى سەر؛ ئەم پىنچ روكنە، ھەموويان روكنى عەمرەيشن، بىجگە لە وەستان لە عەرەفات دا. كاتى ئىحرام دابەستن بۆ حەج، مانگى شەشەلان و ناوجەژنان و دە شەوى يەكەمى مانگى قوربانە؛ كەواتە، ئەگەر لە غەبرى ئەم دوو مانگ و دە شەوھەدا ئىحرامى بۆ حەج دابەستن، بە ئىحرامى عەمرە دائەمەزرى بۆى؛ بەدريژايسى سالى ئىحرام بۆ عەمرە دائەبەسرى؛ ئەمە؛ لەبارەى وەختى ئىحرامەوھە، لەبارەى «مىقات» (شوىنى ئىحرام) يشەوھە، بۆ ئەو كەسەى لە مەدىنەى مونەوھەرەوھە هاتبى «ذو الخليفة» يە، بۆ ئەو كەسەش لە شام و مىسر و مەغرىبەوھە هاتبى «جحفة» يە، بۆ ئەو كەسەش لە «تھامە» يە مەنەوھە هاتبى «يەلەملەم» ە، بۆ ئەو كەسەش لە نەجدى يەمەن و نەجدى حىجازوھە هاتبى، «قرن» ە و بۆ ئەوھى لە خۆرھەلاتەوھە هاتبى «ذات عرقە» يە.

ئىحرام دابەستن لە ئەووەلى شوىنى ئىحرام دابەستەنەوھە چاترە تا لە ئاخىرەوھە و لە مالى حاجىيە كە خۆيەوھە، ئەگەر مالى كەى دوورتر بى لە سەرەتاي شوىنى ئىحرام دابەستن. ئەگەر كەسىك لە رىگە يەكەوھە پروانە گاتە يە كىك لەو شوىنانەى باسمان كەردن، ئەوھ لەو شوىنەوھە ئىحرام دابەستى كە ئەكەوئىتە شانى شوىنى ئىحرام دابەستنى ئەو و لاتەوھە؛ ئەگەر كەوتە نىوان دوو شوىنەوھە، ئەوھ لەبەرەبەرى دوورەكەيانەوھە ئىحرام

دابیهستی؛ ئەگەر لە بەرابەری هیچ شوینیکی ئیحرام دابەستنهوه نەبوو، ئەو لە ماوهی دوو قوناغەوه بو مەککە ئیحرام دابیهستی؛ ئەگەر کەسێک مآلی بکەوێتە نیوان مەککە و شوینی ئیحرام دابەستنهوه، لە مآلی خۆیەوه ئیحرام دابیهستی. هەر کەسێ گەیشته شوینی ئیحرام دابەستن و ئارەزووی لە حەج نەبوو تا لایدا لەو شوینە، ئەو لەو شوینەدا ئیحرام دابیهستی کە ئارەزووی حەج کردنی تیدا پەیدا کردووه؛ ئەگەر بە ئارەزووی حەج کردنەوه گەیشته ئەو شوینە، دروست نییه بێ ئەوهی ئیحرام دابیهستی لابدا، ئەگەر لای دا، ئەبێ بگەرێتەوه دواوه بو ئیحرام دابەستن، ئەگەر بۆی رێ نەکەوت بگەرێتەوه لەبەر ئەوه کە ئەترسا یا سواری ئۆتۆمۆبیل و تەیارە و شتی وا بوو، ئەو دروستە لە دەرەوهی ئەو شوینەوه ئیحرام دابیهستی، بەلام ئەبێ بەرامبەر بەو لادانە، حەیانیک سەرپرێ بو کە فارەت؛ ئەگەر لەپاش لادان لە شوینی ئیحرام دابەستن، گەراییەوه بو ئەو شوینە، ئەبێ حەیانیک بو کە فارەت سەرپرێ، ئەگەر گەرانیەوه کە ی پاش دەس کردن بوو بە ئادابی حەج، ئەگینا پێویست نییه. ئیحرام دابەستن دروستە پێش گەیشن بەو شوینە کە بۆی دیاری کراوه، بەلام پێش داھاتنی مانگی شەشەلان دروست نییه. شوینی ئیحرام دابەستن بو ئەو کەسانە لە دەرەوهی مەککەوه دین، هەر شوینە کە ئیحرام دابەستنی حەجە و بو ئەو کەسانەش لە مەککەدان، نزیکترین شوینی کە لە دەرەوهی حەرەمی مەککەوه، هەرچەند یەک هەنگاویش لە حەرەم دەرچێ؛ ئەگەر نەرۆیشته دەرەوه و ئیحرامی دابەست، ئیحرامە کە داتەمەزری، بەلام ئەبێ حەیانیک سەرپرێ. باشتین شوین بو ئیحرامی عەرە لە دەرەوهی حەرەمهوه «جفرانە» یە، ئەوجا «تنعیم» و پاشان، «حُدیبیە» یە.

چونیه تی نییهت هیئان بو ئیحرام

ئیحرام، داتەمەزری لە گەل دیاری کردنی ئەو دا کە بو حەجە یا بو عەرەیه، بەم پەنگە نییه تی حەج یا عەرە یا هەردووکیان بێنێ؛ ئیحرام، بە بێ دیاری کردنیش داتەمەزری، بەوجۆرە کە هەر بلێ: نییه تمە ئیحرام داتەبەستم، بەلام لە گەل دیاری کردنا

خیری زۆرتره؛ جا نه گهر ئیحرامی بی دیاری کردن له مانگی ئیحرامی چه جدا بوو، نه وه به ئاره زووی نه و که سه خوویه تی به سه هر چه جیا نه بری یا به سه هر عه مره دا یا به سه هر هه ردووکیانا و دهس بکا به جی به جی کردنی ئادابه که ی؛ نه گهر له مانگی ئیحرامی چه جیشدا نه بوو، به عه مره داته مه زری.

بو ئینسان دروسته بلی: نییه تم هه یه ئیحرام داته به ستم وه که ئیحرامی فلانه که س؛ جا نه گهر نه و فلانه که سه له و کاته دا ئیحرامی دانه به ستمبوو، ئیحرامه که ی نه م حوکمی ئیحرامی دیاری نه کرا و وه ره گری و به ئاره زووی خوویه تی به سه هر چییدا نه بری بیبری؛ نه گهر ئیحرامی دابه ستمبوو، وه که ئیحرامه که ی نه و نه بی؛ نه گهر کابرایش مردبوو و نه نه زانرا ئیحرامی بو چی دابه ستوو، نه وه وا دانه نری که ئیحرامی بو چه ج و عه مره پیکه وه دابه ستوو و ئادابی چه ج و عه مره پیکه وه به جی نه هیئی.

واجبه له سه ره نه و که سه ی نه یه وی ئیحرام دابه ستی، به دل نییه تی ئیحرام به یئی، یه عنی به دل، بلی: نییه تم هه یه دهس نه که م به به جی هیئانی ئادابی چه ج یا عه مره یا هه ردووکیان و له گه ل نییه ته که یدا «لَبَّيْكَ لَبَّيْكَ» يش بکا. نه گهر به بی نییه ت «لَبَّيْكَ» هی کرد، نه وه ئیحرامه که ی دانه مه زری، به لام نه گهر نییه تی هیئا و «لَبَّيْكَ» هی نه کرد، نه وه ئیحرامه که ی داته مه زری. سونه ته له پیش ئیحرام دابه ستندا، به نیازی سونه تی ئیحرام خووی بشوری و دوو رکات نوژی بکا به نیازی سونه تی پیش ئیحرام، له رکاتی یه که مدا سووره تی «الکافرون» و له دووه مدا «الإخلاص» بخوینی. سونه ته ئیحرام به ستمه که ی له و کاته دا بی که کاروانی حاجیه کان له میقاته وه بار نه کا و نه روا. نه بی له پیش ئیحرام دابه ستندا خووی رووت بکاته وه له هه موو جل و به رگیکی دوورا و له هه رشتی که دهوری نه ندای له شی بدا، وه که پیللا و گوره وی و دهس کیش و کراس و که وا و نه م جو ره شتانه. نه و جا بوئی خوش بکا به گیانیه وه و دوو پارچه به رگی تاییه تی «إزار» و «رداء» پیچی به خویه وه، به یه کیکیان نیوانی ناوک و نه ژنوی و به بیان ناوشان و سنگی داپوشی و نه م دوو پارچه یه ش بون خوش بکا؛ مانه وه ی بون خوشی به له شیوه و به جله کانیه وه زیانی نییه، به لام نه گهر نه و جله بون خوشه ی داکه ند و جاریکی تر له به ری کرده وه، نه بی فیدی به بدا.

سوننەتە لە پاش نىيەتەى ئىحرام، زۆر خەرىكى «لَبَّيْكَ» كردن بىن، بە تايبەتەى لە كاتەى گۆرانی وەزەدا، وەك سواربوون و دابەزىن و سەر كەوتن بۆ شوپىنەى بەرز و دابەزىن لە شوپىنەى بەرزەو و تىكەل بوون لە گەل كۆمەلدا، سوننەتە دەنگىشى بەرز بەكاتەو؛ ئەمەش، سىغەى دوعا كە يە: «لَبَّيْكَ اللَّهُمَّ لَبَّيْكَ، لَبَّيْكَ لِشَرِيكَ لَكَ لَبَّيْكَ، إِنَّ الْحَمْدَ وَالنِّعْمَةَ لَكَ وَالْمَلِكَ، لِشَرِيكَ لَكَ»؛ سوننەتەيشە لە هەر كاتەى شتەى سەرى دى بلى: «لَبَّيْكَ إِنَّ الْعَيْشَ عَيْشُ الْآخِرَةِ»، كە «لَبَّيْكَ»ەى تەواو كرد، سەلەوات بەدا لە سەر پىغەمبەر ﷺ و لە سەر ئال و ئەسحابى و داواى بەهەشت و رەزامەندىيەى خودا بەكا و پەنا بگرى بە خودا لە ئاگرى دۆزەخ.

ئەو شتانەى حەرمان بۆ ئەو كەسەى لە ئىحرامدا بىن

ئەو شتانەى حەرمان لە سەر ئىنسان لە ئىحراما، نۆشتن:

يە كەم: ئەو يە پىاو هەمووى سەرى يا هەندىكى داپۆشى بە شتەى كە لە عورفا بە داپۆشەر دابنرى، هەرچەند ئەو شتە قور يا خەنە و شتەى وابى و هەرچەند ئەو داپۆشەر ئەو ئەندە ناسك بىن مەنعى دىتنەى رەنگى سەر نەكا؛ كەواتە، حەرمانە داپۆشىنى سەر بە كلاًو مېزەر و دەستەسپ و هەرچىيە كى تر، مەگەر لە بەر ناچارى، وەك گەرما و سەرماى توند، ئەو لەو كاتەدا دروستە داپۆشى، بەلام ئەبى فېدەى بۆ بەدا. هەر وەها حەرمانە پىاو هەموو گىانەى يا هەندىكى داپۆشى بە پۆشاكىكى دووراوى وا دەورى هەموو گىانەى يا هەندىكى بەدا، وەك عابا و كەواو سەلتە و سوخمە و كراس و دەرپى و كەوش و گۆرەوى؛ جلى هۆنراو ش لە حوكمى جلى دووراو دابە، وەك كراسى زرى و بەرگى زەنگىانە؛ هەر وەها، جلى گرى دراو و پارچە جلى كىش كە لە گەل جلىكى تراگرى دراى و بىكاتە بەرى، پارچە يە كىش كە بەهۆى ساوينەو وەهەندىكى نووسابى بە هەندىكى وەك لباد و فەرەنجى، پۆشىنى حەرمانە. ئەبى ئىحرام دابەستوو قەناعەت بەكا بە تەنھا ئەو دوو خاويلیە گەورە يە كە يە كىكىان نىوانى ناوك و خوارى ئەژنۆى و ئەويان هەموو ناوشان و سنگ و بالى دائە پۆشى؛ زەرەرى نىيە بەندە خوینك دروست

بكا بۇ ئەو خاۋلىيە يان كە نىۋانى ناوك و ئەژنۆى پىئ دائە پۆشى تا خاۋلىيە كەى پىئ بېستى بە قەدىەو، يا خود پىئىنىكى بەسەرا بېستى، يا سەرىكى ئەو خاۋلىيە بېستى بە خاۋلىيە كەى ناوشانىەو؛ بەلام دروست نىيە چمكىكى خاۋلىيە كەى ناوشانى بېستى بە چمكىكى تریەو و گرىى بدا، يا بیان دوورى بەیە كا [و] ئەگەر وای كرد، ئەبى فیدیه بدا؛ بەلام دروستە داۋىنەى خاۋلىيە كەى ناوشانى بخاتە ژىر خاۋلىيە كەى بەنى ناوك و ئەژنۆیەو و ئەمى بەسەرا توند بكا بە بەندە خوینە كەى، وەك لە «تُحْفَة» دا باس كراو. ھەرۋەھا، دروستە ئەنگوستیلە بكا تە پەنجەى و قورئان بخاتە ھەمایلنكەو و بىكاتە مىلى و، شمشىر بكا تە مىلى و كەمەربەندى پارە كەى بېستىتە پىئى؛ دروستىشە پىئىن بېستى، بە گرى دان يا بە جورىكى تر.

واجبە لە جىياتى كەوش، نەعل يا قاپقاپ بكا تە پىئى؛ ئەگەر ئەمانەى دەس نەكەوت، ئەبى شتىكى والە پىئ بكا ھەموو پەنجە كانى پىئى نەشارىتەو؛ دروستە لەم كاتە دا «خُف» لە پىئ بكا، بەو شەرتە كە پاژنە كەى بشكىنى يا بىدېئى، بە جورىك كە پاژنەى پىئى دەر كەوئ.

بزانن! دروستە بۇ كەسىك كە لە ئىحراما بى، كە نوست، وەك لىقە و كەوا و كراس و جل و بەرگى تر بدا بەسەر خۇيا، بەلام ئەبى لای خواروویان بخاتە سەرەو، بە جورى كە ھەستايەو سەرىپى، ئەو جل و بەرگانە داكەون؛ ھەرۋەھا، دروستە بە تانىە و لىقەش بدا بەخۇيا، بە جورى كە راستەو بوو، داخزىنە خوارەو.

دوۋھەم: ئەو ھە ئافرەت دەس كىش بكا تە دەستى و رووى خۇى داپۆشى بە ھەرچى كە ھەرام بى پىاو سەرى پىئ داپۆشى، بەلام دروستە ئەندامە كانى تری لەشى بە ھەموو جورە پۆشاكىك داپۆشى لە دووراو و تەنراو و گرى دراو و غەبرى ئەمانە. دروستە دەستەسرى بېستى بە دەستىەو و گرىشى بدا و دروستە كەوش و گۆرەوى لە پىئ بكا.

سىئھەم: بە كارھىنانى بۇن خۇشىيە لە جل و بەرگ و ھەموو ئەندامانى لەشدا بۇ پىاو و بۇژن، لە ھەر جورە بۇن خۇشىك كە بۇ بۇن خۇش كردن بە كار بھىئىرى، نەك ئەو بۇن

خۆشانەى بۇ دەرمان يا بۇ خواردن بەكار ئەھىترىن، وەك نارنج و پرتەقال و سىو و شتى وا؛ ھەروەھا، زىانى نىيە دەس دان لە بۇن خۆشى وشك و بۇن كوردنى گول و عەتر و رىحان و شتى وا، بەو شەرتە نەلكىن بە لووتىەو؛ ھەروەھا، زىانى نىيە ھەلمژىنى بۇنى بخوورى سووتاو و سەرشوردن بە سابوونى بۇن خۆش و لە پەرۆ پىچان و ھەلگرتنى مىسك.

چوارەم: چەور كوردنى مووى رىش و سەرە بۇ پىاو و ژن، ھەرچەند رۆنەكەيش بۇن خۆش نەبى؛ ھەروەھا، چەور كوردنى مووى سەمىل و زولف و برۆ و لاجانگ.
پىنجەم: بىرىنى نىنۆك و تاشىنى مووى سەر و رىش و سەمىل و ئەندامانى ترى لە شە بۇ پىاو و ژن، بەلام لابرندى نىنۆكى شكاو و بىرىنى مووىەك كە لە پىلووى چاودا روابى، زىانى نىيە. ئەگەر كابرا زۆر نارەحەت ئەبوو بە موو، ئەتوانى بىتاشى و فىدىە بدا.
شەشەم: جىماعە لە بەر و لە دواو لە گەل ئىنسان يا لە گەل حەيوانا. حەرمانە لە سەر ئافرەتلك كە لە ئىحراما نەبى مەجالى مېردەكەى بدا كە لە ئىحراما بى، بۇ كوردنى ئەم ئىشە؛ ھەروەھا، حەرمانە لە سەر پىاوئك كە لە ئىحراما نەبى بە زۆر بىچىتە لای ژنەكەى كە ئەو لە ئىحراما بى. حەج و عەمرە بە جىماع بە تال ئەبنەو، كەچى لە گەل ئەو شەدا واجبە كابرا ئەو حەج و عەمرە بە تال بوو وەيە تەواو بكا و كەفارەتەش بدا، ئەگەر بە عىلم و عەمد و ئىختىار بووبى؛ ھەروەھا، واجبە لە سالى دوايىدا بە بى تەفرە قەزاي ئەم حەجە يا ئەم عەمرە فەوتاو بەكاتەو، ھەرچەند سوننەتەش بن. ھەروەھا، حەرمانە ھەرچى لەوانەبى بىكىشىتەو بۇ جىماع، وەك ماچ و دەس لىدان بە رووتى و روانىن بۇ ئافرەت لە گەل ئارەزوودا.

حەوتەم: ئەو بە لە ماوەى ئىحراما راوى حەيوانىكى دەرەكى وا بكا كە گۆشتى بخورى، يا خود لە حەيوانىكى گۆشت خوراو و بە كىكى گۆشت نە خوراو پەيدا بووبى، خوائەو حەيوانە لە خاكى حەرەمى مەككەدا بووبى يا لە دەرەوەى حەرماندا؛ ھەروەھا، حەرمانە نىچىرگرتن لە خاكى حەرەمى مەككەدا لە سەر كە سىكىش كە لە ئىحراما نەبى؛ ئەگەر حەيوانەكەى كوشت، واجبە تۆلەى بدا؛ مەسەلا، لە جىياتى وشتر مورغىك،

وشتريك و لەجياتى گاكىوييهك يا كەرەكىوييهك، گايەك و لەجياتى ئاسكىك، بزنيك و لەجياتى كەرويشكىك، گيسكىك و لەجياتى رزىك، كارزەلەيك بدا. ئەگەر حەيوانىكى كوشت كە وئەنى ديارى نەكرابى لەشەرعاً، ئەو لەسەر بىرىارى دووكەسى دادپەرور وئەنى بۇدائەنرى و ئەگەر وئەنى نەبوو، قىمەتى بۇدائەنرى و بەقىمەتەكەى، خواردن ئەكپرى و دابەشى ئەكەسەر هەژارانى دەور و پشەتيا. فەرموودەى راستەر، ئەو بە نىچىر گرتن لەخاكى مەدينەى مونەوورەشدا حەرەمە، بەلام تۆلەى واجب نىيە.

هەشتەم: بىرىنى دار و گىيەى حەرەمى مەككەى، چ لەخۆيەو سەوز بووبى و چ بەدەس نىژرابى؛ ئەگەر درەختىكى بىرى يا گىيەكى هەلكەند، ئەبى تۆلەى بدا؛ لەجياتى دارىكى گەرە، گايەك و لەجياتى دارىكى بچووك، مەرىك ئەبى سەرىپرى. بەلى، حەللە بىرىنى گىيەى «اذخىر» كە گىيەكى بۇنخوشە و گىيەى دىركاوبى وەكوو «عوسج» و گىيە بۇ ئالفى حەيوان و بۇدەرمان.

نۆھەم: ژن بەشودان و ژن مەرەبىنە، چ بە ئەسەلت و چ بە وەكەلت. بزەنن! ئىنسان لە تۆلەدانى نەچىركردنا، بە ئارەزووى خۆيەتى، يا وئەكەى سەر بىرى و بىدا بە داماونى حەرەمى مەككە، يا بە پارەى قىمەتەكەى قووتىكى و ابكپرى كە بۇسەرفىترە بشى و بىدا بە داماونى حەرەم، يا بزەننى پارەكە چەند مشت قووت ئەكا و بەرامبەر بە هەر مشتىك، رۆژى بەرۆژوو بى؛ ئەگەر وئەنى نەبوو، يا پارەى قىمەتەكەى بدا بە قووت و دابەشى بكا بەسەر داموانا، يا بەرامبەر بە هەر مشتى لەو قووتە، رۆژى بەرۆژوو بى ئەگەر لە ئىحراما جلى كەدەبەرى، يا خۆى بۇنخوش كەرد، يا سەرى چەور كەرد، يا بەئارەزوو وە نىزىكى ژنەكەى بوو وە و ئاوى هاتەو، يا سى تەل مووى بىرى، يا سى نىنۆكى كەرد، واجب ئەبى لەسەرى يا حەيوانىكى و سەرىپرى كە بۇ قوربانى بشى يا سى سەق قووت بدا بە شەش گەدا، يەكى نىو سەق، يا سى رۆژ بەرۆژوو بى. ئەگەر بە عىلم و عەمد و ئىختيارەو جىماعى كەرد، واجبە لەسەرى وشتريك سەرىپرى بۇگەدايانى حەرەمى مەككە ئەگەر ئەوئەنى نەتوانى، گايەك سەرىپرى؛ ئەگەر دەستى نەكەوت حەوت، سەرمەر سەرىپرى؛ ئەگەر ئەوئەشى بۇنەكرا، قىمەتى وشتەرەكە

بدا به قوت و دابه‌شی کا به‌سەر داماونی حەرەمی مە ککه‌دا. ئە گەر ئەوەشی بێ نە کرا لە جیاتی هەر مشتیک قوت که ئەبوو بە پارە ی قیمەتی و شترە که بیکرێ، رۆژی بەرپۆژوو بێ؛ بۆ نیومشتیش هەر رۆژی بەرپۆژوو بێ. ئە گەر لە شوینی دابه‌ستنی ئیحراما ئیحرامی دانە بەست، ئە بێ حە یوانیکی وا سەر بپرێ که بۆ قوربانی بشێ. ئە گەر بۆی نە کرا، قیمەتە که ی‌بدا بە قوت و دابه‌شی بکا بە‌سەر داماوانا، ئە گەر ئەوەشی بۆ نە کرا، لە جیاتی هەر مشتێ لەو قوتە، رۆژی بەرپۆژوو بێ؛ ئە مە، لە سوورە تیکاکا که بە تەنھا حج بکا که پێی ئە لێن «افراد»، لە سوورە تیکیشا که لە پێشا عەمرە بکا و ئە و جا حج بکا - که پێی ئە لێن «تَمَتُّع» - یا هەر دووکیان پیکەو بە بکا - که پێی ئە لێن: «قران» -، ئەوە که فارەتە که ی بە جوړیکی ترە.

ئەوە حە یوانە ی سەر بپرینی واجب بێ بە هۆی کردنی شتیکی حەرەمەو، یا بە هۆی نە کردنی شتیکی واجبەو، هەر وەها ئەو حە یوانە ی ش که سەر بپرینی واجبە لە سەر ئەو حاجییە ی «تَمَتُّع» یا «قران» ئە کا، ئەو که سە ئە توانی هەر کاتیک خۆی ئارەزووی لێ بێ سەری بپرێ، هەر بەو شەر تە که لە حەرەمی مە ککه‌دا سەری بپرێ و ئە بێ گوشتە که شی دابه‌ش بکری بە سەر هە ژارانێ مە ککه‌دا؛ که واتە، ئە توانی خۆی بگەر پێتەو و وە کیلیک لە مە ککه‌ بگری حە یوانە که ی بۆ سەر بپرێ. با شترین شوین بۆ سەر بپرینی ئەو حە یوانە بۆ ئەو که سە ی حج ئە کا، خاکی «مینی» یە و بۆ ئەو که سە ی عەمرە ئە کا، خاکی «مَرَوَة» یە، هەر وەها بە نیسبەت ئەو حە یوانە شەو که حاجی یا ئە هلی عەمرە هاورد بێتیان بۆ سەر بپرین بە دیاری که پێی ئە لێن: «هَدْي»، بە لام وەختی سەر بپرینی، وەختی سەر بپرینی قوربانییە که بریتیە لە رۆژی جەژن و سێ رۆژە ی پاش جەژن.

واجباتی حج

لە پێشەو، وتمان: ئەرکانی حج پێنجن؛ ئە گەر یە کێکیان فەوتا؛ تۆلە ی نا کر پێتەو و حە جە که بە تال ئە پێتەو؛ و اجباتی حە جیش، پێنجن؛ یە کەم، ئیحرام دابه‌ستە لە میقاتەو؛

دوو ههم، ره جم کردنی شه یئانه له رۆژی جه ژن و سێ رۆژه ی پاش جه ژندا؛
سیههم، مانه وه ی شه وه له «مُرْدَلْفَه» دا؛

چوارهه، مانه وه ی شه وه کانی پاش جه ژنه له «مینی» دا؛

پینجههه، خو پاراستنه له و شتانه که به هۆی ئیحرامه وه حه رام ئه بن له سه ر حاجی؛
ئه گه ر به کێ له مانه فه و تا؛ تۆله ی ئه کریته وه به که فاره ت دان. ئه م واجباته، ناویش ئه برین
به «أبعاض». غه یری ئه رکان و واجبات، هه رچی تر له حه جدا بکری، هه مووی
سوننه ته، ئه گه ر فه و تا یشن، تۆله یان ناوی و ناو ئه نرین به هه یثات.

حه ج و عه مره به چه ند جوړ ئه کرین؟

حه ج و عه مره به سێ جوړ به جی ئه هیترین:

[جوړی] یه که م، «إفراد»، یه عنی کردنیان به جیا جیا. شیوه ی زۆر گه وه ی
ئه م جوړه، ئه وه یه حاجی ئیحرام بو حه ج دابه ستی و ئادابی حه ج ته واو بکا و له پاش
ئه وه ئیحرام بو عه مره یش دابه ستی، وه کوو خه لکی مه ککه ی موکه پر مه و ئادابی
عه مره که به جی بهینی؛ «إفراد»، به و جوړه یش ئه بی که له سالیکیا ته نها حه ج و
له سالیکی ترا ته نها عه مره بکا، یا خود هه ر له یه ک سالا پیش دا هاتنی مانگی شه شه لان،
عه مره بکا و که کاتی ئیحرام دابه ستنی حه جیش هات، ئیحرامی بو دابه ستی له
میقاته وه و جی به جی بکا.

جوړی دوو ههم «قران» ه، یه عنی کردنی حه ج و عه مره به یه که وه، به و جوړه که
له میقاته وه ئیحرام دابه ستی بو هه ردووکیان و ته نها ئادابی حه ج به جی بهینی، به م
سووره ته یش هه ردووکیان به جی دین. ئه گه ر له مانگه کانی حه جدا ئیحرامی به نیازی
عه مره دابه ست و له پیش ته و افدا نیازی تیکه ل کردنی حه جیشی لی هیئا، ئه وه ئه م
سووره ته یش هه ر به «قران» دانه نری؛ به لام دروست نییه له ئیحرامدا نییه تی حه ج
بهینی و له پاشا عه مره یشی تی بخا.

جوړی سیههم «تَمَعُّع» ه، یه عنی وه رگرتنی ره حه تی و حه سانه وه؛ ئه مه ش،
به و جوړه ئه بی که له میقاتی ولاتی خو یه وه ئیحرامی عه مره دابه ستی و عه مره که ته واو

بکا، پاش ئه وه ههر له شاری مه ککه وه حج دابمه زینتی و ئیحرامی بو دابهستی، یاخود پروا بو میقاتی ئیحرامی عه مره که ی و له و یوه ئیحرام ببهستی، یاخود له مه سافه یه کی ئه وه نده ی مه سافه ی میقاته که وه، یا له شوینیکی نزیکتر له میقاتی ئیحرامی عه مره که وه، ئیحرام دابهستی بو حج.

گه و ره ترینی ئه م سنی جو ره «إفراد»ه، ئه مجار «تمتع»، له بهر ئه وه که ئادابی حه جیش و عه مره شی جی به جی کردوو و ههر ئه وه نده یه یه کیك له میقاته کانی بو گه پراوه ته وه. واجبه له سه ر ئه وه ی به شیوه ی «تمتع» حج و عه مره بکا، حه یوانیک سه ربیری بو قوربانی بشی، به دوو شهرت؛ یه که م، له ئه هلی «المسجد الحرام» نه بی که بریتین له و که سانه ی مالیان له مه ککه دایه یا دوو قوناغ که متر له مه ککه وه دووره؛ دووه م، عه مره که ی له مانگی حه جدا بی له و ساله دا که حه جه که ی تیا ئه کا. ههروه ها، پیویسته له سه ر ئه وه ی به شیوه ی «قران» حج و عه مره ئه کا، حه یوانیک سه ربیری ئه گه ر له ئه هلی «المسجد الحرام» نه بی؛ وه ختی واجب بوونی سه ربیرینی ئه و حه یوانه، وه ختی ئیحرام دابهستنه بو حه جه که به ته نها، وه کوو له «تمتع» دا، یا له گه ل عه مره دا، وه کوو له «قران» دا و گه و ره تر، ئه وه یه له روژی جه زنی قوربانا سه ری بی ری؛ ئه گه ر له وی ئه مه ی بو ری نه ئه که وت، ده روژ به روژوو بی سی روژیان بهر له ته و او بوونی حه جه که ی که سوننه تیشه بکه و نه پیش روژی عه ره فه وه و حه وت روژیان پاش گه پراوه ی بو ناو مال و منالی خو ی؛ سوننه ته ئه و سنی روژه و ئه م حه وت روژه له ناو خو یانا به ینیان نه که وی؛ ئه گه ر ئه و سنی روژه ی له ماوه ی حه جه که دا بو نه گیرا، پیویسته که له مالدا ئه یان گریت، له گه ل حه وت روژه که دا به ینیان بخات.

باسی چوونه ناو شاری مه ککه ی موکه پرهمه

باشتر ئه وه یه حاجی له پیش راوه ستانی عه ره فه پراوته شاری مه ککه وه. جا ئه و که سه ی له ریگه ی مه دینه وه دیت، سوننه ته که گه یشته «ذی طوی»، خو ی بشوا و پراوته ناو شار له دانه ی «کیدا» وه؛ هه رکه سینکیش له غهیری ریگه ی مه دینه وه بیت، ئه گه ر

ویستی له دانه‌ی ژوورووه‌وه بپرواته ناو شار، ئه‌ویش هه‌ر له «ذی طوی» دا خۆی بشوا، ئه‌گینا له‌ئه‌ندازه‌ی مه‌سافه‌ی ئه‌ویدا خۆی بشوا و بپرواته ناو شاره‌وه.

سوننه‌ته که چاوی به «بیئ الله» کهوت، بلیت: «اللَّهُمَّ زِدْ هَذَا الْبَيْتَ تَشْرِيفًا وَ تَعْظِيمًا وَ تَكْرِيمًا وَ مَهَابَةً، وَ زِدْ مَنْ شَرَّفَهُ وَ عَظَّمَهُ مِمَّنْ حَجَّهٗ أَوْ اعْتَمَرَهُ تَشْرِيفًا وَ تَعْظِيمًا وَ تَكْرِيمًا وَ بَرًّا، اللَّهُمَّ أَنْتَ السَّلَامُ وَ مِنْكَ السَّلَامُ، فَحَيِّنَا رَبَّنَا بِالسَّلَامِ»، جا له ده‌رگای «بني شیبه» وه - که ئیستا مه‌شه‌ووره به «باب السَّلَام» - بپرواته ناو مزگه‌وته‌وه و ده‌ست بکا به «طواف القدوم»، یه‌عنی سوورانه‌وه به‌ده‌وری که‌عبه‌دا له خۆشی گه‌یشتنیا به‌و شوینه‌ پیرۆزه و حه‌وت جار هه‌لسووری به‌ده‌وریا؛ که رویشتیسه ناو حه‌وشی مزگه‌وته‌وه، گورج خه‌ریکی ته‌واف بیئ، مه‌گه‌ر ترسی فه‌وتانی نوێژنکی فه‌رز، یا جه‌ماعه‌تی بیئ، یا بترسی له فه‌وتانی سوننه‌تی راتیبه‌ی نوێژه‌که‌ی، ئه‌وه له‌و کاته‌دا له‌پیشا ئه‌مانه‌ جی‌به‌جی بکا، ئه‌وسا ته‌واف بکا. «طواف القدوم»، سوننه‌ته، به‌لام سوننه‌تیکی ئه‌وه‌نده‌ گه‌وره‌یه‌ گه‌لی که‌س به‌ واجیبیان داناوه؛ ئه‌م ته‌وافه‌ بو‌ ئه‌و که‌سه سوننه‌ته که له‌پیش راوه‌ستانی عه‌ره‌فاتا بپرواته مزگه‌وته‌وه؛ ئه‌گه‌ر له‌پاش راوه‌ستان چووه مزگه‌وته‌وه، واجبه‌ ده‌س‌به‌جی ته‌وافی فه‌رزبکا، چونکه‌ کاتی ته‌وافی روکن هاتووه؛ به‌لام ئه‌گه‌ر پاش راوه‌ستانی عه‌ره‌فه‌ و پیش نیوه‌شه‌و گه‌یشته‌ به‌یت، ئه‌وه له‌م وه‌خته‌یشدا «طواف القدوم» هه‌ر سوننه‌ته؛ سوننه‌ته له‌پاش ته‌واف دوو رکات سوننه‌تی ته‌واف بکا له‌ پستی مه‌قامی حه‌ززه‌تی ئیبراهیمه‌وه؛ جا پاش ئه‌وه که گه‌یشته‌ به‌یت و «طواف القدوم» ی کرد، له‌ویدا ئه‌مینیته‌وه خه‌ریکی عیباده‌ت ئه‌بئ تا کاتی به‌جی هینانی ئادابی حه‌ج و به‌قه‌ده‌ر توانا، سوننه‌ته بپرواته ناومالی که‌عبه‌وه و دوو رکات نوێژی تیا بکات.

باسی ده‌رچوون له‌ مه‌ککه‌ بو‌ خاکی عه‌ره‌فات

سوننه‌ته بو‌ فه‌رمانه‌وه‌ی موسولمانان یا خۆی یا وه‌کیله‌که‌ی به‌سه‌ر حاجییانه‌وه، له‌ روژی حه‌وته‌می مانگی قوربانا، له‌پاش نوێژی نیوه‌رۆ خوتبه‌یه‌ک له‌ناو حاجیه‌کاندا

بدا، له و خوتبه يه دا فه رمانيان بداتى كه سبه ينى له مه كکه دهرچن بو خاکی «منى» و نه و ئادا بانه ی له پيشيانه پيشانيان بدا [و] بو سبه ينيش - كه هه شتى مانگه - له گه ليان دهرچى بو خاکی «منى» و شهوى نوى مانگ له وى بمينه وه و روژى دوايى، كه روژ هه لات، برۆن بو عهرفات، به لام نه رۆنه خاکی عهرفاته وه، به لكوو تا نيوه پۆ له «نمره» دا بمينه وه كه نزىكى عهرفاته، جا خويان بشون بو وه ستانى عهرفات [و] فه رمانپه وای موسولمانانيش يا جى نشينه كه ی، دوو خوتبه ی كورتیان بو بخوينيته وه، له خوتبه ی يه كه ميانا نه و ئادا به يان پيشان بدا كه له پيشيانه، وه ك راوه ستانى عهرفات و زيكر و «لبىك» كردن و دوعا خویندن و دهرچوون له عهرفات [و] له پاش خوتبه ی يه كه م، نه وه نده ی خویندنكى سووره تى «الإخلاص» دانيشى، جا راست بيته وه بو خوتبه ی دووه م، له م كاته دا بانگ دهر ده ست بكا به بانگ دان به جوړى تا ئەم بانگه كه ی ته و او نه كات، خه تيبيش له خوتبه ی دووه م بيته وه، جا قامه ت بكا و ئيمام نوێژى نيوه پۆ و عه سريان به «جمع التقدیم» پى بكا، به لام حاليان بكا له وه كه وا ته نها نه و كه سانه حه قى كورت كردنه وى نوێژى چوار ركاتى و كو كردنه وى دوو نوێژيان هه يه كه وا له چوار روژ پيش نه و روژه وه له مه كکه نه بووبن و ئيستته ش نيازبان نه بى له پاش ته و او كردنى ئادابى حه ج له مه كکه بمينه وه، هه روه ها نه وانه يش كه به نيازى مانه وه، چوار روژ له مه كکه دانيشتب، به لام نيازبان و ابى پاش حه ج له مه كکه دهرچن، نه ك نه و كه سانه كه به نيازى مانه وه، چوار روژ له مه كکه دانيشتب و ئيستته ش بيانه وى پاش ئادابى حه ج، چوار روژ يا زياتر بمينه وه له مه كکه دا، نه وانه حه قى كورت كردنه وه و كو كردنه وى نوێژيان نييه [و] نه بى له پاش سه لام دانه وى ئيماميش له دوو ركاته كه ی نوێژى نيوه پۆ، راست بينه وه دوو ركاته كه ی تری نوێژه كه يان بكن و بويشيان نييه نوێژى عه سر له گه ل نوێژى نيوه پۆياندا پى كه وه بكن.

بزائن! ئەم خوتبه خویندنه وه و نوێژى نيوه پۆ و عه سره، له «مزگه وتى حه زره تى ئيبراھيم دا» جى به جى نه كريت - على نبينا و عليه السلام - سنوورى سه ريكي ئەم مزگه وته، «عرنة» يه كه هه زار گه ز له حه ره مه وه دووره، سنوورى نه و په ريشى، ئاخري خاکی «عرفات» ه له و شوينه دا كه چه ند به ردىكى گه و ره فه رش كراوه.

پاش ئەمە، ھەموو پرۆن بۆ عەرەفات و لەوێ بمیننەوێ تا مەغریب زیکری خوا بکەن و «لا اله الا الله» بکەن و دوعا بۆ خۆیان و بۆ ھەموو موسولمانان بکەن لە مردوو و زیندوو. ئەو زیکر و دوایانە ی که له پێغه مبه ره وه ﷺ بيسراون، خیریان زۆرتەرە لە دوای تر؛ لەم دوایانە یه «اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِلْحَاجِّ وَ لِمَنْ اسْتَغْفَرَ لَهُ الْحَاجُّ». ریبایەت کراوه ھەرکەس لە رۆژی عەرەفەدا ھەزار جار سوورەتی «قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ» بخوینێ، دوای قەبوول ئەکری. سوننەتە سوورەتی «الحشر» بخوینێ و «لا اله الا الله وحده لا شريك له، له الملك وله الحمد، يحيي ويميت، بيده الخير، وهو على كل شئ قدير» بخوینێ، ھەر وہا ئایەتی ﴿رَبَّنَا آتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً، وَ فِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً، وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ﴾ بخوینێ؛ «لَيْلِكَ لَيْلِكَ» كردن و سەلاوات دانیش لە سەر حەزرت ﷺ، سوننەتە.

بزائن! واجبی راوەستانی عەرەفات، ئەو ئەندە یه ئینسان لە لایەکی خاکی عەرەفاتا حازر بێ، ھەرچەند بۆ رابواردنیش ھاتبی یا بەدوای برادەر یکیا بگەرێ، بەو شەرتە ئەھلی عیبادەت بێ و لە ئیحراما بێ و شیت و بێ ھۆش و سەرخۆش نەبێ.

وختی راوەستان لە عەرەفاتدا، دەس پێ ئەکا لە نیوەرۆی رۆژی نۆھەمی «ذی الحجّة» وە تا بەرەبە یانی رۆژی جەژن و ھەرچەند لە ویادا بمیننەوێ، واجبە کە ی پێ جێ بە جێ ئەبێ؛ بەلام ئەگەر لە رۆژی نۆھەمدا رویشتە ئەوێ، سوننەتە بمیننەوێ وە تا رۆژ ئاوا ئەبێ و زەردە ی کە نار ی ئاسمان ون ئەبێ؛ ئەمەش، بۆ دەرچوون لە خیلانی ئەو ئیمامانە کە فەرموویانە واجبە لە سەر حاجی شەو و رۆژ یەك بخا لە عەرەفاتا؛ کەواتە، ئەگەر پێش رۆژ ئاوا بوون عەرەفات ی بە جێ ھینشت و شەو نەگەراییە، یاخود ھەر شەو ھاتە عەرەفاتەو، سوننەتە حە یوانیک سەر بپرێ. ئەگەر لە رۆژی دەھەمدا - کە رۆژی جەژنە - بە ھەلە لە عەرەفاتدا راوەستان، ئەو کافییە و بە کار دیت، چونکە بە ھیچ دەرکردنی حە جی ھەزاران کەس، شتیکی زەحمەتە؛ کەواتە، رۆژی جەژن و سێ رۆژە ی «أَيَّامُ التَّشْرِيقِ» یان ئە کە ویتە دواو، بەلام ئەگەر ژمارە ی حاجییە کان زۆر کە متر بوو لە عادەتی سالا، ئەو راوەستانە نادروستە یان بۆ دانامە زری و ئەبێ لە سالی

دواییدا قهزای حه جه که یان بکه نه وه. ئە گەر به غه له ت له روژی هه شته مدا راوه ستان له عه ره فاتدا، ئە مه ئە گەر بۆ سبه ینی به م غه له ته یان زانی، جار یکی تریش بچنه وه بۆ عه ره فات؛ ئە گەر تا روژی جه ژن پیان نه زانی، ئە وه ئە بی حه جه که یان قه زا بکه نه وه. که مه غریب داها ت، ئە بی ئە وانە ی له عه ره فاتدان و حه قی «جمع التأخیر» یان هه یه، نوئیژی مه غریب نه که ن و نوئیژه که یان دوا خه ن له گه ل نوئیژی عیسا له «مزدلفة» دا پیکه وه بیانکه ن، ئە وانە شیان که حه قی «جمع التأخیر» یان نییه، هه ر له عه ره فاتدا نوئیژی مه غریب بکه ن و ئە و جا برۆن بۆ «مزدلفة».

بزانی! سونه ته بۆ ئە وانە ی له عه ره فاتا دوعای خیر ئە که ن، روو له قیبله بن و له شیان پیس نه بی و بی ده س نوئیژ نه بن و له پال «جبل الرحمة» دا بووه ستن.

باسی ده رچوون له «عرفات» هوه بۆ «مزدلفة»

له پاش روژ ئاوا بوون، له عه ره فاته وه دا په رن بۆ موزده لیفه که مه سافه که ی، به درئیژی حه وت هه زار و هه شتا گه زه؛ که گه یشتنه ئە و ی، ئە گەر نوئیژی عیسا بووبوو، ئە وانە یان که نوئیژی مه غریبیان نه کردوه، به «جمع التأخیر» له گه ل نوئیژی عیسا دا پیکه وه بیانکه ن، ئە وانە شیان که نوئیژی مه غریبیان له عه ره فاتدا کردوه، نوئیژی عیسا که یان بکه ن. مانه وه ی شه و له موزده لیفه دا واجبه؛ ئە گەر که سیك شه و له موزده لیفه دا نه مایه وه، واجبه حه یوانیک سه ربیرئ، به لام ئە گەر له پیش نیوه شه و له و ی ده رچوو و له پیش به ره به یانا ها ته وه، حه یوانی له سه ر نییه.

جا سونه ته پیش ئە وه که روژ بیته وه، ئە وه ی پیر و لاوازه و هه موو ژنان، برۆن بۆ خاکی «منی» بۆ ئە وه زوو له و ی نوئیژی به یانی بکه ن و به ر له کو بوونه وه ی قه ره با لغ، ره جمی شه یان بکه ن، ئە گەر ئە یان ویست زوو ره جمی بکه ن، ئە گینا بیخه نه دوا ی هه تا و که وتن؛ پیاوه به هیزه کانیش له موزده لیفه دا بمینه وه تا روژ ئە بیته وه، له تاریکی به ره به یانا نوئیژی به یانی بکه ن، جا ئە وانیش ده رچن بۆ مینا و هه ر له خاکی موزده لیفه وه ورده به رد هه لگرن بۆ ره جمی شه یان و برۆن تا ئە گه نه «المشعر الحرام»

– كه بىنايه كه ئىستاش ماوه و له سنوورى موزده لىفه دايه – كه گه يشتنه ئه وي، راوه ستن و دوعا بكهن تا بهرى رۆژ زهرد ئه بېته وه، جا برۆن بۆ مينا؛ له پاش هه تاو كه وتن ئه گه نه مينا، له وي هه ريه كى حهوت بهرد فرى بدن بۆ كوگا بهردى «جَمْرَةُ الْعَقَبَةِ»؛ ئه م بهردانه، وه كوو بهردى په له پىتكه وان و يه كه يه كه فرى ئه درين، له گه ل هه ر بهردى كىشا «اللّه أكبر» بكهن.

جا ئه وهى حه يوانى «هدى» ي پىيه كه ئه وه ته هينرايى بۆ هه ژارانى مه ككه، چ نه زرى كردبى له سه ر خۆى و چ به ئاره زوو هينايىتى، له ويا حه يوانه كه ي سه ربېرى؛ هه روه ها هه ركه س ئاره زووى قوربانى كردنى هه يه، ئه وىش له ويا دا حه يوانه كه ي سه ربېرى؛ پاش ئه مه، يا سه رى بتاشى يا كورتى بكاته وه، به لّام سه رتاشينه كه خىر تره بۆ پياو، بۆ ژنىش كورت كردنه وه خىرى زۆر تره؛ لاي كه مى كورت كردنه وه، هه ل پاچىنى سى مووه؛ ئه و كه سه ش كه سه رى مووى پىوه نه بى، هه ر سوننه ته چه قۆ بهىنى به سه ريا؛ ئه م سه رتاشين يا كورت كردنه وه يه، روكنىكه له ئهركانى حه ج، ئه گه ر نه كرى، حه جه كه دانامه زرى.

حاجى، پاش لى بوونه وه له سه رتاشين يا كورت كردنه وهى موو، ئه رواته ناو شارى مه ككه وه و ته وافى روكن به جى دىنى؛ پاش ته وافىش، سه عى ئه كا له نىوان سه فا و مه روه دا، جا ئه گه رپته وه بۆ مينا بۆ ره جمى شه يتان، وه كوو به درىژى باسى ئه كه ين. سوننه ته ئه م ره جمى شه يتان و سه ربېرى حه يوان و لا بردنى موو و ته وافى روكنه، به و ته رتبه جى به جى بكرين كه باسما ن كردن؛ وه ختى ئه مانه، له نىوه شه وى شه وى جه ژنه وه ده س پى ئه كا. وه ختى ره جمى «جَمْرَةُ الْعَقَبَةِ» يش تا ئاخىرى رۆژى جه ژن ئه مىنى. وه ختى سه ربېرى حه يوانىش^۱، وه ختى قوربانى كردنه و ئه م وه خته، به ته واو بوونى «اَيّام التّشريق» ئه فه وتى؛ به لّام سه رتاشين و ته وافى روكن و را كردنى به ينى سه فا و مه روه، وه ختيان نابريته وه، ئه وه نده هه يه كه راهه تى هه يه دوايان بخا له رۆژى جه ژن و كه راهه تى زۆر تره دوايان بخا له «اَيّام التّشريق». مادام بلين: سه رتاشين

۱. مه به ست، حه يوانى «هدى»، واته ديارى، نه ك حه يوانى تر.

یه کیکه له ئادابی حهج، ئهوه ئه گهر دوو شتی له م سئ شته (ره جهم و سه رتاشین و تهواف) کرد، نه جات بوونی یه که می بو دیتهدی له ئیحرام و بوئ حه لال ئه بی جمل له بهربکا و موو به خوئیه وه لابه ری و نینوکی بکا و راو بکا؛ که سیه مه که شیانی کرد، عه قدی نیکاح و ئه و شته کانی تری بو حه لال ئه بی که به هوئ ئیحرامه وه لئی حه رام بوو بوون.

تهوافی فهرز

واجباتی تهواف، حه وتن:

یه که م: داپوشینی ههر شوئیکه که له نوئزا به عه ورت دابنری؛

دوو هه م: پاکیه له پیسی له ش و بهرگ و له بی دهس نوئزی و له ش پیسی؛ جا ئه گهر له ناو ته وانا دهس نوئزه که ی شکا، پیویسته گورج دهس نوئز بگری و له سه ر ژماره ی پیشوو ته وانه کانی ته واو بکا؛

سیه هه م: سوورانه وه یه حه وت جار به ده وری که عبه دا به و شه رته که ته وانه کانی له به رابه ری «حَجْرُ الْأَسْوَد» وه دهس پی بکا؛ ئه گهر له ولواوه دهسی پی کرد، بوئ حیساب نا کری تا ئه گاته به رابه ری «حَجْرُ الْأَسْوَد» و له وئوه بوئ ئه ژمیری؛

چواره م: ئه وه یه له م ته وانه دا که عبه بخاته لای چه پیه وه؛

پینجه م: ئه وه یه له هه موو ته وافی کدا، لای چه پی هه موو له شی بخاته به رامبه ری

«حَجْرُ الْأَسْوَد» وه؛

شه شه م: ئه وه یه له ئه ووه لی ته وانه کانه وه نییه تی ته وافی روکنی بی و نییه ته که ی

نه گۆری.

ئه گهر که سئ به سه ر ئه و زیاده دیواره دا رابورد که له زه مانی «عبداللّه ابن الزُّبَیر» دا له دیواری که عبه دزراوه ته وه، ئه وه ته وانه که ی دانا مه زری، چونکه ئه و زیاده دیواره یش به شیکه له که عبه و ئه وه ی به سه ریا بر وا، به ده وری هه موو که عبه دا نه گه راوه؛ هه روه ها، ئه گهر دهستی درئو کرد و دای له و دیواره ی به یت که وا له عاستی ئه و زیاده دیواره وه،

لەم سوورەتەيشدا ديسان تەوافەكەي بەتالە، لەبەر ئەووە كە ئەو ئەندازەيەي دەستی كە دريژي كردوو و داويە لە ديوارە كە، نەكە وتوو تە پشتي هەموو ديواري بەيتەو. ئەگەر كەسيكيش بە يەكّي لە كونه كاني «حجر اسماعيل» دا رويي و لەو كوونە كەو دەرچوو، هەر تەوافەكەي بەتالە، چونكە لەم حالەدا، ئەلّين: تەوافي لە بەيتا كردوو، نەك بە دەوري بەيتا، چونكە ئەو شوينە ناو بەيتە.

حەو تەم: ئەو يە تەوافە كاني لە ناو حەوشي مزگەوتەو بەي؛ كەواتە، ئەگەر يە كيك لە دەرهوي ئەو حەوشەو بە سوورپیتەو بە دەوري بەيتا، ئەو ئەو سوورانەويەي بۆ حيساب ناکري، چونكە لە عورفدا بە تەواف دانانري.

سوننە تە كاني تەوافيش، نۆ سوننەتن؛

يە كەم: ئەو يە بە پيادە تەواف بکا؛

دوو هەم: ئەو يە لە ئەووە لي هەر تەوافي كەو، دەست بە «حجر الاسود» دا بيني و ماچي بکا و تەويلي بنيتە سەر؛ ئەگەر بۆي نە كرا، هەر دەستی پيا بەيني؛ ئەگەر ئەو حەشي بۆ نە كرا، ئيشارە تي بۆ بکا؛ بەلام روكنە شاميه كان دەستيان پيا نەهيني و ماچيان نە كا؛ روكني يە مانيش دەستی پيا بەيني بەلام ماچي نە كا؛

سيهەم: لە ئەووە لي هەر تەوافي كەو، بليت: «بِسْمِ اللّٰهِ وَاللّٰهُ اَكْبَرُ، اَللّٰهُمَّ اِيْمَانًا بِكَ، وَ تَصَدِيقًا بِكِتَابِكَ، وَ وِفَاءً بِعَهْدِكَ، وَ اتِّبَاعًا لِسُنَّةِ نَبِيِّكَ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَ سَلَّمَ»؛

چوارەم: ئەو يە بەرە ورووي دەرگاي بەيت، بليت: «اَللّٰهُمَّ اِنَّ هَذَا الْبَيْتَ بَيْتُكَ، وَالْحَرَمَ، حَرَمُكَ، وَ الْاَمْنَ اَمْنُكَ، وَ هَذَا مَقَامُ الْعَائِدِ بِكَ مِنَ النَّارِ»؛

پينجەم: ئەو يە لە بەيني هەر دوو روكني يە مانيدا، بليت: «اَللّٰهُمَّ اَتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَ فِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً، وَ قِنَا عَذَابَ النَّارِ»، جا هەر دوعايەك كە ئارەزووي ليه بيكا، بەلام دوعايەك كە لە پينجەمبەرەو ﷺ نەقل كرابي، چاكرتە بۆ ئەو شوينە لە خویندني قورئان و قورئان باشترە لە دوعايەك كە لە پينجەمبەرەو نەقل نە كرابي؛

شەشەم: ئەو يە لە سي تەوافەكەي ئەووە لدا، پە لە بکا لە رويشتندا و هەنگاوە كاني لە يە كەو نزيك بن كە ئەو ويش بيني ئەوتری «رَمَل» و لە چوار تەوافەكەي تردا، بە عاده تي

بروا به‌ریدا؛ ئەم سوننه‌ته، له تەوافیکایه که راکردنی بهینی سهفا و مهروه‌ی له‌پاشه‌وه بێ؛ سوننه‌ته له‌کاتی ئەم به‌په‌له‌ رو‌یشتنه‌دا، بَلَّيْتُ «اللَّهُمَّ اجْعَلْهُ حَجًّا مَبْرُورًا وَ ذَنْبًا مَغْفُورًا وَ سَعِيًّا مَشْكُورًا»؛ سوننه‌تیشه له هەر تەوافیکاکه ئەم رو‌یشتنی به‌په‌له‌یه‌ی تیدا سوننه‌ت بێ «اضطباع» بکا، یه‌عنی وا‌راوه‌ستی خاوی ناوشانی بخاته ژیر باالی راستی و هه‌ردوو چمکه‌که‌ی بخاته سه‌ر باالی چه‌پی؛ هه‌روه‌ها، له‌کاتی راکردنی بهینی سهفا و مهروه‌دا، ئەم به‌په‌له‌ رو‌یشتن و شیوه‌ی دانانی خاوی سه‌رشانه، سوننه‌ت نییه بو‌ژن؛

حه‌وته‌م: ئەوه‌یه له‌کاتی تەواف کردندا نَزِيكٌ بَيْتِه‌وه له به‌یت؛ ئەگەر له‌نزیکه‌وه نه‌یه‌توانی په‌له‌ بکا له رو‌یشتندا، دوور بکه‌ویته‌وه و به‌په‌له‌ بروا چاکتره، مه‌گەر ترسی ئەوه‌ی بێی که تازاری ژن و نه‌خۆش و لاواز بدا، له‌م حاله‌دا، له‌نزیکه‌وه تەوافه‌که‌ی بکا و به‌تارام بروا به‌رپوه چاکتره؛ هه‌شته‌م: ئەوه‌یه بهینی تەوافه‌کان نه‌خا؛

نۆهه‌م: ئەوه‌یه له‌پاش تەوافه‌کان، له‌پشتی مه‌قامی حه‌ززه‌تی ئیبراهیمه‌وه - علی نَبِيْنَا و عليه الصَّلَاة و السَّلَام - دوو رکات نو‌یژ بکا، له‌رکاتی به‌که‌میانا، سووره‌تی «الکافرون» و له‌دووه‌میانا «والاخلاص» بخوینێ؛ ئەگەر ئەم نو‌یژه‌ی به‌شه‌وکرد، ئەو سووره‌تانه و فاتیحه‌ به‌ئاشکرا بخوینێ؛ ئەم دوو رکاته، پێیان ئەوتری: «سوننه‌تی تەواف». ئەگەر ئینسانیکێ بێ ئیحرام، یه‌کیکی ئیحرام داری هه‌لگرت و تەوافی پێ کرد، ئەوه‌ حیساب ئەکرێ بو‌هه‌لگیراوه‌که، هه‌روه‌ها، ئەگەر ئیحرام‌داریکیش هه‌لی‌بگرێ که تەوافی خۆی کردبێ، ئەگینا ئەگەر نیازی هه‌لگیراوه‌که‌ی هه‌بوو به‌ته‌نها، ئەوه‌ بو‌ئەو حیساب ئەکرێ؛ ئەگەر نیازی خۆی یا نیازی هه‌ردووکیشیانی هه‌بوو، ته‌نها بو‌خۆی حیساب ئەکرێ.

باسی «سعی» له بهینی سهفا و مهروه‌دا

که له‌حه‌وت تەوافه‌که و دوو رکاته نو‌یژه‌که بووه‌وه، بروا ده‌ست بێنی به «حجر الاسود» دا و له‌ده‌رگای «بابُ الصَّفَا» وه‌ده‌رچێ بو‌سه‌عی، یه‌عنی راکردن له‌به‌ینی سهفا و مهروه‌دا؛ شه‌رتی ئەم راکردنه، دوو شته:

یہ کہم: ٹوہیہ لہ سہ فاوہ دست پی بکا و حوت جار لہ بینی سفا و مہرودا ہاتوچو بکا، رویشتنہ کہی جاریک و گہرانہ وہ کہی جاریک؛
 دووہم: ٹوہیہ ٹو راگردنہ لہ پاش تہ وافی فرز بی، یا لہ پاش تہ وافی ہاتن
 (طواف القدوم) بی بو ٹوہ کہ راوہستانی عہرفات نہ کہ ویتہ بینی تہ واف و
 راگردنہ کہوہ؛ ٹہ گہر کہ سیک پاش «طواف القدوم» راگردنہ کہی کرد، لہ پاش تہ وافی
 فرز دوو بارہی نہ کاتہوہ.

سوننہ تہ ٹوہ نندہی بالآ پیاوئیک بہ سہر سفا و مہرودا سہر کہوی، کہ سہریش
 کہوت، بلیت: «اللہ اکبر، اللہ اکبر، اللہ اکبر، واللہ الحمد، اللہ اکبر علی ما ہدانا
 والحمد لله علی ما أولینا، لا إله إلا الله وحده لا شریک لہ، لہ الملک و لہ الحمد،
 یحیی و یمیت بیدہ الخیر و هو علی کل شیء قذیر»؛ پاش ٹہمہ، ہہر دو عایہ کی
 دینی یا دنیا بی ٹہ کا، مہیلی خوہ تی؛ سوننہ تہ ٹہم زیکر و دو عایہ تا سنی جار دوو بارہ
 بکاتہوہ. لہ ٹوہ و ل و ناخری راگردنہ کہ شہوہ بہ رویشتنی عادہ تی پروا بہ ریڈا و لہ
 ناوہ راستا راکات؛ شوینی ٹہ مانہش دیاریہ.

رویشتن بو «منی»

ہہر وہختی حاجی لہ مہ ککہوہ رویشتنہ وہ بو مینا، یا ٹہ گہر ہہر لہ پیش تہ وافا لہ مینا
 مایہوہ، واجبہ لہ سہری شہوی یہ کہم و دووہمی «أیام التشریق» لہ مینا بمینتہوہ و
 ہہر سنی روژہ کہی بہر د فری بداتہ سہر ہہر سنی کومہ لہ بہر دہ کہ «الجمرة الکبری و
 الجمرة الوسطی و جمرة الخیف»، بو سہر ہہر یہ کیکیان حوت بہر د. جا ٹہ گہر لہ
 روژی دووہ ما رہ جمی شہیتان کرد و ویستیان لہ پیش خور ناوا بوونا لہ خاکی مینا
 دہرچن، ٹوہ دروستہ و مانہوہی شہوی سیہہ میان لہ کول ٹہ کہوی، ہہر وہا رہ جمی
 روژہ کہیشی؛ ٹہ گہر مایشنہوہ تا خور ناوا بوو، ٹوہ واجبہ شہوی سیہہمیش لہوی
 بمینتہوہ و لہ روژہ کہیشیا رہ جمی شہیتان بکن، ٹہ و جا پرؤنہ دہرہوہ.

ہہر کہس عوزریکی بی و نہ توانی لہ شہوی یہ کہم و دووہمدالہ مینادا بمینتہوہ،
 وہک ٹہ و کہسانہ کہ ٹیش و کاری حاجیہ کانی تریان پی سپر راوہ، ٹہ توانی بہر لہ روژ

ئاوا بوون و داھانتی شەوی یەكەم، لە مینا دەرچێ و سبەینی بیتهوه و رەجمی شەیتان بکا، ھەروەھا ئەتوانی بەر لە داھانتی شەوی دووھەمیش، دەرچێ و سبەینی بیتهوه بۆ رەجم کردنەكە.

وختی رەجمی شەیتان، لە لادانی خۆرەو یە لە ناوھەراستی ئاسمان تا خۆرئاوا بوونی ھەر سێ رۆژەكە ی پاش جەژن. شەرتە ئەو حەوت بەردەكە فرێ ئەدریته سەر كوگا بەردەكان، یەكە یەكە فرێ بدرین و نابێ لەجیاتی بەرد شتیکی تر فرێ بدری، ئەبێ وەزعی ھاویشتنەكەیش بەجۆریك بێ پێی بوتری فری دان؛ شەرتیشە بەردەكان بەتەرتیب فری بدا، یەعنی لەپیشا بۆ ئەو كۆمەلە ی وا لەلای مزگەوتی «خیف» ھو، ئەوجا بۆ ئەو كۆمەلەكە ی ناوھەراستیان، پاشان بۆ كۆمەلەكە ی «جَمْرَةُ الْعَقَبَةِ»؛ سوننەتە بەردەكان ئەوئەندە ی بەردی پەلەپتەكە بن. شەرت نییە كایە ی بەرد ھاویژ لە دەروە ی كوگا بەردەكانا بێ، ھەروەھا شەرت نییە بەردەكان لەناو كۆمەلەكانا بمیننەو. ھەرکەس خۆی نەیتوانی رەجمی شەیتان بکا، ئەبێ وەكیل بگری. ئەگەر یەكێك رۆژێك بەردی نەھاویشت، ئەبێ سبەینی لەپیش ھاویشتنی بەردی ئەو رۆژەدا، بیھاویژی، لەم سوورەتەدا پێویست نابێ لەسەری حەویان سەربپری؛ ئەگەر نەشی ھاویشت، ئەبێ حەویانێك سەربپری؛ ئەم حەویان سەربپرنە كاتیك واجب ئەبێ كە سێ بەرد یا زیاتر لە حەوت بەردەكە فری ئەدا؛ كەواتە، فری ئەدانی بەردێك یا دوو بەرد، هیچ زیانی نییە. كاتیك كە حاجی ویستی مەككە بەجی بهیلێ «طَوَافُ الْوِدَاعِ» (زیارەتی مأل ئاوا یی) بکا بە دەوری كەعبەدا كە بریتیە لە حەوت جار سوورانەو بەدەوریا بە دەس نوێژەو و ئەبێ عەورەتیشی داپۆشیی؛ ھەروا ئەبێ لەم تەوافەدا ھەموو ئادابەكانی تەوافی فەرز بەجی بێنی جگە لە بەپەلە رۆیشتن و شیوہ ی دانانی خاویلیەكە ی سەرشانی؛ پاش ئەو، دوعای خیر بکا بۆخۆی و بۆ ھەموو موسولمانان و كە لی بوو وە لە حەوشی بەیت دەرچێ. ئەم تەوافی مأل ئاوا یی، واجبە؛ ئەگەر كەسیك نە یكرد؛ ئەبێ حەویانێك سەربپری؛ ھەندیکیش لە زانایانی دین فەرموویانە: سوننەتە و تۆلە ی نییە، جا لەسەر ئەو فەرموودە یە كە ئەلی: واجبە، ئەگەر كەسیك تەركی كرد و مەككە ی بەجی ھیشت،

به‌لام پیش نه‌وه‌ی مه‌سافه‌ی نوێژ کورت کردنه‌وه بپێی، گه‌پرایه‌وه و ته‌وافه‌که‌ی کرد، هیچی له‌سه‌ر نامینی؛ نه‌گه‌ر پاش لادان له‌و مه‌سافه‌یه‌ گه‌پرایه‌وه، تو‌له‌که‌ی له‌سه‌ر لاناچی؛ به‌لێ، ژنی خاوه‌ن حه‌یز و زه‌یسان، نه‌بێ به‌ بێ ته‌واف کردن مه‌ککه‌ به‌جێ به‌یلن.

بزانی! دوعا کردن له‌مه‌ککه‌دا، له‌ پازده شوینا نزیکه‌ له‌ قه‌بووله‌وه؛ له‌کاتی ته‌واف‌دا، له‌ «مُلتَمِّم» دا، له‌ ژێر «مِيزَابُ الرَّحْمَةِ» دا، له‌ناو که‌عبه‌دا، به‌سه‌ر سه‌فا و به‌سه‌ر مه‌روه‌وه، له‌کاتی راکردنی به‌ینی سه‌فا و مه‌روه‌دا، له‌پشتی مه‌قامی ئیبراهیمه‌وه، له‌ عه‌ره‌فاتا، له‌ موزده‌لیفه‌دا، له‌کاتی هه‌ر سێ جاره‌که‌ی ره‌جم کردنی شه‌یتانا؛ فه‌رقیشی نییه‌ نه‌وه‌که‌سه‌ دوعا که‌ نه‌کا خه‌ریکی ئادابی حه‌ج و عه‌مه‌ به‌ی، یا نه‌.

زیاره‌تی ناو‌خانووی که‌عبه‌ی شه‌ریفه

سوننه‌ته‌ بۆ حاجی بپرواته ناو‌خانووی که‌عبه‌وه و به‌ئه‌ده‌ب راوه‌ستی و دوو رکات نوێژی تیا بکا له‌ شوینی نوێژی حه‌ززه‌تدا ﷺ، به‌م جو‌ره‌که‌ له‌ ده‌رگا رو‌یشته‌ ژووره‌وه، هه‌روا روو به‌ دیواری به‌رانبه‌ری بپروا تا نزیکه‌ سێ گه‌زی ئه‌مینی بۆ دیواره‌که‌، جا له‌ویادا راوه‌ستی نوێژه‌که‌ی بکا به‌ نیازی سوننه‌تی حه‌ززه‌ت که‌ له‌ویادا نوێژی کردووه، تا زۆرت‌ریش بپرواته که‌عبه‌وه باشتره‌؛ نه‌گه‌ر رێ نه‌که‌وت بپرواته مالی که‌عبه‌وه، بپرواته «حَجْرُ إِسْمَاعِيلَ» ه‌وه، چونکه‌ ئه‌ویش به‌شیکه‌ له‌ به‌یت.

سوننه‌ته‌ له‌ «ئاوی زه‌مزه‌» بخواته‌وه بۆ به‌ره‌که‌ت و به‌ نیازی شیفای له‌ ئازار، به‌تایبه‌تی له‌ نه‌خۆشی ئه‌خلاق‌ی ناشیرین؛ هه‌روا، سوننه‌ته‌ له‌ ئاوه‌که‌ی به‌هینته‌وه بۆ مالی خۆی.

زیاره‌تی مه‌رقه‌دی حه‌ززه‌ت ﷺ

سوننه‌ته‌ پاش ده‌رچوون له‌ مه‌ککه‌، بپروا بۆ مه‌دینه‌ی مونه‌ووهره‌ بۆ زیاره‌تی مه‌رقه‌دی حه‌ززه‌تی فه‌خری عه‌لم ﷺ. سوننه‌ته‌ نه‌وه‌که‌سه‌ی به‌نیازی زیاره‌ت ئه‌پروا بۆ

مه‌دینه، له ریگه‌دا سه‌لاوات زۆر بدا له دیداری پیغه‌مبه‌ر ﷺ؛ له پیش شه‌وشدا که بگاته مه‌دینه، خوئی بشوا و به‌رگی پاک له به‌رکا؛ که گه‌یشته مزگه‌وتی حه‌زرت، رووبکاته «رَوْضَة» - که به‌ینی مهرقه‌دی موباره‌ک و مینه‌ره - و دوو رکات نوژی «تَحِيَّةُ الْمَسْجِدِ» بکا له تهنیشتی مینه‌ره‌وه، جا بیته بو نزیکی مهرقه‌دی موباره‌ک و رووبکاته سه‌ری موباره‌کی پیغه‌مبه‌ر و پشت بکاته قیبله و ماوه‌ی چوارگه‌ز دوو راهه‌ستی و به‌ئده‌ب، سه‌لام بکا و بلی: «السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ» و به‌ئاره‌زووی خوئی، له‌ویادا سه‌لاوات بدا له خوا بیارپه‌ته‌وه بو خوئی و بو باقی موسولمانان، جا بگه‌رپه‌ته‌وه دوو له‌ویادا لای راستی شه‌هنده‌ی گه‌زیک و له‌ویادا سه‌لام بکا له «حه‌زرتی شه‌بو به‌کری سیددیق» - خوائی لای رازی بی - جا شه‌هنده‌ی گه‌زیک تر بیته دوو و سه‌لام بکا له «حه‌زرتی عومه‌ر» - خوائی لای رازی بی - جا بگه‌رپه‌ته‌وه بو شوینی یه‌که‌مجاری و له‌به‌ره‌و‌رووی حه‌زرتدا راهه‌ستی و له‌ویادا له‌خوا بیارپه‌ته‌وه، بلی: «خوایه! بو خاتری به‌ره‌که‌تی پیغه‌مبه‌ر ﷺ و بو خاتری خوشه‌ویستی شه‌و به‌لای تووه، ره‌حمم پی بفه‌رموو»؛ پاش شه‌وه، رووبکاته قیبله و دوو‌عی خیر بکا بو خوئی و بو موسولمانانی تر.

زۆر مه‌قسه‌ده ئینسان ناگای له‌وه‌بی که مه‌سافه‌ی شه‌سلی مزگه‌وتی پیغه‌مبه‌ر ﷺ کامه‌یه، بو نوژ تیا کردن. چونکه نوژیک له‌ویا شه‌هنده‌ی هه‌زار نوژی شه‌و به‌شه‌ی که زیاد کراوه له‌سه‌ر مزگه‌وته شه‌سلییه‌که، خیری هه‌یه. پیوسته زیاره‌ت‌که‌ر زۆر به‌ئده‌ب بی و پشت و سکی نه‌لکینی به‌په‌نجه‌ره‌ی مهرقه‌دی پیروزه‌وه و له‌دوره‌وه راهه‌ستی و له‌وماوه‌یه‌دا که وا له‌مه‌دینه‌ی مونه‌وه‌وه‌دا، خیر زۆر بکا به‌غهربان و داماوانی شه‌وی و دلیان عاجز نه‌کا و که ویستی له‌مه‌دینه‌ده‌رچی، بروا خوا حافیزی بکا له‌مزگه‌وت به‌دوو رکات نوژ، شه‌وجا بیته بو لای مهرقه‌د و سه‌لامی ته‌قدیم بکا وه‌که شه‌وه‌ل جار و له‌خوا بیارپه‌ته‌وه بو شه‌وه‌که چهند جاری تریش بوی ری بکه‌وی زیاره‌تی مه‌که‌که و مه‌دینه بکاته‌وه.

سوننه‌ته‌له‌وماوه‌دا که له‌مه‌دینه‌یه، بروا زیاره‌تی قه‌برستانی «جَنَّةُ الْبَقِيعِ» و زیاره‌تی قه‌بری شه‌و شه‌سحابه‌گه‌ورانه بکا که له‌وی دهن کراون و لای مهرقه‌ده‌کانیان له‌خوا

بپارته‌وه بو خۆی و بو موسولمانان، له به‌رته‌وه که نه و قه‌برستانه شوینی نه هلی تا‌عت و خوا په‌رستییه و شوینی وایش له ره‌حمه‌تی خواوه نزیکه و له‌وانه‌یه خوا دوعای ئینسانی تیدا قه‌بوول بکا.

سونه‌ته ئینسان زیاره‌تی مزگه‌وتی «قبا» بکا و برواته سه‌ر نه و بیره ئاوانه که چه‌زه‌ت ﷺ چوه‌ته سه‌ریان - به‌تاییه‌تی بیری «أریس» - و ده‌س نوژیان لی بگری و ئاویان لی بخواته‌وه. خوا به‌لوتفی خۆی ئەم زیاره‌تانه بکا به‌نسیمان و نه‌نجامان خیر بکا و ته‌وفیقمان بدا و ناخرمان به‌چاکه‌ بهینی.

باسی مه‌نع کردنی حاجی و عه‌مه‌ره‌که‌ر له‌ حه‌ج و عه‌مه‌ره و باسی فه‌وتانی حه‌ج و عه‌مه‌ره

هه‌رک‌ه‌س مه‌نع کرا له‌ ته‌واو کردنی حه‌ج یا عه‌مه‌ره، بۆی دروسته ئیحرامه‌که‌ی هه‌له‌وه‌شینیته‌وه، خواه حاجی بی یا عه‌مه‌ره‌که‌ر بی یا هه‌ردووکیان پیکه‌وه بکا، چونکه کاتیک که کافره‌کانی مه‌که‌مه‌نعی پیغه‌مه‌ره ﷺ و نه‌سحابه‌کانیان کرد له‌وه‌که‌ بچه‌ناو شاری مه‌که‌وه و عه‌مه‌ره‌که‌ن، خوا، ئەم ئایه‌ته‌ی نارد: ﴿فَإِنْ أُخْصِرْتُمْ، فَمَا اسْتَيْسَرَ مِنْ الْهَدْيِ﴾، یه‌عنی: «ئه‌گه‌ر مه‌نع کران له‌ ته‌واو کردنی عیباده‌ته‌که‌تان، نه‌وه‌ئه‌وه‌هه‌یوانانه سه‌ر بپرن که به‌دیاری هیناوتان له‌گه‌ل خوتان»؛ به‌لی، ئەگه‌ر له‌ سووره‌تی حه‌جا ئه‌یانزانی دوژمن ده‌رته‌چی و مه‌جالی حه‌ج کردنیان نه‌بی و له‌ سووره‌تی عه‌مه‌ره‌دا ئه‌یانزانی دوژمن پیش سی رۆژ دوور نه‌که‌ویته‌وه، نه‌وه‌دروست نییه ئیحرامه‌که‌یان بشکینن، چونکه قه‌زا کردنه‌وه‌ی حه‌ج و عه‌مه‌ره‌ ئه‌رکی زۆره و له‌به‌ر ناچاری نه‌بی، دروست نییه.

هه‌له‌وه‌شانده‌وه‌ی ئیحرام دروست نییه به‌هۆی نه‌خۆشییه‌وه مه‌گه‌ر کابرا له‌ وه‌ختی ئیحرام دابه‌ستنه‌که‌یدا به‌شه‌رتی گرتبی و وتبیتی: نییه‌تم هه‌یه ئیحرام دائه‌به‌ستم بو حه‌ج یا بو عه‌مه‌ره‌وه ئەگه‌ر نه‌خۆش که‌وتم، هه‌لی نه‌وه‌شینه‌وه؛ له‌م حاله‌دا، دروسته ئەگه‌ر نه‌خۆش که‌وت، ئیحرامه‌که‌ی تیک‌بدا. جا هه‌رک‌ه‌س «تَحَلُّلُی» کرد، یه‌عنی

ئیحرامە کە ی تیک دا، واجبە لە سەری حە یوانیک سەربەرپری لە و شوینە دا کە مەنعی تیا کراوە لە تەواو کردنی حج یا نەخۆش کە و تەووە تیا یا، خوا ئە و شوینە ئەرزى حەرەم بى یا نە؛ بەلى، ئە گەر ئەیتوانى بە ئاسانى حە یوانە کە رەوانە بکا بۆ مە ککە، ئەووە سوننە تە رەوانە ی بکا بۆ ئەوئى. ئەم ئیحرام تیکدانە، دیتە دى بە سەربەرپى حە یوانە کە لە گەل نىبە تى کردنە وە ی ئیحرامە کە یدا، هەروا دیتە دى بە سەرتاشین و موو کورت کردنە وە لە گەل نىبە تى باس کراودا؛ ئە گەر بۆیشى رى ئە کەوت حە یوان بکپرى، بە قىمە تى ئە و حە یوانە قووت بکپرى و بىدا بە هە ژاران. ئە گەر دەستى بە سەر ئە مە یشا نە رۆیشت لە جىاتى هەر مشتیک لە و قووتە رۆژى بە رۆژوو بى، لە هەر ولاتیکدا کە خۆى ئارەزووى لىبە؛ لە م سوورە تە دا، بۆى هە یە تە نھا بە نىبەت هینان ئیحرامە کە ی تیک بدا و لە پاش مانگى بە رۆژوو بى.

دروستە بۆ مىردى ژن ئیحرامى ژنە کە ی بکاتە وە لە حجى یا عەمرە ی سوننەت، ئە گەر لە کاتى ئیحرام دابەستە کە دا ئىجازە ی نە دابى، هەروە ها لە حج و عەمرە ی فەرزىشدا، ئە گەر ئىزنى نە دابى، چونکە حە قى رابواردن و لەزەت وەرگرتنى پىاو فەورىبە و حج و عەمرە ی فەرز لە سەر مۆلە تە؛ بەلى، ئە گەر دوکتۆرىکى ئە مینى شارەزا وتى: ئە و ژنە ناتوانى سالىکى تر حج یا عەمرە بکا، ئەووە مىردە کە ی حە قى ئەووە ی نىبە ئیحرامە کە ی پى هەلۆە شىنیتە وە؛ هەروە ها مىرد حە قى ئیحرام تیکدانى بە ژنە کە ی نىبە ئە گەر خۆى ئىزنى ئیحرام دابەستە کە ی دابى، یا ژنە کە بچووک بى و بۆ ئەووە دەس نە دا مىردە کە ی بچیتە لای، یا خۆى نە دابى بە دەستە وە بۆ ئەووە مارە یى حازر وەر بگرى، یا کابرا خۆى لە گەل ژنە کە یدا ئیحرامى دابەستى...، هەروا لە گەلئى سوورە تى تریشدا.

ئە و حج و عەمرە یە کە بە زۆر مەنعى جى بە جى کردنیا بکرى، قەزا کردنە وە یان واجب نىبە، مە گەر لە سەر کە سیک کە پىشان لە ئەستۆیدا بووبن یا کە سى کە زووتر دەسە لاتى بووبى بیانکا و دواى خستبن، یا نەزرى کردبن لە سەر خۆى؛ جا ئە گەر فەرزە کە فەرزى کۆن بوو، ئەووە لە ئەستۆیا ئە مینى و ئە بى بىگپرتە وە. ئە گەر هەر ئە و سألە واجب بووبوو لە سەرى، ئە بى جارێکى تر توانای بى.

ئه‌گه‌ر كه سێك راوه‌ستانی عه‌ره‌فه‌ی له‌ ده‌س ده‌رچوو، واجبه‌ گورج ئیحرامه‌كه‌ی بكاته‌وه، چونكه‌ راوه‌ستانی عه‌ره‌فه‌ گه‌وره‌ترین پایه‌یه‌كه‌ی حه‌جه، كه‌ له‌ ده‌ستی ده‌رچوو و ئیحرامه‌كه‌ی تێك‌نه‌دا، ئه‌بێ به‌ ئیحرام له‌ غه‌یری وه‌ختی حه‌جدا؛ ئه‌م هه‌لوه‌شانده‌وه‌ی ئیحرامه، به‌ سێ شت ئه‌بێ؛

یه‌ كه‌م، ته‌وافی مائی كه‌عه‌؛

دوو هه‌م، راكردنی به‌ینی سه‌فا و مه‌روه‌؛

سێهه‌م، سه‌رتاشین یا موو قرتاندن.

واجبه‌ له‌سه‌ر ئه‌و كه‌سه‌ی كه‌ راوه‌ستانی عه‌ره‌فه‌ی له‌ ده‌س ده‌رچوو، حه‌یوانیك سه‌ربهری و حه‌جه‌كه‌ش قه‌زا بكاته‌وه، جا ئه‌گه‌ر حه‌جه‌ فه‌وتاوه‌ كه‌ سوننه‌ت بوو، ئه‌بێ ده‌س به‌جێ قه‌زای بكاته‌وه؛ ئه‌گه‌ر فه‌رز بوو، ئه‌وه‌ به‌پێی وه‌زعی پیش حه‌جه‌كه‌یه، ئاخۆ بێ مۆله‌ته‌ یا مۆله‌تی هه‌یه؛ وه‌ك وتمان، قه‌زای ئه‌م حه‌جه‌ فه‌وتاوه، به‌و شه‌رته‌ پێویسته‌ كه‌ به‌زۆر مه‌نعی نه‌كرابێ له‌ وه‌ستانی عه‌ره‌فه، له‌م حاڵه‌دا قه‌زای له‌سه‌ر نییه، چونكه‌ به‌ ئاره‌زووی خۆی ته‌ركی نه‌كردوو و حه‌جه‌ ناته‌واوه‌ كه‌ جینگای حه‌جیكه‌ی ته‌واوی بۆ ئه‌گرێته‌وه.

بزانن! ئه‌م خوێنه‌ كه‌ له‌ مه‌سه‌له‌ی فه‌وتانی وه‌ستانی عه‌ره‌فه‌دا، خوێنی ته‌رتیبه، وه‌ك خوێنی «تمتع» و «قران» و ته‌ركی ئیحرام دا به‌ستن له‌ میقاتدا و ته‌ركی ره‌جم كردنی شه‌یتان و ته‌ركی شه‌ومانه‌وه‌ له‌ موزده‌لیفه‌ و مینادا و ته‌ركی ته‌وافی مالاوایی له‌سه‌ر ئه‌وه‌ كه‌ به‌ واجبی دا بنیین؛ یه‌عنی ئه‌گه‌ر كابرا ده‌ستی به‌روا، ئه‌بێ مه‌رێك سه‌ربهری، ئه‌گه‌ر ده‌ستیشی نه‌روا، ئه‌بێ ده‌رۆژ به‌رۆژوو بێ، سێ رۆژی له‌ خاكی مه‌كه‌دا، ئه‌گه‌ر ئه‌و وه‌خته‌ قابیلی رۆژوو تیا گرتن بێ، به‌وره‌نگه‌ كه‌ كابرا له‌ پاش «أیام التشریق» له‌ مه‌كه‌دا بمینیته‌وه‌ و حه‌وت رۆژی له‌ پاش گه‌رانه‌وه‌ی بۆ ولاتی خۆی؛ ئه‌گه‌ر له‌وی بۆی ری نه‌كه‌وت، هه‌موو ده‌رۆژه‌ كه‌ له‌ ولاتی خۆیدا به‌رۆژوو بێ.

باسی قوربانی

قوربانی کردن، سوننه‌ته بۆ هه‌موو موسولمانیکی بالغ و عاقل و خاوه‌ن روشد و مالدار که نه و حه‌یوانی قوربانیه‌یه زیاد بئی له مه‌سره‌فی خۆی و نه‌وانه‌ی که مه‌سره‌فیان له‌سهریه‌تی بۆ شه‌و و روژی جه‌ژن و سنی روژه‌که‌ی پاش جه‌ژن و زیاد بئی له پۆشاک‌ی نه و وه‌رزهی که قوربانیه‌که‌ی تیا نه‌کری.

قوربانی‌که‌ر، نه‌گه‌ر ته‌نها بوو، نه‌وه قوربانیه‌که‌ی سوننه‌تی عه‌ینه؛ نه‌گه‌ر خاوه‌ن خه‌یزانیش بوو، نه‌وه سوننه‌تی کیفایه‌یه؛ که‌واته، نه‌گه‌ر که‌سیکی خاوه‌ن خه‌یزان قوربانی کرد، ئیتر داوای قوربانی له‌وان ناکری، له‌گه‌ل نه‌وه‌شدا که خه‌یره‌که‌ی هه‌ر بۆ خۆبه‌تی، مه‌گه‌ر نیازی بئی نه‌وانیش بکا به شه‌ریک له‌خه‌یره‌که‌یدا؛ هه‌رکامیش له نه‌ندامانی نه و خه‌یزانه قوربانی بۆ خۆی بکا، دروسته.

قوربانی، له مه‌زه‌به‌ی ئیمه‌دا سوننه‌ته و واجب نابئی، مه‌گه‌ر به‌وه که کابرا به ده‌م پێوستی بکا له‌سه‌ر خۆی، وه‌ک نه‌وه که بلیت: «له‌سه‌رم بئی نه‌م حه‌یوانه‌بکه‌م به قوربانی» یا: «له‌سه‌رم بئی حه‌یوانیک بکه‌م به‌قوربانی»، یا: «نه‌م حه‌یوانه قوربانیه» و مه‌به‌ستی واجب کردنی بی‌ت. نه‌ک هه‌ر خه‌به‌ر بدا له نیازی دلّی و بلی: نه‌مه‌وی نه‌م حه‌یوانه بکه‌م به قوربانی، قوربانی به‌وجۆره واجب نابئی له‌سه‌ر ئینسان، هه‌روا به‌وه‌ش واجب نابئی که به دلّ فه‌رزی بکا له‌سه‌ر خۆی.

هه‌ر حه‌یوانی که واجب کرابی بکری به قوربانی، ته‌سه‌رپوف تیاکردنی دروست نییه به فروشتن و به‌خشین و گوپینه‌وه. سوننه‌ته بۆ نه‌وه که‌سه‌ی نه‌یه‌وی قوربانی بکا، له ده‌ روژه‌ی مانگی قوربانان تا قوربانیه‌که‌ی نه‌کا، مووی سه‌ر و سمیل و پریش و نه‌ندامانی تری له‌شی لانه‌با و نینۆک نه‌کا؛ مه‌به‌ست له‌مه‌ نه‌وه‌یه ره‌حمه‌تی خوا بگا به هه‌موو له‌شیا.

کاتی سه‌ربرپینی قوربانی، ده‌ست پئی نه‌کا به هه‌تاوکه‌وتنی روژی جه‌ژن و تپه‌رپوونی ماوه‌ی دوو رکات نوپژ و دوو خوتبه [و] نه‌شمینیه‌وه تا روژ ئاوابوونی روژی سه‌هه‌می «أیام التشریق»، که تیکرا نه‌کاته چوار روژ: روژی جه‌ژن و سنی روژی

پاش جه ژن. سوننه تیشه نه گهر بزانی و بتوانی، خوئی حه یوانه که سه ربیری، نه گینا بیداته دهستی وه کیل و خوئی حازر بی له سه ری؛ جا نه گهر قوربانیه که ی سوننهت بو و خوئی سه ری بری، واجبه له کاتی سه برینه که یا نییه تی قوربانی لی بهینی؛ نه گهر وه کیل سه ری بری، نه بی خاوهن ماله که له و کاته داکه نه یدا به وه کیله که، یا له و کاته داکه وه کیله که ی سه ری نه بری، نییهت بهینی؛ ههروه ها، بۆیشی دروسته نییه ته که بداته دهستی وه کیله که و نه و نییهت بهینی، نه گهر مندالی بی ته میز و شیت و سه رخوش نه بی. نه گهر قوربانیه که واجب بو، یه عنی وه ختی خوئی حه یوانیکی دیاری نه زر کردبو و سه ری بری بو قوربانی، یا خود حه یوانیکی نامه علومی نه زر کردبو، به لام له پاشا مه علومی کردبو، یا به دهست جیای کردبو وه، نه وه له وه ختی سه ربیندا، نییه تی قوربانی سوننه ته و واجب نییه، له بهر قه ناعهت به وه که زو و نه زری کردوو و جیای کردوو ته وه یا دیاری کردوو؛ به هه ر حال، سوننه ته له کاتی سه ربینی حه یوانه که دا، «بسم الله» بکا و بیربکاته وه له گه وره یی خوا که نه م عیباده ته ی دانا وه.

نه و حه یوانه ی بو قوربانی دهس نه دا، وشتره و گایه و بزنه و مه ره؛ وشتری قوربانی، نه بی پنج سالی ته واو کردبی و که وتبیته سالی شه شه مه وه؛ گا و بزنیس نه بی دوو سالیان ته واو کردبی و که وتبته سالی سیه مه وه؛ مه ریش نه بی سالیکی ته واو کردبی و که وتبیته سالی دووه مه وه، یا خود بهر له ته واو بوونی سالی، دانی که وتبی؛ فه رقی نییه له حه یوانی قوربانیدا نی بری یا می، خه سراو بی یا نه.

وشتر و گا بو حه وت کهس به کار دین، خوا هه موو به شه کان قوربانی بن، یا خود به عزیزکیان قوربانی و نه و به عزه که یان که فارهت و فیدیه ی حه ج بی یا دیاری مه ککه (هدی) بی یا حه وتم بی؛ که واته، نه گهر به حه وت کهس گایه کیان کری و به شیکیان دانا بو قوربانی و به شیکی بو دیاری مه ککه و به شیکی بو فیدیه ی «تمتع» له حه جدا و به شیکی بو فیدیه ی ته رکی ئیحرام دابه ستن له میقاتدا و به شیکی بو فیدیه ی سه رتاشین و به شیکی بو حه وتم و وه کیلیک له جیاتی هه موویان به م نییه تانه سه ری بری، نه وه دروسته.

مەر و بزى بۇ يەك كەس بە كار دىن. حەيوانى بە حەسە ناتىر بۇ سەر بىرىن، وشترە، جا گا، جا مەر، جا بزى؛ بەلى، حەوت مەر، خىرى زۆرتىرە لە وشترىك و مەرىك، خىرى زۆرتىرە لە بەشىكى گايەك يا وشترىك. شەرتى ئەم حەيوانانە، ئەو يە عەبىي و ايان پىو نەبى كە گۆشتيان كەم بىك تەو؛ كەواتە، دروست نىيە سەر بىرىنى حەيوانى كوئىر: يا يەك چا، يا شەلىكى ديارى، يا لەر و لاواز، يا نەخوش، يا گەرۆل، يا شىت، يا حەيوانىك كە پارچە يەكى گويچكەي، يا دووگى، يا رانى برابى، يا حەيوانىك كە برىن بە لەشەو بەي، يا بالوو كە يەك زۆرى دەر كىر دىبى؛ ئەم حەيوانانە، بۇ قوربانى دەس نادەن.

دروستە سەر بىرىنى حەيوانى كۆل و شاخ شكاو، ئەگەر زەرەرى لە گۆشتى نەدابى، يا حەيوانى كە دانى شكاىي يا دانى كەوتىي، مەگەر دانى ئەو نەندە كەوتىي كە لەوەر و ژيانى زەرەرى پى گەشتىي؛ ھەر و ھا، زەرەرى نىيە قەلەشانى گويچكە و كون بوونى، ئەگەر گۆشتى لانە بردىي و برىنى كەمىك لە ئەترافى دووگى، وەكوو عادەتە بۇ ئەو كە دووگە كەي زل بىي، يا كەمىك لە رانى بەو شەرتە زۆر كەم بى؛ ھەر و ھا، عەبىي نىيە ئەگەر حەيوانە كە بە بى گوان يا بە بى كلك لەدايك بووبى، يا مەرى كە ھەر لە ئەساسا دووگى نەبووبى. حەيوانى ئاوس بۇ قوربانى ناشى، بەلام لاي «ابو مخرمة» و «سّمهودي» و ھەندىكى تر، دروستە بەو شەرتە بەو ئاوس بوونە لاواز نەبووبى؛ تەقلىدى ئەمانەش دروستە. ئەگەر حەيوانىكى نەزر كىر دىبو بۇ قوربانى، واجبە لەسەرى لە وەختى قوربانى كىر دنا سەرى بىرى؛ ئەگەر لەپىش داھاتنى ئەو وەختە دا حەيوانە كە فەوتا، ھىچ واجب نايى لەسەرى، بەلام ئەگەر خۆي فەوتاندى، ياخود لە پاش داھاتنى وەخت و تواناي سەر بىرىن فەوتا، ئەو واجبە بە قىمەتە كەي حەيوانىك بىرى وەك ئەو حەيوانە و لە وەختا سەرى بىرى. ئەگەر واجبە كە واجبى «ذمة» بوو و لە پاشا ديارى كىر د و لە پىش وەختا فەوتا، ئەو ئەسلى واجبە كەي لەسەر ئەمىنى و ھەر زە لەسەرى حەيوانىكى وەك ئەو حەيوانە بىرى كە نەزرى كىر دوو و لەو وەختا سەرى بىرى. ئەگەر كەسنىك حەيوانىكى عەيدارى ھەرز كىر دىبو بۇ سەر بىرىن بۇ

قوربانى، ئەوۋە واجبە لە ۋەختى قوربانىدا سەرى بېرىۋى گۆشتە كەي بىدا بە خەلک، كە لە گەل ئەۋەش [دا] لە جىياتى قوربانى دانانىشى، چونكە قوربانى ئەبى بى عەيب بى؛ ئەگەر ئەم حەيوانە عەيبدارە بەر لە داھاتنى ۋەخت فەۋتا، ئەۋە ھىچى لە سەر نىيە؛ ئەگەر لە پاش ھاتنى ۋەختە كەي ۋە تواناى سەربىنى، فەۋتا، واجبە قىمەتە كەي بىدا بە حەيوانىك ۋە سەرى بېرى؛ جا ئەگەر بى عەيب بو، ئەۋە بۇ قوربانىش باشە، ئەگىنا ھەر واجبە گۆشتە كەي بىدا بە فەقىران.

ھەر قوربانىيەك كە سوننەت بى، دروستە خاۋەنە كەي تا دوۋبەشى - بەلكوۋ زىاترىشى - لى بخوا، بەلام باشتەر ئەۋەيە ھەموۋى بكا بە خىر، چەند پاروۋيە كى نەبى بۇ بەرە كەت بىخوات، ھەروا پىستە كەشى بە خىر بىدا بە فەقىر، دروستە خۇيشى بىكا بە شتىك سوۋدى لى ۋەربگرى؛ دروستە لە گۆشتى قوربانى سوننەت بىدا بە پىاۋى دەۋلە مەندىش بەلام دروست نىيە لى بفرۆشى؛ ھەروەھا، دروست نىيە پىستى قوربانىيە كە بىدا بە كرى سەربىنىيا يى بفرۆشى بە يە كىك. ھەر قوربانىيەك كە واجب بى، دروست نىيە نەخۆى ۋە نەيە كى كە نەفەقەى لە سەرىتە، لى بخۆن، دروست نىيە بەشى دەۋلە مەندىشى لى بىدا، بەلكوۋ ئەبى بىدا بە ۋە فەقىر ۋە مسكىنانە كە زە كاتىان بى ئەشى؛ بەلى، بەچكەى قوربانى واجب، دروستە خۆى ھەموۋ گۆشتە كەي بخوا، ھەروەھا دروستە شىر ۋە رۆنى داىكە كەشى بخوا تا ئەۋە ساتە كە سەرى ئەبىرى.

دروست نىيە يە كى لە مالى خۆى قوربانى بكا بۇ كە سىكى زىندوۋ، با بە ئىجازەى ئەۋە كە سەش بى، بەلام دروستە بە ۋە كالت قوربانى بۇ بكا بە ئىجازەى ئەۋە كە سە ۋە لە مالى ئەۋە كە سە؛ ھەروەھا، دروستە كە سىك لە مالى خۆى قوربانى بكا بۇ خۆى ۋە خەلكىش بكا بە شەرىكى خىرە كەي، ۋەك دروستە باوك قوربانى بكا ۋە مندالە كانى يا ژنە كەي بكا بە شەرىكى خىرى. دروست نىيە قوربانى كەردن بۇ مردوۋ بى ئەۋەى كە خۆى ۋە سىيەتى كەردىن؛ بەلى، ئەگەر ۋە سىيەتى كەردىن بۇ قوربانى ۋە مالى ھەبوۋ، واجبە لە مالى ئەۋە مردوۋە قوربانى بۇ بگرى؛ ئەگەر مالى نەبوۋ، يا مالى بو، بەلام كە سىك ۋىستى لە مالى خۆى قوربانى بۇ بكا، ئەۋە دروستە چونكە ۋە سىيەتى كەردوۋ؛ لەم

سورده ته داكه نه و كه سه له مالى خوى قوربانى كرد بۆ مردووه كه، دروست نيهه خوى له گۆشتى قوربانىيه كه بخوا، يا بيدا به دهوله مەند و به و كه سانه كه نه فه قه يان له سەر ئەم قوربانى كه ره يه. هەندى له عالمانى دين، لايان و ايه قوربانى كردن بۆ مردوو دروسته، با خويشى وه سيه تى نه كردبى؟ دروسته ئينسان به پيى ئەم فه رموده يه بجووليتته وه. هيج شوبهه نيهه له وه داكه دروسته ئينسان قوربانى بكا بۆ خوى و هه موو موسولمانانى زيندوو و مردوو له خيره كه يدا بكا به شەريك. هەر له سەر ئەساسى قوربانى كردن بۆ مردوو بووه ئىمام «موحه مەدى كورى ئيسحاق»، مامۆستاي «شيخى بوخارى» - خويان لى رازى بى - قوربانىيه كى زورى كردوو بۆ پيغه مبه ر ﷺ و خه تمى قورئانيشى بۆ كردوو؛ ههروه ها؛ عالمانى پيشوو گه لى قوربانى و خه تمى قورئان و حه سه ناتيان كردوو بۆ مردووى خويان و بۆ ئال و ئەسحابه ي پيغه مبه ر و موسولمانى مردوو؛ هيو و ايه ئەمانه هه موو قه بوول بن، چونكه خوا له پيغه مبه ران ئە گيړپتته وه كه داواى لى بوردنى گوناھى خويان و باوك و داىكيان و باقى موسولمانانيان كردوو له خواى ته عالا؛ ههروه ها خوا ته عريفى ئەو موسولمانانه ئە كا كه دوعاى عه فوى گوناھه ئە كه ن بۆ برا مردوو كه انيان؛ ئەمه، هه موو له بابە تى ره حم و فه زلى خودا يه و ثايه تى: ﴿وَأَنْ لَّيْسَ لِلْإِنْسَانِ إِلَّا مَا سَعَى﴾، باسى ئيستى حقا قى شه رعى ئينسان ئە كا له سەر ئوسوولى عه دآلت. خواى گه و ره به عه دآلت له گه لمان نه جووليتته وه، به لكوو به چاوى فه زل و ره حمه تى خوى ته ماشامان بكا.

باسى ئەو حەيوان و بالدارانەى گۆشتيان ئەخورى

ھەر حەيوانى لەئاوا بۆى، ۋە كوو ماسى، گۆشتى ھەلآلە و سەرپرېنى ناۋى، خوا لەسەر سوورەتى ماسى بىي يا نە و زىندوو بىي يا مردوو، ھەر بەو شەرئە كە بۆگەنى نە كىردى. ھەر حەيوانىكىش كە ھەر لە وشكىدا بۆى، يا لە وشكى و لە ئاۋىشا بۆى، ئەو ە يە كىكە لەم شەش جۆرە:

يە كەم: ئەو ەى فەرمان دراو ە كوشتنى، ۋەك دوۋپشك و مار و قەلە باچكە و كۆلارە، بە ھەموو سىنفيكىانەو؛ ئەمانە، ھەرمان و گۆشتيان ناخورى.
دوو ھەم: ھەر گيانلەبەرى كە بە قسەى دوكتورى باۋەرپىي كراۋ زەھرى بىي، ئەوانەش ھەرمان و گۆشتيان ناخورى.

سىھەم: ھەرچى وردە جانەو ەرى زەويە، ۋەك قۆلانچە و پەپولە و مېروولە و گل خۆركە و كرم و تەتەلەميران و زەردەۋالە و ھەنگ مېش؛ ئەمانەش، ھەموو سىنفيكىان ھەرمان.

چوارەم: ھەرچى دان قولاپ (كەلبە) ى بىي و ھىزى شكاندىنى نەچىرى بىي، ۋەك شىر و بەور و پلەنگ و بەراز و گورگ و سەگ و چەقەل و پشیلە؛ ئەمانەش، ھەموو يان بە ھەر رەنگى بن، ھەرمان و گۆشتيان ناخورى؛ ھەر ۋەھا و رچ و مەيمون و كەرگەدەنگ و وینەى ئەمانە.

پىنجمەم: ھەر بالدارى كە چنگى تىژ و نىنۆكى قولاپى و دەنووكى لارى بىي و راۋى پەلەو ەركا، ۋەك باز و شاھىن و ھەلۆ؛ ئەمانەش، ھەرمان.

شەشەم: ھەر حەيوانى كە بەعادەت بۆ سوارى بە كارى بەھىن، ۋەك ھىستەر و كەر و فىل و دوورەگى ئەمانە؛ ئەمانەش، ھەموو ھەرمان و تەنھا و شتر و ئەسپ و ماينيان لى جوى كراۋەتەو ە.

ھەيوان و بالدارى ھەلآل، ئەوانەن كە لە قورئان و ھەدىسا و تىراپى، گۆشتيان ھەلآلە، يا عالمانى دىن بە قىياس لەسەر ھەيوان و بالدارى ھەلآل و تىتيان ھەلآلە و

گۆشتى ئەخورى، ۋەك وشتەر وگا و بزىن و مەرچ مالى و چ كىوى، ھەرۋەھا، كەمتىار و كەرەكىوى و ئاسك و كەرۋىشك و رىپوى و دەلەك و چالەكە و سىمۆرە و ژىپۇك و كەلەشىپىر و مرىشك و ەلى شىش و قاز و قولەنگ و سۆنە و مراوى و پۆر و كەو و مېشەسى و ماسى گرە و ھەرچى چىنە بىكا، ۋەك كۆتەر و قومرى و بىبى سوو، بە ھەموو جۆرە كانپانەو و چۆلەكە بە ھەموو تەرحىكىيەو و سووچەر و قەلەرپەشەى ناو كشت و كال و رىشۆلە و ەينەمەل؛ ئەمانە، ھەموو ھەلەلن.

ھەر ھەيوانىك و ھەر بالداریك كە لە ئایەت و ھەدىسا ناوى نەھاتىپى و زانایانى دىنىش باسیان نە كەردىپى، ھوكمى ۋەك ئەو ھەيوان و بالداریە و اىەكە لە وینەى خوى بى و ناوى ھاتىپى يا باسى كرابى؛ ئەگەر وینەشى نەبوو، ئەو ئەگەر كەسانى تەبىئەت بەرز و دەس رۆشتوو بە باشیان ئەزانى، ھەلەلە، ئەگىنا ھەرامە. ھەر ھەيوانىك و ھەر بالداریك كە پەيدا بىپى لە دوو جۆر، يەكىكىان گۆشتى بخورى و ئەويان گۆشتى نەخورى، ئەویش ھەر ھەرامە. مردارەو ھەبوو ھەرامە، كوللە و ماسى نەبى؛ ھەرۋەھا ھەر پارچە بەك كە لە ھەيوانىكى زىندووى ھەلەل جىا كرابىتەو، ھەرامە. ھەموو خوينىكىش ھەرامە، مەگەر لەبەر ناچارى ۋەك دەرمان، يا ترسى گىان دەرچوون.

شەرتى ھەيوان سەرپەر و چۆنپەتى ھەيوان سەرپەرىن

شەرتى ھەيوان سەرپەر ئەو ھەيۋە موسولمان بى، يا لەو كىتابىيانە بى كە ژن لى خواستىيان ھەلەلە، ۋەك جوولەكە و گاۋر، بەو شەرتانەكە بەيان كراون؛ عالمە گەرەكان، فەرموويانە: جوولەكە و گاۋرى ئەم زەمانە، ئەو شەرتانەيان تىا نىبە و خواردنى گۆشتى سەرپراوى دەستى ئەوان، ھەلەل نىبە؛ كەواتە، ھەرامە خواردنى گۆشتى ھەيوانى كە بت پەرست و ھەيوان پەرست و ئاگر پەرست و كەسىكى لە دىن ھەلگەر او سەريان بىپى.

لە موسولمانانا، دروستە مندال و شىت و سەرخۆش و ژن ھەيوان سەرپەرىن، بەلام كەراھەتى ھەيە كوئىر سەرى بىپى.

حەيوانى ھەلّال، دوو بەشە؛ يەكەم: ئەو ھەيە لە بەردەستا بى؛ دوو ھەم: ئەو ھەيە لە بەردەستا نەبى، ۋەك حەيوانى كە كەوتىتە بىرە ۋە، يا راي كىر دىتتە جىگە يەك كە دەستى ئىنسانى بى نەگا؛ سەرپرېنى بەشى يەكەم، بە ۋە ئەبى بە شتىكى تىژ، غەبرى نىئوك و ددان، خواھ چەقۇبى يا پارچە شووشە يەك يابەردىكى تىژ يا قامىش و شتى ۋا، ھەموو قورقورچەكى كە ھەناسەى پىا دىت و ئەچى و ھەموو سوورچىكەى كە ئاۋ و خوار دەمەنى پىا دىت و ئەچى، بىررېن؛ ئەگەر يەك كەم لەم دوو شوپنە بەتە ۋاۋى نەبىررا، ئەو ھەيوانە كە مردار بوۋەتە ۋە؛ بەلى، ھەندى لە عالمانى دىن فرمويانە: ئەو گرى خىرەش كە لە نىزىكى بنى زمانە ۋە يە، بەشىكە لە قورقورچەكە ۋە ئەگەر حەيوان لە ۋايشا سەرپرېرى ھەر دروستە، ۋەك لە «تۇحفە» دا بەيان كراۋە. شەرتى ئەو حەيوانە كە سەر ئەبىرېرى، ئەو ھەيە لە كاتى سەرپرېنا گىيانى تىابى؛ جا ئەگەر حەيوانە كە نەخۇش بوۋ، ھەر ئەو ھەندە پىۋىستە كە گىيانى تىابى، ئەگەر ساغىش بوۋ، ئەبى گىيانىكى جى گرتوۋى تىابى كە نىشانە كەى ئەو ھەيە جم و جوۋل و پەلەپەلىكى بەھىزى بى، يا خوينى بازىرە قە بىستى، يا لە كاتى سەرپرېنىا دەنگ لە قورگى ۋە بىت و خوينە كەى بە عادەتى بىت و بىرۋات؛ كەۋاتە، دروستە سەرپرېنى حەيوانىك كە گورگ سكى دىرىبى، ھەرچەند رىخۋەلىشى دەرھاتى و لەۋانەبى لە پاش چەند دەقىقە يەكى تر بىرى. دروستە لە كاتى سەرپرېنا چەقۇ لە سەر مىلى حەيوانە كە لابهىت و گورج بىخەيتە ۋە سەرى، بەلام ئەگەر دەستى لە سەرپرېن ھەلگرت تا حەيوانە كە سارد بوۋە ۋە، ئەو جا چەقۇ كەى نايە ۋە لە مىلى و قورگى بىرى، ئەو ھەرامە.

سوننەتە لە كاتى سەرپرېنا، گاو مەر و بىزن راکىش رىن روۋە و قىبلە بەسەر لاي چەپدا و پى راستيان بەرەللا بىرى؛ ھەرۋەھا، سوننەتە ئەو كەسە كە حەيوانە كە سەرئەبىرى، چەقۇ كەى تىژ بكا و پىشانى حەيوانە كەى نەدا و لە كاتى سەرپرېنا، «بسم اللّٰه الرّحمن الرّحيم» بكا. ئەگەر و شتى سەرپرې لە خوار قورقورچەكە يە ۋە چەقۇ لى بىنى؛ بۇ گاو مەر و بىزىش، لەسەر قورقورچەكە يان داي بىنى؛ بەلى، باش ۋا يە كەمىك بەلای لاشە كە يانە ۋە بى، بۇ ئەو كە باش سەر بىررېن؛ ھەرۋەھا، بۇ مرىشك و پەلە ۋەر،

سوننەتە زمانیان دەرکیشتی و بیخاتە بەر دەنوکیان، بۆ ئەوەی زمانیان نەگەرێتەو، دواوە و قورقورچکەیان دانەپەرێ، کە ئەوەش ئەبێ بەهۆی مرداربوونەو، کەواتە، هەر حەیانێک بە شەرەقۆچ یا بە هەلدێران یا بە کەوتنە ناوچالێ مرد، یا بەردێکی زلی پیا درا و مرد، ئەو مردار بوو، ئەو و خواردنی حەرامە؛ هەر وەها، هەر پەلەو، ئەوێک کە ملی هەل بکێشێ.

بەشی دووهم - کە ئەو یە لە بەردەستا نەبێ - ئەو، لە جیاتی سەرپرینی، ئەو نەندە بەسە بریندار بکری بە شتیکی تیژی واکە ئەندامی بپری، خوا لە عاستی قورگیان بێ یا لە شوینیکی تریا؛ کە لە پاش ئەم بریندارکردنە مرد، وەک حەیانێ سەرپر او وایە وگۆشتی حەلāl، لە بەر ئەو کە لەو زیاتر مەیدان و مەجال نییە. هەر لە حوکمی سەرپرین دایە ئەمە کە: کە سێک بازێک یا سەگێکی تەعلیم دراوی بپێ و بینێرێتە سەر نەچیرێکی وەک بزەنە کیوی و کەرویشک و کۆتر و شتی وا و بیگری، بەو شەرەتە کە ئەو نەندە مەشقی کردبێ بە قسە ی خاوەنە کە ی بر او و بگەرێتەو و بوەستی و ئینسان لە و باوەرە دا بێ کە هەرگیز لە فرمانی خاوەنە کە ی دەرناچی، کە نەچیرە کەشی گرت، هیچی لێ نەخوا تا ئە یگە یە نیتە بەردەستی کابرای راوچی یا ئەو پێی ئەگات؛ جا ئەگەر راوچی کە بەزیندوو یی پیاگە یشت، ئەبێ سەری بپری، ئەگیناگرتنە کە ی لە جیتی سەرپرینە کە یە تی و خواردنی حەلāl؛ ئەو نەندە هە یە ئەگەر بە سەگ گیرابوو، ئەبێ جینگە دەمی سەگە کە گلاو بکری.

حەرامە؛ راوکردن بە تەنگ و گوللە، چونکە حەیانە کە ئەسووتینێ و زیاتر وایە تا کابرای راوچی پێی ئەگا، گیانی دەر ئەچی؛ هەر وەها، عەزاب دانی گیانلە بەر بە ناگر دروست نییە؛ هەر نەچیرێک بە زەبری گوللە مردبێ، خواردنی حەرامە، هەرچەند نووکی گوللە کە یشت تیژی بێ، چونکە تەنها بە تیژی گوللە کە نەمردوو، بە لکوو هیژی ناگرە کەشی لە گەلە، بە دەلیلی ئەو کە ئەگەر زەمیە کی تیژی بکە ی بە سەردلی حەیانیکا یا بە سەریا، ئەو نەندە زوو نامری کە بە گوللە ئەمری؛ بەلام ئەگەر ئەو نەچیرە ی کە بە گوللە راوکراوە، نەمرد تا راوچی کە گە یشتە سەری و سەری بری، ئەو خواردنی حەلāl.

بزائن! ھەرچى بە تاقي كوردنەوہ يا بە قسەى دوو دوكتورى باوہر پى كراو زىانى بىي
 بۆلەشى ئىنسان، ئەوہ خواردىنى ھەرامە، وەك گۆل و خۆلەمىش و دار و بەرد و گۆوگىيائى
 زىان بەخش؛ ھەر وەھا، ھەرامە خواردىنى ھەرچى كە ئىنسان گىژ و سەرخۆش بكا،
 وەك بەنگ و تريك و ھەموو جۆرە عەرەقەك،...، ئەوانەيان كە تەرپن، پىسېشن. ھەرچى
 كە زىانى بۆ دىن و گىيان و نامووس و عەقل و مال بىي، ھەرامە.

ھەندى بابە تى جىاجيا لەبارەى منالەوہ

منال كە لەدايك بوو، سوننەتە پاش ئەوہى كە پىچرايەوہ، بانگ بدرى بە گوئى
 راستيا و قامەت بخوئىرى بە گوئى چەپيا و سوورەتى «قل ھو اللھ» و «إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ فِي
 لَيْلَةِ الْقَدْرِ» و ئايەتى «إِنِّي أَعِيدُهَا بِكَ وَ ذُرِّيَّتَهَا مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ» بەسەريا
 بخوئىرىتەوہ، خواھ نىر بى يا مى، بەخورمايش يا بەشېرىنيەكى تر مەلاشووى شىرىن
 بكرى؛ لە روژى ھەوتەمى لەدايك بوونىشيا، مووى سەرى بتاشرى و بكىشرى بە
 ئالتون يا بە زيودا و ئەو ئالتونە يا ئەو زيوہ بدرى بە فەقىر و ھەژار و لەپاشا ناويكى
 باشى لى بىرى؛ گەورەترىن ناو، ئەوہ يە باسى بەندەيى خواى تيا بى، وەكوو «عبداللھ،
 عبدالرحمن، عبدالقادر»، يا ھەمد و سەناى تيا بى، وەك «محمد، احمد، محمود»؛
 ھەر لەم روژى ھەوتەمەيدا، «عَقِيْقَةُ» (ھەوتەمى) بۆ بكرى؛ ھەوتەم، برىتيبە لە دوو مەپ
 يا مەرىك يا بزنىك كە لە ئاداب و شەرتا وەك ھەيوانى قوربانى وابى؛ ھەر وەھا، دروستە
 بە ھەوتەمەكى و شترىك يا گايەك ھەوتەمى بۆ بكرى؛ سوننەتە ئەم ھەيوانى ھەوتەمە بە
 كولاوى بدرى بە خەلك و لەكاتى كولاندنەكە يا شىرىنى تىكەل بکەن و ئىسقاھەكانى
 نەشكىن؛ رانىكىش لەو ھەيوانى ھەوتەمە بدرى بەو ژنە يا ئەو ژنانە كە مامانىي
 منالەكەيان كرددووہ؛ وەختى دروست بوونى ئەم ھەوتەمە؛ لە روژى لەدايك بوونى وەوہ يەتى
 تاكاتى بالغ بوونى؛ تا ئەو وەختە ھەوتەم لەسەر باوكە، ئەگەر ئەو دەستى نەروئىشت،
 لەسەر دايكە، بەو شەرتە كە دەستى بروا.

ئەگەر منالىك ھەوتەمى بۆ نەكرا و مرد، سوننەتە كە نافەوتى و لەپاش مردنىش ھەر
 سوننەتە بۆى بکەن، چونكە بەيانى سەبر شوكرى خواى تيا بە كە لەپاش مردنىش ئەو

خه‌تانه‌ی نافه‌وتینن؛ له حه‌دیسى پیرۆزا هه‌یه: «هه‌ر منالی حه‌وتمی بۆ بکری، له رۆژى قیامه‌تا تکا ته‌کا بۆ باوک و دایکى و ئاویان بۆ ته‌هینی»؛ دروسته‌ خاوه‌ن مال و منال و میوان، له‌م گۆشتى حه‌وتمه‌ بخۆن، وه‌ک له‌ قوربانى سوننه‌ت ته‌خۆن.

ته‌گه‌ر مناله‌که‌ له‌ توانایا بوو، سوننه‌ته‌ له‌ رۆژى حه‌وتهمى پاش له‌ دایک بوونیا خه‌ته‌نه‌ی بکه‌ن؛ ته‌گه‌ر لاواز و بى‌ تاقه‌تیش بوو، ته‌بى‌ دواى بخه‌ن تا خۆى ته‌گرى. خه‌ته‌نه‌ کردنى نیرینه‌ واجبه‌ و ته‌بى‌ ته‌و چه‌رمه‌ی که‌ وه‌ک به‌رگ وایه‌ به‌سه‌ر زه‌که‌ریه‌وه، بېرپن؛ هه‌روه‌ها، خه‌ته‌نه‌ کردنى مېینه‌ش واجبه‌ و ته‌بى‌ ته‌و گۆشته‌ زیاده‌یه‌ی که‌ به‌م‌به‌ر و ته‌وبه‌رى فه‌رجیه‌وه به‌رزه‌بووه‌ته‌وه‌ بېرپن؛ هه‌ندى له‌ زانایانى ئایینى، فه‌رموویانه‌: خه‌ته‌نه‌ کردنى ئافره‌ت سوننه‌ته‌. خه‌ته‌نه‌ کردن، په‌یره‌ویکه‌ له‌ دینى حه‌زرتى ئیبراهیمه‌وه به‌ جى‌ماوه‌ و ئیسلا می‌ش له‌سه‌رى رۆیشتووه‌ و یه‌کیکه‌ له‌ وه‌ده‌ ره‌وشته‌ی که‌ حه‌زرتى ئیبراهیم دایناون؛ ته‌وره‌وشته‌کانى تریش، ته‌مانه‌ن: لادانى مووى سه‌ر به‌م‌لاو به‌ولادا، قرتاندى مووى سمیل، سیواک کردن، ئاواردن له‌ ده‌م و لووت، نینۆک کردن، لابردنى مووى به‌ر و بن‌بال، خۆپاک کردنه‌وه‌ له‌ پىسى.

– له‌ باره‌ی ده‌عوته‌ كردنه‌وه

سوننه‌ته‌ چیشته‌ لى‌نان و بانگ کردنى موسولمانان له‌ چه‌ند حاله‌تا:

یه‌که‌م: له‌ دایک بوونى منال؛

دووه‌م: حه‌وته‌ به‌سه‌رچوونى؛

سێهه‌م: خه‌ته‌نه‌ کردنى کور، به‌لام بۆ خه‌ته‌نه‌ کردنى کچ ته‌نها ده‌عوته‌ کردنى ژنان

سوننه‌ته‌؛

چواره‌م: ته‌واو کردنى خویندى قورئانى پیرۆز یا کتیبى دین؛

پینجه‌م: هاتنه‌وه‌ له‌ سه‌فه‌رى دوور؛

شه‌شه‌م: ژن ماره‌ کردن و به‌شوودان؛

هه‌وته‌م: گواسته‌وه‌ی ژن؛

هه شته م: ته واو کردنی کردنه وهی خانوو؛

نو هه م: له بهر دو ستایه تی، یا بو ره زامه ندیی خوای ته علا.

هه ره کهس بانگ کرا بو نان خواردن له یه کئی له م مونا سه به تانه دا، سوننه ته پروا، ته نهها

له مه سه له ی ژن گواسته نه وه دا نه بی که واجبه، به چه ند شهرت؛

یه که م: بانگ کهر و بانگ کرا و موسولمان بن؛ نه گه ر بانگ که ره که کافر بی، یا بانگ

کرا وه کان کافریان تیا بی، نه وه بو بانگ کراوی موسولمان نه واجبه و نه سوننه ته پروا

بو سه ر نه وه ده عوه ته، هه ر چه ند دروسته - به لکو و سوننه ته - موسولمان ده عوه تی کافر ی

«نه هلی زیممه» بکا، نه گه ر ئومیدی نه وه ی بی که موسولمان بی یا خود دراوسی بی،

یا خزمایه تی له گه لیا هه بی، مه سلله چه تیکی شهرعی له بانگ کردنه که یا بی؛

دوو هه م: کابرای بانگ کهر ته سه روفی له و خورا که دا دروست بی، به م ره نگه

خاوه ن مال بی و مندال و شییت و سه فیه نه بی؛

سیه هه م: نه وه یه کابرا فاسیقیکی وا نه بی نه م ده عوه ته ی هه ر بو شورته و به رچاوی

بی؛

چوار هه م: نه وه یه قه بوول کردنی نه وه ده عوه ته نه بی به هوی شتیکی حه رام، وه ک

خه لوته کردن له گه ل ژنیکی نامه حه رم؛

پینجه م: نه وه یه ده عوه ته که ی گشتی بی، یه عنی تاییه تی نه بی بو ده وله مه ندان؛

شه شه م: نه وه یه له ده عوه ته که دا نه م بانگ کرا وه دیاری کرابی به قسه یا به ناردنی

کاغه زیک یا پیاویک یا منالیکی خاوه ن ته میزی وا که دروی نه کرد بی لای نه م شه خسه

به جو ری که قدر و ئیعتباری فه وتا بی؛

حه وته م: نه وه یه پیشان که سیکی تری وا بانگی نه کرد بی که قه بوول کردنی

ده عوه ته که ی پیویست بی؛

هه شته م: نه وه یه ده عوه ته که ی له بهر ترس یا له بهر مه به ستیکی ناشه رعی نه بی؛

نو هه م: نه وه یه له و مه جلیسه دا که سیکی وا نه بی که نه م شه خسه پی نار ه حه ت بی،

یا ها ور پیه تی کردنی، شتیکی ناشیرین بی؛

ده‌هه‌م: ئەوه‌یه له و مه‌جلیسه‌دا ئیشیکێ حه‌رام یا وه‌زعیکێ حه‌رامی وا نه‌بێ که به‌ رو‌یشتنی ئەم لانه‌چیی؛

یازده‌هه‌م: ئەوه‌یه که ده‌عوه‌تی شایي ژن گواسته‌وه، له روژی یه‌که‌مدا بێ و ده‌عوه‌تی غه‌یری شایي یا روژی یه‌که‌م یا روژی دووه‌م بێ؛ ئە‌گه‌ر یه‌کێ له‌م مانیعانه‌ هه‌بوو، نه‌قه‌بوولی بۆ ده‌عوه‌تی ژن گواسته‌وه‌ و اجبه‌ و نه‌بو ئە‌م و شیوه‌کانی تر سوننه‌ته؛ له‌ سووره‌تیکیشا ئە‌م شه‌رتانه‌ هاتنه‌دی، ئە‌وه‌ به‌هۆی روژووه‌وه‌ قه‌بوولی ده‌عوه‌ته‌که‌ په‌کی ناکه‌وی، به‌لکوو بپروا و هیچ نه‌خوا؛ به‌لێ، ئە‌گه‌ر شت نه‌خواردن له‌سه‌ر دلێ کابرای بانگه‌رگران بوو، ئە‌وه‌ شکاندنی روژووه‌که‌ خیری زۆرت‌ره‌ ئە‌گه‌ر روژووی سوننه‌ت بێ.

له باره‌ی شایي و میوانییه‌وه

له شایي ژن هی‌نان و خه‌ته‌نه‌ سوورانا، دروسته‌ ئینسان شه‌کر و نوقل و پاره‌ و شتی‌وا هه‌لدا به‌سه‌ر خه‌لکا و چینی‌ه‌ویشی‌هه‌لآله، به‌لام ته‌رك کردنی باشتره؛ که‌راهه‌تی هه‌یه‌ که‌سیک به‌ داوین ئە‌و شته‌ بگه‌رێته‌وه‌ که‌ هه‌لآله‌دری به‌ ئاسمانا، به‌لام هه‌رکه‌س گه‌رتیه‌وه، یا شتیکی‌ راخست و هه‌لداوه‌که‌ی که‌وته‌سه‌ر، ئە‌بێ به‌ مولکی؛ ئە‌گه‌ر که‌وته‌ کۆشی، بێ ئە‌وه‌ی خۆی کۆشی بۆ گه‌رتیه‌وه، نابێ به‌ مالی، به‌لام بۆ ئە‌م ره‌واتره‌ له‌ یه‌کیکی‌تر؛ که‌واته، ئە‌گه‌ر که‌سیک له‌ باوه‌شی هه‌لگه‌رت دروسته‌ و هه‌لآله‌ بۆی؛ به‌م پێیه‌ ئە‌گه‌ر ئە‌م که‌سه‌ هه‌لسا و شته‌که‌ له‌ کۆشی‌ دا‌که‌وت و که‌سیکی‌ تر هه‌لی‌گه‌رت، ئە‌بێ به‌ مالی ئە‌و. دروسته‌ بۆ که‌سیک که‌ میوان بێ و نانی بۆ به‌ینن، به‌ بێ قسه‌ی‌ خاوه‌ن مال ئە‌و نانه‌ بخوا، مه‌گه‌ر له‌ کاتی‌کا که‌ خاوه‌ن مال‌ه‌ که‌ چاوه‌روانی‌ یه‌کیکی‌ تر بێ، ئە‌وه‌ له‌م کاته‌دا ئە‌بێ ئە‌م میوانه‌ خۆی‌ بگه‌رێ تا ئە‌و که‌سه‌یش دیت، یا خاوه‌ن مال‌ ئیجازه‌ی‌ نان خواردنی‌ بدا. دروست نییه‌ میوان ته‌سه‌رپوف بکا له‌و ته‌عامه‌دا که‌ دانراوه‌ له‌ به‌رده‌میا به‌ غه‌یری خواردنی‌ خۆی؛ که‌واته، دروست نییه‌ به‌شی‌ سوال‌که‌ری‌ لێ‌ بدا، یا لێ‌ بکاته‌ به‌رده‌می‌ پشيله، مه‌گه‌ر لای‌ وایی‌ خاوه‌ن مال‌ه‌ که‌ رازییه؛ به‌لام دروسته‌ بۆ میوان پاروو بگه‌رێ بۆ

هاورپیکانی، مه گەر نهوعی خواردنه کان جیاجیا بن، ئەوه لهو حاله دا بۆی دروست نییه. ئەگەر بیشزانێی خاوهن مال رازییه، هەر پتویسته عه دالهت و ئینسافی ببێی له گهڵ براده ره کانی و ئەوهنده هه ل بگری که بهشی خۆیه تی، یا براده ره کانی پیتی رازی بن. سوننه ته هه رکهس له بهرده می خۆیه وه بخوا، مه گەر له میوه دا، ئەوه دروسته به عادهت دهست بهری بۆ بهرده می یه کیکی تر. حه رامه ئینسان بکه و پته دوا ی میوانی خه لک و به بی بانگ کردن بچی بۆسه ر ده عوه تی خه لک، مه گەر دلنیا بی له وه که خاوهن ماله که رازییه به چوونه که ی؛ هه روه ها، دروست نییه ئینسان شتی کهس بخوا یا ته سه روف له که م و زۆری مالی خه لکا بکا، مه گەر له و باوه رده دا بی که وا ئەو که سه رازییه. حه رامه ئینسان به بی پرس بچیته مالی خه لکه وه مادام لای وانه بی ئەو که سه رازییه؛ که واته ئەگەر ویستی بچیته مالی که وه، ئەبی له پیشا بدا له ده رگا و داوا ی ئیجازه بکا، به تاییه تی له و کاتانه دا که کاتی حه سانه وه ی خیزانن.

– له باره ی مه جلیسی مه ولوودنامه و میعراج نامه خویندنه وه وه

مه جلیس گرتن بۆ خویندنه وه ی مه ولوودنامه و میعراج نامه به مونسه به تی یادی له دایک بوونی حه زره ت ﷺ و چوونیه وه بۆ میعراج، له بیدعه تی حه سه نه یه؛ یه عنی سوننه ت نییه و پاش زه مانێ حه زره ت دامه زراوه بۆ یادکر نه وه ی ئەوزاعی پیغه مبه ر ﷺ؛ جا ئەگەر ئەم مه جلیسانه به ئەده ب بوون و بی شه رعییان تیا نه بوو وه ک تیکه ل بوونی ژن و پیاوی نامه حه ره م، ئەوه دروسته و خیری زۆره، به تاییه تی ئەگەر خوارده مه نی تیا بی بۆ فه قیران؛ ئەم جو ره مه جلیسانه تا به ئەده بتر راگیرین، هیشتا که مه؛ باش وایه له و مه جلیسانه دا، به پیتی روژ و وه زعی ئەوانه ی کو بوونه ته وه، قسه بکری له باره ی کردار و گو فتاری پیغه مبه ره وه ﷺ؛ ئەگەر چه ند خه تییک هه لسنه وه قسه بکن، ئەوه قازانجی زۆر تره له وه که هه موو سالیک قسه کانی سالانی پیشوو دووباره بکری نه وه؛ ئەم جو ره مه جلیسانه، فرسه تن بۆ ئەوه ی قسه ی باشیان تیا بکری بۆ موسولمانان، چ له باره ی دین و چ له باره ی مه سلّه حه تی دنیایی موسولمانانه وه.

- له باره ی چۆنیه تی راگرتنی له ش و جل و بهرگه وه

سوننه ته ئینسان ئه وه نده ی پتویست بی، مووی سه ری چه ور بکا بو ئه وه ی سه ری به پاکی رابگری، له کاتی نووستنیشا چاوی به کل بریژی و مووی سپیی سه ر و ریشی به رهنگیکی سوور یا زهرد رهنگ بکا بو تازه بوونه وه یان، به لام حه رامه به رهنگی ره ش رهنگیان بکا، مه گه ر له کاتی شهردا له گه ل دوژمنان، ئه وه له و کاته دا دروسته. که راهه تی هه یه تاشینی مووی ریش، له سه ر فه رمووده ی ئیمامی غه زالی و «شیخ الاسلام قاضی زکریا» و «ابن حجر» له توحفه دا؛ له سه ر فه رمووده ی غهیری ئه مانیش، حه رامه؛ به لام سوننه ته به رسمیل کردن ئه وه نده که سوورایی لیوی پیاو به ته واوی ده ربکه وی؛ ههروه ها، دروسته قرتاندنی مووی سمیل، هه تا وه کوو ئه گه ر ئه وه نده ش که می بکا ته وه یه کیک و ابزانی تاشراوه. دروسته مووی سه ر نه تاشی و به شی بکا به م لا و به ولای سه ریا. دروستیشه بیتاشی؛ حه زه رت ﷺ، جار به جار سه ری تاشیوه و جار جاریش هیشتویه تیه وه؛ که واته، تاشین و نه تاشین، هه ردووکیان سوننه تن؛ به لی، ئه گه ر به هو ی نه تاشینه وه رشک و مؤریان بداته سه ری که سیلک و مه نمی ته رپوونی بنی مووه کان بکات له کاتی خو شووردنا، ئه وه واجبه چاره یه کی بکا، خوا به ده رمان یا به تاشین، ئه گینا غوسلی دانامه زری و هه میشه ئه و ئینسانه به له ش پیسییه وه ئه مینتته وه و نو یژی دانامه زری. سوننه ته ژن هه موو ئه سبابیکی جوانی و پاکی به کار بهیننی بو گیانی و بو جل و بهرگی و خه نه و وسمه و ده رمانی تر به کار بهیننی، مه گه ر له کاتیکا که میردی مر دبی و هیشتا «عده» ی به سه ر نه چوو بی به منال بوون - ئه گه ر دوو گیان بی - یا به تیپه رپوونی چوار مانگ و ده شه و - ئه گه ر سکی خالی بی - له م ماوه یه دا، هه موو ئه سبابیکی خو جوان کردن حه رامه بو ژن، مه گه ر له بهر نه خو شی و ناچاری.

واجبه هه موو ئینسانیکی بالغ و عاقل ته ماشای پاکی جل و بهرگ و له ش و نوین و قاپ و قاچاغ و خو ارده مه نی خو ی بکا و له هه موو وه ختیکا سه ری ئاو و قاپی خو ارده مه نی وا دابپوشی که پس نه بن؛ زور قیمه تیش دابنی بو راگرتنی پاکی خو ی و ئیشیکی وانه کا که هاوری و هاو کاسه ی، دلیان لی بیه شیت.

هه‌ندیك ئادابی كۆمه‌لایه‌تی

سوننه‌تیکی گه‌وره‌یه ئینسان هه‌میشه رووخۆش و قسه‌خۆش بئی به‌رامبه‌ر به‌ خه‌لك، به‌ تایه‌تی ئه‌گه‌ر ئه‌و ئینسانه‌ گه‌وره‌ی كۆمه‌لیك، یا مامۆستای چه‌ند قوتابیه‌ك بئی، بۆ ئه‌وه‌ كه‌ سوودی زۆر بئی بۆیان و ته‌ریزی لئی نه‌كه‌ن؛ هه‌روه‌ها، سوننه‌ته‌ ئینسان قه‌در و پایه‌ی هه‌ركه‌س به‌قه‌ده‌ر خۆی رابگرئ و قسه‌ له‌گه‌ل هه‌ركه‌س به‌ گوێره‌ی عه‌قلی ئه‌وه‌كه‌سه‌ بكا و هه‌روه‌كه‌وه‌ قسه‌ ئه‌كا، قسه‌یش وه‌ربگرئ و ده‌مه‌قاله‌ و موجاده‌له‌ نه‌كا، هه‌رچه‌ند حه‌قیقش لای ئه‌م بئی. سوننه‌ته‌ سه‌لام بكا له‌گه‌وره‌ و بچووك، ناسراو و نه‌ناسراو؛ سه‌لام كردن بۆیه‌ك كه‌س، سوننه‌تی عه‌ینه‌ و بۆ كۆمه‌ل، سوننه‌تی كیفایه‌یه؛ جواب دانه‌وه‌كه‌شی بۆیه‌ك كه‌س، فه‌رزی عه‌ینه‌ و بۆ كۆمه‌لیك، فه‌رزی كیفایه‌یه، هه‌رچه‌ند ئه‌وه‌كه‌سه‌ش كه‌ سه‌لامه‌كه‌ ئه‌كا كافرئ ئه‌هلی «ذمه‌» بئی؛ جوابی سه‌لام پێویسته‌ كه‌ لیمه‌ی «علیک» ی تیایی؛ سه‌لام كردن له‌ كافر سوننه‌ت نییه‌، هه‌روه‌ها له‌ پیاوی خراب، مادام ترسی فیتنه‌ی ئه‌و پیاو خرابه‌مان نه‌بئی؛ سه‌لام كردن سوننه‌ت نییه‌ له‌ ژنی جوان ئه‌گه‌ر به‌ته‌نها بوو، هه‌رواله‌ كه‌سیك له‌ نوێژا بئی، یا خه‌ریکی خواردن یا بانگ‌دان یا قامه‌ت كردن یا خوتبه‌ خویندنه‌وه‌ بئی، جوابیشیان واجب نییه‌؛ سوننه‌ته‌ ئه‌و كه‌سه‌كه‌ جواب ئه‌داته‌وه‌، جوابه‌كه‌ی له‌ سه‌لامه‌كه‌ جوانتر بئی، یاخود ئه‌وه‌نده‌ی ئه‌و بئی؛ هه‌روه‌ها سوننه‌ته‌ ئینسان كاتیک كه‌ مه‌جلیسیك به‌جئ ئه‌هیلئ، سه‌لام له‌ دانیشتوو‌ه‌كان بکاته‌وه‌.

سوننه‌ته‌ له‌ کاتی به‌یه‌ك گه‌یشتن دا بچووك، سه‌لام بكا له‌گه‌وره‌ و سوار له‌ پیاده‌ و، رییوار له‌ راوه‌ستاو و دانیشتوو و راکشاو و كه‌م له‌ زۆر؛ پێچه‌وانه‌ی ئه‌مانه‌ش كه‌ راهه‌تی نییه‌. ئه‌گه‌ر یه‌كئ كه‌سیکی كرد به‌ وه‌کیل بۆگه‌ یاندنی سه‌لامیک و له‌فزی سه‌لامه‌كه‌شی پێ‌وت و ئه‌ویش قه‌بوولی كرد، واجبه‌ بیگه‌یه‌نی؛ كابرایی سه‌لام بۆ نیر‌راویش واجبه‌ جوابی بداته‌وه‌ و باشرین جومله‌ی جواب ئه‌وه‌یه‌ كه‌ بلی: «علینا و علیك و علیه‌ السّلام»؛ هه‌ركاتیک كه‌سیك چووه‌ شوینیکی چۆله‌وه‌، سوننه‌ته‌ بلیت: «السّلامُ عَلینا

وَعَلَىٰ عِبَادِ اللَّهِ الصَّالِحِينَ» و لە پاش ھەستان لە مەجلیس، سوننەتە بلیت: «سُبْحَانَ رَبِّكَ رَبِّ الْعِزَّةِ عَمَّا يَصِفُونَ وَ سَلَامٌ عَلَى الْمُرْسَلِينَ، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ». الحمد لله، لى بوومەو لە دانانى بەرگى يە كەمى كىبى «شەرىعەتى ئىسلام بە پىي پەپرەوى ئىمامى شافىعى - خىواى لى رازى بى -» لە عەسرى رۆزى دووشەممە رىكەوتى رۆزى عەرەفە (۹ى ذى الحجة) ى سالى ۱۳۷۸ى ھىجرى، بەرامبەرى ۱۴ى حوزەيرانى ۱۹۵۹ [ى زاینى] لە حوجرەى دەرس و تنەو ەى خۆمدا لە تەكیەى تالەبانى لە كەركوك. خوا یارمەتیم بدا بۆ تەواو كردنى بەرگەكانى تریشى، بەنیازی خزمەت كردنى ئاینى پیرۆزى ئىسلام و كۆمەلى موسولمانان.

سه رچاوه كانى ئەم كتيبه

- (١) تحفة المحتاج، في شرح المنهاج، لابن حجر الهيتمي؛
 - (٢) فتح الوهاب، في شرح منهج الطلاب، للقاضي زكريا الأنصاري؛
 - (٣) حاشية الشيخ سليمان الجمل على شرح المنهج؛
 - (٤) الحواشي المدنية، للشيخ سليمان الكردي المدني؛
 - (٥) إعانة الطالبين، للشيخ أبي بكر شطا البكري؛
 - (٦) بؤلة الطالبين، لمفتي الديار الحضرية؛
- هه ركهس شوبهه له بابه تيكي ئەم كتيبه بكا، بگه ريته وه سه ر ئەم كتيبانه ي ناومان نووسيون؛ جا ئە گه ره له يه كي ئيمه ي بؤ ده ركهوت، ناگادارمان بكا و لييمان بيووري، چونكه كهس له سه هو خالي نيه.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

شہریعہ تی ئیسلام (۲)

شەریعەتی ئیسلام

بە پێی پەیرهوی نیمامی شافعی
- خۆی ئی رازی بی -

دانراوی:

مەلا عەبدولکەریمی مودەررپریس

«بەرگی دووهەم»



بلاوکردنەوهی کوردستان و پەرته و بهیان

ناواخن

۹ باسی کرپن و فروشتن
۱۹ باسی سوود (ربا)
۲۳ باسی هه ندى موعامه له که نه هیان لى کراوه
۲۷ باسی فروشتنى شتى تیکه ل له حه لال و حه رام
۲۹ باسی په شیمان بوونه وه له مه جلیسدا
۳۰ باسی شه رت کردنى په شیمان بوونه وه
۳۲ باسی په شیمان بوونه وه به هوى ده رکه وتنى عه بیکی پیشووه وه
۳۸ باسی نه و عه بیانیه ی که به فروفتلی فروشیار په بدا بوون
۴۰ باسی مالى فروشراو به رله وه ی که کرپار وه رى بگرئ
۴۳ باسی وه رگرتنى مالى فروشراو
۴۵ باسی به ده سته وه دانى مالى فروشراو و نرخه که ی
 باسی به ره و پروو کردنه وه (تولیه) و هاوبه ش کردن (اشراك) و فروشتنه وه به قازانج (مُرابَحَة) و
۴۶ فروشتنه وه به زیان (مَحَاطَة)
۴۹ باسی فروشتنى «أصول»
۵۵ باسی فروشتنى سه مهر
۵۸ باسی یه که نه که وتنى فروشیار و کرپار
۶۲ باسی سه له م
۶۸ باسی گورینه وه ی مالى سه له م تیاکراو و هه ندى ورده بابه تى تر
۶۹ باسی قه رزدان
۷۳ باسی ره هن

- ۸۰ باسى ھەندىك حوكمى رەھن و مالى رەھن كراو .
- ۸۳ باسى فەوتانى مالى رەھن كراو .
- ۸۴ باسى يەك نەكەوتنى قسەى رەھن كەرورەھن وەرگر لەگەل چەند بابەتتىكى تر .
- ۸۵ باسى ئەوۋەكە مالى مردوو لە رەھنى حەقى خواو ئادەمىزادا بى .
- ۸۷ باسى جاردانى لات كەوتن (تفليس) .
- ۹۰ باسى ئەحوالى قازى نىسبەت بە مالى لات كەوتوو .
- ۹۱ باسى پەشىمان بوونەوۋەى كەسىك مالىكى فروشتىبى بە لاتىك .
- ۹۷ باسى نەھىشتى تەسەرپوف كىردنى كەسىك لە مالى خۇيدا (حجر) .
- ۱۰۲ باسى كار بە دەست (ولى امر) ى منال .
- ۱۰۵ باسى رىك كەوتن (صلح) .
- ۱۰۸ باسى كۆبوونەوۋە لەسەر حوقوقى تىكەل .
- ۱۱۶ باسى حەوالە .
- ۱۱۸ باسى زامنى .
- ۱۲۲ باسى كەفالت .
- ۱۲۶ باسى شەراكەت .
- ۱۲۹ باسى ۋە كالت .
- ۱۳۳ ھەندىك لە حوكمە كانى ۋە كىل .
- ۱۳۵ باسى ھەندىك حوكمى ۋە كالت .
- ۱۳۹ ھەندىك [ى تر] لە حوكمە كانى ۋە كالت .
- ۱۴۳ باسى پى لىنان (إقرار) .
- ۱۴۵ باسى سىغەى پى لىنان (إقرار) .
- ۱۴۵ ھەندىك لە شەرتە كانى پى لىنان .
- ۱۴۷ باسى ھەندىك پى لىنان (إقرار) .
- ۱۵۱ باسى ئىقرار كىردن بە نەسەب .
- ۱۵۳ باسى خواستن (عارية) .
- ۱۶۱ باسى ھەندى حوكمى «عارية» .
- ۱۶۵ باسى زەوت كىردن (غَضَب) .

- ۱۷۵ باسی یه ك نه كه وتنی قسه ی خاوه ن مأل و زهوت كه ر.
- ۱۷۵ و هه ندئ ورده بابه تی تر.
- ۱۷۸ باسی هه ندئ حوكمی زهوت كردن و زهوت كراو.
- ۱۸۴ باسی «شُفْعَة».
- ۱۸۹ باسی به ده لئ ئه و به شه كه به شوفعه وهرئه گیرئ و هه ندئ بابه تی تر.
- ۱۹۶ باسی قازانج به شه راکهت (قراض).
- ۲۰۲ باسی هه لئوه شاننده وه ی قازانج به شه راکهت و هه ندئ حوكمی تر.
- ۲۰۵ باسی باخه وانی «مُسَاقَاة».
- ۲۰۵ باسی «مُخَابَرَة» و «مُزَارَعَة».
- ۲۰۷ باسی هه ندئ لك له حوكمه كانی باخه وانی.
- ۲۱۰ باسی به كری دان (اجارة).
- ۲۱۶ باسی ئه و كه لكانه ی كه به كری دانیان دروسته یا دروست نییه.
- ۲۱۹ باسی هه ندئ حوكمی به كری دان.
- ۲۲۰ باسی ئه و ماوه یه كه كه لكی مألئ به كری دراوی تیا دیاری ئه كری.
- ۲۲۰ و باسی ئه مانه تی كرتچی و هه ندئ شتی تر.
- ۲۲۶ باسی هه لئوه شاننده وه ی به كری دان.
- ۲۲۹ باسی «جَعَالَة».
- ۲۳۳ باسی ئاوه دان كردنه وه ی وئرانه (إِحْيَاءُ الْمَوَات).
- ۲۳۹ باسی هه ندئ قازانجی تئكه ل.
- ۲۴۰ باسی كان و كانی و چه م و بیرو كارئز.
- ۲۴۴ باسی ئه وه كه چۆن نه چیر ئه بی به مولك.
- ۲۴۷ باسی هه لگرتنی شتی داكه وتوو «لُقْطَة».
- ۲۴۸ باسی مألئ هه لگیراوه كه.
- ۲۵۲ باسی مندألئ فرئندراو.
- ۲۵۳ باسی موسولمانه تی و كافرئی منأل.
- ۲۵۴ باسی مألئ ئه مانهت (ودیعه).
- ۲۶۳ باسی دابه ش كردنی ده سكه وتی موسولمانان (فئی ۵).

- ۲۶۸ باسی مائی تالانی کافران (غَنیمَة)
 ۲۷۰ باسی وه‌قف
 ۲۷۷ باسی کۆ‌کردنه‌وه‌ورنک‌خستن (جَمْع و تَرْتِیب) له‌وه‌قفدا.
 ۲۸۰ باسی مولکییه‌تی گه‌ردنی ماله‌وه‌قف کراوه‌که
 ۲۸۳ باسی سه‌ره‌رشتی که‌ری مائی وه‌قف‌کراو
 ۲۸۵ باسی به‌خشین (هِبَة)
 ۲۹۶ باسی نه‌زر کردن
 ۳۰۶ نه‌زر کردنی رو‌یشتن بۆ مائی که‌عه‌ی پیروز، به‌حه‌ج یا به‌عه‌مره
 ۳۰۹ سه‌رچاوه‌کانی ئەم‌کتیبه

باسی کرین و فروشتن

بۆ هاتنه دیی کرین و فروشتن، چوار شت پیوسته:

یه کهم، فروشیار؛ دووهه م، کرپار؛ سیهه م، فروشراو؛ چواره م، قسه یه که له بهینی فروشیار و کرپاردا که جی به جی کردنی نه و کرین و فروشتنه بگه یه نیت، یه عنی «صیغه».

پیوسته فروشیار و کرپار چهند شهرتیکیان تیا بیته دی:

(یه کهم)، نه وه ته «مُکَلَّف» بن، یه عنی بالغ و عاقل بن؛ که واته، مامه له ی مندال و شیته و بی هوش دانامه زری؛ به لام له کتیبی «بُغیة» دا هه یه که و «أَبُو فَضْل» گیراویه ته وه که زانایانی دین هه موو له و باوه ره دان دروسته مندال بنیرری بۆ کرین و فروشتنی نه و شتانه که زۆر به قیمه ت نه بن، وه که گوشت و روڤ و برنج و شه کر و چا و ورده شتی ناومال؛ که واته، دروسته ئینسانی بالغ و عاقل بۆ نه م جووره شتانه مامه له له گه ل مندالاً بکا و شتی بی بفرۆشی و لئی بکری؛

(دوووهه م)، نه وه یه خاوه ن روشد بن، یه عنی مه سله حه تی دین و دنیای خویمان

بفامن وه به و جووره ره فتار بکه ن.

بزائن! ئینسانیکی بالغ که نه زانین ئاخۆ روشدی هه یه یا نییه تی وه بالغیکی خاوه ن روشد که له پاشا ده سی کردبی به ئیسراف و دهس به ره لّایی، به لام هیشتا قازی مه نع ی موعامه له کردنی لی نه کردبی، به خاوه ن روشد دائه نرین و مامه له یان دروسته؛ به لام که سیك که به بی روشدی بالغ بووبی، یا خود به خاوه ن روشدی بالغ بووبی و پاشان که و تیبته دهس به ره لّایی و قازی حیجری نابیته سه ر و مه نع ی موعامه له ی لی کردبی، نه وه ته سه روفی دروست نییه.

(شهرتی سیهه م)، نه وه یه «مُخْتار» بن، یه عنی نه و موعامه له یه به مه یل و

ئاره زووی خویمان بکه ن نه که به زۆری که س، مه گه ره به زۆری شهرع، وه که نه وه که سیك

قه رزاری خه لک بی و قازی زۆری لی بکا هه ندیک له مالی خو ی بفرۆشی تا

قه رزه که یی لی بداته وه، نه وه دروسته و دائه مه زری.

بزائن! له بهشی موعامه له ی به زور دانانری ئه وه که یه کیئک مالی زهوت کرابی و به پاره نه بی، ماله که ی بو رزگار نه کری وه به ناچاری و ناحهزی دلی، هه ندی له مالی خوئی بفرۆشی بو ئه وه که پاره که ی بدا بو رزگار کردنی ماله زهوت کراوه که ی؛ ئه م شه خسه، با چه زیشی له و موعامه له یه نه بی، موعامه له که ی هه ر دائه مه زری. کپریار، ئه گه ر قورئان یا شتیکی وای کپی که قورئانی لی نووسرابی، ئه بی موسولمان بی وه ته نها دراو «سکة» له م حوکمه به ده ره؛ هه روه ها ئه گه ر چه ک یا شتیکی وای کپی که بو جه ننگ به کار به یئری له جه نگی کافرانا له گه ل موسولمانان، یا سوودی بو کافران هه بی، ئه وه ئه بی موسولمان بی، چونکه ئه گه ر موسولمان نه بی، موعامه له که ئه بی به یارمه تی دانی کافران بو فه وتانندن و زیان پی گه یانندی موسولمانان.

«صیغه»، بریتیه له «ایجاب» له لایه ن فرۆشیار و «قبول» له لایه ن کپریاره وه، هه تا وه کوو ئه گه ر باوکیئک ویستی مالی خوئی بفرۆشی به کورپیکی بچووی، ئه بی به ته نها خوئی ئه م ئیجاب و قه بو له ته واو بکا - مه سه لا - بلیت: وا ئه م ماله م فرۆشت به و کوره منداله م به ئه وه نده وه بو م قه بو ول کرد به وه؛ که وا ته، فرۆشتن به بی سیغه وه به ته نها پاره دان و مال وه رگرتن - که پی ئه لین «معاطاة» - دانامه زری؛ به لی، ئیمامی نه وه وی و گه لیئک له زانایانی شافیعی مه زهه ب، ئه و رایه یان لا په سه نده که فرۆشتن به شیوه ی «معاطاة»، یه عنی به بی سیغه، دائه مه زری له هه رشتیکا که وه ها کرابی به عاده ت تیایدا پاره که بدری و ماله که وه ربگیری و بیرپته وه، ئیتر ئه و شته ئه همیه تی هه بی یا نه بی؛ ئه مرو پیویسته ئیمه ته قلیدی ئه و زانایانه بکه ین و رازی بین به فه رمووده که یان تا ئه و شته ی ئه یکرین بی به مالی شه رعیمان و تووشی گونا ه نه بین؛ هه روه ها، ئیمامی غه زالی ئه و رایه ی په سه ند کردوه که وا دروسته ئینسان هه ر پیویستیه کی هه بی، ورده ورده وه ری بگری له مه عمیل و له ئاخری مانگا حیسابی له گه ل بکا، هه رچه ند له هه موو کاتیکیشا قیمه تی ئه و شته نه زانی که وه ری ئه گری، چونکه عاده ت دامه زراوه له سه ر ئه م جوړه مامه له یه و خه لک ناچارن بیکه ن.

«صیغه»، دوو جوړه: «صریح» و «کنایه»؛ سه ریخ، ئه وه یه جگه له فرۆشتن، مه عنایه کی تر هه لنه گری، وه ک فرۆشتن، کردن به مولک به پاره، کپین، وه رگرتن به پاره؛ هه ر له م

جوړه په نه‌وه که کابرای فروشیار بلئ: پیم به خشیت به‌وه‌نده، چونکه مادام ناوی قیمه‌تی هیناوه، فروشتنه و به‌خشین نییه؛ به‌لام دروست نییه بلئ لیم‌نزر کردی یا بوم‌حال‌ل کردی به‌وه‌نده، چونکه نزر کردن و حال‌ل کردن، ته‌بی به‌رام‌به‌ر به‌قیمت نه‌بن.

فروشتن، دائمه‌زری به «به‌لئ» کردنی کپ‌پاره که له پاش نه‌وه که فروشیار لئی پرسئ: «لئت کپ‌پیم به‌وه‌نده؟». وه به «به‌لئ» له لایه‌ن فروشیاره وه له پاش نه‌وه که کپ‌پار لئی پرسئ: «پیت فروشتم به‌وه‌نده؟». وه به «به‌لئ» له لایه‌ن هر دوو کیانه وه له کاتیکا شه‌خسینکی ناوبه‌ین له فروشیار پرسئ: «نم ماله‌ت فروشت به فلان‌که‌س به‌وه‌نده؟» وه گورج له کپ‌پار پیرسئ: «نم ماله‌ت لئ کپی به‌وه‌نده؟» وه له به‌شی دوو هه‌مه نه‌وه که فروشیار، بلئ به کپ‌پار: «نم ماله‌ت موباره‌ک بئ» یا: «وا برپارم دا بو تو بئ» یا: «خوا پیت بفروشی» یا: «خوا موباره کی بکا لئت»، وه گورج کپ‌پار پیرسئ: «وا وه‌رم‌گرت»، یا خود هر دوو کیان به نووسین، فروشتن و کپ‌پینه که بنوسن، یا به کیکیان بینوسئ و نه‌ویان به دم‌قه‌بوولی بکا؛ به‌لام له هه‌موو حاله‌تیکی فروشتن به کینایه‌دا، پیویسته فروشیار به نیازی مه‌عنای فروشتن قسه که بکا، یا نووسراوه که بنوسئ وه کپ‌پار پیرسئ، به نیازی کپ‌پین قسه که بکا یا نووسراوه که بنوسئ.

«صیغه»، چند شهرتیکی هه‌یه؛

[شهرتی] به‌که‌م، نه‌وه‌یه رووی مامه‌له که بکریته نه‌وه‌سه که قسه‌که‌ی له‌گه‌لدا نه‌کری، خواه ماله‌که بو‌خوی بکری یا له وه‌کاله‌تی که سیکه‌وه بیکری؛ که‌واته، دروست نییه فروشیار به وه‌کیلی کپ‌پار بلئ: «وا نم ماله‌م فروشت به‌وه‌سه‌ی که تو‌ی کردوه به وه‌کیل» وه نه‌ویش، بلئ: «وا قه‌بوولم کرد بو‌ی»؛ به‌لکوو پیویسته به سووره‌تی گفتوگو له‌گه‌ل وه‌کیله که‌دا، بلئ: «وا نم ماله‌م پئ فروشتی» و نه‌ویش، بلئ: «وا قه‌بوولم کرد»؛ به‌لئ، دروسته فروشیار، بلئ: «وا نم ماله‌م فروشت به فلان‌که‌س»، به‌عنی ناوی که‌سیک به‌ینئ که خوی له‌ویادا بئ و نه‌ویش، بلئ: «وا قه‌بوولم کرد». هه‌روه‌ها، دروسته باوکی مندالیک، بلئ: «وا نم ماله‌م فروشت به‌و منداله‌م» و هه‌ر خوی بو‌ی قه‌بوول بکا؛ به‌لام دروست نییه فروشتنه که بدریته پال نه‌ندامیکی له‌شی کپ‌پاره‌که، وه‌ک نه‌وه که بلئ: «نم ماله‌م فروشت به ده‌ستی تو» یا: «به‌سه‌ری تو»،...

شهرتی دووه‌م، ئەو‌یه ئەو سیغە‌ی فرۆشتنە، «مُعلَق» نەبێ، یە‌عنی نە‌بە‌سرابێ بە‌هیچە‌وه؛ کە‌واتە، دروست نییە فرۆشیار، بَلْی: «هەر رۆژی جە‌ژنی قوربان هات، ئە‌م ماله‌م فرۆشت بە‌تۆ»؛ بە‌لێ، ئە‌گەر بە‌سرابێ بە‌ئارە‌زووی ک‌ریارە‌وه، ئە‌وه دروستە، وە‌ک ئە‌وه کە‌ بَلْی: «وا ئە‌م ماله‌م فرۆشت بە‌تۆ بە‌ دە‌ دینار ئە‌گەر ئارە‌زوت ببێ»، ئە‌ویش بَلْی: «قە‌بوولم کرد»، چونکە ئە‌م جۆرە‌ قسە، وە‌ک بە‌یانی شتیکی رووداو وایە وە‌ ديارە ئە‌گەر ک‌ریارە‌ کە‌ ئارە‌زووی لێ نە‌بێ، ماله‌ کە‌ ناک‌ری.

شهرتی سێهەم، ئە‌وه‌یه کە ئە‌و فرۆشتنە، «مؤقت» نە‌بێ، یە‌عنی بۆ‌ وە‌ختیکی تایبە‌تی نە‌بێ؛ کە‌واتە، دروست نییە فرۆشیار بَلْی: «وا ئە‌م ماله‌م فرۆشت بە‌تۆ بۆ‌ ماوه‌ی ئە‌وه‌نده سال»؛ بە‌لکوو ئە‌گەر بیشلیت: «وا پیم فرۆشتی بۆ‌ ماوه‌ی عومرت»، ئە‌وه‌یش هەر بە‌تالە، چونکە وا ئە‌گە‌یه‌نی پاش مردنی ک‌ابرای ک‌ریار پە‌یوه‌ندی پێ‌وه‌ نە‌می‌نی و بە‌ میرات نە‌گەرێتە‌وه بۆ‌ میرات‌گرە‌کانی؛ ديارە ئە‌مە‌ش لە‌گە‌ڵ ئوسوولی ک‌رپین و فرۆشتندا نا‌گونجی.

شهرتی چوارە‌م، ئە‌وه‌یه کە لە‌ لایە‌ن ئە‌و‌کە‌سه‌وه کە‌ پێ‌ویستە‌ جواب بداتە‌وه، قسە‌یه‌کی وا نە‌کە‌وێتە‌ به‌ینی سیغە‌ی فرۆشتن و ک‌رپنە‌وه کە‌ پە‌یوه‌ندی بە‌ فرۆشتنە‌کە‌وه نە‌بێ.

شهرتی پینجە‌م، ئە‌وه‌یه بە‌ پێ‌ی عورف و عادە‌ت درێژی نە‌کە‌وێتە‌ به‌ینی قسە‌ی فرۆشیار و ک‌ریارە‌وه؛ ئە‌م درێژییە، دانراوه‌ بە‌ شە‌ش کە‌لیمە^۱؛ کە‌واتە، لە‌وه‌نده کە‌متر زیانی نییە.

شهرتی شە‌شە‌م، ئە‌وه‌یه ئە‌و‌کە‌سه‌یان کە لە‌ پێ‌شه‌وه قسە‌ ئە‌کا، ناوی قیمة‌تی ماله‌ کە‌ بیا؛ ئە‌گەر هات و ئە‌و ناوی نە‌برد [و] ک‌ابرای دووه‌م ناوی برد، ئە‌بێ ک‌ابرای یە‌کە‌م بە‌ دوایا بێتە‌وه و قیمة‌تە‌ کە‌ دیاری بکا؛ بە‌لێ، ئە‌گەر سیغە‌ی فرۆشتنە‌کە‌ کینایە‌ بوو، ئە‌وه دروستە هەر دوولا نرخە‌ کە لە‌ دلێانا بێ؛ کە‌واتە، ئە‌گەر فرۆشیار وتی: «ئە‌م ماله‌ موبارە‌کی تۆ بێ» وە‌ ک‌ریاریش، وتی: «وا وەر‌مگرت» و هەر دووکیان نیازی فرۆشتن و ک‌رپینان هە‌بێ و نرخیکی تایبە‌تیان لە‌ دلدا بێ، ئە‌وه دروستە.

۱. «باجووری» ئە‌م قسە‌یه‌ی کردووه لە‌ باسی ئە‌و شتانە‌دا کە‌ نوێ‌ بە‌تال ئە‌کە‌نە‌وه.

شهرتی حدوتهم، ئەوێه فرۆشیار و کرپار تا له مامهله که ئەبنهوه، لایقی مامهله کردن بن؛ کهواته، ئەگەر فرۆشیار قسهی خوێ تهواو کرد و له پیش وهلام دانهوهی کرپاردا شیت بوو، ئەوێه فرۆشته دانامهزری، ههچهند کرپار قه بوولیشی بکا. شهرتی ههشتم، ئەوێه ئەویان که دهستی کردوو به سیغه ی فرۆشته که، ههچ و تووه نه یگۆرێ تا ئەوی تریشیان قسهی خوێ تهواو ئەکا، چونکه ئەم جوابی ئەو ئەندازه قسهیه ئەداتهوه که ئەو له پیشا کردووێه تی؛ کهواته، ئەگەر یه که میان قسه که ی خوێ بگۆرێ، جوابی دووه میان نابهری به قسه که ی ئەووه و له فزی ههردوولا له یه که ئەچرپین.

شهرتی نۆهم، ئەوێه قسهی ههردوولایان ئەوێه ئاشکرایی هه رکه سینکی خاوهن گوی له لایانا بێ، گویی لی بێ.

شهرتی دههم، ئەوێه ئەو که سه که قسهی له گه لدا کراوه، خوێ جواب بداتهوه؛ کهواته، ئەگەر یه کیک قسه له گه ل یه کیک بکا وه وه کیلی ئەم یه که جواب بداتهوه، مامهله که دانامهزری.

شهرتی یازدههم، ئەوێه جوابه که ریکی قسهی یه که م که س بێ کهواته، دروست نییه فرۆشیار، بلی: «ئەم مالم بێ فرۆشتی به ده دینار» وه کرپار، بلی: «وا قه بوولم کرد به بیست دینار» یا خود بلی: «وا نیوهم قبول کرد به پینج دینار» یا «به ده دینار»، ههچهند که له م سووره ته دا قازانجی فرۆشیاره که شی تیا، له بهر ئەو که قسهی ههردوولایان وه که یه که نییه.

شهرتی دوازههم، ئەوێه ههردوولا معنای قسهی یه که تر بزائن. بزائن! ئیشارهت کردنی ئینسانی لال وه که قسهی زمان دار وایه؛ جا ئەگەر ئەو ئیشاره ته ئەوێه دیا ری بوو زیره که و که ودهن لی حالی ئەبوون، ئەو وه که له فزی سه ریح وایه وه ئەگەر هه ر ئینسانی زیره که تی ئەگه یشت، ئەو به کینایه دائه نری؛ وه له م کاته دا پنیسته به ئیشاره تیکی تر تیمان بگه یه نی که مه بهستی له ئیشاره تی یه که م مال فرۆشتن یا مال کرین بووه.

شهرتی سیانزه هم، نه وه به سیغه ی مامه له که تهر دید و دله راوکیی تیا نه بی؛ که واته، نه گره یه کیلک به یه ک سیغه، وتی: «وا ئه م مالمه یی فروشتی به ده دیناری نهخت یا به دوانزه دیناری قهرز»، نه ویش قه بوولی کرد، نه وه نه و مامه له یه به تاله، چ کابرای کرپار لایه کیان دیاری بکا یا ناوی هیچیان نه با، له بهر نه وه که سیغه ی فروشیاره که تهر دیدی تیا بووه؛ به لام نه گره نه م دوو جوړه موغامه له یه به جیاواز بکرین، وه ک نه وه که فروشیاره که هو قه یه ک چایی بفروشی به یه کیلک به دیناریکی حازر و هو قه یه کی تری پی بفروشی به دینارو روبعیلک به واده ی چهنه مانگیلک، نه وه دروسته، چونکه به پیی شرع، ره وایه ئینسان فخرق بخا له به یی موغامه له به حازر و به قهرزدا و نه م جوړه موغامه له یه به سوود دانانری و بهر نه و حه دیسه ی پیغه مبه ر ﷺ ناکه وی که فرموویه تی: «كُلُّ قَرْضٍ جَرٌّ مَنْفَعَةٌ فَهُوَ رِبَاءٌ»، چونکه نه و فرموده یه بو قهرزه و قهرز نه وه یه شتی بده ی به که سیلک له سهر بریاری نه وه که نه و که سه وینه ی نه و شته ت بداته وه، به لام نه م باسی ئیمه، باسی مال فروشته به پاره ی حازر، یا به واده و نه م دوو مه سه له یه جیان له یه ک.

«فروشراو» یش، واته نه و مالمه که نه فروشری، چهنه شهرتیکی هه یه:

شهرتی یه که م، نه وه یه نه و شته عینه که ی پاک بی؛ که واته، فروشتی سه گ و به راز و شهاب و ههر شتیکی ناوه کی که پیس بووی و قابیل نه بی پاک بیته وه دروست نییه، وه ک شیر و ماست و دو و روڼ و شتی واکه پیس بووی.

شهرتی دوو هه م، نه وه یه نه و شته له ذاتی خو یا قازانجیکسی شهرعی تیا بی، ههر چهنه له و شوینه شدا زور بی، وه ک ناو له قه راغ چه مدا و گل له ده شتا و به ردو دار له کیو و دارستاندا؛ که واته، فروشتی درونده ی بی خیر و میس و میرووله و قولانچه و شتی وا، دروست نییه، به لی، دروسته فروشتی هه نگی ناو پوره هه نگو کرمی ناوریشم به شوینی تاییه تی خو یه وه و فیل بو سواربوونی له جه نگداو مه یمون بو پاسه وانی و پشیله ی مالی و تاوس و بولبول و تووتی بو ئولفته گرتن به ره نگو و ده نگیانه وه؛ هه روه ها دروسته فروشتی زالو بو خوین هه لمترین و یووز و باز بو راو

پئی کردن. دروست نییه فروشتنی شتی زور بی قابیلهت، وهك دوو دهنگه گهنم؛ ههروه‌ها، دروست نییه فروشتنی شتی که قازانجه کهی شهرعی نه بی وهك ئه سبابی رابواردنی حه‌رام، وهك زورناو جووزله‌و تارو ته‌مووره‌و کاغزی یاری پئی کردن، چونکه ئه که لکه‌ی لیان وه‌رئه‌گیری، ناره‌وایه.

دروست نییه فروشتنی پارچه زه‌وییه‌ك که له هیچ‌لایه‌که‌وه ریگه‌ی هاتوچۆ بۆ کردنی نه بی، به‌وجۆره که هه‌موولایه‌کی مولکی خه‌لك بی؛ هه‌روه‌ها، یه‌ك هۆده له‌مالئیکا نه‌گه‌ر کابرای فروشیار له‌موعامه‌له‌که‌دا حه‌قی هاتوچۆ کردن له‌کریاره‌که بگری، به‌وجۆره که بلی: «وا ته‌نها ئه‌و هۆده‌یه‌م پئی فروشتی به‌بی ئه‌وه‌ی حه‌قی هاتوچۆ کردنت له‌مالئ منوه‌ه بی» و کریاره‌که‌یش قه‌بوولی بکا؛ به‌لئئ نه‌گه‌ر فروشیار له‌کاتی فروشتنی هۆده‌که‌دا باسی شتی وای نه‌کرد، نه‌وه‌ موعامه‌له‌که‌دائه‌مه‌زری و کریار حه‌قی هاتوچۆ کردن به‌سه‌ر مالئ فروشیاردا نه‌بی، چونکه قابیل نییه به‌بی ئه‌وه، قازانج له هۆده‌که وه‌ربگری وه‌له‌به‌ر نه‌وه، ئه‌و حه‌قه‌تایع نه‌بی به‌فروشتنی هۆده‌که.

دروسته‌که‌سیک نیوه‌یه‌کی دیاری نه‌کراوی خانوویه‌ك بفروشتی به‌نیوه‌یه‌کی دیاری نه‌کراوی خانوویه‌کی تر به‌نیازه‌که‌ ئه‌و نیوه‌ خانووه‌ی له‌ده‌س ده‌رنه‌چی، وه‌ك ئه‌وه‌که باوکی ئه‌و نیوه‌ خانووه‌ی پئی به‌خشیبی؛ لی‌ره‌دا، له‌به‌ر نه‌وه‌که باوکی هه‌میشه حه‌قی په‌شیمان بوونه‌وه‌و سه‌ندنه‌وه‌ی نیوه‌ خانووه‌که‌ی هه‌یه، ئه‌م نه‌توانی بیفروشتی به‌نیوه‌ خانوویه‌کی تر با دیاریش نه‌بی، چونکه له‌م حاله‌دا نیوه‌ خانووه‌که‌ی که باوکی پئی به‌خشی بوو، به‌ده‌سیه‌وه‌ نه‌ماوه، تا هه‌رگائیک که ئاره‌زووی بوو لئی وه‌ربگریته‌وه. هه‌روه‌ها دروسته‌ فروشتنی حه‌قی هاتوچۆ بۆ خانوویه‌ك یا به‌سه‌ربانیکا یا به‌ناو باخیکا؛ ئه‌مه، هه‌رچه‌ند مه‌نفعه‌ته‌ و نه‌بی به‌ئیجاره‌ وه‌ربگری، به‌لام فروشتنی بۆ هه‌میشه‌دائه‌مه‌زری و نه‌بی به‌مولکی کریاره‌که.

نه‌گه‌ر که‌سیک خانوویه‌ك یا باخچه‌یه‌کی خۆی فروشت به‌که‌سیکی تر وه‌ده‌ورو پستی فروشراوه‌که هه‌مووی هی فروشیاره‌که‌ خۆی بوو وه‌ناوی حه‌قی گوزه‌رکردنیان نه‌هینا بۆ ناو خانوو یا باخچه‌ فروشراوه‌که، یا وتیان کریار حه‌قی هاتوچۆی به‌هه‌موو

لایه کدا هه بی، ئەووه فرۆشتنه که دائه مەزری و کپیار حەقی هاتوچۆی بۆ ناو خانووه که یا باخچه که هه یه؛ ههروه ها دائه مەزری ئەگەر فرۆشیار حەقی هاتوچۆ لە لایه کسی دیارییه وه دانئێ بۆ کپیار؛ بەلام ئەگەر هەر وتی حەقی هاتوچۆ کردنی لە لایه که وه بی و لایه که ی دیاری نه کرد، ئەووه ئەو فرۆشتنه دانامەزری، چونکه ئەبێ به مایه ی ههراو ئاژاوه له نیوانی فرۆشیار و کپیاردا. ئەگەر که سیك باخیکی فرۆشت و ناوی حەقی ئاودانی باخه که ی نه هینا، ئەووه ههه باخه که فرۆشراوه وه ئەگەر به حەقی ئاودانه وه فرۆشتی، ئەووه دروسته و حەقی ئاودانیسی بهرئه که وی و ئەگەر نیوه ی باخه که ی فرۆشت به نیوه ی حەقی ئاودانییه وه، ئەووه یش ههه دروسته.

شهرتی سیهه می مالی فرۆشراو، ئەووه یه قابیل بێ ته سلیم بکری به کپیاره که ی؛ که واته، فرۆشتنی شتی گوم بوو، یا حە یوانی راکردوو، یا مالی داگیرکراو دروست نییه؛ به لئێ، دروسته فرۆشتنی مالی داگیرکراو به که سیك که بتوانئێ به بێ زه حمه تیکی زۆر بیسینئته وه له و که سه ی که داگیری کردوو و دروست نییه فرۆشتنی نیوه یه که ی دیاری کراو له قاپ و قاچاخی، یا شیرئ، یا خه نجهرئ، یا هۆده یه ک به جۆرئ که ئەگەر به ش بکری و به شی کپیاره که جیا بکریته وه، قیمة تی ئەو شته که م بیته وه؛ به لئێ، دروسته فرۆشتنی نیوه یه که ی دیاری نه کراو له و شتانه، جا ئەو جار به نۆبه به کار ئەهینرئین؛ ههروه ها دروسته فرۆشتنی نیوه یه که ی دیاری کراویان، ئەگەر ئەوه نده گه وره بن به به ش کردن و جیا کردنه وه ی به شه کانیا ن قیمة تیان که م نه بیته وه وه دروسته فرۆشتنی ئەندازه یه ک له پارچه قوماشیک، به و شهرته که قیمة تی ئەوی تری که م نه بیته وه.

دروست نییه فرۆشتنی شتی که حەقی که سیکی تری پێوه به سرا بئێ، جا حەقی خوا بئێ، وه ک ئاوئیک که غهیری ئەووه دهست نه که وی بۆ دهس نوئێ پئێ گرتن، یا حەقی ناده میزاد بئێ، وه ک پۆشاکئێ که لای بهرگدروو بئێ، چونکه بهرگدرووه که ئەتوانئێ نه یداته وه تاکرئێ دهسه که ی خۆی وهرئه گرئێ وه وه ک زه ویه ک که خاوه نه که ی دابئتی به که سیك کیلابئتی و ته ختی کردبئێ بۆ توو تیا داچاندن، ئەووه تا حەقی ئەو که سه نه درئێ و رازی نه کرئێ، دروست نییه خاوه نه که ی بیفرۆشنئێ، یا وه ک مالیکی رههن کراو لای

خاوهن قهرزیک، ئەوێ له پیش دهرهینانی ماله که له دهستی ئەو خاوهن قهرزه، یا به بی ئیزنی ئەو، دروست نییه بفروشری.

شهرتی چوارەم، ئەوێ به ئەو ماله که ئەیفروشی، مولکی تهواوی فروشیاره که بی؛ کهواته، مالی کپراو، له پیش وهگرتنیا نافروشری؛ ههروهها، مالی کهسیکی تر نافروشری به بی ئیزنی ئەو کهسه؛ بهلی ئەگەر مالی باوکی خوی فروشت و لای وابوو زیندوووه وه له پاشا، دهر کهوت باوکی له کاتی ئەو موعامه له یه دا له حه یاتا نه بووه، ئەوێ ئەو فروشتنه به دامهزراو دائه نری؛ جا ئەگەر هه موو ماله که به میرات ئەهاته وه بوخوی، ئەوێ هه رچی فروشتوووه دروست بووه وه ئەگەر میرات گری تری له گه ل بوو، ته نهها فروشتنی به شه میراته که ی خوی دائه مەزری و ئەوی تری به تاله.

شهرتی پینجەم، ئەوێ به ئەو ماله که ئەفروشری، مه علووم بی به چاو، له فروشتنی شتی له بهره ستدا. وه به سیفته، له فروشتنی به شیوه ی سه له م دا؛ کهواته، فروشتنی «یه کیك له دووشت»، دانامه زری ئەگەر فروشراوه که دیاری نه کری، وهك ئەوێ که فروشیاره که بلی: «وا یه کیك له دوو و لاخه م پی فروشتی»؛ ههروهها، شهرته ئەو شته ی ماله که ی پی ئەفروشری، مه علووم بی یا به چاو، یا به ئەندازه و سیفته؛ کهواته، ئەگەر که سیك شتیکی فروشت به سهنگی فلانه بهرد له ئالتون، یا به پری فلانه هۆده له گه نم، ئەوێ ئەو فروشتنه دانامه زری؛ بهلی، ئەگەر فروشتی به پری گونیه یهك له گه نم و مه علووم بوو ئەو گونیه یه چهنه ئەگری، ئەوێ ئەو فروشتنه دائه مەزری؛ ههروهها، ئەگەر ئەندازه ی قورسی بهره که مه علووم بوو، وهك هۆقه و نیو هۆقه، ئەوێ هه ر دروسته. وه دروست نییه فروشتنی شتیك به ده دینارو دره م، ئەگەر دیاری نه کری دیناره کان چهنه دو دره مه کان چهنه ن؛ ههروهها، دروست نییه، بلی: «ئەو ماله م پی فروشتی به و نرخه که فلان کهس ئەسپه که ی خوی پی فروشتوووه»، مادام نه زانری نرخ ی ئەسپه که ی ئەو کابرا چهنه بووه. دروسته فروشتنی قزناخیك له خه رمانیک، خواه بزانیری خه رمانه که چهنه قزناخه یا نه؛ ههروهها، دروسته فروشتنی خه رمانیک له سه ر حیسابی قزناخی به وه نه، هه ر چهنه دی لی ده ربچی.

ئەگەر كەسىك بەشىكى ھەبوو لە مالىكا و ويستى بىفرۇشى، ئەگەر ئەو بەشە لاي خۇي و مال كپە كە مەعلووم بوو، ئەو فرۇشتى دروستە، ئەگىنا دروست نىيە تا دەرئەكەوى چەندە؛ بەلى، كاپرا ئەتوانى ئەو بەشە نادىارىيەى خۇي نەزر بكا لە كەسىك و ئەويش ئەندازە يەك پارە نەزر بكا لەو؛ ئەم جۆرە نەزر كىردنە، رىگايە بۆ تەسلىم كىردنى ھەرچى كە فرۇشتى دروست نەبى، وەك مالى لە بەر چاۋ نەبوو يا زەوت كراۋ، يا مالى كە عەينە كەى پىس بى، يا بە كارھىنانى حەرام بى، وەك لە پىشە وە باس كران؛ ھەر وەھا، رىگە يە كى تىرىش ھە يە بۆ فرۇشتى بەشى دىارى نە كراۋ، ئەو ەش، برىتييە لەو كە كاپرا ھەموو مالى موشترە كە كە بفرۇشى، بە بەشى خۇي و بەشە كەى ترە وە؛ ئەو ئەو فرۇشتە لە بەشە كەى خۇيدا دائەمەزرى و لە بەشە كەى ترە بە تالە، وەك گىپراۋ تەو ە لە «ققال» ەو ەو گەلىك لە زانىانى مەزھەبى شافىعى رايان لە سەرداۋە.

ئەگەر كەسىك بىرىك يا كارىزىك يا جۆگە يە كى فرۇشت بە كەسىك، ئەو ە ئەو فرۇشتە دروستە و ئاۋە كەشى داخلى ئەبى لە فرۇشتە كە دا وە ئەگەر فرۇشيار ناۋى ئاۋە كەشى برد، ئەبى ناۋى ئەو ئاۋەش بيا كە لە كاتى فرۇشتە كە دا لە ويا ھە يە، ئەگىنا موعامە لە كە دانامەزرى، چونكە ئەو ئاۋەى لە و كاتە دا لە ويا ھە يە ھى فرۇشيارە كە يە و تىكەلى ناۋى تازە ھاتوويش ئەبى كە ئەبى بە مولكى كپارە كە و بەھۆى ئەمە وە، مولكى كپارو فرۇشيار تىكەل بە يەك ئەبن و لە يەك جيا ناكرىنە وە.

ئەگەر كەسىك مالىكى فرۇشت بە درەم يا قران يا دىنار، وە لە و لاتە دا يەك جۆر لە و نەختانە ھەبوو، ئەو فرۇشتە كە دائەمەزرى وە ئەگەر دوو جۆرى ھەبوو، وەك گە و رە و بچووك، ساغ و مەخشوش، لەم سوورە تە دا ئەگەر يەك لە و دوو جۆرە زۆرتىر باۋ بوو، ئەو ەمەل ئە كرىتە سەر ئەويانە كە باوترە وە ئەگەر ھەردوو جۆرە كە وەك يەك مامەلەيان پى ئە كراۋ قىمە تىشيان وەك يەك و ابوو، ئەو فرۇشتە كە دائەمەزرى و بە ئارەزوۋى كاپراى فرۇشيارە كام نەختيان وەرئە گرى؛ بەلام ئەگەر لە قىمە تا فەرقيان ھەبوو، پىستە فرۇشيار جۆرىكىان دىارى بكاۋ ناۋى بيا، ئەگىنا فرۇشتە كە بە تالە.

بزائن! ئەو چاۋ پى كەوتنەى كە پىۋىستە بۇ ئەو مائەى ئەفرۆشرى، بى پىى مائە كە ئە گۆرى؛ - مەسەلا - لە فرۆشتنى كاغەزدا ھەردوۋروۋى كاغەزە كە تە ماشا ئە كرى، ۋە لە فرۆشتنى خانوودا دىۋارو سەرمىچ ۋە ھەوش ۋە ھەيوان ۋە دالان سەىر ئە كرى، ۋە لە فرۆشتنى سەعاتدا، تە ماشاى ئە ۋە شىنەى ئە كرى كە بە بى لىك كرىنە ۋە دە ئە كەۋى؛ ئىتر تە ماشاى بناغەى خانوۋ ۋە ۋە مە كىنەى سەعات پىۋىست نىيە؛ جا ئە گەر ئە ۋە شتە كە ئە فرۆشرى بىنرابوۋ لە پىش فرۆشتنە كەيدا بە ماۋە ۋە كى ۋە كە بە عادت ئە ۋە شتەى تىا ئە گۆرى، ئە ۋە ئە ۋە دىتنە بەسە؛ ئە گىنا، پىۋىستە سەىر لە نوئ تە ماشاى بىكرىتە ۋە. تە ماشاى بە شىكى كە مى مائە فرۆشراۋە كە بەسە، ئە گەر بىى بە نمونە بۇ ئە ۋە كەى، ۋە كە شتىك لە فەردە گەنمىك؛ ھەروەھا، بەسە چاۋ پى كەوتنى پىستىك كە ھۆى پاراستنى ناۋە كەى بى، ۋە كە تۋىكلئى ھەنارو ھىكلە ۋە تۋىكلئى بىنە ۋە ۋەى گۋىز ۋە بادام ۋە شتى ۋا.

باسى سوود (ربا)

سوود لە عورفى شەرعدا، بىرىتىيە لە ۋە كە سىك مالىكى زىادە ۋە بىگرى لە موغامە لە ۋە كدا، بە بى ئە ۋەى لە بەرەبەرىا ھىچ كەيدا. سوود لە قەرزدا ئە بى ۋە لە كرىن ۋە فرۆشتندا؛ سوود لە قەرزدا دوۋ جۆرە؛ يە كەم، ئە ۋە يە - مەسەلا - دىنارىك بە ۋەى بە قەرز بە كە سىك بە دىنارىك ۋە درەمىك بە ۋادەى مانگىك؛ دوۋ ھەم، ئە ۋە يە دىنارىكى بە ۋەى بە دىنارىك ۋە درەمىك بە ۋادەى سالىك ۋە ئە گەر لە ئاخىرى سالىك كەدا ئە ۋەى قەرزە كە بداتە ۋە، مۆلەتى سالىكى تىر بە ۋەىت ۋە سوودە كەشى لە سەرىزاد بىكەى؛ لەم جۆرە يە ئە ۋەى كە لە پىش پەيدا بوۋنى ئىنى ئىسلامدا باۋ بوۋە، يە كىك قوماشىك يا خواردە مەنىيە كى فرۆشتوۋە بە يە كىكى تر بە دىنارىك بۇ ۋادەى سالىك ۋە لە ئاخىرى سالا ئە گەر پارە كەى ئە بوۋى، خاۋەن قەرزە كە ۋادە كەى بۇ درىژ كرىدوۋە تە ۋە ۋە سوودىكى لە سەرىزە كە داناۋە ۋە ھەموو سالى بىم جۆرەى كرىدوۋە تا كىبرا قەرزە كەى داۋە تە ۋە بە رامبەر بە شتىكى كەم، زىانىكى قورسى لى كە ۋە تە ۋە؛ ھەروەھا،

رى كەتتوۋە پارە يە كيان داۋە بە يە كىك بە قەرز بە وادە يەك و لە ئاخىرى وادە كەدا ئەگەر نە بىۋوبى قەرزە كە بداتەۋە، سوۋدە كە يان لەسەر زىاد كىردوۋە و وادە كە يشان بۆ زۆر كىردوۋە؛ ئەو سەردەمە، بەم جۆرە موغامەلە يە، و تراۋە: «رَبَا النَّسِيئَةِ».

سوۋد لە كىرەن و فرۆشتندا لە دوو شتا ھە يە؛ لە مالى نەختدا، وەك ئالتون و زىو و لە خواردە مەنىدا، وەك گەنم و برنج و رۆن و ميوە و گوشت و خوي و شتى وا؛ ئەم سوۋدە، سى جۆرە:

يە كەم، موغامەلە بە زىادە، وەك ئەۋە ئەنگوستىلە يە كى ئالتون كە سەنگە كە ي مسقائىك بى، بىدە ي بە مسقال و نيوىك ئالتون بە حازرى، يا دوو كىلوگەنمى قەندە ھارى بدە ي بە سى كىلوگەنمە زەرد كە بە حازرى؛

دوۋ ھەم، ئەۋە يە زىادە لە ناۋانە بى، بەلام لە موغامەلە كەدا وادە دانرى بۆ ۋەرگرتنى نىرخى فرۆشراۋە كە، وەك ئەۋە كە دە درەمى حازر بفرۆشرى بە دە درەمى تا سەرى مانگ؛

سىھەم، ئەۋە يە نە زىادە لە مامەلە كەدا ھە بى و نە وادە يش دانىن بۆ ۋەرگرتن، بەلام لە مەجلىسى مامەلە كەدا ھەر كەس حەقى خوي ۋەرنە گرى، وەك ئەۋە يە كىك دىنارىك بفرۆشى بە دىنارىكى حازر، بەلام مەجلىسە كە بە جى بىلن بە بى ئەۋە كە ھەر كەس حەقى خوي ۋەربگرى؛ جۆرى يە كەم، مەشھورە بە «رَبَا الْفَضْلِ» لەبەر زىادە كە؛ جۆرى دوۋ ھەم، مەشھورە بە «رَبَا النَّسَا» لەبەر دوا كە وتنى وادە ي ۋەرگرتنى نىرخە كە؛ جۆرى سىھەم، مەشھورە بە «رَبَا الْيَد» لەبەر ئەۋە كە حەقە كان دەس بە دەس ۋەرنە گىراون؛ ئەم جۆرانە، ھەمويان حەرامن و ما يە تاۋانبارىن.

ۋەك وتمان، ھوي پەيدا بوۋنى سوۋد ئەۋە يە ئەۋ دوۋشتە ي ئەدرىن بە يە كتر، ھەردوۋكىان خواردە مەنى بن، وەك گەنم و جۆۋ برنج و شتى وا، يا ھەردوۋكىان نەخت بن، وەك ئالتون و زىو؛ جا ئەۋ دوۋشتە، ئەگەر ھاۋجىنس بوون، وەك گەنم بە گەنم و جۆ بە جۆ ئالتون بە ئالتون و زىو بە زىو، ئەۋە بۆ دامەزرانى ئەۋ موغامەلە يە، سى شەرت بىۋىستە:

يەكەم، ئەو يە ئەو دوو شتەي ئەدرين بە يەكتر، ئەوئندەي يەك بن؛
دوو ھەم، ئەو يە ھەردووكيان حازر بن؛

سېھەم، ئەو يە ھەردوو كەسەكە حەقى خۇيان لەو مەجلىسەدا ۋەربگرن؛ ئەگەر
دوو شتەكە ھاوجىنس نەبوون بەلام ھەردووكيان خواردەمەنى بوون، ۋەك گەنم و جۆ،
يا نەخت بوون، ۋەك ئالتوون و زيو، ئەو تەنھا دوو شەرتە دوايىبەكە پىويستە ۋەس و
شەرت نىبە ئەوئندەي يەك بن؛ كەواتە، دروستە مەنىك گەنم بدرى بە دوو مەن جۆ ۋە
مسقالىك ئالتوون بدرى بە چەند مسقال زيو، بەو شەرتەكە ھەردووكيان حازر بن و
مامەلەچىبەكان پاش ۋەرگرتنى حەقى خۇيان لە يەك جىايىنە ۋە ئەگەر ھاوجىنس
نەبوون ۋە ھۆى سوود (عِلَّةُ الرِّبَا) يشيان يەك نەبوو، ئەو بۆ بە يەك دانىان ھىچكام لە سى
شەرتەكە پىويست نىبە.

بزانن! ھەموو جۆرىكى گەنم بە يەك جىنس دائەنرى ئەگەرچى جۆرىكىيان لە
جۆرىكى تريان خۇشترو باشترو ئارەزوو لى كراوتر بى؛ ھەروەھا، ھەموو جۆرىكى
جۆگەنمە شامى و برنج و شتى ۋا؛ ۋە گەنمە شامى و زەرپاتە عەرەبىلە، دوو جىنسى
جيان لە يەك.

كە وتمان خواردەمەنى، ھەموو ئەو شتانە ئەگرىتە ۋەكە قوت بن، ۋەك گەنم و برنج و
جۆ، يا ميوە بن، ۋەك ھەنجىرو ترى و ھەنارو سىو، يا خواردن و خواردنە ۋەيان
پىئامادە بكرى، ۋەك خوي و زەردەچە ۋە ۋەنەجەفيل و ئەم جۆرەشتانە. ئارديش بە
گوپرەي ئەسلەكەي تەماشاي ئەكرى؛ كەواتە، ئاردى گەنم و ئاردى جۆ، دوو جىنسى
جىاوازن؛ ھەروەھا، ھەرچى كە لە شتىكى تر ھىنرايىتە بەرھەم، تەماشاي ئەسلەكەي
ئەكرى؛ كەواتە، سرکەي ميوژو خورما و گوشتى مانگا و بزى و شىرى بزى و مانگا، بە
جىاواز دائەنرىن چونكە ئەسلەكەيان لە دوو جىنسى جىاوازن، ۋە لە كاتى فرۇشتنا
ئەگەر يەككىيان زياتر بى لە ۋيان، زيان نابەخشى؛ بەلى گوشتى مەروبەران و كاوپرو
بەرخ، لە يەك جىنسن [ۋ] ھەروەھا، گوشتى گا و مانگا و گوپرەكە؛ گوشتى بزى و سابرىن و
گىسك و كارزەلەيش، لە يەك جىنسن، ۋە زيادو كەم لەبەينىانا دروست نىبە، بەلام
گوشتى دوو جىنسى جىاجيا، زيادو كەمىان تيا دروستە.

ھەر شىتەك كە پېئورى، ئەبىي بە پىۋانە ئەۋەندەي ئەۋى تىرىسى و ھەرشىتەك كە بىكىشىرى، ئەبىي بە كىشانە ئەۋەندەي ئەۋى تىرىسى و لەمەدا، ئەگەر پىنەۋە سەر رەۋىشى خەلكى حىجاز لە زەمانى پىغەمبەردا ﷺ ۋە ئەگەر نەمانزانى ئەۋان لە زەمانەدا بە پىۋانە يا بە كىشانە موعامەلەيان پىي كىردۈۋە، سەيرى عادەتى ئەۋ شۈپنە ئەكەين كە موعامەلەكەي تىيا ئەكەرى.

فروشتىنى نەخت بە نەختىش، ۋەك فروشتىنى خواردەمەنىيە بە خواردەمەنى؛ ئەگەر كەسىك خۇراكىكى فروشت بە خۇراكىكى لە جىنسى خۇي، بە گۆترە، ئەۋە ئەۋ فروشتە دانامەزى، ھەرچەند لە راستى دا ئەۋەندەي يەكەش بن.

ھەرچى تەرىپى، ئەبىي وشك بىتەۋە بە بىي ھىزى ئاگر، ئەۋسا ئەتۋانين بىپىۋين يا بىكىشىن و لەگەل ھاۋجىنسى خۇيا بەۋەندەي يەكەيان دانىين؛ كەۋاتە، ئەبىي روتاب بىي بە خورماۋ تىرى بىرى بە مېۋىۋ ئەۋجا ھەركاميان بىرى بە ھاۋجىنسى خۇي؛ بەلام ئەۋ سەۋىيانەي كە وشك ناكىنەۋە، ۋەك خەيار و تىرۋى و شتى ۋا، ئەۋە ھەر بە تەرى ئەگۈپىنەۋە بە يەكتر؛ ھەندى لە زانايان فتۋايان داۋە گۆشتىش ھەر بە تەرى ئەفروشىرى بە گۆشتى تر و ئەم فتۋايە لە «شىروانى» دا بە فتۋايەكى بەجى دانراۋە.

ئاگادارى! دروستە تا پىنج ۋىسق كە بە سەنگ و ترازۋى لاي خۇمان ئەكەتە دوۋسەدو بىست و پىنج تەۋرىزى، روتاب بىرى بە خورما و تىرى بىرى بە مېۋىۋ بۇ ئەۋەي ئەۋانەي كە خۇيان باخيان نىيە، روتاب و تىريان دەس بىكەۋى بۇ مال و منالىيان؛ لەم حالەدا، روتاب و تىرىكە بە دارەۋە ئەمىنەۋە تا ۋردە ۋردە ئەكەرىنەۋە ئەخورىن و ئەبىي ھاۋئەندازەي روتاب و خورماۋ تىرى و مېۋىۋە كە بە تەخمىن بىي.

ھاۋ ئەندازەي دانەۋىلە، ۋەك گەنم و جۆۋ شتى ۋا، لەۋ كاتەدا تەماشى ئەكەرى كە دەنكەكەي رەق بوۋىي و بۇ ھەر دانەيەك كە رۋنى لى بىگرى ۋەك كۈنجى، ھەم بەۋەش ئەبىي كە دانەكەي رەق بوۋىي، ھەم بەۋەش ئەبىي كە رۋنەكەي بىگرى و بۇ تىرى، ھەم بە مېۋىۋىش ئەبىي ۋە ھەم بە سىركە بىش و لە شىردا، ھەم بە شىرىش ئەبىي ۋە ھەم بە ژەنراۋىش، ۋاتە بە دۋىي، بەۋ شەرەتە ئاۋى تىنەكەرابىي رۋنەكەي لى دەرھىنرايى؛ بەلام تىمامى

«شُبکی»، فەرمووێه: ئەگەر ئاویکی که می تی بکری، زیان نابەخشی؛ هاوئەندازەیی پەنیر و کەشک و دۆ وشکە، کەلکی نییه؛ هەر وەها، هاوئەندازەیی هەرچی که ئاگر کاری تی کردبێ بە کولاندن یا برژاندن یا سوورەوه کردن، مەگەر کارتیکردنیکی که م بۆ پالوتنی هەنگوین یا هەلقراچاندنی دووگ و گرتنی رۆنه که ی.

هەر موعامله یە که دوو جینسی تیا بو و لەو جینسانە که سوودیان تیا یە و جینسە کان جیاواز بوون، وە کە کیلۆ یە ک خورما و درەمیک، بە کیلۆ یە ک خورما و درەمیک، ئەو و ئەو موعامله یە دانامە زری؛ کە واتە، دروست نییه فرۆشتنی ئالتوونی ساغ بە ئالتوونیک که زەرد و شتی وای تیا بێ، وە ک ئەو خشلانە که برنجە و شتی وایان تیکە ل ئە کەن؛ لە سوورەتی وادا، پێویستە ئەو جوۆرە خشلانە بە زیو بفرۆشرین تا جینسە که یان جیا بێ لە یە ک و کەم و زیاد ی تیا دروست بێ. دروست نییه فرۆشتنی گوشت بە حە یوانی زیندوو یا مردوو لە جینسی خۆی یا لە جینسیکی تر، ئیتر گوشتی بخوری یا نه.

باسی هندی موعامله که نه هییان لی کراوه

ئەم موعامله لانه، دوو بەشن؛ بەشیکیان بە تالن لە بەر ئەو که نه هییه که لە بەر بەجی هاتنی روکنیک یا شەرتیکی ئەو موعامله یە یە و بەشیکیان بە تال نین، چونکە نه هییه که لە بەر شتی که پە یو هندی بە موعامله که خۆ یە و نییه. لە بەشی یە که مە، فرۆشتنی «ئاوی نیڕ»، یە عنی حە قی پە رینی ئەسپ لە ماین - مەسە لا - ئەم موعامله یە، دانامە زری و وەرگرتنی پارە ی ئەو فرۆشتنە ش حە رامە؛ هەر وەها، فرۆشتنی بە چکە ی بە چکە وە ک عادت بوو لە ناو عەرە با فرۆشتوویانە و فرۆشتنی شتی که بە قیمە تیک بە وادە ی ئەو که فلانە حە یوان بزێ و بە چکە ی ئەو بە چکە یە ش لە دایک بێ و فرۆشتنی بە چکە لە سکی دایکیا و فرۆشتنی توو لە پشتی نیردا و فرۆشتنی شتی که بە جوۆرە که کپیارە که دەس بکو تی لە شتە کپراو هە، جا بیکری، لە سەر ئە ساسی ئەو ئە گەر چاوی پێ کەوت و دلێ نه یگرت، حە قی پە شیمان بوو نه وە ی نه بێ، یاخود کابرای فرۆشیار بە کپیارە که بلێ: هەر کاتیک دەست لی دا، پیم فرۆشتی بە وە نده؛ هەر لە م

بەشەيە فروشتى شىتېك لەسەر ئەساسى ئەوۋە كە فرې دانى ئەو شتە لەلاى فروشيارەوۋە بۆ كېرپارە كە بە فروشتىن دابىرىۋە بەردە فروش (بىيخ الحىصاة) بەو رەنگە كە فروشيارە كە بلى: ئەم بەردە فرې ئەدەم، كەوتەسەر ھەركام لەو جىلانە، ئەوۋە يانم پى فروشتى، ياخود ھەر بەرد فرەدانە كە بە فروشتىن دابىرىۋە بە بى سىغە، ياخود بلى: پىم فروشتى لەسەر ئەو قەرارە تا ئەو بەردە فرې ئەدەم، حەقى پەشىمان بوونەوۋەت بىي. وە دوو فروشتىن لە يەك موعامەلەدا، وەك ئەوۋە كە فروشيار بلى: ئەو مالم پى فروشتى بە دىنارىكى حازر يا دوو دىنار بەوادەى مانگىك - وەك لە پىشەوۋە باسما كىرد - لەبەرئەوۋە كە سىغە كە بە تەردىدەوۋە يەو دوودلى تىايە.

ھەر لەم جۆرەيە كە دانامەزى، فروشتىن بە شەرتى فروشتىن، خوا ئەم شەرتى فروشتىنە بە ئاشكرا باس كرابى، يا لە مەعنای سىغەى موعامەلە كە دەر كەوۋى، وەك ئەوۋە كە بلى: وا ئەم مالم پى فروشتى بەوۋەندە، بەوقەرارە كە تۆيش خانوۋە كە تىم پى بفرۆشى بەوۋەندە وە فروشتىن بە شەرتى قەرز يا ھەر شەرتىكى تر، وەك ئەوۋە كە فروشيار بلى: وا ئەو خانوۋەم پى فروشتى بەوۋەندە، بەو شەرتە تۆيش ئەوۋەندە دىنارم بە قەرز بدەيتى، يا خانوۋە كە تىم بە كرى بدەيتى. فەرقى نىيە بۆ دانەمەزىنى فروشتىن بەشەرت، ئەوۋە كە شەرتە كە لەلايەن فروشيارەوۋە بى، وەك لەو مىسالانەدا كە باسما كىردن، يا لەلايەن كېرپارەوۋە بى، وەك ئەوۋە كە بلى: ئەو دەغلم لى كېرىت بەوۋەندە، بەو شەرتە كە بۆم درەو بەكەيت، يا ئەو قوماشەم لى كېرىت، بەو شەرتە بۆم بدوورى؛ بەلى، چەند حالەتېك ھەيە جىا كراونەتەوۋە لە مەسەلەى فروشتىن بە شەرت [كە] ئەو حالەتانە، دروستىن، وەك فروشتىن بە شەرتى حەقى پەشىمان بوونەوۋە تا سى رۆژ بۆ فروشيار يا كېرپار يا ھەردووكيان، وە وەك ئەوۋە فروشيار مالم كەى بفرۆشى بەو شەرتە كە حەقى بەسەر عەيبەوۋە نەبىۋە بە ھۆى عەيبەوۋە نەدرىتەوۋە بەسەريا، وەك لەمەولا باسى ئەكەين، وە وەك فروشتىنى ميوەى باخىك بەو شەرتە كە كېرپار بېرىتەوۋە، وە وەك فروشتىنى شىتېك بەقەرز بە شەرتى ئەوۋە لەوادەيە كى دىارى كراودا پارەكەى بدا، يا شىتېك لاى فروشيار دابىنى بە رەھن لەجىياتى ئەو پارەيە تا تەسلىمى ئەكا، يا فلان كەس بىي بە كەفلى ئەو

پاره یه، یا به شهرتی نه وه چهنده که س شاهیدی نه و موعامه له یه بن؛ نه م جوړه کړین و فرۆشتنه، دروستن له بهر ناچاری و به هوې نه وه وه که فرۆشیار پیوستی بیان هه یه. جا نه گهر له پاش فرۆشته که، کابرای مال کړه هنی دانه نا له جياتی نه و حقه ی له نه ستویدا یه، یا ره هنی دانا به لام عه ینی نه و شته نه بوو که فرۆشیاره که دیاری کړد بوو، یا خود کابرای دیاری کراو نه بوو به که فیل، یا خود کابرای مال کړ شاهیده کانی نه هیانا ثیقراری به موعامه له که نه کرد له لایان، نه وه له م سووره تاندا فرۆشیاره که نه توانی موعامه له که هه لوه شینیتته وه و ماله که ی خو ی نه دا به کابرای کړ یار؛ به لام له مه سته له ی وه عده دیاری کراوه که دا، نه گهر کړ یار پاره که ی نه دا، فرۆشیار بو ی نیبه موعامه له که هه لوه شینیتته وه و نه توانی به زوری حاکم نه و پاره یه له و وه عده یه دا وه ربگری له کړ یار وه نه گهر له موعامه له که دا شهرتیکیان کرد که کردن و نه کردنی فهرقی نه بوو وه له عه قدی موعامه له که خو یه وه په یدا نه بوو، وه که نه وه که کړ یار ماله که وه ربگری، یا نه گهر عه ییدار بوو بیگریته وه بو فرۆشیار، یا شهرتیکی وایان کرد که سوو دیکى تیا نه بوو بو که سیان، وه که نه وه که نه و حه یوانه فلانه گیا بخوا، نه وه دروسته و شهرته که زیان ناگه یه نی.

نه گهر شهرتی شتیکى واکرا که مه به ست بوو، وه که جووت کردنی نه و گاجووته، یا وه که نه وه که نه و مېره ناوس بی یا شیرا بی، نه مه یش هر دروسته و کړ یار نه توانی ماله که بداته وه به سهر خواونه که یا نه گهر نه و شهرته ی تیا نه هاته دی وه نه گهر قسه یان یه کی نه گرت له وه دا که ناخو شهرته که هاتووه ته دی یا نه، نه وه سویندی کړ یاره که نه درى له سهر نه وه که شهرته که ی تیا دا نه هاتووه ته دی و که سویندی خوارد، ماله که نه دریتته و به سهر فرۆشیاره که دا، به لام نه گهر ماله که لای کړ یار عه ییدار بوو بوو، وه که شهل بوونی حه یوان، نه وه ریگا له وه نه گری که ماله که بدریتته و به سهر فرۆشیاره که دا؛ به لى کړ یار نه توانی تولی عه یی کون له فرۆشیار وه ربگری و ماله که ی نه داته وه به سهر دا؛ حقه ی په شیمان بوونه وه ی کړ یار، حه قى کی ده س به جى یه، نه گهر پاش پی زانین ته فره ی دا، حقه ی نامینى، مه گهر بلنى کوت و پر پیم نه زانیوه له و نه زانینه دا بیانوی هه بی. نه گهر که سینک حه یوانیکى ناوسى فرۆشت، نه وه سکه که شى بهر فرۆشته که نه که وی به و شهرته کابرای فرۆشیار به تایه تی ناوی سکه که ی نه هیانې له

فروشتەنە كە ئەكەوى بەو شەرتە كابرأى فروشيار بە تايەتى ناوى سكه كەى نەھىنابى لە فروشتەنە كەدا، چونكە ئەگەر وتبىتى: وا ئەو حەيوانە و سكه كەىم پى فروشتى، ئەو فروشتەنە دانامەزى، چونكە وەزعى ھەندىكى - وەك بەچكەى ناوسكى حەيوانە كە بى - ديارى نىيە؛ ھەروەھا، ئەگەر تەنھا سكه كەىشى بفرۆشى، ئەو موعامەلە يە دانامەزى، وە كوو لە پىشەوە باسماں كەرد؛ ھەروەھا، فروشتى حەيوانە كەش بە تەنھا دانامەزى، يەنى جىاى بكاتەوە لە سكه كەى و بلى: ئەو حەيوانە ئاوسەم پى فروشتى بىجگە لە سكه كەى و سكه كەى بۆ خۆم بى.

بەشى دووھەمى ئەو موعامەلانە كە نەھىيان لى كراو، ئەو يە موعامەلە كە خۆى بە تال نىيە، بە لام كابرأ لە خەرىك بوونى موعامەلە كە دا گوناھبار ئەبى، لە بەر ئەو كە نەھىە كە رووى كەردووە تە شتىكى خارج لە شەرت و روكنى ئەو موعامەلە يە، وەك ئەو كە شارستانى شت بۆ لادىيى بفرۆشى پاش ئەو كە بىتە ناو شار بە ماو يەك؛ مەسەلا، كابرأە كى لادىيى حەيوان يا رۆن يا ھىلكە و شتى وا ئەھىنى بۆ شار، دوكاندارىكى شارستانى لە و لاوہ پەيدا ئەبى پى ئەلى: ئىستا ئەم شتە مەفروشه، داى بنى لای من، بە مؤلەت بۆت ئەفروشم بە نرخىكى گرانتر لە نرخى ئەمرو وە وەك ئەو كە شارستانى بپروا بە پىرى لادىيىيە وە لە پىش ئەو كە بگاتە شارو نرخ تى بگا، مائە كەى لى بستىنى؛ ئەمە، ھەرچەند موعامەلە كە دائەمەزى، بە لام حەرامە و ھەرچى وەختىك لادىيىيە كە لە زىانى خۆى ئاگادار بوو، ئەتوانى پەشيمان بىتەو و مائە كەى وەربگرىتەو.

«إحتكار»، حەرامە كە ئەو يە كە سىك لە گرانىيا قووت بكرى و ھەلى بگرى بۆ ئەو كە بە گرانتر بفرۆشى؛ بە لام ئەگەر مائە كە ھەر ھى خۆى بوو، يا خود لە ھەرزانىيا كرىبووى، ئەو كە حەرام نىيە ھەلى بگرى تاكاتىك كە خەلك زۆر پىوستيان پى ئەبى؛ ئەو كاتە، واجبە ھەرچەندى زياد بى لە پىوستى خۆى، بفرۆشى.

حەرامە سەودا لە سەر سەوداى غەير لە پاش بپاردانى نرخ - مەسەلا - كە سىك بىھوى مالىك بكرى بە چەند دىنارىك، ئەمىش راست بىتەو و بلى بە كرىارە كە: من وىنەى ئەو مائەت پى ئەفروشم بە ھەرزانتر، يا چاكتر لەو ت پى ئەفروشم بە و نرخە و

قسه که ی بکا به راست.

فروشتن به‌سه‌ر فروشتنی که‌سیکی ترا حه‌رامه له پیش ته‌واوبوونی ماوه‌ی په‌شیمان بوونه‌وه‌دا، به‌وجوره که بلیت به‌کریاره‌که: په‌شیمان به‌ره‌وه! من هینه‌که‌ی خو‌مت پی‌ئه‌فروشم؛ هه‌روه‌ها، حه‌رامه‌ک‌رین به‌سه‌ر ک‌رینی یه‌کیکی تر‌دا، به‌وجوره که بلیت به‌فروشیاره که موعامه‌له‌که‌ی هه‌لوه‌شیینته‌وه‌و په‌شیمان بیته‌وه بو‌ئه‌وه‌ی که خو‌ی لی‌ی بک‌ری به‌گرانتر.

مه‌غروورکردن و ته‌ف‌ره‌دان‌ی خه‌لک حه‌رامه، به‌و ره‌نگه که نرخ‌ی مال‌یکی فروته‌نی زیاد بکا نه‌ک له‌به‌ر ئه‌وه که ئاره‌زووی له‌ک‌رینه‌تی، به‌ل‌کوو بو‌ئه‌وه که ک‌ریار هه‌ل بخه‌له‌تینی، یا بو‌ئه‌وه که قازانج به‌فروشیار بگه‌یه‌نی و کار‌یک بکا مال‌ه‌که‌ی بو‌بفروش‌ری؛ فه‌رمووده‌ی راست‌ر، ئه‌وه‌یه: له‌م حاله‌ته‌دا، ک‌ابرای ک‌ریار که به‌م ف‌روفیله‌ی زانی و تی‌گه‌یشت خه‌له‌تان‌دوو‌یانه، ناتوان‌ی په‌شیمان بیته‌وه، چونکه ئه‌بوو له‌کاتی خو‌یدا ورد بو‌ایه‌ته‌وه‌و گو‌یی خو‌ی نه‌خستایه‌ته‌مشتی که‌سیکی تر.

فروشتنی روتاب و تری حه‌رامه به‌که‌سیک که له‌و باوه‌رده‌دا بین ئه‌یکا به‌شه‌راب؛ هه‌روه‌ها فروشتنی ئاوریشم حه‌رامه به‌پیاویک که خو‌ی له‌به‌ری بکا؛ فروشتنی چه‌کیش حه‌رامه به‌که‌سیک که به‌کاری به‌ینی بو‌خراپه‌و دزی و جه‌رده‌یی پی‌بکا؛ به‌لی، دروسته موعامه‌له‌کردن له‌گه‌ل که‌سیک که مال‌ی تیکه‌ل بی له‌حه‌لال و حه‌رام، مادام نه‌زانین عه‌ینی ئه‌وشته‌ی که ئه‌مانداتی له‌حه‌رامه‌که‌یه‌تی، ئه‌گینا هه‌ر موعامه‌له‌یه‌ک که به‌و عه‌ینه‌بک‌ری، دانامه‌زری، چونکه مال‌ی خو‌ی نییه و ته‌سه‌روف تیاکردنی به‌تاله.

باسی فروشتنی شتی تیکه‌ل له حه‌لال و حه‌رام

ئه‌گه‌ر که‌سیک سرکه‌و شه‌رابی به‌یه‌که‌وه فروشت، یا مال‌ی خو‌ی و که‌سیکی تری فروشت به‌بی‌ئیزی ئه‌و که‌سه، یا مال‌یکی تیکه‌لاوی خو‌ی و یه‌کیکی تری فروشت بی‌ئه‌وه‌ی ئه‌و ریگای دابی، ئه‌وه هه‌ر فروشتنی سرکه‌که‌و به‌شه‌که‌ی خو‌ی دروسته و

هی شهرا به که و بهشی کابرای تر دانامه زری؛ به نیسبت کابرای کپریار شه وه، به ناره زووی خو به تی، نه گهر رازی نه بوو، نه توانی موعامه له که هه لوه شینینه وه وه نه گهر رازی بوو، نه وه نه و به شهی که فروشته که ی دامه زراوه، له سه ری دائمه زری به به شیک له و نرخه ی که موعامه له که ی پی کراوه به گویره ی نرخه ی بازار له و روزه دا؛ که واته، نه گهر به شه که ی کابرای فروشیار له بازار دا بایی دوو دینار و بهشی کابرا که ی تر بایی چوار دینار بوو، نه بی کپریاره که سی یه کی سه رجه می نرخه که بدا به فروشیاره که. هه روا، نه گهر به یه ک موعامه له کابرایه ک دوو بزنی فروشت به یه کیک و له پیش نه وه دا که کپریاره که وه ریان بگری، یه کیکیان مرد، نه وه کابرای کپریار به ناره زووی خو به تی یا موعامه له که هه لوه شینینه وه، یا به گویره ی نرخه ی بازار پاره ی بزنه ماوه که یان بدا به فروشیاره که.

نه گهر که سیک له موعامه له یه کدا دوو شتی وای یه ک خست که حوکمیان جیا بی یه ک، وه ک فروشتن و به کری دان (إجارة) یا فروشتن و سه له م، نه وه هه ردو وکیان دائمه زری و پاره ناوه ی نراوه که دابهش نه کری به سه ر هه ردو وکیانا؛ مه سه لا، نه گهر که سیک بلئی نه و نه سه م پی فروشتی و نه و خانووه م پیدای به کری بو سالیک، به چل دینار و له راستی دا قیمة تی نه سه که بیست دینار و کری سالیکی خانووه که ده دینار بوو، نه بی چل دیناره که بگری به سی به شه وه، دوو به شی بو حقه ی نه سه که و به شینکی بو کری خانووه که وه نه گهر له یه ک عیاره تدا فروشتن و ژن به شوودانی یه ک خست، نه وه هیچ قسه ی تیا نییه که ژن به شوودانه که دائمه زری و فه رمووده ی دیاریتر، نه وه یه که فروشتن و ماره یییه که ش دامه زراون و نه و پاره یه ی که ناوبراوه، به ش نه کری به سه ر «مَهْرُ الْمَثَلِ» ی ژنه که و قیمة تی ماله فروشراوه که دا؛ که واته، نه گهر «مَهْرُ الْمَثَلِ» ه که دوو نه وه نده ی قیمة تی ماله فروشراوه که بوو، دوو به شی پاره که نه بی به ماره یی و به شینکی نه بی به قیمة تی ماله فروشراوه که.

بزانن! موعامه له، به زیاتر له یه ک موعامه له دائه نری نه گهر له یه ک قیمة زیاتری تیا بوو، وه ک نه وه که کابرای فروشیار بلئی: وائهم نه سه م پی فروشتی به بیست دینار و

نهم مهړه به دوو دینار؛ ههروه ها، نه گهر فرۆشیار یا کړپار له یه کهس زیاتر بن، وه که نه وه که دوو کهس نه سپیک بفرۆشن به یه کیك به بیست دینار، یا یه کهس بیفرۆشی به دوو کهس به و قیمه ته؛ مو عامه له که لم سووره تانه دا به دوو مو عامه له دائه نری و نه گهر دوو کهس یه کیکیان کرد به وه کیل، یا یه کیك دوو کهسی کرد به وه کیل، نه وه راستر نه وه یه که ته ماشای زۆرو که می وه کیله که نه کری.

باسی په شیمان بوونه وه له مه جلیسدا

حەقی په شیمان بوونه وه هه یه بو هه ردو و لا له هه ر مو عامه له یه کدا که گۆرپینه وه یه کی روت بی؛ گۆرپینه وه ی رووتیش، بریتیه له و مو عامه له یه که تیک بچی به هو ی خرابی نه و شته وه که له عیوه زی شته که ی تر دا دراوه، وه ک فرۆشتنی نه خت به نه خت و خوارده مهنی به خوارده مهنی؛ ههروه ها له سه له مدا وه له ته ولییه دا - که بریتیه له وه یه کی مالیک بکړی و له پاشا نه و مو عامه له یه روو به رای یه کیکی تر بکاته وه و نه و که سه بکا به خاوه نی نه و مو عامه له یه - وه که له مه ولا باسی دیت و له شهریک کردنا که بریتیه له وه یه کی مالیک بکړی و له پاشا که سیکی تر بکا به شهریکی خو ی له و مو عامه له یه دا وه له سولحی گۆرپینه وه دا، وه که نه وه که یه کیك داوای خانوویه ک بکا له که سیک و پاش نه وه که نه و که سه پی لی نا نه و خانووه هی کابرای داوا کاره، سولحی له گه ل بکا له سه ر نه وه که شتیکی تری پی بدا له جیاتی خانووه که؛ له هه موو نهم جوړه مو عامه لانه دا، هه ردو و لا حەقی په شیمان بوونه وه یان هه یه له مه جلیسی مو عامه له که دا و هه رکامیان وتی: من په شیمانم، مو عامه له که هه لته وه شته وه؛ به لی، نهم حەقی په شیمان بوونه وه یه ته واو نه بی به وه که هه ردو و لا برپاری نه وه بدن که مو عامه له که یان دامه زراوه و جی گیر بووه؛ که واته، نه گهر ته نها یه کی له وان یختیاری دامه زرانی مو عامه له که ی کرد، نه وه حەقی په شیمان بوونه وه بو ته نها نه ویانه نه مینیتته وه؛ ههروه ها، نهم حەقی نه بریتته وه به وه که هه ردو و مو عامه له چیه که، له یه ک جیا بینه وه، به و ره نگه که هه ردو و کیان له و شوینی مو عامه له یه ده رچن هه ریه کی بو لایه ک، یا خود یه کیکیان پروا و نه ویان بمینیتته وه؛

که واته، نه گهر هه ردووکیان له هه مان مه جلیسدا مانه وه، یا هه لسان به لام پیکه وه رویشتن، نه وه تا پیکه وه بن، حه قی په شیمان بوونه وه یان نه مینی؛ له مه سه له ی جیا بوونه وه دا نه گه رینه وه سه ر عورف و عاده ت؛ که واته، جیا بوونه وه نه وه یه که خه لک به جیا بوونه وه ی دانین و به جوړه جیا بوونه وه یه حه قی په شیمان بوونه وه نامینی.

نه گهر له هه مان مه جلیسدا یه کیک له و دوو موعامه له چیه مرد یا خود شیت بوو، نه وه قسه ی راستر نه وه یه میرات گرانی کابرای مردوو، یا سه ره رشتی که ری کاروباری کابرای شیت بوو، حه قی په شیمان بوونه وه یان هه یه، تا هه لئه سن له و مه جلیسه دا که خه به ره که یان پی گه یشتوو تیایدا. نه گهر موعامه له چیه کان بوو به هه رایان، یه کیکیان وتی: جیا بووینه ته وه، نه ویان ئینکاری کرد، باوهر به ویانه نه کری که ئینکاری جیا بوونه وه نه کا، به لام سویندیکی نه دری، چونکه نه سل نه وه یه هیشتا به یه که وه بووبن و جیا نه بووبنه وه؛ هه روه ها، نه گهر بوو به هه رایان له باره ی په شیمان بوونه وه وه، نه وه باوهر به ویانه نه کری که نه لی په شیمان نه بووینه ته وه و سویندیکی نه دری، چونکه نه سل دامه زرانی موعامه له که و په شیمان نه بوونه وه یانه.

بزائن! حه قی په شیمان بوونه وه نیبه له گه ردن نازاد کردن و له ماره برین و له ماره بی و له به خشینا، چ به رابه ره به شتیک بی یا به خوړایی بی؛ هه روه ها حه قی په شیمان بوونه وه نیبه له وه رگرتنی به شدا به «شُفَعَة» و له ئیجاره دا و له باخه وانیدا که پی نه لین: عه قدی «مُسَاقَاة» و بریتیبه له وه که سیک خز مه ت کردنی باخیکی میو یا خورما بگریته نه ستو به به شیک له میوه که ی.

باسی شهرت کردنی په شیمان بوونه وه

دروسته هه ردوو موعامه له چیه که، یا یه کیکیان، شهرتی نه وه بکه ن که بتوانن په شیمان بنه وه له و موعامه له یه که نه یکه ن، له هه موو جوړه فروشتنیکا، مه گهر نه و فروشتنه ی که پیو یست بی تیایدا له مه جلیسی موعامه له که دا عیوه زی ماله فروشراوه که وه ربگری، وه ک فروشتنی نه و شتانه ی که سوودیان تیا یه، هه روه ها سه له میش؛

له مانه دا، شهرتی په شیمان بوونه وه دروست نییه. شهرتی په شیمان بوونه وه نابیی له سئی روژ تی پپه ری و نه بی ماوه که هی دیاری بکری ناخو تا سئی روژه یا که متر؛ سهره تای نه و ماوه یه، دهس پی نه کاله کاتی کردنی موعامه له که وه.

جائته گهر ته نها فروشیار یا کپریار شهرتی په شیمان بوونه وه هی کرد، نه وه له و ماوه یه دا ماله که به مولکی نه و که سه یان دائه نری که شهرته که هی کردو وه و نه گهر هه ردو وکیان شهرتی په شیمان بوونه وه یان کرد، مولکیه تی نه و ماله رائه وه ستیری و بو که سیان نابیی تا ماوه ی حقی په شیمان بوونه وه که دوایی دی؛ نه گهر موعامه له که یان هه لته وه شانده وه، دهر نه که وی ماله که هی کپریاره که بووه وه نه گهر هه لیان وه شانده وه، دیاره هی فروشیاره که بووه و هه ر زیاده یه که له و ماله فروشراوه په یدابووبی، نه بی به هی نه و که سه ی که نه بی به خاوه نی ماله که.

هه لوه شانده وه هی نه و موعامه له یه یا دامه زرانندی، پیک دیت به قسه یه که که مه عنای هه لوه شانده وه یا دامه زرانندن بگه یه نیت؛ مه سه لا، بلنی: وا نه و موعامه له یه م هه لوه شانده وه، یا به تالم کرده وه، یا نه و ماله م هینایه وه بو خو م یا نه و موعامه له یه م دامه زرانند، یا بریارم له سه ردا، یا بریمه وه، یا ره وام بینی.

بزائن! نه گهر فروشیار له ماوه ی حقی په شیمان بوونه وه دا ماله که هی فروشت به که سینکی تر، یا دای به نیجاره، یا نایه ره هنی خاوه ن قهرزیکه وه، یا به خشی به که سینک، یا وه قفی کرد، یا نه زری کرد له که سئی، هه رکام له م ته سه روفانه ی، دائه نری به په شیمان بوونه وه له فروشته که ی پیشوو؛ به لام له مه سه له ی ره هن و به خشیندا، پیویسته کابرای ره هن وه رگرتوو و کابرای پی به خشراو، ماله که وه ربرگرن؛ هه روه ها، قسه ی راستر نه وه یه نه گهر کپریاریش یه کی که له م کرده وانه بکا، بوی دائه نری به دامه زرانندی موعامه له که؛ به لام به نیسبت کپریاره وه، کاتیک نه توانی نه م جوړه ته سه روفاته بکا که حقی په شیمان بوونه وه ته نها بو خوی بی، یا خود فروشیار ریگای دابی، نه گینا دروست نییه؛ هه روه ها، قسه ی راستر نه وه یه نواندن و پیشاندانی ماله فروشراوه که به نیازی فروشتنیکی تازه، نه به په شیمان بوونه وه دائه نری له لایه ن فروشیاره وه، نه به

دامه‌زrandن دائه‌نری له لایه‌ن کرپاره‌وه.

بیداری! هه‌روه‌ك شهرت كردنی په‌شیمان بوونه‌وه له ناو عه‌قدی موعامه‌له‌كه‌دا دروسته، له پاش عه‌قده‌كه‌ش دروسته، به‌مه‌رجی كه مه‌جلیسه‌كه‌یان به‌جی نه‌هیشتی و جیانه‌بووبته‌وه له‌یه‌ك.

باسی په‌شیمان بوونه‌وه به‌هوی ده‌رکه‌وتنی عه‌بیکی پیشووه‌وه

دروسته بو کرپار په‌شیمان بیته‌وه له‌و موعامه‌له‌یه‌ی كه‌كردوویه‌تی، به‌هوی ده‌رکه‌وتنی عه‌بیکی کونه‌وه له‌و ماله‌دا كه‌کرپویه‌تی؛ هه‌روه‌ها بو فروشیارش دروسته په‌شیمان بیته‌وه نه‌گه‌ر عه‌بیکی کونی دیه‌وه له‌و ماله‌دا كه له‌جیاتی ماله‌ فروشراوه‌كه‌ی وه‌ری گرتووه.

قاعیده‌ی نه‌مه‌ش، نه‌وه‌یه‌هه‌ر عه‌بی كه‌عه‌ینی ماله‌كه‌كه‌م بکا یا نرخه‌كه‌ی بشکینی به‌نه‌ندازه‌یه‌ك كه له‌عورف و عاده‌تدا قه‌بوول نه‌کری و نه‌وه‌یه‌یش له‌و جینسه‌دا نه‌بی - به‌پنی عاده‌ت - نه‌بی به‌هوی په‌شیمان بوونه‌وه، ئیتر نه‌وه‌یه‌له‌گه‌ل عه‌قده‌كه‌دا په‌یدا بووبی یا له‌به‌ینی عه‌قده‌كه‌و وه‌رگرتنی ماله‌كه‌دا، به‌و شهرته‌كه‌کابرای کرپار به‌عه‌یه‌كه‌ی نه‌زانیبی، هه‌روه‌ها کابرای فروشیارش به‌عه‌یی قیمه‌ته‌كه‌ی نه‌زانیبی.

له‌و عه‌بیانه‌یه‌كه‌نه‌بن به‌هوی دروست بوونی په‌شیمان بوونه‌وه، خه‌سراوی چه‌یوانی نیرینه و سه‌رکیشی و لاخی سواری و ده‌نگ لیوه‌هاتی له‌کاتی ره‌وت و غار کردنا و گازگرتن و جووته‌وه‌شانندی وه‌هه‌لخسته‌وه‌ی چه‌یوانی باری له‌کاتی بار کردنا وه‌جووت نه‌کردنی گاجووت و نووستنی له‌کاتی جووت کردنا و شیردانه‌دانی چه‌یوانی دۆشه‌نی وله‌قه‌وه‌شانندی له‌کاتی دۆشینا و قوچ‌دانی له‌وکه‌سه‌ی كه‌نه‌یدووشی. مایه‌ی عه‌بیداربوونه‌بو خانوو نه‌مه‌كه‌ئاوه‌زی بی، یا له‌دراوسی نه‌و خانوو‌ه‌دا شوینی ئاسنگه‌رو گازری که‌ره‌بی یا کاسینی واکه‌نه‌زیه‌تی دراوسینکانی بدا، یا له‌نزیکی نه‌و خانوو‌ه‌دووکه‌ل له‌حه‌مام ده‌رچی، یا پلووسکی مائیکی به‌رز داپه‌ری به‌سه‌ربانی نه‌و خانوو‌ه‌دا، یا مردوو له‌هۆده‌یه‌کیا یا له‌حه‌وشه‌که‌یا دفن کرابی، مادام

نه وندنه کون نه بی که مردووه که رزیبی، یا له نزیکی نه و خانووه وه خانووی که سیئکی بی ناموس و بی ئاپروو هه بی، یا خود کاغه زیک دوزرایته وه که باسی وه ققیه تی نه و خانووه یا نه رزی نه و خانووه ی تیابی، یا خود ئینسانیکی باوهر پی کراو خه بهر بدا به و که خانووه که یا نه رزه که ی وه قفه.

مایه ی عه بیدار بوونی زه ویه کیشه که بو نه وه کپرابی بکری به باخ یا بکیلری، نه مه که به رده لان بی یا لمی تیابی و کشت و کالی تیا ده س نه دا. قوماشیش به وه عه بیدار نه بی که له عه مارا سووتابی یا عه ماره پوو بی. عه بیدار بوونی ده غلیش به وه یه که نه سیی یا کرم تیی دابی یا مورانه خوار دبیتی، یا پووجهل بووبی. میوه ش به وه عه بیدار نه بی که گه نیبی یا ترشابی یا کرمول بووبی یا تامی عاده تی خوی نه بی، وه که نه وه که کاله ک ترش بی له نه وعی شیرینا.

نه گهر که سیئ شتیکی فروشت به و شهر ته که حه قی نه بی به سهر عه بیی نه و شته وه، به عنی هه رچه ند عه بیی پتوه بی، نه بی به هوی نه وه که بدریته وه به سهریا، نه وه نه گهر نه و شته گیانله بهر نه بوو، کابرا له هیچ عه بیئکی به ری نابی، چ ئاشکرا وچ نهینی و مادام عه بیئکی تیا دهرکهوت، کپیاره که نه توانی بیداته وه به سهر فروشیاره که دا وه نه گهر گیانله بهر بوو، به ری نه بی له هه موو عه بیئکی نهینی که پی نه زانیبی و به ری نابی له عه بیی ئاشکرا و له هه ر عه بیئکی نهینی که پی زانیبی، چونکه نه بوو له کاتی فروشتنی گیانله بهر که دا ناوی نه و عه بیه ی بیردایه، که چی ناوی نه بردووه.

نه گهر ماله فروشراوه که له لای کپیاره که فهوتا، نه و جا به عه بیه پیشووه که ی زانی، نه توانی توله ی نه و عه بیه له فروشیاره که وه ربگری که بریتیبه له به شیک له و پاره یه که داویه له حه قی ماله که دا که نیسه تی به هه موو نه و پاره یه، نه وندنه ی نه وه یه که عه بیه که له نرخ ی ماله که ی که م کردووه ته وه له بازارا؛ مه سه لا، نه گهر نه و ماله له بازارا به بی عه یب، بایی ده دینار بی و به عه بیه وه، بایی نو دینار بی، پیویسته فروشیار ده یه کی پاره که بداته وه به کپیاره که؛ فه رموده ی راستتر، نه وه یه بو بژاردنه وه ی حه قی نه و عه بیه، ته ماشای که مترین نرخیکی ماله فروشراوه که نه کری له کاتی فروشتنیه وه تا

کاتی وه رگرتنی وه نه گهر ماله فرؤشراوه عه بیداره که مابوو، به لام قیمة ته که ی به لای فرؤشیاره که وه نه مابوو، کپریاره که نه توانی ماله عه بیداره که بداته وه به سهر خاوه نه که یا و وینه ی قیمة ته که - نه گهر وینه دار بوو - یا خود نرخه که ی - نه گهر وینه دار نه بوو - وه ربگری له فرؤشیاره که وه نه گهر پاش نه وه که ماله که که وه ته ده ست یه کیکی تر، به عه بیه که ی زانی، حه قی توله وه رگرتنی نابنی له فرؤشیاره که؛ به لی، نه گهر جار یکی تر ماله که که وه ته وه دهستی، نه توانی توله ی عه بیه که له فرؤشیاره که وه ربگری.

پزانن! گپرانه وه ی مالی عه بیدار، نه بی دهس به جی بی؛ که واته، پیویسته کپریار په له په ل بکا بو دانه دواوه ی نه و ماله به پی عاده ت؛ مه سه لا، نه گهر له کاتی نویژ کردنا به عه بیه که ی زانی، نه بی پاش لی بوونه وه له نویژه که به ته واوی، ماله که بگپریته وه؛ مه به ست له ته واوی، نه وه یه له نویژه که و سوننه تی پاش نویژ و له ته سببحات و زیکر بیته وه وه نه گهر له شه ودا به عه بیه که ی زانی، نه وه پاش روژ بوونه وه و نویژ کردن و قاوه لتی کردن و جل له به رکردن، ماله که به ریته وه بو فرؤشیاره که. جا نه گهر کابرای فرؤشیار له و شوینه دا بوو، نه بی کپریاره که، خو ی یا وه کیلی، ماله که به ریته وه بو فرؤشیاره که، خو ی یا وه کیلی و نه گهر بیباته لای قازی نه و شوینه، نه وه باشتره و نه گهر [کابرا] له و شوینه دا نه بوو، نه وه ماله که به ریت بو لای قازی نه و شوینه و تفره ی نه دا تا کابرا نه گهر ریته وه بو نه و شوینه یا تا خو ی نه روا بو نه و شوینه ی که کابرای تیا به. فهرمووده ی راستتر، نه وه یه نه گهر کپریاره که له بهر بیانویه کی به جی پی نه کرا ماله که به ریته وه بو فرؤشیاره که، نه بی له جیگه که ی خو یه وه به یعه که هه لوه شیئیتته وه و شاهید له سهر نه و هه لوه شانده وه یه بگری تا بو ی ری نه که وی ماله که به ریته وه بو فرؤشیاره که یا بیداته دهستی قازی وه نه گهر شاهیدی دهس نه که وت، پیویست نیبه خو ی به ده م به یانی هه لوه شانده وه ی فرؤشته که بکا، چونکه مادام که س ناگای له وه نیبه که نه و جی نه لی، ئیتر نه بی سوودی وتنه که ی جی بی؟

شهرتی گپرانه وه ی مالی عه بیدار نه وه یه کابرای کپریار نه و شته به کار نه هینی؛ که واته، نه گهر زینی کرد له و نه سپه که نه بیباته وه، یا خود و لاخه عه بیداره که ی بار کرد،

حەقی گێرانه وهی نامینئ؛ به لام دروسته سواری و لاخی سه رکیش بیئ و بیاته وه نه گهر
نه و لاخه به بیئ نه وهی یه کینک سواری بیئ نه نه چوو به پیندا؛ هه روه ها، نه گهر کپ یاره که
کابرایه کی خاوه ن ری و شوین بیئ و له کاتیکا به عه بیی و لاخه کپ راوه که بزانی که
سواری بیئ و بوی دهس نه دا دابهزی و به بیئ پروا، نه وه بوی دروسته به سواری
ولاخه که بمینیتته وه تا نه یداته وه دهستی خاوه نی، یا خود نه گهر جله کپ راوه که ی له
به ردا بوو و بوی دهرکه وت که عه ییداره و جلیئکی تر له ویا نه بوو بیکاته به ری، نه وه
دروسته جله کان دانه که نی تا نه گاته لای فرۆشیاره که؛ نه گهر کپ یاره که مته رخه می کرد له
گێرانه وهی مالی عه ییداراو حەقی گێرانه وهی فه وتا، ئیتر ناتوانئ داوای تۆله ی عه ییه که
بکا له فرۆشیاره که.

نه گهر ماله که عه بیئکی تازه ی تیا په ییدا بوو لای کپ یاره که، بیجگه له عه ییه پیشووه که
که لای فرۆشیاره که بووه، کپ یاره که حەقی نابئ به زۆر نه و ماله بداته وه به سه ر
فرۆشیاره که دا؛ جا نه گهر له م کاته دا کابرای فرۆشیار رازی بوو به وه که نه و ماله به و
عه ییه تازه وه وه ربگریته وه، نه وه پیویسته کپ یاره که یا ماله که ی بداته وه یا خود خوی به
عه ییه کۆنه که وه وه ری بگری و نه گهر فرۆشیاره که ماله که ی به و عه ییه تازه وه
وه رنه گرتته وه، نه وه نه بیئ یا کپ یاره که تۆله ی عه ییه تازه که بخاته پال ماله که و ییداته وه
به سه ر فرۆشیاره که دا، یا خود فرۆشیاره که تۆله ی عه ییه کۆنه که بدابه کپ یاره که و
ماله که ی به ریتته وه؛ جا نه گهر هه ردوولا له سه ر یه کئ له م دوو رینگایه رینک که وتن، نه وه
باشه، نه گینا هه رکامیان داوای نه وه بکا که ماله که ی له لای بمینیتته وه، شه رع لایه نی
نه وه یان نه گری و نه وه سووره ته شدا که عه بیئکی تازه لای کپ یاره که پیدا بیئ، پیویسته
زوو خه به ر به فرۆشیاره که بدا که وا عه بیئکی تازه لای نه ویش په ییدا بووه، بوئ نه وه که
یه کینک له دوو سووره ته باس کراوه که بوئ خوی هه لبژیری؛ نه گهر ناگاداری نه کردو به
بیئ عوزر ته فره ی دا، نه حەقی دانه داوای ماله که ی نه مینئ و نه حەقی نه بیئ داوای
تۆله ی عه ییه کۆنه که له فرۆشیاره که بکا، چونکه خوی که مته رخه می کردو وه.

نه گهر ماله که لای کپ یاره عه بیئکی وای لی په ییدا بوو که عه ییه کۆنه که به و عه ییه تازه یه

نه بوایه دهرنه ته كهوت، وهك شكاندنی هیلكه كه پیسی هیلكه كه ی لیوه دهر بكهوی، وه لهت كردنی كالهك كه كرمۆلی كاله كه كه ی لیوه دیاری بدها، نه وه كریاره كه نه توانی نه و ماله بداته وه به سهر فرۆشیاره كه دا و تۆله ی عه یبه تازه كه شی ناكه ویتته سهر، به لی، نه گهر نه م عه یبه تازه یه زۆر بوو وه عه یبه كۆنه كه به كه متر له و نه ندازه یه دهرنه كهوت، كریار ناتوانی به زۆر ماله كه بداته وه به سهر فرۆشیاردا.

نه گهر كه سیك دوو حه یوانی به یهك موعامه له كری و ههر دوو حه یوانه كه عه ییدار بوون، نه توانی ههر دوو كیان بداته وه به سهر فرۆشیاره كه دا وه نه گهر یه كینکیان عه ییدار بوو، نه بی یا ههر دوو كیان گل بداته وه یا ههر دوو كیان بداته دواوه، ئیتر حه قی نه وه ی نییه عه ییداره كه یان بداته دواوه و ساغه كه یان رابگری و داوای تۆله ی عه ییداره كه بكا، چونكه ههر دوو حه یوانه كه به یهك موعامه له كریاون.

وه نه گهر كه سیك یهك حه یوانی كری له دوو كهس و نه وه حه یوانه به عه ییدار دهرچوو، بۆی هه یه به شی یه كینکیان بداته دواوه و به شی نه وه كه یان هه ل بگری، چونكه موعامه له كه دوو به یع بووه؛ ههر وه ها، نه گهر دوو كهس حه یوانی كری له یهك كهس و حه یوانه كه عه ییدار دهرچوو، دروسته یه كینك له و دوو كهسه رازی بی به به شه كه ی خۆی و نه ویان به شه كه ی بداته دواوه، چونكه نه م موعامه له یه یش دوو به یعه.

نه گهر كریار و فرۆشیار بوو به هه رایان له وه دا كه عه یبه كه كۆنه یا تازه یه، فرۆشیاره كه سویند نه دری به پیی نه و جوابه ی كه جوابی كریاره كه ی پیی نه داته وه؛ مه سه لا، نه گهر وتی: به بی عه یی نه بی نه و ماله م نه دواوه ته ده ستت یا: به بی عه یی پیم داوی، ههر به و جۆره ش سویندی نه دری وه نه گهر وای جواب دایه وه كه: پیویست نییه له سهرم وه ری بگرمه وه، یا حه قی نه وه ت نییه بیده یته وه به سه رما، ههر به و جۆره سویندی نه دری و داوای لی ناکری له سوینده كه یا باسی نه وه بكا كه نه و عه یبه لای نه و نه بووه و لای كریار په یدا بووه، چونكه ری تی نه چی وه ختی خۆی كریاره كه به و عه یبه ی زانیی و پیی رازی بووی و نه گهر ئیسته فرۆشیار باسی نه وه بكا، نه بی به شه یه یسپاتی بكا و شه ییدی نییه.

بزائن! سویندانی فرۆشیار له كاتیكا نه بی نه گهر راستی قسه كه ی به قه تعی دیار

نەبى، ئەگىنا ئەگەر عەيبە کە برىنىكى تازە بى و بەيە کە ماوہ يە کى زورى بەسەرا تىپەرى بى، ئەوہ باوہر بە فرۆشيار ئە کرى و پىويست بە سويندانی نيه؛ ھەر وەھا، ئەگەر راستى قسەى کپيارە کە ديار بوو، وەك ئەوہ کە عەيبە کە برىنىكى کۆنى خوۆشەوہ بوو بى و بەيە کەش چەند رۆژيک بى کرابى، باوہر بە قسەى کپيارە کە ئە کرى و سويندى نادرى و ماله کە ئە دريئەوہ بەسەر فرۆشيارە کە دا.

ھەر وەھا، ئەگەر کپيار ئيدديعاى دوو عەيبى کۆنى ئە کردو فرۆشياريش پى لى ناکە يە کىيان لای ئەو بووہ، بەلام وتى: ئەويان لای کپيار پەيدا بووہ، لەم سوورە تەيشدا ھەر باوہر بە کپيار ئە کرى و سويندى ئە درى، چونکە بە پى لى نانى فرۆشيار لە عەيبىيان، حەقى دانە دواوہى ماله کە بۆ کپيارە کە جى گىر بووہ ئەسلىش وايە ئەم حەقە سابتە ولاناجى.

جا لە پاش ئەوہ کە کپيار بەيە کەى ھەلۆھ شاندەوہ، ھەر زيادە يەك بەو مالهوہ ھەبى و لى جيا نەبيئەوہ، وەك قەلەو بوونى حەيوان و ئاوس بوونىك کە لای فرۆشيار پەيدا بووبى، خواھ لای کپيار لەدايك بووبى يا نە، وە وەك گەورە بوونى درەختى باخ، ئەوہ ھەمووى تابى ماله کە يەو ئەگەر پتەوہ بۆ فرۆشيار وە ھەر زيادە يەك کە جيا بيئەوہ لە ماله کە، وەك بەچکە يەك کە لای کپيار خولقايى و لەدايك بووبى و وەك ميوہى باخ کە لە پاش کپينى باخە کە لای کپيارە کە پەيدا بووبى و وەك خورى و مەرەز و موويەك کە لە مولكى کپيارە کە دا پەيدا بووبن، ئەوانە ھەموويان ھى کپيارە کەن؛ ھەر وەھا، ھەر کرئەك کە کپيار وەرى گرتبى لە جياتى بە کرى دانى و لاخى بارى و سوارى و بە کرى دانى خانووى کپراو، ئەوہش ھەمووى ھى کپيارە کە يە؛ ھەر وەھا، ھەر سکىکيش کە لە مولكى کپيارە کە دا پەيدا بووبى، ھى کپيارە کە خوئەتى، ھەرچەند پيش لەدايك بوونيشى داىكى بداتەوہ بەسەر فرۆشيارە کە دا، بەلام ھەر حەيوانى لە کاتى کپينا خورى يا مەرەزى پتوہ بووبى و لای کپيارە کە دريژ بووبى، ئەوہ تىکە لە نىوان فرۆشيارو کپيار دا.

فرۆشيار بە ھىچ جوړى حەقى ئەوہى نيه داواى ئەو قازانجانە بکا کە کپيار وەرى

گرتوو له ماله کپراوه که، چونکه له مولکی خویدا پهیدا بوون؛ ههروه کپاریش حهقی داواکردنه وهی نهو مهسره فانه ی نییه که کردوو به بو ماله که، چونکه مهسره فی بو مولکی خوئی کردوو.

ئه م حوکمانه ی که باسمان کردن، حوکمی مالیک بوون که به شیوه یه کی راست کپرابن؛ که واته، نه گهر که سیک مالیکی کپی به شیوه یه کی نادرست و له پاشا دهر که وت موعامه له که دانه مه زراوه، یا خود ماله که به مالی یه کیکی تر دهر چوو، نه وه هر زیاده یه که لهو ماله دا پهیدا بووبی هه مووی نه گهر یته وه بو خواهن ماله که و خواهن ماله که حهقی هه یه داوای کپی نه و ماوه یه ییش بکا که ماله که ی لای کپاره که بووه، خواه به کاری هینابی یا نه و هه رچی به ره می نه و ماله هه یه، وه ک شیرو ماست و روون و که شک و کری بارو کپی خانوو [و] میوه ی باخ و شتی وا، هه مووی لی نه سینیتته وه و هه مهسره فیکیش که کابرای کپیار له ماله که دا کردیتتی، هه مووی به زایه نه چی و ناتوانی داوای بکاته وه له خواهن ماله که، هه رچه ند ماله که شی لهسه نه وه لی کپی که مالی خوئی تی، چونکه له راستیدا مالی نه و نه بووه و گوئی نادری به وه که کپیار به وه ی نه زانیوه؛ به لام نه گهر له چه سنی ماله کپراوه که که وتیتته ناویه وه، وه که نه وه که باخیکی کپی و له دهر وه نه مامیکی تری هینابی تیایدا ناشیتتی، یا زه و یه کی کپی و به دارو به ردو خشتی خوئی خانوو یه کی تیا کردیتته وه، نه توانی نه و نه مامه و نه و دارو به ردو خشته ی به ریتته وه بو خوئی [و] کابرای خواهن زه و ییش نه توانی له پاش تیکدانی خانوو که، شوینه که ی پی تهخت بکاته وه، وه که له وه پیش چون بووه وه ها وه نه گهر به دارو به ردو گلی خواهن ماله که خانوو که ی دروست کردبی، هه مووی نه بی به هی نه و رهنج و زه حمه تی کابرای کپیار هه مووی به هیچ نه روا.

باسی نه و عه یبانه ی که به فرو فیلی فروشیار پهیدا بوون

هه ره عیبی له مالی فروشراوا دهر بکه وی و له نهنجامی فرو فیلی فروشیاردا پهیدا بووبی، نه بی به هوئی نه وه که کپیار حهقی په شیمان بوونه وه ی ببی، وه که نه وه که فروشیار به ری ناوی ناش بگری و له کاتی فروشتنی کار یزه که یا ناشه که دا به ری بدا بو

ئه وهی کپیاره که وا تئ بگا ئه و کاریزه یا ئه و ئاشه ئاوئیکی زوری هه یه و پاش ماوه یه که ئاوه که که م بیته وه و عه یه که ده ربکه وی و وه وه که ئه وه که فروشیار حه یوانه که ی نه دوشی و گوانی به پری بهیلتیه وه تا کپیار و ابزانی شیر ی زوره؛ له م حاله دا، کپیار هه رکه به فیله که ی زانی، ئه توانی ده س به جی په شیمان بیته وه و حه یوانه که بداته دواوه؛ هه ندی له زانایانی شهرع، فه رموو یانه: کپیار له حالی وادا تا سی رۆژ حه قی په شیمان بوونه وه ی هه یه بو ئه وه ی زور چاک شاره زای حه یوانه که بیی؛ پاش ئه وه ی که حه یوانه که ی دایه دواوه، هه ر شیر ی که له و حه یوانه ی دوشیی و لای مابئ ئه بیی بیداته وه به فروشیاره که و به رامبه ر به شیر ی فه وتاوی ئه و حه یوانه، ئه بی یه که «صاع» خورما بیدا به خاوه نه که ی؛ به لام ئه گه ر هه ردوولا ریک که وتن له سه ر ئه وه که له جیات ی شیر ه که پاره که ی بیدا، ئه وه دروسته وه ئه گه ر حه یوانه که گوشتی نه ئه خورا، ئه وه کابرای کپیار ته نها حه قی هه لوه شان دنه وه ی مو عامه له که ی هه یه و پیویست نییه له جیات ی شیر ی فه وتا و ه یچ بیدا به فروشیار.

بزانن! له مه وه که رابورد، ده رکه وت حه قی په شیمان بوونه وه بو کپیار روخسه تیکه شهرع داویه تی له به ر دوو مه به ست؛ یه که م: بو تی فکرین و به رچا و پوشتی له و مو عامه له یه دا و دووه م: بو ده فعی زه ره رو زیان؛ جا به شی یه که میش، دوو جو ره؛ یه که م: په شیمان بوونه وه له مه جلیسی مو عامه له که دا؛ دووه م: په شیمان بوونه وه تا ماوه ی سی رۆژ یا که متر به هو ی بریار دانه وه؛ به شی دووه میش، سی جو ره؛ یه که م: ده رکه وتنی عه بیکی واکه به عورف و عاده ت به عه یب دابری و وه ختی خوی لای فروشیاره که بو بی؛ دووه م: به جی نه هاتنی سیفه تیکی مه قسوودی وه ها که کپیاره که بریاری دابی؛ سیه م: کرده وه یه کی ناپه سه ندی واکه فروشیار کرد بیستی بو هه ل خه له تاندنی کپیاره که.

ئه مجار، چه ند سووره تیکی تر ماوه بو هه لوه شان دنه وه ی به یع:

یه که م، ئه وه یه ماله فروشراوه که بفه وتی به رله وه ی که کپیاره که وه ری بگری؛ دووه م، ئه وه یه کپیار و فروشیار بیی به هه رایان له باره ی ئه ندازه ی پاره ی ماله فروشراوه که وه و هه ردووکیشیان سویند بخون له سه ر راستی قسه ی خو یان و به

درۆخستەنە ھەي قەسەي ئەولايان - ۋەك لە مەۋپاش باسى ئەكەين -.

سېھەم، لات كەۋتنى كپيار؛

چوارەم، ئەۋەيە كپيار بېروا بەدەم كاروانەۋە و بەرلەۋەي بگەنە شار و نرخی بازار
بزانن؛ ماله كەيان لى بکپرى - ۋەك لەمەۋپیش باسمان كەرد -؛
پېنجەم، ئەۋەيە كپيارە كە پارەي حازرى لانەبى و مالى ئەۋەندەي ئەۋ مەسافەيە
دوور بى كە دروستە نوپىزى تيا كورت بکپرىتەۋە؛

شەشەم، ئەۋەيە كەسېك لە نەخوشى مردنيا بە ھۆي چاۋپوشى و پياۋەتى خۆيەۋە
مالى خۆي بە نرخیكى ھەرزان بفرۆشى بە يەكېك لە ميرات گەرەكانى، ئىتر ئەندازەي
ھەرزانى ماله فروشراۋە كەي ھەرچەند بى، يا بيفرۆشى بە يەكېكى بېنگانە و ئەندازەي
ھەرزانى ماله فروشراۋە كە زياتر بى لە سى يە كى تېكپراي ماله كەي.

جگە لەم سوورەتانەش، بەيە ھەلئەۋەشېنرېتەۋە بە ھۆي ئەۋەۋە كە فروشيار يا
كپيار پەشيمان بن لەۋ موعامەلەيە؛ لەم سوورەتەيشدا، سوننەتە ئەۋى تريان ئەۋ
ھەلئەۋەشانندەۋەيە لى قەبوول بكا بۆرەزامەندى خوا؛ سېغەي ئەم بەيە ھەلئەۋەشانندەۋەيە،
ئەۋەيە ھەردووكيان بلىن: وا ئەم بەيەمان ھەلئەۋەشانندەۋە، يا خود كپيارە كە، بلىن: وا ئەم
بەيەم ھەلئەۋەشانندەۋە و فروشيارىش، بلىن: وا ھەلئەۋەشانندەۋە كەم لى قەبوول كەردى.

باسى مالى فروشراۋ بەرلەۋەي كە كپيار ۋەرى بگرى

مالى فروشراۋ بەرلەۋەي كپيار ۋەرى بگرى، لە ئەستۆي فروشيارە كە يدايە؛ كەۋاتە،
ئەگەر بە ھۆي ئافەتېكى ئاسمانىيەۋە لاي فروشيارە كە خۆي فەۋتا، فروشتەنە كە
ھەلئەۋەشېتەۋە و نرخە كەي لە سەر كپيارە كە نامېنى؛ ھەرۋەھا، ئەگەر فروشيارە كە
خۆي ماله كەي فەۋتاندا؛ لەم سوورەتەدا، ئەگەر لەۋ موعامەلەيە دا حەقى پەشيمان بوونەۋە
بۆ كەسيان دانەنرابوو، يا خود بۆ ھەردووكيان دانرابوو، ئەۋە ھەر زىادەيەك لەۋ ماله
فروشراۋە جىابوۋيېتەۋە، ۋەك بەچكەۋ شىر و خورى، ئەۋە ھەمۋى ئەدرى بە
كپيارە كە ۋە ئەگەر حەقى پەشيمان بوونەۋە تەنھا بۆ فروشيار بوو، ئەۋ شتانە بۆ ئەۋن ۋە
ئەگەر كپيار لە پېش فەۋتانى ماله كە دا فروشيارى ئازاد كەرد لەم زامىنيە، ھېچ سوودېك

نابه خشیی و مهسه له که ناگۆرئی.

ئه گهر کریار خۆی ماله کهی فهوتاند، ئه وه ئه گهر ئه یزانی ئه و ماله، ماله فروشراوه کهیه، ئه وه به وه رگرتن دائه نرئی و پیویسته قیمة ته کهی هه موو بدا به فروشیاره که وه ئه گهر نه یئه زانی ماله فروشراوه کهیه، ئه وه دوو فهرمووده ی تیاره؛ ئاشکراتریان، ئه وه یه که به وه رگرتن دائه نرئی، وه که ئه وه که سیکی زه وت کهر مالی زه وت کراو دابنئی له به رده می کابرای خاوه ن ماله که دا بو ئه وه بیخوا یا خه رجی بکاو ئه ویش بیخوا، یا خه رجی بکا.

ئه گهر فروشیارو کریار، به هه ردو وکیان، ماله فروشراوه که یان فهوتاند، به یعه که له نیوه ی ماله که دا دائه مه زرئی و له و نیوه که یا هه لئه وه شینه وه، به عنی نیوه ی نرخ ی ماله که له سه ر کریار لا ئه چئی و ئه بئی ئه و نیوه که ی بدا به فروشیاره که وه ئه گهر کابرایه کی تر فهوتاندی، ئه وه فهرمووده ی ره واتر ئه وه یه به یعه که هه لئاوه شینه وه، به لکوو به ئاره زووی کریاره کهیه، یا ریگای به یعه که بدا و پاره ی ماله که بدا به فروشیار و به کابرای مال فهوتینی بیژیری، یا خود هه لئوه شینه وه و کابرای خاوه ن مال ماله که ی بیژیری به وه ی که فهوتاندوویه.

ئه گهر ماله فروشراوه که به ئافه تیکی ئاسمانی عه بیدار بوو به ره له وه ی کریاره که وه ری بگری، ئه وه ئه گهر کریاره که به وجۆره پیی رازی بوو، وه ری ئه گری به ته واوی قیمة ته که ی وه ئه گهر پیی رازی نه بوو به و عه یبه وه، بو ی هه یه دهس به جی به یعه که هه لئه وه شینه وه و قیمة ته که ی له سه ر لا ئه چئی وه ئه گهر فروشیار خۆی عه بیداری کرد، ئه وه «مه ذهب» ، ئه وه یه که کریار حه قی په شیمان بوونه وه ی هه یه؛ جا ئه گهر په شیمان بووه وه، ئه وه قیمة ته که ی له سه ر نامینی وه ئه گهر پیی رازی بوو به و عه یبه وه، ئه وه ئه بئی به هه موو قیمة ته که ی وه ری بگری و بو ی نیبه حه قی عه یبه که به فروشیاره که بیژیری وه ئه گهر کریاره که خۆی عه بیداری کرد، ئه وه حه قی په شیمان بوونه وه ی نیبه و پیویسته له سه ری، ماله که به ته واوی قیمة ته که ی وه ره بگری وه ئه گهر کابرایه کی تر غه یری ئه م دوانه عه بیداری کرد، ئه وه کریار حه قی په شیمان بوونه وه ی هه یه؛ جا ئه گهر په شیمان بووه وه، ئه وه دیاره وه ئه گهر ریگای به یعه که ی دا، ئه وه ئه توانی تۆله ی عه یبه که به و

كابرايه بېژىرى.

بزانن! فرۆشتى مالى كپراو دروست نىيە تا كپيارە كە وەرى نە گرى، نىتر چ بە فرۆشيارە كە خۆى بفرۆشئەوہ يا بە يە كىكى تر؛ ھەروہا، دروست نىيە بىدا بە كرى يا بىخاتە رەھنەوہ يا نەزرى بكا يا بىبەخشى يا بىكا بە سەدەقە، ھەروہ كوو دروست نىيە بىدا بە قەرز، يا بىدا لە مارەبى ژنا يا بىكا بە عىوہزى خولع يا بە سەرمایەى سەلەم، بەلام دروستە بەشى بكا لە بەينى خۆى و ھاوبەشدا، يا ھەللى بكا بو فەقىر و ھەزار، يا وەققى بكا، يا وەسەت بكا كە لە پاش مردنى خۆى بىدەن بە يە كىك.

ھەروہا، ئەو قىمەتەش كە ديارى كرابى، ئەوئىش لە ھەموو ئەم ھوكمانەدا وەك فرۆشراوى پىش وەرگرتن واى؛ كەواتە، فرۆشيار بەر لەوہى ئەو قىمەتە وەر بگرى، ناتوانى بىفرۆشى، بەلام قىمەتلك كە لە ئەستۆدابى، ئەوہ دروستە ئال و گۆرى تيا بكا بە پىي ئەو شەرتانەى كە لەمەو پاش باسيان ئەكەين.

دروستە كەسلك مالىكى خۆى بفرۆشى كە بە ئەمانەت لە دەستى خەلكا بى، وەك مالىك كە لاي كەسلك داينابى و مالى ھاوبەشى و مالى رەھن كراو پاش دەرھىنانى لە رەھن و مىراتلك كە بوى ھاتبەتەوہ و ھىشتا وەرى نە گرتبى و مالىك كە لە دەستى «وہلى ئەمر» يا بى پاش ئەوہى خۆى گە يىشتبەتە عومرى روشد پەيدا كەردن؛ ھەروہا مالىك كە بە خواستەمەنى (عارىة) بردبىتيان و مالىك كە بە سەودا كەردن وەرگىرابى؛ بەلام دروست نىيە بەر لە وەرگرتنى ئەو مالەى كە سەلەمى تىدا كراوہ شتىك لە جىياتىدا وەر بگرى؛ جا لە ھالەتى وادا، رىنگاى ئال و گۆر كەردن ئەوہى ھەردوولا عەقدى سەلەمە كە ھەلۆھىننەوہ تا ئەو پارەبەى كە دراوہ، بىي بە قەرز لە ئەستۆيدا، جا لە جىياتى ئەو قەرزە، شتىكى تر وەر بگرى كە ئارەزووى لىيەتى. بە پىي فەرموودەى تازەى ئىمامى شافىعى، دروستە لە جىياتى ئەو قىمەتەى كە وا بە سەر مەعمىلە كەوہ، شتىكى تر وەر بگرى، وەك ئالتوون لە جىياتى زىو و گەنم لە جىياتى برنج و پۆشاك لە جىياتى پارە، ھەتا وەكوو ئەگەر ئەم ئال و گۆرە بەر لەوئىش بى كە فرۆشيار مالە فرۆشراوہ كە بداتە دەس كپيارە كە، ھەر بەو شەرتە كە موعامەلە كە دامەزرا بى و لە ماوہى پەشيمانىدا نەبى.

ھەروہا، دروستە ئال و گۆر لە كرىي كرىكارا و لە مارەبى ژنا لە سەر مىرد و لە

عیوهزی خولعدا و له هەر مالیکی تردا که به هۆی عهقدیکهوه پهیدا بووبی؛ جا ئەگەر ئهوشته که وهری ئەگرئ له جیاتی حهقه کهی خۆی له سەر کابرا، وهك ئەو حهقهی خۆی وا بوو له عیلله تی سوود (عَلَّة الرِّبَا) دا، بهو جوۆره که ههردووکیان نهخت یا خوواره مهنی بوون، ئەوه پنیوسته ههه له مهجلیسی ئال و گوۆره کهدا ئهوشته وهربگری ئه ئەگەر وهك ئەو وانهبوو و جیابوون له یهك، وهك گهنم له جیاتی پاره، ئەوه پنیوست نییه؛ ههروهها پنیوست نییه له کاتی عهقدی ئال و گوۆره کهدا ئهوشتهی که کابرا وهری ئەگرئ له جیاتی حهقه کهی خۆی شتیکی دیاری و له بهرچاوا بی، به لکوو ئال و گوۆره که دانه مزرئ ههه چهند ئهوشته له ئەستۆدا بی، وهك ئەوه که فرۆشیار، بلئ: وا ئه دوولیره ی منه که له سهرته، گوۆریمه وه به چل درههم و ئەو ده کیلو گهنم که له سهرته، گوۆریمه وه به بیست کیلو جو و کابرای قهرزایش قه بوولی بکا، جا پاش ئهوه به ده له که حازر بکا و ته سلیمی بکا.

ئه گه رکه سیك دهست قه رزیکی به سهر که سیکه وه بوو، یا تۆله ی مالیکی فهوتاوی به سه ریه وه بوو، دروسته ئال و گوۆریان تیا بکا و شتیکی تریان له بریتی دا وهربگری، بهو جوۆره که پیشان باسمان کرد؛ به لام دروست نییه ئەو قه رزه ت که به سهر که سیکه وه یه، بیفرۆشی به که سیکی تر، ههروهك دروست نییه ئەگەر دوو کهس قه رزیان به سهر دوو که سه وه بی، ئەو قه رزه یان بفروشن به یه کتر.

باسی وەرگرتنی مالی فرۆشراو

مالی فرۆشراو، یا له وانه یه بگوۆریتته وه، یا له وانه نییه. وه رگرتنی مالی نه گوۆزراوه، وهك زهوی و باخ و داری نیژراوو خانوو [و] ئەم جوۆره شتانه، به وه ئەبی که فرۆشیار به وتن ریگای کپاره که بدا ته سه روفیان تیا بکا؛ مه سه لا، بلئ: وا ریگام دای بو وه رگرتنی ئەو ماله و ماوه ی ته سه روف تیا کردنه که شی بدا، بهو جوۆره ئەگەر فرۆشراوه که خانوو بوو، کلێله که ی بداته دهستی و کهل و په لی خۆی تیا نه هیلیته وه، ههروهها هی کریچی یا که سیك که به ئەمانه ت شتی خۆی تیا دانابی؛ جا ئەگەر خانوو که کهل و په لی

فروشياره که ی تیا بوو، وه فروشيار گواستیه وه بۆ سووچیککی خانووه که، به وه وەرگرتنی ئه و به شه کانی خانووه که ته و او ئه بی وه ئه گهر که ل و په لی کابرای کپاری تیا بوو، ریگای وەرگرتنی ناگری؛ جائه گهر هردوو لا حازر بوون ئه وه باشه وه ئه گهر هردوو لا حازری لای ماله که نه بوون، ئه وه بۆ دامه زرانی وەرگرتنی ئه و ماله، پیوسته ئه وه نده وه خت تیپه ر بیی که قابیل بی له و ماوه یه دا کابرای کپار خوی یا جی نشینی بگا به و ماله و وهری بگری.

وهرگرتنی مالی گويزراویش به وه ئه بی که کپار خوی یا جی نشینی به ههر هویه که بووه، بیگويزیته وه له و شوینه ی که واتیایدا، خواه رای بکیشی یا هه لی بگری؛ به لام کافییه له جیاتی گواستنه وه، لی خورینی حه یوان و سواربوونی، هه رچه ند پاش سواربوونیشی نه جوولی؛ ههروه ها، کافییه دانیشن له سه ر فه رش؛ به لام پیوسته کپار خوی یا جی نشینی، له کاتی گواستنه وه ی ماله که دا چاوی لیوه بی وه ئه گهر ماله فروشراوه که له و شوینه دا نه بوو، پیوسته ماوه یه کی واتی پهری که له وانه بی کپاره که بگاته لای ماله که تیایدا و بیگويزیته وه و ئه گهر فروشته که له شوینیکی وادا کرا که هیچ په یوه ندیکی نه بوو به کابرای فروشياره وه، ئه وه نده به سه که ماله فروشراوه که له و شوینه هه لگیری و بخریته شوینیکی تر که ئه ویش هی فروشياره که نه بی، خواه حه لال بی بگويزیته وه بۆ ئه و جیگه یه، وه ک مولکی کپاره که و ریگای گشتی و مزگه وت و مولکی یه کینکی تر که گومانی ره زامه ندی لی بگری، یا حه لال نه بی، وه ک مولکیکی زه وت کراو؛ به لکوو هه ندی له زانایانی دین، فه رموویانه: ئه گهر ئه و ماله فروشراوه بگويزیته وه بۆ شوینیکی زه وت کراویش، هه ر کافییه؛ به لام ئه گهر ئه و شوینه ی ماله که ی بۆ ئه گويزیته وه مولکی فروشياره که بوو، ئه بی ریگای ئه وه بدا که ئه و ماله فروشراوه ی تیا دابری، ئه گینا به گواستنه وه دانانری.

بیداری! کپار، ئه توانی خوی سه ر به خو ماله کپراوه که وهر بگری و بیگويزیته وه، هه رچه ند فروشياریش ریگای نه دابی، به و شه رته وه عده یه ک دانرابی بۆ ته سلیم کردنی نرخه که ی، یا خود کپار نرخه که ی ته سلیمی فروشيار کردبی.

هه ر مالیک له سه ر حیسابی پیوانه و کیشانه فروشرابی، ئه گهر هه ر له و شوینه شدا

فروشرايه وه، ئه بئ ديسانه وه بپئورئته وه يا بکئشريتته وه.

ئه گهر يه کئک ده مهن گهنمی له سهر يه کئکئ تر بوو و ده مهنئ کابرايه کئئ تريتئ قهرزار بوو، ئه بئ که قهرزه که ی خؤی وهر ئه گريتته وه، بپئوئ و که ويستئ ههر ئه وه ده مهنه بداته وه له جياتئ ئه وه قهرزه دا که له سهر يه تي، ئه بئ جارئکئ تر بپئوئته وه بوئ ئه وئش وه ئه گهر يه کئک ده مهن گهنمی که سئک قهرزار بوو و ده مهنئشئ به سهر يه کئکئ تره وه بوو و خاوه ن قهرزه که ی خؤی نارد برؤا ئه وه ده مهنه گهنمه قهرزه که هه يه تي به سهر ئه و کابراي تره وه، وهرئ بگريتته وه بوئ خؤی و ئه مئش رؤئشت و پئوای و وهرئ گرت، ئه وه دروست نئيه، چونکه له لايه که وه وه کئلي قهرز وه رگرتنه وه يه بوئ کابرايه کئئ تر و له لايه کئئ تره وه حه قئ خؤی وهر ئه گريتته وه و ئه م دوو کرداره به يه ک پئوانه جئئ به جئئ ناکرئ.

باسی به دهسته وهدانی مالی فروشراو و نرخه که ی

ههرکاتئک که سئک مالئکئ فروئت، ئه گهر فروئشار و کرپار ماوه ی په شيمان بوونه وه يان دانا، ئه وه له و ماوه يه دا که سيمان ناچار ناکرئ ئه وه ی لايه تي بيدا به ويان وه ئه گهر يه کئکئان به پئاوه تي خؤی، ئه وه ی لايه تي دای به ويان، ئه وي تريان ناچار ناکرئ که چئ لايه بيدا، چونکه ماوه ی په شيمان بوونه وه دوايئ نه هاتوه وه هه لئه وه شاهه وه وه به وه که يه کئکئان ئه وه ی لايه تي داويه تي به ميان.

له پاش ته و او بوونی ماوه ی په شيمان بوونه وه، ئه گهر ماله فروشراوه که وقيمه ته که ی، ههر دوو کئان ديارئ کراوبن و له بهرچاوا بن، کرپار و فروئشار ناچار ئه کرين که بيان ده ن به يه کتر و ئه گهر هه ريه کئکئان دياي کراو بوو و ئه ويان له ئه ستؤدا بوو، خاوه ني ديارئ کراوه که يان ناچار ئه کري که بيدا به دهسته وه، چونکه وه ختي خؤی رازئ بووه به وه که براده ره که ی ماله که ی له ئه ستؤدا بئ؛ جا ههر کاميان له پئشا ماله که ی خؤی دا به دهسته وه، پاش ئه و براده ره که شئ ناچار ئه کري ئه وه ی لايه تي بيدا به دهسته وه؛ که واته، ئه گهر فروئشار ماله فروشراوه که ی ته سلئم کرد و کرپار قئمه ته که ی نه دا له بهر لاتي و

نه‌بوونی، فرۆشیار ئه‌توانی په‌شیمان ببیته‌وه به‌ هوئی لات‌که‌وتنی ک‌پ‌یاره‌وه وه‌ ئه‌گه‌ر ک‌پ‌یار مالی حازری بوو له‌و شوینه‌دا که‌ موعامه‌له‌که‌ی تیا‌ک‌راوه‌ یا له‌ نزیک‌ی ئه‌و شوینه‌دا، ناچار ئه‌کرئی که‌ بهیئنی و بیداته‌ دهستی فرۆشیار و له‌و ماوه‌یه‌دا که‌ ماله‌که‌ی ئه‌هیئنی قازی ئه‌توانی له‌ سهر داوای فرۆشیار «حیجر» بخاته‌ سه‌ری و نه‌هیئنی ته‌سه‌روف له‌ مالی خویدا بکا‌بو‌ئه‌وه‌ که‌ حه‌قی فرۆشیاره‌ که‌ نه‌فه‌وتی و ئه‌گه‌ر ماله‌که‌ی له‌ مه‌سافایه‌ ک‌دا بوو که‌ نوژی تیا‌ک‌ورت ئه‌کریته‌وه، ئه‌وه‌ فه‌رمووده‌ی راستتر ئه‌وه‌یه‌ فرۆشیار ناچار نا‌کرئی خوئی بگرئی تا ک‌پ‌یار ئه‌چی ماله‌که‌ی ئه‌هیئنی و ئه‌توانی ده‌س‌به‌جی، به‌یعه‌که‌ هه‌لوه‌شینیته‌وه‌ وه‌ ئه‌گه‌ر هه‌لینه‌وه‌شاند‌ه‌وه‌و داوای کرد حیجر بن‌ریته‌ سه‌ر ک‌پ‌یاره‌که‌، به‌ گوئی ئه‌کرئی و حیجره‌که‌ هه‌لنا‌گیری تا قیমে‌تی ماله‌که‌ی دینی بو‌ فرۆشیار.

ئه‌مه‌ی که‌ وت‌مان، هه‌مووی له‌ کاتیکایه‌ قیমে‌تی ماله‌که‌ی پاش نه‌خرابی؛ ئه‌گه‌ر پاش خرابوو، فرۆشیار نه‌ حه‌قی هه‌لوه‌شاند‌نه‌وه‌ی به‌یعه‌که‌ی هه‌یه‌ و نه‌ حه‌قی داوای حیجر و ئه‌بی سه‌بر بکا‌ تا واده‌ی حه‌قه‌که‌ی دیت.

ئا‌گاداری! فرۆشیار له‌ کاتیکا ناچار ئه‌کرئی ماله‌ فرۆشراوه‌که‌ بدا به‌ ده‌سته‌وه‌ که‌ ترسی فه‌وتاندنی قیमे‌تی نه‌بی؛ ئه‌گینا، بۆی هه‌یه‌ ماله‌ فرۆشراوه‌که‌ لای خوئی به‌یئیته‌وه‌ تا قیمه‌ته‌که‌ی ئه‌دریته‌ ده‌ست و ئه‌م حوکمه‌، خیلانی تیا‌نییه‌.

باسی به‌ره‌و‌روو‌کردنه‌وه‌ (تولیة) و هاوبه‌ش کردن (إشراك) و فرۆشتنه‌وه‌ به‌ قازانج (مُرابَحَة) و فرۆشتنه‌وه‌ به‌ زیان (مَحَاطَة)

مه‌به‌ست له‌ به‌ره‌و‌روو‌کردنه‌وه‌ (تولیة)، ئه‌وه‌یه‌ که‌ سیك پاش ئه‌وه‌ی مالیکی ک‌ری، هه‌ر به‌و‌ قیمه‌ته‌ بیخا به‌ سه‌ریه‌کی‌ترا؛ مه‌به‌ستیش له‌ هاوبه‌ش کردن (إشراك)، ئه‌وه‌یه‌ که‌ سیك پاش ئه‌وه‌ی مالیکی ک‌ری، که‌سیکی‌تر بکا‌ به‌ هاوبه‌شی خوئی له‌و موعامه‌له‌یه‌دا؛ مه‌به‌ستیش له‌ فرۆشتنه‌وه‌ به‌ قازانج (مُرابَحَة)، ئه‌وه‌یه‌ ئه‌و ماله‌ی که‌ ک‌ریویه‌تی، بیدا به‌ که‌سیکی‌تر به‌ ئه‌ندازه‌یه‌ك قازانج؛ مه‌به‌ستیش له‌ فرۆشتنه‌وه‌ به‌ زیان (مَحَاطَة)، ئه‌وه‌یه‌ ئه‌و ماله‌ی که‌ ک‌ریویه‌تی بیفرۆشیته‌وه‌ به‌ که‌سیکی‌تر و ئه‌ندازه‌یه‌ کیش

له پاره که ی که م بکاته وه.

جا هر کاتی که سیک شتیکی کری به قیمة تی چه شنی نهو شته - که مه به ست له چه شن له م شوینه دا نهو به پاره ی نهخت بی - و له پاشا وتی به که سیک تر که نهو ماله ی دیبی و ناگای له قیمة ته که شی هه بی، و اتۆم کرد به خاوه نی ئەم موعامه له به و نهویش قه بوولی کرد، نهو نهو ماله نه بی به مالی نهو که سه به قیمة تیکی وه ک قیمة تی موعامه له ی پیشوو له جوړ و نه ندازه و چۆنیه تی (جنس و مقدار و صفة) دا؛ هه تا وه کوو نه گهر فرۆشتنی یه که م به قیمة تیکی «مۆجل» (وه عده بو دانراو) بووبی، فرۆشتنی دووهه میش ههروه ها به وه عده بو دانراو دانه م زری.

به لام نه گهر کریاری یه که م ماله که ی به شتیکی واکریبوو که نه بوو نرخی بو دابنری، وه که نم و جوو حه یوان و مالی بازرگانی، پیویسته له م سووره ته دا ناوی نهو شته بیاو باسی قیمة ته که ی شی بکا؛ مه سه لا، بلئ: و اتۆم کرد به خاوه نی نهو موعامه له به که بریتیه له کرینی فلانه شت به نه سپیک که قیمة ته که ی نهو نه ده یه؛ به لئ، نه گهر واریکه وت نهو شته که کریار داویه به فرۆشیار له جیاتی ماله کریاره که که وته لای کریاری دووهه م، نهو دروسته عه قدی به ره وپوو کردنه وه که هه ر بهو شته بکری به بی باس کردنی نرخی که ی.

عه قدی به ره وپوو کردنه وه وه ک فرۆشتن وایه له هه موو حوکمیکا؛ به لام ناوبردنی قیمة له مدنا پیویست نییه وه نه گهر قیمة تی ماله فرۆشراوه که له سه ر کریاری یه که م لاچوو بوو به هوی به خشین و شتی واوه، نهو له سه ر ئەم کریاره دووهه میش لا نه چی. عه قدی به ره وپوو کردنه وه، وه ک له فرۆشتنا نه بی، له ماره یی ژن و عیوه زی خولعیشا دا نه م زری؛ ههروه ها، له به کری؛ دانیشا نه بی؛ مه سه لا، یه کیک خانویه کی به کری گرتووه سالی به ده دینار، نهو نه توانی بیدا به یه کیکی تری وه ک خوی به هه مان کری و نهو له جیاتی ئەم نه بی به کریچی.

له باره ی هاوبه ش کردنیشه وه، نه گهر که سیک پاش نهو هی مالیکی کری یه کیکی تری کرد به هاوبه شی خوی، نهو به دروسته، نه گهر به یانی نهو نه ندازه یه بکا که نهو کابرا وه ری نه گری، وه ک نیوه یا چواره یه ک و نه گهر هه ر ناوی شه را که تی رووتی

برد، نه‌وه نه‌چیتته سهر نیوه‌یی.

فروشتنه‌وه به قازانجیش دروسته، به‌و شهرته کابرای کرپار بزانی نه‌و ماله به‌چهند کرپراوه و فروشیاره‌ک‌ش باسی نه‌ندازه‌ی قازانجه‌که بکا؛ مه‌سه‌لا، بلّیت: وا نه‌م ماله‌م پی‌فروشتی به قازانجی ده یازده، یه‌عنی له ههر ده دره‌می‌کا، دره‌می‌ک قازانجم بده‌یتی، نه‌ویش ده‌س به‌جی قه‌بوولی بکا.

فروشتنه‌وه به زیانیش دروسته، به‌وجوره‌که کابرا بلّی: وا نه‌م ماله‌م پی‌فروشتی به نوقسانی ده‌یه‌ک، یه‌عنی له‌جیاتی ههر دیناریک، نو دینارم پی‌بده‌ی و پیوسته له‌م موعامه‌له‌یه‌شدا کابرای کرپار بزانی نه‌و ماله به‌چهند کرپراوه؛ جا نه‌گر فروشیار وتی: پی‌م فروشتی به‌و قیمة‌ته‌ی که پی‌م کرپوه، نه‌وه ههر نه‌سلی قیمة‌ته‌که‌ی نه‌که‌ویته سهر کرپاره‌که وه نه‌گر وتی: وا پی‌م فروشتی به‌وه‌ی که له‌سهرم بووه به‌مال، نه‌وه له‌م کاته‌دا ههر مه‌سره‌فیک‌ی بو‌نه‌و ماله‌م کردبی، وه‌ک کرپی حه‌مال و پیوانه‌که‌رو کرپی خانوو و شتی‌وا، هه‌مووی نه‌که‌ویته سهر کرپاره‌که؛ به‌لام ههر ئیشیک‌که خوی کردبیتی، کرپیک‌ه‌ی ناکه‌ویته سهر کرپاره‌که، چونکه به‌رابه‌ر به‌و ئیشانه‌پاره‌ی نه‌داوه و پیوسته کرپاره‌که له‌پیش قه‌بوول کردنی به‌یعه‌که‌دا، ناگادار بی‌له قیمة‌تی ماله‌که‌و [له] نه‌ندازه‌ی نه‌و مه‌سره‌فه‌که فروشیاره‌که کردوویه‌تی، هه‌روه‌ها نه‌بی فروشیاره‌که یش ناگای له‌وانه بی؛ جا نه‌گر لایه‌کیان یا هیچ‌کامیان ناگایان له‌وه نه‌بوو، نه‌و موعامه‌له‌یه دانامه‌زری. هه‌روه‌ها، واجبه‌کابرای فروشیار به‌راستی قسه‌بکا، چ له قیمة‌تی ماله‌که‌دا و چ له نه‌ندازه‌ی نه‌و مه‌سره‌فه‌دا که کردوویه‌تی و چ له نه‌ندازه‌ی ماوه‌یشدا، نه‌گر قیمة‌تی نه‌و ماله‌ی کرپویه‌تی وه‌عه‌ده‌دار بی و نه‌بی به‌راستی به‌یانی نه‌و عه‌بیانه‌ش بکا که لای نه‌و په‌یدا بوون؛ نه‌گر هات و دروی کردو له‌پاشا درو‌که ده‌رکه‌وت، نه‌وه هه‌رچی زیاد وتوو، له‌سهر کرپاره‌که لانه‌جی، به‌لام حه‌قی په‌شیمان بوونه‌وه‌ی ناب‌ی و نه‌گر کرپاری یه‌که‌م له‌پیشا ناوی قیمة‌تیک‌ی برد و له‌سهر نه‌و قیمة‌ته‌مامه‌له‌که ته‌واو بوو، وه له‌پاشا ئیددیعی‌کرد که قیمة‌ته‌که زیاتر بووه و وتی: سه‌هوم کردوو له به‌یانی قیمة‌ته‌که‌دا، نه‌وه نه‌گر بو‌نه‌م سه‌هو و غه‌له‌ته‌ی بیانویه‌کی عه‌قل‌گرتووی نه‌هینایه‌وه، نه‌و

دووهه م بدا که نه یزانیوه بهو قیمة ته راسته قینه به؛ جا نه گهر سویندی خوارد، نه وه باشه وه نه گهر سویندی نه خوارد، نه وه سوینده که نه گهر پته وه بوسه فروشیاره که وکه نه م سویندی خوارد بهو قیمة ته زوره ی کرپوه، زیاده که به م سوینده دانامه زری، به لکوه، کابرای فروشیار حقی نه وه پهیدا نه کا که یا ریگای دامه زرانی موعامه له که بدا به قیمة ته که مه که که پی کرپوه، یا موعامه له که هه لوه شینیتته وه وه نه گهر عوزریکی راستی هینایه وه بوه غه له ته که ی، نه وه ئیددیعا که ی قه بوول نه کری وه نه گهر شاهیدی بوو، شاهیده که ی لی وه نه گیری و نه گهر شاهیدی نه بوو، نه توانی سویندی کرپاری دووهه م بدا که بهو قیمة ته زوره ی نه زانیوه؛ جا نه گهر سویندی خوارد، نه وه باشه و نه گهر سویندی نه خوارد، سوینه که نه گهر پته وه بوسه کرپاری به که م؛ جا که نه م سویندی خوارد، نه توانی یا ریگای موعامه له که بدا به نرخه که مه که، یا هه لی وه شینیتته وه.

باسی فروشتنی «أصول»

نه گهر که سینک وتی به که سینکی تر: وا نه و زهویه یا نه و عهرسه یا نه و مهیدانه م پی فروشتی، نه وه وه کوو زهویه که نه فروشری، هه رچیسی تیابی له خانوو [و] دره ختی سه وزوشتی وا، به سینک نه بن له فروشراوه که؛ به لام داری که وتوو یا داری وشک بوو، بهر فروشته که ناکه ون؛ ههروه ها، هه ر شه تللی که له و شوینه دا کرابی، چونکه شه تل به نیازی گواسته وه نه نیژری؛ ههروه ها، هه ر بیرنیکیش که له و شوینه دا هه لکه نرابی، بهری فروشته که نه که وی، بهو شهرته که فروشیار باسی ئاوی ناویره که بکا له کاتی فروشته که دا، نه گینا به یعه که به تال نه بیته وه، وه که له «مغنی المحتاج» دا به یان کراوه. نه و شتانه که بهر فروشتنی زهوی نه که ون، به بی ناو بردنیا، بهر رهن ناکه ون نه گهر شوینه که یان خرایه ره هه وه، مه گهر کابرای رهن کهر به تایه تی باسیان بکا.

وه که به یع وایه له م حوکمانه دا که به یانمان کردن هه ر سیغه یه که که مولکیه تی شتیک له که سینکه وه بگویند پته وه بوه که سینکی تر، وه که وه قفو به خشین و وه سیهت و ماره یی دانانو عیوه زی خولع و کری؛ بهم رهن گه نه گهر یه کیک نه رزیک بدا به کریی

خانوو یه کاکه به کریی گرتیی، ئه وه ههر دارینکی سهوز له و ئه رزه دا بی، ئه که ویتیه بهر ئه و مو عامه له یه.

وه وهك رههن وایه ههر سیغه یهك كه مولکیه تی شتیك له که سیکه وه نه گو یزیته وه بو که سیکی تر، وهك پی لینی نان و خواستن و به کری دان؛ یه عنی ئه گهر که سیك پی لینی نا که ئه و زه وییه مالی فلان که سه، یا زه وییه کی به شیوه ی خواستن دا به یه کیك یا پی دا به کری، ئه وه دارو دره ختی ناو زه وییه که ی بهر نا که وی.

ئه گهر که سیك زه وییه کی فروشت که حقی ناوی له ناویکی حه لالا هه بوو، وهك ناوی چه م و باراناو و بهاراو، ئه وه ئه و به شه ئاوه بهر فروشته که ئه که وی هه رچه ند باسیشی نه کرابی و ئه گهر زه وییه که ی فروشت به چه ند که س وهك یه ک یا به زیادو که م، ئه وه ههر به شیکی به پی خوی حقی خوار دنه وه ی هه یه له و ئاوه؛ ههروه ها، ئه گهر ناوی ئه و ئه رزه له ناو خو یا یا له سنوو ریدا بی و مولکی خاوه ن زه وییه که بی، ئه وه هه رچه ند باسیشی نه کا، ههر بهر فروشته که ئه که وی، به لام ئه گهر ئه و ئاوه که مولکی فروشیاره که یه له دهروه ی سنووری زه وییه که دا بوو، بهر فروشته که نا که وی، تا فروشیاره به تاییه تی ناوی نه با، به و جو ره که بلیت: وا ئه و زه وییه م پی فروشتی له گه ل ئه و ئاوه ی خویدا یا له گه ل حقی ناو خوار دنه وه دا؛ ئه و کاته، ئاوه که شی بهر ئه که وی.

بزانی! دروست نییه فروشتنی حقی ناو خوار دنه وه ی زه وی به بی فروشتنی زه وییه که، وهك چۆن دروست نییه فروشتنی حه وشی خانوو به بی فروشتنی خانوو که، چونکه ئه مانه فه رعن و تابیمی ئه سلن و فه رع به بی ئه سل نافرۆشری، به لام ئه سل به بی فه رع ئه فروشری.

ههروه ها بهر فروشتنی زه وی ئه که وی بی ههر گیایی که جار له دوای جار، گیا که بپرری و هه لبداته وه، وهك که وهرو که ره وزو نه عناو ته ره تیزه وه وه نه وشه و نیی رگس و کاله ک و خه یارو ترۆزی؛ ئه مانه هه موویان بنه که یان بهر فروشتنی زه وییه که ئه که وی؛ به لام ئه و ئه ندازه گیایه که له کاتی فروشته که دا به دهروه بی، ئه وه هی فروشیاره که یه و پیو یسته شه رتی برینی بکری ئه گهر گیای کۆن و تازه ی زووبه زوو تیکه لی یه که ئه بوون.

ئەو گىيايانە كە بە يەك جار ئەبىرىن، وەك گەنم و جوو گىزەرو توورو چەونەرو سىرو پىاز، نە خوڭيان و نەبنە كەيان بەر فروشتنى زەويىە كە ناكەون، مەگەر كابرەى فروشيار بلى: وا ئەو زەويىەم پىن فروشتى لە گەل ئەو زەراعاتەى تىايدا كراو، بەو شەرته زەراعاتە كە رىنگاى چاوپىن كەوتنى زەويىە كە نە گرى و تىكرا بە شىوہە كى عاداتى تە ماشاى بكرى و بىنرى.

دروستە فروشتنى زەويىەك كە زەراعاتى تىاكرابى مادام زەراعاتە كە زەويىە كەى دانە پۆشيبى و كپيار حەقى پەشىمان بوونەوہى ھەيە ئەگەر نەيزانىبى ئەو زەويىە زەراعاتى تىاكراوہ وە ئەگەر بەيە كەى رەواىبى، زەويىە كە لە دەستى كپيارە كە دا ئەبى و زەراعاتە كە لە دەستى فروشيارە كە دا و زەراعاتە كە رىنگا لەوہ ناگرى كە زەويىە كە لە دەستى كپيارە كە دا بى.

ھەر توويك وە شىنرابى بە زەويدا، وەك زەراعات واىە؛ ئەگەر ئەو زەراعاتە كە لەو تووہ پەيدا ئەبى بىنئىتەوہ، يەعنى بو ئەوہ دەس بدا چەند جار بىررى و ھەلبداتەوہ، ئەوہ تووہ كە بەر بەيە كە ئە كەوئ و ئەگەر زەراعاتە كە بە كەپە تىك بىررىتەوہ، ئەوہ بەر بەيە كە ناكەوئ و بە دەستى فروشيارەوہ ئەمىنئىتەوہ؛ لەم جوڑە حالەتە دا فەرموودەى راستر، ئەوہ بە كپيار حەقى زەويىە كەى نىبە بو ئەو ماوہە كە زەراعاتە كە لە زەويىە كە دا ئەمىنئىتەوہ.

تائىستە قسە لەوہ بوو فروشيار ھەر باسى زەويىە كە بكا لە بەيە كە دا وە ئەگەر باسى ئەرزە كە و تووہ كەى كرد و وتى: ئەو زەويىەم پىن فروشتى لە گەل تووہ كە دا يا لە گەل ئەو زەراعاتە دا، وە زەراعاتە كە ش لەوانە بىن كە بەتەنھا فروشتنى دروست نەبىت، يا خود بەتەنھا ھەر تووہ كە يا ھەر زەراعاتە كەى فروشت، ئەوہ لەم سوورە تانە دا ئەو بەيە دانامە زرى.

بەلام زەراعاتە تىك كە بەتەنھا بفرۆشرى، وەك قەرسىلى گەنم و جوو شتى وا كە ھىشتا گولئ نە كردبىت، يا زەراعاتە تىك كە گولئ كردبىن و دەنكە كانى تىا بىنرى، وەك گەنمە شامى، ئەوہ دروستە بەتەنھا بفرۆشرى.

هه‌روه‌ها به‌ر به‌یعی زه‌وی ئه‌که‌وی ئه‌و به‌رده‌ی که‌خوا خه‌لقی کردوه‌له‌و زه‌ویه‌دا یاخود قایم کراوه‌تیایدا به‌هۆی بینای چه‌سارو خانووه‌وه؛ به‌لام ئه‌و به‌ردانه‌ی که‌شاررابنه‌وه‌تیایدا، ئه‌وانه‌به‌ر به‌یعه‌که‌ناکه‌ون و کپ‌یاریش چه‌قی په‌شیمان بوونه‌وه‌ی نییه‌ئه‌گه‌ر زانیبیتی ئه‌و به‌ردانه‌وان له‌و زه‌ویه‌دا یاخود نه‌ی زانیبی، به‌لام هه‌لکه‌ندنیان زیانی بۆ زه‌ویه‌که‌نه‌بی و له‌م کاته‌دا، پۆیسته‌له‌سه‌ر فرۆشیار ئه‌و به‌ردانه‌بگۆیزیته‌وه‌و ئه‌رزه‌که‌ش ته‌خت بکاته‌وه‌وه‌ئه‌گه‌ر کپ‌یار نه‌یزانیبی به‌و به‌ردانه‌و گۆیزانه‌وه‌شیان زیان بگه‌به‌نی به‌زه‌ویه‌که‌، چه‌قی په‌شیمان بوونه‌وه‌ی ئه‌بی؛ جا ئه‌گه‌ر ریگای به‌یعه‌که‌ی دا، ئه‌وه‌واجبه‌له‌سه‌ر فرۆشیار ئه‌و به‌ردانه‌بگۆیزیته‌وه‌و زه‌ویه‌که‌ش ته‌خت بکاته‌وه‌؛ به‌لکوو ئه‌گه‌ر له‌پاش وه‌رگرتنی زه‌ویه‌که‌له‌لایه‌نی کپ‌یاره‌وه‌به‌رده‌کانی گۆیزایه‌وه‌، کرپی زه‌ویه‌که‌ی بۆ ئه‌و ماوه‌یه‌ئه‌که‌وێته‌سه‌ر.

ئه‌گه‌ر که‌سێ باخیکی فرۆشت، ئه‌رزنی ئه‌و باخه‌و داری ته‌رو دیوارو هه‌ر خانوویه‌ک و که‌پرو که‌ویلیک له‌و باخه‌دا کرایته‌وه‌، به‌ر به‌یعه‌که‌ئه‌که‌وی، هه‌روه‌ها بنی هه‌ر گیایه‌ک که‌ده‌وام دار بی، وه‌که‌که‌وه‌ر، به‌لام گیایه‌ک که‌له‌کاتی به‌یعه‌که‌دا به‌رز بوویته‌وه‌، ئه‌وه‌هی فرۆشیاره‌که‌یه‌.

ئه‌گه‌ر که‌سێک دێیه‌کی فرۆشت، هه‌موو خانووه‌کانی ئه‌و دێیه‌و بۆشایی به‌ینی خانووه‌کان و ده‌وری خانووه‌کان - که‌له‌مدیوی چه‌ساری دێیه‌که‌وه‌بی - به‌ر به‌یعه‌که‌ئه‌که‌ون، هه‌روه‌ها چه‌ساری دێیه‌که‌ش به‌ر به‌یعه‌که‌ئه‌که‌وی؛ به‌لام ئه‌و کیلگانه‌ی که‌له‌و دیوی چه‌ساره‌که‌وه‌ن به‌رناکه‌ون، هه‌رچه‌ند لکابن به‌چه‌ساره‌که‌شه‌وه‌ئه‌گه‌ر دێیه‌که‌چه‌ساری نه‌بوو، هه‌ر شوینی که‌به‌پی عورف و عاده‌ت وا دابنری که‌لکاوه‌به‌بیناو خانووی دێیه‌که‌وه‌و به‌هشیک له‌دێیه‌که‌دابنری، به‌ر فرۆشته‌که‌ئه‌که‌وی؛ هه‌روه‌ها، چه‌ریمی دێیه‌که‌ش، یه‌عنی ئه‌و شوینانه‌که‌پۆیستن بۆ ئاوه‌دانی دێیه‌که‌، وه‌که‌شوینی فره‌دانی زبل و خۆله‌میش و کانی و ئاوی ناودی و جیگه‌ی مؤلدانی ران و دۆشینی چه‌یوان و شوینی غارکردنی ئه‌هلی ئاوی و شوینی و لاخ ته‌علیم کردن و شوینی یاری کردنی منالان، هه‌موو به‌ر فرۆشته‌که‌ئه‌که‌ون؛ هه‌روه‌ها، ئه‌و شوینانه‌ش به‌ری

فروشتنه که نه کهون که گیایان لی نه برن و داریان لی نه هیئن بو سوو تاندن که پیویست بن بو مانه وه و ژیا نی دیکه و نه هلی دیکه.

نه گەر له پال دی فروشراوه که دا، دیکه یازیا تر هه بو و نه مانزانی ناخو له پاش ئاوه دان کردنه وه ی نه و دیکه دا ئاوه دان کراوه ته وه یا له پیشیا، نه وه نه مانیش له گه ل نه هلی نه م دیکه دا خاوه ن حه قن له حه ریمی دی فروشراوه که دا، به پیی عورف و عاده تی پیشو.

نه گەر که سیك خانوویه کی فروشت، نه وه نه رزه که ی و هه موو بیناو هۆده کانی و دالان و پشت ده رگا و هۆده یه کیش - که ده رگای له سه ر قاپی گه وره نه بی - نه که ویته به ر فروشتنه که؛ هه روه ها، حه مام و نه ده ب خانه و سه رته نوورو چیشت خانه و هه ر دره ختیکی سه وز که له و خانووه دا بی و داریکی وشک که له جیا تی کۆله که له و خانووه دا به کاره ینرابی و نه گەر که سیك سه رخانه ی مالی خو ی فروشت، نه وه فه رموده ی به هیژ نه وه یه نه گەر ناوی سه قفی هۆده ی ژیرو و نه با، نه وه به ر به یعی خانووی سه روه ناکه وی، به لام هه تا نه و خانووه ی سه روه مابن خاوه نه که ی حه قی نه وه ی هه یه قازانج له و سه قفه وه ربگری و نه گه ر هات و سه قفه که روو خا، کابرای خاوه نی ناچار ناکری که دروستی بکاته وه.

هه روه ها، به ر به یعی خانو و نه که وی ده رگای قایم کراو و حه لقه و دوولایی ده رگا و ره فه و په یژه ی قایم کراو و به ردی ژیرووی ده ستار که له ناو خانوودا بی و به رده سه رووه که ش به پیی فه رموده ی راسته ر؛ هه روه ها، هه رشتیکی گو یژراوه ی واکه پیویست بی بو که لک وه رگرتن له شتی که نه گو یژریته وه، وه ک به ردی سه رته نوورو دۆله ی لای ده ستار و ده رابه ی دووکان؛ به لام شتیکی گو یژراوه ی واکه له م جو ره نه بی، وه ک دۆلچه ی بیرو به کره که ی و کورسی و سندووق و شتی و، نه وه به ر فروشتنه که ناکه وی.

نه گەر که سیك و لاخیکی فروشت، نه وه نالی و لاخه که به ر فروشتنه که نه که وی و له فروشتنی حوشترا، حه لقه ی لووتی و شتر به رنه که وی؛ به لام ره شمه و سه ر که لله و له غاو و کۆپان و زین و سه رزین و سه رجل و شتی و به ر ناکه وی، مه گەر کابرای فروشیار به تاییه تی ناویان به ری و به ر فروشتنه که یان بخا.

ئەگەر كەسك داری تەرى فرۆشت، ھەموو ريشە و رەگە كانی و لقە تەرە كانی و گەلا كانی بەر ئەكەون؛ بەلام لە ولاتيكە كە كرمى ئاوريشم پەرورەدە بكرى، بە فرمودەى ھەندى لە زانايان، گەلاى دارتوو ناكە ویتە بەر فرۆشتنى درەختى توو، چونكە ئەو گەلايە وەك ميوە واپەو ئەفرۆشئى بۆ خوراكى كرمى ئاوريشمە كان و بە ھىچ جورى، لقی وشكى دەرەختى تەرى فرۆشراو بەر فرۆشتن ناكەوى؛ فرۆشتنى درەختى تەرى دروستە بە شەرتى ھەلكەندن و برين و ھىشتەنە وە ئەگەر باسى ھىچكام لەمانە نەكرا، درەختە كە ئەھىلریتەو. فرمودەى راستەر، ئەو ەيە شوينى درەختى تەرى ناكە ویتە بەر فرۆشتنى درەختە كە، ھەر وەھا دەور و پىشتى بنەكەشى؛ بەلى، كاپراى كپيار حەقى ھەيە ھاتوچۆ بكا بە بنى ئەو درەختەدا ھەتا درەختە كە مابى وە ئەگەر ئەو درەختە كە وت و ئەوانرا بچە قينریتەو و وشك نەبى، دروستە بۆ خاوەنە كەى داىچە قينیتەو، بەلام ئەگەر لەو شوينەدا لا برا، دروست نيبە خاوەنە كەى دارىكى تر لەو شوينەدا بروينى.

ئەگەر كەسك دارىكى داچە قاوى وشكى فرۆشت، رەگى دارە كە و لقە كانی بەر فرۆشتنە كە ئەكەون، بەلام زەوى بنى ئەو دارە و جيى داچە قاندى بە ھىچ جورى بەرناكەون؛ دروستە فرۆشتنى ئەو دارە بە شەرتى برينەو و ھەلكەندى، بەلام دروست نيبە بە شەرتى ھىشتەنەو، مەگەر لەبەر مەبەستىكى وا كە عەقل بىگرى، وەك ئەو كە بكرى بە كۆلە كەى كە پرىك يا بينايەك لەو شوينەدا وە ئەگەر لە فرۆشتنە كەيدا ناوى ھىچ نەبرا، پىويستە كە بپرى و لا بپرى، چونكە عورف و عادەت واپە داری وشك لا بپرى. ھەر سەمەرىك كە بە داری خورماو ەبى لە كاتى فرۆشتنى ئەو دارەدا، ئەگەر شەرت كرا بۆ فرۆشيارە كە يا كپيارە كە، ئەو ە بۆ ئەو كە سە ئەبى كە بۆى شەرت كراو ە وە ئەگەر ناوى كەسيان نەبرا، ئەو ە ئەگەر سەمەرى دار خورما كە ھىچى دەر نەكە و تېوو، ھەمووى بۆ كپيارە كە يە وە ئەگەر ھەمووى دەر كە و تېوو، بۆ فرۆشيارە كە يە و ئەگەر ھىشتا ھەمووى دەر نەكە و تېوو، ئەو ە كە دەر كە و تەو ە، بۆ فرۆشيارە و ئەو ەيشى لە مەوپاش دەر نەكەوى، بۆ كپيارە كە يە.

ھەر درەختىكى تری بەردار كە بفرۆشئى، ئەگەر بەرە كەى بى گول دەر نەچوو، وە كوو ھەنجير و ترى، ئەو ە ئەگەر بەرە كەى دەر كە و تېوو، بۆ فرۆشيارە كە يە وە ئەگەر

ده رنه كه وتبوو، بۆ كپر ياره كه يه وه ته گه ر به ره كه ي له گولا ده ر نه چوو و له پاشانا گوله كه ي دانه وه ري، وه كوو هه لئوژه و سيوو قه يسي، ته وه ته گه ر به ره كه ي گري ئي نه كردبوو، يا گري ئي كردبوو، به لام گولي نه وه ران دبوو، ته وه هي كپر ياره كه يه وه ته گه ر گولي دا وه ران دبوو، ته وه هي فرۆش ياره كه يه.

ته گه ر كه سيك كو مه لئك دار خور ماي فرۆشت كه له يه ك با خا بوون و ته و دار خور مايانه «طلع» يان - ده ر كر دبوو - كه شتيكه له دار خور ما ده ر نه چي وه ك دوو نالي يه ك له سه ري هه و به ره كه يش وا له به ينيان دا، وه هه نديكيش له و دارانه په يوه ند (تلقيح) كرابوون، ته وه هه مو و ته و به ره هي فرۆش ياره كه يه؛ ته گه ر ته وانه يان كه په يوه ند نه كراون به جيا فرۆش ران، ته وه به ره كه يان بۆ كپر ياره كه يه وه ته گه ر ته و دارانه له دوو با خا بوون و داري باخيكيان په يوه ند كرابوو و داري با خه كه ي تريان په يوه ند نه كرابوو، ته وه هه ر يه كي له م با خانه، حوكمي سه ره بخويه، يه عني به ري يه كيكيان هي فرۆش ياره وه هي ته ويان هي كپر ياره.

هه ركاتي سه مه ر بوو به مالي فرۆش يار، ته وه ته گه ر له مو عامه له كه دا شه ر تي بريني كرابوو، پئويسته له سه ر فرۆش يار ته و سه مه ره بيري، ته گينا ته تواني وازي لي بيني تاكاتي برينه وه ي سه مه ره كه دي ت و له م سووره ته دا، دروسته بۆ هه ردوولا ناوي داره كان بدهن، ته گه ر ناودان سوودي هه بوو بۆ داره كان و بۆ سه مه ره كه يشيان و كه سيان ناتواني مه نعي ته ولايان بكا له و ناودانه، چونكه قازانجه كه ي بۆ هه ردولايانه وه ته گه ر ناوداني ته و دارانه زياني هه بوو بۆ هه ردوولايان، ته وه دروست نييه بۆ كه سيان ناويان بدا به بي ره زاي ته ولا وه ته گه ر هه ر بۆ لايه كيان زياني هه بوو و هه رايان له به ينا په يدا بوو، ته وه ته و مو عامه له يه فه سخ ته كر يته وه، مه گه ر له كاتيكا ته و كه سيانه كه زيانه كه ي تووش بووه، چاوپوشي بكا له زيانه كه ي خوي وه ته گه ر سه مه ري داره كان ته پايي داره كانني ته مري، ته وه واجبه له سه ر فرۆش يار ته و سه مه ره لا به ري يا خود ناوي داره كان بدا.

باسی فرۆشتنی سه مه ر

سه مه ر، يا قازانج و سوودي ده ركه وتوو ه يا نه؛ دركه وتني سوود و قازانجي سه مه ريش، به وه يه ته گه ر ته و سه مه ره ره نگ بگري، ته و ره نگه ي تيا ده ركه وي و

دهست بکا به سووربوون له میوهی سووردا و به رهش بوون له میوهی رهشدا وه بهم جوره... وه لهو میوانه دا که خوږهنگ بن، بهوه ئه بی که دهس بکا به گه یشتن و له دانه دا، بهوه ئه بی که دهنکه که ی رهق بی و له چه شنی خه یار و ترۆزی و شتی وادا، بهوه ئه بی که به پی عورف و عادهت بگاته کاتی چنن و لی کردنه وه.

جا، سه مه ر ئه گه ر قازانج و سوودی ده رکه وتبوو - با له هه ندیکیشیا بی - ئه وه دروسته بفرۆشری به بی شهرت و به شهرتی برین و به شهرتی هیشتنه وه؛ ئه گه ر به بی شهرت فرۆشرا، کړپار حه قی هه یه بیهیلته وه تا به عادهت ئه پرری. ئه گه ر ئه و سه مه ره ی که ئه یفرۆشی سه مه ری یه ک باخ بی و قازانجی هه مووی یا هه ندیکسی ده رکه وتبی، ئه وه باشه و ئه گه ر سه مه ری دوو باخی فرۆشت که قازانجی سه مه ری یه کیکیان ده رکه وتبوو و هی ئه ویان ده ر نه که وتبوو، ئه وه هه ر باخیک، به جیا حوکمی خوی هه یه، یه عنی فرۆشتنی سه مه ری باخی یه که م دروسته و هی باخی دووه م دروست نییه و هه ر سه مه ری که کابرای فرۆشیار له پاش فرۆشتنی حه قی هیشتنه وه ی هه بوو، پیوسته فرۆشیاره که ئاوی ده رخته کانی بدا، چ له پیش خالی کردنیا بو کړپارو چ له پاش خالی کردنی و کړپاریش ئه توانی ته سه روفی تیا بکا پاش ریگادانی له لایه ن فرۆشیاره وه.

هه ر سه مه ری که له کاتی فرۆشتنیا شهرتی برینی کرابوو، پیویست نییه له سه ر فرۆشیار ئاوی داره کانی بدا له بهر خاتری سه مه ره که، مه گه ر سه مه ره که زۆری و برینه که ی ماوه یه کی زۆری پی بجی، ئه و کاته واجبه له سه ری ئاوی داره کان بدا بو ئه وه که سه مه ره که خراب نه بی و ئه م کرده وه یه پیویستی به جی هاتنی به دهسته وه دانی سه مه ره که یه به شیوه یه کی شهرعی.

ئه گه ر به لایه ک به سه ر ئه م سه مه ره دا هات، وه ک سه رما و ته رزه و کوله و شتی وا، به رله وه ی کړپاره که وه ری بگری، ئه وه ئه و سه مه ره له ئه ستوی فرۆشیاره که دایه و حه قی وه رگرتنی قیمة تی نییه وه ئه گه ر وه ریشی گرتبی، واجبه بیداته وه به کړپاره که وه ئه گه ر ئه م ئافه تانه له پاش وه رگرتن بوو، ئه وه له ئه ستوی کړپاره که خویدا یه چونکه ماله که ی وه رگرتوه، به تاییه تی ئه گه ر واجب بی له سه ری سه مه ره که بیری، خواه قازانج و

که لکی ئەو سه مه ره ده رکه وتبی و شه رتی برینی کرابی، یا خود ده ر نه که وتبی له کاتی فرۆشته که دا.

وه ئە گه ر ئەو سه مه ره به هۆی که مته ر خه می فرۆشیا ره که وه فه وتا؛ مه سه لا، ئاوی دا ره کانی نه دا بۆ ئە وه ی بفه وتین، ئە وه فرۆشیا ره که زامنی ئە بی و له م کاته دا کپ ریا ر حه قی په شیمان بوونه وه ی هه یه ده س به جی؛ به لی، ئە گه ر ئاوی باخه که وشکی کړد بوو، یا خود فرۆشیا ر بیا نوو یه کی شه رعی هه بوو له ئاونه دا نا، ئە وه هه یچ نا که ویته نه ستۆی، چونکه که مته ر خه می و در یغی نه کړد وه.

ئە گه ر که لک و قازانجی ئەو سه مه ره ده ر نه که وتبوو، ئە وه دروست نییه بفرۆشری مه گه ر به دوو شه رت: یه که م، شه رتی برین و لا بردنی؛ دووه م، ئە وه که سه مه ره بر راوه که قازانجیکی عاده تی هه بی، وه که به رسیله و با ده م، نه که وه کوو هه رمی و به هی؛ به لی، ئە گه ر ئەو سه مه ره له سه ر دا ریکی بر او یا دا ریکی وشک بی، ئە وه فرۆشتنی دروسته به بی شه رتی برین، هه روه ها ئە گه ر دا ره که ی هی کپ ریا ره که بوو؛ به لکوو ئە گه ر له م کاته دا فرۆشیا ر شه رتی برینی ئەو سه مه ره بکا، پیویست نییه کپ ریا ر ئەو شه رته به جی بینی وه ئە گه ر سه مه ره که له گه ل دا ره که دا فرۆشرا، ئە وه دروسته به بی شه رتی برین بفرۆشی؛ به لکوو ئەم شه رتی برینی سه مه ره له م وه خته دا، به یعه که هه لئه وه شینیته وه، چونکه ئە بی به شه رتی شتیکی نا شه رعی له سه ر ما لی غه ی ر، ئە مه یش به یعه که له ئاما نجی شه رعی لا نه دا.

به تاله به یعی توو له ناو خا کدا و حه رامه فرۆشتنی زه راعه تی سه وز، مه گه ر به دوو شه رت: یه که م، شه رتی برینی ئەو زه راعه ته؛ دووه م، ئە وه که ئەو زه راعه ته سه وزه قازانجیکی هه بی، وه که قه رسیل بۆ حه یوان؛ به لام ئە گه ر ئەو زه راعه ته له گه ل ته رزه که دا فرۆشرا، ئە وه دروسته. هه روه ها، دروسته فرۆشتنی زه راعه ت به ته نها له پاش ره ق بوونی ده نکه کانی به و شه رته که ئەو ده نکانه دیا ر بن، وه که ده نکی جو له ناو گولا، ئە گینا به تاله، وه که فرۆشتنی گه نم له ناو گولا، چونکه ده نکه کانی، به ده روه نییه؛ به لی، دروسته فرۆشتنی شتی له ناو به رگی کا که لانه چی مه گه ر له کاتی خوار دنا، وه که تو یکل ی هه نا ر؛ هه رشتی که دوو به رگی هه بی، وه که گو یز و با دام و با قله، ئە وه به تو یکل

ژیروو که یه وه نه فرۆشری و دروست نییه به ههردوو توینکه که یه وه بفرۆشری. به لام نه گهر له وانه بوو که به تهری نه خورین، وهك پاقله و لوبیا و بادام، نه وه دروسته. نه گهر که سیك سه مه ریکی وای فرۆشت که تازه ی له گهل کۆنه ی تیکهل نه بوو، نه وه دروست نییه به بی شه رتی برینی نه و سه مه ره، بو نه وه که مالی فرۆشیار و کرپار تیکه لی یهك نه بن و نه گهر تیکهل بوونی تازه و کۆنه له و سه مه ره دا شتیکی نایاب بوو و به پریکه وت تیکهل نه بوون، نه وه به یه که هه لئاوه شیته وه به م تیکهل بوونه؛ جا نه گهر فرۆشیار چاوپۆشی کرد له حه قی خۆی بو کرپاره که، نه وه باشه، نه گینا کرپار حه قی هه یه په شیمان بیته وه.

دروست نییه فرۆشتنی گه نمی ناو په له (حقل) به گه نمی پاک که پیی نه لین: «مُحَاقَلَة»؛ ههروه ها، دروست نییه فرۆشتنی خورما به داره وه به خورمای لی کراوه که پیی نه لین: «مُرَابَنَه»؛ ههروه ها، دروست نییه فرۆشتنی تری ناو ره زه به میوژ؛ به لی، شهرع روخسه تی داوه بو فرۆشتنی نه م جوړه میوانه به و شهرته له پینج «وسق» تی نه په ری که نه کاته چل و پینج ته نه که و فرۆشتنی زیاتر له و نه اندازه یه دروست نییه، مه گهر به دوو موعامه له و که موعامه له یهك کرا [و] که متر بوو له و نه اندازه یه، واجبه کابرای خاوه نی خورمای تهر و کابرای خاوه ن تری، دهس به جی رینگای دره خته که چۆل بکه ن بو کرپاره که و نه بی نه ویش دهس به جی ماله که ی خۆی ته سلیم بکا به فرۆشیار؛ وه نه بی نه م جوړه موعامه له یه ته نها له گهل فه قیری بی دهسه لاتدا دروست بی، به لکوو له گهل ده و له مه ن دیشدا دروسته؛ فه رمووده ی ئاشکراتر نه وه یه نه م موعامه له یه له غه یری خورمای تهر (رُطَب) و تری دا دروست نییه؛ که واته، قه یسی و هه لوژه و هه نجیری تهر و میوه ی تر نافرۆشرین به هاوچه شنی وشکی خویان.

باسی یهك نه که وتنی فرۆشیار و کرپار

نه گهر فرۆشیار و کرپار قسه یان یهك نه که وت له باره ی نه سلی موعامه له وه، یه عنی کرپار وتی: نه م ماله م کرپوه لی ت و فرۆشیار وتی: نه م فرۆشتوو، نه وه فرۆشیار سویند نه دری، چونکه نه لی، عه قده که نه بووه و به دهستووری شهرع، هه رکه سی نه فیی عه قد

بكا ئەو سوئند ئەدرى وە ئەگەر قسەيان يەك نەكەوت لە بارەى دامەزران و دانەمەزرانى موعامەلەكەو - مەسەلا - فرۆشيار وتى: سيغەى فرۆشتنمان بە دەمدا نەھاتوو و كپيار وتى: بە دەممانا ھاتوو، يا خود فرۆشيار وتى بە كپيار: تۆ قەبوولت نە كەردوو و كپيار وتى: قەبوولم كەردوو، يا خود فرۆشيار وتى: بە ينيكى زۆر كەوتوو لە بە يني پى فرۆشتنى من و قەبوول كەردنى كپياردا و كپيار وتى: بە يني نەكەوتوو يا بە يني كەى زۆر نەبوو، يا خود فرۆشيار وتى بە كپيار: چاوت بە فرۆشراو كە نەكەوتوو و كپيار وتى: چاوم پى كەوتوو، يا بە پىچەوانەى ئەمانەو كە وتمان، وە شاھيديش لە بە يني نەبوو، ئەو لە ھەموو ئەم سوورەتانەدا، ئەو كەسەى كە ئىدديعاى دامەزرانى فرۆشتنە كە ئەكا ئەو سوئند ئەدرى و فرۆشتنە كە بە دروست و دامەزراو دائەنرى، چونكە پەپرەويكى شەرى ھەيە، ئەلئيت: «زياتر باوەر بەو كەسە ئەكرى كە ئىدديعاى دامەزرانى موعامەلە ئەكا»؛ جار جاريش باوەر بەو كەسە ئەكرى كە قسە كەى ئەبى بە ھۆى دانەمەزرانى موعامەلە كە، وەك ئەو كە سىك گەزىك زەوى بفرۆشى لە زەويە كى وادا كە ئەندازە كەى ديارى بى و كابرارى فرۆشيار ئىدديعاى ئەو بەكا كە ئەو گەزە زەويە لە عەقدە كەدا ديارى كراو و مەبەستى لەمە ھەلەھەشاندەو موعامەلە كە بى - چونكە گەزىك زەوى ديارى كراو لە وانەيە كەلكى لى وەر نەگىرى، بە پىچەوانەى زەوى ديارى نەكراو، چونكە ئەلئين فلان كەس ھاوبەشە لەو زەويەدا و چەند يە كى ھەيە - و كپياريش بلى: نەخەير، ئەو گەزە زەويە ديارى نەكراو، ئەو لەم حالەدا باوەر بە فرۆشيار ئەكرى و فرۆشتنە كە بە تال ئەكرىتەو.

ھەر لەو سوورەتانەيە كە باوەر يان تيا ئەكرى بە قسەى ئەو كەسە كە قسەى ئەبى بە ھۆى دانەمەزرانى موعامەلە كە، ئەمە كە فرۆشيار ئىدديعا بەكا بلى، لەو كاتەدا كە ئەو مالم فرۆشتوو، مندال بووم يا شىت بووم، يا قازى حيجرى لە سەر دانابووم و لە راستيشدا وەختى خۆى شىتى بە سەردا ھاتبى يا حيجرى لە سەر دانرابى، ئەو سوئند ئەدرى و عەقدە كە بە تال ئەكرىتەو؛ بەلى، ئەگەر زوو لە كاتى فرۆشتنە كەدا پى لى نابوو كە بە شەيتانى بوون (احتمال) بالغ بوو، ئىستە پىچەوانەى ئەو قسەيەى لى نابىسى.

وه نه گهر فرۆشیار و کرپار هاوقسه بوون له وه دا که فرۆشته که دامه زراوه، به لام یه کهوتن له ئەندازهی ماله فرۆشراوه که دا، فرۆشیاره که نهیوت دوو گهزه و کرپاره که نهیوت چوار گهزه، یا له ئەندازهی قیمة ته کهیدا و فرۆشیار داوای زیاتری نه کرد، یا خود یه کهوتن له جینسی قیمة ته که دا ناخۆ ئالتوونه یا زیوه، یا له سیفه تی قیمة ته که دا ناخۆ ئالتوونی تیزابه یا نه، یا له شهرتی رهنا یا که فاله تا یا له شهرتی نه وه دا که حه یوانه که شیری زۆر بێ و هیچ کامیشیان شاهیدیان نه بوو، یا خود ههردووکیان شاهیدیان هه بوو و شه هاده ته که یان «تعاوض» ی، کردبوو له بهر نه وه که ههردوولا به موتله قی شه هاده تی دابوو، یا خود یه کیکیان شه هاده ته که ی موتله ق بوو و شه هاده تی نهویان «مُقید» بوو، نه وه له هه موو ئه م سووره تانه دا، پئویسته ههردوولایان یه کئی سویندیک بخۆن [و] نه فی و ئیسباتی تیا کۆیکه نه وه، یه عنی نه فیی ئیددعای نهویان و ئیسپاتی ئیددعای^۱ خویان، جا که ههردوولا سویندیان به م جوۆره خوارد، نه وه فرموده ی راستر نه وه یه عه قده که به م سوینانه به تال نابیته وه، به لکوو نه گهر ههردوولا له پاشاناکه وتنه یه که و ناکوکیان له به ینا نه ما، نه وه باشه، نه گینا ههردووکیان یا یه کیکیان، یا حاکمی شهرع، فرۆشته که هه لئه وه شینیته وه و دوایی پی نه هینی؟ نه مجار پئویسته له سه ر فرۆشیار نه گهر قیمة تی ماله که ی وه رگرتبوو، به خوئی و هه ر زیاده یه که وه که پیه وه بئی، بیداته وه به کرپار؛ ههروه ها، واجبه له سه ر کرپاریش ماله فرۆشراوه که به خوئی و هه ر زیاده یه که وه که پیه وه یه، بیداته وه به فرۆشیاره که وه نه گهر کرپاره که له و ماوه یه دا ماله که ی وه قف کردبوو یا فرۆشتبووی یا مردبوو لای، نه وه لازمه قیمة ته که ی بداته وه به فرۆشیاره که و نه و قیمة ته یش به پیی روژی فهوتانی ماله که حیساب نه کری و نه گهر ماله که عه بیدار بوو بوو لای، پئویسته بیداته وه له گه ل بژاردنی زیانی عه بیداریه که یدا. یه که نه کهوتنی قسه ی میرات گرانی فرۆشیار و کرپاریش، وه که یه کهوتنی قسه ی خوئیانه، به و چه شنه ی که باسمان کرد.

۱. سووننه ته له و سوینانه دا نه فیه که بخریته پئیش ئیسباته که وه؛ مه سه لا، فرۆشیار بلی: قه سه م به خوا فلانه شتم نه فرۆشتوو به وه نده، به لکوو به وه نده م فرۆشتوو و کرپاریش قه سه م بخوا، بلی: فلانه شتم به وه نده نه کریوه، به لکوو به وه نده م کریوه.

نه گهر خاوهنی پیشووی ماله که، وتی: ثم مالم پی فروشتووی و نهوی تروتی: نه خهیر پیت به خشیم، نهوه لهم حاله دا له سهر شیوه که ی پیشوو سویندی به کتر نادهن، به لکوو پیویسته هردووکیان سویند بخون و ههر کامیان نه فیی ئیددیعیای نهوی تریان بکا؛ جا که سوینده که یان خوارد، پیویست نه بی له سهر نهوه یان که ئیددیعیای به خشینی ماله که ی کردووه، بیداته دواوه بو خاوهنی پیشووی به هموو زیاده به که وه که پهیدا بووه لی، چ نهوهی که پییه وه بی، وهك خوری و قه لهوی، یا جیابی، وهك رون و دوو به چکه و بهری باخ؛ به لام نهوه نده هه به خاوهنی ماله که کریی نه و ماوه بهی ماله که ی ناکه و پته سهر که نهوی تر ئیددیعیای به خشینی کردووه، چونکه به بریاری هردوولایان، ثم کابرا مالی خووی به کار هیناوه، نهوه نده هه به یه کیکیان ئیددیعیای فروشتنی ته کا و نهویان ئیددیعیای به خشینی؛ ههروه ها، نه گهر کابرایهك و لآخیکی له ژیر دهستی به کیکا بی و بلئ: پیم فروشتووه و نهویش بلئ: به خواستن خواستوومه و شاهد نه بوو له نیوانیانا و ثم کابرایه سویندی خوارد که نه یکرپوه لهو خاوهن ماله، نهوه لییره یشدا کابرای خاوهن مال کریی ناکه وی.

وه نه گهر که سیك داریکی بهرداری کری له یه کیك و له پاش وه رگرتنی بهروبوومی نهو داره، کابرای خاوهن دار، وتی: نهو داره م پی فروشتووی و قیمه ته که یم نهوی، نهویش وتی: نه م کرپوه و سویندی له سهر خوارد، نهوه پیویسته ماله که ی بداته وه، به لام خاوهن مال ناتوانی بهروبوومی داره که ی لی بسینته وه، چونکه ئیددیعیای نهوهی کردووه که نهو شه خسه کرپویه تی و تهنها داوای قیمه تی کردووه، نهویش به هوئی سوینه که یه وه خووی لهوه رزگار کردووه و له واقعدا قابیله به هویه کی تره وه نهو کابرا بهروبوومی داره که ی وه رگرتی، وه کوونه زری سه مهر یا حاله لال کردنی یا به خشینی... و له م کاته دا، خاوهن مال، له بهینی خووی و خوادا حقی هه به نهو به یعه هه لوه شینته وه بو نهوهی ماله که له راستی دا بیته وه به مالی خووی.

نه گهر که سیك مالیکی له بهرچاوی فروشت و له پاشا کابرای کریار مالیکی عه بیداری بو هینایه وه و وتی: نهوه ماله فروشراوه که یه و فروشیار، ئینکاری کرد که نهوه ماله فروشراوه که بی، لهو حاله دا سویندی فروشیار نه درئ، چونکه نه سل نهوه به

ماله که عه‌بیدار نه‌بووبی و موعامه‌له‌که به ساغی بمینیت‌ه‌وه؛ به‌لام له‌م‌چه‌شنه موعامه‌له‌ی‌ده‌دا له‌سه‌له‌م‌دا، نه‌گه‌ر‌کابرای مال‌وه‌ر‌گر‌سه‌ری‌ حه‌یوانی به‌سه‌له‌م‌له‌خاوه‌ن مالیک‌وه‌ر‌گرت و له‌پاش ماوه‌یه‌ک‌هینایه‌وه‌بو‌لای به‌به‌هانه‌ی‌نه‌وه‌وه‌که‌عه‌بیداره‌و کابرای خاوه‌ن‌مال‌وتی: نه‌مه‌ماله‌که‌ی‌من‌نییه، نه‌وه‌نه‌وه‌که‌سه‌سویند‌نه‌دری‌که‌ماله‌که‌ی‌وه‌ر‌گر‌تووه، چونکه‌نه‌سل‌نه‌وه‌یه‌ماله‌که‌هیشتا‌له‌نه‌ستوی‌خاوه‌نه‌که‌یدا‌بی‌(یه‌عنی‌زیممه‌ی‌خاوه‌ن‌ماله‌که‌مه‌شغوول‌بی)؛ به‌کورتی، ئوسوولی‌ثم‌شوینه، نه‌وه‌یه‌هه‌ر‌کاتیک‌عه‌قد‌له‌سه‌ر‌مالی‌دیاری‌وله‌به‌ر‌چاو‌کرا، نه‌وه‌نه‌وه‌که‌سه‌که‌ماله‌که‌ی‌ته‌سلیم‌کردووه، نه‌وه‌جینگای‌باوه‌ره‌له‌سه‌ر‌سه‌لامه‌تی‌ماله‌که‌ی‌وه‌ه‌ر‌کاتیک‌عه‌قد‌له‌سه‌ر‌مالی‌وه‌سف‌کراوی‌له‌نه‌ستودا‌بوو (موصوف فی الذمة) کرا، نه‌وه‌باوه‌ر‌به‌سوینی‌مال‌وه‌ر‌گره‌که‌نه‌کری‌که‌وا‌نه‌وه‌ماله‌ی‌که‌وه‌ری‌گر‌تووه، عه‌بیدار‌بووه.

باسی سه‌له‌م

سه‌له‌م‌بریتییه‌له‌فرۆشتنی‌شتی‌که‌له‌به‌ر‌چاوا‌نه‌بی، به‌لکوو‌وه‌سف‌کرابی‌و‌ناوونیشانی‌درابی‌وله‌نه‌ستوی‌خاوه‌ن‌ماله‌که‌دا‌بی، به‌وشه‌رته‌که‌به‌له‌فزی‌«سه‌له‌م»‌یا‌«سه‌له‌ف»‌یا‌ته‌ر‌جه‌مه‌ی‌نه‌مانه‌بکری.

بو‌دامه‌زرانی‌سه‌له‌م، حه‌وت‌شه‌رت‌پتویسته‌زیاد‌له‌وشه‌رتانه‌ی‌که‌بریار‌دراون‌بو‌دامه‌زرانی‌فرۆشتنی‌هه‌ر‌شتیک‌که‌سوود‌(ربا‌ی‌تیا‌نه‌بی، بیجگه‌له‌چاوپی‌که‌وتنی‌ماله‌که؛ نه‌وه‌حوت‌شه‌رت‌ه‌ش، نه‌مانه‌ن:

[شه‌رتی]‌یه‌که‌م، نه‌وه‌یه‌هه‌ر‌له‌وه‌مجلیسه‌دا‌که‌عه‌قده‌که‌ی‌تیا‌نه‌کری، کابرای‌سه‌له‌م‌داده‌ر‌(مُسلِم)، بریتی‌(بَدَل‌ی‌ماله‌سه‌له‌م‌تیا‌کراوه‌که‌بدا‌به‌کابرای‌سه‌له‌م‌که‌ر‌(مُسلَم‌إلیه)، یه‌عنی‌به‌رله‌وه‌ی‌که‌جیابینه‌وه؛ که‌واته، قایل‌نییه‌ته‌فره‌دانی‌ته‌سلیم‌کردنی‌نه‌وه‌سه‌رمایه‌یه‌که‌کابرای‌سه‌له‌م‌داده‌ر‌نه‌یدا‌به‌کابرای‌سه‌له‌م‌که‌ر. وه‌نه‌گه‌ر‌کابرای‌سه‌له‌م‌داده‌ر‌له‌پیشا‌سه‌رمایه‌که‌ی‌نه‌خسته‌به‌ر‌چاو؛ مه‌سه‌لا، وتی: وا‌دینار‌یکم‌پیدای‌به‌سه‌له‌م‌به‌فلانه‌شت، به‌لام‌له‌پاش‌عه‌قده‌که‌خسته‌به‌ر‌چاو‌و‌ته‌سلیمی‌کرد، نه‌وه‌دروسته.

چاوبی که وتنی سه‌رمایه کافیه له جیاتی زانینی نه‌ندازه‌که‌ی، ئیتیر چ وینه‌دار (مِثلی) بی یا قیمة‌دار (مُتَقَوِّم). نه‌گەر کابرای سه‌لهم‌داده‌ر کابرای سه‌لهم‌که‌ری حه‌واله‌ کرد بۆ سه‌ر که‌سیکی تر که قهرزی به‌لایه‌وه بوو، بۆ نه‌وه‌ی پاره‌که‌ی بداتی و نه‌میش هه‌ر له‌و مه‌جلیسه‌دا پاره‌که‌ی وه‌رگرت، نه‌وه دروست نییه، چونکه قابیل نییه کابرای حه‌واله‌کراو له یه‌ک‌کاتا بیی به مالّ ته‌سلیم‌که‌رو مالّ وه‌رگەر، به‌لام نه‌گەر وه‌ری‌گرت و دایه‌وه به سه‌لهم‌داده‌ره‌که‌و نه‌ویش دایه‌وه به‌م، نه‌وه دروسته.

نه‌گەر کابرای سه‌لهم‌که‌ر له پاش وه‌رگرتنی سه‌رمایه‌که، عه‌ینی نه‌و مالّی دایه‌وه به کابرای سه‌لهم‌داده‌ر به قهرز یا له جیاتی حه‌قیکی که له سه‌ری بووه، یا به‌نه‌مانه‌ت، نه‌وه دروسته و دروسته سه‌رمایه‌ی کابرای سه‌لهم‌داده‌ر عه‌ین بی یا قازانج بی؛ مه‌سه‌لا، بلیت: وا قازانجی ئەم جووته‌گایه‌م له ماوه‌ی سالیکا له‌روژی نه‌م‌پرووه داپیت به دوو ته‌غار گه‌نم که له فلان روژا ب‌مده‌یتنی، نه‌ویش قه‌بوولی کرد، نه‌وه دروسته؛ کابرای سه‌لهم‌که‌ر نه‌و قازانجه وه‌رته‌گری به‌وه که هه‌ر له مه‌جلیسی موعامه‌له‌که‌دا نه‌و مالّ وه‌رگری که قازانجه‌که‌ی لی په‌یدا نه‌بی؛ هه‌روه‌ها سه‌لهم‌دادان دروسته له مه‌نزه‌عه‌تدا، نه‌گەر له‌ته‌ستۆدا بی، وه‌ک نه‌وه که بلی: وا ئەم دیناره‌م دایتی بۆ برنج کوتانی روژی عه‌ره‌فه. هه‌رکاتیک عه‌قدی سه‌لهم هه‌لوه‌شینرایه‌وه به‌هۆی شتیکه‌وه، وه‌ک فه‌وتان و برانی مالّ سه‌لهم تیا کراوه‌که، نه‌وه نه‌گەر سه‌رمایه‌که مابووه‌وه، پئویسته بدریته‌وه به سه‌لهم‌داده‌ره‌که وه نه‌گەر نه‌مابوو، نه‌بی سه‌لهم‌که‌ره‌که بۆی بیژیری، جا نه‌گەر هاوچه‌شنی هه‌بوو، بیدا، نه‌گینا قیمة‌ته‌که‌ی بداتی.

شه‌رتی دووه‌می سه‌لهم، نه‌وه‌یه مالّ سه‌لهم تیا کراوه که حازرو له‌به‌رچاو نه‌بی، ئیتیر به حازر بریار بدری یا وه‌عه‌دی بۆ دابنری؛ که‌واته، نه‌گەر یه‌کی وتی: وا ئەم دیناره‌م به سه‌لهم دا به تو به‌م عابایه، نه‌وه نه‌و موعامه‌له‌یه نه‌فروشته‌و نه‌سه‌لهمه؛ سه‌لهم نییه، چونکه مالّ که له‌به‌رچاودایه و فروشتنی نییه، چونکه له‌فزی سه‌لهمی تیا هینراوه، به‌لام نه‌گەر سه‌لهم‌داده‌ره‌که وتی: وا کیلویه‌ک روئی وه‌هاو وه‌هام لی کریت به‌م دیناره، نه‌ویش وتی: وا پیم‌فروشتی، نه‌وه ئەم موعامه‌له‌یه به‌فروشتن دانه‌مه‌زری و حوکمی فروشتنی به‌سه‌را نه‌روا.

شەرتى سېھمى سەلەم، ئەو بە ئەگەر ئەو شوپىنەي سەلەمە كەي تيا ئە كرى قابىل نەبوو، بۇ تەسلىم كىردنى مائە كە، يا قابىل بوو بە لام بە زە حمەت مائە كە ئە گە يىشتە ئەو شوپىنە، ئەبى شوپىنى تەسلىم كىردنى مائە كە بە يان بىرى ئە گەر وانە بوو، پىويست ناكوا ھەر ئەو شوپىنە كە موعامەلە كەي تيا كراو، ئەبى بە شوپىنى تەسلىم كىردنى مائە كە؛ جا ئە گەر ئەو شوپىنە لە پاشا دەستى نە دا بۇ ئەو مائە كەي تيا تەسلىم بىرى، ەك ئەو كە سووتابوو يا لافاوا بىرى، ئەو نىزىكتىن شوپىنەك بە وجىگايە كە دەس بىدا بۇ تەسلىم كىردنى مائە كە، ئە كرىت بە جىگاي تەسلىم كىردنى. دروستە سەلەم ەو ەدە دار بى يان بى ەو ەدە بى، يە ەنى حازر بى، جا ئە گەر كابرا باسى ەچى نە كىرد، ئەو ئەو سەلەمە دائەمەزى بە حازر.

شەرتى چوارەم، ئەو بە ەر سەلەمى كە ەو ەدە دار بى، ەو ەدە كەي دىارى كراو بى؛ دروست نىيە ەو ەدە بە كى وا دابىرى كە بۇ چەند كاتى جىا جىا دەس بىدا ەك كاتى نوخشە يا كاتى درەو؛ جا ئە گەر سەلەم دادەر مانگى ەرەبى يا رۇمى يا ئىرانى يا ەر جۇرە مانگىكى تى دىارى كىرد، ئەو تەواو ە ئە گەر تەنھا ناوى مانگى بىرد؛ مەسەلا، وتى: بە وادەي چوار مانگ، ئەو مە ەنای بە مانگى ەرەبى لى ئە درىتەو؛ جا ئە گەر كاتى سەلەمە كە ئەو لى مانگ بوو، ئەو باشە ە ئە گەر لە ئەو لى مانگا نە بوو، ئەو مانگە ساغە كان ئە بىرئەسەر بە بى گويدانە ئەو كە تەواو بىن يا كەم بەك بىن و مانگىكى تەواو بىش ئە بىرئەسەر بە چەند رۇژە ماو ە كەي ئەو مانگەو ە كە سەلەمە كەي تيا كراو؛ فەرمودەي راستر، ئەو بە كە دروستە وادە بۇ سەلەم دابىرى بە وادەي ەك جەژن و مانگى «ربيع» و «جمادي» و «كانون» و «تشرين» و شتى وا و لەم سوورە تەدا، ئەم جەژنەو ئەو مانگانە، بە نىزىكتىن يان لە كاتى سەلەم كىردنە كە مە ەنایان لى ئە درىتەو.

شەرتى پىنچەم، ئەو بە ئەو مائە كە سەلەمى بۇ ئە كرى، لە وانە بى خاوەن مال بتوانى لە ەختى خويدا تەسلىمى بكا؛ جا ئە گەر ئەو مائە لە وانە بى لەو ولاتەدا دەس بىكەو، ئەو باشە ە ئە گەر لە ولاتىكى تىش دەس ئە كەوت، ەر دروستە، بەو شەرتە كە ەنایان ئەو مائە بۇ ئەو ولاتە كە سەلەمە كەي تيا كراو، شتىكى ەادەت بى؛ ئە گىنا ئەو سەلەمە بەتالە.

ئه‌گەر که سیڤک سه‌له‌می دادا له شتیکی وادا که له شوینه‌دا هه‌بوو، به‌لام به‌قه‌زاو به‌لا له کاتی ته‌سلیم کردنیا فوتا، ئه‌وه ئه‌و فه‌وتانه‌ نابیی به‌هۆی هه‌لۆه‌شانه‌وه‌ی سه‌له‌مه‌که، به‌لکوو کابرای سه‌له‌م‌دادهر بۆی هه‌یه سه‌له‌مه‌که هه‌لۆه‌شینیتته‌وه‌و پاره‌که‌ی خوئی وه‌ربگریتته‌وه، یا سه‌بر بکا تا کاتیک که ماله سه‌له‌م تیاکراوه که ده‌س ئه‌که‌وئ و ئه‌گەر له‌پیش واده‌ی ته‌سلیم کردنا، زانرا که ئه‌و ماله له وه‌ختی خوئیا ده‌س ناکه‌وئ، ئه‌وه کابرای سه‌له‌م‌دادهر حه‌قی نییه هه‌ر له‌نیسته‌وه سه‌له‌مه‌که هه‌لۆه‌شینیتته‌وه، به‌لکوو ئه‌بئ سه‌بر بکا تا واده‌ی دی، ئه‌و کاته ئه‌گەر ماله که ده‌س نه‌که‌وت، بۆی هه‌یه یا سه‌له‌مه‌که هه‌لۆه‌شینیتته‌وه‌و پاره‌که‌ی وه‌ربگریتته‌وه، یا چاوه‌پروان بئ تا ئه‌و ماله به‌شینه‌یی ده‌س ئه‌که‌وئ.

شه‌رتی شه‌شه‌م، ئه‌وه‌یه ئه‌و ماله مه‌علووم بکری له عه‌قده‌که‌دا که‌وا به‌پئوانه‌یه یا به‌کیشانه یا به‌ژماره یا به‌پئوان به‌گویره‌ی جووری ماله‌که که سه‌له‌می تیاکراوه؛ دروستیشه مالیک که به‌پئوانه‌بفرۆشرئ ئه‌مان بریاری له‌سه‌ر بده‌ن به‌کیشانه و پێچه‌وانه‌ی ئه‌مه‌ش دروسته؛ ئه‌گەر که سیڤک سه‌له‌می دادا له‌شتیکاو بریاری دا به‌کیشانه‌یش و به‌پئوانه‌یش بئ؛ مه‌سه‌لا، سه‌له‌می دادا بۆ ته‌غاریک گه‌نم به‌و شه‌رته به‌کیشانه ته‌نیکی لی ده‌رچی، ئه‌وه ئه‌و سه‌له‌مه دانامه‌زری.

بۆ سه‌له‌م کردن له کاله‌کو شووتی و کووله‌که‌و خه‌یارو ترۆزی و بامیه‌و ته‌ماته‌و بایجان و هه‌نارو به‌هی و سیوو هه‌رمی و پرته‌قال و لیمۆ و شتی وادا، به‌شه‌رت‌گیراوه دیاری کردنی ماله‌که به‌کیشانه و له‌وینه‌ی گوئزو بادام و فستق و سرنجک و عه‌ناب و خورمای ده‌نک و میوژو توو و هه‌لۆوژه‌و قه‌یسی و ورده‌میوه‌ی تردا، دروسته ئه‌ندازه‌که‌یان به‌کیشانه دیاری بکری؛ هه‌روه‌ها، سه‌له‌م له‌مانه‌دا به‌حیسابی پئوانه‌یش دروسته.

دروسته سه‌له‌م‌دادان له‌خشتی کال‌دا به‌ژماره له‌گه‌ل به‌یان کردنی پانی و دریژی و ئه‌ستووری خشته‌که‌دا؛ سوننه‌ته ئه‌ندازه‌شی به‌کیشانه دیاری بکری، چونکه راگرتنی ئه‌ندازه‌ی کیشانه له‌م‌جووره خشته‌دا ئاسانه؛ له‌خشتی سووره‌وه کراویشدا ئه‌بئ به‌ژماره بئ له‌گه‌ل به‌یانی پانی و دریژی و ئه‌ستووریدا.

ئەگەر سەلەم دادەرە کە ربه يهك يا قز ناخينك يا عه لبه يه کی تايه تی دیاری کرد، ئەو ئەو سەلەمە دانامە زری مەگەر پێوانە کردن لەو شوینەدا بەو پێوانە یە کرابی بە عادت وە ئەگەر سەلەمی دادا لە سەمەری دێیە کی بچوو کدا کە بە عادت ئەو نەندە ی سەمەر نەبێ کە ئە یەوی، ئەو بە تالە، بە لام ئەگەر دیکە گەورە بوو و ئەو ئەندازە سەمەری تیا ئەبوو، ئەو دەروستە.

شەرتی حەوتەم، ناسینی ئەو سیفە تانە یە کە مەبەستی سەلەمە کە ئەگۆری بە نەهاتنە دییان و ئەبێ باس بکرین بە جوړیک کە نەبێ بە هۆی نایابی و دەس نەکە و تەنی ماله کە؛ کەواتە، سەلەم دروست نییە لەو شتەدا کە مەبەست تیا یاندا دەرنەکەوی، وە کە هەریسە و حەلوا یە کە کە لە چەند شت دروست کرابی و لەو جوړە «خُف» انەدا کە بەروپشت و ناوaxنیان هەبێ و لە دەرمائیکا کە لە چەند مادە پیکهاتیبی و ئەندازە ی هەرکام لەو مادانە دیاری نەبێ؛ بە لام دروستە لە شتیکی تیکە لدا کە ئەندازە ی بە شەکانی دیاری بێ، وە کە قوماشیک کە مەعلووم بێ چەندی لە لۆکە یە و چەندی لە خوری یا لە ئاوریشم یا شتیکی ترە؛ هەر وەها، دروستە سەلەم کردن لە پەنیر و کەشک و هەنگوین و سرکە ی خورما و سرکە ی میوژداو ئەو ئەندازە ئاوە ی کە تیان کراوە، زیان ناگە یەنی، چونکە بۆ قازانجی سرکە کە تیی کراوە؛ بە لام سەلەم دروست نییە لە کولیرەدا، چونکە نازانری ئاگرە کە چەند کاری تی کردوو؛ هەر وەها، سەلەم دروست نییە لە شتیکا کە نایاب بێ، وە کە گوشتی نیچیر لە ولاتینکا کە نیچیری تیا نەبێ و لە دەره وەشەو بۆی نەیهت و لە هەر شتیکی وادا کە ئەگەر ئەوسافەکانی باس بکریت، نایاب بێ و دەس نەکەوی، وە کە گە و هەری گەورە و یاقووت و بز ن لە گەل کارژە لەدا.

سەلەم دروستە لە حەییوانات و لە پۆشاک و لە خوار دەمەنی و لە قاپ و قاچاخدا؛ جا پێویستە بۆ سەلەم لە و شترو گاو مانگا و ئەسپ و ماین و ئیسترو گویندیرێژو شتی وادا، ناو بردنی نیرومی و باسی رەنگ و عومرو جوړو باسی سینف لەو حەییواناتەدا کە چەند سینفی جیا جیان هەبێ و سینفەکان فەرقیان هەبێ لە چاک و خراپیدا.

پێویستە بۆ سەلەم لە بالدارا، باسی نەوع و گەورەیی و بچووکی لەشی و بۆ سەلەم لە گوشتدا، پێویستە باسی ئەو بکری کە گوشتی چ حەییوانیکە و حەییوانە کە نیرە یا مییەو

ئەگەر نېرە كەلە يا خەسینراوه وه ئەگەر بچكۆله بوو، شیرەخۆره يا ئەلەوهری و ئالف ئەخوا؛ هەروەها، ئەبێ باسی ئەوه بکری ئەگەر گۆشتی کام لای حەيوانه كە یە؛ لە سەلەمی گۆشتدا، بە پێی عادت ئیسقانیس وەر ئەگیر ئەگەر گۆشتە كە داو لە سەلەمی پۆشاكدا، ئەبێ باسی ئەوه بکری ئاخۆ لە خوریه یا لۆكە یە یا لە چییە و پانی و درژی و ئەستووری و باریکی و سفتی و زبری، چۆنە، هەروەها ئەبێ باسی رەنگیشی بکری و ئەگەر لە سەلەمی قوماشدا باسی «جاو» کرا، ئەوه بە جاوی گازری نە کرا و مەعناي لێ ئەدریتهوه؛ هەروەها، دروستە سەلەم لە جلی گازری نە کرا و لە و جلانەدا كە لە پیش تەنین، تان و پۆیان رەنگ ئەکری، بەلام ئەگەر لە پاش تەنین تان و پۆیان رەنگ کرا، ئەوه سەلەمیان تیا دروست نییه.

لە سەلەمی خورمادا، ئەبێ باسی رەنگ و نەوع و شاروگەورەیی و بچووكی دەنكە كانی و كۆنی و تازەیی بکری؛ ئەم جۆره باسانە پێویستن لە سەلەم لە هەموو جۆره دانەوێڵە یە كدا، وەك گەنم و جۆو شتی وا؛ بەلام سەلەم لە چەلتوو كدا دروست نییه.

لە سەلەمی رۆنیشدا، ئەبێ باسی ئەوه بکری ئاخۆ رۆنی مەرە یا هی بزە یا هی مانگایە و لە هەنگوینیشا، ئەبێ باسی ئەوه بکری كە هەنگوینی ماییه یا هەنگوینی كیویه و هاوینە یە یا پایزە یە و سپیە یا زەرە، بەلام باسی كۆنی و تازەیی، پێویست نییه.

سەلەم دروست نییه لە شتی كولاو و برژاودا، بەلام زەرەری نییه ئەگەر ئەو شتە كە سەلەمی تیا ئەکری درابێتە بەرخۆرو هەتاو كاری تی کردبێ؛ فەرموودە ی دیاریتر ئەوه یە سەلەم دروست نییه لە سەلکی حەيوانا و لە شتیكا كە هەر دانە یە كی بە جۆرێك بێ، وەك گۆزە و دیزە ی دەست كرد و هەر قاپ و قاجاغێك كە بە قالب دروست نە کری و هەر دانە یە كی جیا بێ لە دانە یە كی تری لە بارە ی باریکی و ئەستووری و شتی واوه، بەلام ئەگەر یە كە یە كە ی ئەو قاپ و قاجاغانە وەك یەك و ابوون، سەلەمیان تیا دروستە و پێویست نییه باسی ئەوه بکری كە قاپ و قاجاغی چاك بن، چونكە بە پێی عادت ئەبێ ماله سەلەم تیا كراوه كە چاك بێ.

پنويسته كه سه له م كه رو سه له م داده ر، هه ردوو كيان، له گه ل دوو پياوي تری داد په روه ردا، به باشي تاگاداري ئه و شهرتانه بن كه به شهرت گيراون له ماله سه له م تيا كراوه كه دا.

باسي گورينه وهی مالی سه له م تيا كراو و هه ندی ورده بابته تی تر

دروست نيه له جياتي ئه و ماله ی كه سه له می تيا كراوه، شتيكي تر وه ربگيری له غه يری جينس و نه وعی خوی؛ كه واته، دروست نيه گه نم له جياتي جو و گه نم ره ش گول له جياتي قه نده هاری وه ربگيری؛ به لی، هه ندی له زانايانی شهريعت فرموويانه: دروسته له جياتي جوړيک جوړيکی تر وه ربگيری، به لام واجب نيه له سه ر كابرای سه له م داده ر وه ری بگری؛ هه روه ها، دروست نيه له شتيكا كه به حيسابی پيوانه سه له می تيا كرابی، به حيسابی كيشانه وه ری بگری، يا به پينجه وانه وه. دروسته كابرای سه له م داده ر له عيني ئه و نه وعه دا كه سه له می بو داداوه، ماليك وه ربگيری كه له باره ی ئه و سيفه تانه وه كه بريار دراون، كه متر بی له وه ی كه بريار دراوه مادام دلی بهيني چاوپوشي بكا، به لام ئه مه به هيچ جوړيک واجب نيه وه ئه گه ر سه له م كه ره كه جوړيكي باشتري دا به سه له م داده ره كه له وه ی كه بريار دراوه، ئه بی وه ری بگری.

ئه گه ر كابرای سه له م كه ر له پيش واده دا ماله كه ی حازر كرد، به لام سه له م داده ره كه وه ری نه گرت، ئه وه ته ماشائه كه ين، ئه گه ر سه له م داده ره كه بيانوويه كي وای هه بوو عه قل بيگری وه كه ئه وه كه ماله كه حه يوان بی و مه سره فی پنيوست بی، يا وه خته كه وه ختيكي ناخوش بی و تالان و پروله ناوای، ئه وه له و حاله دا ناچار ناکری بو وه رگرتنی ماله كه و ئه گه ر بيانوويه كي وای نه بوو كه عه قل بيگری، ته ماشائه كه ين، ئه گه ر كابرای سه له م كه ر مه به ستيكي باشي هه بوو له ته سليم كردنی ئه و ماله دا پيش وه عده، وه كه كردنه وه ی ره ن، يا ترسی ئه وه كه له كاتی داهاتنی وه عده ی ته سليم كردنی ماله كه دا ئه و ماله نه مينی، يا وه كه رزگار كردنی كه فيليک، ئه وه له م حاله تانه دا كابرای سه له م داده ر ناچار ئه كری ئه و ماله وه ربگيری؛ هه روه ها، ئه گه ر مه به ستي سه له م كه ره كه ئه وه بی حه قی سه له م داده ره كه ی به سه ره وه نه مينی.

نه گهر له پاش داهاتنی واده‌ی ته‌سلیم کردنی مالّه‌که، کابرای سه‌لم‌داده‌ر سه‌لم‌که‌ره‌که‌ی دی له غه‌یری نه‌و شوینه‌دا که نه‌بی سه‌لم‌که‌ره‌که‌ی تیا ته‌سلیم بکا، نه‌و واجب نییه سه‌لم‌که‌ره‌که‌ی مالّه‌که له‌و شوینه‌دا ته‌سلیم بکات، نه‌گهر گواسته‌نه‌وه‌ی مالّه‌که له شوینی خویه‌وه بو نه‌و شوینه مه‌سره‌فی پئویست بو و له‌م کاته‌دا، کابرای سه‌لم‌داده‌ر حقه‌ی نه‌وه‌ی نییه داوای قیمة‌تی مالّه‌که بکاته‌وه له سه‌لم‌که‌ره‌که به بیانووی نه‌وه‌وه که مالّه‌که‌ی ته‌سلیم نه‌کردوو و نه‌گهر کابرای سه‌لم‌که‌ره‌که‌ی مالّه‌که‌ی ته‌سلیم کرد له غه‌یری نه‌و شوینه‌دا که بریار دراوه بو ته‌سلیم کردن و سه‌لم‌داده‌ره‌که وه‌ری نه‌گرت، نه‌وه نه‌گهر گواسته‌نه‌وه‌ی مالّه‌که بو نه‌و شوینه‌ی که بریار دراوه تیا ته‌سلیم بکری مه‌سره‌فی نه‌ویست، یا خود نه‌و شوینه شوینیکی مه‌ترسی دار بو، سه‌لم‌داده‌ره‌که ناچار ناکری وه‌ری بگری، نه‌گینا، فرموده‌ی راستر نه‌وه‌یه ناچار نه‌کری.

باسی قهرزدان

قهرزدان، بریتیه له‌وه‌که که سیك شتیک بدا به که سیك له سه‌ر نه‌سası نه‌وه نه‌میش وینه‌ی نه‌و شته‌ی بداته‌وه؛ قهرزدان، سوننه‌ته و له حه‌دیسی پیروزا نه‌فرمویت: «یه کیك دوو جار قهرز بدا به شه‌خسیك له به‌ره‌زامه‌ندی خودای ته‌عالا، نه‌وه وه‌کوو نه‌وه وایه جاریک نه‌و مالّه‌ بدا به سه‌ده‌قه و ئیحسان»؛ به‌لئ، وا نه‌بی قهرزدان حه‌رام نه‌بی، وه‌کوو قهرزدان به یه‌کی که بزانی له ئیشی حه‌راما سه‌رفی نه‌کا؛ هه‌روه‌کوو جار به‌جاریش واجب نه‌بی، وه‌کوو قهرز به یه‌کی که ناچار که وتبی بو نه‌فه‌قه‌ی مال و خیزانی و قهرز کردن حه‌رامه بو که سیك که ئومیدی نه‌وه‌ی نه‌بی بتوانی له کاتی خو‌یا نه‌و قهرزه بداته‌وه، مه‌گهر خاوه‌ن مالّه‌که به حالی نه‌و شه‌خسه بزانی و له‌گه‌ل نه‌وه‌یشا قهرزه‌که‌ی بداتی.

نه‌رکانی قهرزدان، چواره: قهرزده‌ر، قهرزکه‌ر، نه‌و مالّه‌ی که نه‌دری به قهرز و سیغه‌ی عه‌قه‌که. بو قهرز، سیغه‌ی سه‌ریح زوره، وه‌ک نه‌مانه [که بلی]: نه‌م مالّه‌م پندای

بە قەرز، ئەم مائەم كەرد بە مولكت لە سەر ئەساسى ئەوۋە كە وئىنە كەيم بدەبتەوۋە و كابرانىش دەس بە جى قەبوۋلى بكا وە ئەگەر ھەر تەنھا وتى: ئەم مائەم كەرد بە مولكت، ئەوۋە ئەبى بە «ھبە» (بەخشىن) و ئەگەر لە پاشانا ئىختىلافيان بوو لە باس كەردنى دانەوۋە بەدەلى قەرزە كەدا و شاھىدىش نەبوو، ئەوۋە كابرانى مائەم رەگر سوئند ئەدرى و ئەبى بە بەخشىن؛ بەلى، ئەگەر كەسىك خۇراكىكى دا بە ئىنسانىكى ناچارى برسى و لە پاشانا ئىختىلافيان بوو لە ناوبردى دانەوۋە بەدەلدا، ئەوۋە كابرانى خاۋەن خۇراك سوئند ئەدرى و بەدەلى ئەو خۇراكە لە كابرانە رەگر ئەتەوۋە، چونكە ئەگەر ناچارە كە سوئند بەدرى و مالى خاۋەن مائەم كە بفتەوتى، ئىتر خەلك لەم ئىشە باشە - كە فرىاكە وتنى برسى و ناچارە - دەس بەردار ئەبن.

ھەندى قەرزى حوكمى ھەيە سىغەي پى ناۋى و تەنھا نىيەتى ۋە رەگر تەنەوۋە بەدەلە كەي كافىيە، ۋە كوۋ خۇراك دان بە ئىنسانى برسى و داماو و پۇشاك دان بە رووت و مەسرف كەردن بۇ مندالى فرى دراو و فىدەدان بۇ رەزگار كەردنى دىل.

شەرتى كابرانى قەرزدەر، ئەوۋە يە كە بە پى ئوسوۋلى شەرع، شايان بى بۇ پىاۋەتى و خىر ۋە مەندى، يە عىنى بالغ و عاقل و خاۋەن روشد و خاۋەن ئىختىيار بى. قەرز، ھەمىشە لە سەر «تەنجىز»ە، يە عىنى ھەرچەند ۋە عەدەش دابىرى بۇ دانەوۋە، ئەو ۋە عەدە يە بە شەرع جى ئىعتىبار نىيە و خاۋەن مائەم ئەتوانى ھەموو ۋە خىتى داۋاي بەدەلى ئەو قەرزە بكا تەوۋە ۋە ھەر خاۋەن مائەم كە لە سەر ۋە عەدە داۋاي بەدەلى قەرزە كەي نە كاتەوۋە، ئەوۋە لە سەر ئەساسى پىاۋەتییە، ھەرۋە كوۋ لە ئەساسا قەرزدان بە پىاۋەتى دائەنرى، بەلام فرۇشتنى مائەم كە بە قىمەتەك بە ۋە عەدە يە كى تايىبەتى، ئەوۋە بە شەرع دائەمەزرى و خاۋەن حەق تا وادە كە نە يەت ناتوانى داۋاي ئەو حەقە بكا، چونكە ئەمە موعامەلە يەو بە پىاۋەتى دانانرى.

ھەر لە سەر ئەم ئەساسە، لە بەيە رەوايە ئەگەر بەيە كە بەرەبەر بە پارەي نەخت و حازر بى، قىمەتى مائەم كە كەم بى ۋە ئەگەر بەرەبەر بە جىنس يا پارەي وادە دار بى، قىمەتە كەي زۆر بى و ئەمە لە شەرع پى ئىتەوترى: بەيە «مۇجەل» (فرۇشتنى

وه عده دار)؛ گه لئی که س له م مه سته له دا که و تو ونه ته ئیشتیا هه وه له بهر ئه وه که له زوبانی کوردیدا به ههردووکیان ئه لئین: قهرز و وه ها تی گه یشتوون که قابیل نییه فهرقی فرۆشتن به نهختی حازر و فرۆشتن به قیمه تی وه عده دار ببی له که م و زۆریدا؛ ئه م بیره، ناره وایه، وه کوو له کتیه گه و ره کانا باسی ئه وه کراوه که ئه م دوو مه سته له یه جیان له یه ک. مادام شهرتی قهرزدهر ئه وانه بوو که و تمان، دروست نییه قهرزکردن له منداڵ و شیّت و سه فیه و زۆر لئی کراو؛ به لئی باوکی منداڵ ئه توانی مالی منداڵه که ی بدا به قهرز له بهر مه سلّه حهت و له م کاته دا، واجبه کابرای قهرز که دهستی برپا قهرزه که ی بداته وه و ئه مین بئ و ماله که ی حه رام نه بئ؛ ههروه ها، واجبه چاودیری که ری منداڵه که ی ش شاهد بگری له سه ر ئه و قهرزه و واجبه به رابه ر به و قهرزه ره هن وه ربگری له قهرز که ره که، ئه گه ر قازی به مه سلّه حه تی بزانی؛ به لئی سه فیه ی به ربه ره لّلا، یه عنی که سی که له پاش ئه وه ی به ره شیدی بالغ بوو، دهستی کرد به سه فاههت و قازی حیجری له سه ر دانه نا، ئه وه ئه م شه خسه دروسته موعامه له بکا و قهرز بدا و قهرزیش بکا.

شهرتی ئه و ماله ی عه قده که ی له سه ر ئه کری یه عنی ئه درئ به قهرز، ئه وه یه سه له می تیا دروست بئ؛ هه رشتی سه له می تیدا بکری، دروسته بدرئ به قهرز، مه گه ر «جاریه» (که نیزه کیك) که مه حره م نه بی به قهرز که ره که، ئه وه دروست نییه بدرئ به قهرز له ترسی ئه وه که نه وه ک ئیسی ناشه رعی له گه لّدا بکا. هه رچیش سه له می تیا نه کری، به قهرزیش نادری.

دروسته به قهرزدانی ئه ندازه یه ک پاره که له و کاته دا مه علووم نه بی چه ندیکه، چونکه له دوا ییدا ده ر ئه که وی؛ ههروه ها، دروسته به قهرزدانی پاره ی مه غشوش، یه عنی پاره یه ک که ئالتوونه که ی یازیوه که ی شتیکی تری له گه لّ تیکه لّ کرابی، هه رچه ند ئه ندازه ی غه شه که ی ش دیار نه بی چه نده، چونکه ئه م نه خته مه غشوشانه، «میثلی» (وینه دار) ن و موعامه له یان تیا دروسته.

واجبه له سه ر قهرزار له جیاتی شتی وینه دار، وینه که ی بداته وه، هه رچه ند ئه و شته پاره یه کی نهختی وایش بئ که حوکومهت ره و اجی به تالّ کردیته وه و له جیاتی شتی

قیمهت بۆ دانراو (مُتَقَوِّم) ئەبى شتیک بداتهوه که له سووره تدا وهك ماله قهرزکراوه که وایى و لهو سیفه تانه دا که ئەبن به هۆی قیمهت وهك ئەو وایى؛ جا ئەگەر قهرزاره که شتیکی چاکتری دایه وه له ماله قهرزکراوه که، واجبه خاوهن ماله که وهری بگری و ئەگەر خاوهن ماله که له جیاتی ئەو شتهی که داویه به قهرز، شتیکی تری وەر ئەگرت، ئەوه «استبدال»ه، یه عنی ئال وگۆره له ماله قهرزکراوه که دا و حوکمی ئەم گۆرپینه وه یه، وهك گۆرپینه وهی قیمهتی ماله فرۆشراوه که یه، یه عنی لهو شتانه دا که سوود (ربا) یان تیا هه بی، حازری و وهرگرتنی ههردوولا و هاوچه شنی (حُلُول و تَقَابُض و تَمَائُل) پیویسته به مهرجی یه کییه تی عیلهت؛ ئەگینا هه حازری و وهرگرتنی ههردوولا پیویسته و هاوچه شنی شهرت نییه - وهك له پیشه وه باس کرا - . له باره ی شوینی دانه وهی قهرزه وه، قهرزیش وهك سه له م وایه؛ به لئى، ئەگەر خاوهن قهرزه که گه یشت به قهرزاره که له غهیری شوینی دانه وهی قهرزه که دا و گواسته وهی ئەو ماله قهرزکراوه بۆ ولاتی خاوهن ماله که مهسره فی ئەویست، ئەوه کابرای خاوهن قهرز ئەتوانی داوای قیمهتی ماله که ی بکا لئى به پئی حسابی قیمهتی لهو ولاته دا که قهرزه که ی تیا داوه.

دروست نییه له سیغه ی قهرزدانا، چ له نهخت و چ له غهیری نهختا، شهرتی ئەوه بگری که قهرزاره که شتی زیاده بداته وه، یا شهرتی هه رشتی بگری که قازانجیکی تیا بی بۆ خاوهن ماله که، چونکه هه زرهت، فهرموویه تی: «هه رزیک قازانجی رابکیشی، ئەوه سووده»؛ به لئى، ئەگەر قهرزار به بی شهرت کردن، زیاده یه کی دا به خاوهن قهرزه که، ئەوه شتیکی باشی کردوه و به ئیحسان ئەنووسری بۆی. زیانی نییه که سیک قهرزیک بدا به که سیک تر و بلئى بهو شهرته که ئەمیش قهرزیک بدا بهو، به لام شهرته که جی به جی ناکری؛ ئەگەر خاوهن قهرزه که بۆ وهرگرتنه وهی قهرزه که ی واده یه کی شهرت کرد، ئەوه ئەگەر مه به سستی تهنها دانه وهی قهرزه که ی بوو لهو واده یه دا، ئەوه عه قده که دروسته و شهرته که به تاله وه ئەگەر مه به ستیکی وای هه بوو که قازانجیکی خوی تیا بی، ئەوه وه کوو شهرتی زیاده وایه و عه قده که به تاله؛ به لئى، دروسته بۆ خاوهن مال شهرتی شتیکی و ابکا که بی به هۆی پاراستنی ماله که ی خوی، وهك شهرتی ئەوه که قهرزاره که

رههنیک دابنی یا که فیلنیک بدا یا ثیقرار بکا لای قازی یا شاهد بگرن له سهر نه و قهرزه؛
 نه گهر قهرزازه که نم شهرتانه ی نه هینایه دی، نه وه خاوهن ماله که حه قی هه لوه شانده وه ی
 نه و عه قده ی هه یه.

له پاش عه قده که، کابرای قهرزار نه بی به خاوهنی نه و ماله به و شهرته که وه ری
 گرتبی؛ دروسته بو خاوهن ماله که له و عه قده په شیمان بیته وه و ماله که ی خو ی
 وه ربگریته وه له قهرزازه که، مادام عه ینی نه و ماله ی له لا مابی؛ ههروه ها، دروسته بو
 قهرزکه ریش عه ینی نه و ماله بداته وه به خاوهن ماله که وه نه گهر له کاتی هینانه وه یدا نه و
 ماله عه بیدار بو، وه خاوهن ماله که وتی: ماله که ی من بی عه یب بو وه و قهرزاریش وتی:
 نم عه یه هه ر له لای تو بو وه، نه وه قهرزازه که سویند نه در ی، چونکه نه سل به رانه تی
 زیممه ی قهرزازه که یه له تو له ی نه و عه یه.

باسی رههن

«رههن» به عه ره بی، یه عنی راگرتن و ماتل کردن، وه له عورفی شهر عدا، بریتیه
 له وه که نینسان عه ینی مالنیک بکا به بارمته ی حه قنیک که به سهریه وه به بو نه وه نه گهر له
 پاشه پوژدا حه قه که ی نه بوو بیداته وه به خاوهن حه قه که، نه و حه قه له و ماله جی به جی
 بکری.

نه رکانی رههن، پینجن:

نه و که سه که مال نه خاته رههنه وه (راهن)؛

نه و که سه که ماله که خراوه ته رههنیه وه (مژهن)؛

ماله که که خراوه ته رههنه وه (مروهون)؛

نه و قهرزه ی که ماله که له به رابه ریا خراوه ته رههنه وه (مزهون به)؛

نه و قسه یه که له به ینی نه و دو که سه دا تی نه په ری (صیغه)؛

سیغه ش بریتیه له دان و وه رگرتن (ایجاب و قبول) به و شهرتانه وه که له سیغه ی

به یعدا رابوردن؛ که واته، لیره یشا رووتی کردنی قسه (خطاب) پیویسته هه رچه ند

کابرای ره‌هن وەرگر وه‌کیل بئی، یه‌عنی ره‌هن دانهره‌که بلئی به‌ووه‌کیله: وا ئهم ماله‌م خسته ره‌هنی تووه‌و ئه‌ویش قه‌بوولی بکا.

ئه‌گەر له‌عه‌قدی ره‌هندا شهرتی شتیکی واکراکه لازمی ره‌هنه‌که بئی، وه‌ك به‌شهرت گرتنی پیش‌که‌وتنی ره‌هن وەرگر له‌قازانج وەرگرتنا له‌سهر غه‌یر ئه‌گەر خواوه‌ن قهرز هیرشیان هیئا بو‌سهر قهرزاره‌که، یا شهرتی شتیکی واکراکه بئی به‌هوی مه‌سله‌حه‌تی عه‌قده‌که، وه‌ك شاهید گرتن له‌سهر ئه‌و عه‌قده، ئه‌وه‌ شهرته‌که‌یش و عه‌قده‌که‌یش دروستن وه‌ئه‌گەر شهرتی شتیکی واکراکه هیچ مه‌به‌ستیکی تیا نه‌بئی، وه‌ك ئه‌وه‌که به‌شهرتی بگرن ماله‌ ره‌هن کراوه‌که تنه‌ها فلانه‌ خواردنی ده‌رخوارد بدری، ئه‌وه‌ عه‌قده‌که‌ دروسته‌ و شهرته‌که به‌تاله‌ وه‌ئه‌گەر شهرتی شتیکی واکراکه زهره‌ری تیا بئی بو‌ره‌هن وەرگره‌که، وه‌ك ئه‌وه‌که ماله‌ ره‌هن کراوه‌که نه‌فرۆشری بو‌دانه‌وه‌ی حه‌قی خواوه‌ن ماله‌که، ئه‌وه‌ شهرته‌که‌یش و عه‌قده‌که‌یش به‌تالن وه‌ئه‌گەر شهرتی ئه‌وه‌ کرا هه‌رچی زیاده‌ په‌یدا بئی له‌ ماله‌ ره‌هن کراوه‌که‌دا ئه‌وه‌یش له‌ره‌هندا بئی، ئه‌وه‌ شهرته‌که به‌تاله‌ بزائن! له‌هه‌رلایه‌کا شهرت به‌تال بئی، ئه‌وه‌ عه‌قده‌که‌یش به‌تال ئه‌بئی، مه‌گەر له‌و شوینه‌دا که شهرته‌که هیچ مه‌به‌ستیکی تیا نه‌بئی.

شهرتی ئه‌و که‌سه‌ی که عه‌قدی ره‌هنه‌که ئه‌کا، ئه‌وه‌یه‌که دروست بئی ته‌سه‌روف بکا له‌و ماله‌دا که ئه‌یخاته ره‌هنه‌وه؛ که‌واته، دروست نییه‌ سه‌ره‌رشتی که‌ری منال و شیت، مالی ئه‌مانه‌ بخته ره‌هنه‌وه، مه‌گەر له‌به‌ر ناچاری، وه‌ك ئه‌وه‌که پئویست بئی رزقیان بو‌ بکری و به‌بئی په‌هن ده‌ستی نه‌که‌وی؛ هه‌روه‌ها، ناتوانی ره‌هنشیان بو‌وه‌رگری مه‌گەر له‌به‌ر ناچاری یا له‌به‌ر قازانجیکی ناشکرا و دیاری، وه‌ك ئه‌وه‌که له‌کاتی تالان و برودا له‌ترسی فه‌وتانی ماله‌که‌یان، ئه‌و ماله‌ بدا به‌قهرز و ره‌هن وەربرگری له‌جیاتی ئه‌و قهرزه‌. شهرتی مالی ره‌هن کراویش، ئه‌وه‌یه‌که عه‌ینیکی وایی فرۆشتنی دروست بئی، [ئیترا] مولکی تاییه‌تی یا تیکه‌ل بئی؛ که‌واته ره‌هن کردنی مه‌نفه‌عه‌ت دروست نییه‌ چونکه‌ سه‌عات به‌سه‌عات رووی له‌فه‌وتان و ته‌واو بوونه‌. دروسته ره‌هن کردنی عه‌ینیک که تیکه‌ل بئی له‌به‌ینی ره‌هن که‌روکه‌سیکی ترا، خواه بیدا به‌شهریکه‌که‌ی یا به‌که‌سیکی تر و وەرگرتنی ئه‌و ماله‌ به‌ وەرگرتنی هه‌موویه‌تی؛ جا ئه‌گەر ئه‌و عه‌ینه له‌وانه نه‌بوو که

بگوږز رېته وه، وه کوو خانوو، ته وه ئیزنی شهریکه که ی ناوی وه ته گهر له وانه بوو که بگوږز رېته وه، ئیزنی ته ویشی ته وی؛ جا ته گهر ئیزنی دا که له لای رهمن وه رگره که بی، یا خود کابرای رهمن وه رگر رازی بوو به وه که ماله که لای شهریکه که بمینیتته وه، ته وه باشه، ته گینا پیوسته قازی شه خسیکی راسال دیاری بکا که ته وه عینه ی له لا دابنن.

ته گهر که سیک شتیکی وای خسته رههنه وه که نزیك بی خراب بی، ته وه ته گهر قابیل بی وشک بکریتته وه، وه که هنجیر، پیوسته وشک بکریتته وه وه ته گهر قابیل نه بوو وشک بکریتته وه، ته مجار ته گهر له رهمنی قهرزیکي حازریدا دانابوو یا له رهمنی قهرزیکي وه عده داری وه هادا که له پیش خراب بوونی ماله رهمن کراوه که دا واده ی نه هات و یا خود شهرتی ته وه کرابوو که له کاتی ترسی خراب بوونی ماله رهمن کراوه که دا بفروشری و قیمة ته که ی دابنری له رهندا، ته وه له م سووره تاندا رههنه که دروسته، ته گینا رههنه که به تاله؛ ههروه ها به تاله ته گهر به بی قهید و شهرتیش بخریتته رههنه وه وه ته گهر نه نه زانرا ناخو له پیش واده ی قهرزه که دا خراب ته بی یا نه، ته وه یش رهمنی دروسته.

وه ته گهر که سیک شتیکی وای خسته رههنه وه که زوو خراب نه ته بوو، به لام به ریکه وت وه زعیکی وای به سهرا هات ناماده ی کرد بو خراب بوون، وه کوو گنمی که ته پ بی، ته وه به و کاره ساته رههنه که به تال نایته وه، به لکوو له و کاته دا که نزیکه خراب بی ته فروشری و قیمة ته که ی دانه نری له رهندا. ئینسان وه چون مولکی خو ی ته خاته رههنه وه، دروسته شتیکیش بخوازی بو ته وه ی دای بنی له رهنا و ته و ماله ی خواستی و داینا له رهنا له پاش دامه زرانی رههنه که، حوکمی عاریه ی نامینی، به لکوو ته بی به وه که خاوه ن ماله که بی به زامنی ته و قهرزه که له سهر رهمن که ره که یه، به زامنیه کی وه ها که به سرا بی به عینه ی ته و ماله وه، یه عنی ته گهر قیمة ته که ی به نه ندازه ی قهرزه که بوو، ته وه باشه وه ته گهر زیاتر بوو له قهرزه که، خاوه نه که ی زیاده که ی بیاته وه وه ته گهر که متر بوو له قهرزه که، ته وه ئیتر کابرای خاوه ن مال حقی به سه ریه وه نییه؛ که واته، شهرتی دروست بوونی ته م مال خواسته بو رهمن، ته وه یه کابرای مال خواز

باسی جینسی قهرزه که بکا؛ مه‌سه‌لا، زیوه یا ئالتوونه و ئه‌ندازه‌ی چه‌نده و سیفه‌تی چۆنه، ئاخۆ بئی‌واده‌یه یا واده‌داره؛ هه‌روه‌ها واجبه‌ ناوی ئه‌و کابرایشه بیا که ماله‌ره‌هن کراوه‌که‌ی لا دانه‌نی؛ که‌واته، ئه‌گه‌ر ئه‌و ماله‌ له پێش ئه‌وه‌دا که بخه‌ریته ره‌هنه‌وه، له ده‌ستی ره‌هن‌که‌ره که‌دافه‌وتا، ئه‌وه‌ زامن ئه‌بێ و ه‌ ئه‌گه‌ر له پاش ره‌هن کردنه‌که‌ی فه‌وتاله ده‌ستی ره‌هن وه‌رگه‌ره‌که‌دا، ئه‌وه‌ نه‌ ره‌هن‌که‌رونه ره‌هن وه‌رگه‌ره‌که‌سیان زامنی نابن، به‌لام حه‌قی ره‌هن وه‌رگه‌ر له سه‌ر ره‌هن‌که‌ره که ئه‌مینی. خاوه‌ن مال له پاش وه‌رگرتنی ماله‌ که له لایه‌ن ره‌هن وه‌رگه‌ره‌که‌وه، حه‌قی په‌شیمان بوونه‌وه‌ی نییه؛ جا هه‌رکاتی واده‌ی قهرزی ره‌هن وه‌رگه‌ره‌که‌هات، یا خود هه‌ر له ئه‌ساسدا قهرزه که حازری بو، پێویسته کابرای ره‌هن‌که‌ره بچینه سه‌ر کابرای خاوه‌ن مال، جا ئه‌گه‌ر قهرزه که‌ی بژارده‌وه، ئه‌وه ماله‌که‌ی نافروشنی، ئه‌گینا ئه‌یفرۆشن بۆ دانه‌وه‌ی حه‌قی ره‌هن وه‌رگه‌ره‌که‌ و له پاشا ئه‌و حه‌قه‌که‌ له ره‌هن‌که‌ره که ئه‌سینته‌وه.

شه‌رتی ئه‌و ماله‌ش که ره‌هنی بۆ دانه‌نری، ئه‌وه‌یه قهرزیکی دامه‌زراو (ثابت) و پێویست (لازم) بئی؛ که‌واته، دروست نییه ره‌هن دابنری به‌رامبه‌ر به‌ عه‌ینیک که له ژیر ده‌ستیکی زامندا بئی، وه‌ک عه‌ینی وه‌رگه‌راو به‌ موعامه‌له یا به‌ به‌یعی دانه‌مه‌زراو یا به‌ خواسته‌مه‌نی یا عه‌ینی زه‌وت‌کراو؛ هه‌روه‌ها، دروست نییه ره‌هن دانانی ئیستا بۆ مایلیک که له‌مه‌ولا قهرزی ئه‌کا، یا ره‌هن دانان بۆ نه‌فه‌قه‌ی له‌مه‌ولای ژنه‌که‌ی، چونکه هه‌شتا نه‌ ئه‌و ماله‌ قهرز‌کراوه و نه‌ نه‌فه‌قه‌ی ژنه‌که‌ واجب بووه؛ هه‌روه‌ها، ره‌هن دروست نییه بۆ ئه‌و پاره‌یه‌ی که دانه‌نری بۆ کریکارلیک به‌رامبه‌ر به‌ ئیشیکی دیاری وه‌ک ده‌رمان کردنی بریندارلیک، یا ئیشیکی نادیا‌ری وه‌ک دۆزینه‌وه‌ی حه‌یوانیکی ون بوو، به‌رله‌وه که ئیشه‌که ته‌واو بکا که ئه‌وه‌ش پینی ئه‌وتری «جعلاله»؛ به‌لام دروسته ره‌هن دانان بۆ قیমে‌تی مالی فروشراو له‌و ماوه‌یه‌دا که حه‌قی په‌شیمان بوونه‌وه هه‌بێ، چونکه فروشتن له سه‌ر بنچینه‌ی جی‌گیربوون دانه‌مه‌زری، واته زۆرت‌ر وایه فروشتن بۆ هه‌میشه و جی‌گیر بوونه، به‌لام کریکاری جه‌عاله‌گه‌لی جار ئیشه‌که‌ی ته‌واو نا‌کا و حه‌قه‌که‌ی ئه‌فه‌وتی.

ئه گهر كه سيك وتی: وا ئه م پارهبه م بی دای به قهرز و ئه و خانووه م لی وه رگرتی به رهمن و کابرای تریش وتی: وا قه بوولم کرد و خانووه كه م دانا به رهمن لات، ئه وه دروسته و قهرزه كه و رههنه كه دائه مه زریں [و] ههروه ها ئه گهر كه سيك به كه سيگی تری وت: وا ئه و مالم پی فروشتی به ده دینار و خانووه كه تم وه رگرت به رهمنی ئه و ده دیناره و ئه ویش وتی: وا قه بوولم کرد و خانووه كه م خسته رههنه وه. دروسته له جیاتی به كه قهرز دوو رهمن دابری، به كه له دوی به كه، به لام دروست نیبه مالم كه خرابیته رهمنی قهرزیکه وه، بخریته رهمنی قهرزیکه تیره وه.

بزائن! عه قدی رهمن قه رار ناگری و رهمن جی گیر نابی، مه گهر به وه كه کابرای رهمن وه رگر ماله كه وه ربگری و به و شهرته كه وه رگرتنه كه ی دروست بی، به عنی کابرا بالغ و عاقل و خاوه ن روشد بی و به ئاره زووی خو ی ماله كه وه ربگری؛ كه واته، مال وه رگرتنی مندال و شی و نه فام و زورلی کراو، دروست نیبه.

دروسته رهمن وه رگره كه به كيك بكا به جی نشینی خو ی بو وه رگرتنی ماله رهمن کراوه كه، به و شهرته كه کابرای رهمن كه رهمنی نه بی، چونكه به كه كه س هه ره دو سه ری ئه م به ده سه وه دان و وه رگرتنه ی پی ناگری. ئه گهر كه سيك مالمی به ئه مانه ت دانراو یا زوه ت کراوی لای كه سيك هه بو و له پاشا قهرزیکه ئه و كه سه ی كه وه ته سه ر، دروسته ئه و ماله به ئه مانه ت دانراوه یا ئه و ماله زه وت کراوه بكا به رهمنی ئه و قهرزه، به لام ئه بی ئه وه نده وه خت به سه ر رهمن کردنه كه دا تی په پی كه کابرای رهمن كه رهمنی له و ماوه یه دا ماله كه بدا به ده ستی رهمن وه رگره كه وه، ئه و جا ماله كه به وه رگیراو دائه نری و رههنه كه دائه مه زری؛ فه رموده ی راستر، ئه وه یه پیویسته بو دامه زرانی وه رگرتنی ماله به ئه مانه ت دانراوه كه یا ماله زه وت کراوه كه، کابرای خاوه ن مال ریگا بدا بو وه رگرتنی ماله كه؛ ههروه ها، فه رموده ی راستر، ئه وه یه دانانی مالی زه وت کراو له رههنه، کابرای زه وت كه رهمنی ناكا له زامن بوونی ئه و ماله، مه گهر کابرای خاوه ن مال به ئاشکرا، بلی: وا تو م کرد به ئه مین له سه ر ئه و ماله م كه له لات، ئه و کاته له زه مانه تی ده ره ئه چی.

دروسته رههن کەر په شیمان بیته وه له عهقدی رههن بهر له وهی که رههن وه رگره که ماله که وه بگری و نه م په شیمان بوونه وه یه، ههروه کوو به قسه دپته جی، ههروه هاش دپته جی به ههر کرده وه یه کی واکه مولکیه تی رههن کهره که له سه رسته که لایا، وه که نه وه که نهو ماله به خشی و کابرای مال پی به خشراویش وه ری بگری، یا خود بیفروشی یا نه زری بکا له که سیک یا وه قفی بکا؛ ههروه ها، په شیمان بوونه وه دپته جی به وه که رههن کهره که ماله که بخاته رههنی که سیکی تره وه و نهویش وه ری بگری وه نه گهر رههن کهر یا رههن وه رگر شیت بوون یا مردن له پیش وه رگرتنی ماله رههن کراوه که دا، نهو وه نهو رههنه به تال نابته وه، به لکوو میرات گر له جینگای مردوو و وه لی نه مر له جیاتی شیت بوو دانه نیشتی.

دروست نییه رههن کهر ته سه پروف بکا له مالی رههن کراودا له پاش نه وهی که رههن وه رگره که وه ری بگری، به ته سه پروفیکی واکه بی به هوئی ده رچوونی نهو ماله له مولکیه تی، وه ک فروشتن و به خشین و نه م جوړه ته سه پروفاته، به تالن و دانامه زرین؛ ههروه ها، دروست نییه که ماله رههن کراوه که بخاته رههنی که سیکی تره وه و دروست نییه پیدا به کری نه گهر قهرزه که بی وه عده بی یا خود له پیش ته و او بوونی ماوهی به کری دانه که دا وه عدهی قهرزه که بیته پیشه وه؛ به لی، دروسته بوئی ته سه پروفیکی وای تیا بکا که نه بی به هوئی که م بوونه وهی نرخی، وه ک سوار بوونی و لآخ و دانیشن له خانوودا به بی گه یاندنی زیان پی؛ دروست نییه بو رههن کهر دار بنیژی یا خانوو بکاته وه له زهویی رههن کراودا وه نه گهر نه وهی کرد، له پیش هاتنی وه عدهی قهرزه که دا، نهو دارو خانوو به ناچاری لانا برین؛ جا که وه عدهی قهرزه که هات، ته ماشا نه که یین، نه گهر قیمه تی زهویی که بهو شیوه یه به شی قهرزه که ی نه نه کرد، به لام به بی دار یا خانوو که به شی نه کرد، نهو وه واجبه نهو دارانه و نهو خانوو هه لیکه نرین بهو شهرته کابرای رههن کهر ریگا نه دا زهویی که له گه ل دار و خانوو که دا بفروشرین و به هوئی لاتی و بی ده سه لاتیسه وه حیجر نه نرایته سه ری و ریگای ته سه پروف کردنی لی نه گیرایی؛ به لام نه گهر قیمه تی زهویی که بهو شیوه یه به شی قهرزه که ی نه کرد، نهو وه دارو

خانوو هه لئا که نرین و زه و بیه که به تنها نه فرۆشری؛ ههروه ها، نه گهر قیمة تی زه و بیه که به شی قهرزه که ی نه نه کرد و به هوی هه لکه ندنی دارو خانوو که یشه وه زیاد ی نه نه کرد، هه به تنها نه فرۆشری وه نه گهر به هوی هه لکه ندنی دار و خانوو که وه قیمة تی زه و بیه که زیاد ی نه کرد، به لام کابرای رهمن که ره حیحری له سه ر دانرابوو، یا خود رهمن که ره ریگای نه دا تی کپرای زه و بیه که و دارو خانوو که به فرۆشرین و قیمة تی زه و بیه که به پروتی زیاتر نه بو له قیمة تی له گه ل دارو خانوو که دا، نه وه هه ردوو کیان به یه که وه نه فرۆشرین و قیمة ته که یان به ش نه کری به سه ر زه و ی و دارو خانوو که دا و قیمة تی زه و بیه که نه در ی به رهمن وه رگره که و له م سی سووره ته ی دوایدا، هه ر که م و کورتیه که هه بی، له سه ر کابرای رهمن که ره حساب نه کری و ته و اوی نه کا بو کابرای رهمن وه رگر.

بزائن! نه و جو ره ته سه ر پوفانه ی که دروستن بو رهمن که ره، نه گهر ده ستیان نه دا به بی نه وه که ماله رهمن کراوه که به سی نی ته وه له رهمن وه رگر، وه ک دۆشین ی حه یوانی رهمن کراو له هه موو روژی کا، نه وه له و سووره ته دا ماله رهمن کراوه که هه ر لای رهمن وه رگره که نه بی وه نه گهر پیوستی به وه نه کرد که وه ری بگری ته وه لی، وه ک بارکی شان به و لآخی رهمن کراو و سوار بوونی بو سه فه ر، نه وه له کاتی به کار هی نانی وری نه گری ته وه له رهمن وه رگره که وه نه گهر رهمن وه رگره که با وه ری نه بو به رهمن که ره که، نه توانی دوو شاهیدی لی بگری که ماله رهمن کراوه که ی بردوو بو به کار هی نانی؛ هه ر ته سه ر پوفیک که دروست نه بی بو رهمن که ره که، نه گهر رهمن وه رگره که ریگای دا، نه وه دروسته نه و ته سه ر پوفاته بکا له ماله رهمن کراوه که دا.

دروسته بو رهمن وه رگر په شیمان بی ته وه له و ئی جازه یه ی داویه تی به رهمن که ره وه نه گهر رهمن که ره له و به ی نه دا، له پیش نه وه دا که به په شیمان بوونه وه ی رهمن وه رگر بزانی، ته سه ر پوفی کرد له ماله رهمن کراوه که دا، نه وه هه ر ته سه ر پوفیکی بکه و ی ته پاش په شیمان بوونه وه ی رهمن وه رگر، به تاله وه نه گهر رهمن وه رگر ریگای رهمن که ری دا که ماله رهمن کراوه که به فرۆشی به و شه ر ته له قیمة ته که ی قهرزه که ی نه و بداته وه و هی شتا واده ی

قهرزه که یشی نه هاتبوو، ئەووە ئەو فروشتنه به تالە؛ ههروهها، ئەگەر ئەو رینگادانه بهو شهرته بێ که قیمه تی ماله رههن کراوه که دابنێ به رههن له لای رههن وهرگره که.

باسی هه ندیک حوکمی رههن و مالی رههن کراو

که عهقدی رههن کرا و رههن وهرگر ماله رههن کراوه که ی وهرگرت، ئەووە رههنه که جێ گیر ئەبێ و دانه مهزری؛ جا ئەگەر له عهقده که دا برپاریان دابوو ئەو ماله رههن کراوه لای رههن وهرگره که بێ، ئەووە له دهستی ئەودا ئەمینیته وهو له ژێردهستی لانا بری، مهگەر بو قازانج لی وهرگرتنی رههن که ره که، وهک باسمان کرد وه ئەگەر شهرتیاں کردبوو که له لای که سیکی دادپهروه ر دابنری، ئەو ویش هه ر دروسته و له پاش ئەووە که رههن وهرگره که وهری گرت، ئەدریته دهستی ئەو که سه دادپهروه ره وه ئەگەر برپاریان دابوو لای دوو که س دای بنین، ئەووە ئەگەر وتبوویان که هه ر دووکیان یا یه کیکیان چاودیری بکهن، ئەووە باشه، ئەگینا دروست نییه یه کیک له وان به ته نهها پارێزگاری ئەو ماله رههن کراوه بکا و ئەبێ به برپاری هه ر دووکیان چاودیری بکری و ئەگەر کابرای دادپهروه ر مرد یا فاسق بوو، ئەووە له سه ر ئاره زووی هه ر دووکیان ئەتوانن له جینگایه کی باشا دای بنین وه ئەگەر قسه یان نه که وته یه ک، ئەووە پیویسته قازی له شوینیکی باشا دای بنی.

بزانی! مالی رههن کراو، هه ر که وه عده ی قهرزه که دوایی هات، وهختی فروشتنی دیت. جا که فرۆشرا، رههن وهرگره که پیش ئەکهوی له وهرگرتنه وهی حهقی خۆیدا له پاره که ی. فروشتنی مالی رههن کراو له لایه ن کابرای رههن که ر یا وه کیله که یه وه ئەبێ، به لام به رینگادانی رههن وهرگره که؛ ئەگەر هات و رههن وهرگر رینگای نه دا بفرۆشری، ئەبێ قازی پێی بلی؛ یا رههن که ره که ئازاد بکا له قهرزه که ی یا رینگای بدا ماله رههن کراوه که بفرۆشی و ئەگەر رههن وهرگره که داوای فروشتنی ئەکردو رههن که ره که نه یته فروشت، پیویسته قازی زۆری لی بکا بو دانه وهی قهرزه که یا بو رینگادانی فروشتنی ماله رههن کراوه که و ئەگەر وهختی خۆی برپارد رابوو که سیکی دادپهروه ر

بفرۆشی، ئەوێش دروستە و لەم کاتەدا پێویست نییە بگەرێتەوێه سەر رهن کەرە؛ جا هەرکاتی ئەو کەسە دادپەرورە فرۆشتی، ئەوێ تا قیمەتە کە ی لەلای ئەو بێ، هەر و لە زەمانەتی رهن کەرە کەدا تا رهن وەرگرە کە وەری ئەگرێ و ئەگەر قیمەتە کە لە دەستی ئەو کەسەدا فەوتاو ماله رهن کراو کەیش بە مالی خەلک دەرچوو، ئەوێ ئەگەر کرایارە کە ئارەزووی بوو، بگەرێتەوێه بۆ سەر کابرای رهن کەر و لە ئەنجاما، مەسەلە کە هەر دیتەوێه سەر کابرای رهن کەر. دروست نییە ئەو کابرا دادپەرورە ماله رهن کراو کە بفرۆشی بە غیری پارە ی نەختی رەواجی ئەو ولاتە و ئەبێ بە قیمەتێکی باش و بە حازری بفرۆشی و ئەگەر ماوێ پەشیمانیاان دانا بوو و لەو ماوێدا یەکیک پەیدا بوو زیادی کرد لەسەر ئەو قیمەتە، پێویستە ئەو کابرا دادپەرورە فرۆشتنە پێشووە کە هەلۆه شینێتەوێه و بفرۆشی بەم قیمەتە تازە یە کە زیاترە لەوێ پێشو.

هەرچی مەسرف و پێویستیەکی مالی رهن کراو لەسەر کابرای رهن کەرە و ناچار ئەکرێ کە مەسرف بکا بۆ ئەو ماله بۆ ئەوێ حەقی رهن وەرگرە کە نەفەوتی. رهن کەر مەنە ناکرێ لە هەرشتی کە مەسلفە حەتی ماله رهن کراو کە ی تیا بێ، وەك نال کردنی و لاخی رهن کراو و قاشاودانی و خزمەتی تری.

مالی رهن کراو ئەمانەتە لە دەستی رهن وەرگردا تا وادە ی قەرزە کە ی تەواو ئەبێ و بەهۆی فەوتانی ئەو ماله وە هیچ لە قەرزە کە لاناچی، مادام کە مەتەر خەمی نە کردبێ لە چاودیری کردنیا و ئەگەر رهن کەر ئیددیعای کرد کە رهن وەرگر کە مەتەر خەمی کردووە، ئەگەر شاهیدی نەبوو، ئەوێ رهن وەرگرە کە سویند ئەدری.

عەقدی رهن، چ دامەزرا بێ و چ دانەمەزرا بێ، حوکمی ئەمانەتی رهن وەرگرە کە ناگۆرێ، چونکە تیکرا هەرچی عەقدێکی دانەمەزرا و هە یە، وەك عەقدی دامەزرا وایە لە زەمانەت و ئەمانەتدا - مەسەلا - لە عەقدی خواستنی خواستە مەنی (عاریة) دا، چ دامەزری و چ دانەمەزری، کابرای مال خواز (مستعیر)، زامەنە و لە عەقدی رهن دا، چ دامەزری و چ دانەمەزری، کابرای رهن وەرگر بە ئەمین ئەناسرێ. ئەگەر شەرتیان کردبوو ئەو ماله لە رهن دابێ تا وادە ی قەرزە کە تەواو ئەبێ و پاش ئەوێ فرۆشراو بێ بە

ره‌ن‌وه‌رگره‌که، نه‌وه‌ره‌هن‌و‌فروشتنی‌ه‌ردو‌وکیان‌به‌تالْن؛ ره‌هنه‌که‌له‌به‌ر‌نه‌وه‌به‌تاله‌که‌وه‌ختی‌بو‌دانراوه، فروشته‌که‌ش‌له‌به‌ر‌نه‌وه‌به‌تاله‌که‌به‌سراو (مُعَلَّتْ) ه‌به‌هاتنی‌وادهی‌قهرزه‌که‌وه؛ جا‌له‌م‌سووره‌ته‌یشدا، هر‌له‌سه‌ر‌ئوسوولی‌پیشوو، کابرای‌ره‌هن‌وه‌رگر‌له‌ماوهی‌ره‌هنه‌که‌دا‌ئه‌مینه‌چونکه‌ره‌هنی‌دانه‌مه‌زراو‌وه‌ك‌ره‌هنی‌دانه‌زراو‌وايه‌له‌ئه‌مانه‌تدا‌و‌له‌پاش‌هاتنی‌وادهی‌قهرزه‌که‌ش‌به‌زامن‌دائه‌نری، چونکه‌شتیک‌به‌فروشتنیکی‌دانه‌مه‌زراو‌فروشراپی، وه‌ك‌شتیک‌وايه‌به‌شیوه‌یه‌کی‌دانه‌زراو‌فروشراپی [و] له‌ژیرده‌ستی‌زامندایه.

ئه‌گه‌ر‌ره‌هن‌وه‌رگر‌ئیددیعی‌فوتانی‌ماله‌ره‌هن‌کراوه‌که‌ی‌کرد، سویند‌ئه‌دری‌وه‌ئه‌گه‌ر‌ئیددیعی‌کرد‌که‌ناردوویه‌ته‌وه‌بو‌ره‌هن‌که‌ره‌که، باوه‌ری‌پی‌ناکری، به‌لکوو‌باوه‌پر‌به‌ره‌هن‌که‌ره‌که‌ئه‌کری، چونکه‌ره‌هن‌وه‌رگر، وه‌ختی‌خوی، بو‌مه‌سله‌حەتی‌خوی‌ئه‌وه‌هنه‌ی‌وه‌رگر‌توو‌و‌له‌پاش‌وه‌رگر‌تی، قسه‌ی‌به‌جی‌ئه‌وه‌یه‌نە‌یدا‌بیته‌وه.

ئه‌گه‌ر‌ماله‌ره‌هن‌کراوه‌که‌به‌ده‌ستیکی‌تاوان‌فوتا‌و‌له‌جیاتی‌ئه‌و‌شتیک‌له‌کابرای‌تاوانبار‌وه‌گیرا، نه‌وه‌ئه‌و‌شته‌له‌خویه‌وه‌ئه‌که‌ویته‌ره‌هنی‌کابرای‌ره‌هن‌وه‌رگره‌وه‌به‌بی‌ئه‌وه‌که‌عه‌قدیکی‌ره‌هنی‌تازه‌ی‌بو‌بکری، هه‌روه‌ها‌ئه‌گه‌ر‌ره‌هن‌وه‌رگره‌که‌خوی‌ماله‌که‌ی‌فوتاندو‌شتیکی‌له‌جینگه‌یدا‌دانا، به‌لام‌ئه‌گه‌ر‌ره‌هن‌که‌ره‌که‌فوتاندی، نه‌وه‌پئویسته‌له‌جیاتیدا‌شتیک‌به‌ینی‌و‌به‌عه‌قدیکی‌تازه‌بیخاته‌ره‌هنی‌ره‌هن‌وه‌رگره‌که‌وه. حەقی‌داواکردنی‌به‌ده‌لی‌مالی‌ره‌هن‌کراوی‌فوتاو، بو‌ره‌هن‌که‌ره‌که‌یه؛ ئه‌گه‌ر‌ئه‌داوای‌نه‌کرد، ره‌هن‌وه‌رگر‌حەقی‌داواکردنی‌نییه، به‌لکوو‌حەقی‌ئه‌وه‌ی‌هه‌یه‌داوای‌ره‌هنیکی‌تر‌بکا‌له‌ره‌هن‌که‌ره‌که‌و‌ره‌هن‌وه‌رگر‌به‌هیچ‌جوری‌حەقی‌ئه‌وه‌ی‌نییه‌له‌وکابرا‌خوش‌بیی‌که‌ماله‌ره‌هن‌کراوه‌که‌ی‌فوتاندوو.

بزانی! ره‌هن، ئه‌روا‌به‌سه‌ر‌هر‌زیاده‌یه‌کدا‌که‌پیدا‌بیی‌له‌ماله‌ره‌هن‌کراوه‌که‌داو‌پیشه‌وه‌لکابی، وه‌ك‌قه‌له‌وبوونی‌حه‌یوان‌و‌گه‌وره‌بوونی‌دره‌خت؛ به‌لام‌ناپوا‌به‌سه‌ر‌زیاده‌یه‌کدا‌که‌جیا‌بی‌له‌ماله‌ره‌هن‌کراوه‌که، وه‌ك‌سه‌مه‌ری‌باخ‌و‌به‌چکه‌ی‌حه‌یوانی‌ره‌هن‌کراو، به‌و‌شه‌رته‌که‌حه‌یوانه‌که‌ئاوس‌نه‌بووی‌له‌وکاته‌دا‌که‌خراوه‌ته‌ره‌هنه‌وه؛

کهواته، نه گهر که سیټک چه یوانیکی نایه رههنهوه، نهوه نهوه چه یوانه به خوئی و سکه که پهوه له رههندهایه، چونکه مادام نهوه سکه له کاتی رههن دانانه که دا بووه، به زیاده ناناسری، خواه ههر به ناوسی بفروشری بۆدانهوهی حقی رههن وهرگره که، یا له پاش زاینی بفروشری نه گهر چه یوانه که ناوس نه بوو له و کاته دا که نراوه ته رههنهوه و له کاتی فرۆشتنیدا بۆ قهرزه که ناوس بوو، یا خود له بهینی خستنه رههنی و فرۆشتنیدا ناوس بوو، نهوه سکه که ی ناکه و یته رههنهوه، چونکه نهوه به چکه یه ههرچهند له سکی دایکیا بی، ههر حوکمی زیاده ی جیاوازی هه یه؛ جا نه گهر له پیش نهوه دا که نهوه چه یوانه رههن کراوه بزیت، واده ی قهرزه که هات، نهوه نهوه چه یوانه له و کاته دا نافرۆشریت هه تا سکه که ی لی نه بیتهوه، چونکه به شیټک نه بووه له ماله رههن کراوه که و قیمة تیشی دیار نییه، مه گهر کابرای رههن که ر چاوپوشی بکاو ریگا بدا چه یوانه که به ناوسی بفروشری و حقی رههن وهرگره که ی لی بدری و نه گهر له پاش ته واوبوونی واده ی قهرزه که بزئ، نهوه ههر دووکیان نه فرۆشرین له بهر مه سلله حقی به چکه که، به لام قیمة تی به چکه که هی کابرای رههن که ره.

باسی فهوتانی مالی رههن کراو

نه گهر ماله رههن کراوه که فهوتا به ئافه تیکی ئاسمانی یا به دهستی که سیټک که زامن نه بی، وه ک کافرینک که له حالی جهنگدا بی له گهل ئیسلام، نهوه نهوه رههنه به تال نه بیتهوه؛ ههروهها، رههنه که به تال نه بیتهوه بهوه که رههن وهرگر عه قده که هه لوه شیټیتهوه، ههرچهند رههن که ره کهش رازی نه بی، چونکه رههن له لایه نی رههن وهرگره وه عه قدیکی دروسته و قابیلی تیکدانه، ههرچهند له لایه نی رههن که ره وه عه قدیکی پیوسته و قابیلی تیکدان نییه؛ ههروهها، رههن به تال نه بیتهوه به هوی ئازادبوونی قهرزاره وه له قهرزه که ی که له سه ری بووه، خواه خوئی قهرزه که بداته وه یا که سیټکی تر بوی بداته وه یا خاوهن قهرزه که ئازادی بکاوه نه گهر هه ندینک له قهرزه که درایه وه، نهوه هیچ به شیټک له رههنه که نا کر یته وه.

وه نه‌گه‌ر که‌سیک نیوه‌ی خانوویه‌کی دانا له ره‌هنی قهرزیکداو نیوه‌که‌ی تری دانا له ره‌هنی قهرزیک‌ی ترا، و پاشان رزگاریی بوو له یه‌کیک له‌و دوو قهرزه، نه‌وه به‌شی ره‌هنی نه‌و قهرزه‌ی له‌سه‌ر هه‌ئه‌گیرئ و نه‌گه‌ر دوو‌که‌س خانوویه‌کیان بوو، وه‌ دایان‌نا له ره‌هنی قهرزیکا که له‌سه‌ریان بوو، وه یه‌کیک له‌وان به‌شه قهرزه‌که‌ی خوی دایه‌وه، نه‌وه به‌شه خانووه‌که‌ی نه‌و له ره‌هن دهر‌ئه‌چی.

باسی یه‌ک نه‌که‌وتنی قسه‌ی ره‌هن‌که‌رو ره‌هن‌وه‌رگر له‌گه‌ل چه‌ند باب‌ه‌ تیکی‌ تر

نه‌گه‌ر دوو‌که‌س ناکۆکیان له‌به‌یندا په‌یدا بوو، یه‌کیکیان وتی: من نه‌و ماله‌م دانه‌ناوه به‌ره‌هن، نه‌ویشیان وتی: نه‌خه‌یر داتناوه له‌ره‌هنا، یاخود ناکۆکیان له‌نیواندا په‌یدا بوو له‌باره‌ی نه‌ندازه‌ی ماله‌ره‌هن‌که‌راوه‌که‌وه، یه‌کیکیان وتی: یه‌ک خانوو خراوه‌ته ره‌هنه‌وه‌و نه‌ویان وتی: دوو خانوو خراوه‌ته ره‌هنه‌وه، ته‌ماش‌ئه‌که‌ین، نه‌گه‌ر ره‌هنه‌که له‌سه‌ر بنچینه‌ی پیاوه‌تی کرابی، له‌و سووره‌ته‌دا ره‌هن‌که‌ره‌که سویند ئه‌درئ وه نه‌گه‌ر له‌سه‌ر بنچینه‌ی نه‌وه کرابی که به‌ش‌ه‌رت گیراوه له‌عه‌قدی موعامه‌له‌که‌دا، نه‌وه هه‌رکامیان سویند نه‌خوا له‌سه‌ر راستی ئیددیعیای خوی و درۆیی ئیددیعیای نه‌ویان، جا ره‌هنه‌که فه‌سخ نه‌کریته‌وه و هه‌ئه‌وه‌شینه‌ریته‌وه.

نه‌گه‌ر ره‌هن‌وه‌رگر ئیددیعیای کرد وتی: نه‌و دوو‌که‌سه خانوویه‌کیان داومه‌تی له ره‌هنی سه‌د دینارا و یه‌کی له‌و دوو‌که‌سه باوه‌ری پی‌کرد و نه‌ویان باوه‌ری پی‌نه‌کرد، نه‌وه به‌شی باوه‌ر‌که‌ردوه‌که نه‌بی به‌ره‌هن له‌جیاتی نیوه‌ی پاره‌که، به‌لام بو به‌شی نه‌وی‌تریان کابرای ره‌هن‌که‌ر سوین ئه‌درئ و له‌م‌وه‌خته‌دا، شایه‌تی کابرای باوه‌ر‌که‌ردوو قه‌بوول ئه‌کرئ؛ جا نه‌گه‌ر شاهیدی‌تری هه‌بوو شه‌هادت بدا له‌گه‌لیا باشه، نه‌گینا، خوی نه‌توانی سویند بخوا له‌گه‌ل نه‌و تاقه‌شاهیده‌دا.

وه نه‌گه‌ر هه‌ردوولا قسه‌یان یه‌کی نه‌گرت له‌مه‌سه‌له‌ی وه‌رگر‌تی ماله‌ره‌هن‌که‌راوه‌که‌دا، یه‌عنی ره‌هن‌وه‌رگر وتی: وه‌رم‌گر‌تووه‌و ره‌هن‌که‌ر وتی: وه‌رت نه‌گر‌تووه، نه‌وه ره‌هن‌که‌ر

سوین ئەدرئ؛ ههروهها، ئەو مالم به هوی شتیکی ترهه پینداوی، وهك «عاریة» یا «وَدیعة» یا «إجارة»، ئەوه هه رههن که ره که سوین ئەدرئ وه ئەگه رههن که ره پینی لی نا که رههن وه رگر مالم که ی وه رگر تووه، به لام له پاشا وتی: ئەو پینی لێناهم به راستی نه بووه، ئەوه رههن که ره ئەوانی سوینی رههن وه رگر بدا له سه رهه وه که ئەو پینی لێناهم راست بووه؛ جا ئەگه سویندی خوارد، باشه، ئەگینا رههن که ره سویند ئەخوا که پینی لێناهم که ی راست نه بووه. ئەگه رههن وه رگر رینگای رههن که ری دا بو فروشتنی مالم رههن که راهه که و فروشراو [و] له پاشا رههن وه رگر وتی: له پیش ئەو فروشتنه دا له رینگادانه که م په شیمان بوومه ته وه و فروشتنه که به تالم و رههن که ریش وتی: له پاشا فروشتنه که په شیمان بوویته وه، ئەوه قسه ی راستر ئەوه یه که رههن وه رگر سویند ئەدرئ.

ئەگه ره که سیك دوو ههزار دیناری به دوو جار قهرز کرد و رههنی دانا بو ههزار دیناریان، له پاشا ههزار دیناری دایه وه و وتی: ئەو ههزار دیناره ئەوه بووه که رههنه که م بو دانا بوو، ئەوه ئەو سویند ئەدرئ له سه رهه که ی و باوه ری پینی ئە کری وه ئەگه ره وه ختی خوی نیازی هیچکامیانی نه کرد بوو، ئەوه ئیسته ئەوانی برپاری بدا بو هه رکامیان که مه یلی هه بی.

باسی ئەوێه که مائی مردوو له رههنی حهقی خواو ئادهمیزادا بئ

ئەگه ره که سیك مردو حهقی مائی خوا یا مائی ئادهمیزادیکی له سه ره بوو له غهیری میراتگره کان، ئەوه ئەو حهقه په یوهند (تعلق) پهیدا ئاکا به میراسی ئەو که سه وه وهك په یوهندی قهرز به مائی رههن که راهه وه، به رهه نیکی دهس کردی وا که رههن که رهه کانی زور بن؛ که واته، تا به شیک لهو حهقه مابیت، دروست نییه میراتگره کان ته سه رهه بکهن لهو میراته دا، خواه ئەو حهقه هه موو میراته که ی گرتیته وه یا نه و خاوهن قهرزه کان رازی بن یا نه؛ به لئ، هه رکام له میراتگره کان به شه قهرزه که ی خوی دایه وه، ئەوه به شه میراته که ی به رهه بی و له فهرموده به کی تری ئیمامدا، ئەو حهقه په یوهند پهیدا ئەکا بهو میراته وه وهك په یوهند پهیدا کردنی تۆله ی پیاوکوشتنی به نده یه که به

گەردنی ئەو بەندە یەو، یە عنی ئەو حەقە پە یو ەند پە یدا ئە کا بە ئە ەندازە ی خۆ ی لە میراتە کە وە و ەەرچی لە میراتە کە زیاد بوو لە حەقە کە، ئە وە بەرە ڵلایە؛ ئە م فەر مودە یە دروستە ئینسان رە فتاری پێ بکا بۆ خۆ ی، بۆ ئە وە لە کاتیکە حە قە کە کە مە تر بێ لە میراتە کە، بۆ ی دروست بێ تە سەر و ف بکا لە و میراتە دا و گونا ەبار نە بێ.

بە ڵێ، لە سەر فەر مودە ی بە ەیز، حە قی بێ گانە یە ک کە مە ئی و وس بوو بێ ن لە دۆزینە وە ی جێ گای و حە قی مائیکێ دۆزرا وە ی وا کە ە ە لگەرە کە ی کرد بێ تی بە مۆ لک بۆ خۆ ی و خا وە نی دیار نە بێ، ئە مانە پە یو ەندیان نی یە بە میراتە کە وە، ئە گینا، ئە بێ ئە و میراتە تا ما وە یە کێ بێ ئە ەندازە مائێ بکری، بە تاییە تی لە م زە مانە دا کە قازی داد پەر وەری ئە مین زۆر کە م دە س ئە کە وێ تا حە قی خا وە ن حە قی بدری تە دە ست.

جا ئە گەر میراتگر تە سەر و فنی کرد لە میراتە کە دا لە وە ختیکە کە قەر ز دیار نە بوو و لە پاش تە سەر و فە کە قەر ز دە رکە و ت لە سەر میراتە کە، ئە وە راستر ئە وە یە ئە و تە سەر و فانە بە تال نابنە وە، مادام میراتگر قەر زە کە بداتە وە؛ ئە گەر قەر زە کە ی نە دا یە وە، ئە و تە سەر و فانە بە تال ئە کرێ نە وە. بە ئی تیفاقی ئی مامە کان، میراتگر ئە توانی عە ینی میراتە کە وەر بگری بۆ خۆ ی و ئە و قەر زو حوقوقە لە مائی خۆ ی بداتە وە؛ ە ر وە ها، راست ئە وە یە کە پە یو ەندی قەر ز بە میراتە وە، رینگا لە وە ناگری کە میراتە کە بێ ی بە مۆ لکی میراتگرە کان؛ کە واتە، ە ر زیادە یە ک لە کاتی مردنی کابرا وە پە یدا بێ ی، ە م و و ی مۆ لکی میراتگرە کانە.

بزانی! ئە م قەر زە کە پە یو ەندی ە یە بە میراتە وە، پە یو ەندی بە بە شی ە ر میراتگر نیکە وە بە نی سبە تی بە شی میراتگرە کە یە؛ مە سە لا، یە کێ ک مرد کچیک و خوشکیک و دایکی لە پاش بە جی ما، ئە وە شە ش یە کێ قەر زە کە ی لە سەر دایکی و نیو ی لە سەر کچە کە ی و ئە و ی تری لە سەر خوشکە کە یە تی؛ ئە گەر ئە م کابرا شە ست دیناری میرات بە جی ە یشت و بیست و چوار دینار قەر زار بوو، دایکە کە ی چوار دینار و کچە کە ی دوانزە دینار و خوشکە کە ی ە شت دینار لە و قەر زە ئە داتە وە و دایکە کە شە ش دینار و کچە کە ی ە ژدە دینار و خوشکە کە ی دوانزە دیناری بۆ ئە مینی تە وە؛ بە لام ئە گەر کابرا

قهرزاري میراتگری خۆی بوو، ئەو له قهرزی ئەو میراتگره به پیتی نیسبه تی میراتی خۆی، له قهرزه که ی لانه چیی؛ که وابوو، ئەگه ریه کی مرد و ده دینار میراتی به جی هیشت و ده دینار قهرزاري میراتگر بوو که تاقه برایه ک بی، ئەو هه موو قهرزه که ی ئە که وی، وه ک بلیی: پاش ئەو ی میراته که بوو به مالی براکه ی، هه مووی لی وه رگیراوه بۆ حه قی قهرزه که و دراوه ته وه به خۆی! هه روه ها ئە گه ر له ده دینار که متر قهرزار بوو، یا ئە گه ر کابرا قهرزاري چهنه میراتگریک بوو.

وه ئە گه ر یه کیلک له میراتگره کان خاوه ن قهرز بوو و ئەوانی تریان قهرزیان له سه ری نه بوو، ئەو له به شی خاوه ن قهرزه که به نیسبه تی به شی خۆی له قهرزه که ئە که وی، به لام هه ر ئە دریته وه به خۆی و له به شی میراتگره کانی تریش، به نیسبه تی به شه که یان له قهرزه ئە که وی و ئە دریی به و میراتگره که قهرزی به سه ر مردووه که وه هه یه؛ بۆ وینه، که سیلک مرد، میراتگری، ژنیک و برایه کی بوو و میراته که ی عه ینیک بوو که بایی هه زارو دووسه د دینار بوو و هه زارو سه د دیناری ژنه که ی قهرزار بوو، له م سووره ته دا، له به رته وه که چواریه کی ئەو عه ینه - که بایی سیسه د دیناره - بۆ ژنه که یه تی و سی روعیشی - که بایی نوسه د دیناره - بۆ براکه یه تی، له قهرزی ژنه که یا - که هه زارو سه د دیناره - چواریه کی - که بریتیه له دووسه د و حه فتاو پینج دینار - لانه چیی، یه عنی وه ک بلیی: له ژنه که وه رته گیرئ و ئە دریته وه به خۆی له جیاتی قهرزه که ی و له سی روعی براکه ی - که نوسه د دینار بوو - سی روعی قهرزه که - که بریتیه له هه شت سه د و بیست و پینج دینار - وه رته گیرئ و ئە دریی به ژنه که ی و له به شه که ی، ته نها حه فتاو پینج دیناری بۆ ئە مینیتته وه، هه روه کوو له به شی ژنه که، بیست و پینج دینار زیاده له ئە ندازه ی به شی قهرزه که ئە مینیتته وه بۆی.

باسی جارډانی لات که وتن (تفلیس)

«تفلیس»، به وه ئە لین که قازی حیجر له سه ر قهرزاريک دانئ به و شه رتانه که باسیان ئە که ین؛ که واته، ئە گه ر یه کیلک قهرزار بی، به لام قهرزه کان وه عه دیان هه بی و

هیشتا وه عده یان نه هاتی، یا خود قهرزار بی به قهرزی حازر یا به قهرزیکی وه عده دارو وه عده یان هاتیته جی، به لام کابرا مالی له وه قهرزانه زورتر بی، یا نه وه ندهی نه وه قهرزانه بی، نه وه حیجری نانریته سهر، چونکه نه توانی قهرزه کان بداته وه وه نه گهر خوئی به ناره زووی خوئی قهرزه که ی نه دایه وه، قازی نه توانی زوری لی بکا، ههروه ها نه گهر قهرزیکی وای به سه ره وه بوو که زورتر بی له ماله که ی، به لام خاوهن قهرزه کان داوا نه کهن که حیجری بخریته سهر؛ به لام نه گهر قهرزه کان زورتر بن له ماله که ی و خاوهن قهرزه کانیش داوا بکهن له قازی که حیجر بنیته سهری، نه وه واجبه له سهری که نه وه حیجره دابنی، یه عنی مهنی بکا له ته سه روف کردن له وه ماله دا له بهر مه سلله حه تی نه وه خاوهن قهرزانه، بو نه وه ی قهرزه که یان نه فه وتی، ههروه ها نه گهر یه کیکیش له خاوهن قهرزه کان، داوای نه م حیجر دانانه بکا له قازی و قهرزه که یش له ماله که زورتر بی؛ حیجر دانانیش، به وه نه بی که قازی به له فز، بلیت: وا حیجرم دانا له سه ر فلانه که س و مهنم کرد له ته سه روف کردن له مالی خوئا. ههروه ها، واجبه قازی حیجر بنیته سهر کابرا له سه ر داوا کردنی خوئی یا وه کیلی، پاش سابت بوونی قهرزه که له سهری و سووره تی نه م مه سته له یه، به م جووره یه که خاوهن قهرز داوای قهرزه که ی خوئی بکا لای قازی و کابرای قهرزاریش دان بنی به وه قهرزه دا یا به شاهید سابت بی له سهری، نیتر خاوهن قهرزه کان داوای حیجر نه کهن و کابرا خوئی داوای نه وه بکا که قازی حیجر بنیته سهری.

سوننه ته قازی شاهید بگری له سه ر نه وه حیجر دانانه، ههروه ها فه رمان بدا که جاربدن به حیجری کابرا بو نه وه که خه لک ته ریژ بکهن له موعامه له کردن له گه لی و له قهرز پیدانی؛ جا که حیجر نرایه سه ر قهرزاریک، نیتر حه قی خاوهن قهرزه کان نه به سهری به مالی کابراوه، چ له کهل و پهل و چ له نهخت و چ له حازرو له قهرز و به هیچ جوئی دروست نییه کابرا ته سه روف بکا له وه ماله دا، یا قهرزاریکي نازاد بکا، چونکه ماله که له ده سستی نه وه ده رچووه. که قازی حیجری دانا له سه ر کابرا، به وه حیجر دانانه قهرزه وه عده داره کان نابن به حازری، به لکوو له سه ر وه عده ی خوئیان نه میننه وه تا

وه عده یان دیت. نه گهر قهرزاره که له پاش حیجردانان له سهری، شتیکی له مالی خوی فروشت یا به خشی به که سیك، نه وه به تاله، هه تاوه کوو نه گهر به خاوهن قهرزه که شی بفروشی له جیاتی قهرزه که ی، نه وهش ههر به تاله وه نه گهر شتیکی وه سفکراوی له نه ستوی خویدا فروشت به عه قدی سه له م، یا شتیکی کپی به قهرز له نه ستوی خویدا، نه وه دروسته و نه که ویتنه نه ستوی، چونکه په یوه نندی نییه به وه ماله یه وه که نیسته هه یه تی و حیجری له سهر دانراوه؛ هه روه ها، دروسته ژن بهینی و ژن ته لاق بدا به خورایی یا له سهر پاره و تولی خوین وه ربگری له دوزمنی خوی و تولی خوین له نه ستوی خویدا نه هیلی، به م رهنگه توانای خاوهن حه ق بدا قیساسی خوی وه ربگری^۱.
 نه گهر پاش حیجر له سهر دانان، پی لینا که عه نیك له ماله که ی، مالی خه لکه، یا دانی نا به قهرزیکا که له پیش نه و حیجرداناندا که وتوو ته سهری، نه وه پی لینانه که ی قه بوول نه کری در حه ق به خاوهن قهرزه کان؛ هه روه ها، نه گهر وتی: به هوی جینایه تیکه وه که له پاش حیجره که کردوو یه تی، که وتوو ته سهری، ههر قه بوول نه کری وه نه گهر له پیش حیجره که دا مالیکی عه بیداری کریوو، نیسته بوی دروسته بیگریته وه، نه گهر سوود له گپزانه وه یدا بی و فهرمووده ی راستتر، نه وه یه حیجر نه روا به سهر نه و مالانه شدا که له پاش حیجره که دهستی نه که وی به هوی راوکردن و داوانانه وه وه، یا به هوی نه وه وه که که سیك وه سیه تیکی بو کردبی یا شتیکی پی به خشیبی؛ نه گهر له پاش حیجر، که سیك شتیکی پی فروشت، نه وه نه گهر به حالی نه م کابرایه ی زانیوو، نیسته ناتوانی په شیمان بیته وه و عهینی ماله که ی خوی بباته وه، به لکوو قیمه ته که ی له زیمه ی کابرای مه حججوردن نه مینیتته وه تا ههر کاتی دهستی نه روا بیداته وه و نه گهر به حالی نه و کابرای نه زانیبی، دروسته په شیمان بیته وه و ماله که ی خوی بباته وه؛ نه گهر ماله که ی فوتابوو، ناتوانی بی به شهریکی خاوهن قهرزه کان له نه ندازه ی قیمه تی ماله که ی خویا، به لکوو پاش ته و او بوونی حه قی نه وان، نه بیژریتته وه بوی.

۱. مه بهست نه وه یه؛ مه سه لا، نه گهر دهستی یه کیتی بریی، قابیله دهستی ببری؛ نه گینا، مه بهست وه رگرتنی خوین نییه، چونکه خوینیش وهك قهرز وایه.

باسى ئەحوالى قازى نىسبەت بە مالى لات كە وتوو

پىويستە لەسەر قازى پاش ئەو ە كە مەنەى قەرزارە كەى كەرد لە تەسەرپوف كەردن لە مالى كەيا، پەلەپەل بكا بۆ فرۆشتنى مالى كەى و بىداتەو ە بە خاوەن قەرزە كان؛ جا ھەر مالىك كە ترسى خراب بوونى لى بىي ەك گۆشت و ميوە و شتى وا، زوو بىفرۆشى، پاش ئەو ە حەيوانات، چونكە مەسەرەفيان ئەوئى، پاش ئەو ە ھەر مالى كە بگويژرئتەو ە، ئەو جا ئەرزو ئاو و خانوو و دووكان و ھەر جۆرە بىنايە كى تر.

پىويستە ئەم فرۆشتنە بە حوزوورى قەرزارە كە و خاوەن قەرزە كان بىي و ھەرشتى لە بازارى خويا بفرۆشئى بە قىمەتى عادەتى خۆى و بە پارەى نەخت و رەواچ دارى ئەو شوئىنە؛ جا ئەگەر حەقى خاوەن قەرزە كان لە پارەى نەخت نەبوو و داواى مالى كەى خويانىيان ئە كەرد، پىويستە قازى لە جىنسى مالى كەى خويانىيان بۆ بكرئى و ئەگەر نەبوو پارەى نەختيان بداتئى مەگەر لە عەقدى سەلەمدا، كە پىويستە مالى سەلەم بۆ كراو ە كە پەيدا بكا بۆيان. دروست نىيە قازى ھىچ مالى تەسلىمى كرىيار بكا تاقىمە تە كەى وەر نە گرى و ھەرچى وەرگرت، ئەبى زوو بەشى بكا لە ئاو خاوەن قەرزە كانا، مەگەر زۆر كەم بىي، ئەو ە گەردى بكاتەو ە تا زۆر ئەبىي، ئەو جا دابەشى بكا بە سەريانا.

بزانن! لە كاتى بەش كەردنى مالى كەدا، خاوەن قەرز داواى شاھىدى لى ناكرى لەسەر ئەو ە كە غەبرى ئەو خاوەن قەرزىكى تر نىيە؛ ئەگەر شاھىد لە پاش دابەش كەردن، خاوەن قەرزىكى تر پەيدا بوو، ئەوئىش ئەبىي بە بەشدارى خاوەن قەرزە كان بە ئەندازەى خۆى. ئەگەر قەرزارە كە لە پىش حىجرە كەدا مالىكى فرۆشتبوو و لە داوايدا دەر كەوت مالى كە سىكى تر ە و قەرزارە كە پارە كەيشى خوار دبوو، ئەو ە وەك خاوەن قەرزىكى تازە پەيدا بووبىي، وە ھاىە، بەلام ئەگەر شتى كە قازى فرۆشتبووى بە مالى غەير دەرچوو، ئەو ە پىويستە لە پىشا حەقى ئەو كە سە بداتەو ە.

و ە واچبە لەسەر قازى ھەتا ئەو مالى دابەش ئە كا مەسەرەفى ئەو كە سانە بىدا كە مەسەرەفيان لەسەر كا براىە، مەگەر كا برا ئىحتىياجى نەبىي بە مەسەرەف بە ھۆى كە سابەتى

خویه وه و نه سهح وایه که خانووی کابراش نه فروشری، به لام پیویسته دهستی بهرگی به کار بهیلته وه بو نه و کابرایه و بو نه وانه ی مه سره فیان له سره یه تی به پی عاده تی ولات و به پی وهخت که وهختی گهرما یا سهرما بی، ههروا قووتی روژی بهش کردنی ماله که یشیان بو به جی بهیلتی.

له پاش دابهش کردنی مالی قهرزازه که، ئیتر واجب نابی له سهری کاسپی بکا بو بژاردنه وهی هه قهرزیکي تر که له سهری مابن، به لام نه گهر مولکیک وهقف کرابن له سهری، واجبه پیدا به کری بو دانه وهی نه و قهرزانه. نه گهر که سیک ئیددیعیای کرد که لات که وتوه، یاخود له پاش دابهش کردنی ماله که، وتی: هیچ مالیککی ترم نییه و خاوهن قهرزه کان باوه ریان نه کرد، نه وه نه گهر کابرا به هو ی بازرگانیه وه قهرزار بو بو، پیویسته له سهر ئیددیعیای خوی شاهیدی بی، نه گینا هه به سویندی خوی باوه ری پی نه کری و قه بوول نه کری له شاهد شه هادهت بدا له سهر لاتی ئیستای، به لام شهرتی شاهیده که نه وه یه ناگادار بی له سهر وه زعی په نامه کی لاته که و شه هاده ته که ی وه هابی بلتی: ئیسته نه م شه خسه لاته و بیجگه له نه فه قهی خیزانی نییه و نابن به نه فیی رووت بلیت: هیچ مالی نییه چونکی ناگاداری به م جو ره، شتیکی نایابه؛ جاکاتی که لاتی کابرا سابت بو، دروست نییه چه پس بکری، به لکوو مه جالی پی نه درن تا هه رکاتی که ده وله مه ند نه بی و لاتی که غه ریب بی و شاهیدی نه بی بو ئیسپات کردنی لاتی خوی، پیویسته قازی پایوکی نه مین و هو شیار راسپری بو نه وه که له حالی بکو لته وه. جا که [ته ویش] به گومانی خوی حالی بو نه و که سه لاته، نه وسا له لای قازی شه هادهت بدا له سهر لاتی نه و که سه.

باسی په شیمان بوونه وهی که سیک مالیککی فروشتیبی به لاتیک

نه گهر که سی مالیککی فروشت به که سی به قیمة تیک له نه ستوی نه و که سه دا و پاره که ی وه رنه گرت تا حیجریان له سهر دانا له بهر لاتی، نه وه دروسته فروشته که ی هه لوه شینته وه و عه پنی ماله که ی خوی بهینته وه؛ فه رموده ی راستر، نه وه یه نه م

په شیمان بوونه و په نه بی دس به جی بی و به دم بلئی: وا فروشته کم هه لوه شانده وه. په شیمان بوونه وه، به وه نابئی کابرای مال فروش پروا نه ماله بفروشی به که سیکی تر یا بیه خشی یا بیکا به ماره بی ژن. فرموده ی راستر، نه وه یه نه م حه قی په شیمان بوونه و په هه یه له هه موو موعامه له یه کدا که له سر بنچینه ی گورینه وه بی، وه ک عه قدی سه له م و نیچاره و قهرزدان؛ به لام نه م هه لوه شانده وه یه، چند شهرتیکی هه یه؛ یه کم، نه وه که موعامه له که به حازر کرابئی نه ک به قهرزیکي وه عده دار؛ دو وه م، نه وه یه که فروشیاره که حه قه که ی خوی ده سگیر نه بی به هوی لاتی کابراکه وه؛ نه گه ر قابیل بوو پاره که ی خوی ده س بکه وی له مالیک که به ره هن لای دانرابئی، یا خود که سیک به نیزنی کابرای لات که وتوو بوو به زامنی پاره ی ماله که، نه وه فروشیار حه قی هه لوه شانده وه ی فروشته که ی نامینی، وه ک چون نه گه ر کپاره که ده وله مند بی و به ناره زوو پاره که نه داده وه، یا خود به ده وله مندی له و شوینه رابکا، له م حاله تاندا حه قی هه لوه شانده وه ی فروشته که ی نیه وه نه گه ر خاوه ن قهرزه کان وتیان: فروشته که هه لمه وه شیئره وه و نیمه تو پیش نه خه ین له وه رگرتنه وه ی حه قه که تا، نه وه نه توانی نه و فروشته هه لوه شیئته وه و نه م منته هه لنه گری؛ شهرتی سیه م، نه وه یه نه و ماله فروشراوه له مولکی کپاره لات که وتوو که دا مایته وه؛ که واته، نه گه ر نه و ماله فه و تابوو به هوی مردنیه وه، یا خود فروشرابوو و ماوه ی په شیمان بوونه ویش نه مابوو، یا وه قف کرابوو، یا به خشرابوو و کابرای مال پی به خشرایش وری گرتوو، نه وه حه قی په شیمان بوونه وه ی فروشیاره که نامینی؛ به لئی، نه گه ر فروشرابوو و له ماوه ی حه قی په شیمان بوونه وه دا حیجری نرایه سر، یا خود کابرای لات که وتوو نه و ماله ی به خشیوو به نه ولادی خوی، نه وه فروشیار حه قی په شیمان بوونه وه ی هه یه له بهر نه وه که کابرای لات که وتوو له ماوه ی حه قی په شیمان بوونه وه دا نه توانی په شیمان بیته وه؛ جا له بهر حه قی فروشیاره که، ناچار نه کری بو په شیمان بوونه وه؛ هه روه ها، نه یشتوانی نه و ماله که به خشرابه کوره که ی، وهری بگریته وه و ته سلیمی فروشیاره که ی بکاته وه. نه گه ر نه و ماله له لای کابرای لات که وتوو عه ییدار بووو به دهردیکی خوایی، پیویسته کابرای فروشیار یا به عه یه که یه وه وهری بگریته وه، یا خود بی به هاوبه شی

خاوهن قەرزە کان له وه گرگرتنی قیمة تی ئەو ماله دا به نېسبه تی حەقە که ی خۆی وه ئەگەر به تاوانی بیگانه یه ک یا به تاوانی فرۆشیاره که خۆی عه بیدار بووبوو، ئەوه فرۆشیار ئەتوانی وازی لی بهینی و به قیمة تی ئەو ماله بیی به هاوبه شی خاوهن قەرزە کان و ئەیشتوانی فرۆشتنه که هه لوه شینیتته وه ماله که ی خۆی بباته وه و ببی به هاوبه شی خاوهن قەرزە کان له تۆله ی عه بیی ماله که یدا به نېسبه تی که م بوونەوه ی نرخ ی ئەو شته له بازاری ئەو رۆژە دا؛ بۆ وینه که سێک ئەسپکی فرۆشت به سی دینار و ئەو ئەسپه له بازارا چل دیناری ئە کرد و له لای کپیاره که عه بیدار بوو به ده ردیکی خوابی و چاویکی کویر بوو و به هۆی کویر بوونی ئەو چاوه یه وه، نیوه ی نرخ ی بازاری که م بووه وه، ئەوه فرۆشیاره که ئەتوانی فرۆشتنه که هه لوه شینیتته وه و ببی به هاوبه شی خاوهن قەرزە کان بۆ وه گرگرتنه وه ی نیوه ی ئەو پاره یه ی که ئەسپه که ی پێ فرۆشتوو که ئە کاته پانزه دینار، به لام کپیاریش ئەتوانی ئەو ئەندازه یه ی که له قیمة تی ئەسپه که که م بووه ته وه - که بریتییه له بیست دینار - وه ی بگریتته وه له فرۆشیاره که و له سووره تیکا که ئەسپه که به تاوانی بیگانه یه ک عه بیدار بووبی، له و بیگانه یه ی ئەسینیتته وه؛ جا له م جوړه میسالانه دا، ری ئە که وی ئەو قیمة ته که کابرا ماله که ی پێ فرۆشتوو له گه ل قیمة تی بازارا وه ک یه ک ئەبن، یا قیمة تی بازار زیاتر ئەبی له قیمة تی کابرای فرۆشیار، یا که متر ئەبی له و قیمة ته؛ که واته، فرۆشیار که تۆله ی عه یب ئەداته وه له سه ر نه فسی قیمة تی بازار و تۆله ی عه بیدار بوون وه ر ئە گری له سه ر حیسابی ئەو قیمة ته ی که خۆی ماله که ی پێ فرۆشتوو، جار جار، زهره ر ئە کا و جار جار، قازانج ئە کا و جار جار، سه ر به سه ر ده ر ئە چنی بۆی. عه بیدار بوونی ئەو ماله به ده ستی کپیاره وه، وه ک عه بیدار بوونی وایه به ده ردیکی خوابی؛ جا کابرای فرۆشیار ئەتوانی واز له ماله که ی بینی و ببی به هاوبه شی خاوهن قەرزە کان به قیمة تی ماله که ی و ئەیشتوانی به یه که هه لوه شینیتته وه و ماله که ی بهینیتته وه؛ ئیتر حەقی تۆله ی عه بیی نییه له سه ر کابرای کپیار، چونکه ماله که له ده ستی خویا زهره ری تووش بووه.

ئەگەر که سێک دوو حه یوانی فرۆشت به لاتیک و یه کیک له و دوو حه یوانه لای لاتە که فهوتا، ئەوه فرۆشیاره که ئەتوانی واز له قیمة تی هه ردوو حه یوانه که ی بهینی و ببی به

هاوبهشی خاوهن قهرزه کان و ئه یشتوانی حه یوانه ماوه که یان وه ربرگریته وه و بو قیمه تی نه ویان، بیی به هاوبهشی قهرزاره کان به نیسه تی له قیمه تی هه ردووکیان، یه عنی نه گهر قیمه تی فه وتاوه که ده دینارو قیمه تی زیندووه که پینج دینار بو، نه وه کابرا نه بی به شه ریکی خاوهن قهرزه کان له کاتی به ش کردنی مالی کابرای لاتدا به سی یه کی نه و قیمه ته که هه ردوو حه یوانه که ی پی فرۆشتوو.

ههروه ها نه گهر وه ختی خوئی هه ندی له قیمه تی حه یوانه کانی وه رگرتبو، حه قی په شیمان بوونه وه ی هه یه؛ مه سه لا، نه گهر نه و دوو حه یوانه قیمه تیان وه کوو یه ک بی و نیوه ی قیمه ته که یانی وه رگرتبو، ئیستا نه توانی حه یوانه که یان که ماوه وه ری بگریته وه له جیاتی نیوه ی حه قه که یان وه نه و پاره یه ش که وه ری گرتوو، له به رابه ری فه وتاوه که دا بی. بزانی! هه ر زیاده یه ک که په یدا بیی له ماله فرۆشراوه که دا، نه گهر «مُتَّصِل» بی پییه وه، وه ک قه له و بوونی حه یوان و گه وره بوونی دار، نه وه بو فرۆشیاره که به وه نه گهر «مُنْفَصِل» بی لی، وه ک شیرو میوه، نه وه بو کرایاره که یه، به و شه رته که له پاش فرۆشته که په یدا بو بی و له پیش گه رانه وه یدا بو فرۆشیار لی جیا بوو بیته وه؛ جا نه گهر فرۆشراوه که به چکه یه کی به چکۆله ی بو و فرۆشیاره که قیمه تی نه و به چکه یه ی دا به کرایاره که، نه وه له گه ل دایکه که یدا نه بیاته وه، نه گینا هه ردووکیان نه فرۆشرین و به شه قیمه تی دایکه که نه درئ به فرۆشیارو به شه قیمه تی به چکه که نه درئ به کرایار.

نه گهر نه و حه یوانه فرۆشراوه له کاتی په شیمان بوونه وه ی فرۆشیارا ئاوس بوو نه ک له کاتی فرۆشته که یا، یاخود له کاتی فرۆشته که یا ئاوس بوو و له کاتی په شیمان بوونه وه دا زا بوو، نه وه فه رمووده ی راستر نه وه یه له م دوو سووره ته دا، په شیمان بوونه وه ی فرۆشیار له فرۆشتنی دایکه که، به چکه که شی نه گریته وه.

داپۆشراوی میوه له ناو به رگه که یاو ده رچوونی له به رگه که ی، وه ک داپۆشرانی به چکه یه له سکی دایکیاو جیا بوونه وه یه تی له دایکه که ی؛ که واته، نه گهر سه مه ری دره ختی ناوباخ له کاتی فرۆشتنی دره خته که دا هه بوو وله کاتی په شیمان بوونه وه ی فرۆشیارا باش ده رکه وتبوو، نه وه کابرای فرۆشیار له گه ل نه و باخه دا نه و سه مه ره ش وه رته گریته وه، به لکوو وه رگرتنه وه ی نه و سه مه ره مونا سبتره له وه رگرتنه وه ی به چکه ی

حه یوان، چونکه سه مه ر ئه بیئرئ و به چکه له سکی حه یواندا نابینرئ، بویه له شیوه یه کی نه قلی زاناکانی مه زه بی شافیعیدا، پرپار وایه که فروشیار هه میشه ئه توانئ له گه ل وهرگرته ووی باخی فروشراوا، سه مه ره که یش بیاته وه.

ئه گه ر یه کی ئه رزیکتی فروشت و قیمة ته کی وهرنه گرت و کپریاری لات دره ختی تیادا ناشت یا خانووی تیا کرده وه و به هوی قهرزاریشه وه حیجری نرایه سه ر، خواه به ر له ناشتنی دره خت و خانوو کرده وه که یا پاش ئه وه، له م سووره ته دا، ئه گه ر کپریاره که و خاوه ن قهرزه کان رازی بوون به وه که دره خته که هه لکیشن و خانووه که پرووخیسن و فروشیار ئه رزه که به پرووتی به ریتته وه، ئه وه باشه وه ئه گه ر رازی نه بوون، ئه وه ناچار نا کرین؛ جا له م کاته دا، ئه بی یا فروشیاره که ئه و دارو خانووه هه لگری به قیمة ت و له گه ل ئه رزه که دا هه موویان بیاته وه، یا داره کان هه لکیشی و خانووه که پرووخیسن و عه ینی دارو به ردو ئه جزا کان بداته وه به کپریاره لات که له گه ل تو له ی که م بوونه ووی قیمة تی ئه و دارو خانووه دا؛ فه رمووده ی دیاریر، ئه وه یه که فروشیار حقی نیبه ئه رزه که به ریتته وه بؤ خو ی و دارو خانووه که به یلته وه بؤ کپریاره لات که، چونکه ئه و دارو خانووه به بی مولکیه تی ئه رزه که قیمة تیکی وایان نیبه و ئه م کرده وه یه ئه بی به هوی زیان پی گه یشتنی خاوه ن قهرزه کان و کپریاره لات که وتو وه که.

ئه گه ر ئه و ماله ی که فروشراوه به کابرای لات که وتوو، دانه و یله یه ک بوو وه ک گه نم و ئه ویش تیکه لی کردبوو به گه نم یکی وه ک ئه و گه نمه یا خراپتر له وه، ئه وه فروشیار ئه توانئ ئه ندازه ی گه نمه کی خو ی له و کؤگا گه نمه هه لگریته وه وه ئه گه ر تیکه لی گه نم یکی چاکتری کردبوو، ناتوانئ، به لکوو پیویسته له گه ل خاوه ن قهرزه کانا بیی به هاوبه ش به نیسبه تی به شی خو ی.

ئه گه ر کپریاره که ئه و گه نمه ی هاری، یا ئه و جاوه ی که کپی بووی گازریی کرد، ئه وه ئه گه ر قیمة تیان زیاد ی نه کردبوو، فروشیاره که ئه توانئ ئه و ئارده یا ئه و خامه گازری کراوه وهربگریته وه و کابرای کپریاری لات که وتوو، هیچی ناکه وی و ئه گه ر قیمة تی ئارده که یا خامه گازری کراوه که زیاتر بوو، ئه وه فه رمووده ی دیاریر، ئه وه یه ئه فروشرین و کابرای لات که وتوو به شدار ئه بی له قیمة ته که دا به نیسبه تی ئه و زیاده یه که

به هارپینی گه نمه که و به گازری کردنی خامه که په یدا بووه؛ بۆ وینه، ئه گه رگه نمه که بایی چوار دینار بوو و به هارپینی بوو به بایی پینج دینار، ئه وه کابرای لات که وتوو پینج په کی قیمه ته که ی ئه که وی.

وه ئه گه ر کپ یاره که جله کپ راوه که ی رهنگ کردبوو به رهنگی خوی، ئه گه ر قیمه تی جله که ئه وه نده ی رهنگه که زیادی کردبوو، کابرای فرۆشیار جله که ئه با ته وه به رهنگ کراوی و کابرای لات که وتوویش هاو به شیه تی به ئه ندازه ی رهنگه که؛ جا ئه گه ر فرۆشیاره که پاره ی رهنگه که ی پندا، ئه وه باشه، ئه گینا پیویسته ئه و جله بفرۆشری و قیمه تی جله که بدری به فرۆشیاره که وه ئه گه ر زیادبوونی قیمه تی جله رهنگ کراوه که که متر بوو له قیمه تی رهنگه که، ئه وه ئه و ناته واوییه هه ر له سه ر قیمه تی رهنگه که یه و زه ره ر له کابرای لات که وتوو ئه که وی وه ئه گه ر قیمه تی جله رهنگ کراوه که زیاتر له قیمه تی رهنگه که زیادی کرد، ئه وه ئه و زیاده یه هه مووی ئه گا به کپ یاره که وه ئه گه ر کپ یار جله که و رهنگه که شی له و فرۆشیاره کپی بوو، فرۆشیار هه ردووکیان ئه با ته وه، مه گه ر قیمه تی جله رهنگ کراوه که ئه وه نده ی قیمه تی نه فسی جله که بی، ئه وه له م کاته دا، فرۆشیار جله که به رهنگ کراوی ئه با ته وه و ئه بی به هاو به شی خاوه ن قه رزه کانیش به نیسه تی قیمه تی ئه و رهنگه که دابووی به کابرای لات که وتوو وه ئه گه ر کپ یاره که، هه رکامی له جل و له رهنگه که، له یه کینکی جیا کپی بوو، ئه وه ئه گه ر قیمه تی جله که به رهنگه که وه زیاتر نه بوو له قیمه تی جله که خوی به ته نها، ئه وه له م سووره ته دا، ئه و خاوه ن رهنگه، رهنگه که ی له ده س ده رچووه و ئه بی به هاو به شی خاوه ن قه رزه کان بۆ قیمه تی رهنگه که وه ئه گه ر قیمه تی جله که به ئه ندازه ی قیمه تی رهنگه که زیادی کردبوو، ئه وه خاوه نی جله که و خاوه نی رهنگه که، هه ردووکیان، ئه بن به هاو به شی یه ک له وه رگرتنه وه ی مالی خۆیاندا، یه عنی قیمه تی جله که بۆ خاوه ن جله که یه و قیمه تی رهنگه که بۆ خاوه ن رهنگه که یه وه ئه گه ر قیمه تی جله رهنگ کراوه که زیادی کرد له سه ر قیمه تی جله که و رهنگه که، ئه وه راستر ئه وه یه که کپ یاره لات که وتوو که ئه بی به هاو به شیان له ئه ندازه ی ئه و زیاده یه دا و ئه بی ئه و زیاده یه ی بۆ بگپ نه وه.

باسى نەھىشتىنى تەسەپروف كىردنى كەسىك لە مالى خۇيدا (ججر)
نەھىشتىنى تەسەپروف كىردنى كەسىك لە مالى خۇيدا، يا لەبەر پاراستنى قازانجى
كەسىكى ترە، وەك ئەوۋە كە نەھىلرئ كەسىكى لات كە وتوو مالى خۇى سەرف بكا بۇ
ئەوۋى قازانجى خاۋەنى قەرزە كان نەفەوتئ و وەك ئەوۋە كە نەھىلرئ نەخۇش زياتر لە
سىئ يەكى مالى خۇى سەرف بكا بۇ ئەوۋى قازانجى مىراتگرە كان نەفەوتئ، يا لەبەر
پاراستنى قازانجى ئەوۋە كەسە خۇيەتى، وەك ئەوۋە كە نەھىلرئ شىت و مندال و نەفام،
تەسەپروف لە مالى خۇيانا بكن، چونكە چاك و خرابى خۇيان نازانن؛ ئىمە، لىرەدا،
باسى ئەم جۆرە ئەكەين بەدرىزى.

شىت، تا چاك ئەبىتەوۋە لە شىتتە كەى، مەنعى ھەموو جۆرە تەسەپروفىكى لئ ئەكرئ
و موعامەلە و قسەى ئىعتىبارى نىيە، چ بۇ ژن ھىنان و چ بۇ فروشتن يا بە كرى دان يا
بەخشىنى مال؛ ھەرۋەھا، مندالى نابالغىش قسەى ئىعتىبارى نىيە مەگەر بۇ ھىنانى
دىارىيەك كە كەسىك ناردىبىتى پىايدا، يا بۇ رىگادانى ھاتنە ژوورەوۋەى كەسىك كە
تەقەى دابئ لە دەرگا، يا بۇ بانگ كىردنى كەسىك بۆسەر دەعوەت و ئەم جۆرە
بئ ئىعتبارىيەى قسەى، ئەمىنى تاگەورە ئەبئ و بالغ ئەبئ، بەو شەرەتە لە كاتى بالغ
بوونە كەيدا فامىدە بئ. بالغ بوونى كوروكچ، بەوۋە ئەبئ كە پانزە سالى دوانزە مانگى
تەواو بكن يا مەنى لە زە كەرى كورو فەرجى كچەوۋە دەرچئ؛ لاي كەمى عومرىك كە
رىئ تئ بچئ مەنى تيا دەرچئ لە كورو كچەوۋە، نۆ سالانە؛ ھەرۋەھا، كچ بالغ ئەبئ بەوۋە
كە حەيزى پىابىت يا سكى پرىبئ.

سەوزبوونى مووى زبرى بەر، ئەبئ بە نىشانە بۇ بالغ بوونى مندالى كافر نەك
موسولمان، چونكە ئىسپات كىردنى بالغ بوونى مندالى موسولمان بە سال، ئاسانە؛
بەلئ، مندالى كە باوك و كەس و كارو عەشرەتى ديار نەبن و نەزانرئ كەى لە داىك بووۋە،
بالغ بوونى ئەوئش ئىسپات ئەبئ بە دەرچوونى مووى زبرى بەرو مووى زبرى رىشو
سمىل.

فامیده یی (ژشد)، بریتییه له وه که نه و کهسه له کاتی بآلغ بوونیا مهسلهحه تی دین و دنیای خوی بزانی، واته کرده وهی حهرام و ناروه ای وای لی نه وشیتته وه که عه داله تی پی بفه وتی، په عنی هیچ گوناھیکی گه وره نه کا و ده وامیش نه کا له سه رگوناھی بچووک، به جوړیک که فرمانبه رداری کردنی خوای، زال نه بی به سه رگوناھ کردنیا، به لام نه گه ر فرمانبه رداری کردنی زورتر بی له گوناھ کردنی، نه وه ده وامی له سه رگوناھی بچووک زیانی نییه؛ زاینی مهسلهحه تی دنیایش به وه نه بی که مالی خوی به فیرو نه فو تینی و له کرین و فروشتنا قه بوولی زهره ریکی زور نه کا که به عاده ت په سهند نه بی و مالی خوی له کرده وهی حهراما نه وفه وتینی، فهرمووده ی راستر، نه وه په سه رف کردنی مال له پو شاک و نان و ناودا، هه رچهند زیادیش بی له نه ندازه ی پایه ی نه وه کهسه، به فه وتانندی مال نادریته قه له م؛ هه روه ها، سه رف کردنی مال له خیرات و پیاره تی دا قه یدی نییه، به لام قه رزی بی جینگه که ئومیدی دانه وهی نه بی و به ناچاری بی، نه وه نه بی به هو ی نه فامی نه وه کهسه ی داویه تی.

واجبه له سه ر سه ره رشتی که ری منال، وه ک باوک و باپیره نه وه «وصی» و «قیم» هی که قازی شهرع داینابی، له پیش بآلغ بوونی مناله که دا، روشدو شوعووری تا قی بکاته وه، نه م روشده، به پی وه زعی مناله که نه گوړی؛ بوئمونه، منالی بازارگان به کرین و فروشتن و سه وداکردن تا قی نه کریتته وه و ناخو چهند خوی رانه گری له مامه له دا تا زیانی تووش نه بی و کوړی زه رعاتکار به زه راعه ت و مه سه رف کردن بو جووت و جووتیارو نه سبابی جووته که ی؛ ته جره به ی کچیش به وئیشانه نه کری که ژنانی نه وه و لاتته عاده ته بیکه ن، وه ک دروومان و چیشت لینان و نان کردن و پاراستنی گوشت و رو ن حه یوانداری و نه وه جوړه ئیشانه؛ پیویسته نه م تا قی کردنه وه یه چه ندجار دووباره بکریتته وه تاباش له حالی نه وه کهسه شاره زا بین و بزانی به راستی فامیده یه یا نه؟ وه نه گه ر به سه وداو مامه له تا قی کرایه وه، نه بی سه ره رشتی که ره که ی عه قدی مامه له که بکا، چونکه هیشتا خوی حه قی شهرعی نه وه ی نییه.

نه گه ر مناله که به نه فامی بآلغ بوو، نه وه به نه فام نه ناسری و هه روه کوو پیش بآلغ بوونی، ریگای نه نه درا ته سه رپوف له مالی خو یا بکا، له پاش بآلغ بوونیش هه ر ری

نادری و نه و که سه ی که پیش بالغ بوونی سه ره پرشتی کاروباری کردوه، هر نه و که سه سه ره پرشتی کاروباری له وه پاشیشی نه کا و که نه م که سه نه ما، قازی، یا خوئی ته سه پروفی بو نه کا یا که سیتی بو دانه نی؛ جا نه گهر نه م نه فامه پاش ماوه یه که گوراو رووی کرده عه دالهت و فامی په یدا کرد، نه و کاته مهنه که ی له سه ره له نه گیری و به ثاره زووی خوئی توانای ته سه پروف کردنی نه بی.

وه نه گهر منال به فامیده یی بالغ بو، نه وه هر به بالغ بوونه که ی نه و مهنی ته سه پروفی له سه ره له نه گیری. مهنه به ست له بالغ بوون به فامیده یی، نه وه یه به هوی ته ماشا کردنی وه زع و حالیه وه ده ربکه وی که فامیده یه، نه مهنه، ماوه یه کی نه وی پاش بالغ بوونی و تنها به بالغ بوونه که ده رناکه وی، مهنه گهر گه لی جار پیش بالغ بوونی تاقی کرابیته وه و به جوریک جوو لایبته وه که گومانی بی روشدی و نه فامی پی نه بری وه نه گهر پاش نه وه ی به فامیده یی بالغ بو، تا ماوه یه که کرداری باش بو، نه و جا له و وه زعه باشه لایداو له باره ی ناین په رستییه وه رووی کرده کزی و ده سی کرد به گونا هکردن، به لام مامه له ی دنیا یی باش بو، نه وه به هوی نه و فاسق بوونه وه یه وه مهنی ته سه پروف کردنی له مالی خویدا لی ناکری، چونکه ایمامانی پیشووی نیسلام مهنی ته سه پروفی نه م جو ره که سانه یان نه کردوه و رینگای سه و داو مامه له یان داو؛ به لی، به نه سلی مهنه بی شافیعی، دروست نییه ژن ماره بیری، یه عنی ویلایه تی عه قدی نیکاحی لی نه سه نریته وه وه نه گهر که چه که وه لی نه مریکی تری هه بو، نه و ماره ی نه کا، نه گینا قازی ماره ی نه کا وه نه گهر گورانی وه زعی له باره ی فامیده یییه وه، به هوی مال به فیرو دان و سه رفی حه رام و مامه له نه زانینه وه بو، نه وه واجبه قازی مهنی ته سه پروفی لی بکا له مالی خویدا، چونکه نه م مه سه له یه وه که فاسق بوون نییه که زیانینکی شه خسی هه بی؛ جا که قازی مهنی ته سه پروفی لی کردو حیجری نایه سه ر، نیتر ناتوانی ته سه پروف له و ماله یدا بکا و نابی بکری و بفروشی و ژن ماره بیری به بی نیزی وه لی نه مره که ی، یا نه بی نه و وه لی نه مره خوئی نه م نیشانه ی بو بکا وه نه گهر سه ره خو شتیکی کری یا شتیکی فروشت، نه وه مامه له که ی به تاله وه نه گهر پاره ی ماله که ی

وهرگرت و له ده ستيا فهوتا ياخود فهوتاندى، ئه وه ئه و نابى به زامن، نه ئىسته و نه له پاش ئه وه ش كه حيجرى له سهر هه لى گيرى، خواه ئه و كه سه ي كه مامه له كه ي له گه ل كر دووه شماره زاي حالى بى يا نه؛ ههروه ها، ئه گه ر ئىنسانى نه فام دان بنى به قهرزى كا كه له پيش حيجر له سهر دانانى يا له پاش ئه وه كر دبىتى، ئه و دان پىنانه ي دانامه زرى؛ ههروه ها، ئه گه ر پى له وه بنى كه مالى كه سىكى فهوتان دووه، ئه و پى لىنانه شى دانامه زرى، به لام ئه گه ر ئىقراى كرد كه هه ددك يا قىساسىكى له سهره، يا ژنى ته لاق داوه، يا خولمى كر دووه، يا زى بهارى كر دووه، يا نه فى نه سه بى كر دووه، ئه وانه هه موو دائه مه زرىن. له باره ي عىباده ته وه، حوكمى ئىنسانى نه فام، وه ك حوكمى ئىنسانى فامى ده وايه، به لام ناتوانى خوى زه كاتى مالى دابه ش بكا به سهر موسته هه قاندا و هه ر كاتى كه ئىحرامى به ست بو هه جى فه رز، ئه بى وه لى ئه مره كه ي مه سه فه ي هه جه كه ي بو بداته ده س كه سىكى ئه مىن بوى خه رج بكا وه ئه گه ر ئىحرامى بو هه جى سونه ت دابه ست و مه سه فه ي رىگه ي له مه سه فه ي مالى زور تر بوو، ئه وه وه لى ئه مره كه ي ئه توانى رىگه ي ئه و هه جه ي لى بگرى، له م كاته دا، ئه و ئىنسانه نه فامه، وه ك كه سىك وايه «إحصار» كرابى، يه عنى رىگه ي نه بى بچى هه ج بكا؛ كه واته، ئه بى ئىحرامه كه ي به تال بكا ته وه و مادام بو ئه م هه ج به تال كر دنه وه يه هه يوانىكى خورايى ده س نه كه وى كه سه رى بپرى، ئه بى روژوو بگرى به و جوړه ي كه له باسى هه جدا به يان كرا، چونكه ئه م كه سه رىگه ي نىبه مال سه رف بكا، به لام ئه گه ر كاسبىبه كى ئه زانى و له و ماوه يه دا ئه يتوانى ئه و كاسبىبه ي بكاو مه سه ره فه زياده كه ي خوى په يدا بكا، ئه وه وه لى ئه مره كه ي ناتوانى رىگه ي ئه و هه جه ي لى بگرى.

ئه گه ر ئه م شه خسه، له پاش ئه وه ي به فامى به يى بالغ بوو، ده سى كرد به مال به فپرؤ فهوتاندى و قازى گوئى نه دا يه و حيجرى نه نا يه سه ر ياخود ئه و ولاته قازى تيا نه بوو، ئه وه هه موو ته سه ر و فىكى دروسته؛ ئه م جوړه نه فامانه له شه رعا پىيان ئه و ترى نه فامى به ره للا، چونكه له گه ل ئه وه شدا كه ئه بى حيجريان له سه ر دابنرى، كه س گوئى نه داونه تى.

بزائن! تائستا باسماں له و جوړه که سانه بوو که حالی فامیده یی و نه فامییاں دیاره و نه زانین ناخو به فامیده یی یا به نه فامی بالغ بوون - وه کوو باسماں کرد - به لام نه و که سانه که بالغ نه بن و که س گویی نه داونه تی و نازانین ناخو له گه ل فامیده یی دینی و دنیایی دا بالغ بوون - که نه مه زور که م و نایابه - یا به پیچه وانه وه - که زاهیری حال له نه مرودا وایه - نه مانه، به شهرع، موعامه له یان دروسته و نیکاح و ته لاق و هه رجوړه موعامه له یه کی تر یان جیگه ی باوه رو ئیعتیاره؛ شیخی «ابن حجر»، نه فهرمویت: چونکه رنی تی نه چئی هه رچهند به نه فامی بالغ بوون، به لام له پاش بالغ بوونه که یان توبه یان کرد بی و په شیمان بووبنه وه له گوناو و فامی دینیان په یدا کردیته وه؛ ئیمام «عزالدین بن عبدالسلام»، نه فهرمویت: بویه مامه له ی نه مانه دروسته، چونکه فام ته نها بریتییه له وه که ئینسان مه سلله حه تی دنیایی خو ی بفامی و دینداری له موعامه له دا شهرت نییه و نه م جوړه که سانه ش، به م مه عنا، خاوه ن روشدو فامن و مادام وه زعی دنیایان باشه، ته سه پروفیان دانه مزری؛ هه ندی له زانایان، وه «سه یید عومهری به سه ری»، نه فهرموون: سه به بی دامه زرانی موعامه له ی نه مانه، ته نها ناچاریه، چونکه فاسقی، بلا بووه ته وه وه نه گه موعامه له ی فاسق دانه مزری، ئیش و کار رانه وه ستی و ژیانی کومه لی ناده میزاد ناچیته سه ر و ئیمامی شافیعی، خوئشی فه رموویه تی: «إِذَا ضَاقَ الْأَمْرُ، اتَّسَعَ»، یه عنی: کاتیک که ئیش ته نگ بوو، نه کریته وه؛ هه ندیکي تر له زانایانی شهرع، نه فهرموون: له نه ساسا، ئیمه ناتوانین وا بریار بده ین نه م که سانه به سه فیهی و نه فامی بالغ بوون، چونکه هه رکه س حیجری وه لی نه مری له سه ر نه بوو و حالی نادیار بوو، نه وه نه سل له و که سه دا نه وه ته فامیده بی و به فامیده یی بالغ بووبی؛ جا نه گه ر له پاش بالغ بوون، ده سی کرد به فیرو دانی مالی خو ی و حیجری نه نرایه سه رو مه نی ته سه پروفی لی نه کرا له مالی خویدا، نه وه به سه فیهی به ره للا نه ناسری و دووباره موعامه له ی دروست و دامه زراوه؛ نه مه، به نیسبه ت نه موعامه لانه وه که ئیسته نه مانه وی بیان که ین، به نیسبه ت نه موعامه لانه شه وه که زوو کردوویانه، نه وه به بی گومان، دروست بوون، چونکه نه سل له عه قدو موعامه لاتا نه وه یه به پراستی و

دروستی ته‌واو بووبی، مادام به ده‌لیلیکی قه‌تعی ده‌رنه‌که‌وی که به‌تال بووه، دیاره‌نه ده‌لیله‌یش ده‌سی ئیمه‌ناکه‌وی.

باسی کاربه‌ده‌ست (ولی‌امری منال)

کاربه‌ده‌ستی منال، کور بی یا کچ، تا بالغ‌نه‌بی به‌فامیده‌بی، باوکیه‌تی؛ نه‌گه‌ر باوکی نه‌بوو، باوکی باوکیه‌تی و به‌م‌جووره‌تا نه‌روا؛ ئیتر، باقی مانده‌ی (عصبات) نابن به‌وه‌لی‌نه‌مری مال، هه‌رچه‌ند نه‌بن به‌وه‌لی‌نه‌مری نیکاح؛

به‌لی، نه‌گه‌ر باوک و باپیره‌نه‌بوون یا خود دووربوون، نه‌وه‌سه‌به‌ی عادل، وه‌ک براو مام، نه‌توانن سه‌رفی مالی نه‌و منداله‌بکه‌ن بو‌نه‌فه‌قه‌و ته‌می و په‌روه‌ده‌کردنی نه‌و مناله، هه‌رچه‌ند نه‌و ولاته‌قازیشی تیا بی، به‌و شه‌رته‌که‌ترسمان بی له‌جه‌وری قازی؛ به‌لکو له‌م‌کاتا، دروسته‌یا خود واجبه‌له‌سه‌ر پیاوچا‌کانی ولات - هه‌رچه‌ند خزمیش نه‌بن - هه‌موو ته‌سه‌رو فیکی به‌که‌لک بکه‌ن له‌مالی نه‌و مناله‌دا، به‌وره‌نگه‌هه‌موو به‌کو مه‌ل گردبینه‌وه‌ئیشه‌که‌ی بو‌بکه‌ن، یا خود پیاویکی باش هه‌لبیزیرن و ئیشی نه‌و منداله‌بدنه‌ده‌ستی، هه‌تا نه‌گه‌ر نه‌و کابرا داوای کرئی نه‌کرد، پیوسته‌کرئی بدریتی، وه‌کو له‌کتیبی «المجموع» ی ئیمامی «نؤوی» یه‌وه‌ده‌رته‌که‌وی؛ زانای گه‌وره، «ابن‌الصلاح»، فه‌رموویه‌تی: نه‌گه‌ر که‌سیک هه‌تیویکی بیگانه‌ی له‌لابوو که‌نه‌گه‌ر نه‌و هه‌تیوه‌بداته‌ده‌ستی قازی، تووشی زیان بی، نه‌وه‌بو‌ی دروسته‌خوی سه‌ره‌خو ته‌سه‌روف بکا له‌مالی نه‌و منداله‌داو به‌خیوی بکاو چی پیوسته‌بو‌په‌روه‌ده‌کردن و ته‌می‌کردنی، سه‌رفی بکا؛ هه‌ر که‌س، بو‌ی دروسته‌ته‌قلیدی نه‌م فه‌رمووده‌یه‌بکا بو‌خوی، له‌به‌ر مه‌سله‌حه‌تی موسولمانان.

فه‌رمووده‌ی راستتر، نه‌وه‌یه‌دایکی منال نابی به‌کاربه‌ده‌ستی منال، به‌لام فه‌رمووده‌یه‌کی ئیمام هه‌یه، نه‌لی: نه‌گه‌ر مناله‌که‌باوک و باپیری نه‌بوو، دایکی حه‌قی هه‌یه کاروباری بگریته‌ده‌ست و بی به‌وه‌لی‌نه‌مری مالی نه‌و منداله و پینش‌نه‌خری له‌سه‌ر وه‌سیی باوک و باپیره، به‌و شه‌رته‌که‌نه‌مین بی؛ که‌واته، به‌ته‌قلید کردنی نه‌م

فرموده‌یه، دروسته بو دایکی منال تهسه پروف بکاله مالی تهو منالدها به پیی مهسله حهت و نان و بهرگو و پیویستی بو جی به جی بکاو له کاتی ناچاریدا، قهرزی بو بکا زه کاتی بو وه ربگری و زه کاتی مالی ده ربکا.

شهرتی ویلایه تی باوک و باپیره و وهسی و قهیم، تهو یه نازادو موسولمان و عادل بن. ته گهر وهلی ته مری عادل فیسقی به سه راهات، ویلایه ته که ی ته فوتی وه ته گهر ته و به ی کرد، بو ی ته گهر پته وه. هندی له تیمامه کان فرموویانه له زه مانیکا فیسق بلاو بوویته وه به ولاتداو ناچار بین بو ته وه ئینسانی فاسق بکه ین به وهلی ته مر، له و کاته دا، دروسته باوک و باپیره ی فاسق بین به وهلی ته مری منال وه ته گهر ته وان نه بوون، دروسته نه فه قه ی منال بدریته دهستی دایکی منال با فاسقیش بی به هو ی ته رک ی نوپزه وه، به و شهر ته که ته مین بی له سه ر مالی مناله که. ته گهر مناله که باوک و باپیری نه بوو، کاروباری ته دریته دهست ته و وه سیه ی له لایه نی ته وان وه دانرابی وه ته گهر وه سی نه بوو، کاروباری ته دریته دهستی قازی. واجبه له سه ر ته و که سه ی کاروباری منالی ته دریته دهست، به ههر جوریک که قازانجی مناله کانی تیابن، ته سه پروف بکاله مالی تهو منالانه دا و ماله که یان پیاریزی له ناهت، ته وه نده ی له توانایا بی و تی بکوشی بو زیاد بوونی ماله که یان به قه ده ر ته وه نده ی که پیویست بی بو مه سه ر ه ف و نه فه قه یان وه ته گهر خانویه کیان هه بوو نزیک بوو پر ووخن یا باخیکیان بوو خهریک بوو ویران بی، واجبه هه ول بدا بو ئاوه دان کردنه وه یان وه ته گهر به ده سه نقه ست گوئی نه دایه تا ماله که رووخا یا باخه که وشک بوو، ته وه ته بی به زامنی ته و باخ و خانوو و واجبه هه رکپین و فروشتنیک له مالی ته و مندالانه دا ته یکا، به پیی مه سله حهت بی؛ که واته، دروسته به پیی مه سله حهت مالی منداله کان بفروشی به نه خت و به که ل و پهل و بیدا به قهرز به و شهر ته که مال کره که ده وله مند بی و عادل و ته مین بی و ته بی شاهد بگری ته گهر مالی ته و منالانه ی دا به قهرز و ره هنیس وه ربگری له جیاتی ته و قهرزه؛ به لام ته گهر وه خت و وه زع و ابوو ناچار بوو مالی ته و مندالانه بدا به قهرز؛ مه سه لا، وه خته که وه ختی تالان و ناشووب بوو، ته وه ره هن وه رگرتن پیویست ناکا، وه ک دروسته له بهر ناچاری به که متر

له قیمة‌تی عاده‌تی مالیان بفرۆشی و هه‌ندی له ماله‌که‌یان بدا به زۆرداریک بۆ پاراستنی ئه‌وی تری و بۆی دروسته‌ مالی ئه‌و منالانه‌ له‌گه‌ڵ مالی خویا تیکه‌ڵ بکاو پیکه‌وه لێی بخۆن و جلی لێ بکه‌ن و دروسته‌ بۆ ئه‌و که‌سه‌ی کاروباری مناله‌کانی به‌ده‌سته‌وه‌یه‌، میوانداری بکا له‌سه‌ر ئه‌وماله‌ که‌ تیکه‌لی مالی مناله‌کان کراوه‌، به‌و شه‌رته‌ مناله‌کان حه‌قی خۆیان ده‌سگیر بێی؛ هه‌روه‌ها، دروسته‌ مالی سێ چوار هه‌تیو تیکه‌ڵ بکا، هه‌رچه‌ند هه‌ندیکیان زیاتر بخۆن له‌ هه‌ندیکی تریان، ئه‌گه‌ر زه‌حمه‌ت بێ به‌شی هه‌ر کامیان جیا بکریته‌وه‌ له‌ به‌شی ئه‌ویان. هه‌روه‌ها دروسته‌ باوکی مندال هه‌ندی له‌ مالی ئه‌و مناله‌ بکری بۆ خۆی به‌قه‌رزو ره‌هنیش دانه‌نی و له‌مسووره‌ته‌دا خۆی به‌ته‌نها هه‌ردوو سه‌ری عه‌قه‌ده‌ که‌ جێ به‌جێ ئه‌کا و کاتێ که‌ وه‌ته‌ فرۆشتنی مالی مندال، له‌پێشا ئه‌و ماله‌ی بفرۆشی که‌ قازانج له‌ فرۆشتنیا به‌ و تا ناچار نه‌بێ، ئه‌وه‌یان نه‌فرۆشی که‌ قازانج له‌ مانه‌وه‌یدا به‌، وه‌ک دووکان و خانوو ئاوو زه‌وی و که‌ ناچاری فرۆشتنی ئه‌وانه‌ش بوو، تا پێی بکری، به‌جاریک نه‌یانفرۆشی؛ مه‌سه‌لا، ئه‌گه‌ر پێویستی منداله‌که‌ به‌ فرۆشتنی ئه‌ندازه‌یه‌ک له‌ ماله‌که‌ی جێ به‌جێ ئه‌بوو، دروست نییه‌ له‌وه‌ زیاتری لێ بفرۆشی، چونکه‌ زه‌ره‌ری هه‌یه‌ بۆ پاشه‌پۆزی مناله‌که‌؛ هه‌روه‌ها، به‌پێی مه‌سه‌له‌حه‌ت، ئه‌توانی مۆلکی بۆ وه‌ربگری به‌ شوفعه‌، یا ده‌س له‌ شوفعه‌ هه‌لبگری و پێویسته‌ زه‌کاتی مالی ده‌ربکا و ئه‌بێ هه‌ر مه‌سه‌ره‌فینکی بۆ بکا، له‌عاده‌ت ده‌رنه‌چی و به‌ پێی توانای خۆی درێغی نه‌کا له‌ هه‌ول‌دانا بۆ رابواردنی ئه‌و مناله‌ به‌خۆشی. ئه‌توانی خۆی کرسی زه‌حمه‌تی خۆی له‌ مالی ئه‌و مناله‌ وه‌ربگری و ئه‌گه‌ر خۆی ئیشی پێ نه‌ئه‌کرا، واجبه‌ له‌سه‌ری ره‌نج‌به‌ریکی بۆ بگری و ئه‌و که‌سه‌ی مامه‌له‌ بۆ ئه‌و مناله‌ ئه‌کا و خزمه‌تی ئه‌کا، ئه‌گه‌ر داوای کرسی ئه‌کرد، به‌ ئه‌ندازه‌ی عاده‌تی، کرسی بداتی. جا که‌ مناله‌که‌ بالغ بوو، ئه‌گه‌ر ئیددیعیای جه‌ورو سه‌می کرد له‌ ته‌سه‌رونی وه‌لی ئه‌مره‌که‌یدا، ته‌ماشای ئه‌که‌ین، ئه‌گه‌ر ئه‌و وه‌لی ئه‌مره‌ باوک یا باپیره‌ یا قازییه‌کی دادپه‌روه‌رو ئه‌مین بوو، سویند نه‌درین و باوه‌ر به‌ قسه‌یان ئه‌کری و ئه‌گه‌ر وه‌سی یا قه‌ییم بوو، ئه‌وه‌ مادام شاهیدیان نه‌بوو که‌ ته‌سه‌رونیان شه‌ری بووه‌، مناله‌که‌ سویند ئه‌دری و باوه‌ری پێ ئه‌کری.

باسی ریک که وتن (صُلح)

ریک که وتن، چند جۆری هه یه؛ ریک که وتنی به ینی موسولمانان و کافران و ریک که وتنی به ینی گه وره ی موسولمانان و نه و که سانه که له فرمانی ده رته چن و ریک که وتنی به ینی ژن و میرد و ریک که وتنی دوو که س له قهرزو موعامه له دا؛ یمه، لیره دا، مه به ستمان له جۆره ی دوا ییبه.

ئه م جۆره ریک که وتنه، دوو به شه: ریک که وتنی به ینی «مُدعی و مدعی علیه» و ریک که وتنی به ینی مودده عی و کابرایه کی بیگانه؛ به شی یه که م، سولحه له سه ره ساسی نه وه که «مُدعی علیه» دان بنی به حه قی مودده عیبه که دا، یا خود مودده عی به شاهید ئیسه پاتی حه قه که ی خوی بکا؛ جا نه گه ر نه و سولحه کرا له سه ره عینیک که غه یری نه و عه ینه بی که کابرای مودده عی داوای نه کا؛ مه سه لا، نه و داوای خانوویه کی کرد لای قازی یاله لای که سینک که کرد بیتیان به حه که م، نه میش وتی: راسته نه و خانووه م به ده سه وه یه و مالی تویه، به لام تو له گه لم ریک بکه وه و خانووه که م به ده ری به و دوو کانه یا به و سه د دیناره و مودده عیبه که ش قه ناعه تی کرد و سیغه له به ینیانا جاری بوو، مه سه لا، مودده عی وتی: وا له گه لت ریک که وتم و سولحم له گه ل کردی به سه د دینار له جیاتی خانووه که م، «مُدعی علیه» یه که یش وتی: وا قه بوولم کرد، نه وه فروشتنه به له فزی سولح و هه رچی حوکمی به یعه لیره دا جاری نه بی، وه ک چاوپیی که وتنی خانووه که و حه قی په شیمان بوونه وه له مه جلیسی موعامه له که داو حه قی په شیمان بوونه وه به شه رت گرتن و دانه داووه به هو ی عه یبه وه و حه قی شوفعه و دروست نیبه تا مودده عیبه که نه و ماله وهر نه گری، ته سه روفی تیا بکا وه نه گه ر هه ردوو ماله که هاوعیلله ت بوون له سوود (ربا) دا، نه بی هه ردوو کابرا که له هه مان مه جلیسدا حه قی خو یان وه رگرن وه نه گه ر هاو جۆریش بوون، نه بی نه وه نده ی یه ک بن وه نه گه ر سولحیان کرد له سه ره قازانجی عه ینیک؛ مه سه لا، کابرای «مُدعی علیه» وتی: نه م عه ینه بو من بی و حه قی دانیشتن له فلانه خانووی منیشدا بو تو بی تا ده سال، نه مه عه قدی به کری دانه به

له‌فزی سولح و حوکمی ئیجاره له‌م سولحه‌دا جاری ئه‌بێ و ئه‌گه‌ر سولحه‌که‌ له‌سه‌ر به‌شیکێ ئه‌و عه‌ینه‌ بوو؛ مه‌سه‌لا، بریاریان‌دا نیوه‌ی خانووه‌که‌ بۆ «مُدعی» بێ و نیوه‌ی بۆ «مُدعی‌علیه» بێ و سیغه‌یان به‌ده‌ما هات، ئه‌وه‌ ئه‌م عه‌قده‌ ئه‌بێ به‌به‌خشش (هبة) له‌لایه‌نی مودده‌عه‌یه‌وه‌ بۆ نیوه‌ی عه‌ینه‌که‌ به‌ «مُدعی‌علیه» یه‌که‌ و حوکمی به‌خشش له‌م عه‌قده‌دا دێته‌جێ؛ مه‌سه‌لا، ئیجاب و قه‌بوولی ئه‌وی و پێویسته‌کابرای مال‌ پێ به‌خشاو نیوه‌ی مال‌ه‌که‌ وه‌رگری به‌ئیزنی مودده‌عه‌یه‌که‌، ئه‌وجا ئه‌بێ به‌مالی و له‌پێش وه‌رگرتنی ئه‌و نیوه‌یه‌، کابرای مودده‌عی ئه‌توانی په‌شیمان بێته‌وه‌؛ جا مادام بریارمان‌دا ئه‌بێ ئه‌م سولحه‌ له‌پاش ده‌عوا بێته‌جێ، ئه‌گه‌ر هات و یه‌کیك راسته‌وخۆ وتی به‌که‌سیك: سولحم له‌گه‌ل بکه‌ له‌جیاتی ئه‌و خانووه‌ له‌سه‌ر دوو‌کانه‌که‌م، ئه‌ویش عه‌قدی سولحی له‌گه‌ل کرد، ئه‌وه‌ به‌تاله‌، چونکه‌ له‌پێشا ده‌عوایان له‌به‌ینا رانه‌بوردووه‌. ئه‌گه‌ر که‌سیك قه‌رزیکێ له‌سه‌ر یه‌کیك هه‌بوو - غه‌یری مالی سه‌له‌م تیاکراو - و یستی سولح بکا له‌جیاتی ئه‌و قه‌رزه‌ به‌عه‌ینیک، وه‌ک خانوویه‌ک یا گه‌نمیک یا پاره‌یه‌ک و سیغه‌ی سولحیان له‌سه‌ر جاری کرد، ئه‌وه‌ دروسته‌؛ جا ئه‌گه‌ر هه‌ردوو مال‌ه‌که‌ هاوعیلله‌ت بوون له‌سووددا؛ مه‌سه‌لا، هه‌ردووکیان خوارده‌مهنی بوون یا پاره‌ بوون، ئه‌وه‌ پێویسته‌کابرای مودده‌عی له‌هه‌مان مه‌جلیسی سولحدا حقی خۆی وه‌رگری و ئه‌گه‌ر سولحه‌که‌ له‌سه‌ر عه‌ینیک نه‌کرا، یه‌عنی له‌سه‌ر شتیک نه‌کرا که‌ له‌پێش چاوا بێ، به‌لکوو له‌سه‌ر قه‌رز بوو، یه‌عنی له‌سه‌ر شتیکێ مه‌وسوفی وا بوو که‌ له‌ئه‌ستۆدا بوو؛ مه‌سه‌لا، بلیت: له‌جیاتی ئه‌و ده‌ دیناره‌که‌ له‌سه‌رته‌، دوو ته‌نه‌که‌ رۆنم به‌دری و سیغه‌ له‌سه‌ر ئه‌مه‌ جاری بوو، ئه‌وه‌ پێویسته‌ ئه‌و قه‌رزه‌ له‌هه‌مان مه‌جلیسدا بێته‌پێش چاو، با نه‌بێ به‌فرۆشتنی قه‌رز به‌قه‌رزی رووت؛ به‌لام بۆ وه‌رگرتنی عه‌ینه‌که‌ له‌پاش ئه‌وه‌که‌ هاته‌پێش چاو، دوو قسه‌ هه‌یه‌؛ راسترینیان، ئه‌وه‌یه‌ شه‌رت نییه‌ هه‌ر له‌مه‌جلیسه‌دا وه‌ری‌بگری، مادام چاوی پێ که‌وتوووه‌، با وه‌رگرتنه‌که‌شی له‌کاتیکی‌ ترا بێ.

ئه‌گه‌ر که‌سی سولحی کرد له‌جیاتی قه‌رزیک که‌ له‌سه‌ر شه‌خسیك بوو به‌نیوه‌ی ئه‌و قه‌رزه‌ و سیغه‌ له‌سه‌ر ئه‌م ئه‌ساسه‌ له‌به‌ینانا جاری بوو، ئه‌وه‌ ئه‌م سولحه‌ ئه‌بێ به‌وه‌که‌

«مُدَّعی مُدَّعی علیه» یه که ی له نیوه ی قهرزه که نازاد کردبئی و نهم عه قده به له فزی سولح و نازادکردن و لابردن و به خشین دیته جی؛ به لئی، نه گهر سولحی کرد له جیاتی قهرزی وه عده دار به حازر، یا به پینچه وانه وه، نه وه به تاله؛ به لام نه گهر له سووره تی ته عجیل و زوو ته سلیم کردنی قهرزی خاوه ن وه عده دا، کابرا پاره که ی ته سلیم کردو نه یزانی نهم سولحه به تاله، نه وه نه وه ته سلیم کردنه دروسته و ناتوانی پاره که بسینیتته وه له خاوه ن قهرزه که وه نه گهر سولحی کرد له جیاتی ده دیناری حازر له سهر پینج دیناری وه عده دار، نه وه کابرای قهرزار له پینج دینار نازاد نه بئی و پینج دیناره که ی تری به حازری له سهر نه مینیتته وه وه نه گهر سولحی کرد له جیاتی پینج دیناری حازر به ده دیناری وه عده دار، نه وه به تاله.

به شی دووه م که سولحه له سهر پئی لی نه نانی نه و حقه ی ئیددیعیای نه کری، نه وه سولحیکی به تاله، خواه له سهر نه فسی نه و عینه بئی یا له سهر به شیکسی یا له سهر غه یری نه و عینه وه نه گهر کابرا بلیت: سولحم له گهل بکه له جیاتی نه و عینه ی که ئیددیعیای نه که ی، نه وه نابئی به پئی لینان.

به لام نه و سولحه ی که له به ینی مودده عی و کابرایه کی بیگانه دا بیته جی، نه وه نه گهر نه و بیگانه یه وتی: کابرای «مُدَّعی علیه» کردوومی به وه کیلی خوئی له سولحدا و دان به حقه که ی تودا نه نی، نه وه دروسته وه نه گهر نه و شه خسه سولحه که ی له سهر خوئی کرد، یه عنی عینه داواکراوه که بو نهم بئی، نه وه له کاتی پئی لینانی «مُدَّعی علیه» دا به حقه که، دروسته و له راستیدا، نه بئی به وه که کابرای بیگانه نه و عینه ی کربیبی له خاوه نه که ی به و قیمة ته ی که پئی نه دا وه نه گهر «مُدَّعی علیه» ئینکاری حقه که ی نه کرد و نهم بیگانه یه نه یوت: نه و که سه له م ئینکار کردنه یا به ناحق نه روا، نه وه وه ک کربینی مالی زه وت کراوه له خاوه نه که ی، یه عنی نه گهر نه و بیگانه یه نه یوانی نه و عینه له «مُدَّعی علیه» بسینیتته وه به زور، نه وه نهم سولحه دروسته، نه گینا دروست نیبه وه نه گهر نه لیت: نه و «مُدَّعی علیه» یه له ئینکاره که یا به ناحق نه جوولیتته وه، نه وه نهم سولحه به تاله.

بىز ئىكەن! لەم زەمانەدا ھەندى لە زانايانى شەرىع، سولخ ئەكەن لە نيوانى دوو كەسا كە ناكۆكيان ھەيە لەسەر مالىك و «مُدعى عليه» دان نانى بە حەقى «مُدعى» يە كەدا لەو مالدە، ئەو زانايانە، ئەكە و نە بە يىنى ئەم دوو كەسە وە و كارىك ئەكەن كە «مُدعى» دەس لە ھەندى لە ئىدىيەكەي خوى ھەلبىگرى و «مُدعى عليه» يش بۆ برانە وەي ناكۆكيە كە، ئەندازە يەك پارە بەدا بە «مُدعى» يە كە؛ ئەمە، لەم سولخە نىيە كە باسما ن كەرد و ئەمە يش بە يى شەرىع دروستە، بەو شەرتە «مُدعى» ھەندى لە حەقە كەي خوى نەزر بكا لە «مُدعى عليه» و «مُدعى عليه» يش ئەو مالى ئەيدا بە «مُدعى» بە نەزرى شەرىع، لىي نەزر بكا؛ ئەم جۆرە ئىشە، بۆ ئاشت كەردنە وەي موسولمانان، شىتىكى چاكە.

باسى كۆبۈنە وە لەسەر حوقوقى تىكەل

ھەر رىگە يەك كە دەرىجى و كرابى بە رىگەي ھاتوچۆ بە پىكھاتنى ئەو كەسانە كە ئەو شۆينانە يان ئاوەدان كەردو و تەو ئەو ھەل جار، يا ھەر بە ھۆي ئەو وە كە ئەو كەسانەي ھاتوچۆ ئەكەن بە ولاتىكا، رىگە يە كيان بۆ خويان بىر يار دابى، ئەو رىگە يە تىكەلە لە نيوان ئەو رىبوارانەدا و دروست نىيە ھىچ كەسىك تەسەرۈف بكا لەو رىگە يەدا يا لە ئەم لاو ئەولاي ئەو رىگە يەدا بە جۆرى كە زيان بگە يە نىت بە وانەي ھاتوچۆ ئەكەن بە و يادا وە ئەگەر كەسىك دىوارى مالى لە قەراغى ئەو جادە يەدا بوو، دروست نىيە جەناھىك لەو دىوارە وە دەرىكە بۆ ھەوای ئەو رىگە يە بە جۆرى كە زەرە بەدا لە رىبواران، بەلكو پىويستە ئەو نەندە بەزى دروست بكا ئەوانەي كە ھاتوچۆ ئەكەن بە ژىريا، تووشى زەحمەت نەبن وە ئەگەر جادە كە رىگوزەرى سوارە و كاروانى بوو، پىويستە كە ولاخى زۆر بەرز بە بارو بارگەي بەرزە وە، بە بى زيان بە ئاسانى بە ژىريا گوزەر بكا.

دروست نىيە نە بۆ كار بە دەستى موسولمانان و نە بۆ ھىچ كەسى تر، رىك بەكە وئى لە گەل كەسىك بە رامبەر بە پارە يەك بۆ ئەو كە شانشىنىك لە دىوارى قەراغ شەقامە وە دەرىكە، چونكە ئەگەر دەركەردنى ئەو شانشىنە زىانى ئەگە ياند بە موسولمانان، ئەو بە

ھەموو جۆرىك حەرامە ۋە ئەگەر زىيانى نە ئەگە ياند، ئەو ۋە پارە لەسەر ۋە رگر تى حەرامە. ھەروەھا، حەرامە كەسنىك لە چەقى رىگايە كدا سە كۆيەك دروست بكا يا دارىك بىئىزى يا داىچە قىنى. ھەروەھا حەرامە دەر كردنى شانشىن بەسەر شوىنىكا كە ۋە قف كرابى لەسەر جىيە تىكى گشتى، ۋەك مزگەوت ۋ قوتابخانە ۋ تەكيە ۋ مىوانخانە ۋ نەخۇشخانەى گشتى؛ ھەروەھا، لە حەوشەى ئەم شوىنانە شدا حەرامە، لەبەر ئەو ۋە دروست نىيە لادان لە ۋ پەپرە ۋە كە بۆ ئەمانە دانراۋە، مەگەر خاۋەن حەقە كان رىگە بدەن، ديارە لەم جۆرە شوىنانە شدا، خاۋەن حەق لە ژمارە نايەن ۋ ئەو ۋە كەلكى نىيە كە سەرپەرشتى كەرى ئەو شوىنە ۋە قف كراۋە رىگە بدات؛ ھەروەھا، كەلكى نىيە ئەگەر چىنى ئىستاي ۋە قف لەسەر كراۋە كان رىگە بدەن، چونكە ۋە قفە كە تەنھا لەسەر ئەوان نە كراۋە؛ بەلام لە شوىنىكا كە ۋە قف كرابى لەسەر نە تەۋەى كەسنىك بە تەرتىب ۋ بەرودوا، ئەو ۋە بۆ چىنى يە كەمىان دروستە رىگەى دەر كردنى ئەو شانشىنە بدا ۋ پاش برانەۋەى ئەو چىنە ۋ داھاتنى چىنى نوى، ئەوان ئەتوانن ئەو كابرا ناچار بكنە كە شانشىنە كەى فرى بدا.

ھەروەھا، دروست نىيە بەردانەۋەى ئاۋ بۆ سەر شەقام، يا خەوش ۋ خال تى كردنى، چونكە خاۋەن حەق لەم شەقامە دا زۆرن ۋ لە ژمارە نايەن ۋ ئاگادارى كردنى قازانجى گشتىش شتىكى پىۋىستە. دروست نىيە شانشىنىك دەر بىكرى بەسەر گۆرستانىكى گشتى دا ۋ دروست نىيە خانوۋى تيا بىكرىتەۋە، خواھ بزانىرئ ئەو شوىنە ۋە قف كراۋە بۆ گۆرستان يا ھەر بە عادەت لە وىادا مردوۋ بىئىزى ۋ ھەر رىگەيەك كە دەر نەچى، ۋەك كۆلانىك كە سەرىكى لەسەر شەقام بى ۋ ئەۋسەرە كەى گىرابى ۋ چەند دەرگايەك لەسەر ئەو شەقامە بى، ئەو بە تاييە تى بۆ خاۋەنى ئەو دەرگايانە ۋە پەيوەندى كەسنىكى تى پىۋە نىيە، ھەرچەند دىۋارىشيان پالى دابى بە كۆلانىۋە؛ كەۋاتە، بۆ غەبرى ئەۋانەى كە دەرگايان لەسەر ئەو كۆلانىيە، دروست نىيە [ۋ] ھەروەھا، تەنھا بۆ ھەندىك لەخۇيان، دروست نىيە تەسەرۋەف بە ھىچ جۆرىك لەو كۆلانىدا بكنە، مەگەر تىكرى خەلكى كۆلانى كە، رازى بن؛ حەقى ھەركام لە دانىشتوانى ناۋ ئەو كۆلانى، لە سنورى سەرەتاي

شەقامە كەۋەيە تا بەردەرگا كەي خۆي و لەو بەرە و ژور، ھېچ ھەقىكى نىيە؛ دروست نىيە بۇ كەسىكى بىگانە لە و كۆلانە دەرگا يەكى بخاتە سەر بە بىرە زامەندى تىكپراي دانىشتوانى ناو كۆلانە كە وە ئەگەر كەسىك بە ئىجازەي ئەوان دەرگاي خستە سەر ئە و كۆلانە، ئەوان ئەتوانن پاشان پەشىمان بىنەو، بەلام دروستە كەسىكى بىگانە قاپى بخاتە سەر ئە و كۆلانە و بە بزمار توندى بكا بۇ ئەو ەي نە كرىتە و ە و ھاتو چۆي پىانە كرى، يا دە لاقە يەكى بخاتە سەر بۇ رووناكى، ھەرچەند لەوانەش بى لە و دە لاقە يە وە سەيرى ھەوشەي يەكى لە و مالانە بكرى كە لەسەر كۆلانە كەن، چونكە كاپرا بەم كرده وە يە تەسەرپوفى لە مالى خۆيدا كرددو، بەلام ئەگەر پاش كرددنە وەي دە لاقە كە، سەيرى ھەوشى مالىكىيان لىوہ كردد، ئەھلى ئە و مالى ئەتوانن خەبەر بە حاكمى شەرع بدەن و رىگەي لى بگرن وە ئەگەر حاكمى شەرع نەبو، ئەتوانن خويان مەنعى بكەن.

ئەگەر يەكىك لە ئەھلى ئە و كۆلانە، واتە ئەوانەي دەرگايان لەسەر ئە و كۆلانە يە، ويستى دەرگاي مالى كەي ھەل بگري و دەرگا يەكى تر بكاتە وە، ئەگەر ئە و دەرگا تازە يە دوورتىر بى لەسەرەتاي شەقامە كە وە، ئەو ە دروست نىيە وە ئەگەر نزيكتر بى، دروستە، ھەرچەند بى بەھۆي زۆربوونى قەرەبالغ لاي دەرگاي دراوسىكە يە وە، وەك «ابن حَجْر» فەرموويەتى؛ بەلام گەلىك لە زانايانى شەرع، فەرموويانە: لەم سوورەتە دا كە كرددنە وەي ئەم دەرگا يە قەرەبالغ زۆر بكا لاي دەرگاي دراوسىي كاپرا وە، بە بىر يىگادانى ئە و دروست نىيە.

دروستە بۇ كەسىك كە دەرگاي خانوۋە كەي لە و پەرى كۆلانە وە بى، ئە و دەرگا يە بىنئىتە پىشە وە بۇ نزيكى سەر كۆلانە كە و ئە و پەرى كۆلانە كە بكا بە دالان بۇخۆي، بە و شەرتە كە تەنھا خۆي لە و پەرى وە بى وە ئەگەر لە و پەرى ئە و كۆلانە وە دوو دەرگا بەرانبەرى يەك ھەبو، دروست نىيە يە كىكىيان دەرگا كەي خۆي بگويزىتە وە بۇ ئە و پەرى ئە و كۆلانە، چونكە ئە و پەرى ئە و كۆلانە ھاوبەشىيە لەنىوانى ھەردووكيانا و ئەگەر يە كىكىيان پرا و بە و لاو و ماو يەكى بەسەر پرا، لەوانە يە گومان بىرى ھەرچى لە و كۆلانە ماو تە و تىكە ئە لە بەينى ئە و شەخسە و كاپراي بەرانبەريا، لە كاتىكا كە ئە و بەشى خۆي

بردوۋە ئەۋەي ماۋەتەۋە ھى كابرەي بەرانبەرىيەتى يا زۆرتى ھى ئەۋە كەمىكى ھى ئەمخۇيەتى ۋە ئەگەر كەسىك لەۋانە كە خانوۋيان لە ئاخىرى كۆلانە كەۋەيە، دەرگاي خانوۋە كەي ئەۋەندە گەۋرە بوۋگە يىشتىۋە ئەۋەپەرى كۆلانە كە، ئەۋە ھەرچى لەۋبەرەۋە ماۋە، ئەبى بە بەشى خاۋەنى دەرگاي بەرانبەر.

ئەگەر كەسىك دوو خانوۋى ھەبى كە دەرگاي ھەر كاميان لەسەر كۆلانىكى جىاۋاز بى ۋ خانوۋە كان پىشتيان دابى بەيە كەۋە، ئەۋە ئەتۋانى لەبەينى ئەۋ دوو خانوۋە دا دەرگايەك بىكاتەۋە بۆ ئەۋەي لەم خانوۋە كەۋە ھاتۇچۇ بىرى بۆ ئەۋ خانوۋە كە.

بزانن! لەھەر شۇيىنكا ئەۋ خەلكە بتۋانن نەھىلن كەسىك دەرگايە كى تازە بىكاتەۋە، ئەتۋانن لە گەل ئەۋ كەسە دا رىك كەۋن كە داۋاي دەرگاي تازە ئەكات لەسەر ئەندازە يەك پارە، خواھ بە سوۋرەتى فرۇشتن بى يا بە سوۋرەتى بە كرى دان، بەۋ شەرەتە ئەۋ كۆلانە مەۋقۇفە يە كى گىشتى تيا نەبى، ۋەك مزگەۋت، ئەگىنا بە شىۋەي فرۇشتن دروست نىيە، بەلام بە شىۋەي بە كرى دان دروستە، بەۋ شەرەتە قازانجى مالمە ۋە قف كراۋە كەي تىابى. ھەرۋەھا، دروستە سولخ لە گەل ئەھلى ئەۋ كۆلانە دا بىرى بۆ دەر كىردنى ئاۋى پلوۋسك ۋ دا كىردنى بە فر لەۋ كۆلانە دا ۋ دروستە بۆ كەسىك كە دىۋارى لەسەر كۆلانىك بى، دەلا قەيەك بىكاتەۋە بۆ ھەۋا ۋەرگرتن ۋ روۋناك كىردنەۋەي ناۋمالمە كەي، ھەرچەند خەلكە كەي تر رازى نەبن، چۈنكە تەسەۋرۋى لە مالى خۇيدا كىردوۋە.

ھەر دىۋارىك لەبەينى دوو خانوۋدا بى، يا بە تايبەتى مولكى يە كىك لەۋ دوو خاۋەن خانوۋە يە، يا تىكە لاۋە لەنىۋانىنا؛ ئەگەر مولكى يە كىكىيان بو، ئەۋە بۆ ئەۋيان دروست نىيە تەسەۋرۋى بىكا لەۋ دىۋارە دا بە جۆرىك كە زىان بگەيەننى بە خاۋەنە كەي؛ كەۋاتە، دروست نىيە دارى بىخاتە سەر يا بىناي لەسەر بىكاتەۋە بە بى ئەۋەي خاۋەنە كەي رىگاي بدا ۋ ئەۋ خاۋەن خانوۋە ناچار ناكىرى بۆ ئەۋەي رىگاي ئەم بدا تەسەۋرۋى بىكا لە خانوۋە كەيدا ۋە ئەگەر رىگاي دا دار بىخاتە سەرى بە خۇپرايى، ئەۋە ۋەك شىتىكى بە خواستە مەنى (عارىة) دابىتى، ۋايە ۋ ھەر كاتىك ئارەزۋى بى، ئەتۋانى پەشىمان بىتەۋە، چ لە پىش دانانى دارە كەۋچ لە پاش دانانى؛ بەلام لەم كاتە دا ئەبى يا رىگاي

ھېشتەنە ھەي دارە دائىرا ھە بەدا بە كرى، يا ئەو بىنايە لايەھى و زەرەرى خاۋەن دار و بىناكە بېژىتە ھە ھەي ھە ئەگەر بە رابەر بە پارە يەك رىگاي دا، ئەو ھە ئەگەر سەرى دىوارە كەي پى بەدا بە كرى، ئەو ھە قەدى ئىجارە يە ھە ئەگەر بلىت: سەرى ئەو دىوارە پى فروشتى بۇ ئەو ھە كە بىناي لەسەر بەكە يە ھە بە دە دىنار مە سە لا، ئەو ھە ئەم ھە قەدە تىكە لە لە فروشتىن و بە كرى دان؛ فروشتە، چونكە ھە قەدىكى دەوام دارە و رادەي بۇ دانە نراۋە و بە كرى دانە، چونكە لە ئەنجاما دىتە ھە سەر قازانجى دىوارە كە و ھەر چەند بە كرى دان بۇ ھەمىشە نابى، بە لام ئەم جۆرە بە كرى دانە لە بەر ناچارى دروستە بۇ ھەمىشە، ھەك بە كرى دانى زەوى بە كە سىك بۇ ھاتو چۆ و رەوان بوونى ئاۋو دا كرىنى بە فرو مۆل دان و پە چەي ران و خەوش و خال رشتى و شتى تىرى لەم چە شەنە؛ جا ئەگەر كابرا خانوۋى لەسەر ئەو دىوارە كە دە ھە، ئەو ھە خاۋەن دىوارە كە ناتوانى خانوۋە كە پرووخىنى ھە ئەگەر ئەو دىوارە رووخا و خاۋەنە كەي تازەي كە دە ھە، دووبارە ئەم كابرا ئەتوانى خانوۋە كەي خۆي لەسەر بەكاتە ھە.

ھەركاتىك خاۋەنى دىوار رىگاي دا بىنا لەسەر ئەو دىوارە بە كرىتە ھە، چ بە خورايى و چ بە پارە، ئەبى ئەندازەي ئەو خانوۋە لە بەرزى و پانى و درىژىدا دىيارى بە كرى، ھەروھە بە يانى ئەو ھەيش بە كرى كە دىوارى ئەو خانوۋەي بە سەرى ھە ئە كرى، دىوارىكى پىر كراۋە بى يا دىوارىكى بۆش بى و ئەندازەي بەرزىشى باس بە كرى و بە يانى سەرمىچە كەشى بە كرى، ئاخۆ گومەز يا بە دارو رايە لە، چونكە دىوار ھىزىكى مە حدودى ھەي ھە ئەگەر ئەو خانوۋەي بە سەرى ھە ئە كرىتە ھە بە نىسبە تى ھىزە كەي ئەو نەبى، ئەرووخى؛ بە لام ئەگەر كە سىك رىگاي كە سىكى دا خانوۋە لە زەوى ئەو دا بەكاتە ھە، ئەو ھە بە يانى ئەندازەي درىژى و پانى خانوۋە كە ئە كرىت، چونكە زەوى ھەموو جۆرە بىنايەك ھەلئە گرى ھە ئەگەر دىوارىك تىكەل بوو لە بە ينى چەند ھاۋبە شىكدا، دروست نىبە ھىچ كام لە وانە دار بە خاتە سەر ئەو دىوارە تا باقى ھاۋبە شە كان رىگەي نە دەن؛ ھەروھە، ھەقى نىبە مېخى پىا دا كوتى يا دە لاقەي تىا بەكاتە ھە، بە لام دروستە پالى پىۋە بەدا يا پالى شتىكى پىۋە بەدا كە زىان نە گە يە نى بە

دیواره که؛ ئەم جۆره کردەوانه، له دیواری خه لکیشا دروسته. ئەگەر کۆمه لێک هاوبه ش بن له دیوار لێک یا له خانوو یه کدا و ئەو دیواره یا ئەو خانوو ه رووخا، که سیان بۆی نییه زۆر له وانی تر بکا که بیکه نه وه؛ به لام هاوبه شی خانووی وه قف یا سه ره رشتی که ری مندال، زۆریان لێ ئە کر ئی بۆ کرد نه وه ی، له بهر مه سلله حه تی ئەو که سانه که خانوو ه که یان له سه ره وه قف کراوه یا له بهر قازانجی مناله که وه ئەگەر یه کێک لهو هاوبه شان ه وستی خانوو ه موشته ره که رووخا وه که بکاته وه، ئەوه ئەگەر هاوبه شه که ی ریکه وت له گه لیا به یه که وه بیکه نه وه، ئەوه باشه و له م کاته دا، کابرا ناتوانی به تهنها خۆی و به ئە سبابی خۆی دروستی بکاته وه وه ئەگەر به تهنها به ئە سبابی خۆی کرد یه وه، ئەوه هاوبه شه که ی ئە توانی ئەو خانوو ه بر وخینی و ئە یشتوانی وازی لێ بهینی و مه سه ره فی به شه که ی خۆی بداته وه به و که سه که بینا که ی کرد وه ته وه و خانوو ه که وه ک ئەو سا ئە بیته وه به هاوبه شی له به ینی هه ردوکیانا وه ئەگەر کابرای هاوبه ش که لله ره قی کرد و نه له گه ل هاوبه شه که یدا خانوو ه که ی کرده وه نه رینگای دا ئەم بیکاته وه، له م سووره ته دا ئەو هاوبه شه که ئە توانی به ئە سبابی خۆی خانوو ه که بکاته وه وه هرچی دروست کرد به تهنها، ئە بی به مولکی خۆی و هه رکاتی که ئاره زووی بوو، ئە توانی بیرو وخینی، له م کاته دا، ئەگەر هاوبه شه که ی وتی: مه پر ووخینه من به شه مه سه ره فی خۆم ئە ده م، ئەوه ئە توانی به گوینی نه کاو بیرو وخینی، چونکه به ئە سبابی خۆی کرد و یه تیه وه وه ئەگەر خانوو ه که مایه وه، ئەوه ئەو هاوبه شه له کر ئی زه وییه که یا بنچینه ی به شه دیواره که ی خۆی به ولا وه، هیچی ناکه وی.

ئەگەر خانوو یه کی سه رخان و ژیرخان هه بوو، سه رخانه که ی هی یه کێک و ژیرخانه که ی هی یه کێکی تر بوو و ئەو خانوو ه رووخا و خواوه نی ژیرخانه که ژیرخانه که ی کرده وه، خواوه نی سه رخانه که ش ئە توانی سه رخانه که ی بکاته وه، وه ک ئەو سا وه ئەگەر خواوه نی ژیرخانه که ژیرخانه که ی نه کرده وه، خواوه نی سه رخانه که ناتوانی زۆری لێ بکا پی بکاته وه؛ به لێ، له م کاته دا خواوه نی سه رخانه که ئە توانی ژیرخانه که به ئە سبابی خۆی بکاته وه هه تا بگات به حه قی خۆی له سه رخانه که و

له پاش كردنه وهش، نه تواني ئه و ژيرخانه بپروخيئي و چاوپوشي له حه قى خوئى له سهرخانه كه وه نه گهر خاوهنى ژيرخانه كه وتي: مه پرخينه و هه رچى مه سه ر هفت كردوه نه تده مه وه، نه تواني گوئي نه داتي و له م سووره تده، نه گهر كابر ژيرخانه كه نه پرخيني كابر اى خاوهنى پيشووى، ناتواني بپروخيئي و نايشتواني بيكا به مولكى خوئى به قيمهت، چونكه وه ختى خوئى كه مته ر خه مى كردوه له كردنه وه يا و حه قى هيچى نيه ته نها حه قى كرئى زه وى ژيرخانه كه نه بي؛ به لام نه گهر خاوهن سه رخانه كه به بي پرسى خاوهن ژيرخانه كه، له خوئيه وه نه و ژيرخانه ي كردوه، نه وه خاوهنى ژيرخانه كه نه تواني بپروخيئي مادام سه رخانه كه ي له سه ر نه كرابي ته وه وه نه گهر سه رخانه كه ي له سه ر كرابه وه، ئيتر ناتواني بپروخيئي؛ به لي، حه قى هه يه نه و ژيرخانه وه رگرئى بوخوئى به قيمهت و نه يشتواني وازى لي يئنى بوئى و كرئى نه رزه كه وه ر بگرئى؛ نه گهر به كيك له دوو هاوبه ش نه يو يست به دارو به ردى تيكه لي هه ردووكيان نه و ديواره يا نه و خانووه روخواه بكاته وه، نه وه نه و هاوبه شه كه ي تر نه تواني نه هيليت وه نه گهر هه ردووكيان به دارو به ردى تيكه ليان كرديانه وه، نه وه وهك نه وسا به هاوبه شى نه مينينه وه له به ينيانا و دروسته به كيك له هاوبه شه كان ريگاي نه ويان بده به كه ره سته ي تيكه لاوى هه ردووكيان خانووه كه بكاته وه وه به رامبه ر به م ره نجه، به شى هاوبه شيه كه ي زياد بكا؛ مه سه لا، له پيشا به نيوه يى بووبئى و ئيستا بيئى به سئى به شى. نه گهر دووكه س هه رايان بوو له سه ر ديوار يك كه له به ينيانا بيئى و هه ركاميان نه يوت ته نها هى خوئيه تي، نه وه نه گهر هه ر به كيكيان شاهيدى هه بوو، نه وه بوئى وه يان نه بيئى وه نه گهر هه يچيان شاهيدى نه بوو، ياخود هه ردوولايان شاهيدى هه بوو و ته عاروزيان كرد، له م كاته دا، ته ماشا نه كه ين، نه گهر نه و ديواره نووسابوو به بيناي به كيكيانه وه به جوئى كه بزاني نه و ديواره له گه ل نه و بينايه دا كراوه ته وه له به ر نه وه كه له سووچه كانيا خشت و به ردى ديواره كه له گه ل خشت و به ردى بينا كه دا چووبن به يه كدا، ياخود گو مه زيك له سه ر ديوارو بينا كه دروست كرابوو، نه وه نه و كه سه به خاوهن ده ست نه ناسرى له به ر نه و نيشانه كه نيشانه ي خاوهن مولكيه تيه تي؛ كه و ابوو، سوئند نه درئى له سه ر ئيدديعا كه ي

و حوکم ئەدری که دیواره که هی ئەوه وه ئەگەر هەردووکیان سویندیان خوارد یاخود نکوولیان کرد، ئەوه ئەو دیواره قەرار ئەدری بۆ هەردووکیان بە هاوبەشی.

بزانن! ئەگەر لەم مەسئەلەیەدا، یەکیک لەو دوو کەسە دارێکی بەسەر دیواره کەوه بوو، ئەوه نابێ بە نیشانە ی ئەوه کە خاوەن دەستە، چونکە ئەم جۆرە نیشانانە بێ هیزن، بەلام ئەو دارەیش لەسەر دیواره کە لانا بری، هەرچەند لە ئەنجاما بێ بە مائی ئەویان و حەقی کرێشی نییە بۆی، چونکە وادیارە وەختی خۆی ئەو دارە بە سوورەتێکی شرعی دانرابی، وەک بە کرێ دانی هەمیشە یی یا نەزر کردن یا حەلال کردن یا شتیکی تر.

ئەگەر دوو کەس هەرایان بوو لەسەر سەقفیک کە لە نیوانی سەرخان و ژێرخانیکا بێ، ئەوه ئەگەر قابیل بێ ئەو سەقفە لە پاش بینای سەرخانە کە کرابی بە و جۆرە کە دار خرابیته ناو دوو دیواری بەرانبەر لە خانووێکا کە وەختی خۆی تەنها خانووێکە بووبی و کرابی بە دوو خانووی سەرخان و ژێرخان بەهۆی ئەو سەقفەوه کە لەناوا دروست کراوه، ئەوه لەم کاتەدا ئەو سەقفە هاوبەشییە لەبەینی هەردوولایانا وه ئەگەر سەقفە کە لە گەل ژێرخانە کەدا دروست کرابی، ئەوه ئەو سەقفە بە پیتی شرع و الە ژێر دەستی خاوەن ژێرخانە کەدا؛ کەواتە، ئەبێ ئەو سویند بدری و حوکمی بۆ ئەدری. دروستە ئینسان لە گەل کە سیکارێک بکەوی بەرانبەر بە ئەندازە یەک پاره بۆ دەرکردنی ئاوی بە فرو باران لەسەربانی ئەو کەسەوه، بەو شەرته ریگە یەکی تر نەبێ؛ هەر وه ها، بۆ رهوانە کردنی ئاوی جۆگە یەک لە ئەرزو مولکی غەیره وه بۆ مولکی خۆی و ئەم سولحە دروستە بە لەفزی بەیع و سولح و ئیجارە و لە سوورەتی ئیجارەدا، چاوپۆشی ئەکرێ لەوهی کە ئەزانین ئەندازە ی ئەو ئاوهی کە بە جۆگە کەدا دیت چەندە، هەر وه ها لەوهیش کە بە ئەبەدی بێ، هەرچەند ئیجارە ئەبێ ماوه یەکی تایبەتی هەبێ؛ بەلێ، ئەوه نەهە یە پتویستە بە یانی شوینی جۆگە و درێژی و پانی و قوولی بکری و ئەگەر ئیجارە کە بۆ ماوه یەکی تایبەتی بوو، پتویستە ئاوی ماوه ی ئەو وەختە بیری کە ئاوه کە ی پێدا دی و ئەگەر بە لەفزی بەیع بوو، تەماشای ئەکەین، ئەگەر کابرا وتی: وا حەقی ئاوبردەم

پئی فرۆشتی، کړپار نابیی به خواوہنی ئه رزی جوگه که و تہنہا حہقی ئاوبردنی ھہ یہ وہ ئه گہر بلئی: واشوینی رەوان بوونی ئاوه که م پئی فرۆشتی، ئه وه کړپار ئه بیی به خواوہنی ئه رزی جوگه که و لەم کاتہدا، پیویستہ باسی قوولی و پانی و دریزی جوگه که بکری و ئه گہر ویستی له گہلی ریک که وی له سہر ئاودانی باخی خوئی به ئاوی ئه و، لەم کاتہدا پیویستہ به شیک له جوگه که ی لی بکری، جا ئاوه که یش به هوئی ئه وه وه ئه بیی به مولکی و ئه گہر ئاوه که به تہنہا بکری، بی سووہ، له بہر ئه وه که ئه و ئه ندازہ یہ ی که حازرہ و ھہ یہ له و جوگه یہ دا، ئه فرۆشری؛ ئیتر نابیی به خواوہنی باقی ئاوه کہ.

ئہ گہر لقی داری دراوسی یا ریشہی دارہ کہ ی ہات بو سہر زہوی باخی ئہ م، بہ جوریک کہ زہرہ ری لی بدا، ئہ وه بوئی دروستہ ناچاری بکا لە سہر لادان یا برینی ئہ و لقہ دارہ یا ئہ و ریشہ یہ؛ ئہ گہر ئہ و کہ سہ گوئی نہ دایہ، ئہ توانی شکات بہریتہ لای قازی و ئہ گہر قازی نہ بوو، ئہ وه بوخوئی دروستہ ئہ و لقہ دارہ یا ئہ و ریشہ یہ بپری بو ئہ وه ی زیانی لی نہ کہ وی.

باسی حہوالہ

حہوالہ، بریتیہ له عہ قدیک کہ بیی بہ هوئی لادانی حہ قیک له ئہ ستوی کہ سیکا بو ئہ ستوی کہ سیکی تر؛ حہوالہ، پیویستی بہ حہوت شت ھہ یہ: حہوالہ کہر، حہوالہ کراو، حہوالہ بو سہر کراو، قہ رزی حہوالہ کہر لە سہر ئہ و کہ سہ ی حہوالہ کہ ی کراوہ تہ سہر، قہ رزی حہوالہ کراو لە سہر حہوالہ کہرہ کہ، سیغہ ی ئیجاب و قہ بوول، مہ سہ لا، حہوالہ کہرہ کہ، بلئی بہ حہوالہ کراوہ کہ: وا حہوالہ م کردی بو سہر فلان کہ س بو وەرگرتنی ئہ و حہ قہ ی کہ ھہ تہ بہ سہر منہ وه له و کہ سہ و ئہ ویش، بلئی: وا قہ بوولم کرد. بو دامہ زرانی حہوالہ، پیویستہ کابرای حہوالہ کہر و حہوالہ کراو رازی بن؛ ئیتر رہ زامہ ندیی حہوالہ بو سہر کراوہ کہ پیویست نیہ؛ ھہ رۋہا، پیویستہ ھہ ردو و قہ رزہ کہ، یہ عنی قہ رزی کابرای حہوالہ کراو لە سہر حہوالہ کہرہ کہ و قہ رزی کابرای حہوالہ کہر لە سہر کابرا حہوالہ بو سہر کراوہ کہ، سابت بن؛ کہ واتہ، دروست نیہ حہوالہ بو سہر کہ سی کہ قہ رزی لە سہر نہ بی و دروستہ حہوالہ کردنی قہ رزیک کہ ئیستہ لازم بی یا

له مه وپاش لازم بیی، وهك حه قی مائی كړاو له ماوهی حه قی په شیمان بوونه ودها؛ ههروه ها، دروسته حه واله له سه ر قه رزیک كه له مه وولا لازم بیی، خواه وینه دار (میل ی بی)، وهك نه وهی به کی شان و پیوانه و پیوان نه اندازهی دهرته كه وی، وهك گهنم و رۆن و پاره ی نهخت، یا ته ماشای نرخی بكری «متقوم» بی، وهك حه یوانات؛ كه واته، حه واله كردنی قیمه تی مائی فرؤشراو له ماوهی په شیمان بوونه ودها دروسته؛ ههروه ها، حه واله كردن بؤسه ر قیمه تی نه و ماله فرؤشراوهش دروسته له و ماوه یدها و له م سووره تدها، نه گه ر مالم كړه كه موعامه له كه ی برده سه رو په شیمان نه بووه وه، نه وه حه واله بؤسه ر كراوه كه، پاره كه نه داو حه واله كه به دروست دهرته چی وه نه گه ر په شیمان بووه وه، حه واله كه به تال نه بیته وه.

شهرته حه واله كه رو حه واله كراو نه اندازهی نه و حه قه بزانتن كه حه واله نه كری له گه ل نه اندازهی نه و حه قه دا كه حه واله ی كراوه ته سه ر؛ ههروه ها، نه بی سیفه تی نه و حه قانه یش بزانتن، ناخو حازرن یا وه عده دارن، ئالتوونن یا زیون و شهرته هه ردو و حه قه كه به قه دهر یك بن له جینس و له نه اندازه و سیفه تا و له حازری و وه عده دارید؛ كه واته، حه واله ی زیو بؤسه ر ئالتوون و پیچه وانیهی نه مه، به تالن؛ ههروه ها حه واله ی نو دره م بؤسه ر ده دره م، به تاله، مه گه ر بلیت: حه واله م كرد بؤ نو دره م له و ده دره مه و قه رزیک كه واده ی هاتبی حه واله ناكری بؤسه ر قه رزیک كه هیشتا واده ی نه هاتبی.

به هوی حه واله وه، حه واله كه ر له قه رزی حه واله كراو و حه واله له سه ر كراو له قه رزی حه واله كه ر رزگار نه بن و حه قی حه واله كراوه كه نه قل نه بی بؤ نه ستوی حه واله له سه ر كراوه كه؛ جا نه گه ر قایل نه بوو كابرای حه واله كراو حه قه كه ی وه ربگری له كابرای حه واله له سه ر كراو، خواه له بهر لاتی یا له بهر مانعیکی تر، وه كوو مردن، نه وه حه واله كراوه كه ناگه رپته وه بؤسه ر كابرای حه واله كه ر، چونكه وهختی خو ی قوسووری كردووه كه ورد نه بووه ته وه له حالی حه واله بؤسه ر كراوه كه و نه و حه واله یه ی قه بوول كردووه.

نه گه ر كپیار، فرؤشیاری حه واله كرد بؤ سه ر كه سیك و له نه نجاما، به هوی عه بیه وه ماله كه ی نارده وه بؤ فرؤشیاره كه، نه وه، نه و حه واله یشه به تال نه بیته وه؛ به لام نه گه ر

فروشیار که سینگى حه‌واله کردبوو بۆسه‌ر کپ‌پاره که به‌و ئه‌ندازه پاره‌یه و کپ‌پار ماله‌که‌ی به‌هۆی عه‌یبه‌وه نارد‌ه‌وه، ئه‌وه حه‌واله‌که به‌تال نایته‌وه؛ جیاوازی ئه‌م دوو مه‌سه‌له‌یه، ئه‌مه‌یه له‌یه که‌میاننا حه‌واله‌که‌ و له‌ به‌ینی مال‌ک‌پ‌و مال‌فرو‌شدا و قیمة‌تی ماله‌که‌یش به‌هۆی هه‌لوه‌شان‌دنه‌وه‌ی به‌یعه‌که‌وه له‌ئه‌ستۆی کپ‌پاردا نه‌ماوه، به‌لام له‌دوو‌هه‌مدا، هه‌رچه‌ند به‌یعه‌که‌ هه‌لوه‌شینه‌راوه‌ته‌وه‌و قیمة‌ته‌که‌ی له‌سه‌ر کپ‌پار نه‌ماوه، به‌لام حه‌قه‌که‌ چووه‌ته‌ئه‌ستۆی که‌سینگى تری غه‌یری کپ‌پارو فرو‌شیار و حه‌قی ئه‌و به‌هۆی هه‌لوه‌شان‌دنه‌وه‌ی عه‌قده‌که‌وه لاناچى^۱ و کپ‌پار که‌پاره‌که‌ی دا به‌کابرای حه‌واله‌کراو، ئه‌گه‌ر پیته‌وه بۆ سه‌ر فرو‌شیار، وه‌ ئه‌و پاره‌یه‌ی لی‌ئه‌سینیته‌وه.

ئه‌گه‌ر قه‌رزاره‌که‌ وتی به‌وکه‌سه‌که‌ ئه‌لی حه‌واله‌کراوم: من تۆم حه‌واله‌ نه‌کردووه، به‌لکوو تۆم کردووه به‌وه‌کیلی خۆم ئه‌و حه‌قه‌م بۆ وه‌ربگری که‌ له‌سه‌ر فلان‌که‌سه، ئه‌ویش وتی: نه‌خه‌یر، حه‌واله‌ت کردووم، ئه‌وه‌باوه‌ر به‌کابرای قه‌رزار ئه‌کری له‌پینگای سوینه‌وه؛ هه‌روه‌ها، ئه‌گه‌ر قه‌رزاره‌که‌ وتی: به‌لی، من له‌فزی حه‌واله‌م به‌ده‌ما هاتووه، به‌لام مه‌به‌ستم وه‌کاله‌ت بووه‌و خاوه‌ن قه‌رزیش وتی: نه‌خه‌یر، مه‌به‌ستت حه‌واله‌بووه، ئه‌وه‌هه‌ر قه‌رزاره‌که‌ سویند ئه‌دری.

ئه‌گه‌ر کابرای قه‌رزار، وتی: من تۆم حه‌واله‌کردووه بۆ سه‌ر فلانه‌که‌س، ئیتر حه‌قت له‌سه‌ر من نه‌ماوه، ئه‌ویش وتی: نه‌خه‌یر، من وه‌کیلی تۆ بووم بۆ داواکردنی قه‌رزه‌که‌ت له‌و شه‌خسه‌و حه‌قی من و له‌ئه‌ستۆی تۆدا، ئه‌وه‌ئه‌م خاوه‌ن قه‌رزه‌که‌ ئیددیعیای وه‌کاله‌ت ئه‌کاسویند ئه‌دری و باوه‌ری پێ‌ئه‌کری.

باسی زامنی

زامنی، بریتییه‌له‌وه‌که‌سینگ ب‌رواته‌ژیر ئه‌وه‌که‌ حه‌قی که‌ به‌سه‌ریه‌کیکه‌وه‌یه، بیداته‌وه‌یاخود که‌سینگ یا عه‌ینی مالیک له‌وه‌ختیکی تایه‌تیا حازر بکا؛ ئه‌م زامنییه،

۱. وه‌که‌ئه‌وه‌که‌ فرو‌شیار ته‌سه‌روف بکا له‌و ماله‌دا که‌ وه‌ری‌گرتووه‌له‌کپ‌پار؛ مه‌سه‌لا، بیه‌خشی و پاشان، کپ‌پار ماله‌که‌ به‌هۆی عه‌یبه‌وه‌بدا‌ته‌دواوه.

وہ ستاویں لہسہر بوونی «ضامن» کہ ٹو کہ سہیہ ٹہر کہ کہ ٹہ گریٹہ ٹہستوی خوی و «مضمون» لہ کہ ٹو خاویں حہقہیہ ٹہر کہ کہی بو ٹہ گریٹہ ٹہستو و «مضمون» عنہ کہ ٹو کہ سہیہ حہقہ کہ لہجیاتی ٹو ٹہدریٹہوہ و «مضمون» کہ تہسلیم کردنی مالہ کہ یا حازر کردنی کہ سہ کہ یا مالہ کہیہ و «صیغہ» کہ ٹو قسہیہ بہ دہمی کابرای زامندا دیت۔ شہرتی «زامن»، ٹوہیہ کہ روشدی بی؛ کہواتہ دروست نییہ مندال و شیٹ و سہ فیہ بین بہ زامن و زہمانہتی کہ سیٹ کہ حیجری لہسہر دانرابی بہووی لات کہ وتنہوہ، و ہک ٹوہ وایہ کہ شتیٹ بکری، یہ عنی مادام ٹو زہمانہتہ لہسہر زیممہ بی، ٹوہ دروستہ، لہ بہر ٹوہ کہ ٹم کابرای لات کہ وتوہ ہرچہند نہتوانی حہقہ زہمانہت بو کراوہ کہ لہ مالی خوی جی بہ جی بکا، قاییلہ لہ دواروژا مالی دہس بکہوی و جی بہ جی بکا؛ فہر موودہی راستہر، ٹوہیہ ٹہ بی، کابرای زامن شہخسی ٹو کہ سہ بناسی کہ ٹہ بی بہ زامنی حہقہ کہی، بہ لام قہ بوول و زہمانہندی ٹو کہ سہ پیویست نییہ، چونکہ زہمانہت، عہقدی گورینہوہ (معاوضہ) نییہ و ہر ٹوہندہیہ کہ ٹم زامنہ ٹو حہقہ ٹہ گریٹہ ٹہستوی خوی؛ ہر وہا، بہ قہ تعی، پیویست نییہ زہمانہندی ٹو کہ سہ کہ ٹم شہخسہ ٹہ بی بہ زامنی، ہر وہا ناسینیشی پیویست نییہ۔ وائہ بی کہ سیٹ حہقہ کہ داتہوہ کہ بہسہر کہ سیکی ترہوہیہ، تہنہا لہ بہر زہزای خوا، بہ بی ٹوہ بیناسی و ٹویش پی بزانی۔

شہرتی «مضمون» یش، ٹوہیہ حہقہ کی سابت (دامہ زراو) بی، بہ لام مہزہ بی ٹیمام، لہسہر ٹوہیہ «ضمان الدرك» دروستہ کہ بریتیہ لہوہ پاش ٹوہ کہ سیٹ مالیکی فرؤشت و پارہ کہی و ہرگرت، یہ کی بی بہ زامنی ٹوہ پارہیہ کہ کریارہ کہ تہسلیمی کردوہ، ٹہ گہر مالہ فرؤشراوہ کہ بہ مالی غہیر یا عہیدار دہرچو و یا خود ناتہواو بو، یا بی بہ زامنی ٹوہ عہینہ کہ فرؤشیار فرؤشتوویہ و قیمہ تہ کہی و ہرگرتوہ، ٹہ گہر ٹوہ قیمہ تہ بہ مالی غہیر دہرچو۔ ہر وہا، شہرتہ ٹوہ حہقہ لازم (پیویست) بی، ٹیستہ یا لہمہ و پاش؛ کہواتہ، دروستہ زہمانہتی قیمہ تی مالی فرؤشراو لہماوہی حہقی پہ شیمان بوونہوہ دا۔ ہر وہا، دروستہ زہمانہتی ٹوہ مالہی ہر پارہ دراوہ بو کریکاری «جعالہ» بو

ئەو ئیڤشە‌ی کە پ‌ریار دراو‌ه ب‌یک‌ا. ه‌ه‌روه‌ها، ش‌ه‌رت‌ه ئ‌ه‌و ح‌ه‌ق‌ه م‌ه‌ع‌ل‌و‌وم ب‌ئ‌ی؛ ک‌ه‌وات‌ه، ز‌ه‌مان‌ه‌تی ح‌ه‌ق‌ی ن‌ام‌ه‌ع‌ل‌و‌وم در‌وس‌ت ن‌ی‌یه، ت‌ه‌ن‌ها ل‌ه و‌ش‌ت‌ری د‌ی‌یه‌دا ن‌ه‌ب‌ئ‌ی ک‌ه ح‌ه‌ق‌ی خ‌و‌ی‌ن‌ی ک‌ه س‌ی‌ک‌ی ک‌و‌ژ‌را‌و یا ن‌ه‌ند‌ام‌ی‌ک‌ی ل‌ه‌ش‌ی ئ‌ی‌ن‌سان‌ه. ئ‌ه‌گ‌ر ک‌اب‌را‌ی ز‌ام‌ن و‌ت‌ی: و‌ا‌بو‌وم ب‌ه ز‌ام‌ن‌ی ئ‌ه‌و ح‌ه‌ق‌ه‌ی ک‌ه ت‌ۆ ه‌ت‌ه ب‌ه س‌ه‌ر ف‌ل‌ان‌ه ک‌ه س‌ه‌و‌ه ل‌ه در‌ه‌م‌یک‌ه‌و‌ه ت‌ا د‌ه در‌ه‌م، ئ‌ه‌و‌ه در‌وس‌ت‌ه و‌ ل‌ه س‌ه‌ر ئ‌ه‌م ق‌س‌ه‌یه، ک‌اب‌را ئ‌ه‌ب‌ئ‌ی ب‌ه ز‌ام‌ن‌ی ن‌ۆ در‌ه‌م.

ب‌زان‌ن! ه‌ه‌روه‌کو‌و ز‌ه‌مان‌ه‌تی ن‌ام‌ه‌ع‌ل‌و‌وم در‌وس‌ت ن‌ی‌یه، «إبراء»، ی‌ه‌ع‌نی ئ‌ازاد‌ک‌رد‌نی ک‌ه س‌ی‌ک‌یش ل‌ه ح‌ه‌ق‌ی‌ک‌ی ن‌ام‌ه‌ع‌ل‌و‌وم در‌وس‌ت ن‌ی‌یه؛ در‌ی‌ژ‌ه‌ی ب‌اس‌ی «إبراء»، ئ‌ه‌م‌ه‌یه: ئ‌ی‌بر‌اء چ‌ه‌ند ش‌ه‌ر ت‌ی‌ک‌ی ه‌ه‌یه:

ی‌ه‌ ک‌ه‌م، ئ‌ه‌و‌ه‌یه ئ‌ه‌و ک‌ه س‌ه‌ ک‌ه ی‌ه‌ ک‌ی‌ک‌ ئ‌ازاد‌ ئ‌ه‌ک‌ا، ئ‌ه‌ب‌ئ‌ی خ‌او‌ه‌ن ر‌وش‌د ب‌ئ‌ی؛ ک‌ه‌وات‌ه ئ‌ازاد‌ک‌رد‌ن ل‌ه ل‌ای‌ه‌ن م‌ن‌د‌ال‌ و‌ ش‌ی‌ت‌ و‌ ن‌ه‌ف‌ام‌ه‌و‌ه در‌وس‌ت ن‌ی‌یه؛

د‌و‌و‌ه‌ه‌م، ئ‌ه‌و‌ه‌یه ئ‌ه‌و ک‌ه س‌ه‌ ل‌ه‌و‌ان‌ه‌ب‌ئ‌ی ب‌ت‌و‌ان‌ئ‌ی پ‌یا‌و‌ه‌تی و‌ خ‌ی‌ر ل‌ه م‌ال‌ئ‌ی خ‌و‌ی‌دا ب‌ک‌ا؛ ک‌ه‌وات‌ه، ک‌ه س‌ی‌ک‌ی ح‌ی‌ج‌ر ل‌ه س‌ه‌ر د‌ان‌را‌و ب‌ه‌ه‌ۆ‌ی ل‌ات‌ک‌ه‌و‌ت‌و‌ی‌یه‌و‌ه، در‌وس‌ت ن‌ی‌یه ق‌ه‌رز‌اری خ‌ۆ‌ی ئ‌ازاد‌ ب‌ک‌ا؛

س‌ی‌ه‌ه‌م، ئ‌ه‌و‌ه‌یه ئ‌ه‌و ئ‌ازاد‌ک‌رد‌ن ب‌ۆ م‌او‌ه‌یه‌ک‌ی ت‌ای‌به‌تی ن‌ه‌ب‌ئ‌ی؛ ک‌ه‌وات‌ه، در‌وس‌ت ن‌ی‌یه ی‌ه‌ ک‌ئ‌ی ب‌ل‌ئ‌ی ب‌ه ق‌ه‌رز‌اری خ‌ۆ‌ی: و‌ا‌ ت‌ۆ‌م ئ‌ازاد‌ ک‌رد ل‌ه م‌او‌ه‌ی س‌ال‌یک‌دا؛

چ‌وار‌ه‌م، ئ‌ه‌و‌ه‌یه ئ‌ه‌و ئ‌ازاد‌ک‌رد‌ن ب‌ه ش‌ه‌رت ن‌ه‌ب‌ئ‌ی؛ ک‌ه‌وات‌ه، ئ‌ه‌گ‌ر ی‌ه‌ ک‌ی‌ک‌ و‌ت‌ی ب‌ه ق‌ه‌رز‌اره‌ک‌ه‌ی: ه‌ر ک‌ات‌ی‌ک‌ ج‌ه‌ژ‌نی ر‌ه‌م‌ه‌ز‌ان ه‌ات، ئ‌ازاد‌ ب‌ه ل‌ه‌و ق‌ه‌رز‌ه، ئ‌ه‌و‌ه ب‌ه‌ت‌ال‌ه؛ ب‌ه‌لام ب‌ه‌س‌ت‌نی ئ‌ازاد‌ک‌رد‌ن ب‌ه م‌رد‌ن و‌ پ‌اش م‌رد‌ن‌ه‌و‌ه در‌وس‌ت‌ه؛ ک‌ه‌وات‌ه، ئ‌ه‌گ‌ر ک‌ه س‌ی‌ک‌ ب‌ل‌ئ‌ت: ه‌ه‌ر ک‌ات‌ئ‌ی ک‌ه م‌رد‌م، ف‌ل‌ان‌ک‌ه‌س ئ‌ازاد‌ ب‌ئ‌ی ل‌ه‌و ق‌ه‌رز‌ه‌ی ل‌ه‌س‌ه‌ری‌ه‌تی، ئ‌ه‌و‌ه در‌وس‌ت‌ه‌و‌ ب‌ه و‌ه‌س‌ی‌ه‌ت د‌ائ‌ه‌ن‌ر‌ئ‌ی؛ ج‌ا ئ‌ه‌گ‌ر ئ‌ه‌و ق‌ه‌رز‌ه ل‌ه س‌ئ‌ی‌یه‌ک‌ی م‌ال‌ئ‌ی ک‌اب‌را ز‌ی‌ات‌ر ن‌ه‌بو‌و و‌ ئ‌ازاد‌ک‌را‌وه‌ک‌ه‌ش م‌یر‌ات‌گ‌ری ئ‌ه‌م خ‌او‌ه‌ن ق‌ه‌رز‌ه ن‌ه‌بو‌و، ئ‌ه‌و‌ه ئ‌ازاد‌ ئ‌ه‌ب‌ئ‌ی و‌ه ئ‌ه‌گ‌ر ق‌ه‌رز‌ه‌ک‌ه ز‌ی‌ات‌ر بو‌و ل‌ه س‌ئ‌ی‌یه‌ک‌، ی‌ا‌خ‌ود ک‌اب‌را م‌یر‌ات‌گ‌ری خ‌او‌ه‌ن ق‌ه‌رز‌ه‌ک‌ه بو‌و، ئ‌ه‌و‌ه ب‌ه ب‌ئ‌ی‌ر‌ی‌گ‌اد‌ان‌ئ‌ی م‌یر‌ات‌گ‌ره‌ک‌ان‌ئ‌ی ت‌ر د‌ان‌ام‌ه‌ز‌ر‌ئ‌ی؛

پینجهم، ئه‌وه‌یه ئه‌و شته‌ی کابرای لی نازاد ئه‌کا، عه‌ین نه‌بی؛ که‌واته، ئه‌گه‌ر یه‌کیک کتییکی لای که‌سیک هه‌بی و پی بلیت: و له‌و کتیه نازادم کردی، ئه‌وه به‌تاله، به‌لکو و ئه‌بی به‌نه‌زر یا به‌به‌خشین یا به‌وه‌قف - مه‌سه‌لا - بیداتی؛ شه‌شم، ئه‌وه‌یه ئه‌ندازه‌ی ئه‌و ماله‌ دیاری بی؛ جا ئه‌گه‌ر شوینه که‌ شوینی گوپینه‌وه بوو، وه‌ک ئه‌وه ژنیک میرده‌که‌ی نازاد بکا له‌ ماره‌بیه‌که‌ی به‌راه‌ر به‌وه‌که‌ ئه‌ویش ته‌لاقی بدا، ئه‌وه پیوسته هه‌ردوولا، یه‌عنی نازادکه‌رو نازادکراو، به‌ ئه‌ندازه‌ی ئه‌و ماله‌ بزانی و ه‌ ئه‌گه‌ر شوینی گوپینه‌وه نه‌بوو، ئه‌وه هه‌ر زانستی کابرای نازادکه‌ر پیوسته؛ که‌واته، ئه‌گه‌ر که‌سیک حه‌قیکی له‌سه‌ر که‌سیک هه‌بی و نه‌زانی چهنده و بلی: نازادم کردی له‌ هه‌ر حه‌قیک که‌ له‌سه‌رته، ئه‌وه ئه‌و نازادکردنه به‌تاله و ریگه‌ی نازادکردن له‌شتی نادیاری، ئه‌وه‌یه کابرا ناوی ئه‌ندازه‌یه‌ک ببا که‌ قه‌رزه‌که‌ له‌وه که‌مه‌تر نه‌بی و له‌ ژووریشیه‌وه ناوی ئه‌ندازه‌یه‌ک ببا که‌ له‌وه زیاتری له‌سه‌ر کابرای قه‌رزار نه‌بی؛ مه‌سه‌لا، بلیت: له‌ فلسیکه‌وه تا هه‌زار دینار حه‌قم له‌سه‌ر تو، گه‌ردنت نازادبی لیتی! ئه‌وه له‌م سووره‌ته‌دا، دروسته.

بزانی! حوکمی دروست نه‌بوونی نازادبوون له‌ نامه‌علووم، بو دنیا‌یه، به‌لام بو قیامه‌ت دروسته و کابرای نازادکراو له‌ قیامه‌تا پرسپاری ئه‌و حه‌قه‌ی لی ناکری، وه‌ک «شیروانی» ئه‌یگپ‌پته‌وه له‌ «علي الشبراملسي» یه‌وه؛ هه‌روه‌ها، حه‌قی غه‌یه‌ت، ئه‌وه ئه‌گه‌ر نه‌گه‌یشتبووه به‌ کابرای غه‌یه‌ت کراو، کابرای غه‌یه‌ت که‌ر رزگار ئه‌بی به‌وه‌که‌ داوای لی بووردن بکا له‌ خوا به‌راه‌ر به‌وگونا‌هه، به‌لام ئه‌گه‌ر گه‌یشتبووه به‌ کابرای غه‌یه‌ت کراو، ئه‌بی باسی ئه‌و قسانه‌ی لا بکا که‌ له‌باره‌ی ئه‌وه‌وه کردوو‌یه‌تی و داوای خوش‌بوونی لی بکا تا ئه‌ویش نازادی بکا، هه‌تاوه‌کوو ئه‌گه‌ر به‌راه‌ر به‌ مالی دنیا‌یش لیتی رازی بی، ته‌سلیمی بکا؛ به‌لی، ئه‌گه‌ر له‌ باس‌کردنی ئه‌و قسانه‌دا ترسی فیتنه‌و ناشووب هه‌بوو، ئه‌وه دروسته باسیان‌ه‌کا و داوای خوش‌بوون بکا له‌ باره‌گای خوادا؛ هه‌روه‌ها، ئه‌گه‌ر که‌سیک خه‌یانه‌تی له‌ نامووسی که‌سیک کردبی و ترسی به‌رپابوونی ناشووبی هه‌بی ئه‌گه‌ر بیگپ‌پته‌وه بو ئه‌و که‌سه، ئه‌وه له‌م حاله‌شا ئه‌وه‌نده به‌سه‌که‌ له‌دلی خویا په‌شیمان بیته‌وه و داوای خوش‌بوون بکا له‌ باره‌گای خوادا.

حه وتەم، ئەو ھەيە كەبىرە ئازاد كراو مەعلووم بىي؛ كەواتە، ئەگەر كەسەك قەرزى لەسەر دووكەس ھەبوو و وتى: وا يەكەك لە ئىووم ئازاد كەرد، ئەو ھەتالە و پىۋىستە شەخسى ئازاد كراو دىارى بىرى.

باسى كەفالت

مەزھەبى ئىمامى شافىعى - خۇاى لى رازى بىي - لەسەر ئەو ھەيە دروستە كەسەك بىي بە كەفەل بۇ حازر كەردنى كەسەك لە كاتەك و شۇئىكى دىارىبا؛ كەواتە، دروستە يەكەك بىي بە كەفەل بۇ حازر كەردنى كەسەك قەرزار لە دادگادا. پىۋىست نىيە بۇ دروست بوونى كەفالت ئەو كەفەلە بزانى ئەو مالىە لەسەر كەبىرە كەفالت كراو، چەندىكە؛ ھەروەھا، پىۋىستە ئەو حەقەي كە لەسەر كەبىرە كەفالت كراو، لەوانە بىي دروستىيە يەكەك بىي بە زامنى. دروستە كەفالت بۇ حازر كەردنى كەسەك كە تاوانىكى كەردىي و حەقى ئىنسانىكى لەسەر بىي، وەك حەقى خۇيىن «قىصاص»، بەلام دروست نىيە لە حەدى خوادا، وەك حەدى شەراب خوار دىنەو؛ دروستە كەفالتەي حازر كەردنى مندال و شىت و زىندانى و نادىار و مردو بۇ ئەو ھەي شەھىدى لەبارەي سەرو سوورە تىانەو بەردى. جا ئەگەر شۇئىك ناوبرا بۇ حازر كەردنى شەخسە كە، ئەو ھە باشە. ئەگىنا، پىۋىستە لە شۇئىكى كەفالتە كەدا حازرىان بكاو بەو حازر كەردنە كەفەلە كە رزگار ئەبى، بەو شەرتە لەو شۇئىكەدا شەك رى ئەگرى لە وەرگرتنى شەخسە حازر كراو كە؛ ھەروەھا، كەفەلە كە رزگار ئەبى ئەگەر ئەو كەسەي كەفالتە كەي كراو بە نەفسى خۇي حازر بىي و بلى و خۇم دا بەدەستەو لە جىياتى كەفەلە كەم. بەلام ئەگەر ئەم قەسەيە نەكا ئەو بىي سوودەو كەفەلە كە رزگار نابى.

ئەگەر ئەو كەسەي كەفالتەي كراو دىار نەبوو و شۇئىشى نەئەزائرا، ئەو ھە واجب نىيە لەسەر كەفەلە كە بگەرى بەدوايا، چۈنكە ئەو ئەبى بە زەحمەتەيى نابار و كەفەلە كەيش باو ھەي پى ئەكرى كە سۇئىدى خوار دو وتى: ئاگام لە شۇئىكى نىيە و ئەگەر شۇئىكەي دىارى بوو، ئەو ئەبى بىرە بەدواياو حازرى بكا لەو شۇئىكەدا كە بىرەي

له‌سه‌ر دراوه و مؤله‌تی ئه‌دری بۆماوه‌ی رویشتن و هاتنه‌وه‌ی وه ئه‌گه‌ر ئه‌و ماوه‌یه رابوردو شه‌خسه‌که‌ی حازر نه‌کرد، ئه‌وه‌که‌فیله‌که ئه‌خریته زیندانه‌وه تاکابرا خۆی ئه‌دا به‌ده‌سته‌وه؛ به‌لێ، ئه‌گه‌ر که‌فیل ئه‌و ماله‌ی دا که داوای ئه‌کری له کابرای که‌فالهت کراو، ئه‌وه به‌ره‌للا ئه‌کری؛ فه‌رمووده‌ی راستر، ئه‌وه‌یه ئه‌گه‌ر ئه‌و کابرایه‌مرد و خرایه‌قه‌بره‌وه، ئه‌وه داوای ماله‌که له که‌فیله‌که ناکری، هه‌تا وه‌کوو ئه‌گه‌ر وه‌ختی خۆیشی شه‌رت کرابوو له که‌فاله‌ته‌که‌دا ئه‌گه‌ر کابرا حازر نه‌بوو، که‌فیله‌که ئه‌و ماله‌بدا، ئه‌وه ئه‌و که‌فاله‌ته‌به‌تاله.

بزائن! که‌فالهت، به‌بێ‌په‌زنامه‌ندی ئه‌و که‌سه‌ی که‌فاله‌تی ئه‌کری، به‌تاله‌و دانامه‌زری. شه‌رت له زه‌مانه‌ت و که‌فاله‌تا له‌فزیکی وه‌ها بێی که ئه‌وه بگه‌یه‌نی ئه‌م که‌سه رویشتووه‌ته ژیر ئه‌و ماله‌ته‌سلیمی بکا، یا له‌ئه‌ستۆی خۆی گرتووه ئه‌و که‌سه حازر بکا؛ مه‌سه‌لا، بلیت: وا بووم به‌ زامنی ئه‌و قه‌رزه‌که تو هه‌ته له‌سه‌ر فلان‌که‌س، یا: ئه‌و قه‌رزه‌م هه‌لگرت، یا: وا ئه‌و قه‌رزه‌م خسته‌گه‌ردنی خۆم، یا: وا بووم به‌که‌فیلی ئه‌و که‌سه که له فلان روژا حازری بکه‌م، یا: من که‌فیلی حازرکردنی ئه‌و شه‌خسه‌م؛ ئه‌گه‌ر وتی: من ئه‌و حه‌قه‌جێ‌به‌جێ ئه‌که‌م، یا وتی: ئه‌و شه‌خسه‌ حازر ئه‌که‌م، ئه‌مه، به‌وه‌عه‌ده‌دائه‌نری و نابێ به‌زه‌مانه‌ت یا به‌که‌فاله‌ت، چونکه له‌فزیکی تیا نییه ئه‌وه بگه‌یه‌نی چووه‌ته ژیری ئه‌وه‌که ئه‌و شته‌بداته‌وه، یا ئه‌و شه‌خسه‌ حازر بکا. فه‌رمووده‌ی راستر، ئه‌وه‌یه دروست نییه زه‌مانه‌ت یا که‌فاله‌ت، بیه‌سرین به‌شتیکه‌وه؛ مه‌سه‌لا، بلیت: ئه‌گه‌ر باوکم رازی بوو، وا ئه‌و حه‌قه‌م گه‌رت گه‌ردنی خۆم، یا: وا بووم به‌که‌فیلی ئه‌و شه‌خسه حازری بکه‌م؛ به‌لێ ئه‌گه‌ر به‌یه‌گجاری برپاری زه‌مانه‌ت یا که‌فاله‌ته‌که‌ی دا و شه‌رتی ئه‌وه‌ی کرد که له‌پاش مانگی ئه‌و حه‌قه‌جێ‌به‌جێ بکا، یا شه‌خسی فلان‌که‌س حازر بکا، ئه‌وه دروسته. فه‌رمووده‌ی راستر، ئه‌وه‌یه دروسته زه‌مانه‌تی قه‌رزی حازر به‌قه‌رزی وه‌عه‌ده‌دار؛ مه‌سه‌لا، بلیت: وا من بووم به‌ زامنی ئه‌و قه‌رزه‌ حازره‌که هه‌ته به‌سه‌ر فلان‌که‌سه‌وه، له‌پاش مانگی ته‌سلیمی بکه‌م؛ هه‌روه‌ها، دروسته بێی به‌ زامنی قه‌رزی وه‌عه‌ده‌دار به‌ حازر، به‌لام واجب نییه له‌سه‌ری گورج ئه‌و حه‌قه‌بداته‌وه.

بزائن! دروسته بۆ خاوه‌ن‌حق داوای حه‌قه‌که‌ی له زامنه‌که بکا یا له‌وه‌ی که حه‌قه‌که‌ی به‌لاوه‌یه. دروست‌نییه زه‌مانه‌ت کردنی قهرزێک به‌و شهرته که ئه‌و کابرایه‌ی حه‌قه‌که‌ی به‌لاوه‌یه ئازاد بێی، چونکه مه‌عنا‌ی زه‌مانه‌ت ئه‌وه‌یه ئه‌وه‌ی حه‌قه‌که‌ی به‌لاوه‌یه قهرزاره، که ئه‌و ئازاد بوو، ئیتر مه‌عنا‌ی زه‌مانه‌ت چییه؟! که‌واته، دروست نییه میراتگر بلیت به‌یه‌کیک که قهرزی له‌سه‌ر مردووه‌که‌ی هه‌بێ: وا بووم به‌ زامنی ئه‌و قهرزه به‌و شهرته‌گه‌ردنی مردووه‌که‌م ئازاد بکه‌ی وه‌ ئه‌گه‌ر خاوه‌ن قهرزه‌که له‌سه‌ر ئه‌م برپاره مردووه‌که‌ی ئازاد کرد، ئه‌وه ئه‌و ئازادکردنه به‌تاله، چونکه ئه‌و به‌گومانی ئه‌وه ئازادی کردووه که زه‌مانه‌ته‌که دائه‌مه‌زری و زه‌مانه‌ته‌که‌یش به‌تال بووه؛ که‌واته، ئه‌م ئازادکردنه‌یش به‌تاله. ئه‌گه‌ر خاوه‌ن قهرز قهرزاره‌که‌ی ئازاد کرد، زامنه‌که‌یش رزگار ئه‌بێ به‌لام پینچه‌وانه‌ی ئه‌مه‌نییه، به‌عنی ئه‌گه‌ر کابرا زامنه‌که‌ی له‌زه‌مانه‌ت یا له‌حه‌قه‌که‌ ئازاد کرد، قهرزاره‌که‌ ئازاد نابێ. ئه‌گه‌ر به‌کیک له‌قهرزارو له‌زامن وه‌فاتی کرد، ئه‌وه هه‌ر حه‌قیکی وه‌عه‌ده‌دار له‌سه‌ر مردووه‌که هه‌بێ ئه‌بێ به‌حازر، له‌به‌ر ئه‌وه که مردووه‌که له‌پاش مردن، «ذمه‌»‌ی نامینی و حه‌ق رووئه‌کاته میراته‌که‌ی؛ که‌واته، ئه‌گه‌ر قهرزاره‌که مرد، بۆ خاوه‌ن قهرز دروسته‌بیته حه‌قی خۆی له‌میراتی ئه‌و کابرا وه‌ربگری، وه‌ ئه‌گه‌ر زامنه‌که‌مرد دروسته‌بۆ خاوه‌ن حه‌ق بیته حه‌قه‌که‌ی له‌میراتی ئه‌م وه‌ربگری، جا که وه‌ری‌گرت، میراتگری زامنه‌که ئه‌پرۆنه سه‌ر کابرای قهرزار و حه‌قی خۆیانی لێ‌وه‌رئه‌گره‌وه. هه‌ر کاتێک خاوه‌ن حه‌ق داوای حه‌قه‌که‌ی کرد له‌زامنه‌که، دروسته‌بۆ ئه‌و زامنه‌ش برۆا داوای حه‌قه‌که‌ی بکا له‌قهرزاره‌که بۆ ئه‌وه‌ی ته‌سلیمی خاوه‌ن حه‌قه‌که‌ی بکا، به‌و شهرته به‌ئیزنی ئه‌و بووبی به‌زامن؛ فه‌رمووده‌ی راسته‌ر ئه‌وه‌یه تا داوای حه‌قه‌که‌ نه‌کری له‌زامنه‌که، دروست نییه ئه‌م برۆا داوای ئه‌و حه‌قه‌که‌ بکا له‌قهرزاره‌که و ئه‌گه‌ر حه‌قه‌که‌ی له‌مالی خۆی دایه‌وه، ئه‌توانی بچیتسه‌ر قهرزاره‌که‌و هه‌رچی داوه به‌خاوه‌ن حه‌ق له‌وی وه‌ربگریته‌وه به‌و شهرته ئه‌م زامنه له‌سه‌ر ئیزنی ئه‌و قهرزاره بووبی به‌زامن و له‌سه‌ر ئیزنی ئه‌ویش قهرزه‌که‌ی دایته‌وه، هه‌روه‌ها، ئه‌گه‌ر ته‌نها ئیزنی له‌زه‌مانه‌ته‌که‌دا دابی. وه‌ ئه‌گه‌ر نه‌ئیزنی له‌زه‌مانه‌ته‌که‌دا دابوو وه‌ نه‌له

بژاردنه‌وی حه‌قه‌که‌دا، ئەو‌ه ناتوانی بگه‌رپتته‌وه سەر قەرزاره‌که بۆ داوای بژاردنه‌وی ئەو‌هی داوایه‌ته‌وه، هه‌روه‌ها، ئە‌گەر هه‌ر ئیزنی بۆ دانه‌وی حه‌قه‌که‌ دابی، چونکه دانه‌وی ئەو حه‌قه‌له‌سەر ئە‌ساسی زه‌مانه‌ته‌که‌یه‌و ئە‌ویش ئیزنی بۆ زه‌مانه‌ت نه‌داوه. ئە‌گەر زامنه‌که‌ سکه‌یه‌کی مه‌خشوشی دا به‌ خاوه‌ن قەرزه‌که‌ له‌جیاتی سکه‌ی پاک، یاخود سولجی کرد له‌گه‌لیا که‌ له‌جیاتی سه‌د دینار قه‌رز، پارچه‌و که‌ل‌وپه‌لی بداتی، ئە‌وه‌ فەرمووده‌ی راستر ئە‌وه‌یه‌ ئە‌گه‌رپتته‌وه‌ بۆ‌سەر قەرزاره‌که‌ به‌و ئە‌ندازه‌یه‌که‌ داوایه‌تی به‌ خاوه‌ن قەرزه‌که‌و ناتوانی داوای ئە‌ندازه‌ی قەرزه‌که‌ی لی‌بکا. ئە‌گەر که‌سیک قه‌رزیک‌ی دایه‌وه‌ له‌جیاتی قه‌رزاریک به‌ بی‌ئیزنی ئە‌و و به‌ بی‌زه‌مانه‌ت، ئە‌وه‌ حه‌قی نییه‌ بگه‌رپتته‌وه‌ بۆ‌سەر ئە‌و قەرزاره‌؛ به‌لی، ئە‌گەر ئیزنی دا‌بوو قەرزه‌که‌ی بۆ‌بداته‌وه‌ به‌شهرتی گه‌رانه‌وه‌ بۆ‌سەری، ئە‌وه‌ حه‌قی گه‌رانه‌وه‌ی هه‌یه‌؛ هه‌روه‌ها، ئە‌گەر ئیزنه‌که‌ی به‌ بی‌شهرتی گه‌رانه‌وه‌ بی‌ و ئە‌م شه‌خسه‌یش که‌ قەرزه‌که‌ی دایه‌وه‌، نیازی خیر و پیاو‌ه‌تی نه‌بوو، ئە‌وه‌ هه‌ر حه‌قی گه‌رانه‌وه‌ی هه‌یه‌؛ فەرمووده‌ی راستر ئە‌وه‌یه‌ سولج‌کردنی ئە‌م شه‌خسه‌ رینگادراوه‌ له‌گه‌ل خاوه‌ن قەرزه‌که‌دا له‌سەر غه‌یری جینسی قەرزه‌که‌، ناب‌ی به‌ مانعی ئە‌وه‌که‌ بگه‌رپتته‌وه‌ بۆ‌سەر قەرزاره‌که‌ بۆ‌داوای به‌ده‌لی ئە‌وه‌ی داوایه‌تی به‌ خاوه‌ن حه‌قه‌که‌. هه‌روه‌ها ئە‌گەر که‌سیک بلی به‌ که‌سیکی تر: مه‌سه‌رفی رۆژانه‌ی ژن و مناله‌که‌م بده‌، یاخود دیلیک بلی به‌ یه‌کیک: ئە‌وه‌نده‌ پاره‌ بده‌ به‌ فلان‌که‌س بۆ ئە‌وه‌ رزگار بيم، یاخود بلی به‌ یه‌کیک: ئالف و ئالیک بده‌ به‌ ولاخه‌که‌م، ئە‌وه‌ له‌ هه‌موو ئە‌م سووره‌تانه‌دا، دروسته‌ بۆ ئە‌و که‌سه‌که‌ مه‌سه‌ره‌فه‌که‌ی کردووه‌، بگه‌رپتته‌وه‌ بۆ‌سەر کابرا.

بزانن! پتویسته‌ بۆ‌گه‌رانه‌وه‌ی زامن بۆ‌سەر قه‌رزار، ئە‌مه‌که‌ دوو پیاو یا پیاویک و دوو ژن بکا به‌ شاهیله‌سەر ته‌سلیمی حه‌قه‌که‌ به‌ خاوه‌ن حه‌ق، هه‌روه‌ها‌یه‌ ئە‌گەر ته‌نها شاهیديک بگرتی وه‌ له‌ وه‌ختی خویا ئە‌گەر کابرا باوه‌ری نه‌کرد به‌ دانه‌وه‌ی حه‌قه‌که‌، سویندی له‌گه‌ل بخوا، ئە‌گینا مادام ئە‌م شه‌خسه‌ زامنه‌و شه‌خسی قه‌رزه‌وبژیر شاهیله‌ نه‌گرن، و کابرای قه‌رزار حازر نه‌بی وه‌ باور نه‌کا به‌مان که‌ ئە‌و حه‌قه‌یا نه‌ داوه‌ته‌وه‌، ئە‌وه‌ حه‌قی گه‌رانه‌وه‌یان نییه‌؛ هه‌روه‌ها ئە‌گەر قه‌رزاره‌که‌ باوه‌ریشیان بی‌بکا، چونکه‌ مادام

شاھىد لەسەر تەسلىمى حەقە كە نىيە، ئەم قەرزارە قازانجى دەس نە كە وتوۋە لەو ە كە ئەوان حەقە كە يان تەسلىم كىردوۋە؛ بەئى، ئەگەر كابرەى خاۋەن حەق باۋەر يان بى بكا لە دانە ۋەى حەقە كە دا، ياخود بە حوزوورى قەرزارە كە حەقە كە يان دا بىتە ۋە، ئەو ە حەق يان ە ە بەگەر پىنە ۋە بۆ سەرى ۋ ە ەر ئەندازە ە كىان داۋە، ۋەرى بگرنە ۋە.

باسى شەراكەت

شەراكەت، چەند جۆرە:

ە كە م: شەرىكە ە تىبە بە لەش؛ مەسەلا، چەند كۆل ەلگىرىك يا چەند دار تاشىك، بىن بە شەرىك لەسەر ئەو ئەساسە كە كاسبىيە كە يان كە بە لەشى خۆيان ئەيكەن، شەرىكى بى لە بە ينىانا، خواھ كاسبىيە كە يان ئەۋەندەى ەك بى يا كەم ۋ زىاد بى، ۋ سىنعاتە كە يان ەك جۆر بى - ۋەك ۋ تمان - يا چەند جۆرى جىبا جىبا بى؛

دو ۋ ە م: شەراكەتى «مفاۋضە» ە كە برىتتە لەۋە چەند كە سىك برىار بدەن كە كاسبىيە كە يان لە بە ينىانا بى، ۋ ە ەر قازانچ ۋ زىانىكىان ە بى، بە ە كە ۋە ۋەرى بگرن يا بىبىرن؛

سىنھەم: شەراكەتى ۋ جوۋ ە ە، بە م نەۋە كە دو ۋ پىاۋى خاۋەن شان ۋ شكو بىن بە شەرىك لەسەر ئەو ئەساسە كە ەردووكىان مال بگرن بە حازر يا بە قەرز ۋ كاتىك كە مال كە يان فرۆشت، ە ەرچى زىاد بو لە قىمەتى ئەو مال، لە بە ينىانا بى؛ ئەم سى جۆرە، ەرسىكىان بە تال ۋ ە ەر كەس لەم شەرىكانە، كاسبى خۆى بۆ خۆيەتى ۋ قازانجى ئەو مال ە كە كرىپو ەتى بۆ خۆيەتى ۋ ە ەر كە سىان مال كە سىكى تى لائى، بە ئەمىن ئەناسرى لەسەر ئەو مال، چۈنكە ە قدى دانە مەزرا ۋ حوكمى ە قدى دامەزراۋى ە ە بە لە زەمانەت ۋ ئەمانەتاۋ مەلۇومە كە شەرىك بە شەراكەتى راستى، بە ئەمىن دائە نرى؛ ەروە ە، ئەگەر ئەم دو ۋ شەرىكە يا ە كىكىان، ەندىك مال بداتە دەستى كە سىك كە موعامەلەى بى بكا ۋ قازانجى بى پەيدا بكا، ئەۋە عامىلە كە حەقى كرى بى ەاۋچەشنى خۆى ە ە بە لەۋ ماۋە ە دا كە ئىش ئەكا ۋ ە ەر قازانجىك بى بى خاۋەن مال كە ە؛

چوارەم: شەراکەتی عینانە؛ ئەم شەراکەتە، بریتییە لەووە کە چەندکەس مائیکسی وینەدار (میلی) یان بیی و تیکەلی بکەن بۆ موعامەلە پێ کردن؛ ئەم شەراکەتە دروستە و چوار روکنی ھەیە: «عاقدا» کە شەریکەکانە و «مَعقوڈ علیہ» کە مائە تیکەل کراوە کە یە و «عَمَل» کە موعامەلە و کڕین و فرۆشتنە لەو مائەدا و «صیغە» کە ئەو لەفزە یە شەراکەتە کە ئەگە یەنی.

شەرتی عەقدکەر (عاقدا) ھەکان، ئەو یە لایق بن بۆ وە کیل گرتن و بۆ ئەووە کە بین بە وە کیل. و شەرتی مائە عەقد لەسەر کراو (مَعقوڈ علیہ) ھە کە، ئەو یە وینەدار (میلی) بی، وە ک پارە ی نەخت و گەنم و روژ و تیکەل بکڕین بە جوړیک کە لە یە ک جیا نە بنەووە و فەرقیان نە خری، یا خود ھەر لە بنچینەدا تیکەل بن، وە ک مائیک کە بە میرات بگاتەووە بە چەند میراتگریک و بە شەراکەت موعامەلە ی پێ بکەن وە ئە گەر مائیکسی قیمەت بۆ دانراو (مَتقووم) ھە بی، وە ک حە یوانات و پیتاک، ئەووە ریگە ی شەراکەت لەو جوړە مائەدا، ئەو یە ھەرکام لە شەریکەکان ھەندیک لە مائە کە ی بفرۆشی بە شەریکە کە ی بە ھەندیک لە مائە کە ی ئەو و ھەر وەھا تا ھەموو ئەو جەماعەتە بین بە خاوەن مائ لە بەشی شەریکە کانیشیانا؛ «عمل» یش، بریتییە لەووە کە لەناو عەقدی شەراکەتە کەدا باسی ئە کەن و ھەرکام لە شەریکەکان ئیزنی ئەوانی تریان ئەدات کە بیکەن.

شەرتی لەفزی عەقدە کە یش، ئەو یە لەفزیک بی ئەووە بگە یەنی کە ھەرکام لە شەریکەکان ریگای شەریکەکانی تەربدات بۆ تەسەر و ف کردن لەو مائەدا و بۆ موعامەلە پێ کردنی؛ ئیتر پیویست نییە ئەندازە ی مائی شەریکەکان ئەو نەندە ی یە ک بی؛ ھەر وەھا، پیویست نییە لە کاتی عەقدی شەراکەتە کەدا، ئەو شەریکانە بە ئەندازە ی مائە کە یان بزائن، بەو شەرتە قایل بی پاش عەقدە کە بەو ئەندازە یە بزائن، بەھۆی تەماشاکردنی دەفتەر یا بەیان کردنی وە کیل یا ھەر ھۆیە کی ترەووە.

ھەرکام لەو شەریکانە کە موعامەلە ئە کە بەومائە، پیویستە تەسەر و فە کە ی بی زیان بی؛ کەواتە، موعامەلە بە قەرز، یا فرۆشتن بە غەیری نەختی ئەو و لاتە، یا بەزەرەر، یا سەفەر کردن بەومائەووە بە بی ریگادانی ھەموو شەریکەکان، دروست نییە.

ئەم شەراکه‌تە، هەلئەوه‌شیتەوه‌ به‌مردن یا شیتتی یا بی‌هۆشی هەموویان یا بە‌عزیکیان؛ هەروەها بە‌تال‌ئەبیتەوه‌ به‌وه‌ که‌ مەنعی یە‌کتر بکەن لە‌ تەسەرپوف کردن لە‌و ماله‌دا وه‌ ئە‌گەر یە‌کیکیان مەنعی تەسەرپوفی کرد لە‌ شەریکه‌کە‌ی، ئە‌وه‌ تەسەرپوفی شەریکه‌کە‌ی بە‌تالە‌، بە‌لام تەسەرپوفی ئە‌م شە‌خسە‌ خۆی دروستە‌ هە‌تا شە‌ریکه‌کە‌ی مە‌نعی ئە‌کا.

کاتێک که‌ شە‌ریکه‌کان موعامە‌لە‌یان کردو قازانج پە‌یدا بوو، ئە‌و قازانجە‌ بە‌ش ئە‌کری لە‌بە‌نیاننا بە‌پێی ئە‌ندازە‌ی سەرما‌یە‌کە‌یان، خوا‌ه شە‌ریکه‌کان ئە‌وه‌ندە‌ی یە‌ک ئیشیان کردبێ‌، یانە‌ وه‌ ئە‌گەر شە‌رتی ئە‌وه‌یان کرد که‌ قازانج بە‌پێی ماله‌کە‌یان نە‌بێ‌، ئە‌وه‌ شە‌راکه‌تە‌کە‌یان بە‌تالە‌ و هەرکامیان قازانجی بە‌پێی ماله‌کە‌ی دە‌سگیر ئە‌بێ‌ و ئە‌چیتە‌ سەر شە‌ریکه‌کانی تر بۆ داوای کریی ئە‌و ئیشە‌ که‌ لە‌بە‌شی ئە‌وانا کردوویە‌تی و هەر تەسەرپوفیکیشان لە‌و ماله‌دا کردبێ‌ دروستە‌، چونکه‌ هەرچە‌ند عە‌قدی شە‌راکه‌تە‌کە‌یان بە‌تال‌بێ‌، بە‌لام هەرکامیان رینگای ئە‌وی تریانی داوه‌ تەسەرپوف بکا لە‌ ماله‌کە‌دا.

بزائن! دە‌ستی شە‌ریک لە‌سەر مالی شە‌ریکه‌کە‌ی، دە‌ستی ئە‌مانە‌تە‌ و قسە‌ی قە‌بوول ئە‌کری لە‌ ئیددیعی ناردنە‌وه‌ی ماله‌کە‌دا بۆ‌ خوا‌ه‌نە‌کە‌ی وه‌ لە‌ زەرەر کردن و فە‌وتانی ماله‌کە‌دا وه‌ ئە‌گەر ئیددیعی فە‌وتانی ئە‌و ماله‌ی کرد بە‌هۆی بە‌لایە‌کی دیارییە‌وه‌، ئە‌وه‌ داوای شا‌هیدی لی ئە‌کری بۆ‌ ئیسپاتی ئە‌و بە‌لایە‌ له‌و شوینە‌دا و پاش ئە‌وه‌، سویندیشی ئە‌دری لە‌سەر ئە‌وه‌ که‌ ماله‌کە‌ بە‌هۆی ئە‌و بە‌لایە‌وه‌ فە‌وتاو وه‌ ئە‌گەر ئە‌و شە‌ریکه‌یان که‌ ماله‌کە‌ی لە‌دە‌ستایە‌، وتی: فلانە‌شت مالی خۆ‌مه‌ و شە‌ریکه‌کە‌ی ترو تی: هی هە‌ردوو کمانە‌، یا بە‌پێچە‌وانە‌ی ئە‌مه‌وه‌، ئە‌وه‌ باوهر، بە‌ خوا‌ه‌ن دە‌سته‌کە‌یان ئە‌کری بە‌ سویند وه‌ ئە‌گەر خوا‌ه‌ن دە‌سته‌کە‌، وتی: ماله‌کە‌مان بە‌ش کردووه‌ و ئە‌م ماله‌ی که‌ بە‌دە‌ستمه‌وه‌ یه‌ بووه‌ بە‌ مالی خۆ‌م و ئە‌ویشیان وتی: بە‌شمان نە‌کردووه‌ و هە‌مووی تیکە‌له‌، ئە‌وه‌ باوهر بە‌ویانە‌ ئە‌کری که‌ ئینکاری بە‌ش کردنی ماله‌کە‌ ئە‌کا و سویندیکێ‌ ئە‌دری وه‌ ئە‌گەر یە‌کیکیان شتیکی کری و ئیددیعی کرد که‌ بۆ‌ خۆی کریوه‌ یا بۆ‌ شە‌راکه‌تی کریوه‌ و ئە‌و شە‌ریکه‌کە‌یان باوهری پێ‌نە‌کرد، ئە‌وه‌ باوهر بە‌ویانە‌ ئە‌کری که‌ ماله‌کە‌ی کریوه‌ وه‌ سویندیکێ‌ ئە‌دری.

ئەگەر کۆمەڵیک براو خوشک میراتیکیان بۆ بەجی ما و بەعزیکیان تەسەرپوفیان کرد لەو میراتەدا، ئەو ئەگەر ئەو تەسەرپوفاتە بە ئیزنی میراتگرەکانی تر بوو لە حالەتی روشددا، ئەو ئەم ئیزن دەرانە حەقیان نییە بە شە ماله سەرف کراوە کە ی خۆیان وەر بگرنەو لەوانە کە تەسەرپوفیان تیا کردوووە ئەگەر بەعزیک لە میراتگرەکان مندال بوون، یاخود گەورە بوون بەلام ریگای ئەو تەسەرپوفیان نەدابوو، یا ریگایان دابوو بەلام لەسەر ئەساسی ئەو کە ئەمانیش وەختی خۆی ئەو جۆرە تەسەرپوفە لەو ماله دا بکەن بۆ خۆیان، وە ئەو براو خوشکە پیشوووەکان مەسەرفی ژن هینان و شووکردنیان لەو ماله دا کردبوو لەسەر ئەو کە پاشان براو خوشکەکانی تریش عەینی مەسەرف لەو ماله دا بکەن، ئەو لەم سوورە تانەدا، هەر کام لەمانە کە مەسەرفیان نە کردوووە لە ماله میراتییە کەدا، حەقیان هەیه بە ئەندازە ی بە شە فەوتاووە کە یان لەو میراتە هەل بگرن و ئەوسا چی مایەو، هەموویان بەشی بکەن لەبەینی خۆیان بە گوێرە ی شەرع و ئەگەر ماله میراتییە کە تەواو بوو، بۆیان هەیه بەشی فەوتای خۆیان بە تەواوی وەر بگرنەو لەوانە ی کە تەسەرپوفیان تیا کردوو.

باسی وه کالەت

وہ کالەت لە شەرعدا، ئەو یە کە سیک لە ماوہ ی ژیانیا ئیشیک بەداتە دەستی کە سیکێ تر لە جیاتی ئەو بیکا لە ماوہ ی ژیانیا و ئیشە کە لەوانە بێ جی نشین بتوانی جی بە جی بکا.

ئەرکانی وە کالەت، چوارە:

«مۆگّل»، یە عنی ئەو کە سە کە وە کیل ئە گری،

وہ «وکیل»، یە عنی ئەو کە سە کە ئیشە کە ی ئەدریتە دەست،

وہ «مۆگّل فیہ»، یە عنی ئەو ئیشە کە وە کیلە کە ی بۆ ئە گیرئ،

وہ «صیغە» کە ئەو لە فزە یە وە کالە تە کە ی بێ جی بە جی ئە بئ.

شەرتی وە کیل گر، ئەو یە کە تەسەرپوفی خۆی دروست بێ لەو ئیشە دا کە وە کیلی بۆ ئە گری بە هۆی ئەو وە کە خاوەن مال بێ یاخود بە هۆی ویلا یە تی شەرعییە وە، وە

باۋكى مندال كە ويلايەتى ھەيە بەسەر مالى مندالى خۇيەۋە؛ كەۋاتە، دروست نىيە منال و شىت و نەفام، بە بى ئىزنى ۋەلى ئەمريان، ۋە كىل بگرن لە ھىچ موعامەلە يە كدا؛ ھەرۋەھا، دروست نىيە بۇ كە سىك كە لە ئىحراما بى ۋە كىل بگرنى ژنى بۇ مارە بكا، ياخود كچى بدا بەشوو ۋە مارەى بېرى لە كاتى ئىحرامە كە دا، بە لام ئە گەر كرى بە ۋە كىل كە لە پاش بەسەرچوونى ماۋەى ئىحرامە كە عەقدە كەى بۇ بكا، ياخود ۋە كالا تە كە موتلق بى و ۋە كىلە كەيش لە پاش بەسەرچوونى ماۋەى ئىحرام ئەو ئىشەى بۇ كرى، ئەو ۋە دروستە؛ ھەرۋەھا، دروست نىيە ژن ۋە كىل بگرنى كە لە جىياتى خوى مارەى بكا لە كە سىك، چونكە خوى ناتوانى خوى مارە بېرى؛ بەلى، دروستە ۋەلى ئەمرى مندال ۋە كىل بگرنى بۇ ئەو كە ئىش بكا لە مالى ئەو مندالە دا؛ ھەرۋەھا دروستە كوئىر ۋە كىل بگرنى بۇ كرىن يا بۇ فروشتن، چونكە ئەو كوئىرە خوى شت نابىنى، و ناچارە بۇ ئەم ۋە كىل گرتنە.

شەرتى ۋە كىلىش، ئەو ۋە بەتوانى ئەو ئىشە بكا بۇ خوى كە كراۋە بە ۋە كىل تىايا؛ كەۋاتە؛ دروست نىيە مندال و شىت و نەفام و حىجر لەسەردانراۋ بگرن بە ۋە كىل لە ھىچ موعامەلە و تەسەرپونى كدا و دروست نىيە ژن بگرنى بە ۋە كىل بۇ نىكاح كرىن يا قەبوولى نىكاح؛ بە لام فەرمودەى راستر، ئەو ۋە بە پشت بە قسەى مندال ئە بەسترنى بۇ رىگادانى چوونە ژوورەۋەى مىۋان و بۇ بانگ كرىنى مىۋان و بۇ دىارى ناردن بۇ كە سىك و بۇ ھەر ئىشىكى تىر لەم چەشەنە.

شەرتى ئىشە ۋە كىل تىاگىراۋە كەيش، چەند شتە:

يە كەم، ئەو ۋە ئەو شتە كە ۋە كىلى بۇ ئە گىرنى لە ژئىر تەسەرپونى ۋە كىل گره كە دا بى يا بەۋە كە مولكى بى يا ويلايەتى شەرىئە بەسەرپەۋە ھەبى؛ كەۋاتە، دروست نىيە كە سىك ۋە كىل بگرنى بۇ فروشتنى حەيوانىك كە سبەبىنى ئە بىكرنى يا بۇ تەلاق دانى ژنىك كە لەمەۋلا مارەى ئەكا، يا بۇ مارە بېرىنى كچە كەى لە پاش بەسەرچوونى «عِدَّة»ى؛ بە لام شىخى «ابن حجر»، لەم مەسئەلانە دا لەۋ باۋەرە دا يە ھەرچەند ۋە كالا تە كە بە تالە، بە لام تەسەرپونى كابرەى ۋە كىل لە پاش ھاتنەدى شەرتە كە، دائەمەزى، چونكە رىگەى ئەو تەسەرپونى دراۋە.

دوو ههم، ئه وه یه ئه و ئیشه قابیل بئ بو ئه وه جئ نشینی تیا بگریئ؛ که واته، دروست نییه وه کیل گرتن بو عیبادهت، وهك نوئژو روژوو غوسلی مردوو و نوئژی جه نازه؛ ههروهها، دروست نییه وه کیل گرتن بو شه هادهت دان و پی لئنان (اقرار) و سوئند خواردن، و له «ایلاء» و «ظهار» و نه زکردن و ته علیقی ته لاق دا؛ مه سه لا، ئه گه ره سیك بکا به وه کیل بو ته علیقی ته لاقی ژنه که ی، ئه وه به تاله؛ به لئ، دروسته وه کیل گرتن له چه جکردنا بو که سیك که خوی په کی که وتبی و توانای هاتو چوی نه مابی؛ ههروهها، دروسته وه کیل گرتن له دهس نوئژگرتن و ته یه موم کردن و وه قفکردنا و له سه برپینی چه یوانی قوربانی و چه وتم و چه یوانی «هدی» و که فاره تی چه جدا و دروسته وه کیل گرتن له زه کات دان و زه کات وه رگرتن دا به و شه رته ئه و که سه ی که ئه بی به وه کیل، نیازی ئه وه ی ببی وه ری بگری بو ئه و که سه ی کردوو یه تی به وه کیل؛ دروسته وه کیل گرتن له ئیجاب و قه بوولی هه موو موعامه له یه کا، وهك به یع و سه له م و ئیجاره و قیراز و هیبه و له قه رزدان و وه رگرتنه وه ی قه رزی حازر یا وه عده دارا، به و شه رته [به وه کیله که] بلئت: له و کاته دا که وه عده ی هات داوای بکه؛ ههروهها، دروسته وه کیل گرتن له سوئح و ئیبراء و چه و اله و زه مانهت و شه راکهت و وه کالهت و شوفعه دا؛ ههروهها، له ده عواو جوابی ده عوادا و له به مولک کردنی شتی موباحا، وه کوو ئاوا کردنه وه ی چوولی و نه چیرکردن و داره یئنان و له غه یری ئه مانه دا، وهك هه لوه شاننده وه ی به یع و نیکاح و ماره یی؛ ههروهها، دروسته له وه رگرتنی «دیه» (خوین) دا و له لئدانی داری چه ددی بوختان بو کردنا (حدُّ القَدْف).

سینه هم، ئه وه یه ئه و ئیشه ی وه کیلی تیا گیراوه (موکَل فیه) له هه ندی رووه وه مه علووم بئ، به لام پیویست نییه له هه مووسه ریکه وه مه علووم بئ؛ که واته، ئه گه ره وه کیلی گرت بو کرپینی چه یوانیک، ئه وه پیویست نییه هه ره وه سفیک له سه له مدا به یان ئه کری له مه وه کاله ته دا به یان بگری؛ ههروهها، دروست نییه ئه و ئیشه که وه کیلی تیا ئه گیری گشتی (عام) بئ، چونکه ئه م جووره ته سه روفه مه جالی زه ره رو زیانکی زوره؛ که واته، ئه گه ره بلئت: وا تو م کرد به وه کیلی خو م له هه ره ئیشیکا که په یه وندی

به‌منه‌وه بئی له کهم و زۆر، یا: تۆم کرد به وه کیل له هه‌موو جوۆره‌ته‌سه‌رپوفیتکا له مالی خووما،
 ئه‌وه به‌تاله، به‌لام ئه‌گه‌ر بلی: وا تۆم کرد به وه کیل له هه‌موو جوۆره‌ته‌سه‌رپوفیتکا له مالی
 خووما، ئه‌وه دروسته. ئه‌گه‌ر که‌سینک وه کیلی گرت بۆ چه‌یوان کرپن، پئویسته باسی ئه‌و
 سیفه‌تانه بکا که مه‌به‌ستیان پئی ئه‌گۆرپی، به‌لام به‌جوۆرینک که نه‌کیشیتته‌وه بۆ نایاب بوونی
 ئه‌و شته‌که ئه‌یانه‌وی بیکرپن؛ له‌م جوۆره‌وه کاله‌ته‌دا، پئویست نییه باسی هه‌موو ئه‌و شتانه
 بکری که له‌سه‌له‌مدا پئویسته باس بکرین، چونکه وه کاله‌ت ره‌وا دراوه بۆ لابردنی
 ئیحتیاجی، له‌به‌ر ئه‌وه جینگه‌ی چاوپۆشی و لیبوردنه‌وه ئه‌گه‌ر که‌سینک که‌سینکی کرد به
 وه کیل بۆ کرپنی خانوو یه‌ک، پئویسته باسی گه‌ره‌ک و کۆلانی خانوو که بکا، به‌لام
 ئه‌ندازه‌ی قیمه‌ته‌که پئویست نییه و به‌تبیعت، واجبه‌کابرای وه کیل له قیمه‌تی وینه‌ی
 خوئی زیاتر سه‌رف نه‌کا؛ به‌لی، ئه‌گه‌ر کابرای وه کیل گرتی: به‌هه‌ر قیمه‌تیک بئی، که‌م یا
 زۆر، بۆم بکپه، ئه‌وه دروسته به‌زیاتر له قیمه‌تی عاده‌تی ئه‌و شته بکپی.

شه‌رت له‌لایه‌نی وه کیل گره‌وه له‌فزیکی وا که ده‌لالت بکا له‌سه‌ر ره‌زامه‌ندی ئه‌و به
 ته‌سه‌رپوف کردنی وه کیله‌که‌ی له‌و ئیشه‌دا که ئه‌یه‌وی بیکا، وه کوو ئه‌وه بلی: وا تۆم کرد
 به وه کیل له‌و موعامه‌له‌یه‌دا، یاخود بلی: تۆ وه کیلی منی له‌و ئیشه‌دا، یاخود: ئه‌و کرپنه‌م
 دایه‌ده‌س تۆ وه ئه‌گه‌ر هه‌ر بلی: ما‌لم بۆ بکپه، ئه‌وه ئیزن دانه‌که دیته‌جی.

شه‌رت نییه قه‌بوولی وه کیل، ته‌نها ئه‌وه‌نده پئویسته که ره‌ددی نه‌کاته‌وه و
 دروست نییه ته‌علیق کردنی وه کاله‌ت به شه‌رته‌وه وه ئه‌گه‌ر هات و شه‌رتیکی پیوه
 به‌ست؛ مه‌سه‌لا، وتی: هه‌ر کاتیک جه‌ژنی ره‌مه‌زان هات، تۆم کرد به وه کیلی خووم له
 کرپنی فلان خانوودا، ئه‌وه ئه‌و وه کاله‌ته‌به‌تاله وه ئه‌گه‌ر کابرای وه کیل ته‌سه‌رپوفی کرد
 له ئیشه‌که‌دا، پاش به‌جی هاتنی شه‌رته‌که؛ مه‌سه‌لا، کردبووی به وه کیل له ته‌لاقی ژنیکا
 که له‌مه‌ولا ماره‌ی ئه‌کا، یا له به‌شوودانی کچه‌که‌یا، پاش ئه‌وه‌ی ته‌لاقی دراو، «عده‌ی»
 ته‌واوبوو، ئه‌ویش له‌سه‌ر ئه‌و بریاره‌ ژنه‌که‌ی ته‌لاقی دا یا کچه‌که‌ی ماره‌ کرد، ئه‌وه
 دروسته لای «ابن حجر» له‌به‌ر ئه‌وه که ئیزنه‌که به موتله‌قی هه‌یه، هه‌رچه‌ند ئیزنه
 خوسووسیه‌که له ریگای وه کاله‌ته‌وه به‌تاله؛ به‌لام لای «رَمَلِي» و «خطیب»، به‌تاله.

ئەگەر کەسێک یەکیکی بە بێ قەید و شەرت کرد بە وه کیل، بەلام شەرتێکی بپاردا بۆ تەسەرۆفە کە ی؛ مەسەلا، وتی: وه کیلی من بە له فرۆشتنی حە یوانە کانما، بەلام له فلان مەیدانا نەبێ مە یانفرۆشە، ئەو ئەو وه کالە تە دروستە و ئەو تەسەرۆفە ی ئەیکا لەسەر بپاری کابرا، دروستە و غەیری ئەو، بە تالە. ئەگەر یە کێک بە کەسێکی وت: وا تۆم کرد بە وه کیل بۆ فرۆشتنی فلانەشت و هەر وه ختێک عەزلم کردی هەر وه کیلم بی، ئەو وه کالە تە کە ی ئێستە دروستە، بەلام لە گەر پانە وه ی وه کالە تە کە دا پاش عەزل کردنی، دوو قسە هە یه؛ راستریان ئەو یه نایتە وه بە وه کیل.

هەندیک له حوکمه کانی وه کیل

کەسێک کە وه کیل بێ بۆ فرۆشتنی مایێک و وه کالە تە کە ی بێ قەید و شەرت بێ، دروست نیە مأل بفرۆشی بە غەیری پارە ی نەختینە ی ئەو ولاتە کە رینگای دراوه مالی تیا بفرۆشی؛ هەر وه ها، ناتوانی، بە قەرز یا بە زەرەری زۆر بفرۆشی؛ ئەگەر هات و بە جۆرێک لەم جۆرانە مألە کە ی فرۆشت، ئەو ئەو فرۆشتنە بە تالە وه ئەگەر مألە فرۆشراوه کە ی تە سلیم کردبوو بە کابرای کپیار، ئەو ئەبێ بە زامنی ئەو مألە.

ئەگەر کەسێک شەخسیکی کرد بە وه کیل له فرۆشتنی مایێکدا بە قەرز و وادە ی قەرزە کە ی مەعلووم کرد، ئەو باشە وه ئەگەر وه عەدە کە ی مەعلووم نە کرد، ئەو دروستە، بەلام پێویستە وه کیلە کە تە ماشای ئوسوولی ئەو ولاتە بکا بۆ وه عەدە ی مأل فرۆشتن؛ مەسەلا، ئەگەر ئوسوول وابوو شت بە وه عەدە ی نوخشی گەنم و جۆ ئەفرۆشرا، نابێ ئەم وه کیلە لەو وه عەدە ی زیاتر دابنی وه ئەگەر لەو ولاتە دا ئوسوولیکی تاییە تی نەبوو بۆ وه عەدە دانان، ئەو پێویستە ئەم وه کیلە وه عەدە یە ک دابنی کە قازانجی ئەو کەسە ی تیا بێ کە ئەمی کردوو بە وه کیل.

دروست نیە بۆ ئەو کەسە ی کە کراوه بە وه کیل بۆ فرۆشتنی مایێک ئەو مألە بفرۆشی بە خۆ ی یا بە مندالی نابالغی خۆ ی، یا بە کۆری سە فیهی، لە بەر ئەو کە لەم سوورە تانە دا هەر خۆ ی ئە یفرۆشی و هەر خۆ ی قەبوولی بە یعە کە ئەکا و مأل فرۆش و مأل کپ ئەبن بە

يەك كەس، ئەمەش بە تالە^۱؛ بە لام فەرمودەى راستەر ئەو يە ئە تۈانئ ئەو مائە بفرۆشئ بە باوكى يا بە كورى بالغ و خاوەن روشدى، ھەروھە بە خزمان و دو ستانى، چونكە مادام پئويستە مائە كە بە قىمەتى عادەتى بفرۆشئ، ئىتر مەيدانى گومانى خراب بەو ۋە كىلە نامىنئ. فەرمودەى راستەر، ئەو يە دروستە بۆ ۋە كىلى مال فرۆشتن، قىمەتى ئەو مائە ۋە ربگرئ لە مائە كپە كە ۋە مائە كەى تەسلىم بكا، بە لام ناتۈانئ مائە كە تەسلىم بكا تا قىمەتە كەى ۋە رنە گرئ ۋە ئە گەر لە پىش ۋە رگرتنى قىمەتە كە دا مائە كەى تەسلىم كرد، ئەبئ بە زامنى قىمەتە كە. ئە گەر كەسك شەخسىكى كرد بە ۋە كىل بۆ مال كپىن و بە لە فر پىوت: مالى بئ عەبىم بۆ بکپە، ئەو بە قەتەى دروست نىيە مالى عەبىدارى بۆ بکپئ، ۋە ئە گەر مالى عەبىدارى بۆ كپئ، بە يە كە بە تالە ۋە ئە گەر ھەر وتى: مالم بۆ بکپە، ئەو نەبئ ۋە كىلە كە مالى عەبىدارى بۆ بکپئ؛ جا ئە گەر ھات و مالى عەبىدارى كپئ، خواھ ئەو مائە بە عەبىە كە يەو ئەو قىمەتە بكا يا نەيكات؛ مادام ۋە كىلە كە بە عەبىە كە نەزانئ، ئەو ئەو مائە دائەمەزرى بۆ ۋە كىل گەر كە؛ جا ئە گەر ئەو مائە بە عەبىنى مالى ۋە كىل گەر كە كپرابوو، ئەو ھەر بۆ ئەو دروستە ئەو مائە عەبىدارە بداتە دواو ۋە ئە گەر بە مالىك كپرابوو كە لە ئەستۆدابوو، ئەو بۆ ئەو ۋىش و بۆ ۋە كىلە كە ۋىشى دروستە بىدەنە دواو ۋە ئە گەر ۋە كىلە كە بە عەبىە كەى زانىبوو، ئەو ئەو فرۆشتنە ھەر بۆ نەفسى ۋە كىلە كە دائەمەزرى ۋە حەقىشى نىيە بىداتە دواو بۆ سەر خاوەنە كەى، چونكە بە عەبىە كەى زانىو ۋە كە مەتەرخەمى تيا كردوو ۋە كپوبە تى.

ھەر كەسى كرابوو بە ۋە كىل لەسەر ئىشك كە قابىل بوو خۆى بىكا، دروست نىيە بە بئ ئىجازەى ئەو كەسەى كردوو بە ۋە كىل، ۋە كىل بگرئ بۆ جئ بە جئ كردنى ئەو ئىشە، مە گەر ئىشە كە ئەو ەندە زۆر بئ بە تەنھا خۆى نە كرى، ئەو كاتە دروستە ۋە كىل بگرئ لەو ئىشانە دا كە خۆى فرىايان ناكەوئ ۋە ئە گەر ئەو ئىشە قابىل نەبوو بۆ ئەو ۋە كىلە لەبەر ئەو كە نە ئىشانەى ياخود لايقى شانى نەبوو، ئەو دروستە ۋە كىل بگرئ،

۱. مە گەر لە شۆئىتىكا كە ۋەلى ئەمرى مندالە كە لە لايەن خۆبەو ئەسپلو لە لايەنى مندالە كە ۋە ۋەلى ئەمر بئ.

چونكه به پئی عورف و عادهت، مه بهست له وه کیلی وا ئه وه نییه خوئی ئه و ئیشه بکا، به لکوو مه بهست ئه وه یه وه کیلی بو بگری و خوئی ته ماشای بکا وه ئه گهر وه کیل گره که ئیزنی وه کیله که ی دا وه کیل بگری، ته ماشا ئه که یین، ئه گهر و تبووی وه کیل بگره بو خۆت، ئه وه ئه و که سه که ئه گیریت به وه کیل، وه کیلی وه کیله که به، هه رکاتی ئاره زووی لی بوو ئه توانی عه زلی بکا و ههروه ختی ئه م خوئی عه زل بگری، ئه ویش عه زل ئه بی، چونکه فه رع تابعی ئه سلّه وه ئه گهر و تبووی وه کیل بگره بو من، یا هه ر و تبووی وه کیل بگره، ئه وه له م سووره ته دا، هه ر وه کیلی بگری، وه کیلی کابرای وه کیل گری یه که مه و ئه م دوو وه کیله هه یچ کامیان ناتوانی ئه ویان عه زل بکا و هه یچ کامیان به عه زل بوونی ئه ویان عه زل نابی.

له هه رکاتی کدا دروست بی وه کیل بگری، شه رته که ئه م وه کیله ییش ئینسانیکی ئه مین و کارلی هاتوو بی، مه گهر وه کیل گری یه که م که سیکی تایه تی دیاری بکا بو، ئه وه دروسته بیگری به وه کیل، هه رچه ند نانه مینیش بی، مه گهر له کاتی کا ئه م شه خسه دلنیابی له وه که ئه و کابرا دیاری کراوه، نانه مین و پیاو خراپه و وه کیل گری یه که م به وه ی نه زانیبی، له م حاله ته دا، تا خه بهر نه دا به و، دروست نییه بیکا به وه کیل، چونکه وادیاره که وه کیل گری یه که م به م نانه مینییه ی ئه م شه خسه ی نه زانیوه و له سووره تیکا پیاوینکی ئه مین و پاکی کرد به وه کیل، له پاشا فاسقی به سه راهات یا نه ئه مینی لی ده رکه وت، ئه وه ئه گهر وه کیلی خوئه تی، ئه توانی - به لکوو واجبه - له سه ری گورج عه زلی بکات وه ئه گهر له لایه نی وه کیل گری یه که مه وه کرد بووی به وه کیل، ئه وه به بی ئیزنی ئه و ناتوانی عه زلی بکات.

باسی هندیك حوكمی وه كالهت

ئه گهر کابرای وه کیل گر، وتی به وه کیله که ی: مال بفرۆشه به فلان که س، یا خود له فلان وه ختدا یا له فلان شوینا مال بفرۆشه، ئه وه شه رته ئه و وه کیله له سه ر فرمانی ئه و که سه بجوولیته وه و هه ر ته سه روفیک به پینچه وانیه ی قسه ی ئه وه وه بکا، به تاله. ئه گهر

وتى: ئەو مائە بفرۆشە بە دە دىنار، دروست نىيە بە كەمتر بىفرۆشى، بەلام دروستە بە زىياتر بىفرۆشى، مەگەر بە تايىبە تى مەنعى كىردىن لى. ئەگەر وتى: بەم دىنارە مەرىك بىكەرە كە سىفە تى وە ھا بىن، ئەو دروست نىيە مەرىك بىكەن ئەو سىفە تە تى تى نە بىن؛ جا ئەگەر مەرىكى كەرى كە ئەو سىفە تە تى تى بو، ئەو باشە وە ئەگەر بەو دىنارە دوو مەرى لەسەر ئەو سىفە تە كەرى، ئەگەر ھىچ كامىيان يە كە يە كە، دىنارىك نە ئەژيان، ئەو ئەو فرۆشتە بە تالە وە ئەگەر يە كىكىيان دىنارىك ئەژياو ئەويان كەمتر، ياخود ھەردووكيان يە كى دىنارىك ئەژيان، ئەو فرمودە تى راستەر، ئەو يە ئەو فرۆشتە دروستە و دائەمەزرى بۆ وە كىل گەرە كە، چونكە مەبەستە كە تى ھا تەو تەدى بەزىادە وە ئەگەر كە سىك مالىكى دىارى كراوى تە سلىمى وە كىلە كە تى كىردو فرمانى پىدا ھە يوانىكى پى بىكەن و بە يانى سىفاتى ئەو ھە يوانە تى بۆ كىرد، ئەو پىش ئەو ھە يوانە تى بە مالىك كەرى لە ئەستوى خۇيدا، ياخود فرمانى پىدا بو ھە يوانىك بىكەن بە قىمە تىك لە ئەستوى خۇيدا ئەو سا عەينە كە بدا بە فرۆشيارە كە، ئەو پىش بەو مائە دىارى كراو ھە يوانە كە تى كەرى، ئەو لە ھەردوو سوورە تە كە دا، ئەو فرۆشتە دانامەزرى بۆ وە كىل گەرە كە، بەلام لە سوورە تى يە كە مدا، ئەگەر وە كىل نىيازى كەرىنى ھە بو بۆ خۇى، ئەو دائەمەزرى بۆ خۇى.

ھەركاتىك وە كىل بە پىچە وانە تى موو كىلە كە تى جوولايە وە لە فرۆشتە تى مالىا؛ مەسەلا، ئەو وتى: ئەو ئەسپەم بۆ بفرۆشە بە دە دىنار، كە چى ئەم بە ھەشت دىنارى فرۆشت، ياخود ئەو وتى: بەم عەينە بىكەرە، كە چى ئەو بە قىمە تىك كەرى لە ئەستوىدا، ئەو تەسەروفى وە كىلە كە بە تالە؛ بەلى، لە سوورە تى موخالەفە كەردنى عەيندا، بە ئەستوى كەرىنە كە دائەمەزرى بۆ خۇى، خواھ ناوى ئەو كەسە بىا كە كەردو وە تى بە وە كىل يا نە و ناو بردنە كە تى ئەو بە ھىچ دەرتە چى، لەبەر ئەو كە لە ئەساسدا ناو بردنى وە كىل گەر شەرت نىيە بۆ دامەزرانى موغامەلە و مادام بە پىچە وانە تى نىزنى ئەو موغامەلە تى كەردو وە، بۆ ئەو دانامەزرى؛ بەلى، لە ھەندى شۆيندا پىويستە وە كىل ناوى وە كىل گەر بىا، وەك لە شۆينىكا كە بىكا بە وە كىل بۆ قەبوولى ھىبە يا وە قف يا نەزىر يا وە سىت يا عارىە؛

مەسەلا، کابرا ئەلێت: وا ئەو شتەم بەخشی یا وە قەم کرد یا نەزرم کرد لە فلان کەس، وە کیلە کەیش بلیت: وا قەبوولم کرد بۆی، ئەگەر هات و ناوی نەبرای، بە تالە مەگەر هەردووکیان نیازی ئەو کەسەیان بێی.

پێویستە بۆ دروست بوونی فرۆشتن لە گەڵ وە کیلدا و بۆ دامەزرانی بۆ وە کیل گەرە، کابرای فرۆشیار قەسە لە گەڵ وە کیلە کە دا بکا، و وە کیلە کەیش لە کاتی قەبوولناوی ئەو کەسە ببا کە کردووێتی بە وە کیل یا خود نیازی ئەوی بێی؛ تەفسیلی ئەم باسە، ئەو یە کە موعامەلە لە گەڵ وە کیلدا چەند سوورەتی هەیه:

یە کەم، ئەو یە هەردوولایان ناوی وە کیل گەرە کە بێن، فرۆشیار بلیت: وا ئەم مالم فرۆشت بە تۆ بۆ فلان کەس، ئەویش بلیت: وا قەبوولم کرد بۆ فلان کەس؛

دوو هەم، ئەو یە هیچ کامیان ناوی نەبەن، بەلام هەردووکیان نیازی ئەویان هەبێ، وە ک ئەو کە فرۆشیار بلیت: وا ئەم مالم فرۆشت پێت، ئەویش بلیت وا قەبوولم کرد و هەردوولا نیازی کەسیکی تایبەتیان بێی؛

سێهەم، ئەو یە فرۆشیار ناوی ببا وە کیل نیازی ئەوی بێی، وە ک ئەو کە فرۆشیار بلیت: ئەم مالم پێی فرۆشتی بۆ فلان کەس، وە کیلێش بلی: وا قەبوولم کرد؛

چوارەم، ئەو یە فرۆشیار ناوی کابرا ئەبا وە کیل ناوی نابا و نیازی کەسیشی نییه، یە عنی قەبوولە کە ی موتڵە قە؛

پێنجەم، ئەو یە فرۆشیار ناوی نابا، بەس نیازی ئەوی هەیه، بەلام وە کیل ناوی ئەبا، وە ک ئەو کابرا ئەلی: وا ئەم مالم فرۆشت پێت. و وە کیلە کە ئەلی: قەبوولم کرد بۆ فلان کەس؛

شەشەم، ئەو یە فرۆشیار نیازی وە کیل گەرە کە ی بێی و وە کیل، قەبوولە کە ی موتڵە قە بێ؛ لە هەموو ئەم سوورەتانەدا، ئەو موعامەلە یە دائەمەزری بۆ وە کیل گەرە کە؛

حەوتەم، ئەو یە فرۆشیار ناوی وە کیل گر ببا وە کیل ناوی خۆی ببا؛

هەشتەم، ئەو یە فرۆشیار ناوی وە کیل گر ببا وە کیل نیازی خۆی بێی؛

نۆهەم، ئەو یە فرۆشیار نیازی وە کیل گەرە کە ی بێی و وە کیل ناوی خۆی ببا؛

ده‌هه‌م، ئه‌وه‌یه‌ فرۆشیار نیازی وه‌ کیل‌گره‌ که‌ ی بی‌ی و وه‌ کیل‌ ناوی که‌ س نه‌ باو نیازی
خۆی بی‌ی؛ له‌م چوار سووره‌ ته‌ ی‌شدا، به‌ یعه‌ که‌ به‌ تاله‌؛ هه‌روه‌ها، له‌ هه‌موو سووره‌ تینکا که‌
جیاوازی بی‌ی له‌ به‌ینی فرۆشیارو وه‌ کیلدا له‌ ناوبردنی شه‌ خسدا یا له‌ نیازدا، به‌ یعه‌ که‌ هه‌ر
به‌ تاله‌؛

یازده‌هه‌م، ئه‌وه‌یه‌ که‌ هیچیان ناوی که‌ س نه‌ به‌ن و نیازی که‌ سیشیان نه‌ بی‌ی؛ مه‌سه‌لا،
فرۆشیار بل‌ی: وا ئه‌م ماله‌م فرۆشت پیت و وه‌ کیله‌ که‌ بل‌ی: وا قه‌ بوولم کرد؛
دوازه‌هه‌م، ئه‌وه‌یه‌ فرۆشیار نیازی وه‌ کیله‌ که‌ ی بی‌ی و وه‌ کیل‌ نیازی که‌ سی نه‌ بی‌ی و
هه‌ر به‌ موته‌ قی قه‌ بوولی بکا؛

سیانزه‌هه‌م، ئه‌وه‌یه‌ فرۆشیار نیازی که‌ سی نه‌ بی‌ی، به‌ لام وه‌ کیله‌ که‌ نیازی خۆی بی‌ی؛
له‌م سئ سووره‌ ته‌ ی‌شدا، ئه‌و به‌ یعه‌ له‌ سه‌ر زاهیری له‌ فزه‌ که‌ هه‌ر بو وه‌ کیله‌ که‌ دائه‌ مه‌زری
وه‌ ئه‌ گه‌ر فرۆشیاره‌ که‌ قسه‌ ی له‌ گه‌ل وه‌ کیله‌ که‌ دا نه‌ بوو؛ مه‌سه‌لا وتی وا ئه‌م ماله‌م فرۆشت
به‌ وه‌ کیل‌گره‌ که‌ ت و وه‌ کیله‌ که‌ یش وتی: وا قه‌ بوولم کرد، یا وتی: قه‌ بوولم کرد بو ئه‌و، ئه‌م
سووره‌ ته‌ یش به‌ تاله‌، چونکه‌ رووی قسه‌ نه‌ کراوه‌ ته‌ کرایاره‌ که‌.

بزائن! ده‌ستی وه‌ کیل‌ به‌ سه‌ر ئه‌و عه‌ینه‌ ی به‌ لایه‌ وه‌یه‌، ده‌ستی ئه‌مانه‌ ته‌، خواه به‌
کری و کاله‌ت بکا یا به‌ خۆرای؛ که‌ واته‌، ئه‌ گه‌ر ئه‌و عه‌ینه‌ فه‌وتا به‌ لایه‌ وه‌ به‌ بی‌ قوسووری
ئه‌و، ئه‌وه‌ ناب‌ی به‌ زامن وه‌ ئه‌ گه‌ر قوسووری هه‌ بوو، ئه‌وه‌ ئه‌ بی‌ی به‌ زامن، وه‌ کوو زه‌مانه‌ تی
مال‌ی زه‌وت کراو، به‌ لام له‌ وه‌ کاله‌ ته‌ که‌ یش عه‌زل ناب‌ی؛ به‌ قوسوور دائه‌ نری ئه‌مه‌ که‌ ئه‌و
ماله‌ بفه‌وتی و وه‌ کیله‌ که‌ نه‌ زانی چۆن فه‌وتا وه‌ یا خود له‌ بیری چووب‌ی و فه‌وتاب‌ی، چونکه‌
ئه‌مه‌ له‌ به‌ر که‌ مه‌ترخه‌می ئه‌و بووه‌؛ هه‌روه‌ها، به‌ ده‌س درێژی و قوسوور دائه‌ نری ئه‌مه‌ که‌
سواری ئه‌و و لاخه‌ بی‌ی که‌ پ‌ی دراوه‌ بی‌فرۆشی، یا ئه‌و جله‌ی که‌ بردوویه‌ بی‌فرۆشی
بیکاته‌ به‌ری؛ به‌ ل‌ی، ئه‌ گه‌ر کابرای خاوه‌ن مال‌ ریگای دابوو، یا خود عاده‌ تی و لات و ابوو
که‌ وه‌ کیل‌ سواری ئه‌و و لاخه‌ بی‌ی، یا خود ئه‌و جله‌ بکاته‌ به‌ری، وه‌ کوو ده‌ لال سواری
ئه‌سپی فرۆشته‌ نی ئه‌ بی‌ی یا پالتوی فرۆشته‌ نی ئه‌ کاته‌ به‌ری، ئه‌وه‌ ئه‌و به‌ کاره‌ینانه‌ به‌
قوسوور و ده‌س درێژی نانا س‌ی.

بیدار بن! عه‌زل نه‌بوونی وه کیل له‌به‌ر خه‌یانه‌ت، به‌سراوه به‌وه‌وه که وه کیلی «ولی امر» ی هه‌تیوو مندالی ورد، یاخود وه کیلی «وصی» نه‌بی، نه‌گینا فه‌رمووده‌ی راستتر، نه‌وه‌یه که وه کیلی نه‌وانه به‌خه‌یانه‌ت کردن له وه کالهت نه‌که‌وی، وه‌ک «ولی امر» که وه «وصی» که خو‌یان چۆن به‌خه‌یانه‌ت کردن له وه کالهت نه‌که‌ون.

بزاتن! نه‌حکامی نه‌وه‌عه‌قده‌ی که وه کیل نه‌یکا، به‌سراوه به‌وه‌کیله‌وه؛ مه‌سه‌لا، چاوپین که‌وتنی مالی فرۆشراو و دامه‌زرانی عه‌قده‌که به‌جیا‌بوونه‌وه‌ی عه‌قده‌که‌ره‌کان له‌یه‌کتر له‌مه‌جلیسی موعامه‌له‌دا و حه‌ق‌وه‌رگرتنی هه‌ردوولایان له‌مه‌جلیسی موعامه‌له‌دا؛ نه‌گه‌ر عه‌قده‌که بو‌شتیک بی که سوودی تیا‌بی له‌لایه‌نی وه‌کیله‌وه، به‌سراوه به‌شه‌خسی وه‌کیله‌وه.

کاتی که وه کیل مالیکی کری، نه‌وه‌نه‌گه‌ر وه کیل‌گه‌ره که قیمه‌ته‌که‌ی ته‌سلیم کرد‌بی، فرۆشیار داوای نه‌وه‌قیمه‌ته‌له‌وه‌کیله‌که‌نه‌کا‌وه‌نه‌گه‌ر قیمه‌ته‌که‌ی ته‌سلیم نه‌کرد‌بی، نه‌وه‌نه‌گه‌ر قیمه‌ته‌که دیاری کرابوو، داوای له‌وه‌کیل‌گه‌ره‌که‌نه‌کا‌وه‌نه‌گه‌ر له‌نه‌ستۆدا بوو و فرۆشیار ئینکاری وه‌کاله‌تی نه‌وه‌شه‌خسه‌ی نه‌کرد، یا نه‌یوت: نازانم به‌وه‌کاله‌ته‌که‌ی، نه‌وه‌هه‌ر داوای له‌وه‌کیله‌که‌نه‌کا‌وه‌نه‌گه‌ر نا‌گای له‌وه‌کاله‌ته‌که‌ی هه‌بوو، نه‌توانی داوای بکا له‌وه‌کیل و له‌وه‌کیل‌گریش و له‌مه‌وه‌خته‌دا، وه‌کیله‌که‌وه‌کوو زامن و وه‌کیل‌گه‌ره‌که‌وه‌کوو نه‌سیل وایه، یه‌عنی نه‌گه‌ر وه‌کیله‌که‌قیمه‌ته‌که‌ی دا به‌فرۆشیار، نه‌توانی بگه‌رپه‌ته‌وه‌بو‌سه‌ر وه‌کیل‌گه‌ره‌که‌وه‌پاره‌که‌ی له‌وه‌بستینی. نه‌گه‌ر وه‌کیل مالیکی فرۆشت و پاره‌که‌ی وه‌رگرت، که‌چی ماله‌که‌به‌مولکی غه‌یر ده‌رچوو، نه‌وه‌کا‌برای ک‌ریار نه‌توانی داوای نه‌وه‌پاره‌یه له‌وه‌کیله‌که‌یا له‌وه‌کیل‌گه‌ره‌که‌بکا، هه‌رچه‌ند دانیش بنی به‌وه‌کاله‌ته‌که‌یدا؛ جا نه‌گه‌ر وه‌ختی خو‌ی پاره‌که‌ی دابوو به‌وه‌کیل‌گه‌ره‌که، ئیسته‌نه‌توانی نه‌وه‌پاره‌یه‌ی داوایه‌به‌ک‌ریاره‌که‌وه‌ری‌بگه‌رپه‌ته‌وه‌له‌وه‌کیل‌گه‌ره‌که.

هه‌ندیک [ی تر] له حوکمه کانی وه کالهت

وه‌کاله‌ت، ئیختیاریه له‌هه‌ردوولاو‌وه؛ که‌واته، هه‌موو کاتیک وه‌کیل‌گر نه‌توانی وه‌کیله‌که‌ی عه‌زل بکا، هه‌روه‌ها‌وه‌کیلیش نه‌توانی خو‌ی عه‌زل بکا؛ جا نه‌گه‌ر وه‌کیل‌گر

وه کیله‌که‌ی عه‌زل کرد، ئه‌وه‌هه‌ر به‌وتنی له‌فزی عه‌زل‌کردنه‌که‌عه‌زل‌ئه‌بێ، خواه‌خۆی له‌ویا‌بێ یا له‌ویا‌نه‌بێ و هه‌ر ته‌سه‌رۆفێک بکا له‌پاش عه‌زل‌کردنه‌که‌ی، به‌تاله‌و دانامه‌زێ؛ به‌لام قازی دادگای ئاین، هه‌رچه‌ند خه‌لیفه‌ی موسوڵمانانیش عه‌زلی بکا، تا خه‌به‌ری عه‌زله‌که‌ی پێ‌نه‌گا عه‌زل‌نابێ و له‌وبه‌ینه‌دا هه‌ر حوکمیکی ده‌رکردبێ، دروست و دامه‌زراوه.

هه‌روه‌ها، وه‌کاله‌ت تێک‌ئه‌چێ به‌وه‌که‌ وه‌کیل و وه‌کیل‌گر به‌کیکیان له‌وه‌ بکه‌ون که‌ لایقی ته‌سه‌رۆف‌کردن‌بن له‌مالی‌خۆیا‌نا به‌هۆی‌مردنه‌وه‌ یا به‌هۆی‌شیتیه‌وه‌، هه‌روه‌ها به‌هۆی‌بێ‌هۆشی‌به‌کیکیانه‌وه‌، به‌و‌شه‌رته‌که‌ ئه‌و‌بێ‌هۆشیه‌ ئه‌وه‌نده‌ ماوه‌ی‌به‌سه‌را هاتبێ‌نوێژی‌وه‌ختیکی‌پێ‌بچێ. ئه‌گه‌ر که‌متر بوو له‌وه‌، نابێ‌به‌هۆی‌عه‌زل‌بوونی‌وه‌ ته‌سه‌رۆفاتی‌وه‌کیل‌به‌دروستی‌ئه‌مینته‌وه‌.

هه‌روه‌ها، وه‌کاله‌ت تێک‌ئه‌چێ به‌هۆی‌ئه‌وه‌وه‌ ئه‌و‌شته‌که‌ وه‌کیل‌گیراوه‌ بۆ ته‌سه‌رۆف‌تیا‌کردنی، له‌ته‌سه‌رۆفی‌وه‌کیل‌گره‌که‌ ده‌ربچێ؛ مه‌سه‌لا، کابرای‌وه‌کیل‌گر ئه‌و‌ماله‌بفرۆشی‌یا‌وه‌قفی‌بکا‌یا‌بیدا‌به‌کرێ‌یا‌نه‌زری‌بکا‌له‌که‌سیک، به‌لام‌وه‌کاله‌ت به‌تال‌نابیه‌وه‌به‌وه‌که‌ وه‌کیل‌که‌ ئینکاری‌وه‌کاله‌تی‌خۆی‌بکا‌له‌به‌رئه‌وه‌که‌ له‌بیری‌چووبێ‌یا‌له‌به‌ر مه‌به‌ستیکی‌عه‌قل‌گر‌توو؛ به‌لێ، ئه‌گه‌ر به‌ده‌سه‌نقه‌ست‌به‌بێ‌مه‌به‌ست، ئینکاری‌وه‌کاله‌ته‌که‌ی‌خۆی‌کرد، ئه‌وه‌وه‌کاله‌ته‌که‌ی‌به‌تال‌ئه‌بیته‌وه‌.

هه‌رکاتێک‌وه‌کیل‌و‌وه‌کیل‌گر‌ناکو‌کییان‌که‌وته‌به‌ین‌له‌ئه‌سلی‌وه‌کاله‌ته‌که‌دا؛ مه‌سه‌لا، وه‌کیل‌که‌وتی: من‌وه‌کیلی‌تۆم‌و‌وه‌کیل‌گر‌ئینکاری‌کرد، یا‌له‌سیغه‌ی‌وه‌کاله‌ته‌که‌دا؛ مه‌سه‌لا، وه‌کیل‌که‌وتی، من‌وه‌کیلی‌تۆم‌بۆ‌ئه‌وه‌ئه‌سه‌په‌که‌ت‌بفرۆشم‌به‌ده‌دینار‌به‌قه‌رز، ئه‌و‌یش‌وتی: وه‌کیل‌بووی‌بۆ‌ئه‌وه‌به‌پاره‌ی‌حازر‌ببفرۆشی، ئه‌وه‌له‌م‌سووره‌تانه‌دا، وه‌کیل‌گره‌که‌ سویند‌ئه‌دری‌و‌باوه‌ری‌پێ‌ئه‌کرێ.

ئه‌گه‌ر که‌سیک‌ئه‌سپیکی‌کرێ‌به‌بیست‌دینار‌و‌وتی: وه‌کیل‌گر‌ئهم‌ری‌کردوو‌ه‌پێم، ئه‌و‌یش‌وتی: من‌وتوو‌مه‌به‌ده‌دینار‌ببکری‌ت‌و‌سویندی‌خوارد، ئه‌مه‌ئه‌گه‌ر‌ئهم‌ئه‌سه‌پی‌به‌عه‌ینی‌مالی‌وه‌کیل‌گره‌که‌کرپوه‌وه‌له‌عه‌قده‌که‌دا‌ناوی‌بردوو‌ه‌، یا‌له‌پاش

عهقده که وتبووی: بۆ فلان که سم کړیوه و ماله که مالی ئه وه و فرۆشیاره که یش باوهړی پئی کرد، ئه وه له م سووره ته دا، به یعه که به تاله وه نه گهر فرۆشیاره که باوهړی پئی نه کرد، پیوسته سویند بخوا له سهر ئه وه که ناگای له وه کاله ته که نییه؛ جا مادام سویندی خوارد، ئه وه به یعه دائه مه زری بۆ وه کیله که؛ ههروه ها، نه گهر به قیمة تیک کړی بیستی له ئه ستوداو ناوی وه کیل گره که ی نه بردی، یا ناوی بردی، به لام فرۆشیار بلنی: ناوت نه بردووه و سویند بخوا، ئه وه هه ر بۆ وه کیله که دائه مه زری وه نه گهر باوهړی پئی کرد که ماله که ی بۆ وه کیل گره که کړیوه، ئه وه له م سووره ته دا، به یعه که به تاله، چونکه فرۆشیاره که باوهړی پئی نه کا که ئه و موعامه له یه ی بۆ وه کیل گره که کردووه؛ جا هه رکاتیک حوکم کرا به وه که ئه و به یعه دامه زراوه بۆ وه کیله که، سوننه ته قازی به خوشی بلیت به وه کیل گره که: مادام وایه، تۆ بلنی به وه کیله که ت، نه گهر وه کیلی منیش بووی و من ئه مرم کردی پیت بیکړی به بیست دینار، وایم فرۆشتیته وه به و بیست دیناره و وه کیله که یش قه بوولی ئه و به یعه بکا، بۆ ئه وه له واقعدا بیی به مالی وه کیله که وه نه گهر وه کیله که وتی: ئه و ته سه پوفه ی کردوومه له و ماله دا به ئیزنی تۆ بووه و وه کیل گره که ئینکاری کرد، ئه وه باوهړ به وه کیل گره که نه کری به سویند، به لام قسه ی وه کیله که قه بوول نه کری له ئیددیعی فه وتانی ئه و ماله دا که تیایا کراوه به وه کیل، ههروه ها له ئیددیعی ناردنه وه یا بۆلای وه کیل گره که وه نه گهر ئیددیعی کردو وتی: داومه ته وه دهستی ئه و شه خسه ی ناردبووت و ئه و شه خسه ئینکاری کرد، ئه وه ته سدیقی ئه و شه خسه نه کری به سویند و واجب نییه له سهر وه کیل گره که باوهړ بکا به وه کیله که ی له دانه وه یدا به وکه سه ی که ناردوویه تی بۆلای؛ که واته، واجبه به شاهد ئیسپاتی بکا که دوايه ته دهستی، نه گینا کاتی که فروستاده که سویندی خوارد، ئه بی بیبژیری بۆ وه کیل گره که.

وه نه گهر وکیله که وتی: ماله که م فرۆشتووه و پاره که م وه رگرت، به لام فه وتا و وه کیل گرتی: نه خه یر پاره که ت وه رنه گرتووه، ئه مه، نه گهر له پیش ته سلیم کردنی ماله فرۆشراوه که دایه به کړیار، باوهړ به وه کیل گره که نه کری، وه نه گهر له پاش ته سلیم کردنه به، باوهړ به وه کیله که نه کری.

نه گهر که سیك په كینکی کرد به وه کیل بو دانه وهی قهرزیک و وه کیله که هاته وه و وتی: قهرزه کم دایه وه و خاوهن قهرزه که نینکاری کرد، نه وه باوه پ به خاوهن قهرزه که نه کری به سویند. فرموده ی دیارتر نه وه یه واجب نییه وه کیل گر باوه پ به وه کیله که بکا له نیددیعای دانه وهی نه و قهرزه دا، مه گهر دوو شاهیدی بی، یا شاهیدیکی بی و خویشی سویندی له گدل بخوا. هروه ها، نه گهر «قیم» نیددیعای کرد که له پاش بالغ بوونی هه تیوه کان، ماله کم داونه ته وه، نه وه واجب نیسپاتی بکا به شاهد، چونکه نه سل نه وه یه ته سلیمی نه کردبته وه و به زهی و میهره بانی «قیم»، به هیچ جوړی ناگا به میهره بانی باوک و باپیره ی نه و منداله تا به بی شاهد باوه پری پی بکری.

دروست نییه بو وه کیل و بو هره که سی مالیکي به نه مانته له لادانرابی، له و کاته دا که خاوهن ماله که داوای ماله که ی لی بکاته وه، بلتی: به بی نه وه شاهدت له سهر بگرم، ماله ت ناده مه وه؛ به لی، دروسته بو که سیك که مالیکي زهوت کرد بی، هه رکاتیک خاوهن ماله که داوای ماله که ی لی کرده وه، نه م قسه یه بکا، چونکه قسه ی زهوت که له دانه وهی ماله زهوت کراوه که دا، جینگه ی پروا نییه. هروه ها، دروسته بو که سیك که مالی به رهن وه رگرتی، یا به کری گرتی، یا خواست بیتی، نه و ماله نه داته وه به خاوهن که ی تا شاهیدی له سهر نه کری، چونکه هه رکاتیک نیددیعای دانه وهی نه و ماله بکا، شهرع داوای شاهیدی لی نه کا.

نه گهر که سیك هات به که سیکی وت: فلان که س کردومی به وه کیل فلانه قهرز یا فلانه شت که له لاته، وه ری بگرم و بو ی به رمه وه، نه مه نه گهر کابرا باوه پری پی کرد، دروسته بیداته دهستی، به لام به بی نه وه که کابرا تر نیسپاتی وه کاله ته که ی بکا و شاهد پشان بدا، واجب نییه نه م بیداته وه. نه گهر پی وت: فلان که س حه واله ی کردوم بو سهر تو نه و نه ندازه قهرزه ی که له سهر ته بمده یته وه، کابرایش باوه پری پی کرد، نه وه واجب بیداته وه؛ هروه ها، نه گهر که سیك هات وتی: به ته نها من میراتگری فلان که سم و هاتوم بو نه و قهرزه ی له سهر ته و کابرایش باوه پری پی کرد، نه وه واجب ماله که ی بداته دهست.

باسی پینان (اقران)

پینان له شهرعا، بریتییه له وه که سیک پین له حقی که سیک تر بنی که له سهری بی؛ پینان، دروسته له ههر که سیکه وه که ریگای ته سهر پروف کردنی نه گیرایی، یه عنی ته کلیفی له سهر بی و خاوه ن روشد بی، یا خود سه فیهی به ره للاً (حیجر له سهر دانه نراو) بی؛ که واته، پینانی مندال و شیت، که لکی نییه؛ نه گهر نه و منداله که پی لی نه نی، ئیددیعیای کرد که بالغ بووه به ئیحتیلام یا به که وتنه حهیز و له ته مه نیکدا بوو که بو نه وه دهستی نه دا ئینسانی تیا بالغ بیی به ئیحتیلام و حهیز، نه وه به بی سویند باوه ری پی نه کری، به لام نه گهر ئیددیعیای نه وه ی کرد که پانزه سالی ته واو کردووه، نه وه نه بی به شاهید ئیسپاتی بکا.

پینانی نه فام و لات، له مه و پیش باس کرا. دروسته پینانی نه خوش له نه خوشی مردنیا به وه که عه یینکی لایه یا قهرزینکی له سهره هی که سیک بیگانه؛ که واته، پاش مردنی، نه و عهینه نه دریته وه به و که سه که نه و وتوویه هی نه وه و قهرزه کهش له میراته که ی جی به جی نه کری و نه دریته وه به خاوه ن قهرزه که؛ به لی، دروسته میراتگره کان سویندی نه و که سه بدن له سهر نه وه که موسته حقی نه و عهینه یا نه و قهرزه یه؛ ههروه ها، دروسته پینانی نه خوش به عه یینک یا به قهرزینک بو یه کیلک له میراتگره کان، هه رچند میراتگره کانی تر باوه ری پی نه کن، نه وه نده هه یه نه توانن سویندی بدن له سهر نه وه که موسته حقی نه و شته یه پی لی نراوه بو. به پینان دانه نری بو میراتگر نه مه که زنی نه خوش پی له وه بنی که وه ختی خوی ماره بییه که ی وه رگر تووه له میرده که ی. نه گهر که سیک له ساغیدا یا له نه خوشیدا پی له قهرزینک نا بو یه کیلک و میراتگریش له پاش مردنی کابرا پی له قهرزینک نا بو که سیک تر، نه وه نه و دوو حه قه وه کوو یه کن و پی لینانی کابرا ناخریته پیش پی لینانی میراتگره که، چونکه میراتگر جینگه داری مردووه که یه. دروست نییه پینان به زور؛ که واته، نه گهر نازاری موته هه میلک درا بو نه وه که پی لی بنی، نه ویش له تاو نازار، دانی به هندی شتانا، نه وه

ئەو پىلینانە بىي سوودە. بەشەرت گىراوہ ئەو کەسەى ئىقرارە کەى بۆ ئە کرى، تىکرا بناسرى؛ کەواتە، ئە گەر کەسىک وتى: يە کىک لە خەلکى ئەم شارە دىنارىکى لامە، ئەوہ بە تالە؛ بە لام ئە گەر وتى: يە کىک لەم دە کەسە دىنارىکى لای منە، ئەوہ دروستە، چونکە يە کىکى لە چەندکەسى لە ژمارە هاتوو، تىکرا ديارە. هەر وەها بەشەرت گىراوہ ئەو کەسەى ئىقرارە کەى بۆ کراوہ، لایق بىي بۆ ئەوہ مالى بەدرىتى؛ کەواتە، ئە گەر کەسىک ئىقرارى کرد وتى: دە دىنارى ئەو حەيوانەم لەسەرە، ئەوہ بە تالە؛ بە لى، ئە گەر وتى: بەھوى ئەو و لاخەوہ دە دىنارم لەسەرە، ئەوہ دروستە و مەعناى ئەوہ يە کە ئەو و لاخەى بە کرى گرتووہ و بەھوى ئەوہ وە، دە دىنارى خاوہن و لاخە کەى کە وتووہ تە سەر. دروستە پىلینان بۆ مزگەوت و قوتابخانە و تەکیە و نەخۆش خانە و هەر چىگايە کى تر کە بۆ قازانجى گشتى دامەزرابى وە کۆرستان و ئەو شتە پىلینراوہ، سەرف ئە کرى بۆ سوودى ئەو شوینانە وە ئە گەر وتى: سکی ئەو ژنە دە دىنارى لەسەرمە، ئە گەر بە مۆتلەقى وتى، يا خود بەستى بە حالە تىکەوہ کە رىي تى بچى؛ مەسەلا، بلىت: بەھوى ئەو قەرزوہ کە باوکى هەيەتى لەسەر من، دە دىنارى کە وتووہ تە سەرم، ئەوہ دروستە وە ئە گەر بەستى بە حالە تىکى ناپەواوہ؛ مەسەلا، بلى: قەرزى لەسەرمە، ئەوہ بە تالە. ئە گەر کەسىک ئىقرارى کرد بە عەينىک يا بە قەرزىک بۆ کەسىک، ئەویش خستىوہ بە درودا، ئەوہ ئەو مالى لە لای ئىقرار کەرە کە ئەھیلریتەوہ؛ جا ئە گەر پەشیمان بووہ وە لە ئىقرارە کەى و وتى: بە هەلەدا چوو بووم لەو ئىقرارەدا و ئەو مالى هەر مالى خۆمە، ئەوہ قسە کەى قەبوول ئە کرى و مالى کە بە مالى ئەو ئەناسرى وە ئە گەر ئىقرار بۆ کراوہ کە پەشیمان بووہ وە لە ئىنکارە کەى و شاهیدى هیناکە ئەو مالى خۆیەتى، لىي قەبوول ناکرى؛ بە لى، لەم شوینەدا «علي الشبراملسى»، فەرموویەتى: بە قیاس لەسەر هاوچەشنى ئەم مەسئەلەيە، ئە گەر کابرا بيانوویە کى عەقل گرتووی هینایەوہ بۆ ئىنکارە کەى، ئەوہ واديارە لىي قەبوول ئە کرى و مالى کە بە هی ئەو ئەناسرى.

باسی سیغە ی پێلینان (اقرار)

شەرتە بۆ پێلینان لە فزیک ی وەها کە ئەو بەگە ی نیت ئەو کە سە عەینک ی مالتیکی کە سیک ی دیاری لە سەرە، هەر وە هاید نووسینیش لە گەل نییە تدا؛ کە واتە، ئە گەر بلی: گومانم وایە فلان کە س دیناریکی لە سەر مە، ئەو بە تالە، بە لام ئە گەر بلی: شە هادەت ئە دەم ی ئە زانم فلان کە س دیناریکی لە سەر مە، ئەو پێلینانە. جا ئە گەر بلی: لە لامە ی بە لامە وە یە، ئەو پێلینانە بە عین و ئە گەر بلیت: لە سەر مە ی لە گەردنمایە، ئەو بۆ شتیکە لە ئە ستۆدا بی. ئە گەر کە سیک وتی بە کە سیک تر: دە دینارم لە سەر تە، ئەویش وتی: کیشانە ی بکە، ی: وەری بگرە ی: بیکەرە کيسە کە تەو، ئەو بە تالە، بە لام ئە گەر وتی: بە لی، ی: راستە، ی: بە لی راستە، ئەو پێلینانە وە ئە گەر وتی: راستە کە ی لە سەر م بوو، بە لام دامەو، ئەو پێلینانە لە حە قە کە، بە لام بۆ دانەو کە ی پێوستی بە شاییدە؛ جا ئە گەر شاییدی بوو باشە وە ئە گەر شاییدی نە بوو، کابرای پێ بۆ لی تراو، سویند ئە خوا کە وەری نە گرتو وە تەو، ئەو جا ئە توانی لی بسینیتە وە. ئە گەر کە سیک بە پرسیار، وتی: دە دینارم لە سەرت نییە؟ ئەویش، وتی: بە لی، ئەو ئە بی بە پێلینان؛ هەر وەها، ئە گەر وتی: سبەینی ئە تە دە مەو، ی: دوو روژ مۆلە تم بە، ی: باشە با دانیشم، یا خود کيسە کە م بکە مەو، ی: با کلیلی سندووقە کە م بدۆزمە وە، ئە بی بە پێلینان.

هەندیک لە شەرتەکانی پێلینان

شەرتە ئەو ماله ی کە کابرای پێلینەر پێی لی ئە نی، مۆلکی کابرای پێلینەر نە بی؛ کە واتە، ئە گەر وتی: ئەم خانوو کە کړیومە بۆ خۆم لە فلان کە س، ی: بە میرات لە باوکمە وە بۆم هاتوو تەو، مالتی فلان کە سە، ی: ئەو قە رزە م کە لە سەر ئە حمە دە، هی مە حمو و دە، ئەو بە تەنھا ئەو قە سە یە نابێ بە پێلینان، بە لکۆو بە «وە عەدە» مە عنای لی ئە دریتە وە، چونکە زاھیری قە سە کە لە گەل پێلینان ناگونجی؛ بە لی، ئە گەر نیازی پێلینانی هە بوو، ئەو بە پێلینان دائە نرێ، چونکە ریی تی ئە چنی وە ختی خۆی ئەو خانوو کە بە میرات

بۆی هاتوووه‌ته‌وه یا نه‌و خانوووه که خۆی کړپویه‌تی بۆخۆی، فرۆش‌تیبیتی به‌کابرای ئیقرار بۆکراو و بووبی به‌مالی نه‌و، یاخود نه‌و قهرزه‌ی که له‌سه‌ر نه‌حمده‌ بوویه‌تی، نه‌زری کړدبی له‌مه‌حموود و ئیسته‌ له‌سه‌ر نه‌و نه‌ساسه‌ ئیقرار بکا؛ به‌لی، نه‌گه‌ر وتی: نه‌م عه‌ینه، مالی نه‌حمده‌ و مولکی خۆم بوو تا نه‌و کاته که پیم‌لینا، نه‌وه‌ سه‌ره‌تای قسه‌که‌ی به‌پینان دانه‌نری و نه‌وی تری هیچ و بووچ و به‌تاله‌.

هه‌رکاتئ که‌سیک پی‌لی‌نا به‌عه‌ینیک بۆ که‌سیک و نه‌و عه‌ینه‌ لای خۆی بوو، نه‌وه‌ نه‌بی ده‌س به‌جئ بیدا به‌و که‌سه‌ وه‌ نه‌گه‌ر لای نه‌بوو وه‌ له‌پاشا که‌وته‌ ده‌ستی، نه‌وه‌ له‌و کاته‌دا نه‌یداتئ.

دروسته‌ پینان له‌ شتی نامه‌علووم؛ جا نه‌گه‌ر که‌سیک وتی: فلان‌که‌س شتیکی له‌سه‌رمه، نه‌وه‌ پینانه‌ له‌شتی نامه‌علووم وه‌ داوای روون کړدنه‌وه‌ی نه‌و شته‌ی لی نه‌کری و به‌هه‌رچی مه‌عنای لی‌بداته‌وه‌ - هه‌رچه‌ند که‌میش بی - لئی قه‌بوول نه‌کری، هه‌روا نه‌گه‌ر مه‌عنایشی لی‌بداته‌وه‌ به‌شتیکی واکه‌ له‌جینسی مال بی، به‌لام‌قیمه‌تی نه‌بی، وه‌ک ده‌نکیکی گه‌نم، هه‌روا نه‌گه‌ر مه‌عنایشی لی‌بداته‌وه‌ به‌حه‌یوانیکی پس یا به‌شتیکی پیسی واکه‌ دروستبی رابگیری، وه‌ک سه‌گی پاس یا وه‌ک ته‌پاله، به‌لام‌قه‌بوول نا‌کری مه‌عنای لی‌بداته‌وه‌ به‌شتیکی پیسی واکه‌ راگرتنی دروست نه‌بی، وه‌ک به‌رازو سه‌گی بی‌سوود، یاخود مه‌عنای لی‌بداته‌وه‌ به‌عه‌یاده‌تی نه‌خۆش، یا به‌جوابی سه‌لام. نه‌گه‌ر ئیقراری کړد به‌مال یا به‌مالیکی گه‌وره‌ یا زۆر، نه‌وه‌ قه‌بوول نه‌کری مه‌عنای لی‌بداته‌وه‌ به‌مالیکی گه‌م، له‌به‌ر نه‌وه‌ که‌ مالی که‌میش بۆ حیسابی پاشه‌رۆژ زۆرو گه‌وره‌یه، به‌لام‌قه‌بوول نا‌کری مه‌عنای لی‌بداته‌وه‌ به‌سه‌گ هه‌رچه‌ند سه‌گی راویش بی، یا به‌ته‌پاله‌ یا به‌پیستی مرداره‌وه‌بوو - هه‌رچه‌ند قابیلی ده‌باغی کړدنیش بی - چونکه‌ نه‌مانه‌ مال نین. نه‌گه‌ر وتی: فلان‌که‌س شتی شتیکی له‌سه‌رمه، نه‌وه‌ هه‌ر به‌ته‌نها‌یه‌ک‌شت دانه‌نری وه‌ نه‌گه‌ر وتی: شتی و شتیکی له‌سه‌رمه، نه‌وه‌ مه‌عنای لی‌ته‌دریته‌وه‌ به‌دووشت وه‌ نه‌گه‌ر وتی: فلان‌که‌س هه‌زارو یه‌ک لیره‌ی له‌سه‌رمه، نه‌وه‌ لئی قه‌بوول نه‌کری مه‌عنای هه‌زاره‌که‌ به‌غه‌یری لیره‌ لی‌بداته‌وه‌، وه‌ک دینار، به‌لام‌نه‌گه‌ر وتی: بیست و پینج لیره‌ی له‌سه‌رمه، نه‌وه‌ هه‌مووی هه‌ر به‌لیره‌ ته‌دریته‌قه‌لم.

ئەگەر کەسێک پین نا لە چەند دەرمیک بۆ کەسێک و لە پاشا، وتی: ئەو درەمانە ی کە پینم لێ نان، سەنگیان لە درەمی عادیەتی کە مترە، ئەو ئەگەر درەمی ئەو شوینە ی ئیقرارە کە ی تیا کراوە سەنگی تەواو بێ و کابرا ئەم قەسە یە لە گەل ئیقرارە کە دا کرد بێ، ئەو قەبوول ئە کری و ئەگەر ماوە یە ک لە پاش ئیقرارە کە بوو، ئەو قەبوول ناکری و ئەگەر درەمی ئەو شوینە سەنگی کەم بێ، ئەو ئەم دەعوایە ی لێ قەبوول ئە کری، چ لە گەل ئیقرارە کە دا بێ و چ لە پاش ئیقرارە کە بێ و ماوە ی کە وتی، هەر وە ها ئەگەر لە پاش ئیقرار بە درەمە کان، وتی: ئەو درەمانە هەموویان غەشیان تیا بوو، ئەو ئەگەر درەمی ولاتە کە بێ غەش بێ، ئەم قەسە یە ی لێ قەبوول ئە کری، بە و شەر تە بە ینی نە کە و ی لە گەل ئیقرارە کە دا، ئەگینا قەبوول ناکری و ئەگەر درەمی ئەو ولاتە غەشی تیا بوو، ئەم دەعوایە ی لێ قەبوول ئە کری هەر چۆن بێ. ئەگەر کەسێک وتی: فلان کەس لە درەمی کە و تە دە درەمی لە سەرمە، ئەو پین ناو لە نو درەم و ئەگەر وتی، فلان کەس درەمی کە لە دە درەمی لە سەرمە، ئەو ئەگەر مە بەستی لیکدان «ضرب» بێ بە ئوسوولی عیلمی حساب، ئەو پین لیتانە بە دە درەم، ئەگینا پین لیتانە بە تەنها یە ک درەم.

باسی هەندیک پین لیتان (اقران)

ئەگەر کەسێک وتی: فلان کەس شمشیرێکی لامە لە کیلانا یە، یاخود جلیکی لامە لە سندووقایە، ئەو پین لیتانە بۆ تەنها شمشیرە کە و تەنها جله کە و پین لیتان نییە بۆ کیلانی کە و سندووقە کە ییش و ئەگەر وتی: فلان کەس هە یە تی لە لام ولأخیک بە زینە وە، یا جلیکی قەیتان لێ دراو، ئەو پین لیتانە بۆ ئەسپە کە و زینە کە ییش و بۆ جله کە و قەیتانە کە ییش. ئەگەر وتی: هەزار دینار لە میراتی باوکم بۆ فلان کەسە، ئەو وە عەدە یە بە بەخشینی هەزار دینار بە وکەسە و نابێ بە مالی تا پین نە بەخشی. ئەگەر وتی: بۆ فلان هە یە بە سەرمە وە درەمی کە، ئەو پین لیتانە بۆ تاقە درەمی کە و ئەگەر وتی: درەمی کە و درەمی ئەو بە لە فزی یە کەم و دوو هەم دوو درەمی ئە کە و یتە سەر، جا ئەگەر مە بەستی لە لە فزی سیتەم، دوو پات (تاکید) کردنە وە بوو، ئەو هێچ وە ئەگەر مە بەستی

سه‌ربه‌خۆیی بوو، دره‌میکی تری ئه‌که‌وێته‌ سه‌ر، هه‌روه‌ها، ئه‌گه‌ر له‌ خۆپرایسی‌وه، به‌ بێ‌نیاز به‌ده‌میا‌هات، یاخود مه‌به‌ستی دووپات کردنه‌وه‌ی دره‌می یه‌که‌م بوو، چونکه‌ له‌فزی یه‌که‌م به‌ سه‌یه‌م دووپات نا‌کرێته‌وه‌ وه‌ ئه‌گه‌ر ئیقراری کرد به‌ شتیکی نامه‌علووم، وه‌ك «شتیک»، «جلیک»، «مالیک» و داوای لێ‌کرا مه‌عنای لێ‌بداته‌وه‌ به‌لام ئه‌و مه‌عنای لێ‌نه‌داپه‌وه، ئه‌وه‌ فه‌رمووده‌ی راست وایه‌ ئه‌خریته‌ به‌ندیخانه‌وه‌ تا به‌ یانی ئه‌کا وه‌ ئه‌گه‌ر روونی کرده‌وه، به‌لام کابرای ئیقرار بۆ‌کراو باوه‌ری پێ‌نه‌کرد، ئه‌بێ‌ ئه‌م ئیددیعا‌که‌ی خۆی روون بکاته‌وه؛ جا پاش ئه‌وه، ئه‌گه‌ر به‌ شاهد ئیسپاتی کرد، ئه‌وه‌ باشه، ئه‌گینا پێ‌لێنه‌ره‌ که‌ سویند ئه‌دری له‌ سه‌ر روون کردنه‌وه‌ که‌ی.

ئه‌گه‌ر که‌ سیك ئیقراری کرد به‌ هه‌زار دره‌م بۆ‌ که‌ سیك، هه‌روه‌ها روژیکێ‌ تریش ئیقراری کرد به‌ هه‌زار دره‌م هه‌ر بۆ‌ ئه‌و که‌ سه‌، هه‌ر هه‌زار دره‌می ئه‌که‌وێته‌ سه‌ر وه‌ ئه‌گه‌ر ئه‌ندازه‌ی دره‌مه‌کان که‌ پێ‌یان لێ‌ ئه‌نی له‌و دوو پێ‌لێنانه‌دا زیادو که‌می کرد، ئه‌وه‌ زۆره‌ که‌ یان حیساب ئه‌کرێ‌ و که‌مه‌ که‌ ئه‌خریته‌ ناو زۆره‌ که‌ وه؛ به‌ لێ‌، ئه‌گه‌ر دره‌مه‌کانی به‌ دوو جووری جیاواز باس کرد، مه‌سه‌لا، بۆ‌ هه‌زار دره‌می یه‌که‌م، وتی: هه‌زار دره‌می ساخ، وه‌ بۆ‌ هه‌زار دره‌می دووه‌م، وتی: هه‌زار دره‌می شکاو، یاخود بۆ‌ هه‌ر هه‌زار یکیان سه‌به‌بیکێ‌ تایه‌تی باس کرد؛ مه‌سه‌لا، بۆ‌ هه‌زار دره‌می یه‌که‌م، وتی: له‌ حه‌قی خانوودا و بۆ‌ هه‌زار دره‌می دووه‌م، وتی: له‌ حه‌قی کرێ‌ دووکانا، یاخود وتی: روژی شه‌ممه‌ هه‌زار دره‌م وه‌رگرت و پاش ئه‌وه، روژی یه‌کشه‌ممه‌ هه‌زار دره‌م وه‌رگرت، ئه‌وه‌ پێ‌لێنراوه‌ که‌ ئه‌بێ‌ به‌ دووشت و هه‌ردوو هه‌زار دره‌مه‌که‌ی ئه‌که‌وێته‌ سه‌ر. ئه‌گه‌ر وتی: هه‌زار دینارم له‌ سه‌ره‌ له‌ حه‌قی شه‌رابدا، یا له‌ حه‌قی سه‌گدا، یا بژاردمه‌وه، ئه‌وه‌ ئه‌و هه‌زار دیناره‌ی ئه‌که‌وێته‌ سه‌ر. ئه‌گه‌ر وتی: هه‌زار دیناری له‌ سه‌رمه‌ له‌ حه‌قی عه‌ینیکدا هه‌روه‌ختی عه‌ینه‌که‌ی پێ‌دام پاره‌که‌ی ئه‌ده‌می، ئه‌وه‌ قه‌بوول ئه‌کرێ‌ و دائه‌نری به‌ قیমে‌تی ئه‌و ما‌له‌ وه‌ ئه‌گه‌ر وتی: فلان که‌س هه‌زار دیناری له‌ سه‌رمه‌ «إن شاء الله»، ئه‌وه‌ هه‌چی نا‌که‌وێته‌ سه‌ر. ئه‌گه‌ر وتی: فلان که‌س هه‌زار دیناری له‌ سه‌رمه‌ که‌ هه‌شتا سابت نه‌بووه‌ بۆ‌ی، ئه‌وه‌ به‌ ئه‌وه‌ لێ‌ قسه‌که‌ی، ئه‌و هه‌زار دیناره‌

ئەگەر وتی: هەزار دیناری لەسەر مە و پاش ئەو، هەزار دیناری هینا و تی: ئەو هەزار دیناری کە پین لیتان، ئەمە یە کە هینا مە و بە سوورەتی ئەمانەت داینا بوو لام، کابرای ئیقرار بۆ کراویش وتی: نەخەیر، ئەم هەزار ئەمانەت بوو و بیجگە لەمە هەزار دیناری تەرت لەسەر، ئەو کابرای ئیقرار کەر سویند ئەدری و مادام لیتی قەبوول کرا مەعنای ئەو لەسەر بوونە بە ئەمانەت لیتی بەداتەو، ئەو فەرموودە ی راستەر، ئەو یە ئەو مالهێ بە سوورەتی ئەمانەت لە لایە و باوەری پین ئەکرێ ئەگەر ئیددیعیای کرد مالهێ کە لە پاش پین لیتانە کە ی فەوتاو، یا ئەگەر وتی: ناردوو مە تەو بۆ خواوەنە کە ی و سویندیکی ئەدری و ئەگەر ئیقرار کەر کە و تبووی هەزار دیناری لە ئەستۆمدایە، ئەو قەبوول ناکرێ لیتی مەعنای لیتی بەداتەو بە ئەمانەت و باوەر بە ئیددیعیای کابرای ئیقرار بۆ کراو ئەکرێ و ئەگەر وتی: هەزار دیناری فلان کە سەم لایە، یا لە گەلمە، ئەگەر ئیددیعیای ئەو ی کرد ئەو مالهێ بە ئەمانەت لای بوو و ناردوو یە تیهو بۆ خواوەنی، یا فەوتاو لای خۆی، ئەو باوەری پین ئەکرێ بە سویند، چونکە ئەم لە فزە کە ئەلی: لامە یا لە گەلمە، ئەو ناگە یە نێ کە لە ئەستۆیدا بی؛ کە واتە، بە سویند باوەری پین ئەکرێ کە ئەو مالهێ بە ئەمانەت لە لای بوو.

ئەگەر ئیقراری کرد بە فرۆشتنی مالهێ یا بە بەخشینی بە کە سیک و بە تەسلیم کردنی، لە پاشا وتی: ئەو بەخشینە دانە مە زراو و ئیقرارە کە ی من لەسەر گومانی ئەو بوو کە دامە زراو، ئەو قەبوول ناکرێ لیتی؛ بەس ئەو نەندە هە یە ئەتوانی کابرای ئیقرار بۆ کراو سویند بەدا لەسەر ئەو کە بەخشینە کە ی دروست بوو، ئەو سا مالهێ کە ببا و ئەگەر نکوولی کرد لە خواردنی سویند، ئەو کابرای ئیقرار کەر سویند ئەخوا لەسەر ئیددیعیای خۆی و لە حەقی کابرا رزگاری ئەبی.

ئەگەر کە سیک، وتی: ئەم خانووە مالهێ ئەحمەد، نەخیر هی مەحموودە، ئەو لەسەر قسە کە ی پیشووی، ئەدری بە ئەحمەد و فەرموودە ی دیاریتر، ئەو یە ئەبی قیمەتە کە شی بەدا بە مەحموود بە هوئی پین لیتانی دواییەو.

بزانن! دروستە جیا کردنەو «استنای بە شیک لە و شتی کە ئیقراری پین کردوو بە

چەند شەرت:

یه که م: ئەو یه له پیش لی بوونه وەدا له ئیقراره که، ئەو جیا کردنه وە یه له دلدا بووبی؛

دوو هه م: ئەو یه ئەو جیا کردنه وە یه بلکی به ئیقراره که وە به غه یری راوه ستانی هه ناسه دان و زمان گرتنی، به ینی نه که وی؛

سینه م: ئەو یه که ئەم جیا کراوه یه هه موو پی لینه که دانه گری؛ که واته ئە گەر وتی: فلان کهس ده دیناری له سه رمه، ده دینار نه بی، ئەو ئەو جیا کردنه وە یه به تاله و ته وای ده دیناره که ی ئەو که ویتسه ر وە ئە گەر وتی: فلان کهس ده دیناری له سه رمه دوو دینار نه بی، ئەو دروسته و ئە بی به پی لینان له هه شت دینار وە ئە گەر وتی: فلان کهس ده دیناری له سه رمه، نو دینار نه بی، هه شت دینار نه بی، ئەو دروسته و ئە بی به پی لینان له نو دینار، له به ر ئەو که جیا کردنه وە له ئیسات، نه فیه، و جیا کردنه وە له نه فی، ئیساته، یه عنی جیا کردنه وە له بوون، ئە بی به نه بوون و جیا کردنه وە له نه بوون، ئە بی به بوون؛ که واته، که وتی: نو دینار نه بی، له ده دیناره که نو دیناری لانه چی و دیناریکی ئە مینتته وە و که وتی: هه شت دینار نه بی، له نو دیناره که لاچوو، هه شت دیناری ئە مینتته وە و له گه ل دیناره پیشوو هه که دا ئیقراره که ی به سه را ئە روا؛ که واته، وای لی دیتته وە کابرا و تبتی: نو دیناری فلان که سم له سه ره وە ئە گەر چهند جیا کردنه وە یه که به دوا ی یه کا هاتن، زور ریگا هه یه بو دوزینه وە و دیاری کردنی ئەو ی ئە مینتته وە که ئاسانترینان، ئەو یه له جیا کردنه وە ی دوا یی هه ده س بکری به ده رکردن؛ ئیستا، له م میساله دا ئیمه هه شت له نو ده ر ئە که ین، یه کی ئە مینتته وە و ئەو یه که له ده جیائه که ینه وە، نو ئە مینتته وە، وە کوو له پیشه وە باسمان کرد.

جیا کردنه وە له غه یری هاو جینسیش دروسته، وە که ئەو که بلی: فلان کهس هه زار قرانی له سه رمه عابایه که نه بی و عابا که مه عنای لی ئە دریتته وە به عابایه که که قیمه تی له هه زار قران که متر بی، بو ئەو که جیا کردنه وە که هه موو ئەو ی له پیشیه وە یه داینه گری. هه روه ها، جیا کردنه وە دروسته له شتیکی دیاری، وە که ئەو که بلی: ئەم خانوو هه ی فلان که سه هۆده ی سه ردالانه که ی نه بی، یا: ئەم لیرانه هه ی فلان که سن ئەو لیره یه یان نه بی

وه نه گهر وتی: ئەم حەیانانە هی فلان کەسن یە کینکیان نەبێ، قەبوول ئەکری و بو بەیان کردنی ئەو تاقە حەیانە، لە خۆی ئەپرسین؛ جا ئەگەر ئەو حەیانانە هەموو فەوتان یە کینکیان نەبێ و کابرای پێ لێنەر لای وابوو ئەو حەیانە، جیاکراوە کە ی خۆیەتی، ئەو باوەر بە سویندی ئەکری، چونکە خۆی ئاگادارە لە نیازی دلی خۆی «والله أعلم».

باسی ئیقرار کردن به نه سب

ئەگەر کەس ئیقراری کرد بە نەسەبی کەسێک، ئەگەر ئەو کەسە ی بەست بە خۆیەو، مەسەلا، وتی: ئەم کەسە باوکمە یا کورمە، شەرتە بو دامەزرانی ئەم ئیقرارە، چەند شت: یە کەم: ئەو یە کە چاوو عەقل ئەم کابرا نەخاتەو بە درۆدا، ئەگینا ئەگەر ئەو کورە تەمەنی لەوانە نەبێ کە کورێ ئەم پێ لێنەرە بێ، ئەو بە تالە؛ دوو هەم: ئەو یە شەرع بە درۆی نەخاتەو، بەم رەنگە نەسەبی لە شەخسیکی تر مەعلووم بێ؛

سێهەم: ئەو یە ئەو شەخسە کە نەسەبی ئەبەستی بە خۆیەو، باوەری پێ بکا، ئەگەر لایق بێ بو باوەر پێ کردن؛

چوارەم: ئەو یە کەس هەرای لە گەلدا نەکا لەسەر ئەو ئیقرارە؛ ئەگەر هات و کەسێک کەوتە هەر لە گەلیا لەم روووەو، ئەو پێویستە بە شاهی؛ جا ئەگەر شاهی دی نەبوو، یا هەردو لایان شاهی دیان بوو، ئەو پێویستە بە باوەرکردنی ئەو کەسە کە ئیقرار بە نەسەبی کراوە؛ ئەنجا ئەگەر ئەم کەسە هەردووکیانی خستەو بە درۆدا، ئەو نەسەبی نابەسری بە کەسیانەو و نیشانی قیافەت شوناسیش نادری و ئەگەر باسی باوەرکردنی بە کەس نەکرد، یا خود باوەری بە هەردووکیان کرد، ئەو پێویستە بە قیافەت شوناس؛ جا ئەگەر ئەو قیافەت شوناسە نەسەبی بەست بە یە کینکیانەو، ئەو نەسەبی ئەبەسری بەویانەو و ئەگەر ئەویش سەرگەردان بوو، ئەو نەسەبی بو کەسیان ئیسپات نابێ.

هەر وەها، دروستە نەسەبی مندالینکی دۆزراوێش بلیکنری بە کەسێکەو؛ جا ئەگەر موسولمانیکی ئازاد کردی بە کورێ خۆی، ئەو ئەلکی بەو کەسەو و ئەو کەسە ئەو

مندالّه پوره‌رده ئەکا. هه‌روه‌ها، دروسته‌نەسەبی ئینسانئیکی مردووش، گه‌وره‌بی یا بچووک‌بی، بلکینری به‌کەسینکەوه و تەماشای ئەوه‌ناکری له‌وانەیه ئەم‌کابرایه توهمه‌تی داواکردنی میرات‌رووی تی‌بکا. ئەگەر کەسینک‌نەسەبی کەسینکی لکاند به‌کەسینکی تره‌وه؛ مەسەلا، وتی: ئەم‌شەخسە‌برامە، یەعنی کورپی باوکمە، یاخود وتی: ماممە، یەعنی کورپی باپیرمە، ئەوه‌نەسەبی ئەم‌کەسە ئەلکئی بە‌کەسە‌تره‌وه، بە‌و شەرتانە‌ی کە له‌وه‌پیش باسمان‌کردن کە بریتین له‌وه‌چاو و شەرع بە‌درۆیا نەخە‌نەوه و ئەو‌کەسە‌ی کە نەسەبی لکینراوه به‌کەسینکی تره‌وه، باوهر‌بکا بە‌م‌شەخسە‌بی لینه‌ره؛ بیجگە‌لە‌م‌شەرتانە، دوو‌شەرتی‌تریش لازمە؛ یە‌کەم ئەوه‌یه ئەم‌کەسە کە نەسەبی ئەم‌کەسە‌ی پیوه‌ئە‌لکینری مردووی و ئە‌گەر زیندوو‌بی پیویستە‌خۆی باوهری پی‌بکا و ئەو‌کەسە به‌کورپی‌خۆی بزانی، ئیتر شەرت نییه‌زوو‌نەسەبی ئەم‌کورپە‌ی ئینکار نە‌کردبی؛ دوو‌هە‌میش، ئەوه‌یه کابرای پی‌لینه‌ر له‌وه‌ختی پی‌لینانە‌کە یا میراتبەرئیک‌بی کە هە‌موو‌میراتە‌کە ببا، خواھ «عَصَبَة» بی، وە‌ک ئەوه‌کە کورپیک‌ئیقرار بکا فلان‌کەس براهی‌تی، یا «ذُو‌الْفَرَض» بی، وە‌ک کچیک‌کە میراتی باوکی به‌فرزو‌گەرانه‌وه «رَد» وەر‌بگری؛ ئە‌گینا، مادام ئەو پی‌لینه‌ره میراتبەر‌نە‌بی، ئەوه‌به‌بیگانە‌ئە‌ناسری و پی‌لینانە‌کە‌ی بی‌سووده؛ هه‌روه‌ها، ئە‌گەر میراتگر‌بی، بە‌لام‌ه‌مووی نە‌با، وە‌ک کورپیک‌ له‌ دوو‌کورپ، ئەوه‌به‌بی ئەوه‌ی هه‌ردوو‌کیان ریک‌بکە‌ون، سوودی نییه‌تە‌ن‌ها یە‌کیکیان ئیقرار بکا به‌برایه‌کی سیه‌م و به‌تە‌ن‌ها ئەو، نە‌سەبی ئەم‌شەخسە‌ئیسپات‌نابی؛ جا ئە‌گەر براهی‌کی تاقانە‌نە‌سەبی کەسینکی لکاند به‌باوکیه‌وه، ئەوه‌واجبە‌میراتە‌کە‌ی له‌به‌ینی هه‌ردوو‌کیانا بە‌ش‌بکە‌ن به‌نیوه‌یی و ئە‌گەر یە‌کیک‌ له‌ دوو‌کورپ ئیقرار‌ی کرد به‌برایه‌کی سیه‌م و براهی‌تری ئینکاری کرد، ئەوه‌نە‌سەبی ئەو‌کەسە ئیسپات‌نابی؛ کەواتە، میراتیش وەر‌ناگری و هه‌روه‌ک‌چۆن‌بی بە‌ش‌ئە‌بی له‌به‌شی کورپە‌ئینکار کەرە‌کە، بی‌به‌ش‌ئە‌بی له‌به‌شی کورپە‌ئیقرار‌کەرە‌کە‌یش؛ بە‌لێ، له‌حە‌قیقە‌تدا، ئە‌گەر ئیقرار‌کەرە‌کە راست بکا، ئەوه‌پیویستە‌سی‌یە‌کی به‌شە‌کە‌ی خۆی بدا به‌و‌کورپە‌سیه‌مه‌وه ئە‌گەر براهی‌نکار‌کەرە‌کە مرد و میراتگری تە‌ن‌ها برا ئیقرار‌کەرە‌کە بوو، یاخود

میراتگری تری هه بوو به لام ته وائیش ئیقارایان به نه سه بی ئه م که سه کرد، ته وه نه سه بی ئیسپات نه بی و به شی خوئی ته با له میراتی باوکی، هه روا له میراتی برا مردووه کهیش، ته گهر میراتگری وای نه بی ری میراتگری لی بگری.

ته گهر تاقانه کورپنکی میراتگر ئیقارای کرد به برایه تی که سینکی نه سه ب نه ناسراو، ته وه نه سه بی ته و کابرایه ئیسپات نه بی وه ته گهر له وه وخته دا ته و که سه ئینکاری نه سه بی ته و ئیقاراکه ره بکا، ته وه بی سووده و قسه که ی به تاله، چونکه ته گهر نه سه بی ئیقاراکه ره که تیک بچی، ته وه نه سه بی ئه م کابرایه ئیسپات نابی و مادام نه سه بی ئه م ئیسپات نه بی، قسه ی به بی سوود ته پروا و نه سه بی ئیقاراکه ره که به سابتی ئه مینتته وه، چونکه ئینکاری بیگانه بی سووده.

ته گهر میراتگری ئیقارای کرد به نه سه بی که سینکی واکه له ئیسپاتبونی نه سه بی ته وه وه ئه م له میرات بی به ش بی، وه که ته وه که برای مردوویه ک ئیقار بکا به نه سه بی کورپنک بو براهه ی، ته وه نه سه به که ی ئیسپات نه بی، به لام نابی میرات وه ربگری، چونکه ته گهر میرات بیا، نه بی میرات نه با، له به ره ته وه که ته گهر میرات بیا، مامه که ی له میرات به ری نه بی و مادام ته وه له میرات به ری بو، ئیقارکردنی به نه سه بی ئه م کوره بی سوود ده ره چی و ئه م شه خسه نابی به کوری مردووه که و میرات نابا؛ ئه نجامیش ته وه نه بی ته گهر میرات بیا، نه بی میرات نه با، ئه میش مه حاله.

باسی خواستن (عاریة)

خواستن له شه رعدا، بریتییه له عه قدیک که نه بی به هوئی ته وه که دروست بی یه کیک قازانج له شتیک وه ربگری؛ خواستن، هه رچه ند له خویدا سوننه ته، به لام جار جاریش واجب نه بی، وه که دانی جل و به رگ به که سینکی داماو بو ته وه ی عه وره تی خوئی داپوشی تا نوێژ بکا.

له «عاریة» دا، پیویست هه یه به «معیر» که ته و که سه یه مال ته دابه که سینکی تر بو سوود لی وه رگری و «مستعیر» که ته و که سه یه ماله که ته خوازی و «مستعار» که ماله خوازاوه که یه و «صیغه» که ته و له فزه یه به به یینانا ته روا؛

شەرتى «مۇعیر»، چەند شتە:

یە كەم: ئەو یە لایقى بەخشین و پیاوہتى كىردن بى؛ كەواتە، دروست نىيە منال و شىت و نەفامى حىجر لەسەر دائىراو مال بدهن بە كەسىك بە عارىە؛
دوو ھەم: ئىختیارە؛ كەواتە، عارىەدان بەزۆر، بە تالە؛

سىھەم: ئەو یە خاوەنى قازانجى مالە كەبى، خواھ خاوەنى مالە كەش بى، یا ھەر خاوەنى قازانجە كەى بى، وەك ئەو كەسەى كە مالئىكى بە كرى گرتبى؛ كەواتە، دروستە ئەو كەسەى مال ئەدا بە عارىە، كرىچى بى، یا خود وەسىەتى بۆ كرابى بە قازانجى مالە خوازراوہ كە، یا خود وەقف كرابى لى، مەسەلا، كەسىك كىبىكى لى وەقف كرابى، ئەتوانى بە عارىە بىدا بە كەسىك ئەگەر وەقف كەرە كە بە شەرتى نەگرتبى نەدرى بە كەس بە عارىە؛ بەلام دروست نىيە بۆ كەسىك كە شتىكى لە كەسىك خواستبى بە عارىە، خۆشى بىداتەوہ بە عارىە، چونكە وەك خاوەن مال نىيە، خاوەنى قازانجىش نىيە، بەلكو تەنھا خاوەنى قازانج وەرگرتنە. دروستە بۆ ئەو كەسەى كە مالئىكى لە كەسىك خواستبى، جى نشىنىك بۆخۆى بگرى بۆ سوود وەرگرتن لەو مالە؛ مەسەلا، ئەو جووتە گایە كە خواستوویەتى بۆ جووت پى كىردن، بىدا بە كەسىك كە جووتى پى بكا بۆى، یا بكا بۆى، یا ئەو ئەسپەى كە خواستوویەتى بۆ سواری، یە كىكى تری سواری بكاو بىنیرى بۆ ئىشە كەى، یا ژنە كەى یا خزمەت كەرە كەى سواری بكا.

شەرتى «مستعیر» یش، چەند شتە:

یە كەم، ئەو یە خاوەن روشد بى؛ كەواتە، مال خواستنى منداال و شىت و نەفام، دروست نىيە و ھەر مالئى بە عارىە بدرى بە مانەو بھوتى، پىیان نابژىریتەوہ؛ ھەر وھا، دروست نىيە سەرپەرشتى كەرى كاروبارى منالیش لەبەر ناچارى نەبى، مالئى بۆ بخوازى، وەك سەرمايە كى سەخت، یا خود لەو مال خواستنەدا زەمانەتى نە یەتەسەر، وەك ئەو شتىك لە كرىچى بخوازن؛

دوو ھەم، ئەو یە خاوەن ئىختیار بى؛ كەواتە، ئەگەر زۆر بگرى لە كەسىك بۆ خواستنى مالئىك و مالە كەى خواست، ئەو بە تالە؛

سیههم، نهوه یه مه علووم بی کییه: کهواته، نه گهر خاوه ن مالیک بلیت: وانهم فرشه م به عاریه دا به ههر کهس له سه ری دانه نیشی، نهوه به تاله، یه عنی نهوه به عاریه دانانری، به لکوو بو حلال کردنه (اباحه)، یه عنی نهو کابرا فرشه که ی حلال کردووه بو ههر کهس له سه ری دابنیشی.

شهرتی مالی «مستعار» (خواراو) یش، نهوه یه قازانجیکی شهرعی لی وه ربگیری له گهل نهوه یشاکه عهینه که ی بمینته وه؛ کهواته، دروست نییه به عاریه دانی و لاختیک که که لکی باربردنی پیوه نه بی، ههروه ها به عاریه دانی جاشوولکه یه که که هیشتا نه خرابیته ژیر بارو وای لی نه هاتبی بو باربردن دهس بدا. دروست نییه به عاریه دانی مؤم بو داگیر ساندن، یا چیشت بو خواردن، چونکه قازانجی نه مانه به سراوه به فهوتانیانه وه؛ به لی، دروسته به عاریه دانی جل بو له بهر کردن و قه له م و دهوات بو پی نووسین و کلتور بو چاوپی رشتن، چونکه نه مانه هه رچهند به قازانج لی وه رگرتن ته واو نه بن، به لام ماوه یه کی زور عهینه که یان له گهل نهو مهنفه عه ته دا نه مینته وه؛ ههروه ها، دروسته به عاریه دانی خشل بو خوپی جوان کردن.

نه گهر که سیك مه ری شیر دار بدا به یه کی بو نهوه که شیرو رو نه که ی بخوا، نهوه نابی به شیوه ی عاریه بی، چونکه قازانجی شیرو رو نه که ی له وه دایه که بخورین؛ کهواته، پیویسته کابرا نهو شیرو رو نه نزر بکا لهو که سه که نه یداتی. ههروه ها، شهرته نهو ماله خواراوه نه دری به که سیك، به رامبه ر به کری نه بی؛ کهواته، نه گهر که سیك وتی: وانهو نه سپه م پیدای بو نهوه که ئالفی بدهیتی، یا بو نهوه که تویش نه سپه که ی خوتم بدهیتی، نهوه عاریه نییه به لکوو به کری دانه، چونکه کری تیا خراوه ته پیش چاو، به لام به کری دانیکی نادروسته، چونکه ماوه (مُدّه) ی به کری دانه که و بریتی (عوض) ه که ی ههردو وکیان، نادیارین.

ههرمالیک به هو ی عاریه ی دانه مه زراوه وه بکه ویته دهستی که سیك، نه گهر نهو که سه ی داویه به خواستن، لایقی پیاوه تی کردن بی، نهو کابرای مال خواز نابی به زامنی قازانجی فهوتاوی نهو ماله و کریشی ناکه وئی؛ ههروه ها، نابی به زامنی

عینه‌که‌یسی، نه‌گه‌ر له‌پیش به‌کارهینانا فه‌وتا، یاخود له‌پاش به‌کارهینانی روخسه‌ت بو‌دراو فه‌وتا وه‌ نه‌گه‌ر به‌هۆی به‌کارهینانی روخسه‌ت بو‌نه‌دراوه‌وه فه‌وتا، نه‌وه‌ نه‌بێ به‌ زامنی وه‌ نه‌گه‌ر نه‌وه‌که‌سه‌که‌ ماله‌که‌ی داوه‌ به‌خواستن، لایقی پیاوه‌تی کردن نه‌بێ، نه‌وه‌ نه‌وه‌که‌سه‌ی که‌خواستوووه‌تی، نه‌بێ به‌ زامنی عه‌ین و قازانجی و بو‌ماوه‌ی مانه‌وه‌شی له‌لای مال‌خوازه‌که‌ کرێی نه‌که‌وته‌سه‌ر بو‌خواه‌نه‌که‌ی، به‌و شه‌رته‌ نه‌وه‌که‌سه‌ی وه‌ری‌گرتوووه‌ خواهن‌ روشد بێ. به‌لام نه‌گه‌ر منداڵ بوو یا شیت بوو، نه‌وه‌ نه‌ نه‌بێ به‌ زامنی عه‌ینی ماله‌که‌وه‌ نه‌ مه‌نفه‌عه‌تی و نه‌کرێی نه‌که‌وی، چونکه‌ کابرای خواهن‌مال‌ خوۆی که‌مه‌ترخه‌می کردوو.

شه‌رتی «صیغه»یش، نه‌وه‌یه‌ له‌فزیك بێ مه‌عنا‌ی نه‌وه‌ بگه‌یه‌نێ که‌خواه‌نی مه‌نفه‌عه‌تی ماله‌که‌ ریگای کابرای مال‌خوازی داوه‌ به‌ پێی عورف‌و‌عاده‌ت قازانج‌ له‌و ماله‌ وه‌ربگرێ، وه‌ك نه‌وه‌ که‌ بلیت: نه‌وه‌که‌ وامه‌ پیدای بو‌نه‌وه‌ نه‌مرو‌بیکه‌یته‌ به‌رت، یا مه‌عنا‌ی نه‌وه‌ بگه‌یه‌نێ که‌ کابرای مال‌خواز داوای روخسه‌ت‌دان بکا بو‌قازانج‌ وه‌رگرتن له‌و ماله‌، وه‌ك نه‌وه‌ که‌ بلیت: نه‌وه‌ ماله‌م به‌ عاریه‌ بده‌رێ، به‌لێ، نه‌وه‌ به‌سه‌ یه‌کیکیان له‌فزه‌که‌ی بده‌ما بێت و نه‌ویان به‌ کرده‌وه‌ جوابی بداته‌وه‌، یه‌عنی که‌ خواهن‌ مال‌ له‌فزه‌که‌ی به‌ ده‌ما هات، نه‌وی تر ماله‌که‌ وه‌ربگرێ، یاخود که‌ مال‌خواز له‌فزه‌که‌ی بده‌ما هات، خواهن‌مال‌ ماله‌که‌ی بداته‌ ده‌ست، هه‌رچه‌ند هه‌ندیکیش به‌ین بکه‌وی له‌نیوان له‌فزی خواهن‌مال‌ و مال‌خوازه‌که‌دا یا له‌به‌ینی قسه‌ی یه‌کیکیان و کرده‌وه‌ی نه‌ویانا، چونکه‌ عاریه‌ وه‌ك گۆرینه‌وه‌ نییه‌ تاوه‌کوو قه‌بوولێ زووبه‌زوو پێویست بێ.

وايش نه‌بێ عاریه‌ به‌ بێ له‌فز دیته‌جێ، وه‌ك نه‌وه‌ که‌ سیك فه‌رشیک رابخا بو‌یه‌کی که‌ له‌سه‌ری دابنیشی، یاخود حه‌یوانیک بداته‌ ده‌ستی ژنیك شیره‌که‌ی بدوشی و بیخواته‌وه‌، نه‌وه‌ حه‌یوانه‌که‌، له‌و ماوه‌یه‌دا به‌ عاریه‌ دانه‌رێ؛ یاخود وه‌ك نه‌وه‌ که‌ مال‌ فروش ماله‌که‌ی بدا به‌ کرپار له‌ناو شتیكا، نه‌وه‌ نه‌و شته‌ که‌ ماله‌که‌ی تی خراوه‌، عاریه‌یه‌. نه‌گه‌ر هات و له‌فزی عاریه‌که‌ی به‌ست به‌ «کرێ» وه‌؛ مه‌سه‌لا، وتی: وا نه‌وه‌ نه‌سه‌په‌م پێ‌دای سواری ببی به‌و شه‌رته‌ به‌خووی بکه‌ی و ئالیکێ باشی بده‌یتێ، نه‌وه‌ له‌به‌ر به‌یان

کردنی نه و عیوه زه، نه بی به ئیجاره ی دانه مزراو، و هر عاریه یه که به م جوړه بی، نه بی به هوی نه وه که «أجره المثل» بکه و یته سهر کابرای مال خواز، به و شهرته ماوه یه کی وا تی په ری که به عاده ت نه و شته کری هی به بی له و ماوه یه دا و له م وه خته دا، نه گهر ماله که بفه و تی به بی که مته رخه می کردن له لایه ن مال خوازه وه، نه وه نه و مال خوازه زامن نابی، وه که له ئیجاره دا.

بزائن! مه سره فی مالی خوازاو له سهر مال خوازه که نییه، به لکوو له سهر خاوه نه که یه تی، خواه به عاریه دانه که دامه زرابی یان دانه مزرابی؛ که واته، نه گهر مال خواز مه سره فی بو ماله که کرد، ناتوانی داوای بکاته وه له خاوه نه که ی، مه گهر حاکمی وهخت ریگای دابی نه و مه سره فیه بکا یا خود شاهیدی گرتی له سهر نیازی گه رانه وه بو سهری.

دهستی مال خواز به سهر ماله خوازاوه که وه، دهستی زه مانه ته و رزگار نابی له و زه مانه ته تا نه و ماله ته سلیم نه کاته وه به خاوه ن ماله که خوی یا به وه کیلی، یا تا نه بیاته وه بو نه و جینگه یه که دهری کردوه لییه وه؛ مه سه لا، وه که ته ویله ی و لاخ، به و شهرته خاوه ن ماله که خوی ناگادار بی له وه که ماله خوازاوه که برابه وه بو شوینی خوی؛ مال خواز له زه مانه ت ناکه وی به بردنه وه ی مالی خوازاو بولای ژنی یا کوری یا خزمه تکاری خاوه ن ماله که. ههروه ختی که خاوه ن مال داوای ماله که ی کرده وه، یا خود مرد، یا حیجری نرایه سهر، واجب نه بی له سهر مال خوازه که دهس به جی نه و ماله بیاته وه بو خاوه نه که ی یا بو میراتگره کانی یا بو نه و که سه ی که سه رپه ره شتی کاروباری نه کا؛ نه گهر هات و به عه مدی ته فره ی داو توانایشی بوو بیبته وه، نه بی به زامنی عه یه که ی و کری نه و ماوه ی ته فره دانه شی نه که و یته سهر، ههروه ها مه سره فی بردنه وه ی بولای خاوه نه که ی، نه گهر له خوی وه رگرتبوو، یا بولای کریچی نه گهر له وی وه رگرتبوو؛ به لام نه گهر له کریچی وه رگرتبوو و بردیه وه بولای خاوه ن ماله که خوی له پاش ته و او بوونی ماوه ی به کری دانی، نه و مه سره فیه که ی نه که و یته سهر خاوه ن ماله که، چونکه نه م مال خوازه له م حاله دا وه که وه کیلی کریچییه که وایه و کریچی هه رته نها کری له سه ره و مه سره فیه کانی تری له سه ر نییه، به لکوو له سهر خاوه ن ماله که یه.

ئەگەر عەینی مائە خوازراوە که یا بەشیککی فەوتا، یا زین و لەغاوی ئەسپ و هەوسارو کورتانی و لاخ فەوتا بەهۆی بە کارهینانیککی واوە که رینگای درایی، وەك بە کارهینانی گا بۆ جووت پێی کردن و بە کارهینانی ئەسپ بۆ سواری یا و لاخ بۆ بارکیشان، ئەو مائە خوازە که زامن نابێی وە ئەگەر بە بێی بە کارهینان فەوتا، وەك ئەو و لاخە که ی لە تەویڵەدا بەستبێتەو و تەویڵە که برووخی بەسەریا یا و لاخیککی تر لەقە ی لێیدا، یاخود بەهۆی بە کارهینانیکەو وە که رینگای نەداربێی بۆی، وەك بە کارهینانی گاجووت بۆ بارکیشان، یا هیستری بارکیشان بۆ جووت پێی کردن، یاخود لەکاتی بە کارهینانا، بێی بە کارهینان فەوتا، وەك ئەو که لەکاتی سواربوونی و لاخە که و بەرپێ رویشتنی دا، مارێک پێیەو بەدا، یا بکەوێتە بیرنەو، یاخود لەکاتی بارکردنا دارێک بەدا لە چاوی و کویری بکا، یا دارێک برۆا بە سکیا، ئەو کابرای مائە خواز زامن ئەبێی، بەلام ئەگەر بەهۆی پێی هەلکەوتنیهو وە بھوتی، ئەو زامن نابێی، چونکە زیاتر وایە و لاخ سەرسم ئەدا، بەو شەرتە ئەو پێی هەلکەوتنە بەهۆی قورسی بارە کە یەو و نەبێی، یاخود لەبەر لێی خوڕینی بە پەلە نەبێی، ئەگینا زامن ئەبێی. ئەگەر مائە خواز و خواوێن مائە بوو بە هەرایان لەسەر ئەو که ئاخۆ مائە خوازراوە که بەهۆی بە کارهینانی رینگادراوە وە فەوتا وە یا نە، ئەو بەو بەر بە خواوێن مائە که ئەکرێ و سویند ئەدری، چونکە لەئەساسدا دەستی مائە خواز دەستی زەمانەتە.

بە عاریە دائەنری ئەمە که خواوێن و لاخیک لە رینگە یە کدا ئینسانیککی داماو سوار بکا، هەرچەند خۆی داوای و لاخە که ی نە کردبێ و لە رینگە کەدا مارێک بەدا بە و لاخە که وە و بمری، ئەو ئەو داماو ئەبێی بە زامنی قیمەتی و لاخە که؛ بەلێ، ئەگەر کابرای خواوێن و لاخ خۆیشی لەگەڵیا سوار بوو، ئەو ئەو زەمانەتە لەسەر نیوہییە، یەعنی نیوہی ئەو کەوێتە سەر خواوێن و لاخە که و ئەو نیوہە که ی ئەو کەوێتە سەر ئەو داماو که سوار کراوە. ئەگەر کەسیک کەل و پەلی کەسیکی نایەسەر و لاخی خۆی بە خۆرایی، ئەو ئەگەر کەل و پەلی خواوێن و لاخە که یا کەسیکی تری لەسەر نەبوو، ئەو کابرایە بە «مستعیر» ی و لاخە که ی ئەناسری؛ جا ئەگەر بە بە کارهینانی رینگانە دراو و لاخە که فەوتا، ئەو زامنی

هه موویه تی وه نه گهر کهل وپه لی که سیکی تری له سهر بوو، نه وه به نیسه تی نه و
کهل وپه له نه بن به زامن.

نه گهر که سیك و لاخیکی خواست بو سه فه ریک، نه وه نه توانی له و سه ریشه وه که
نه گه پیته وه هه ر سواری و لاخه که بی، چونکه ریگادان بو سواری بوونی و لاخ بو رویشتن
بو شوینیک، ریگادانه بو سواری بوونی له و سه ریشه وه، به هه ر ریگه یه کدا بیته وه و له و
ماوه یه دا، نه گهر به هوئی به کارهینانی ریگادراوه وه و لاخه که فه وتا، زامن نابئی وه نه گهر
به هوئی به کارهینانی ریگا نه دراوه وه فه وتا، نه بی به زامنی. نه گهر که سیك له ریگه یه کدا
ولاخیکی خواست سواری بی تا نه گاته جیی خوی و سواری و لاخه که بوو و
گه یشته جی، نه و جا و لاخه که ی ناردده وه، ته ماشا نه که ی، نه گهر له گه ل وه کیلی خاوه ن
ولاخه که دا ناردیه وه، نه وه له زه مانه ت دهر نه چی وه نه گهر به پیای خویا ناردیه وه،
نه وه هه ر وا له زه مانه تی مال خوازه که دا تا نه گاته وه دهستی خاوه نه که ی؛ نه گهر نه و
که سه له پندا سواری و لاخه که بوو و نه و لاخه فه وتا، نه گهر نه م که سه که سواری بووه
حیجری له سهر بی، نه وه هه ر مال خوازه که زامنه و بژاردنه وهی نه که ویته وه سه ر نه و وه
نه گهر کابرا روشدی هه بوو، نه ویش و مال خوازه که یش هه ردووکیان زامن، زه مانه تی
مال خوازه که دیاره له به رچییه، زه مانه تی نه میش له به ر نه وه یه به بی ئیزی خاوه ن
ماله که و به بی روخسه تی شهرع سواری بووه و بژاردنه وه نه که ویته سه ر نه م کابرایه که
له رندا سواری بووه. نه گهر که سیك و لاخیکی دایه دهستی یه کیک و ناردی بو ئیشینی
خوی، یا خود ته سلیمی که سیکی کرد تا مه شقی پی بکا و نه و لاخه له و ئیشه دا یا له و
مه شق پی کردنه دا فه وتا، به بی نه وه ی نه و که سه ی وه ری گرتووه که مه ترخه مییه کی
کرد بی، نه وه زامن نابئی، چونکه درینی نه کردووه و لاخه که شی بو سوودی خوی
وه رنه گرتووه. فه رموده ی راستر، نه وه یه مال خواز زامن نابئی بو نه و نه ندازه یه ی جلی
خوازاو که پیرتووی یا کۆن بی، چونکه نه م جوړه فه وتانه له حوکمی نه وه دایه
خاوه ن ماله که روخسه تی بو دابی.

بزانن! نه گهر که سیك و لاخیکی خواست و نوماکه ی که وته شوینی دایکه که ی، نه مه
نه گهر خاوه ن و لاخه که پی زانی و دهنگی نه کرد، کابرای مال خواز نابئی به زامنی وه

ٺه گهر پيئي نه زاني، ٺه وه واجبه گورج خه بهر بدا به خاوه نه كه ي؛ ٺه گهر خه بهري پيئي نه داو نو ما كه له ريگه دا فهوتا، ٺه وه ٺه بي به زامني وه ٺه گهر كه سينك ولاخيكي خواست و خاوه نه كه شي له گه ليا هات، ٺه وه ههر وا له زه مانه تي مال خوازه كه دا؛ به لام ٺه گهر ولاخيكي زهوت كردو خاوه نه كه ي له گه ليا هات و ولاخه كه له دهستي خاوه نه كه يا فهوتا، ٺه وه كا براي زهوت كه ر نابي به زامني وه كووله باسي زهوت كردنا به يان ٺه كروي. ٺه گهر كه سينك ماليكي خواست له كه سينك كه ٺه و مالهي به كروي گرتبوو، يا له كه سينك كه موسته حه قى قازانجي ٺه و مالهي بوو به هو ي ٺه وه وه كه وه سيه تي بو كرابوو، يا به هو ي سولحه وه، يا به هو ي ماره بيه وه، يا به هو ي سه له مه وه، يا له كه سينك كه ٺه و مالهي له سهر وه قف كرابوو، ٺه وه ٺه م شه خسه نابي به زامن، چونكه دهستي ٺه م، جي نشيني دهستي كه سينك كه موسته حه قى قازانجي ٺه و مالهي به؛ كه واته، به بي كه مته رخه مي و خه يانه ت زامن نابي؛ به لي، ٺه گهر كريچيه كه به به كروي گرتنيكي دانه مزراو ٺه و مالهي وه رگرتبي، ٺه وه ٺه م كه سه ي كه مالهي خاوستوو ٺه بي به زامن، ههر چهنده كه سينك كه به به كروي گرتنيكي دانه مزراو ماليكي به كروي گرتبي، زامني نابي.

دروسته بو مال خواز سوود وه ربگري له مالهي خوازاوه كه به گويره ي ٺه و روخسه ته ي كه پي دراوه؛ كه واته، ٺه گهر زه ويه كي خواست بو ٺه وه ي گهنم يا جو ي تيا بوه شيني، ٺه وه دروسته ٺه و شته بوه شيني له و زه ويه دا كه روخسه تي بو دراوه، ههروه ها ههر توويكي وا كه زياني بو زه ويه كه زياتر نه بي له زياني ٺه و تووه كه روخسه تي دراوه، دايجيني وه ٺه گهر ههروه ها پي دراوو زه راعه تي تيا بكا و ناوي هيچ توويك نه برابوو، يا خود پي و ترابوو: ههر چي تيا ٺه وه شيني، ٺاره زووي خو ته، ٺه وه ٺه تواني به ٺاره زووي خو ي تووي تيا دايجيني وه ٺه گهر زه ويه كي خواست بو ٺه وه ي داري تيا بنيژي يا خانووي تيا دروست بكا، دروسته له جياتي ٺه وه زه راعه تي تيا بكا، به لام پيچه وانه ي ٺه مه دروست نييه، به عني كه سينك زه ويه كي خواست بو زه راعه ت، دروست نييه داري تيا بنيژي يا خانووي تيا بكا ته وه؛ فه رموده ي راست ٺه وه به

که سیڭ زهویهك بخوازی بۆ ئه وه که خانووی تیا بکاته وه، دروست نییه درهختی تیا بنیژی وه نه گهر بۆ دار تیا ناشتنی خواست، نابی خانووی تیا بکاته وه. دروست نییه به عاریه دانی زهوی به بی باس کردنی جوری قازانجه که ی بۆ ئه وه که سه ی که نه یخوازی، به لکوو پیویسته بلیت: بۆ دار تیا ناشتن یا خانوو تیا کردنه وه یا زهراعتی فلان جوره کشت وکال.

باسی هندی حوکمی «عاریه»

دروسته بۆ ئه وه ی مال ئه خوازی له که سیڭ و بۆ ئه وه ی مال ئه دا به که سیڭ، ههر کاتیک ئاره زوویان بوو، ئه وه عاریه به تیک بدهن، خواه وه عده ی بۆ دانرابی یا نه وه نه گهر مال خواز مالله که ی به کار نه هینا له پاش ئه وه ی که خاوه نه که ی په شیمان بووه وه، به لام ناگای له وه په شیمان بوونه وه به نه بوو، ئه وه کرینی مالله که ی ناکه ویتته سه ر، چونکه وهختی خو ی خاوه ن مالله که ریگای داوه بۆ به کار هینانی به خو رای بی؛ که واته، تاخه به ری په شیمانیه که ی بی نه گا، نه توانی ئه و مالله به کار بی نی. نه گهر که سیڭ و لاخیکی به عاریه دا به که سیڭ که ل و په لی بی بیا بۆ جیگه یه ک و له ناوه راستی ریگه دا په شیمان بووه وه، واجبه له سه ری که ل و په له که ی بۆ بگه به نیته جیگه به کی نه مین که خه ته ره ی نه بی، به لام نه توانی کرینی لی بسینی بۆ ئه و ماوه یه وه نه گهر له پاش په شیمان بوونه وه ی خاوه ن مال، نه م کابرای مال خوازه مرد، واجبه له سه ر میراتگری گورج مالله که بنیژی ته وه بۆ خاوه نه که ی و مه سه رفی ناردنه وه یشی بدا؛ نه گهر له به ر که مه ترخه می دهستی به سه ر مالله که دا گرت و نه یناردنه وه، ئه وه بیجگه له وه که زامنی مالله که یه، کرینی ئه و ماوه یشی نه که ویتته سه ر.

به لی، نه گهر که سیڭ زهویه کی به عاریه دا بۆ قه بری مردوویه ک و مردووه که ی تیا نیژراو دا پو شرا، یا خرایه نه لحه ده وه و نه لحه ده که قایم کرا، یا هیشتا قایم نه کرابوو به لام نه گهر مردووه که ی لی ده ربکرایه، هندی له نه دماننی له شی تیک نه چوو، ئه وه له م سووره تانه دا، دروست نییه کابرای خاوه ن زهوی که زهویه که ی داوه به عاریه

پەشيمان بېتەۋە تا ئەۋەندە ۋەختى بەسەرا ئەچىت مردوۋە كە بېزى ۋە بېيى بە خۆل، بە لام ئەگەر لاشەي مردوۋە كە لە قەراغى قەبرە كە دابى يالە ناۋ قەبرە كە دادانرابى ۋە ئەگەر بگويزرېتەۋە، ھېچ كام لە ئەندامانى لەشى تېك نەچى، ئەۋە دروستە كابرانى مال بە عارىدەر پەشيمان بېتەۋە ۋە مردوۋە كە بېرېتە شوينىكى تر بنرېتە قەبر؛ بە لام لەم سوورەتەدا، ۋاجبە لەسەر مال بە عارىدەرە كە كرىي قەبر ھەلگەندە كە بدا، چونكە لەسەر رېگادانى ئەۋ، قەبرە كە يان ھەلگەندوۋە. ھەرۋەھا، ئەگەر كە سېك زەۋىيە كى بە عارىدە بە كە سېكى تر بۇ ئەۋەي بېرىكى تياھەلگەنى، ۋە لەپاش ھەلگەندى بېرە كە پەشيمان بوۋەۋە، ئەۋە ۋاجبە لەسەرى كرىي ھەلگەندى بېرە كە بدا.

ئەگەر كە سېك زەۋىيە كى دابە عارىە بۇ خانوۋ تيا كەردنەۋەيا بۇ دار تيا ناستن ۋە ناۋى ماۋەيە كى نەبرد ۋە لەپاش ئەۋە كە مال خوازە كە خانوۋە كەي كەردەۋەيا دارە كەي ناست، خاۋەن زەۋىيە كە پەشيمان بوۋەۋە، ئەمە، ئەگەر ۋەختى خۆي شەرتى ئەۋىانە كەردبوۋ كە لەكاتى پەشيمان بوۋنەۋەدا ئەۋ دارە بە بى قىمەت ھەلگەنرى ۋ ئەۋ خانوۋە بېروخېنرى، ئەۋە بە گويزرەي ئەۋ شەرتە ئە كرى، ئەگىنا ئەگەر مال خوازە كە لە خۆيەۋە دارە كەي ھەلگەندو خانوۋە كەي روۋخاند، ئەۋەيش چاكە ۋ لەمۋەختەدا، ۋاجبە لەسەرى زەۋىيە كە تەخت بىكەتەۋە ۋە ئەگەر خۆي دەستى لى نەدان، ئەۋە بە خۆراپى دارە كە ھەلگەنرى ۋ خانوۋە كە ناروۋخېنرى، بەلكوۋ بە ئارەزۋى كابرانى مال بە عارىدەرە ھەركام لەم سى شتە ئە كا: يا دارو خانوۋە كە بەيلىتەۋە ۋە كرى لە مال خواز بستىنى؛ يا دارو خانوۋە كە لابهرى ۋ كەرەستە كانيان بداتەۋە بە مال خوازە كە لەگەل بۇاردنەۋەي ناتەۋاۋىدا؛ يا ھەلىان بگرى بۇ خۆي ۋ قىمە تىكى راستيان بۇ دابىنى ۋ قىمەتە كە بدا بە مال خوازە كە؛ ئەگەر خاۋەن زەۋىيە كە يە كىك لە مانەي نە كەرد، ناتوانى دارو خانوۋە كە بە خۆراپى لىبا، خواھ مال خوازە كە كرى بدا يا نە؛ فەرموۋدەي راستر ئەۋەيە لەمۋەختەدا قازى حەقى نەبى بەسەريانەۋە تا ئەۋان لە بەينى خۆيانا رىك ئەكەۋن ۋ شتىك ديارى ئەكەن ۋ لەۋ ماۋەيەدا كە قازى لىيان گەراۋە تيايداۋ ئەۋانېش ھېشتا رىك نەكەۋتوۋن، خاۋەن مالە كە ئەتوانى بېروا بۇ ناۋ زەۋىيە كە ۋ خەرىكى بىي،

به لام بۆ مالّ خوازه که دروست نییه هاتو چۆی پیا بکا، مه گهر بۆ ئاودانی دره خته کانی و خزمهت کردنی خانووه که ی، ههرچهند ناتوانی به که رهسته ی تازه ئاوه دانی بکاته وه، بۆ ئه وه ی زیاتر له وه ی که هه یه، قیمهت و مهسره ف نه که ویتته سه ر خاوه ن زه ویه که؛ ههروه ها، ئه توانن هه رکامیان به شه مولکی خو ی بفرۆشی به که سیکی تری بیگانه، جا خوا ه خاوه ن زه وی، زه ویه که ی بفرۆشی، یا مالّ خواز دره خت و خانووه که ی بفرۆشی.

ئه گهر که سیك زه ویه که ی به عاریه دا به که سیك یا به کۆمه لیک بۆ ئه وه ی مزگه وتی تیا بکه نه وه و مزگه وته که یان کرده وه و بینا که یان وه قف کرد، ئه وه خاوه ن زه ویه که ئه توانی په شیمان بیته وه، به لام پیویسته به پیی توانا به که رهسته که ی مزگه وتیکی تر بکریتته وه. عاریه یه کیش که بۆ ماوه یه کی تاییه تی بی، وه ک عاریه ی مو تلّه ق وایه له باره ی په شیمان بوونه وه وه؛ یه عنی کابرای خاوه ن مالّ ئه توانی پیش ته واوبوونی ماوه ی عاریه ماوه دراوه که، په شیمان بیته وه و حوکمی پیشووی تیا جی به جی ئه کری.

ئه گهر که سیك زه ویه که ی دا به عاریه بۆ کشت و کالّ تیا کردن و پیش ئه وه که کشت و کالّه که پی بگا، په شیمان بووه وه، ئه وه قسه ی راست ئه وه یه واجبه له سه ری واز له و کشت و کالّه بینی تا کاتی دره و کردنی دیت؛ به لئ، ئه گهر له وانه بوو که به سه وزی بیریتته وه، وه ک پاقله و لۆبیا، دروسته خاوه ن کشت و کالّه که ناچار بکا لای ببا و له و کاته وه که خاوه ن زه وی په شیمان ئه بیته وه تا کاتی دره و کردن و هه لگرتنی کشت و کالّه که حه قی کریی زه ویه که ی ئه که ویتته سه ر خاوه ن کشت و کالّه که؛ ئه گهر خاوه ن زه وی ماوه یه کی دیاری کردبوو بۆ کشت و کالّه که و له و ماوه یه دا له بهر که مه ترخه می کابرای مالّ خواز، کشت و کالّه که پی نه گه یشت؛ مه سه لا، وه ختی خو ی، کیلانی زه وی و داچاندنی تووی دواخستبوو، یا خود به هو ی کشت و کالّه که خو یه وه، له بهر ئه وه که زه ویه که به فری تیا بوو، یا لافا و داگیری کردبوو، یا شتیکی وای تیا داچینرابوو که دره نگ پی ئه گه یشت، ئه وه له م سووره تانه دا، خاوه ن زه ویه که ئه توانی کشت و کالّه که هه لکه نی به خو رایی وه ئه گهر مالّ خوازه که که مه ترخه می نه کردبوو؛

مەسەلا، لە ۋەختى خۇيا زەۋىيە كەي كىلا بوو، بەلام ئەو سالە دەغل و دان درەنگ پىن گە يىشتبوو، ئەو ۋە خاۋەن زەۋى ناتوانى كشت و كالا كە بە خۇرايى ھەل كەنى، بەلكو ۋە بىن يا رازى بىن بە كرىي زەۋىيە كە لەو كاتە ۋە كە پەشيمان ئەيىتە ۋە تا دەغل و دانە كە ھەل كە گىرى بە پىن عادت، ياخود كشت و كالا كە ھەل كەنى ۋە تۆلەي ھەر زىيانك بىداتە ۋە كە بگە ۋى لە خاۋەنى ئەو كشت و كالا كە. ئەگەر لافاۋ توۋىكى لە شۇيىكە ۋە ھىنا بو زەۋى كە سىك و سەوز بوو، ئەو ھەر بەر بوو مىكى بىن، ھى خاۋەنى ئەو توو ۋە بە؛ فەر موودەي راستر ئەو ۋە خاۋەن زەۋىيە كە ئەتوانى ئەگەر خاۋەنى توو كەي ناسىيە ۋە، زورى لى بكا ئەو كشت و كالا سەوز بوو ھەل گىرى، ۋە ئەگەر نە ناسىيە ۋە، ئەتوانى خۇي زەۋىيە كەي پاك بكا تە ۋە ناتوانى داۋاي كرى لە خاۋەن توو كە بكا، چونكە ئەو ئەو توو ۋە نە ھىنا ۋە تە ئەو زەۋىيە ۋە، بەلام ئەگەر دەستى ھەبوو لە گە يىشتى ئەو توو ۋە دا، بو ئەو شۇيە، ۋەك، ئەو كە دابىتى بە دەم لافاۋە كە ۋە گە يىشتى زەۋىيە كەي ئەم كابر او روايى، ئەو كرى ئەو ماۋە يەي ئەكە ۋىتە سەر تا ھەل ئەگىر رىتە ۋە؛ دروستىشە رىك بگە ۋە لە سەر ھىشتە ۋە ئەو كشت و كالا كە لەو شۇيە دا سەوز بوو تا كاتى دوورىنە ۋە دىت و بەر بەر بە ۋە، خاۋەن توو، كرىيەك بىداتە خاۋەن زەۋى. ھەر ۋە ھا، ئەگەر خاۋەن باخىكىش درەختى باخىكى تىر بى بە سەر باخە كە ياۋ سىبەرى لە سەر بكا، ئەگەر خاۋەنە كەي نە بىرى، ئەم ئەتوانى، بىبرى.

ئەگەر كە سىك سوارى ۋە لاخىك بوو ۋە تى بە خاۋەن ۋە لاخە كە: بە عارىە پىت داوم و خاۋەنە كەي ۋە تى: بە كرى پىم داۋى، ياخود خاۋەن كشت و كالا كە ھەرايە كى لەم چەشنى ھەبوو لە گەل خاۋەن زەۋىيەك، ئەو خاۋەنى ۋە لاخە كە ۋە خاۋەنى زەۋىيە كە، سوئند ئەدرىن و باۋەر بە سوئنە كە يان ئە كرىت و كرىي ۋە لاخە كە ۋە زەۋىيە كە ۋە ر ئەگرن ۋە ئەگەر لە پاش فەوتانى ۋە لاخە كە، بوو بە ھەرايان، خاۋەن ۋە لاخە كە ئەيوت: بە عارىە سوارى بوويت، بو ئەو كە بىن بە زامن ۋە قىمە تە كەي بىداتە كابر اى سوار ئەيوت: بە كرى سوارى بووم بو ئەو كە نە بىن بە زامن بە بىن كە مەرخەمى، ئەو باۋەر بە قسەي سوارە كە ئە كرى، چونكە ئەسل زامن نە بوونە؛ ئەگەر خاۋەن دەست ۋە تى: بە عارىە پىت داوم، بو

ئه‌وه که کری نه‌دا به خاوه‌ن و لاخ و خاوه‌ن مال و تی: زهوتت کردووه، بو ئه‌وه که کری وهر بگری، و ماوه‌یه کی‌وا رابورد که کری بکه‌وی و عه‌ینه که‌یش مابوو، ئه‌وه باوهر به خاوه‌ن و لاخه که ئه کری و کری؛ و لاخه که وهر ئه‌گری ئه‌گر ئه‌م به‌ک‌نه که و تنی قسه‌یه له‌پاش فهوتانی عه‌ینه که بوو به به‌کاره‌ینانی له‌غه‌یری ئه‌و شته‌دا که ریگه‌ی بو دراوه، ئه‌وه هه‌ردو لایان هاوده‌نگن له‌سه‌ر ئه‌وه که ئه‌و کابرای مال‌خوازه‌ زمانه؛ به‌لام ئه‌گر عاریه‌ بی، ئه‌وه راستر ئه‌وه‌یه ئه‌و و لاخه به‌قیمه‌تی روژی فهوتانی ئه‌بژیریته‌وه نه‌ک به‌قیمه‌تی گرانتری له‌ماوه‌ی به‌ینی وهر گرتن و فهوتانیا و نه‌ک به‌قیمه‌تی روژی وهر گرتنی؛ جا له‌م سووره‌ته‌دا، ئه‌گر ئه‌و پاره‌یه که خاوه‌ن ماله‌که داوای ئه‌کا، ئه‌وه‌نده‌ی ئه‌وه بوو له‌ عاریه‌ که‌وه په‌یدا ئه‌بی یا که‌متر بوو، ئه‌وه وهری ئه‌گری و ئه‌گر زیاتر بوو، ئه‌وه پیوسته‌ خاوه‌ن ماله‌که سویند بخوا له‌سه‌ر ئه‌وه که موسته‌حه‌تی ئه‌و زیاده‌یه‌یه و ئه‌وجا وهری ئه‌گری.

باسی زهوت کردن (غضب)

زهوت کردن له‌شه‌ر عدا، بریتیه له‌وه که سیك شتیک به‌ناحق و به‌شیوه‌ی زور داگیر بکا که حه‌قی که‌سیکی تر بی، خواه ئه‌و شته له‌جینسی «اختصاصات» بی، وه‌ک سه‌گی پاس و ته‌پاله، یا له‌جینسی مال بی، که‌م بی یا زور، یا له‌جینسی عه‌ین بی، وه‌ک وتمان. یا له‌جینسی مه‌عنه‌وی بی، وه‌ک ئه‌وه که نه‌هیلئت که‌سیک له‌شوینیکا دابنیشی که حه‌قی خوی بی له‌و شوینه‌دا دابنیشی، وه‌ک مه‌نعی نوێز که‌ر له‌به‌کاره‌ینانی جیگه‌ نوێزی خوی، یا مه‌نعی قوتابی له‌به‌کاره‌ینانی شوینی خویندنه‌که‌ی، «ئیمامی غه‌زالی»، فه‌رموویه: هه‌ر که‌س به‌رووگیری مالیک له‌که‌سیک وهر بگری و ئه‌ویش له‌شه‌رمدا بیداتی، ئه‌وه‌یش حوکمی زهوت کردنی هه‌یه و کابرا نابی به‌خاوه‌نی ئه‌و ماله‌و حه‌رامه ته‌سه‌روفی تیا بکا؛ که‌واته؛ ئه‌گر که‌سیک سواری و لاخی که‌سیکی تر بوو، یا له‌سه‌ر فه‌رشی که‌سیکی تر دانیشته که نیشانه‌ی حال وانه‌گه‌یه‌نی ئه‌و که‌سه رازی به‌وه، ئه‌وه ئه‌م که‌سه به‌زهوت که‌ر دانه‌نری، خواه و لاخه که‌ی یا فه‌رشه‌که‌ی له‌جیگه‌ی خویدا

جوولاندیبی یا نه و گواستیتیوه له و شوینهوه بو شوینیکی تر، یانه، ههروه‌ها له ههرشتیکی تراکه قابیلی گواستنه‌وه‌بئی. بو ئه‌وه‌ی راست بی بلیین فلان‌که‌س، فلانه‌شتی زهوت کردووه، ههر ئه‌وه‌نده به‌سه داگیری بکا، ئیتر بیگوویزیته‌وه یا نه.

ئه‌گەر که‌سیک به‌شیوه‌ی زهوت کردن له‌سه‌ر فه‌رشیک دانیشته و له‌پاش لاجوونی ئه‌وه، که‌سیکی تر هاته‌سه‌ر فه‌رشه‌که، ئه‌وه ئه‌میش ههر به‌زهوت‌که‌ر ئه‌ناسری، ههروه‌ها ئه‌گەر چه‌ندکه‌س به‌رودوا به‌شیوه‌ی زهوت کردن له‌سه‌ر ئه‌وه فه‌رشه‌دانیشتن؛ جا ئه‌گەر له‌پاش ئه‌وه که‌کابرای دووه‌میش رویشته، ئه‌وه فه‌رشه‌فه‌وتا، ئه‌وه هه‌ردووکیان به‌زامن ئه‌ناسرین و له‌بژاردنی ئه‌وه فه‌رشه‌دا، هه‌رکامیان نیوه‌ی قیمه‌ته‌که‌ی ئه‌ده‌ن به‌خاوه‌نه‌که‌ی؛ به‌لئی ئه‌گەر له‌گه‌ل‌خواه‌ن فه‌رشه‌که‌دا به‌یه‌که‌وه له‌سه‌ر فه‌رشه‌که‌دانیشتن و فه‌رشه‌که‌فه‌وتا، یاخود له‌گه‌ل‌خواه‌ن و‌لاخه‌که‌دا سواربوو به‌شیوه‌ی زهوت کردن و و‌لاخه‌که‌فه‌وتا، ئه‌وه ئه‌بئی به‌زامن‌ی نیوه‌ی قیمه‌ته‌که‌ی.

ئه‌گەر که‌سیک پیاوینکی به‌بینگار گرت له‌گه‌ل و‌لاخه‌که‌یدا و و‌لاخه‌که‌به‌ده‌ستی خاوه‌نه‌که‌یه‌وه فه‌وتا، ئه‌وه زۆرداره‌که‌که‌خواه‌ن و‌لاخه‌که‌ی به‌سوخره‌گرتووه، هه‌رچه‌ند کرئی و‌لاخه‌که‌ی ئه‌که‌و‌یتته‌سه‌ر، به‌لام نابئی به‌زامن‌ی ئه‌وه و‌لاخه‌، چونکه‌له‌ده‌ستی خاوه‌نه‌که‌یدا بووه؛ به‌لئی، ئه‌مه‌له‌وه‌ختیکا وایه‌که‌باروکه‌ل‌وپه‌لی کابرای زۆردار به‌سه‌ر و‌لاخه‌که‌وه‌نه‌بئی، ئه‌گینا ئه‌بئی به‌زامن‌ی، چونکه‌به‌هۆی ئه‌وه‌که‌ل‌وپه‌لانه‌وه‌ئهم زۆرداره‌ئه‌بئی به‌خواه‌ن ده‌ست به‌سه‌ر ئه‌وه و‌لاخه‌وه؛ هه‌روه‌ها، له‌کاتیکا که‌مالی، کابرای زۆردار له‌سه‌ر و‌لاخه‌که‌نه‌بئی، ئه‌گەر به‌زۆر فه‌رمانی‌دا به‌خواه‌ن و‌لاخه‌که‌به‌رپنگه‌یه‌کی نابارا برۆن و و‌لاخه‌که‌به‌هۆی ئه‌وه‌وه‌هه‌لدیرا، یاخود دایان له‌ئاویک و‌ئاوه‌که‌و‌لاخه‌که‌ی برد، ئه‌وه ئه‌وه زۆرداره‌بیجگه‌له‌و‌گوناهه‌گه‌وره‌یه‌که‌توشی ئه‌بئی، زامینش ئه‌بئی، چونکه‌له‌م کاته‌دا، له‌راستیدا کابرا زۆرداره‌که‌و‌لاخه‌که‌و‌خواه‌ن و‌لاخه‌که‌ئه‌با به‌رپۆه و ده‌ستی خاوه‌ن و‌لاخه‌که‌به‌سه‌ر و‌لاخه‌که‌وه‌ته‌نها به‌دیمه‌نه‌وه له‌راستیدا هیچ ده‌ستیکی نییه.

ئه‌گەر که‌سیک ماینیکی زهوت‌کردو نو‌مای ماینه‌که‌که‌وته شوینی دایکی، ئه‌وه ههر به‌زهوت‌که‌ری ماینه‌که‌ئه‌ناسری تا ده‌س ئه‌خاته‌سه‌ر نو‌ماکه‌یش به‌هۆی ئه‌وه‌وه‌که‌لیتی

بخورئ یا خود بیکاته ژووره وه ته گهر چه یوانیک بکه ویته دواى شوانیک، ته وه شوانه که نابئ به زامنی تا وه ری نه گری یا لئی نه خورئ و ثم حوکمه، بؤ وه ختیکه شوانه که بالغ بووبئ و خاوهن روشد بئ، به لام ته گهر مندال یا نه فام بوو، ته وه به قه تعی نابئ به زامنی ته وه حیوانانه که ته درینه دهستی - هه رچهند وه ریشیان بگری - چونکه مندال و نه فام، دروست نییه مالیان بدریته دهست.

ته گهر که سیك به پئ شتیکی جوولاندو به رزی کرده وه، به لام له زهوی جیا نه بووه وه، ته وه نابئ به زامنی؛ ههروه ها، ته گهر به پئ له شوینی خوئ لای بدها، یا به دهست رای بکیشئ له جیگه ی خوئ به بئ ته وه که به رزی بکاته وه و ته گهر که سیك رویشته مالیکه وه و خاوه نه که ی ده رکرد، ته وه به زهوت که ری ته وه خانووه نه ناسرئ؛ ههروه ها، ته گهر خوئ نه رویشته ناو خانووه که وه، به لام هه ره له دهروه خاوهن ماله که ی له خانووه که ی ده رکرد و نه یهیشته برواته خانووه که ی خوئ وه ته گهر رویشته ناو هوډه به کی خانووه که ورینگای له خاوهن ماله که نه گرت له هوډه کانی تری ته وه خانووه، ته وه هه ره به زهوت که ری ته وه هوډه به نه ناسرئ وه ته گهر به نیازی داگیر کردن، رویشته خانوویه که وه و خاوه نه که ی له وئ بوو، ته وه هه ره به زهوت که ره نه ناسرئ وه ته گهر خاوه نه که ی له وئ بوو به لام ثم ډه ری نه کرد، ته وه ته گهر خاوه نه که ی ته نها که سیك بوو، ته وه به زهوت که ری نیوه ی خانووه که دانه نرئ. وه ته گهر خانووه که دوو خاوهنی هه بوو، به زهوت که ری سی یه کی دانه نرئ وه ته گهر ثم کابرا که ته چیته خانووه که وه ته وهنده بئ دهسه لات بوو به داگیر که ری خانووه که نه نه ناسرا، ته وه به پینی شهرع به زهوت که ره دانانرئ، خواه مه بهستی داگیر کردن بئ یا نه.

ته گهر که سیك چه یوانی براده ریکی یا که سیکی تری به دهستی زهوت که ری که وه، یا به دهمی گورگه وه دی و رزگاری کرد و هینایه وه بؤ ماله وه و پیش ته وه ی بؤ ریك که وئ بیداته وه به خاوه نه که ی، فهوتا، ته وه زامن نابئ وه ته گهر توانی بووی بیداته وه، به لام که مته رخه می کرد بوو تا فهوتابوو، ته وه ته میش به زهوت که ره دانه نرئ و زامن ته بئ.

به پینی شهرع، واجبه له سه ر مال زهوت که ره، ماله زهوت که راه که بداته وه به خاوه نه که ی به هه رچی زیاده به کیه وه که هه یه، چ ته وه ی پییه وه بئ و چ ته وه ی لئی جیا

بئی و مه‌سره‌فی ئەم دانه‌دواوه‌یه‌ش له‌سه‌ر ئەو زه‌وت‌که‌ره‌یه، هه‌رچه‌ند زۆریشی تی‌بچیی و هه‌ر گه‌ر زه‌وت‌که‌راوه‌که‌ له‌وانه‌بئی کریشی بئی، وه‌ك و لاخی باری، واجبه‌ کرینی ئەو ماوه‌یه‌شی بدا که لای بووه، ئیتر ئیشی پئی کردبئی یا نه؛ جا ته‌گه‌ر ئەو ماله‌ی له‌ خاوه‌نه‌که‌ی زه‌وت‌کردبئی، واجبه‌ بیداته‌وه‌ به‌ خۆی یا به‌ وه‌کیلی مال و هه‌رگرتنه‌وه‌ی، یا بیبا له‌نزیکیه‌وه‌ به‌جیی بهیئلی، به‌و شه‌رته‌که‌ ئەو پینی بزانی و هیچ‌شتیک نه‌بئی ریگای لی‌بگری که وه‌ری بگریته‌وه‌ وه‌ ته‌گه‌ر له‌ که‌سیکی تری زه‌وت‌کردبئی، ئەوه‌ دروسته‌ بو خاوه‌نه‌که‌ی به‌ریته‌وه‌و دروستیشه‌ بو ئەو که‌سه‌ی به‌ریته‌وه‌ که‌ لینی و هه‌رگرتوه‌، خواه ده‌ستی ئەمانه‌تی بئی، وه‌ك وه‌کیل و مال به‌ئه‌مانه‌ت لادانراو و کرپچی و ره‌هن‌وه‌رگر، یاخود ده‌ستی زه‌مانه‌تی هه‌بئی، وه‌ك مال خوازو هه‌رکه‌س که‌ ماله‌که‌ی له‌سه‌ر ئەساسی سه‌ودا و مامه‌له‌ و هه‌رگرتبئی.

ئه‌گه‌ر مالی زه‌وت‌که‌راو لای زه‌وت‌که‌ره‌که‌ فه‌وتا، ئەبئی به‌زامنی خۆی و هه‌ر زیاده‌یه‌ك که‌ لینی په‌یدا بووبی، ئیتر هه‌رچۆن بئی وه‌ ته‌گه‌ر که‌سیك سه‌ری خه‌گه‌یه‌کی کرده‌وه‌ که‌ له‌سه‌ر زه‌وی دانراوو و هه‌رچی تیاوو رژا، ئەوه‌ ئەبئی به‌ زامنی ئەو ماله‌، هه‌روه‌ها ته‌گه‌ر خه‌گه‌ که‌ به‌پێوه‌ راوه‌ستینراوو و به‌هۆی ئەوه‌وه‌ که‌ ئەم‌شه‌خسه‌ ده‌رگایه‌نه‌که‌ی کردوه‌ته‌وه‌، که‌وت و رژا، ئەوه‌ هه‌ر زامن ئەبئی، هه‌رچه‌ند خاوه‌نه‌که‌ی له‌لای بئی و بتوانی چاری بکا که‌چی چاری نه‌کا وه‌ ته‌گه‌ر له‌وکاته‌دا که‌ ده‌می خه‌گه‌گه‌ی کرده‌وه‌، بایه‌کی به‌هه‌ز هات و هه‌رکه‌ ده‌می خه‌گه‌ که‌ی کرده‌وه‌، باکه‌ لینی داو که‌وت و رژا، کابرا زامن ئەبئی، به‌لام ته‌گه‌ر له‌ وه‌خته‌دا با نه‌بوو و له‌پاشا با خه‌ستی، ئەوه‌ زامن نابئی. ته‌گه‌ر په‌له‌وه‌ریك له‌ قه‌فه‌زیکا بوو و که‌سیك ده‌رگای قه‌فه‌زه‌که‌ی کرده‌وه‌ و خه‌تی داو په‌له‌وه‌ره‌که‌ ده‌رچوو له‌ قه‌فه‌زه‌که‌ و فری، یاخود له‌خۆیه‌وه‌ له‌پاش کردنه‌وه‌ی ده‌رگای قه‌فه‌زه‌که‌ هاته‌ده‌ره‌وه‌وه‌ هه‌لفری، یا پشیله‌یه‌ك لای قه‌فه‌زه‌که‌دا بوو په‌لاماری په‌له‌وه‌ره‌که‌ی داو ئه‌ویش هه‌لفری و رای‌کرد، ئەوه‌ له‌ هه‌موو ئەم سووره‌تانه‌دا، ئەو کابرایه‌ زامن ئەبئی.

بزانی! هه‌ر ده‌ستیک ماله‌ زه‌وت‌که‌راوه‌که‌ له‌ ده‌ستی زه‌وت‌که‌ر و هه‌ر بگری، ده‌ستی زه‌مانه‌ته‌، هه‌رچه‌ند ئەو خاوه‌ن ده‌سته‌یش به‌ زه‌وت‌کردنه‌که‌ نه‌زانی و له‌زاتی خۆیا

دهستی ئەمانەت بێ، وەك وەكیلی زهوت كەرە كە یا ئەمینداری ئەو، چونكە دروستە بلیت: ئەم شەخسە، دەستی ناوێتە سەر مائی خەلك بە بێ پرێگادانیکی شەرعی و نەزانیە كەیش، هەر گوناھ لائەبا ئیتر مەنعی زەمانەت ناكا؛ بەلێ، ئیمامی «سبكي»، تەرجیحی ئەوێ داوێ ئەگەر كەسێك مائیک لە دەستی زهوت كەرێك وەر بگری لە كاتیكا كە ئەو ماله لە مەیدانی فەوتانا بێ، پاشان لای ئەم شەخسە بە بێ كە مەترخەمی و خەیانەت بڤهوتی، ئەوێ زامن نابێ؛ جا ئەگەر كابرایی دوو هەم بەوێ بزانی كە شەخسی یە كەم زهوت كەر بوو، ئەوێ وەك زهوت كەر لە زهوت كەر وایە و ئەو شتە ئەگەر لە لای فەوتا، ئەبێ بەزانی و زامنییە كە قەرار ئەگری لە سەری و هەرشتی كە داوا لە شەخسی یە كەم بكری، داوای لەمیش ئەكری، مەگەر زیادە قیمة تێکی ماله كە كە لای شەخسی یە كەم بووبی، ئەوێ هەر لەم داوا ئەكری؛ هەر وەها، ئەگەر نەزانی بەوێ كە شەخسی یە كەم زهوت كەرە، بەلام دەستی خۆی دەستی زەمانەت بێ، وەك ئەوێ كە ئەو ماله ی بەهۆی عاریە یا فرۆشتن یا قەرزی یا قازانج بەشەراكەت لە زهوت كەرە كە وەرگری بێ و ئەگەر نەزانی بەوێ كە ئەو كابرایی زهوت كەرە و دەستیشی لە ئەساسدا دەستی ئەمانەت بێ، وەك وەكیل و ئەمیندار و ماله كە بە بێ قوسوور لای فەوتابێ، ئەوێ قەرار لە سەر زهوت كەرە كە یە و لە سەر ئەم شەخسە نییە؛ كەواتە، ئەگەر زهوت كەرە كە ئەو ماله بیژی، ناتوانی هیچ لەم شەخسە بسپنی و ئەگەر بەم شەخسە یان بژارد، ئەتوانی هەرچی داوێ بە خاوەن ماله كە، لەم زهوت كەرە ی بستینیته و؛ بەلێ، ئەگەر كەسێك بە شیوەی بەخشش ئەو ماله زهوت كراوێ لە لایەنی زهوت كەرە كە وە دەس كەوت، ئەوێ هەرچەند دەستی، دەستی ئەمانەتە، هەر حوكمی زەمانەتی هەیه، چونكە ئەو ماله ی بۆ ئەوێ وەرگری توه بێ بە مولکی خۆی.

تا ئیستا، قسەمان لەوێ بوو ئەو ماله بە لای شەخسی دوو هەمەوێ بڤهوتی و ئەم شەخسە خۆی سەر بە خۆ نەیفهوتینی و ئەگەر هات و ئەم كابرایی خۆی سەر بە خۆ ئەو ماله ی فەوتاند؛ مەسەلا، حەییوانە كە ی سەر بپری و یا مەنجهله كە ی فرۆشت، ئەوێ لەم وەختە دا قەراری زەمانەت هەر لە سەر ئەمە؛ ئەگەر شاێد ئەو ماله یان بە شەخسی یە كەم

بىزارد، ئەو ئەتوانى ھەرچى داۋە، لەم شەخسى دوۋەھمەي ۋەربگرىتەۋە، خواھ دەستى ئەمانەتى ھەبىي يا دەستى زەمانەت.

بەلام ئەگەر سەربەخۇنە يەفە وتاند؛ مەسەلا، زەوت كەرە كە ھەلينا بۇ فە وتاندنى، ئەمە ئەگەر ئەم فە وتاندنە بۇ مەبەستى زەوت كەرە كە يى، ۋە كوۋ ئەۋە كە زەوت كەر فەرمان بىدا بەم شەخسە ئەو ھەيوانە سەربىرپى بۇي، ياخود فەرمان بىدا ئەو جەلەي بۇبىرپى بە كەۋاۋ جەلە كە زەوت كراۋ بى، ئەۋە لەم ۋەختەدا، بىرپار ھەر لەسەر زەوت كەرە، يەئنى شەخسى يە كەم ۋە ئەگەر بەم شەخسى دوۋەھمەيان بىزارد، ئەتوانى ھەرچى داۋە لەۋى ۋەربگرىتەۋە ۋە ئەگەر بە بى مەبەست ياخود بۇ مەبەستى شەخسى دوۋەھمە بى؛ مەسەلا، بلى: ئەو ھەيوانە سەربىرپە بۇخۆت، ئەۋە بىرپار لەسەر كابرەي دوۋەھمە، چونكە خۇي فە وتاندۋىيەتى بۇ مەبەستى خۇي يا بە بى مەبەست؛ جا لەسەر ئەم ئەساسە، ئەگەر زەوت كەر خۇراكىكى زەوت كەرد لە كەسىك ۋە بەرىكەوت داينايەۋە لە بەردەمى خاۋەنە كەيداۋ [خاۋەنە كە] خواردى، ئەۋە قەرار لەسەر خۇيەتى ۋە زەوت كەر لە ھەقە كەي رىزگار ئەبى؛ ھەرۋەھا، ئەگەر بە فرۆشتن يا بە قەرز بىداتەۋە بە خاۋەنە كەي، يا داى بىنى لەپىش دەمياۋ بزانى مالى خۇيەتى؛ ھەرۋەھا، ئەگەر بە ئەمانەت داى بىنى لەلاي، يا بە رەھن، يا بە ئىجارە، يا بە قازانچ بەشەرىكى، بەلام بزانى ئەۋماللە مالى خۇيەتى؛ لە ھەموۋ ئەم سوورە تانەدا، ئەم كابرەي دەستى ئەگاتەۋە بە ماللە كەي خۇي. بەلام پىۋىستە ئەۋ ماللە زەوت كراۋە كە ئەكەۋىتەۋە دەستى خاۋەنە كەي، لەسەر شىۋەي پىشۋى بى، ئەگىنا كەسىك گەنم يا ھەيوان لە كەسىك زەوت بكاۋ گەنمە كە بەپارپى ۋە بىكا بە نان، يا ھەيوانە كە سەربىرپى ۋە بەگۆشت ۋە نانە خۇراكىك دروست بكاۋ لەپىش دەستى خاۋەنە كە يا داى بىنى ۋە ئەۋىش بىخوات، زەوت كەرە كە لە ھەقى كابرە رىزگارى نابى، لەبەرئەۋە كە بەھۆي ئەۋ تەسەرۋفاتە كە كابرە كەردۋىيەتى لە ماللە زەوت كراۋە كەدا، ئەۋ ھەقە بوۋەبەقىمەت ۋە چۈۋەتە ئەستۆي زەوت كەرە كەۋە ۋە ھەر ھەقىك بوۋەبەقىمەت، بە بى ئاگاي خاۋەن مالى ۋە بى زەمانەندى ئەۋ، ئەستۆي بەرى نابى ۋە بەدەلە كەي لەجىياتى ئەۋدا دانامەزى.

مالی زهوت کراو، یا وینه دار (مِثْلِي) یه یا نرخ بۆدانراو (مَتَقَوْم) ه، فهرموده‌ی راستر نه‌وه‌یه له بابته‌ی زهوت کردنا، وینه دار نه‌وه‌یه به پیوانه و کیشانه موعامه‌له‌ی تیا بکری و سه‌له‌میشی تیا دروست بی و ههرچی به پیوان یا به ژماره موعامه‌له‌ی تیا بکری، نه‌وه به نرخ بۆدانراو دانه‌نری. وینه دار، وهك ئاوو گل و لم و مس و شووشی ئالتوون و زیوو میسک و کافوورو لۆکه و تری و خورماو ههر میوه‌یه کی تری تهر، هه‌روه‌ها ئاردو دانه‌ویله، وهك گه‌نم و جوو زه‌رات و برنج و ماست و روون و شیر و دۆیهك که ئاوی تیا نه‌بی؛ نرخ بۆدانراویش، وهك حه‌یوان و دارو پارچه‌ی پۆشاک و فهرش و نوین و سندووق و کهوش و ئه‌م جووره شتانه و مادام بریارمان‌دا که وینه دار له‌بابته‌ی زهوت کردنا نه‌بی سه‌له‌می تیا دروستبی، گه‌نم و جووی تیکه‌ل کراو به وینه دار دانانری و بهر نرخ بۆدانراو نه‌که‌وی، هه‌روه‌ها ههرشتی که تیکه‌ل بی له چهند به‌شیککی وینه دار.

جا نه‌گه‌ر ماله زهوت کراوه که به عه‌ینی خووی مابیته‌وه، نه‌وه واجبه بدریته‌وه به خاوه‌نه‌که‌ی وه نه‌گه‌ر فه‌وتابوو یا فه‌وتینرابوو، مادام وینه دار بی، نه‌بی هاوچه‌شنه‌که‌ی بدری به خاوه‌نه‌که‌ی، له‌جیاتی گه‌نم، گه‌نم و له‌جیاتی روون، روون،... مه‌گه‌ر له‌گه‌ل خاوه‌نه‌که‌ییدا ری بکه‌وی له‌سه‌ر قیমে‌تی ماله‌که وه نه‌گه‌ر هاوچه‌شنی نه‌و شته له‌و شوینه‌دا نه‌بوو به نه‌بوونی «حِسی»، وه‌کوو نه‌وه که له‌و شوینه‌داو له‌ده‌روبه‌ریا تا مه‌سافه‌ی دوو مه‌نزل ده‌س نه‌که‌ویت، یاخود به نه‌بوونی شهرعی، وهك نه‌وه که شته که بی، به‌لام به‌زیاتر له‌قیمه‌تی وینه‌ی خووی بیفرۆشن، نه‌وه له‌و سووره‌ته‌دا، قیمه‌تی ماله زهوت کراوه که ته‌سلیم نه‌کری؛ فهرموده‌ی راستر نه‌وه‌یه نه‌و قیمه‌ته‌ی که نه‌دری به خاوه‌نی مالی زهوت کراو، نه‌بی به‌رزترین قیمه‌تی بی له‌کاتی زهوت کردنیه‌وه تاکاتی ده‌س نه‌که‌وتنی نه‌و شته زهوت کراوه.

وه نه‌گه‌ر نه‌و ماله زهوت کراوه وینه‌داره، گوێزرابوووه بۆ ولاتیکی تر، نه‌وه خاوه‌ن ماله‌که نه‌توانی داوا بکا نه‌و ماله‌ی بۆ بهینه‌وه، نه‌یشتوانی داوای لای ژوورووی قیمه‌تی نه‌و ماله بکا له‌و شوینه‌داو قیمه‌ته‌که‌ی وه‌ربگریته‌وه؛ جا ههر کاتیگ کابرای زهوت کهر ماله‌که‌ی هینایه‌وه، نه‌میش قیمه‌ته‌که‌ی نه‌داته‌وه؛ نه‌گه‌ر ماله‌زهوت کراوه که

فەوتابوو لەو ۋالاتەدا كە بۆي براو، خاوەنەكەى ئەتوانى داواى ھاوچەشنى بكا لە ھەركام لەو دوو شوپنەدا، يەعنى لە شوپنى زەوت كردنەكەو لەو شوپنەدا كە مائەكەى تيا فەوتاو؛ جا ئەگەر ھاوچەشنى لە ھىچ لايە كيانا نەبوو، ئەتوانى قىمەتى لە كام لاياندا زۆرتەر، داواى ئەويانە بكا لە زەوتكەرەكە.

ئەگەر خاوەن مائەگە يشت بە مائە زەوتكەرەكە لە غەيرى ئەو شوپنەدا كە مائەكەى تيا فەوتاو، ئەو فەرموودەى راست ئەو يە ئەگەر گواستەوەى مائەكە لە شوپنى فەوتانپەو بۆ ئەو شوپنە، زەحمەتى تيا نەبوو؛ مەسەلا، نەخت بوو، ئەتوانى لە ھەمان شوپندا كە تيا گەيشتوو بە كاىراى زەوتكەر، ھاوچەشنى مائە زەوتكراو كەى لى بىسنى وە ئەگەر گواستەوەى لەو شوپنەو زەحمەت بوو، وەك گەنم و برنج و شتى وا، ئەو داواى ھاوچەشنى نەكا، بەلكو گرانتىن قىمەتى ماوەى زەوتكرانى مائەكەى لى بىسنى وە ئەگەر مائە زەوتكراو كە نرخ بۆدانراو بوو، ئەو و اجبە لاي سەرووى قىمەتى بدا لە رۆژى زەوتكرانپەو تا رۆژى فەوتانى. ھەرشتى كە لە زەمانەتى خاوەن دەستا فەوتابى بە بى زەوتكردن، وەك مائى خواستەمەنى كە بە غەيرى بە كارھىنانى رىنگادراو فەوتابى، ئەو يىش، ئەگەر وینەدار بوو، و اجبە ھاوچەشنەكەى بداتەو وە ئەگەر نرخ بۆدانراو بوو، و اجبە قىمەتى رۆژى فەوتانەكەى بدا بە خاوەنەكەى لەو شوپنەدا كە تيا فەوتاو، ئەگەر ئاوەدانى بى. وە ئەگەر ئاوەدانى نەبوو، تەماشای نرخى نزيكترىن ئاوەدانپەك ئەكرى لەو شوپنەو.

وە ئەگەر كەسك حەيوانىكى زامدار كرد كە بە دەستى خاوەنەكە يەو بوو، وە بە ھۆى ئەو زامەو ە مرد، و اجبە لاي سەرووى قىمەتى ئەو حەيوانە بدا لە كاتى فەوتانپەو.

بزائن! ھەر سەرخۆش كەرىكى وشك، وەك «حەشيشە»، لاي ھەركەسى بى، كەس حەقى ئەو ەى نپە بىفەوتىنى و لەكىسى خاوەنەكەى بدا، چونكە پاكەو فرۆشتنى دروستە، مەگەر كاىرا بە ئاشكرا و بە پىچەوانەى ئوسوولى ئابىن، بىخوا، ئەوكاتە، بە فەرموودەى حاكىمى شەرع، دەسى بۆ ئەبرى.

ھەر سەرخۆش كەرىكى تەر، ئەگەر حورمەتى شەرعى ھەبى، وەك ئەو شەرابەى كە خاوەنەكەى بۆ سركەى ئەوى، ئەو بە قەتعى دروست نپە كەس دەسى بۆ بەرى وە

ئه گهر حورمه تی نه بوو، وهك شه رابی ئه هلی زیممه، ئه وه ئه گهر شه رابی تایه تی خویان بوو که دوور بی له موسولمانان، ئه ویش کهس حه قی نییه ده سی بۆ به ری وه ئه گهر بیته ناو موسولمانانه وه بۆ فرۆشتن و خواردنه وه ی به ئاشکرا، ئه وه ئه گهر که سیك رژاندی، نابیی به زامنی، چونکه پیسه و قه دری نییه، به لام لایق نییه به بی فه رمانی قازی کهس ده سیان بۆ به ری، چونکه ئیمامه کانی دین، قسه و بیرو باوه ریان جیاوازه له باره ی سه رخۆش که ره کانه وه، هه تا وه کوو ئه گهر که سیك عه ینی شه رابه که ی وه رگر تبه وه لای خوی، ئه بی بیداته دواوه بۆ خاوه نه که ی.

ئالاتی رابواردن (لَهُو) یش، وهك تارو ته مووره و زورناو شتی وا، ئه گهر که سیك تیکیان بدا، هیچی له سه ر واجب نابیی، چونکه به کاره ینانیان حه رامه، به لام نابیی به جوړیکی وایان شکینی که به ته واوی له که لک بکه ون، به لکوو به شه کانی وهك پیش دروست کردن و یهك خستن، له یهك بکاته وه وه ئه گهر ئه وکه سه که قایل نابیی به مانه وه ی ئه م ئاله تانه، نه یتوانی به م جوړه له یه کیان بکاته وه، ئه وه بۆی هه یه هه رچوون پیی کرا بیان شکینی و ده فعی ئه و حه رامه بکا؛ ئه مانه ی که وتمان، حوکمیکن وه ختی خوی جی به جی کراون، به لام له م وه خته دا که قانونی مه دهنی له ولاتا دامه زراوه وه هر شتیك ئوسوولیکی تازه ی هه یه، به قه تعی، دروست نییه به بی فه رمانی قازی شه رع و کار به ده ستانی حوکوممه ت ده س بردن بۆ ئه م جوړه وه زعانه، چونکه ئه بی به هوی تیکچوونی نيزام و بلا بوونه وه ی ئاشووب له ناو ئه فرادی میلله تدا و واجبه له سه ر موسولمان هه میسه ئاگاداری پاراستنی ئه من و ئاسایش بکا و ئاگای له م جوړه واجباته بی تافیتنه و ئاشووب له ناو موسولمانانا په یدا نه بی.

بزائن! زهوت که ره رشتیکی زهوت کرد وهك دووکان و خانوو و ئه رزو ئاو و باخ و حه یوانات، وهك ئه بی به زامنی عه ینی ئه و شتانه، ئه بی به زامنی قازانج و سوودیشیان؛ مه سه لا، ئه و دووکان و خانوو هه رچه ند به پیی عاده ت کریان هه بی، ئه و کرییه یان رۆژ به رۆژ حیساب ئه کری، هه روه ها ئه رزو ئاوو سه مه ری باخیش و هه ر قازانجیک له حه یوانه وه بی، وهك کریی و لاخی باری و خوری و موو و شیرو رۆنی حه یوانی ورده و

به‌رزه، هم‌موی حساب نه‌کری له‌سه‌ری، خواه کابرای زهوت‌که‌ر خوی نه‌و قازانجه وه‌ر بگری یا هه‌روه‌ها به‌هوی زهوت‌کردنه‌که‌وه بفه‌وتین، به‌بی‌ئه‌وه‌ی که‌لکیان لی وه‌ر بگری.

فه‌رمووده‌ی راستتر، نه‌وه‌یه له‌شی ئینسانی نازاد ناکه‌ویته به‌ر زامن بوون، مه‌گه‌ر به‌هوی به‌کاره‌ینانه‌وه، به‌عنی زهوت‌که‌ره‌که ئیسی پی‌بکا؛ مه‌سه‌لا، که‌سیک پیاویکی گرت و مانگیک ماتلی کرد، نه‌گه‌ر له‌و ماوه‌به‌دا ئیسی پی‌نه‌کرد، نه‌وه بیجگه له‌گوناهی نه‌م کرداره ناباره، هه‌رکاتیک به‌ره‌للای کرد، کری پی‌نه‌وه که‌سه‌ی ناکه‌ویته سه‌ر وه نه‌گه‌ر ئیسی پی‌کرد، نه‌وه کری عاده‌تی هاوچه‌شنی خوی نه‌که‌ویته سه‌ر بو‌نه‌و ماوه‌یه‌ی که ئیسی پی‌کردوه تیا‌بدا؛ به‌لی، نه‌گه‌ر که‌سیک که‌سیکی بر دو دووری خسته‌وه، هه‌رکاتیک به‌ره‌للای کرد، واجبه له‌سه‌ری مه‌سه‌رفی گه‌رانه‌وه‌ی بدا تا نه‌گاته‌وه جینی خوی وه نه‌گه‌ر که‌سیک کچیکی کون کرد به‌شوبه‌ه، یا به‌زور به «زینا»، نه‌وه بیجگه له‌هه‌ددی شه‌ری، واجبه «مه‌ر المثل» ی بیوه‌ژنیکی وه‌ک خوی پی‌بدا له‌گه‌ل تۆله‌ی کچینییه‌که‌یدا له‌گه‌ل حسابی قیمه‌ت و دانانی نه‌و ئافه‌ره‌ته نازاده (خۆره) به‌که‌نیزه‌ک (جاریه)؛ به‌لام چوونه لای بیوه‌ژن، ته‌نها نه‌بی به‌هوی واجب بوونی «مه‌ر المثل» و به‌س. قازانجی مزگه‌وت و قوتابخانه‌و ته‌کیه‌و میوانخانه‌و وه‌قف‌کراوی تری له‌م چه‌شنه، وه‌ک قازانجی له‌شی ئینسانی نازاد وایه؛ جا نه‌گه‌ر کابرا هه‌م‌موی به‌کاره‌ینا، واجبه له‌سه‌ری کری عاده‌تی هه‌موو شوینه‌که‌یدا وه نه‌گه‌ر گوشه‌یه‌کی به‌غه‌یری ئیستیحقاقی شه‌ری داگیر کرد، نه‌وه پیویسته له‌سه‌ری کری نه‌و گوشه‌یه‌یدا و نه‌م کری سه‌رف نه‌کری بو مه‌سه‌له‌حه‌تی نه‌و شوینه وه‌قف‌کراوه.

هه‌رکاتیک مایلیکی زهوت‌کراو به‌بی به‌کاره‌ینان ناته‌واوییه‌کی ماددی یا مه‌عنه‌وی به‌سه‌راهات؛ مه‌سه‌لا، که‌سیک قاتریکی باری زهوت‌کرد و نه‌و قاتره لای زهوت‌که‌ره‌که کویر بوو، یا شهل بوو یا خود شیت بوو، نه‌وه واجبه له‌سه‌ر زهوت‌که‌ره‌که کری نه‌و ماوه‌یه‌ی زهوت‌کردنه‌که‌یدا تۆله‌ی ناته‌واوییه‌که‌شی بکاته‌وه بو‌خواه‌نه‌که‌ی؛ هه‌روه‌ها، نه‌گه‌ر به‌هوی به‌کاره‌ینانه‌وه ناته‌واو بوو، وه‌ک نه‌وه کابرایه‌ک که‌وايه‌ک

زهوت بكاو له بهری بكا تاكۆن ئه بی، ئه ویش، كری و حهقی بژاردنه وهی ناته واوییه كهی له سه ر واجب ئه بی.

باسی یهك نه كهوتنی قسهی خاوهن مالّ و زهوت كهرو و هه ندی ورده بابه تی تر

ئه گه ر زهوت كهرو ئیددیعا ی فهوتانی مالّه زهوت كراوه كهی كرد و به یانی سه به بیکی وایشی كرد بو فهوتانه كه كه ئاشكرا بو و تیکرای شوینی مالّه زهوت كراوه كهو ده و روبه ری ئه گه ر ته وه، وهك ئاگر ئیك كه كه وتبیته وه و خه لك پی بزانی و ئاگره كهش عام بو بی، یا خود هیچ به یانی سه به بی نه كرد، یا به یانی سه به بیکی نهینی كرد، یا به یانی سه به بیکی وای كرد كه خه لك پیمان ئه زانی، به لام به وه یان نه ئه زانی كه ئه شوینه ی گرتبیته وه كه مالّه زهوت كراوه كهی تیا بووه و له م سی سووره ته ی دوا ییدا، خاوهن مالّه كه باوه ری پی ئه كرد، ئه وه ئه و زهوت كه ره به بی سویند باوه ری پی ئه كری، وه ئه گه ر خاوهن مالّ باوه ری پی نه كرد، ئه وه زهوت كه ره كه سویند ئه در پی؛ جا كه سویندی خوارد، ئه مجار خاوهن مالّه كه ئه و مالّه فهوتاه ی پی ئه بژی ری؛ ئه گه ر وینه دار بو، وینه كه ی لی ئه سین پی وه ئه گه ر نرخ بو دانرا بو، نرخ ی لای ژو وروی لی وه ئه گری له رۆژی زهوت كرد نیه وه، وهك باس مان كرد. وه ئه گه ر ناكۆکیان له قیمه تی مالّه زهوت كراوه كه دا بو، یا له قیمه تی جلی و لاخه كه دا، یا له زینی ئه سپه زهوت كراوه كه دا، یا له كۆنی عه یبه كه یدا؛ مه سه لا، زهوت كه ره كه ئه یوت: ئه و حه یوانه ت كه من زهوت م كرد، هه ر له سكو مادا كویر بووه و خاوهن مالیش، ئه یوت: هه ر له ئه ساسه وه بی عه یب بووه، یا خود: لای تو عه یبار بووه، ئه وه باوه ر به سویندی زهوت كه ره كه ئه كری وه ئه گه ر هه ردو وکیان هاوده نگ بوون له وه دا كه عه بیکی تازه په یدا بووه به و لاخه كه وه، به لام خاوهن مالّ ئه یوت: لای زهوت كه ره كه په یدا بووه و زهوت كه ره كهش، ئه یوت: هه ر لای خاوهن كه ی بووه، ئه وه سویندی خاوهن مالّ جینگای باوه ره.

ئه گه ر زهوت كه ره كه مالّه كه ی نارده وه، به لام له وكاته دا قیمه تی كه متر بو له قیمه تی زووی، ئه وه زهوت كه ره كه هیچی له سه ر نییه. ئه گه ر كه سیك جلیکی زهوت كرد كه با یی

دە درەم بوو و بەھۆى ھەرزانییەو ھە بوو بە پىنج درەم و زەوت کەرەكەش لە بەرى کردو کۆنى کرد تا قىمەتى بوو بە نیو درەم، جا ناردیەو ھە بوو خواوئەكەى، ئەو پىنج درەمى ئەكەوئە سەر كە بریتىیە لە بەشى ئەو ھەى كە فەوتاو ھە لە قىمەتى لای سەر ووی ئەو مائە زەوت كراو ھە. ئەگەر كە سىك جوتى كەوشى زەوت كەرد كە قىمەتى دە درەم بوو، پاشان تايە كیان فەوتاو ئەو تاكەى ناردەو ھە كە دوو درەم ئەژیا، ئەو ئەو زەوت كەرەكەش ھەشت درەمى ئەكەوئە سەر، پىنج درەمى حەقى تا فەوتاو ھە كە سى درەمىش تۆلەى ناتەواوى ئەو تايە ھە كە قىمەتى بەتەنھا بوو ھە دوو درەم، ھەر ھە ئەگەر ئەو تايە بەھۆى زەوت كرانەو ھەوتىنى یا ھەر لە دەستى خواوئەكەى یا بىفەوتىنى، ئەو ھە عەینى حوكمى پىشوو ھە ھە؛ ئەم حوكمى لە جوتە كەوشا بەیان كرا، بو ھەموو شتىكى تریشە كە دوو تاكى ھەبى و تاكى كیان بى ئەویان بەكارنە ھەت، وەك دوو تاكى پەنجەرە و وەك پەلەو ھەرىكە كە بى ھاوړىكەى نە ىكرى.

ئەگەر مائە زەوت كراو ھە ناتەواو ھە كى وای تیا پەیدا بوو كە بوو بەھۆى فەوتانى مائە كە، وەك ئەو ھە كە گەنمىك زەوت بكاو بىكا بە گەنمە كوتاو و لى بى بە چىشت، یا ئاوى كەردە ناو زەیت و ئاوە كە دەرنە ئەچوو، یا گەنمە كەى لە جىگایە كى تەردا دانا تا بوگەنى كەرد، یا خود ھە یوانىكى زەوت كەردو سەرى پرى و گوشتە كەى كەرد بە چىشت، ئەو ئەو مائە زەوت كراو ھە وەك فەوتاو لى دى و واجبە لە سەر زەوت كەرەكەى یا مالىكى وەك ئەو مائە زەوت كراو ھە بدا بە خواوئەكەى، ئەگەر وینە دار بوو، یا قىمەتە كەى بداتى، ئەگەر قىمەت بو داناو بوو و لەم وەختە دا، زەوت كەرەكەى ئەبى بە خواوئەنى ئەو مائە، چونكە قىمەتە كەى لە ئەستۆیدا دامە زراو ھە، بەلام دروست نییە ھىچ جورە تەسەر و فىك بكا لەو مائە دا تا ھاوچەشنى یا قىمەتە كەى ئەدا بە خواوئەكەى، ئەگەر خۆى لەو شوئە دا بوو، یا بە قازى شەرى ئەو شوئە، ئەگەر خۆى دیار نەبوو و بەقەتەى تا ھاوچەشە كەى یا قىمەتە كەى نەدرى بە خواوئەكەى یا بە قازى، دروست نییە نە خۆى و نە كە سىكى تر لەو مائە بخۆن و دروست نییە ھىچ كەس لەو مائە وەربگرى، چونكە شتى واپىجگە لەو ھە كە ئەبى بەھۆى ئەو ھەك دەم سوور بىن لەسەر

زهوت كردنی مآلی خهلكی تر، نهسللی مآله كهش له حوكمی نه وه دایه كه له ره هنی
قیمه ته كه یدا بی.

وه نه گهر نهو ناته واوییه به بی ئیشی زهوت كه ره كه په یدا بو بی، وهك نه وه كه مآله
زهوت كراوه كه خوارده مه نیهك یا میوه بهك بی و دابنری له جیی خویاو بون بكا، نهو
پیویسته خاوه نه كه ی نهو مآله به و جوړه وه ربگریته وه و توله ی ناته واوییه كه ی وه ربگری.
نه گهر كه سیك زهوییه کی زهوت كردو گله كه ی گواسته وه بو شوینیکی تر، نه وه
خاوه نه كه ی نه توانی ناچاری بكاته و گله بگریته وه بو نهو شوینه كه لیی وه رگریاوه و
زهوییه كهش وهك پیش لا بردنی گله كه لی بكاته وه، ههروه ها دروسته بو زهوت كه ره كهش
كه گله كه ی گواستوه ته وه له خوویه وه بهینیته وه، هه رچند خاوه نه كه یشی پیی نه لی
مادام مه بهستیکی شهرعی هه بی، وهك چول كردنی مولکی خوی، نه گینا به بی
ریگادانی خاوه نه كه ی دروست نیه بیاته وه بو نهو شوینه؛ ههروه ها، هه لکه ندنی بیرو
پر كردنه وه ی، یه عنی نه گهر خاوهن مآله كه فرمانی دا، پیویسته پری بكاته وه؛ نه گهر
خوی مه بهستیکی شهرعی هه بوو له پر كردنه وه یدا؛ مه سلا، بو نهو كه خهلكی
تی نه كه وی، نه وه بو ی دروسته كه پری بكاته وه، نه گینا به بی ریگادانی خاوه نه كه ی
دروست نیه؛ جا هه ر کاتی نهو زهوت كه ره زهوییه كه ی وهك خوی لی كرده وه و
ناته واوی پیوه دیار نه بوو، نه وه هیچی له سهر نیه، به لام کرنی ماوه ی پر كردنه وه كه ی
نه كه ویته سهر وه نه گهر ناته واوییه کی پیوه ما، کرنی پر كردنه وه كه ی نه كه ویته سهر.

نه گهر كه سیك روینیکی زهوت كردو گهر می كرد و به هو ی نهو گهرم كردنه وه
کیشانه ی كه می كرد، به لام قیمه تی وهك خوی مایه وه، پیویست نه بی له سهری رونه كه ی
بداته وه و چهندی كه م كردوه بیداته وه وه نه گهر هه ر قیمه تی كه می كرد بوو، نه بی
توله ی ناته واوییه كه ی بدا وه نه گهر قیمه ت و سهنگی هه ردو وکیان كه می كرد بوو،
پیویسته وینه ی نه وه ی كه فه و تاوه بیدا به خاوه نه كه ی له گه ل توله ی ناته واوییه كه یدا؛
نه گهر ناته واوی قیمه ته كه ی زیاتر بوو له كه م بوونه وه ی عینه كه ی، وهك نه وه كه دوو
کیلو رون زهوت بكا كه قیمه ته كه ی دوو دینار بی و گهر می بكا تا بیی به کیلویهك، به لام

نرخه‌کی بیی به نیو دینار، نه‌وه پیوسته له‌سهری له‌گه‌ل دانه‌وه‌ی ماله زهوت‌کراوه‌که‌دا
یه‌ک کیلو روئن و نیو دینار بدا وه نه‌گه‌ر ناته‌واوی قیمة‌ته‌که‌ی نه‌وه‌ندی که‌م بوونه‌وه‌ی
عهینه‌که‌ی بوو، یاخود که‌متر بوو، نه‌وه هه‌ر ته‌نھا نه‌وه نه‌بژی‌ری که‌فه‌وتاوه؛ مه‌سه‌لا، که
دوو کیلو، روئی زهوت کرد که‌بایی دوو دینار بوو و گه‌رمی کرد تا بوو به‌کیلو‌یه‌ک و
قیمة‌ته‌که‌ی بوو به‌یه‌ک دینار، نه‌وه پیوسته‌ته‌و کیلو روئه که‌ماوه بیداته‌وه له‌گه‌ل
کیلو‌یه‌کی وه‌ک کیلو فه‌وتاوه‌که‌دا.

نه‌گه‌ر که‌سیک حه‌یوانیکی زهوت کرد، نه‌وجا حه‌یوانه‌که‌له‌ری و لاوازیه‌کی وای
به‌سه‌راهات که‌ده‌یه‌کی قیمة‌تی که‌م کرده‌وه و پاش نه‌وه قه‌له‌و بووه‌وه، جا‌کابرای
زهوت‌که‌ر حه‌یوانه‌که‌ی دابه‌وه، نه‌وه پیوسته‌تۆله‌ی ناته‌واوی نه‌وه له‌ری و لاوازیه‌ی
بداته‌وه وه نه‌گه‌ر که‌سیک دۆشاویکی تری زهوت کرد و پاشان دۆشاوه‌که‌بوو به
شه‌راب و نه‌وجا بوو به‌سرکه، نه‌وه راستر نه‌وه‌یه نه‌و سرکه‌یه مالی‌خواه‌نه‌که‌یه‌تی و
پیوسته‌له‌سهر زهوت‌که‌ره‌که‌تۆله‌ی ناته‌واوی قیمة‌ته‌که‌ی بداته‌وه، نه‌گه‌ر قیمة‌ته‌که‌ی
که‌متر بی له‌قیمة‌تی دۆشاوی تریکه‌وه نه‌گه‌ر که‌سیک هیلکه‌ی له‌که‌سیک زهوت کرد و
پاشان مریشک هیلکه‌که‌ی هه‌له‌ینا و کردی به‌جوو‌جکه، یاخود توویکی زهوت کرد و
چاندی و تووه‌که‌روا، نه‌وه نه‌گه‌ر نه‌م هیلکه‌هه‌له‌اتووه یا نه‌م تووه‌رواوه، قیمة‌تیان وه‌ک
جاران و ابوو یا زیاتر بوو، نه‌وه باشه، نه‌گینا نه‌گه‌ر که‌می کردبوو، نه‌وه نه‌بی زهوت‌که‌ره‌که
قیمة‌تی ناته‌واوییه‌که‌ی بداته‌وه به‌خواه‌نه‌که‌ی وه نه‌گه‌ر که‌سیک شه‌رابیکی زهوت کرد و
شه‌رابه‌که‌پاشان بوو به‌سرکه، یا پیستی مرداربووه‌وه‌یه‌کی زهوت کرد و ده‌باغی کرد،
نه‌وه فه‌رمووده‌ی راستر نه‌وه‌یه نه‌و شه‌رابه‌و نه‌و پیسته‌ده‌باغی دراوه، هی‌خواه‌نه‌که‌یانن.

باسی هه‌ندی حوکی زهوت‌کردن و زهوت‌کراو

هه‌رچی زیاد بی له‌سهر مالی زهوت‌کراو، نه‌وه نه‌گه‌ر عه‌ین نه‌بی به‌لکوو سیف‌هت
بی، وه‌ک‌گازری کردنی خامی زهوت‌کراو، یه‌عنی کابرایه‌ک خامیک زهوت‌بکا و‌گازری
بکا، یا وه‌ک‌ه‌ارینی گه‌نم، نه‌وه هه‌چی لی‌په‌یدا نابی، یه‌عنی واجبه‌زهوت‌که‌ره‌که‌نه‌و

ماله به وجوره بداته وه به خاوه نه که ی و خوئی هیچی دهس ناکه وی، به لکوو خاوهن ماله که نه توانی داوای نه وه ی لی بکا که ماله زهوت کراوه که وه ک زه مانی پیشووی لی بکاته وه، نه گهر شتی وای له توانادا بی، وه ک نه وه که گلیک زهوت بکاو بیبری به خشت، له م حاله دا، خاوهن مال نه توانی ناچاری بکا نه و خشته کالانه بشکینی و وه ک جارن بیان کاته وه به گل، ههروه ها، نه توانی داوای توله ی ناته و اویشی لی بکاته وه نه گهر نه و ماله به و دهست لیدانه ناته و اوای به سهر قیمة ته که یدها تبی. نه توانی کریشی لی بستینی نه گهر کری بی، وه ک جلیک که زهوت کهره که به ده زووی خاوهن ماله که بیدووری و بیکاته به ری.

وه نه گهر نه و زیاده یه عهین بوو، وه ک خانوویه ک که له نه رزی زهوت کراوا بکریته وه و داریک که له و نه رزه دا بنیژی، نه وه خاوهن ماله که نه توانی داوای نه وه بکا نه و خانووه پرووخینی و نه و دره ختانه هه لکیشی و زهوییه زهوت کراوه که یش وه ک نه وسا لی بکاته وه، به لام له خاوهن ماله که به ولاره که س ناتوانی خانووه که پرووخینی و دره خته کان هه لکیشی و هه رکه س دهسیان بو بیا، نه بی نه گهر ناته و اوویه کیان تیا په یدا بوو، بیژیبری بو زهوت کهره که؛ به لی، نه گهر کهره سته ی نه و خانووه و نه و دره خته نیژراوانه هی نه و که سه بیگانه یه بوون و کابرای زهوت کهری زهوییه که نه وانه یشی زهوت کردبوو، نه وه به شهرع بوئی دروسته نه و دره ختانه هه لکیشی، هه تاوه کوو نه گهر کهره سته ی خانووه که به و به کارهینانه قیمة تی که می کردبوو، واجبه کابرای زهوت کهر توله ی ناته و اوای نه وانه یش بدا به خاوهنه که یان وه نه گهر نه و کهره سته و دره ختانه ش هی خاوهنی زهوییه که بوون و رازی بوو به وه که وه ک خویمان بهیلرینه وه، نه وه زهوت کهره که به هیچ جوژی ناتوانی خانووه که پرووخینی و دره خته کان هه لکیشی و به رابه ر به و ره نجه، به هیچ جوژی هیچی ناکه وی.

به لی، نه گهر خاوهن ماله که داوای له زهوت کهره که کرد نه و خانووه پرووخینی و دره خته کان هه لکیشی، له م کاته دا، نه گهر نه م کابرایه مه به سستیکی قه بوول کراوی هه بوو، وه ک نه وه که زهوییه که به چولی کری زیاتری نه کرد، یا خانووی باشتری تیا نه کرده وه،

ئەو پنیوێستە ئەو زەوت‌کەرە خانووێ که برووخینی و درەختە کان هەلکێشی و تۆلە ی ناته‌واوی ئەو کەرەستەو درەختانەش بدا بە خاوەنە که یان.

ئەگەر زەوت‌کەری زەویە که توویشی لە که سیکی تر زەوت‌کرد و دایچاند لەو زەویەدا، ئەو خاوەنی ئەو زەوی و توو ئەتوانن داوای ئەو بکەن ئەو توو لە زەویە که هەلگیرتەو، ئەگەر ئەو لەتوانادا هەبوو و تۆلە ی ناته‌واوی زەوی و توو کەشی لێ وەرگیرن، بەلام ئەگەر خاوەن زەوی و خاوەن توو رازی بوون بەو که ئەو توو لەو زەویەدا بمینیتەو، زەوت‌کەرە که ناتوانی ئەو توو دەرکا لە زەویە که. ئەگەر خاوەن زەوی ئەویست ئەو خانوو و ئەو درەختانە و کوو خۆیان بمیننەو و زەوت‌کەرە که ئەویست هەلیان‌گیری بۆ ئەو ی کەرەستە ی خانوو که و درەختە کان بفرۆشی، ئەو بۆی دروستە، چونکه مالی خۆیەتی؛ بەلام ئەو نەندە هەیه واجبە لەسەری، زەویە که و کوو خۆی لێ بکاتەو و ئەگەر که سیکی خانوو یە کی زەوت‌کرد، و بۆیە ی کرد و رازاندیەو، ئەو ئەگەر عەینیک لەو بۆیەو پەیدا بوو، زەوت‌کەرە که ناتوانی لای بیا، بەلام خاوەن ماله که خۆی ئەتوانی و کرینی لابرینی بۆیە که و هەر ناته‌واویە که لە ماله که دا پەیدا بیی ئەو کەوتە سەر زەوت‌کەرە که.

ئەگەر که سیکی تووی لە زەویە کدا دایچاند بەسەر تووی که سیکی ترا که پیشان دای چاندبوو، ئەمە، ئەگەر کابرای دووهم بەزۆردار دانرا بەسەر کابرای یە که مەدا، یاخود توو کە ی بەهیزتر بوو، ئەو بەرئوبوومە که بۆ کابرای دووهمە و واجبە توو کە ی کابرای یە که میش بیژیری و ئەگەر بە زۆردار دانرا بەسەر ئەودا، ئەو بەرئوبوومە که بۆ هەردووکیان ئەبی بەگوێرە ی ئەندازە ی تووی دایچینراوی هەر کامیان.

ئەگەر که سیکی جلیکی زەوت‌کردو رەنگی کرد بە رەنگە که ی خۆی، ئەو ئەگەر ئەتوانرا ئەو رەنگە ی لێ بکریتەو بەو نەوعە که عەینیکی دیاری هەبوو و خاوەن مال داوای کرد ئەو رەنگە ی لێ بکاتەو، ئەو ئەبی لێ بکاتەو، هەرچەند ئەو زەوت‌کەرە زیانیکی زۆریشی لێ بکەوی و قیمەتی رەنگە که کم بکا؛ هەر وەها، بۆ زەوت‌کەرە که یش دروستە بە زۆر ئەو رەنگە ی لێ بکاتەو و لەپاشا ناته‌واوی جله که بیژیری و ئەگەر ئەتوانرا

ئهو رهنگه‌ی لی بکریته‌وه، ئه‌وه ئه‌گه‌ر قیمة‌تی جله‌که به‌و ره‌نگه‌که‌م بو‌وبوو، ئه‌بی تۆله‌ی ناته‌واوییه‌که‌ی بدا به‌خاوه‌ن ماله‌که‌وه ئه‌گه‌ر قیمة‌تی که‌م و زیاده‌ی نه‌کرد، ئه‌وه هیچ وه‌ ئه‌گه‌ر زیاده‌ی کرد به‌هۆی ره‌نگه‌که‌وه، ئه‌وه زهوت‌که‌ره‌که‌ ئه‌بی به‌هاوبه‌شی خاوه‌ن جله‌که‌له‌و زیاده‌یه‌دا.

ئه‌گه‌ر زهوت‌که‌ر ماله‌ زهوت‌کراوه‌که‌ی تیکه‌لی شتیکی تر کرد، یاخۆی تیکه‌لی بو‌و له‌توانادا بو‌و جیا بکریته‌وه‌لی، ئه‌بی جیای بکاته‌وه‌وه ئه‌گه‌ر له‌توانادا نه‌بوو، ئه‌وه ئه‌و ماله‌ وه‌که‌ فه‌وتای لی دیت و ئه‌بی به‌مولکی زهوت‌که‌ره‌که‌ ئه‌گه‌ر له‌توانادا بو‌و بکرئ به‌مولک و ئه‌بیژریته‌وه‌ بو‌خاوه‌نه‌که‌ی، ئه‌گه‌ر وینه‌دار بو‌و، وینه‌یه‌کی ئه‌داتی وه‌ ئه‌گه‌ر نرخ بو‌دانراو بو‌و، نرخه‌که‌ی ئه‌داتی، ئه‌وه‌نده‌هه‌یه‌ ناتوانی ته‌سه‌روفی تیا بکا تا حه‌قی خاوه‌نه‌که‌ی جی به‌جی نه‌کا وه‌ ئه‌گه‌ر له‌توانادا نه‌بوو بکرئ به‌مولک، وه‌که‌ گلی زهوی وه‌قف‌کراو که‌ زهوت‌که‌ره‌که‌ تیکه‌لی زبلی بکاو بیکا به‌خشت و له‌کووره‌دا سووری بکاته‌وه، ئه‌وه‌ پیوسته‌ ئه‌و خشته‌ سووره‌وه‌ کراوانه‌ بدا به‌سه‌ره‌شته‌ی که‌ری ماله‌ وه‌قف‌کراوه‌که‌، چونکه‌ ئه‌و گله‌ی خشته‌کانی لی دروست کراوه، گلی وه‌قفه‌ و ته‌ماشای ئه‌و زبله‌ناکرئ که‌ تیکه‌لی گله‌که‌ کراوه، چونکه‌ به‌هۆی ئاگره‌که‌وه‌ سووتاه‌وه‌ و پیوسته‌ وینه‌ی گله‌ زهوت‌کراوه‌که‌یش بکاته‌وه‌ ناو زهوییه‌ وه‌قفه‌که‌، به‌لام ئه‌گه‌ر له‌ وینه‌ی ئه‌م سووره‌ته‌دا، ئه‌و گله‌هی کابرایه‌کی عاده‌تی بی، ئه‌وه‌ کابرای زهوت‌که‌ر له‌پاش تیکه‌ل کردنی له‌گه‌ل زبله‌که‌دا، ئه‌بی به‌خاوه‌نی و خشته‌کان بو‌خۆی ئه‌بی؛ به‌لام ئه‌وه‌نده‌هه‌یه‌ ئه‌بی وینه‌ی ئه‌و گله‌ بداته‌وه‌ به‌خاوه‌نه‌که‌ی وه‌ ئه‌گه‌ر کابرای زهوت‌که‌ر، ماله‌ زهوت‌کراوه‌که‌ی تیکه‌لی مالیکی زهوت‌کراوی تر کرد، ئه‌وه‌ هه‌رگیز نابی به‌مالی زهوت‌که‌ره‌که‌، به‌لکو‌وه‌ هه‌ر هی ئه‌و دووکه‌سه‌ ئه‌بی که‌ لیان زهوت‌کراوه؛ جا له‌کاتیکا که‌ به‌شی هه‌ر کامیان دیاری بی، مه‌سه‌لا، وه‌که‌ میوژو گوپز، ئه‌وه، هه‌رکه‌س به‌شی خۆی وه‌رئه‌گریته‌وه‌ وه‌ ئه‌گه‌ر دیاری نه‌بی، به‌لام به‌شی هه‌ردووکیان وه‌که‌ یه‌که‌ بی، وه‌که‌ دوو ته‌غارگه‌نم، ئه‌وه‌ هه‌ر کامیان ئه‌وه‌نده‌ی به‌شه‌که‌ی خۆی لی هه‌له‌گریته‌وه‌ وه‌ ئه‌گه‌ر وه‌که‌ یه‌که‌ نه‌بی، وه‌که‌ ته‌غاریک گه‌نم و ته‌غاریک جو، ئه‌وه‌ به‌ ئاره‌زووی خۆیانه‌ چۆن ری ئه‌که‌ون.

وہ ئەگەر چەند مالىكى زەوت كراو تىكەلى يە كتر بوون و خاوەنە كە يان ديار نە بوو، ئەو ئەگەر ئا ئومىد نە بوو يەن لە دۆزىنە وە يان، واجبە ئەو ماله بدرىتە دەستى پىشە وای موسولمانان لە و شوینە دا بۆيان هەلبگرى وە ئەگەر پىشە و نە بوو، يا خود سته مكار بوو، ئەبى بدرىتە دەستى كە سىكى يا چەند كە سىكى دادپەرور بۆيان هەلبگرن و شاهيد بگيرى لە سەريان، نە وەك لە پاشە رۆژا ئىنكارى بكەن وە ئەگەر بە عادەت، ئا ئومىد بوو يەن لە دۆزىنە وە يان، ئەو ئەبى بە مالى «بیت المال» ى موسولمانان و بۆ پىشە وای موسولمانان دروستە سەرفى بكا بۆ ئەوانە كە خاوەن حەقن لە «بیت المال» دا وە ئەگەر پىشە و نە بوو، دروستە بۆ پىا و چاكانى ئەو شوینە ئەو ماله سەرف بكەن بۆ ئەوانە ى كە بە پى شەرع موسستە حەقینی؛ هەروەها، دروستە بۆ هەر موسستە حەق كیش كە دەستى بگاتى، ئەو ئەندە ى حەقى خۆ ى لى هەل بگرى و بۆ خەلكى تریش دروستە لى هەلبگرن و بیدەن بە خاوەن حەقە كان. «ابن عبدالسلام»، فەر موو یە تى: ئەگەر حەرام عام بوو، دروستە هەر موحتاجك ئەو ئەندە ى ئىحتیاجە كە ى خۆ ى لى وە ربگرى.

ئەگەر كە سىك مالىكى زەوت كراوى تىكەل كەرد بە مالىكى تری وەها، خواهلە چاك و خرابى دا وەك ئەو و ابى يا چاكتر بى يا خرابتر بى، ئەو ئەتوانى ئەندازە ى ماله زەوت كراو كە جىبا كاتە وە لە و ماله تىكەلە، ئەو جا تە سە پروف لە و ى تریا بكا كە بە هینە كە ى خۆ ى دائە نرى: ئەگەر كە سىك دارىكى زەوت كەرد و خانووى لە سەر كەردە وە، ئەو ئەگەر ئەو دارە لە ژىر خانووە كە دارزى بوو، پىو سته قىمە تە كە ى بدابە خاوەنە كە ى وە ئەگەر ساغ بوو، خاوەنە كە ى ئەتوانى دەرى بكا لە ژىر ئەو خانووە دا، هەر چەند خانووە كەش بە هۆ ى ئەو وە بر ووخى و بى بە ما یە ى زىان بۆ كا برای زەوت كەر، مادام ترسى فەوتانى مال و نەفسى بى گوناھ نەبى؛ هەروەها، ئەگەر ئەو دارە خرابىتە ژىر كەشتى وە، هەر دەر ئەهینرى، بە و شەرتانە ى كە ئىستا بە يانمان كەرد.

ئەگەر كە سىك مالىكى زەوت كراوى لە زەوت كەرە كە ى كرى و ئەو ماله لای كرىارە كە فەوتاو بژاردى بۆ خاوەنە كە ى و لای سەرووى قىمە تە كە ى دا یە لە رۆژى زەوت كەردنە كە یە وە تا رۆژى فەوتانى، ئەو هەر ئەو ئەندە هە یە كرىارە كە ئەتوانى ئەو

پاره‌یهی داویه به زهوت‌کهره که له حه‌قی ماله که‌دا، لئی وهر بگریته‌وه، ئیتر حه‌قی ئه‌وهی نییه ئه‌و ئه‌ندازه پاره‌یهی که بژاردوو‌یه‌تی بو‌خواهن‌ماله که، له زهوت‌کهره که‌ی بسینیتته‌وه، ههرچهند وهختی خوئی نه‌یزانیی ئه‌و ماله زهوت کراوه، چونکه مائی فرؤشراو پاش ئه‌وهی کپریار وهری گرت، ئه‌که‌ویته زه‌مانه‌تی خوئی‌وه وه ئه‌گه‌ر ئه‌و ماله به تاوانی کپریاره که فه‌وتا، ئه‌وه باشتر له زه‌مانه‌تیا ئه‌بی؛ یه که‌م، له‌به‌رئه‌وه که ماله که‌ی کپیوه وهریشی گرتووه؛ دووه‌میش له‌به‌رئه‌وه که خوئی ماله که‌ی فه‌وتاندووه.

هه‌روه‌ها ئه‌گه‌ر ئه‌و ماله عه‌بیداریش بیی لای کپریاره که، ههر واجبه‌ تۆله‌ی ناته‌واویه که‌ی بدا به‌خواهن‌ماله که و ناتوانی له فرؤشیاره که‌شی بسینیتته‌وه که وهختی خوئی زه‌وتی کردووه و پئوستیشه له‌سه‌ر ئه‌م کپریاره ههر قازانجیکی وهر گرتبی له‌و ماله کپراوه، وه‌ک میوه وکری وروئن و دوو غه‌یری ئه‌مانه، بیژیریتته‌وه بو‌خواهن‌ماله که و نایشتوانی وهری بگریته‌وه له فرؤشیاره زهوت‌کهره که، به‌لام ئه‌و قازانجانه‌ی که لای کپریاره که فه‌وتاون و خوئی که‌لکی لی وهرنه‌گرتوون، ئه‌توانی، له پاش بژاردنه‌وه‌یان بو‌خواهن‌ماله که، داوایان بکاته‌وه له فرؤشیاره که‌و بیان‌سینیتته‌وه لئی، چونکه هیچی لی ده‌س نه‌که‌وتوون و فرؤشیاره زهوت‌کهره که‌یش بووه به‌هوی ئه‌وه ئه‌م زیانه‌ی لی بکه‌وی.

ئه‌گه‌ر که‌سیک ئه‌رزیکی زهوت‌کراوی له که‌سیک کپی و خانووی تیا کرده‌وه، پاشان خواهن‌ئه‌رزه که ئه‌و خانووه‌ی تیک‌داو تۆله‌ی ناته‌واوی زه‌ویه که‌شی له کپریاره که وهرگرت، ئه‌وه ئه‌و کپریاره ئه‌توانی ئه‌و تۆله‌ی ناته‌واویه له فرؤشیاره زهوت‌کهره که بسینیتته‌وه، چونکه ئه‌و بووه به‌هوی ئه‌م زیانه که که‌وتووه له‌م.

بزانن! یه که‌م: ههرشتیکی واکه ئه‌گه‌ر کپریار بژاردی، بیسینیتته‌وه له زهوت‌کهره که، وه‌ک میوه‌ی باخیک که نه‌گه‌یشیتته‌وه ده‌ستی کپریاره که، ئه‌گه‌ر له‌ئه‌ساسا فرؤشیاره که بژاردییه‌وه، ناگه‌رپتته‌وه بو‌سه‌ر کپریاره که بوئی.

دوو هه‌م: ههرشتی که ئه‌گه‌ر کپریار بژاردی نه‌یسینیتته‌وه له فرؤشیار، وه‌ک ئه‌و قازانجانه‌ی که خوئی وهری گرتوون، ئه‌گه‌ر فرؤشیاری زهوت‌کهر بژاردنیه‌وه، ئه‌گه‌رپتته‌وه بو‌سه‌ر کپریاره که.

سپهه: هەر دهستیک که دامه زرابی له سەر دهستی زهوت کەر و له ئەساسیشدا دهستی زهمانهت بێ، وه کوو یه کینک ماله که ی لئ خواستی، یاخود به سهودا کردن وهری گرتبێ، ئەوه دهستی وهك دهستی کپاره که یه له م حوکمانه دا که به یانمان کردن؛ به لام نه گهر دهستی، دهستی ئەمانهت بێ وهك ئەوه که یه کینک به کری لئ وه رگرتبێ، یاخود به سوورتهی ئەمانهت داینایی لای، ئەوه حوکمی دهستی زهوت کهره که خۆی ههیه له وهدا که ریگهی زهمانهته، به لام له ئەنجاما مهسه له که ئە گهر پته وه سەر زهوت کهره که، یه عنی ئە گهر ئەمان ئەو ماله یان بژارد، ئە گهر پته وه سەر زهوت کهره که ههرشتیکیان داوه به خاوهن مال، وهری ئە گهر نه وه له زهوت کهره که، مه گهر که سیک که ئەو ماله زهوت کراوه ی به بهخشش له زهوت کهره که وه رگرتبێ، ئەمه هه رچی بژارد، مهسه له که له سەر خۆیه تی و ناگه پته وه سەر زهوت کهره که، چونکه ئەو ماله ی به خۆرایی و بو قازانج و بوون به مولکی خۆی، وه رگرتوه.

باسی «شفعة»

شوفعه، بریتیه له وه به شه مولکی هاوبه شیک کۆن که به رابه ر به شتیک دایتی به که سیک تازه، به زۆر نه هیلرئ بئ به هی ئەم که سه تازه وه بکری به مولکی هاوبه شی خاوه نه پیشووه که ی، له بهر نه هیشتنی روودانی ئەو زیانه ی که له م هاوبه شیه تازه وه په یدا نه بئ، بهو شهرته که ئەو مولکه قابیلی دابهش کردن بئ و نه یش گویز پته وه؛ که واته، حهقی شوفعه نییه بو که سیک که شهریک نه بئ لهو ماله فرۆشراوه دا، ئیتر چ دوور بئ لئ و چ دراوسی بئ؛ ههروه ها، شوفعه نییه له مولکی کا که به خۆرایی درایی به که سیک، وهك ئەوه که سیک به شه خانووی خۆی نه زر بکا له که سیک. وهك، شوفعه نییه له مولکی فرۆشراوی وادا که قابیلی دابهش کردن نه بئ، یاخود بگویز پته وه، مه گهر به ته به عیه تی شتیک نه گویزراو، وهك له مه وپاش باسی دیت.

شوفعه، پیوستی به چوار شت ههیه: شوفعه وه رگر؛ کابرای مولک لئ وه رگراو؛ مولکی وه رگراو؛ سیغه. حهقی شوفعه ههیه له ئهرزو ئاوو باخدا و له هه رچی لهو

ئەرزەدا بىي لە خانوو و دەرگاۋ داری تەرو بنى درەختىك كە سەرەكەى بىر ایتتەو؛
 ھەروەھا، حەقى شوفعە ھەيە لە دیواری باخىكدا كە لە گەل باخە كەدا بفرۆشرى و لە
 مېوھى باخە كەدا، بەو شەرتە لە كاتى فرۆشتە كەدا گۆپكەى نە كرىبى.

لە سەرەتاو، شوفعە نىيە لە شتىكا كە بگۆيزریتەو، وەك قاپ و قاچاخ و فەرش و
 داری وشك و شتى وا، بەلام ئەگەر خانوویە كى ھاوبەشى فرۆشرا و حەقى شوفعەى تیا
 ھاتە جى و بەرلەو كە بە شوفعە وەربگىرىت، رووخاۋ دارو بەردەكەى كەوت، ئەو
 شوفعە لەو كە رەستە گۆيزراو ھادا دروستە، چونكە لە سەرەتاو لە ناو خانوو كەدا بە شىك
 نە بوو لەو شتانەى كە ئە گۆيزرینەو.

شوفعە نىيە لە حوجرە يە كدا كە لە سەر سە قفىك بى، خواھ ئەو سە قفە ھاوبەشى بى يا
 ھاوبەشى نە بى، چونكە لە راستیدا ئەو حوجرەى سەر خانە قەرارگايە كى دامەزراوى لە
 زەویدا نىيە؛ بەلى، ئەگەر دووكەس ھاوبەش بن لە ژىر خانىكدا و سەر خانىكىش بىي كە
 ھى تەنھا يە كىنكىان بى و لە گەل بەشە ژىر خانە كەى خۆیدا بىفرۆشى، ئەو ئەو
 ھاوبەشە كە يان ئەتوانى ئەو بەشە ژىر خانە بە شوفعە وەربگىرى و ئىتر حەقى بە شوفعە
 وەرگرتنى سەر خانە كەى نىيە، چونكە شەرىك نىيە تیايدا.

ھەروەھا، ئەگەر زەو يىيە ك بە شەرىكى بى لە بەينى دووكە سدا و چەند بن دارىكىشى
 تىابى كە مولكى يە كىنكىان بى، ئەم كەسە ئەگەر بەشە ئەرزە كەى خۆى فرۆشت لە گەل
 درەختە كانا، ھاوبەشە كەى ھەر حەقى شوفعەى بەشە زەو يىيە كەى ھەيە، ئىتر ناتوانى
 درەختە كانىش بە شوفعە وەربگىرى، چونكە شەرىك نىيە تیاياندا.

شوفعە نىيە لە مالنىكى موشتەرە كى و ھادا كە ئەگەر بەش بگىرى، قازانجى ئەو شتە
 ھەلۆ شىتتەو، وەك حەمامىكى بچووك، يا ئاشىك يا دووكانىك، يا تەنووربانىكى
 بچووك كە قابىلى بەش كرىن نە بن، يەعنى ئەگەر دابەش كران، بە كارى دوو حەمام يا
 دوو ئاش يا دوو دووكان يا دوو تەنووربان نە يەن.

شوفعە نىيە تەنھا بۆ ھاوبەش نە بى؛ كەواتە، ئەگەر ھات و خانوویەك ھاوبەشى بوو لە
 بەينى سى برادا و يە كىك لە وان مرد و بەشە خانوو كەى فرۆشرا بۆ دانەوھى قەرزىك كە

له سهري بوو، نه وه ئه م دوو براهه حه قى شوفعه يان نيبه، چونكه له ژيانى براكه ياندا هاوبه ش بوون و ئيستته خوڤيان خاوه نى ميراته كهن، چونكه قه رزارى مردووه كه ريگا له وه ناگرى كه ميراتگر بىي به خاوه نى ميراته كه.

ئه گه ر كه سيك خانوويه كى هه بوو كه ته نها هى خوڤى بوو، به لام ريگوزه ريكي موشته ره كى هه بوو و نه و خانووه ي فروشت، نه وه كه س حه قى شوفعه ي له و خانووه دا نيبه، به لام له ريگوزه ره كه دا حه قى شوفعه بو شه ريكه كان هه يه، به و شه رته كه كپ ياره كه له لايه كى تره وه ريگاي ها توچوڤى بىي، يا خود بتوانى ده رگايه ك له و خانووه بكاته وه بو سه رجاده، ئه گينا حه قى شوفعه يان نيبه، بو نه وه كه ريگاي ها توچوڤى نه و كپ ياره نه بررى؛ به لى، ئه گه ر ريگوزه ره كه نه و نده پان بوو نه يان توانى به شى گوزه ري كپ ياره كه جيا بكه نه وه و هيشتا نه يمايه وه، نه وه حه قى شوفعه يان هه يه له وه بيدا كه ماوه ته وه. هه روه ها، حه قى شوفعه هه يه له حه وشى خانوويه كدا كه تيكه ل بى، به لام هوڊه كانى مالى تايبه تى بن و له جوگه ئاويكدا كه تيكه ل بى و نه رزه كه ي مولكى تايبه تى كه سيك بى و له ته نووربانى كدا كه خوڤى هاوبه شى بى، به لام نه وى ترى ماله كه به تايبه تى هى كه سيك بى.

حه قى شوفعه ي هاوبه ش، له مولكىكى وه هادا نه بى كه به گوڤرينه وه كرابى به مولك و مولكه كه يش دامه زرابى، وه كه وتبى تيشه پاش سابت بوونى مولكى كا براهى شوفعه گره وه، خواه نه و گوڤرينه وه يه، گوڤرينه وه ي روت بى، وه ك مالى فروشرا و كرى كرى كارو سه رمايه ي سه له م و سولح له سه ر مال، يا خود گوڤرينه وه ي روت نه بى، وه ك ماره يي ژن و تو له ي خولع كردن له گه ل ژن يا له گه ل بينگانه دا و تو له ي سولح كردن له سه ر خوڤين؛ كه واته، شوفعه نيبه له و مولكه دا كه به بى گوڤرينه وه ده ست كه وتبى، وه ك ميرات يا به خشش يا نه زريك كه به رابه رى نه بى وه وه ك وه سيه ت وه نه گه ر مالىكى تيكه ل له به ينى دوو كه سدا فروشرا، نه وه شوفعه گره كه له ماوه ي حه قى په شيمان بوونه وه ي مه جليسا حه قى شوفعه ي نيبه، هه روه ها، له پاش ماوه ي حه قى په شيمان بوونه وه ي مه جليسيش، ئه گه ر حه قى په شيمان بوونه وه ي سى روزه بى بو هه ردوولا

(كۈپيارو فرۇشيار)، يا بۆكەسىكى بىگانە لىيان، يا ھەر بۇ فرۇشيارە كە، يا بۆكەسىكى بىگانە لە فرۇشيارە كە؛ ھەرۈھە، ئەگەر حەقى پەشيمان بوونەۋە تەنھا بۇ كۈپيارە كە ھەبىۋ بلىين كە مولك لە ماۋەى پەشيمان بوونەۋەدا بۇ فرۇشيارە، يا راۋەستىنراۋە؛ بەلام ئەگەر مولك لە ماۋەىدەدا بۇ كۈپيارە كە بوو، ئەۋە حەقى شۇفعاى ھەيە.

ئەگەر كۈپيار ويستى بەھۆى عەيەۋە ئەۋ بەشەى كە كۈپيوىە بىداتە دواۋە بۇ فرۇشيارە كە و شۇفعا گرە كە ئەيوىست بەۋ عەيەۋە ۋەرى بگرى، ئەۋە بەقسەى شۇفعا ۋەرگرە كە ئەكرى، چونكە حەقى ئەۋ لەپىشە، لەبەرئەۋە كە ھەر بە فرۇشتەنە كە حەقى شۇفعا ۋەرگرە كە جى گىر بوۋە لە شۇفعا ۋەرگر تندا، ھەرۈھە ئەگەر كۈپيار بىەۋى موعامەلە كە ھەلۋە شىنئىتەۋە و شۇفعا ۋەرگرە كە بىەۋى دابمەزرىۋ خۆى بە شۇفعا ۋەرى بگرى ۋە ئەگەر دوۋكەس بە شەرىكى خانوۋىە كيان كۈپى، ئەۋە كەسىان حەقى شۇفعا يان لەسەر ئەۋيان نىيە، چونكە حەقى ھەردوۋكىان بەيە كەۋە پەيدا بوۋە.

ۋە ئەگەر يە كىك لە دوۋ ھاۋبەش، بەشە خانوۋى خۆى فرۇشت بەكەسىك بەشەرتى پەشيمانى بۇخۆى و ھاۋبەشە كەى تر، بەشە كەى خۆى فرۇشت لەۋ ماۋەى پەشيمان بوونەۋەيدا بە فرۇشتىنى يە گجارى و بى پەشيمان بوونەۋە، ئەۋە حەقى شۇفعا بۇ كۈپيارى يە كەم ھەيە لە فرۇشتىنى بەشى دوۋھەمدا، ئەگەر فرۇشيارە كەى شۇفعا نەگرى، چونكە سەبەبى مولكى ئەۋ پىش كەۋتوۋە لە سەبەبى مولكى كۈپيارى دوۋھەم و حەقى شۇفعا نىيە بۇ كۈپيارى دوۋھەم و حەقى شۇفعا نىيە بۇ كۈپيارى دوۋھەم، چونكە لەپاش كۈپيارى يە كەم بوۋە بە خاۋەن مولك؛ ھەرۈھە، حەقى شۇفعا بۇ كۈپيارى دوۋھەم ھەيە، ئەگەر بەرودوايش فرۇشتيان، بەشەرتى ئەۋە حەقى پەشيمان بوونەۋە ھەر بۇ ئەۋان بىۋ بۇ كۈپيارە كە نەبى.

ئەگەر يە كىك لە سى شەرىك، بەشە مولكى خۆى فرۇشت بەيە كىك لە شەرىكە كان، ئەۋە شەرىكە كەى تر حەقى شۇفعاى نىۋەى ئەۋ بەشە فرۇشراۋەى ھەيەۋ بەس؛ ھەرۈھە، ئەگەر ئەۋ شەرىكە بەشە مولكە كەى خۆى بفرۇشى بە بىگانە يەك، ئەۋە ھەر حەقى شۇفعاى نىۋەى ھەيە، بۇ ئەۋە حەقى شەرىكە كەى تر نەفەۋتى؛ بەللى ئەگەر

شهریکی سیهه‌م شوفعه‌ی نه‌گرت، نه‌وه شهریکی دووه‌م به‌شه‌که‌ی نه‌ویش به شوفعه
وهرنه‌گری.

شهرت نیبه له شوفعه‌دا حوکمی حاکم یا حازر بوونی کریار یا رازی بوونی به‌و
شوفعه‌یه، چونکه‌م شوفعه‌یه حوکمیکی ناچاریی وایه به «نص» دامه‌زراوه؛ به‌لی،
به‌شهرت گیراوه که له‌گه‌ل هاتنه‌جینی موسته‌حق بوونی شوفعه‌دا له‌فزیکی وا [بوتری]
که مه‌عنای کردن به مولکی نه‌و به‌شه مولکه بگه‌یه‌نیت؛ مه‌سه‌لا، بلیت: نه‌و به‌شه
فروشراوه‌م کرد به مولک، یا: وا وهرم‌گرت به شوفعه بو‌خوم؛ هه‌روه‌ها، شهرته‌ناگای
له‌وه بیی که نه‌و به‌شه‌چهنده و خوی چاوی پی‌که‌وتبی؛ به‌لی، نه‌گه‌ر وه‌کیلی گرتبوو له
وهرگرنتی حقی شوفعه‌دا، نه‌وه چاوی پی‌که‌وتنی نه‌و به‌سه؛ هه‌روه‌ها پیویسته بزانی به
چهند فروشراوه و پیویسته هه‌ر به‌و نه‌ندازه‌یه وهری بگری به شوفعه و له‌گه‌ل نه‌م
شهرتانه‌دا، یه‌کیک له‌م سی شته پیویسته:

یه‌که‌م: ته‌سلیم کردنی عیوه‌زه‌که به کریاره‌که، جا که نه‌ویش وهری گرت یا قازی
ناچاری کرد وهری بگری، نه‌و کاته‌کابرای به شوفعه وهرگر نه‌بی به‌خواه‌نی نه‌و به‌شه؛
دووه‌م: ره‌زامه‌ندی کریاره‌که به‌وه که نه‌و عیوه‌زه له نه‌ستوی به شوفعه
وهرگره‌که‌دا بمینی؛

سیهه‌م: نه‌وه‌یه کابرای به شوفعه‌وه‌رگر بر‌وا بو مه‌جلیسی قازی و داوای حقی
شوفعه بکا له‌و به‌شه مولکه‌دا که فروشراوه و نیسپاتی موسته‌حقیه‌تی خوی بکا لای
قازی و حوکمی بو‌بدا به‌وه که نه‌و به‌شه مولکه بووه به‌هی نه‌و به‌و قیمة‌ته‌ی که پیی
فروشراوه؛ جا کابرای به شوفعه‌وه‌رگر، نه‌بی به‌خواه‌نی به‌شه‌که، له‌به‌رته‌وه که
نیختیاری کردن به مولکی نه‌و به‌شه، به حوکمی حاکم هیز په‌یدائه‌کا؛ جا له‌م کاته‌دا،
نه‌گه‌ر قیمة‌ته‌که حازر بوو، ته‌سلیمی کریاره‌که نه‌گری وه نه‌گه‌ر حازر نه‌بوو، سی روژ
مؤلت نه‌دری، نه‌گه‌ر له‌و سی روژه‌دا حازری کرد، باشه، نه‌گینا قازی نه‌و به مولک
کردنه‌ی، فه‌سخ نه‌کاته‌وه.

باسی به دهلی ئه و به شه که به شوفعه وهرئه گیری و هندی بابته تر
ئه گهر کریار ئه و به شهی به شتیکی وینه دار «میلی» کری، وه ک پاره ی نهخت و گهنم و
شتی وا، ئه وه کابرای به شوفعه وهرگر ئه و به شه وهرئه گیری به و شته وه ئه گهر ئه و شته
وینه داره وینه ی له و ولاته دا نه مابوو، ئه توانی قیمة ته که ی بدا؛ جا ئه گهر ویستی
له جیاتی ئالتون زیو بدا به کریاره که، پیویسته له پیشا موعامه له ی شوفعه که به ئالتون
بکا، جا پاش ئه وه له جیاتی ئالتونه که به قیمة تی خو ی زیوی بداتی وه ئه گهر کریاره که
ئه و به شه مولکه ی به شتیکی نرخ بۆ دانراو «مقوم» کریوو، ئه وه به شوفعه وهرگره که
ئه و ماله وهرئه گیری به قیمة تی ئه و شته نرخ بۆ دانراوه له روژی فروشته که یدا و باوهر به
سویندی کریار ئه کری له باره ی ئه و قیمة ته وه.

ئه گهر وا ریکه وت به شوفعه وهرگره که بوو به خاوه نی عهینی ئه و ماله که کریار
داو به تی له قیمة تی ئه و شته دا که کریو به تی، ئه وسا ئاگادار بوو له شوفعه که، ئه وه واجبه
به عهینی ئه و ماله شوفعه که وهربگری وه ئه گهر ئه ندازه یه ک له قمیة ته که لایرا له سهر
کریاره که له پیش دامه زرانی موعامله که دا، ئه و ئه ندازه یه له سهر ئه م به شوفعه
وهرگره یش لانه چی وه ئه گهر هه موو قیمة ته که لاچوو، ئه وه ئیتر مه جالی شوفعه
نامینی، چونکه ئه سل ی فروشته که به تال ئه بیته وه، چونکه ئه بی به فروشتنی بی بریتی،
جا که فروشته که یش دانه مه زرا، ئیتر مه جالی شوفعه نامینی.

وه ئه گهر به دهلی ئه و به شه ی که کریاره که کریو به، وه عده بۆ دانراو «موجل» بوو،
ئه وه کابرای به شوفعه وهرگر به ئاره زووی خو یه تی ئیسته گورج پاره که بداو ماله که به
شوفعه وهربگری، یاخود سه بر بکا تا وه عده ی قیمة ته که دیته پیشه وه، ئه و کاته
شوفعه که وهربگری و پاره که ته سلیم بکا وه ئه گهر له سهره تاوه کابرای به شوفعه وهرگر
برپاری دا راوه ستی تا وه عده که دیته پیشه وه و پاشان په شیمان بووه وه له م بیره و وای
به باش زانی ههر له ئیستاوه شوفعه که وهربگری و پاره که ی بدا، ئه توانی واکا؛ به لی،
ئه گهر کریاره که رازی ئه بوو به وه که پاره که له ئه ستوی به شوفعه وهرگره که دا بمینیته وه،
ئه وه پیویسته ههر ئیستا شوفعه که بکا، ئه گینا حه قی به شوفعه وهرگر تنی ئه فه وتی.

ئەگەر کابرای فرۆشیار بەشیکى له مالى هاوبه‌شى فرۆشت له گەڵ شتى تردا، ئەو هەروستە بە شوفعه وەرگره که ئەو بە شە به قیমে‌تی خوێ وەر بگري بەو ئەندازه قیমে‌ته که له بەرەبەر یایه‌تی؛ مەسەلا، قیমে‌تی هەموو ماله که سەد دینار بوو بە شە که بە تەنها پەنجای دیناری ئە کرد و ئەوی تری سەد دیناری ئە کرد، ئیسته سێ یه‌کی قیমে‌تی هەمووی قیমে‌تی بە شە که یه و ئەوی تری قیমে‌تی ماله که ی تره.

هەر بە شیک له مالى شهریکى درابى له ماره‌یى ژنیکدا، وەر ئە گیریتەوه به «مهرُ المثل» بۆ ئەوه ژنه؛ ههروه‌ها، هەر بە شیک که درابى له تۆله‌ی خولع‌دا، ئەویش وەر ئە گیرى به «مهرُ المثل». ئەگەر کپیار به قیমে‌تی زیادو گران ئەو بە شە ی کپری و ماله که ییش فهوتا بەرله‌وه‌ی بزانه‌ن چەندیکه، ئەوه قابیل نییه به شوفعه وەرگرتن له‌م سووره‌ته‌دا وه ئەگەر به شوفعه وەرگره که وتی: قیमे‌تی ماله که تەغارنک گەنم بووه و کپیاریش وتی: مەعلووم نییه، ئەو کپیاره سویند ئەخوا له‌سەر بێ تاگایی خوێ و شوفعه که به به‌تال ئە مینیتەوه وه ئەگەر کابرای به شوفعه وەرگر ئیددیعیای کرد که ئەو کپیاره ئەزانى بەده‌له که چەنده، به‌لام ئەندازه‌که‌ی ناونه‌برد، ئەوه ئەو ئیددیعیایه نایسری؛ به‌لى، بۆ به شوفعه وەرگره که هه‌یه ناوی ئەندازه‌یه‌ک بباو سویندی کپیاره‌که‌ی له‌سەر بدا و جاریکى تر ناوی ئەندازه‌یه‌کی تر بباو سویندی له‌سەر بدا تا ئەو بێ له قیমে‌ته‌که‌ی ئەنى، یاخود نکوول ئە کاله سویند، جا له‌م وه‌خته‌دا، ئەتوانى ئەو نکوولیه بکا به ده‌لیل له‌سەر ئەوه که ئەو ئەندازه‌یه عینی قیমে‌ته‌که بووه، جا که گومانى هاته‌سەر ئەوه، سویند بخوا له‌سەری و ته‌سلیمی بکا.

وه ئەگەر ئەو قیমে‌ته‌ی که کپیار ماله‌که‌ی بێ کپیره، به‌مالى که‌سیکی تر ده‌رچوو، ئەوه ئەگەر وه‌ختی خوێ به عینی ئەو قیমে‌ته موعامه‌له که کراوه، ئەوه ده‌ر ئە که‌وی ئەو فرۆشتنه به‌تال بووه، ههروه‌ها شوفعه‌که‌یش هەر به‌تال، چونکه هەرچی له‌سەر به‌تال دابمه‌زى، به‌تال وه ئەگەر به قیমে‌تی له‌ئەستۆدا بوو کپراوه و عینه‌که دراوه له‌جیاتیدا، ئەوه هەر ئەوه‌نده پنیوسته عینه‌که بگۆری به قیমে‌تیکی حەلال، ئیتر فرۆشتنه‌که‌و شوفعه‌که به‌ساغى ئە مینیتەوه.

وه ئه گهر کابرای به شوفعه وهرگر مالی که سیکی تری دا له تۆله ی ئه و به شه دا که به شوفعه وهری گرتووه، ئه وه شوفعه که به تال نایته وه، خواه وه ختی خۆی زانیبیتی ئه و مالی که ئه یدا به حقی شوفعه که دا مالی که سیکی تره یا نه یزانیبیتی؛ به لئی، ئه گهر شوفعه که ی به و عینه حرامه کرد، مه سه لا، وتی: وا ئه و به شه م به م عینه کرد به مالی خۆم به شوفعه، ئه وه شوفعه که به تاله و پیوسته دووباره به مالیکی حالل یا به به ده لی له ئه ستۆدا بوو شوفعه ی بگریته وه، ئیتر عیبی تیا نامینتی.

ئه گهر کپریار له پیش شوفعه ی به شوفعه وهرگره که دا ته سه روفی کرد له و به شه دا که کپریویه تی، ئه وه حقی شوفعه که به تال نایته وه، به لکو و به شوفعه وهرگره که ته ماشا بکا، ئه گهر ئه و ته سه روفه شوفعه ی تیا نه بوو، وه ک وه قف و به خشین و نه زر، پیوسته له پیشا ئه و ته سه روفه به تال بکاته وه؛ مه سه لا، بلیت: وا به هۆی حقی شوفعه که مه وه، ئه و وه قفه م به تال کرده وه، ئه و جا به شه که به شوفعه وهرگری و ئه گهر ئه و ته سه روفه شوفعه ی تیا بوو؛ مه سه لا، کپریاره که فرۆشتبوی به که سیکی تر، ئه وه به شوفعه وهرگره که ئاره زوی خۆیه تی ئاخۆ ئه و ته سه روفه هه ئه وه شینیته وه جا له سه ر موعامه له ی پیشو به شوفعه وهری ئه گری، یا خود هه ر له سه ر ئه م موعامه له دواییه به شوفعه وهری بگریته وه.

ئه گهر به شوفعه وهرگره که له گه ل کپریاره که دا بوو به هه رایان له قیمة تی ماله که دا، ئه وه کپریار سویند ئه درئی له سه ر ئه ندازه ی ئه و قیمة ته وه ئه گهر نکوولی کرد له سویند خواردن، به شوفعه وهرگره که، به شیوه ی پیشو خۆی رزگار ئه کا وه ئه گهر ئه یزانی موعامه له که به چه ند کراوه، هه ر له سه ر ئه وه سویند بخواو قیمة ته که ی ته سلیم بکا؛ هه روه ها، ئه گهر کپریار وتی: ئه و به شه م نه کپریوه، یا وتی به کابرای به شوفعه وهرگر توو: شه ریک نیت، ئه وه باوه ر به سویندی کپریاره که ئه کری؛ بۆ مه سه له ی یه که م، سویند بخوا بلی: ئه و ماله م نه کپریوه و بۆ دووه میان، سویند بخوا بلی: نازانم به وه که تو شه ریکی. جا ئه گهر نکوولی کرد له سویند، کابرای به شوفعه وهرگر سویند بخوا له سه ر ئیددیعا که ی خۆی.

ئه‌گەر له مه‌سه‌له‌ی ئینکاری کڕینه‌که‌دا، هاوبه‌شی پێشووی پێی له موعامه‌له‌که‌ نا، ئه‌وه راستر ئه‌وه‌یه شوفعه‌که ئیسپات ئه‌بێ، جا ئه‌گەر وتی: قیمه‌ته‌که‌م وه‌رنه‌گرتوو، کاتی که ئه‌م به‌شوفعه‌ وه‌رگه‌ شوفعه‌که‌ی گرت، پاره‌که‌ی ته‌سلیم بکا وه‌ ئه‌گەر وتی: پاره‌که‌م له‌ کڕیاره‌که‌ وه‌رگرتوو، ئه‌مجار جینگه‌ی قسه‌یه: ئایا ئه‌وه‌ پاره‌ی به‌ده‌لی شوفعه‌یه، له‌ده‌ستی به‌شوفعه‌ وه‌رگه‌که‌دا ئه‌مینێ، یاخود قازی وه‌ری ئه‌گرێ و هه‌لی ئه‌گرێ لای خۆی؟ فه‌رموو ده‌ی راستر، ئه‌وه‌یه هه‌ر له‌ده‌ستی به‌شوفعه‌ وه‌رگه‌که‌دا ئه‌مینته‌وه، وه‌ له‌گه‌ڵ ئه‌مه‌دا، بۆیشی دروسته‌ هه‌موو ته‌سه‌رو فیککی شه‌رعی له‌وه‌ به‌شه‌دا بکا، له‌به‌ر ئه‌وه‌ عوزری هه‌یه ئه‌گەر پاره‌که‌ نه‌دا به‌ کڕیاره‌که‌.

ئه‌گەر کۆمه‌لیک شه‌ریک بوون له‌ مایێکدا، ئه‌وه‌ هه‌ر کامیان به‌ پێی به‌شی خۆی حه‌قی هه‌یه شوفعه‌ وه‌ربگرێ. ئه‌گەر یه‌کیک له‌ دوو شه‌ریک نیوه‌ی به‌شه‌که‌ی خۆی فروشت به‌ که‌سیک وه‌ نیوه‌که‌ی تری فروشت به‌ که‌سیکی تر، ئه‌وه‌ حه‌قی شوفعه‌ له‌ موعامه‌له‌ی یه‌که‌مه‌دا هه‌ر بۆ شه‌ریکه‌ کۆنه‌که‌یه، چونکه‌ له‌وه‌ ختی موعامه‌له‌که‌دا، هه‌یج که‌سی تر، له‌ فروشیاره‌که‌ به‌ولاوه، شه‌ریکی نه‌بووه و ئاشکرایه‌ فروشیاره‌که‌ به‌شی خۆی فروشت، له‌وه‌ ئه‌که‌وی که‌ حه‌قی به‌شوفعه‌ وه‌رگرتنی بێ. جا ئه‌گەر ئه‌م به‌شوفعه‌ وه‌رگه‌ کڕیاری یه‌که‌می عه‌فو نه‌کردو نیوه‌ی یه‌که‌می به‌شوفعه‌ وه‌رگرت، ئه‌وه‌ ئه‌وه‌ کڕیاری یه‌که‌مه‌ له‌به‌ینا ده‌رئه‌چی و حه‌قی شوفعه‌ی نیوه‌ی دووه‌میش هه‌ر به‌ته‌نها بۆ ئه‌وه‌ وه‌ ئه‌گەر عه‌فوی کرد له‌ شوفعه‌ و به‌ خاوه‌ن به‌ش مایه‌وه، ئه‌وه‌ ئه‌م کڕیاره‌یش ئه‌بێ به‌ هاوبه‌شی ئه‌وه‌ هاوبه‌شه‌ قه‌دیمه‌ بۆ شوفعه‌ وه‌رگرتنی نیوه‌ی دووه‌م و هه‌ر کام؛ به‌ نیه‌به‌تی به‌شی خۆیان حه‌قی شوفعه‌یان هه‌یه، خواه ئه‌وه‌ عه‌فو کردنه‌ پێش له‌ فروشتنی نیوه‌ی دووه‌م بووبێ یا پاش فروشتنی، فه‌رقی نییه‌.

ئه‌گەر مایێک له‌به‌ینی سێ که‌سدا بوو و یه‌کیک له‌وان به‌شه‌که‌ی خۆی فروشت به‌که‌سیک و یه‌کیک له‌م دوو هاوبه‌شه‌ ئه‌وه‌ کڕیاره‌ی عه‌فو کرد له‌ شوفعه‌، ئه‌وه‌ حه‌قی شوفعه‌ی نامینێ و له‌م کاته‌دا، شه‌ریکه‌که‌ی تر به‌ ئاره‌زووی خۆیه‌تی یا به‌ته‌واوی هه‌مووی به‌ شوفعه‌ وه‌ربگرێ یاخود به‌ قه‌عی ئه‌میش ته‌رکی شوفعه‌ بکا، ئیتر ناتوانی

ئه و ندهی به شه که ی خۆی شوفعه بگریت و به شی براده ره که ی به جئ بهیلئ بو ئه وه ئه و موعامه له یه به ش به ش نه بی له سه ر کړپاره که وه ئه گه ر یه کیك له م دوو شه ریکه ده س به ردار بوو له شوفعه ی نیوه ی حه قه که ی، ئه وه حه قی شوفعه که ی به ته واوی لانه چئ، چونکه حه قی شوفعه له به شیکدا قابیل نییه به ش به ش بکری، به لکوو ئه بی یا به ته واوی به شه که ی به شوفعه وهر بگری یا ئه بی ده س به ردار ی هه مووی بی.

وه ئه گه ر له کاتی موعامه له که دا، یه کیك له شه ریکه کان حازر بوو و ئه وانی تر یان دیار نه بوون، یا خود یه کیکیان بالغ و خاوه ن روشد بوو و ئه وانی تر یان مندال یا بی روشد بوون، ئه وه ئه م شه ریکه، سی ریگه ی له به رده مدایه:

یه که م: ئه وه که ته رکی حه قی خۆی بکاو شوفعه وهر نه گری؟

دوو هه م: ئه وه که سه بر بکا تا شه ریکه نادیاره که ی په یدا ئه بی و تا مندال کان بالغ ئه بن، ئه و جا به یه که وه بی ری لی بکه نه وه ئاخو شوفعه وهر ته گرن یا خیر، یا هه ندیکیان وه ری بگرن و هه ندیکیان وه ری نه گرن؛

سیهه م: ئه وه که ئیسته هه موو به شه کان به شوفعه وهر بگری، جا که شه ریکه نادیاره کان په یدا بوون و منال کان یان بالغ بوون، ئه گه ر شوفعه یان ویست، هه ر که س به شی خۆی وهر بگری وه ئه گه ر نه یان ویست، هه مووی بو ئه م ئه مینته وه وه ئه گه ر هه ندیکیان ویستیان و هه ندیکیان نه یان ویست، ئه وه ئه م مال له که به ش ئه کا له گه ل ئه وان ه یان که ئه یانه وی، هه ر کامیان به پی به شی خۆی، ئیتر ئه م شه ریکه حازره حه قی ئه وه ی نییه هه ر به شه که ی خۆی به شوفعه وهر بگری تا مال له که پارچه پارچه نه بی له سه ر کړپاره که؛ ئه گه ر شایه د ئه م شه ریکه حازره، وتی: من هه ر به شی خۆم ئه وی و به شی تر به شوفعه وهر ناگرم، ئه وه حه قی له به شه که ی خویشیدا نامینئ، مه گه ر نه زان بی، ئه و کاته وادا ئه نری که عوزری هه یه و دووباره حه قی هه لژاردنی یه کیك له سی ریگه پیشوو هه که ی هه یه و هه ر کاتیک هه مووی به شوفعه وهر گرت، ئه وه تا شه ریکه کانی تر پی ئه گه ن، هه موو مال له که مالی ئه م ئه بی و هه موو سوودو میوه و قازانجیکی بوخوی ئه بی و که س حه قی نابئ به سه ری هه وه تا ئه وانیش به شه شوفعه ی خویان وهر ته گرن.

بزائن! وهلى ئەمرى مندال و نه فامى حيجر له سەر دانراو، ئەتوانى شوفعه وهر بگرى
 بو ئەو مندالە يا بو ئەو حيجر له سەر دانراوه، به لكوو ئە گەر بزائى له شوفعه وهر نه گر تنا
 بويان، زيانيان پى ئە گا، واجبه له سەرى بويان وهر بگرى وه ئە گەر كۆمه له هە تيويك
 هاوبه شى كه سيك بوون و ئەو كه سه به شه كهى خوى فرۆشت، ئەوه ئەو مندالانە
 حەقيان له شوفعه دا ئە مينتە وه تا بالغ ئە بن. هەروه ها، سەر په رشتى كه رى ئە و قافيش
 حەقى شوفعه وەر گرتنى هەيه بو ماله و هقف كراوه كهى ژير ده ستى، به پى مەسلە حەت،
 خواھ و هقفه كه له سەر مزگه وت و هقف كرابى، يا له سەر شوينىكى تر.

ئە گەر به دووكه س، به شيك له شەرىكيك بگرن، ئەوه به شوفعه وەر گره كه ئەتوانى
 به شى هەردوو كيان به شوفعه وەر بگرى و ئەيشتوانى به شى تەنها يە كىكيان وەر بگرى و
 هى ئەويان تەرك بكا وه ئە گەر كه سيك به شى دووكه سى له مولكىكى تىكه لدا كرى،
 به شوفعه وەر گره كه، ئەتوانى به شى خوى له هەردوو كپاره كه به شوفعه وەر بگرى و
 ئەيشتوانى له يە كىكيانى وەر بگرى و لەويان ببورى.

قسەى دياريتەر، ئەوه يە ئەبى داوا كردنى حەقى شوفعه دەس به جى بى، هەر چه ند
 كردن به مولك و به دە ماھاتنى سيغه دوا بكه وى، يە عنى كابر اھەر ئەو نەندە دەر بپرى كه وا
 ئەيه وى ئەو ماله به شوفعه وەر بگرى؛ بە لى، له هەندى شوينا داوا كردنى حەقى شوفعه
 به دەس به جى نابى؛ ئەمەش ئەو شوينانە:

يە كه م: ئە گەر كابر ايه ك به شى خوى به نر خىكى وه عەدە دار فرۆشت، كابر اى
 به شوفعه وەر گەر ئەتوانى قسە نه كا تا وه عەدى قيمه ته كه دىته پىشه وه؛
 دوو هەم: ئە گەر يە كىك له شەرىكه كان حازر نه بوو يا مندال بوو، وه كوو له پىشه وه
 باسما ن كرد.

سینھەم: ئە گەر خە بەرى پى درابوو كه قيمه تى ماله كه زۆره و ئەو يش نهتوانى به و
 قيمه ته وەرى بگرى، كه چى له پاشاندا دەر كه وى قيمه ته كهى ئەو نەندە نييه و كه متره، ئەوه
 هەر چه ند دوايش بكه وى، هەر حەقى به شوفعه وەر گرتنى ئە مينى؛
 چوارەم: دوا خستنه له بەر ئەوه كه كابر اى به شوفعه وەر گەر چاوه پروانى ئەوه بكا كه
 كشت و كالى هاوبه شه پىشووه كهى پى بگا و دره وى بكرى و زه و ييه كه خالى بىتە وه؛

پینجه م: ئه گهر شوفعه که ی دوا خستبئ له بهرئه وه نه زانی قیمة ته که ی چه نده؛
شه شه م: ئه گهر شوفعه که ی دوا خستبئ له بهرئه وه که خوی به شیکی زهوت کراوی
هه بئ بیهوی رزگاری بکا، ئه و جا ماله که به شوفعه وهرگرئ؛
حه و ته م: ئه گهر له بهرئه وه دوا ی خستبئ که نه زانی حه قی شوفعه ی هه یه؛
هه شته م: ئه گهر له بهرئه وه دوا ی خستبئ که نه زانی ئه م دوا کردنه ئه بئ دهس به جئ
بی؛

نۆ هه م: ئه گهر له بهرئه وه دوا ی خستبئ که بیهوی ماوه ی په شیمان بوونه وه له
موعامه که دا ته واو بیئ؛
ده هه م: ئه گهر له بهرئه وه دوا ی خستبئ که له وه ختی موعامه له که دا مندال بووبئ و
وه لی ئه مری نه بووبئ، یا خود وه لی ئه مری بووبئ، به لام بوی وهرنه گرتبئ به شوفعه؛ ئه م
خوی پاش بالغ بوونی، حه قی هه یه داوا ی وهرگر تنی ئه و ماله بکا به شوفعه.
جا هه رکاتی به شوفعه وهرگر به فروشتنه که ی زانی، ئه بئ په له په ل بکا بو داوا ی
شوفعه، به پئی عاده ت؛ ئه گهر له و کاته دا که خه بهری زانی نه خوش بوو، یا له ولاتی
کرپاره که دا نه بوو، یا له بهر ترسی سته مگه ریک نه ی توانی بر و بو جینگه ی شوفعه که، ئه وه
قه یدی نییه خوی نه روا، به لکو و وه کیلیک بنیری داوا ی شوفعه که ی بو بکا؛ ئه گهر بوی
رئ نه که وت وه کیل بگرئ، ئه توانئ هه ر له شوینی خویه وه داوا ی شوفعه بکا، به و
شه رته که شاهید بگرئ له سه ر ئه م دوا کردنه ی؛ ئه گهر یه کئ له و شتانه ی ته رک کرد که
قابیله بیانکا، ئه وه حه قی شوفعه ی نامینئ وه ئه گهر که خه بهری فروشتنی ئه و ماله ی
بیست، له نوپژدا بوو، یا خوی ئه شوورد، یا نانی ئه خوارد، بوی دروسته ئه و ئیشه ته واو
بکا ئه و جا بر و داوا ی شوفعه که بکا؛ ئه گهر دوا ی خست له بهرئه وه که ئه بیوت باوه ر م
نه بوو به و که سه که خه بهره که ی بو هینام، ته ماشا ئه که یین، ئه گهر خه بهره هینه ره که دوو
ئینسانی به عه دالته بوون، یا یه که سه ی به عه دالته بوو، یا یه که فاسقی باوه ر پئ کراو
بوو، ئه وه عوزره که ی لئ قه بوول ناکرئ و حه قی نامینئ وه ئه گهر خه بهرگه یینه که
غه یری ئه مانه بوو، ئه وه عوزره که ی لئ قه بوول ئه کرئ و حه قی ئه مینئ. ئه گهر کابرای

بەشوفە ۋە ەرگەرگە پىشت بە كېر يارە كە ۋە سەلامى لى كىرد، يا پىنى ۋەت: موعامەلە كەت پىرۆز بى، بە ۋە حەقى شوفە كەى بە تال ناپىتە ۋە ۋە ئەگەر لە پاش موعامەلەى ھاۋبەشە كەى، ھەموو بەشە كەى خۆى فرۆشت بە كەسىك ئەۋە ئىتر حەقى نامىنى ۋە ئەگەر ھەندىكى لى فرۆشت ۋە ھەندىكى ھىشتە ۋە، بە ھۆى ئەم ھەندە ۋە ۋە حەقى شوفە كەى ئەمىنى.

باسى قازانچ بە شەراكەت (قراض)

قازانچ بە شەراكەت، لە شەرعدا، برىتپىيە لە ۋە كەسىك مالى خۆى بدا بە كەسىكى تر بۆ ئەۋە كە بازىرگانى پىنە بكاۋ پى بىكېرى ۋە بفرۆشى ۋە قازانچە كەى بە شەرىكى بى لى نىۋانىانا؛ ئەركانى قازانچ بە شەراكەت، شەش شتە؛ «خاۋەن مال؛ ئىشكەر؛ مال؛ ئىش؛ قازانچ؛ سىغە».

شەرتى عەقدە كەرە كان ئەۋە ۋە تەسەرۋە موعامەلەيان دروستى ۋە شەرتى خاۋەن مال ئەۋە ۋە حەقى تەسەرۋە بى لى ۋە مالەدا ۋە شەرتى ئىشكەر ئەۋە ۋە چاۋى بىنى ۋە ئىشە كەى بازىرگانى بى، يەنى كېرەن ۋە فرۆشتەن، يا شتىك بى كە پىۋىستى بازىرگانىيە، ۋە كىلا ۋە كىرەن ۋە پىچانە ۋە ۋە قوماش؛ كەۋاتە، ئەگەر قازانچ بە شەراكەتى بۆ ئەۋە لە گەل دا كىرا كە گەنم بىكېرى ۋە بىھارپى ۋە بىكا بە نان ۋە نانە كە بفرۆشى، ئەۋە قازانچ بە شەراكەتتىكى بە تالە؛ ھەروەھا، پىۋىستە كە تەسەرۋە ئىشكەرە كە بەرەللا بى ۋە خاۋەن مالە كە كېرەن ۋە فرۆشتەن جۆرە پارچە ۋە كى ۋە بى سەرا فەرز نە كا كە دەستكە ۋە تى ناياب بى، ياخود زۆرى لى نە كا كە ئەبى موعامەلە لە گەل تەنھا يەك كە سدا بكا، چۈنكە ئەم جۆرە ۋە زەئانە ئەبىن بە ھۆى ئەۋە كە كىرا ئىشى پى نە كىرى بە باشى. شەرتى مالە كە ۋە شەند شتە:

يە كەم، ئەۋە ۋە كە درەم ۋە دىنارى زىۋو ئالتون ۋە بى غەش ۋە سكە دار بى؛ كەۋاتە، قازانچ بە شەراكەت دروست نىيە لە سەر شوشى ئالتون ۋە زىۋو، ھەروەھا لە خىشلى ژنانەدا ۋە لە پىتاكدا ۋە كە حەيوانات ۋە پۆشاك ۋە قاپ ۋە قاچاخ ۋە شتى تر؛ بەلام گەلى لە پىشەۋايانى ئابىن، ۋە توۋىانە: قازانچ بە شەراكەت دروستە لە پارەى سكە لى دراۋى

مەغشوو شادا، چونکە رەواجیان هەیه؛ بەتایبەتی ئەم شەرته بۆ ئەمپۆ کە بەشی هەر زۆری موعامەلە بە کەل و پەل و پارەیی کاغەزە، زۆر زەحمەتە؛ بەراستی، ئەگەر ئیمامی شافعی لە مەزەمانەدا بوايە، فەتوای ئەدا کەوا قازانج بە شهراکەت دروستە هەرچەند ماله کەیش، دینار و نیکل و کەل و پەلی رەواجدار بێ.

ئەمپۆ، چاری موعامەلەیی قازانج بە شهراکەت بەو هیه خاوەن ماله کابرای ئیشکەر بکا بە وەکیل لەو موعامەلانەدا کە ئەیهوئیی بیانکات و تیکرا جینسی موعامەلە کەیی بۆ دەربخات و بە «نەزری بپرپی» هەر قازانجیک لەو بازارگانییە پەیدا بێ، نیوێ نەزر بکا لەو وەکیلە کە بازارگانییە کەیی بۆ ئەکات.

شەرتی دوو هەمی ماله کە، ئەو هیه جینس و ئەندازە و سیفەتی دیاری بێ، هەر وەها بە دەستەو ه بێ؛ کەواتە، قازانج بە شهراکەت دروست نییە لە سەر قەرزیک کە لە گەردنی ئیشکەرە کەدایە یا لە گەردنی کەسیکی ترايە؛ بەئێ، ئەگەر قەرزە کەیی وەرگرتە وەو پاش ئەو دایە و دەستی موعامەلەیی بکا و عەقدی قازانج بە شهراکەتی لە گەل کرد، ئەو دروستە.

هەر وەها دروست نییە بلی: وا ئەو کیسە پارە یەم بێ دای بۆ قازانج بە شهراکەت، مادام دیاری نەبێ ئەو کیسە چییە و چەندی تیايە، یاخود بلیت: وا یەکیک لەو دوو کیسە یەم بێ دای بۆ قازانج بە شهراکەت؛ بەئێ، ئەگەر لە هەمان مەجلیسدا دیاری بکا کامیانی ئەدات و ئیشکەرە کەیش بزانی کە جینس و سیفەت و ئەندازەیی چییە و چۆنە، ئەو دروستە.

شەرتی سێهەمی ماله کە، ئەو هیه ئەو ماله لە دەستی ئیشکەرە کەدا بێ؛ کەواتە، دروست نییە ماله کە لە دەستی خاوەن ماله کەدا بێ، هەر وەها دروست نییە خۆیشی ئیشی لە گەل بکا؛ بەئێ، دروستە شەرتی ئەو بکری خاوەن ماله، و لاخیک یاخود ئۆتۆمۆبیلێک لە مالهیی خۆی بەدا بە ئیشکەرە کە باری بێ بکیشی، وەک دروستە کەسیک بکا بە هاوڕێیی لە سەر ئەساسی ئەو کە هاو بەشی بێ لە قازانجە کەدا بە ئەندازە یەکی دیاری و لەراستیدا، ئیشکەرێکی دوو هەم بێ لە گەل ئیشکەرە کەیدا.

له قازانج به شهراکه تدا، ناوبردنی ماوه «مُدّة» شهرت نییه، یه‌عنی پنیوست ناکا بوتری ماوه‌ی قازانج به شهراکه ته که چهنه‌بی؛ که‌واته، نه‌گه‌ر خاوه‌ن مال ناوی ماوه‌ی سالیکی برد، نه‌مه ته‌ماشا نه‌که‌ین، نه‌گه‌ر بو وه‌خت دانان بی؛ مه‌سه‌لا، وتبیستی: «وا قازانج به شهراکه تم له‌گه‌ل کردی به و شهرته که ماوه‌ی ئیشکرده‌نه که تته‌نها یه‌ک سال بی»، نه‌وه نه‌و قازانج به شهراکه ته به‌تاله، خواه بهیلتی یا نه‌هیلتی ئیشکهره که پاش ماوه‌ی ساله که نیش بکا وه نه‌گه‌ر بو ماوه‌دانان نه‌بی؛ مه‌سه‌لا، بلیت: «وا قازانج به شهراکه تم له‌گه‌ل کردی بو ماوه‌ی سالیک»، نه‌وه له‌م سووره‌ته‌دا، نه‌گه‌ر له‌پاش ساله که مه‌نعی ته‌سه‌روف کردنی ئیشکهره که بکا، نه‌وه قازانج به شهراکه ته که به‌تاله؛ به‌لی، نه‌گه‌ر وتی: له‌پاش ساله که، شت مه‌کپه، نه‌وه قه‌یدی نییه.

شهرتی قازانجه که یش نه‌وه یه‌ خاوه‌ن مال و ئیشکهر هاوبه‌ش بن تیایدا؛ که‌واته، نه‌گه‌ر قازانج به شهراکه تی له‌گه‌ل کرد له‌سه‌ر نه‌و نه‌سه‌سه که قازانجه که هه‌ر بو‌خوی بی یا هه‌ر بو‌نه‌و بی، نه‌وه به‌تاله.

دوو هه‌م: نه‌بی نه‌و قازانجه به‌تایه‌تی بو نه‌و دوو که‌سه بی؛ که‌واته، نه‌گه‌ر به‌شهرتی گرت که که‌سینکی تریش له‌گه‌لیانا بیی به‌هاوبه‌ش، نه‌وه به‌تاله.

سینه‌هه‌م: نه‌وه یه‌ به‌شه قازانجه که یان دیاری بی به‌شکاندنه‌وه (کسر)، یه‌عنی به‌نیوه‌یی یا به‌سێ یه‌ک، یه‌عنی له‌سێ به‌ش به‌شینکی بو ئیشکهره که و دوو به‌شی بو خاوه‌ن مال که، یا به‌پنجه‌وانه‌وه؛ که‌واته، نه‌گه‌ر وتی: وا قازانج به شهراکه تم له‌گه‌ل کردی له‌سه‌ر نه‌و بریاره شتیکت بیی له قازانجه که، نه‌وه به‌تاله؛ به‌لی؛ نه‌گه‌ر وتی: له‌سه‌ر نه‌و بریاره قازانجه که ی له‌به‌ینمانا بی، نه‌وه دروسته و مه‌عنای به‌نیوه‌یی لی نه‌دریته‌وه وه نه‌گه‌ر خاوه‌ن مال وتی: نیوه‌ی قازانجه که ی بو من بی و ئیتر باسی هیچی نه‌کرد، نه‌وه به‌تاله وه نه‌گه‌ر وتی: نیوه‌ی قازانجه که ی بو تویی و باسی خوی نه‌کرد، نه‌وه دروسته و نه‌و نیوه‌که‌ی قازانجه که ی بو خاوه‌ن مال نه‌بی، چونکه قازانج نه‌چیته سه‌ر سه‌رمایه.

نه‌گه‌ر خاوه‌ن مال وتی: وا قازانج به شهراکه تم له‌گه‌ل کردی له‌سه‌ر نه‌وه که - مه‌سه‌لا - ده‌دینار له قازانجه که ی بو تو بی، نه‌وه به‌تاله، چونکه مه‌علووم نییه نه‌وه‌نده‌ی قازانج

ئەبىي يا نه وه ئەگەر ئەوەندەيش قازانجى بىي، نىسبەتى بۆ ئەسلى ماله كه مه علووم نىيه، يه عنى نازانين ئەو دەديناره نيوهى قازانجه كه يه يا سىي يه كيه تى يا چەنديه تى. ههروهها، ئەگەر وتى: لەسەر قەرارى ئەو قازانجى ئەو جۆره ماله يان بۆ تۆبىي و قازانجى جۆره كانى تى بۆ خۆم بىي، ئەو هوش بەتالە، چونكه نازانين ئاخۆ ئەو جۆره يان ئەفرۆشئى يا نه و قازانجى ئەبىي يا نه وه ئەگەر قازانجىشى بىي، نىسبەت چەند ئەبىي بە تىكراي هه موو قازانجى ماله كه.

له سيفه ي عه قدى قازنج به شهراكه تدا، ئىجاب و قه بوول پىويسته؛ مه سه لا، كا براى خاوه ن مال بلى: وا قازانج به شهراكه تم له گه ل كرى له م ماله دا كه وا له پيش چاوتا له سه ر ئەو قه راره كه قازانجه كه ي - مه سه لا - به نيوه يى مان بىي و ئەم دوو كه سه كه ئەم موعامه له يه ئەكەن، وهك وه كىل و وه كىل گر وان؛ جا ئەگەر كا براى ئىشكه ريش ئىشكه رىكى گرت به ئىزنى خاوه ن ماله كه، ئەو به تالە، به لام ئەو ئىشكه رى دووه مه، ئەگەر ته سه روفى كرد له مالى قازانج به شهراكه ته كه دا، ئەو دروسته، چونكه هه رچەند سيفه تى ئىشكه رى نىيه، به لام رىنگاى دراوه بۆ ته سه روف كردن، ئەو ئەندە هه يه هه موو قازانجىكى هه ر موعامه له يه كه بىكا، بۆ خاوه ن ماله كه يه و به شى ئىشكه رى يه كه مى تيا نىيه، چونكه ئىشى نه كرى وه له و موعامه له يه دا و موسته حه قى قازانج نىيه له سه ر ئىش كردنه كه ي؛ جا ئەگەر خاوه ن ماله كه له كاتى رىنگا دانه كه يدا ته ماعى قازانجى خستبووه پيش چاوى، ئەو كرىي ئەو كه وىته سه ر خاوه ن مولك، ئەگىنا هىچى ناكه وى. وه ئەگەر به بى ئىزنى خاوه ن مال ئىشكه رىكى بۆ خۆى گرت، ئەمه خراپتر له سووره تى پىشوو به تالە و هه ر ته سه روفى كىش بكا له و ماله دا، وهك ته سه روفى زه وت كه ر وا يه؛ جا ئەگەر ئەم ئىشكه رى دووه مه شتىكى كرى، ئەو ئەگەر له سه ر حىسابى ئەستوى خۆى كرى و پاشان مالى خاوه ن ماله كه ي دا له حه قيا، ئەو له سه ر فه رمووده ي تازه ي ئىمامى شافىعى كه ئەفه رمووت: زه وت كه رى مال هه ر موعامه له يه كه له سه ر حىسابى ئەستوى خۆى بكا، قازانجه كه ي بۆ خۆيه تى، قازانجه كه ي بۆ ئىشكه رى يه كه مه، چونكه كا برا لىره دا ئەم ئىشه ي به ئىزنى ئىشكه رى يه كه م كرى وه و

وه کیلی ئه وه و کریش له سه ر ئه وه وه ئه گهر به عینی مالی قازانج به شهراکه ته که کرپیوی، ئه وه مو عامه له له ئه ساسه وه دانه مه زراوه.

دروسته یه که س قازانج به شهراکه ت بکا له گه ل دوو ئیشکه ردا له سه ر ئه ساسی هاوسانی یا زیادو که م له قازانجی ماله که دا؛ ههروه ها، دروسته دوو که س قازانج به شهراکه ت بکه ن له گه ل یه که سدا و هه ر قازانجی که هه بوو، پاش ئه وه ی ئیشکه ره که به شی خو ی وه رگرت، خاوه ن ماله کان به شی بکه ن له بهینی خو یانا به پی ئه ندازه ی ماله که یان.

هه رکاتی که قازانج به شهراکه ت دانه مه زرا به هو ی فه وتانی شه رتی که یا چه ند شه رتی که له شه رته کانیه وه، ئه وه ته سه روفی کابرای ئیشکه ر به دامه زراوو دروست دائه نری، چونکه ریگای ته سه روف کردنی دراوه و قازانجیش هه مووی بو خاوه ن ماله که یه و ئیشکه ره که تنه ا حه قی «أجره المثل» ی هه یه به سه ر خاوه ن ماله که وه، یه عنی کری ئیشکه رینکی وه که خو ی له ئیشی که له و چه شنه دا.

ئه گه ر خاوه ن ماله که و تبتی: وا قازانج به شهراکه تم له گه ل کردی له سه ر ئه وه که هه رچی قازانجه که یه هه مووی بو خو م بی، ئه وه ئیشکه ره که مادام به وقسه یه رازی بو بی، کری هیچی نا که وی؛ به لی، ئه گه ر وتی: نه مزانیوه به م قسه یه هه موو حه قیکم ئه فه وتی، ئه وه کری ئه که وی.

بزانه! پاش دامه زرانی مو عامه له ی قازانج به شهراکه ت، واجبه له سه ر ئیشکه ره که به پاریزو ئیحتیات ته سه روف بکا له و مو عامه له یه دا؛ مه سه لا، نابی بیفروشی به زیانی که واکه به عاده ت قه بو ل نه کری و نابی به بی ئیزنی خاوه ن مال بیدا به قه رز وه ئه گه ر ئیزنی وه رگرت که بیدا به قه رز، ئه بی هه ر کاتی که دای به قه رز، شاهیدی بو بگری که وا ئه و مو عامه له یه ی به قه رز کردوه، بو ئه وه که کابرای کریار مه یدانی ئینکار کردنی نه بی له پاشه رپوژدا، ئه گینا ئه بی به زمانی هه ر مالی که که دابیستی به قه رز، مه گه ر مو عامه له که زور مه سله حه ت بی و تا شاهید په یدا بکا له سه ر به قه رزدانی ماله که، له دهستی ده رچی، له م حاله دا، ئه توانی به بی شاهید مال بدا به قه رز.

به لام بوی دروسته مال بفرۆشی به کهل و پهل، ههروهها بوی ههیه ته گهر مالمکی عه بیداری کرپی، بیداته وه به سهه خاوه نه که یا ته گهر سوود له گهرانه وه که یدای بی، ته گینا به پینی مه سلله حهت بهیلتته وه، ههروهها خاوهن ماله که یش ته توانی ته و ماله عه بیداره بگهرتته وه ته گهر خاوهن مال و ئیشکهه ر قسه یان یه که نه که وت و خاوهن مال ته یویست ماله که بداته دواوه و ئیشکهه ره که به پینچه وانهی ته وه وه، ته وه پینویسته قازی یا پیاوچاکیک ریگیان بو دانی و ته وانیش به پینی قسه ی ته و بجوولینه وه.

ئیشکهه ری قازانج به شهراکته، بوی دروست نییه شت بفرۆشی به خاوهن ماله که، به لام دروسته لپی بکرپی. ههروهها، ته گهر دوو ئیشکهه ری هه بوو، دروسته یه کیکیان له گهل ته ویاندا موعامه له بکا، هه رچهند هه ردووکیشیان ئیشکهه ری یه که خاوهن مالن. دروست نییه بو ئیشکهه ری قازانج به شهراکته زیاد له ته ندازه ی ده سمایه و قازانجه که ی مال بکرپی بو موعامه له پی کردن و دروست نییه به بی ئیزنی خاوهن ماله که، له گهل خوی بیبا بو سه فه ره، هه رچهند سه فه ره که شی کورت بی و ریگه که ی ته مین بی و به بی مه سه رف بوی بیری له گهل خویدا، چونکه سه فه ره مه جالی به لاو زه حمه ته؛ به لی، ته گهر خاوهن مال ریگیای دا، ته وکاته دروسته سه فه ره بکا، جا ته گهر جینگایه کی دیاری کرد، پینویسته لانه دا بو جینگایه کی تر وه ته گهر جینگای دیاری نه کرد، دروسته له سه ره ئوسوول و په پیره وی بازرگانی ته و ولاته سه فه ری پیوه بکا.

دروست نییه ئیشکهه ری قازانج به شهراکته پاره خه رج بکا له وه ی که دراوه پینی بو قازانج به شهراکته، چ له سه فه ره و چ له شوینی خو یا و پینویسته له سه ری هه ر ئیشیک که به گویره ی عاده ت ئیشی ته و بی، وه که پینچانه وه و کردنه وه ی قوماش و کیشانه و پینوانه ی شتی سووک، بیکا و ته وه ی واجب نه بی بیکا، دروسته کر نیکاری بو بگری له سه ره حیسابی مالی قازانج به شهراکته که، چونکه شتی وا له مه سلله حه تی قازانج به شهراکته که دایه.

«بیداری» ئیشکهه ری قازانج به شهراکته، هه ر موعامه له یه کی کرد به بی ئیزنی خاوهن مال، ته گهر به عه ینی مالی قازانج به شهراکته که کردی، ته وه به تاله و نابی به

مالی قازانج به شهراکهت یا نابیی به مالی نه و که سه که پیی نه فرۆشی وه نه گهر له سه ره
حیسابی نه ستۆی خۆی کردی، نه وه بوخۆی دانه مەزری.

قسهی ئاشکراتر، نه وه یه نه وه قازانجهی له پاره‌ی قازانج به شهراکهت په‌یدا نه‌بێ،
هیچی نابیی به به‌شی ئیشکهره که تا دابه‌ش نه‌کرێ له‌به‌ینی نه‌وو خاوه‌ن‌ماله‌که‌دا،
چونکه له‌وانه‌یه پاشان زیانیان تووش ببی و له‌و حاله‌دا، نه‌و زیانه به پاره‌ی قازانجه که
پر نه‌کرێته‌وه.

قسه‌ی راستر، نه‌وه‌یه هه‌ر قازانجیک له‌پاره‌ی قازانج به شهراکهت په‌یدا ببی به
بێ‌زه‌حمه‌ت پیوه‌کیشانی ئیشکهره که، وه‌ک میوه‌ی باخ و به‌چکه‌ی حه‌یوانی که کرپابی
بو‌بازرگانی، نه‌وه بو‌خواوه‌ن‌ماله‌که‌یه؛ به‌لێ، نه‌گهر له‌کاتی موعامه‌له‌که‌دا نه‌وه و حه‌یوانه
ئاوس بو‌و یا میوه‌ی باخه‌که په‌یدا بو‌بوو، نه‌وه هه‌مووی نه‌که‌وێته به‌ر مالی قازانج
به شهراکه‌ته‌که. هه‌ر ناته‌واوییه‌ک په‌یدا ببی له‌ مالی قازانج به شهراکه‌تدا به‌هۆی کزیی
قیمه‌تی بازاره‌وه، یا به‌هۆی ناردنه‌وه‌ی مالی عه‌یبداره‌وه، یا به‌هۆی تروه‌وه، هه‌مووی
حیساب نه‌کرێ له قازانج و به قازانجه که‌یش پینه نه‌کرێ، نه‌گهر له‌توانادا هه‌بێ؛ به‌لێ،
نه‌گهر خاوه‌ن‌مال هه‌موو مالی قازانج به شهراکه‌ته‌که‌ی فه‌وتاند، نه‌وه هه‌رچه‌ند نه‌وه
عه‌قدی قازانج به شهراکه‌ته نامینی، به‌لام به‌شی قازانجی ئیشکهره که له نه‌ستۆی
خواوه‌ن‌ماله‌که‌دا نه‌بێ و نه‌توانی لێی بستینی؛ هه‌روه‌ها، نه‌گهر له‌پاش ته‌سه‌رپوفی
ئیشکهره که هه‌ندیک له مالی قازانج به شهراکه‌ته‌که به‌هۆی ئافه‌ت و نه‌خۆشی و دزی و
زه‌وت کردنه‌وه، یا به‌هۆی تری له‌م چه‌شنه‌وه فه‌وتا، نه‌وه‌یش له قازانجه که دایه‌شکینن،
به‌لام نه‌گهر له‌پیش ته‌سه‌رپوف تیاکردنی نه‌ودا فه‌وتا، نه‌وه له سه‌رمایه‌که دانه‌شکی.

باسی هه‌لوه‌شانده‌وه‌ی قازانج به شهراکهت و هه‌ندی حوکمی تر

دروسته بو‌خواوه‌ن‌مال و بو‌ئیشکهر، موعامه‌له‌ی قازانج به شهراکهت هه‌لوه‌شیننه‌وه
وه نه‌گهر یه‌کیکیان مرد، یا خود شی‌ت بوو، نه‌وه موعامه‌له‌که له‌خۆیه‌وه هه‌لئه‌وه‌شیته‌وه
و که هه‌لوه‌شایه‌وه، پیویست نه‌بێ له‌سه‌ر ئیشکهره که هه‌موو سه‌رمایه‌که بداته‌وه به

خاوه‌نه‌که‌ی وه‌ نه‌گه‌ر که‌ل و په‌لێش بوو، نه‌ختی بکاته‌وه، هه‌روه‌ها هه‌ر قه‌رزێکی له‌سه‌ر خه‌لک هه‌بێ، وه‌ری بگه‌رێته‌وه‌ وه‌ نه‌گه‌ر خاوه‌ن‌ماله‌که‌ هه‌ندیکی له‌ مالی قازانج به‌شه‌راکه‌ته‌که‌ی برده‌وه‌ له‌پێش ده‌رکه‌وتنی سوودو زیاندا، نه‌وه‌ نه‌وه‌ نه‌ندازه‌یه‌ له‌ سه‌رمایه‌که‌ دانه‌شکێ وه‌ نه‌گه‌ر پاش ده‌رکه‌وتنی سوودو زیان بوو، نه‌وه‌ حیساب نه‌کری له‌ سه‌رمایه‌و قازانج به‌نێسه‌تی خۆیان؛ مه‌سه‌لا، نه‌گه‌ر سه‌د دیناری دایه‌ ده‌ستی ئیکشه‌ره‌که‌ و نه‌وه‌ سه‌د دیناره‌ بیست دیناری قازانج کرد، دياره‌ قازانجی پاره‌که‌ شه‌ش‌یه‌که‌؛ جا نه‌گه‌ر خاوه‌ن‌مال بیست دیناری وه‌رگه‌رتوه‌، نه‌وه‌ شه‌ش‌یه‌کی نه‌وه‌ بیست دیناره‌ - که‌ سێ دینارو سێ یه‌که‌ دیناریکه‌ «۳۳۳ فلس و سێ یه‌که‌ فلسیک» - قازانجه‌و نه‌وه‌ی تری سه‌رمایه‌یه‌؛ که‌واته‌، له‌وه‌ شه‌ش‌یه‌که‌دا، ئیشکه‌ر به‌شی خۆی نه‌باکه‌ بریتیه‌ له‌ دیناریک و دوو سێ یه‌که‌ دینار وه‌ نه‌گه‌ر له‌پاش زیان برده‌یه‌وه‌، نه‌وه‌ زیانه‌که‌یش دابه‌ش نه‌کری به‌سه‌ر نه‌وه‌ نه‌ندازه‌ پاره‌یه‌دا که‌ خاوه‌ن‌ماله‌که‌ نه‌بیاته‌وه‌ و به‌سه‌ر نه‌وه‌ نه‌ندازه‌یه‌دا که‌ لای ئیشه‌ره‌که‌ ماوه‌؛ که‌واته‌، نه‌گه‌ر له‌وه‌وپاش قازانجی کرد، نه‌وه‌ نه‌وه‌ به‌شه‌ زیانه‌ که‌ تابییی نه‌وه‌ بووه‌ که‌ کابرا بردووه‌ تیه‌یه‌وه‌، تو‌له‌ی ناکه‌رێته‌وه‌؛ مه‌سه‌لا، سه‌رمایه‌ سه‌د دیناره‌و زیان بیست دیناره‌، له‌وه‌وپاش بیست دیناری برده‌وه‌، نه‌وه‌ چواریه‌کی نه‌وه‌ بیست دیناره‌، به‌شه‌ زیانی بیست دیناره‌که‌یه‌ و سه‌رمایه‌که‌ نه‌گه‌رپه‌ته‌وه‌ سه‌ر حه‌فتاو پینج دینار، وه‌که‌ نه‌وه‌ که‌ کابرا بیست و پینج دیناری برده‌په‌ته‌وه‌. بزانی! باوه‌ر به‌ سویندی کابرای ئیشکه‌ر نه‌کری، نه‌گه‌ر ئیددیعای کرد که‌ هیچ قازانجی نه‌کردوه‌ به‌لێ، نه‌گه‌ر وتی: ده‌ دینار قازانجم کردوه‌، پاشان په‌شیمان بووه‌وه‌، نه‌وه‌ لێی وه‌رناگیری، به‌لام نه‌توانی سویندی خاوه‌ن‌ماله‌که‌ بدا له‌سه‌ر نه‌وه‌ که‌ نه‌وه‌نده‌ قازانجی کردوه‌، جا نه‌گه‌ر خاوه‌ن‌ماله‌که‌ نکوولی کرد، نه‌وسا ئیشکه‌ره‌که‌ نه‌توانی سویند بخوا؛ هه‌روه‌ها، باوه‌ر به‌ سویندی ئیشکه‌ره‌که‌ نه‌کری، نه‌گه‌ر سویندی خوارد فلان شتی بو‌ قازانج به‌شه‌راکه‌ت کړیوه‌، هه‌رچه‌ند زیانی‌ش بکا، یا نه‌گه‌ر وتی: بو‌ خۆم کړیوه‌، هه‌رچه‌ند قازانج‌یش بکا، به‌و شه‌رته‌ به‌ مالیک کړیبیتی که‌ له‌سه‌ستوی خۆیدا بێ، نه‌گینا نه‌گه‌ر به‌عه‌ینی مالی قازانج به‌شه‌راکه‌ته‌که‌ کړیبیتی، نه‌وه‌ هه‌ر نه‌بێ به‌

مالى بازىرگانى، ھەرچەندە نىيازى خۇيشى بوبىي؛ كەواتە، ئەگەر خاۋەن مال شايھىدى ھىنا لەسەر ئەۋەكە بە عەينى مالى بازىرگانىيە كە كىرپويەتى، ئەۋە سابت ئەبى بۇ ئەۋە مالەۋ دائەنرى بۇ قازانچ بەشەراكتە.

ھەرۋەھا، باۋەر بە ئىشكەر ئە كرى ئەگەر بلى: تۆ مەنعت نە كىر دووم لە كىرپىنى فلانە مال و خاۋەن مالە كە بلىت: مەنعم كىر دوويت و شايھىدى نەبى؛ ھەرۋەھا، باۋەر بە ئىشكەرە كە ئە كرى لەۋەدا كە خاۋەن مالە كە بلى رىنگاى كىرپى ھەندى شتم نەداۋە و ئىشكەرە كە بلى: شتى وى نەۋتوۋە. ھەرۋەھا، باۋەر پى ئە كرى لە جىنس و نەۋع و ئەندازە و سىفەتى سەرمایە كەدا و لە ئىددىعائى فەوتانى مالە كەدا، ئەگەر ناۋى ھۆى فەوتانە كە نەبا، يا ناۋى ھۆيە كى نەپىنى ببا ۋە ئەگەر ناۋى ھۆيە كى ئاشكراى برد كە بوونى ئەۋە ھۆيە و بلاۋى زىانە كەشى ئاشكراۋ دىارى بن، ئەۋە ھەر سوئىدى ناۋى؛ بەلى، ئەگەر ئىددىعائى مردنى حەيوانى مالى قازانچ بەشەراكتە كىرد، ئەۋە ئەگەر لە دەشتى دور لە ئاۋەدانىدا بى، بە سوئىد باۋەر پى ئە كرى ۋە ئەگەر لە ناۋ ئاۋەدانىدا بى، ئەبى بە شايھى ئىسپاتى بكاۋ ھەرۋەھا باۋەر پى ئە كرى لە ئىددىعائى ئەۋەدا كە مالە كەى داۋە تەۋە بە خاۋەنە كەى؛ بەلى، ئەگەر كىرپى ئىشكەر ئەۋەندەى مال ۋە رگرت كە لە تۋانانىدا نەبوۋ ھەموۋى بەرپۆيە بەرى ۋە ھەندىكى لى فەوتالە پاش كەۋتە ئىش، ئەۋە ئەبى بە زامنى ئەۋە مالە فەوتاۋە، ھەرچەندە درىغىشى نە كىردىن لە مەسەلەى فەوتانە كەيدا؛ لەم مەسئەلەيدا، حوكمى ۋە كىل ۋە ۋەسى و مال بە ئەمانەت لادانراۋ، ۋەك حوكمى ئىشكەرى قازانچ بەشەراكتە وايە.

ۋە ئەگەر لە پاش فەوتانى مالە كە، خاۋەن مال ۋتى: بە قەرز داۋمەتى ۋ ئىشكەر ۋتى: بە قازانچ بەشەراكتە ھىناۋمە، ئەۋە باۋەر بە ئىشكەرە كە ئە كرى.

ۋە ئەگەر ناكۆكىيان كەۋتە بەينەۋە لەبارەى ئەندازەى ئەۋە قازانچەۋە كە بىرپار دراۋە بۇ ئىشكەرە كە ئەۋە پىۋىستە ھەردوۋلا سوئىد بخۆن بە جۆرىكىۋا كە «بوون» و «نەبوون» تيا كۆبىتەۋە؛ مەسەلا، خاۋەن مالە كە بلىت: قەسەم بە خوا بەشە قازانچە كەت نىۋە نىيە، بەلكوۋ سى بە كە ۋ ئىشكەرە كە یش سوئىد بخوا بلى: سى بەك

نییه و نیوه یه، بهمه، عه قده که هه لئه وه شیتته وه، نه و جا هه رچی قازانج هه بئ، هه مووی نه بئ به هی خاوه ن ماله که و ئیشکه ره که «أجره المثل» ی بئ نه برئ.

باسی باخه وانی «مُسَاقَاة»

باخه وانی له شه رعا، بریتییه له وه که سیک موعامه له له گه ل که سیک ترا بکا له سه ر خزمت کردنی باخی دارخورما و ره زه میو به ئاودان و شتی تر، به رابه ر به به شیک دیاری له میوه ی نه و باخه، وه ک نیوه یا چواریه ک مه سه لا.

ئه رکانی ئه م موعامه له یه، شه ش شته: هه ردوو عه قده که ره که؛ باخه که؛ میوه که؛ ئیشه که؛ سیغه ی عه قدی موعامه له که. ئه م باخه وانییه، دروسته له ئینسانیک و هه او هه که ته سه روفاتاتی دروست و دامه زرا و بیت، یه عنی خاوه ن روشدو ئیختیار بئ؛ بو باخی مندال و شیتیش، دروسته وه لی ئه مری شه رعییان له به ر مه سلحه تی نه وان، باخه وانی بو بگری؛ بو باخی «بیت المال» یش، له لایه نی کاربه ده سته موسولمانانه وه و بو باخی مه وقوفه یش، له لایه ن نازری وه قفه وه باخه وان نه گیری.

ئه و باخه ی که عه قدی باخه وانی به سه را ئه روا، نه بئ باخی دارخورما یا باخی ره ز بئ، به لام به فه رمووده ی کونی ئیمامی شافعی - خوای لی رازی بئ - دروسته عه قدی باخه وانی به سه ر هه موو جو ره باخیک خاوه ن میوه دا بره و، چونکه خه لک موحتاجی ئه م جو ره موعامه له یه ن و له لایه نی گه لیک له زانایانی دینه وه، ئه م فه رمووده یه په سه ند کراوه و ته قلید کردنی ئه م فه رمووده یه زور باشه و دروسته بو ئیمه، چونکه به شی زوری باخاتی ولاتی ئیمه، باخی هه نارو هه نجیر و گو یزو هه لو وژه و قه یسی و شتی وایه وه باخی خورمای هیج تیا نییه و خه لقیش پیوستیان به ئیش و کاسبی کردنه.

باسی «مُخَابَرَة» و «مُزَارَعَة»

موخابه ره، دروست نییه که ئه وه ته خاوه ن زه وی ریک بکه وی له گه ل که سیک ئیش بکا له زه وییه که یدا به رابه ر به هه ندئ له واریداتی ئه و زه وییه و توویش له سه ر

ئيشكەرە كە بىي؛ ھەرۈھە، موزارە عەيش دروست نىيە كە بىرىتتە لەوھە خاۋەن زەۋى رېك بىكەۋىي لە گەل كە سىكدا ئىش بىكا لە زەۋىيە كە يدا بەرەبەر بە ھەندىي لە وارىداتى زەۋىيە كە و توۋىش لە سەر خاۋەن زەۋىيە كە بىي، بەلام ھەندىي لە زانايانى شافىعى، رېگاي ئەم دوۋجۆرە موعامەلە يەيان داۋە، چونكە خەلك پىۋىستيان پىيانە و دروستىشە ئىنسان بۇ خۆي تەقلىدى فەرموودەي زانايەك بىكا.

بزانن! ئەگەر لەبەينى دارخورماكانا يا لەتەنىشتيانا، يا لەناۋرەزە كەدا يا لەقەرەغىانەۋە ئەرەزى پاك ھەبوۋ، دروستە موزارە عە لەسەر ئەو ئەرەزە بىكرى بەشىۋە يەك كە تاىبى عەقدى باخەۋانىيە كە بىي، بەو شەر تە ئىشكەرى باخەۋانى يەكە و موزارە عە كە يەك كەس بىي و زەحمەت بىي بەجىا لە خورماكە يا لەرەزە كە ئەو ئەرەزە ئاۋ بىدىي و بەرۋوبوۋمى لىي و بەر بىگىرىي؛ لەم سوۋرە تەدا، شەر تە عەقدى باخەۋانى و موزارە عە كە يەك عەقد بىي و باخەۋانىيە كە لەپىشەۋە بىي؛ ئىتر ئەو بەشەي باخەۋانىيە كە لەگەل بەشى موزارە عە كەدا ۋەر ئەگىرىي، خواھ ئەۋەندەي يەك بن يا فەرقىان ھەبىي و ئەرەزە كە كە لەگەل ئەو دارى خورماۋ باخى رەزەدايە، كەم بىي يا زۆر بىي، بەلام موخابەرە لەو ئەرەزەدا بە تەبەعە تى باخەۋانىيەۋە، بەتالە.

جا ئەگەر كە سىك موزارە عەي كەرد لەگەل ئىش كە رىكدا، ئەۋە ھەرچى بەرۋوبوۋمە بۇ خاۋەن زەۋىيە كە يە، چونكە توۋە كە مالى خۆيە تى و كابرانى ئىشكەرىش كرىي خۆي و مەسرفى ھەرچى كەردوۋە، ھەموۋى ئەكەۋىتە سەر خاۋەن زەۋىيە كە ۋە ئەگەر موخابەرەي لەگەل كەرد، ئەۋە ھەرچى بەرۋوبوۋمە بۇ ئىشكەرە كە يە، چونكە توۋە كە ھى ئەۋە و خاۋەن زەۋى تەنھا كرىي زەۋىيە كەي ئەكەۋىي.

رېگاي ئەۋە كە لە موزارە عەدا بەرۋوبوۋم بە شەرىكى بىي لە بەينى خاۋەن زەۋى و زەرەتكاردا، ئەۋە تە خاۋەن زەۋى نىۋەي توۋە كە بدا بە زەرەتكارە كە لە كرىي ئەۋەدا كە بەشە توۋە كەي خۆي بۇ داچىنىي بەنىۋەي زەۋىيە كەدا و ئەۋ بەشە زەۋىيە كە كە زەرەتكارە كە بۇ خۆي دائەچىنىي، بە عارىە بىداتىي، ياخود كابرانى زەرەتكار بىگرىي بە كرىي بەنىۋەي توۋە كەي و بە قازانجى نىۋەي زەۋىيە كەي لە ماۋەي شەش مانگدا، بۇ ئەۋە كە نىۋە توۋە كەي ئەۋ لە نىۋە زەۋىيە كە يدا داچىنىي و خزمە تى بىكا تا پىي ئەگا.

لە موخابەرە یشدا ریڭگای شەریکی لە بەروبوویدا ئەو یە ئیشکەرە کە نیو توووە کە ی و قازانجی ئیشە کە ی خۆی - کە وە شانندی ئەو نیو توووە یە لە نیو ی ئەرزى خواوەن ئەرزە کە دا - بکا بە کرێی ئەو نیو زەویە کە نیو ی توووە کە ی خۆی پیا دا ئه چینی، ئەو جا لەم سوورە تانە دا، هەرچی بەروبووم پەیدا بوو لە زەویە کە، ئەبێ بە تیکەل لەبەینی هەردووکیان؛ ئەمە، بۆ سوورە تی نیو یی؛ هەر وە ها، بە قیاسی ئەمە بۆ سوورە تی غەیری نیو ییش، ئەگەر وایان بریار دا بوو لەبەینی خۆیاندا.

ئەگەر کە سیک ریڭگای کە سیکى دا بۆ کێلانی زەویە کە، ئەویش زەویە کە ی کێلاو ئامادە ی کرد بۆ توو دا چاندن تیایدا و بەهۆی ئەم ئیشە وە قیمە تی زەویە کە زیاد ی کرد، ئەمجار خواوەن زەویە کە ویستی بیفرۆشی یا بیخاتە رەهنە وە، ئەو بەبێ رەزامەندی ئیشکەرە کە دروست نییە چونکە زەویە کە وە کوو ئەو وایە کە لە حەقی ئیشی ئیشکەرە کە دا بێ بەهۆی ئەو ئیشە وە کە بە ئیزنی خواوەنە کە ی کردوویە تیایدا.

باسی هەندیک لە حوکمەکانی باخەوانی

شەرته ئەو میو یە بە تاییە تی، بۆ خواوەن باخە کە و باخە وانە کە بێ و بەشی کە سی تری تیا نە بێ؛ هەر وە ها، پێویستە تیکەل بێ لە نیوان ئەو دوو کە سە دا، نە بە تەنھا بۆ باخە وانە کە و نە بە تەنھا بۆ خواوەن باخە کە بێ بە نیسبە تیکى دیاری کرا و و ئەگەر باخە وانى کە و تە پال موزارە وە وە، پێویستە بەروبوومی هەردووکیان تیکەل بێ و دروست نییە بریاری ئەو بەدەن کە بەروبوومی کشت و کالە کە بۆ یە کێکیان و بەروبوومی باخە کە ییش بۆ ئەو ی تریان بێ.

فەرموودە ی ئاشکراتر، ئەو یە کە عەقدی باخە وانى دروستە لە پێش دەرکە و تنى میو ی باخە کە و پاش دەرکە و تنى، بەلام بەو شەرته کە بەر لە دەرکە و تنى کە لک و مەسلە حە تی میو ی کە بێ، چونکە ئیتر لەم کاتە دا رەنج و زەحمە تیکى بە قیمە ت نامینی تە وە بۆ باخە وانە کە.

جا ئەگەر عەقدە کە لە پاش دەرکە و تنى سە مەرە کە بوو، ئەو بە تەنھا عەقدە کە،

باخه‌وانه که ئەبێ به‌ خاوه‌نی به‌شه‌ میوه‌ی خۆی وه‌ ئە‌گەر به‌ر له‌ ده‌رکه‌وتنی میوه‌ که‌ بوو، له‌ گه‌ڵ ده‌رکه‌وتنیا، ئەبێ به‌ خاوه‌نی به‌شی خۆی.

ئە‌گەر که‌سیک عه‌قدی باخه‌وانی کرد له‌ گه‌ڵ که‌سیکا بۆ ئە‌وه‌ی چه‌ند نه‌مامه‌ خورمایه‌ک بنیژی له‌سه‌ر ئە‌و بریاره‌ که‌ ئە‌و ده‌رختانه‌ی په‌یدا ئە‌بن نیوه‌یی بن له‌به‌ینیانا -مه‌سه‌لا- ئە‌وه‌ دروست نییه‌ وه‌ ئە‌گەر خاوه‌ن باخ خۆی نه‌مامه‌کانی ناشت، به‌لام باخه‌وانی گرت بۆ خزمه‌ت کردنیان به‌رامبه‌ر به‌ به‌شیک له‌ میوه‌ که‌یان، ئە‌وه‌ ئە‌گەر ماوه‌یه‌کی وای دانا که‌ میوه‌ی ده‌رخته‌کان پێ‌ بگات، ئە‌وه‌ دروسته‌، ئە‌گینا دروست نییه‌. هه‌روه‌ها، دروسته‌ ئە‌گەر له‌وانه‌بوو له‌وماوه‌یه‌دا میوه‌ که‌ په‌یدا بێی.

بزانی! هه‌روه‌ک چۆن عه‌قدی باخه‌وانی دروسته‌ له‌ گه‌ڵ بێنگانه‌دا، دروستیشه‌ له‌ گه‌ڵ هاوبه‌شی مولکی باخه‌که‌دا، له‌سه‌ر ئە‌وه‌ که‌ به‌شیک له‌ حه‌قی خۆی زیاتری پێ‌ بدا. به‌شه‌رت گیراوه‌ له‌باخه‌وانیدا ئیشیک وانه‌دری به‌سه‌ر باخه‌وانه‌که‌دا که‌ له‌ واجباتی ئە‌و نه‌بێ؛ هه‌روه‌ها، ئەبێ ئە‌و باخه‌وانه‌ سه‌ربه‌خۆ بێ له‌ ئیش کردنا و باخه‌که‌ له‌ده‌ستی خویدا بێ و ماوه‌ی ئیش کردنه‌که‌ی دیاری بکری به‌ئە‌ندازه‌یه‌ک که‌ له‌وانه‌بێ له‌وماوه‌یه‌دا میوه‌ی باخه‌که‌ پێ‌ بگا، به‌لام نابێ واده‌ی بۆ دابنری به‌ وه‌ختی پێ‌ گه‌یشتنی میوه‌، چونکه‌ پێ‌ گه‌یشتنی میوه‌ به‌گوێره‌ی ساڵ ئە‌‌گۆری؛ که‌واته‌، ئە‌و ماوه‌یه‌ به‌راستی ده‌رناکه‌وی.

سیغه‌ی عه‌قدی باخه‌وانی، وه‌ کوو ئە‌وه‌ که‌ بلیت: وا باخه‌وانیم له‌ گه‌ڵ کردی له‌سه‌ر ئە‌م ره‌زه‌، یا: وا ئە‌م ره‌زه‌م دایه‌ده‌ستت بۆ ئە‌وه‌ی خزمه‌تی بکه‌ی و کابرای باخه‌وانیش قه‌بوولی بکا. جا هه‌ر باخه‌وانیه‌ک که‌ ناوی ئیشه‌کانی به‌تایه‌تی تیا نه‌برابوو، ئە‌وه‌ به‌سه‌ر ئە‌و جوۆره‌ ئیشانه‌یدا ئە‌برین که‌ زۆرت‌ر بووه‌ به‌عه‌ده‌ت له‌و وڵاته‌دا؛ که‌واته‌، پێ‌ویسته‌ له‌سه‌ر باخه‌وانه‌که‌ هه‌ر جوۆره‌ ئیشیک که‌ بۆ چاک‌بوون و زیاد‌بوونی میوه‌ پێ‌ویسته‌، له‌وه‌ی که‌ هه‌مووساڵی دووپات ئە‌بیته‌وه‌، وه‌ک کێلانی زه‌وی و جو‌مال کردن و ئاودانی ده‌رخته‌کان و چاک‌کردنه‌وه‌ی چالاوی ده‌وریان و پاک‌کردنه‌وه‌یان له‌ خه‌وش و خال و برینی هه‌ر لقیک که‌ برینی عاده‌ت بێ و وه‌ک ساوینی که‌فی دار خورمای نێرۆک

بە دار خورمای مێچکەدا و وەك هەرزال دروست كردن بۆ ئەو میوانەى كه ئەخرینە سەر هەرزال^۱ و برین و وشك كردنەوێ میوه و غەیری ئەم نیشانە؛ بەلام ئەو نیشانەى كه مەبەست لیان پاراستنى باخەكە یە و هەموو سالى دووبارە نابنەو، وەك دیوار كردن بە دەوری باخەكە داو هەلکەندنى جوگە و ئامادە كردنى تەورو تەوراس و داس و مەقەست و گاجووت بۆ کێلانى زەوییه كە و هەرشتیكى لەم جوړه، ئەو لەسەر خاوەن باخەكە یە. عەقدى باخەوانى، بە عەقدىكى دامەزراو ئەناسرئ پېش دەرکەوتنى میوه كە و پاش دەرکەوتنى، وە کوو عەقدى ئیجاره؛ كە واتە، ئەگەر یەكێك لە دوو عەقدكەرە كە مرد، میرات گره كەى لە شونیا دائەنیشئ وە ئەگەر باخەوانەكە بەر لە تەواو بوونى ئیشه كە رای كردو خاوەن باخەكە لە جیاتى ئەو تەواوى كرد بە پیاوێتى، ئەو باشە و لەم كاتەدا، حەقى باخەوانەكە لە جیبى خویایەتى؛ ئەگینا، پێویستە قازى باخەوانىك لەسەر حیسابى ئەو بگرئ وە ئەگەر قازى لەو شونیدا نەبوو، خاوەن باخەكە خۆى باخەوانى بۆ ئەگرئ و شاهیید لەسەر ئەو رانەگرئ كە وا چى مەسرهف كردوو وە ئەگەر ئارەزووى بوو، ئەو مەسرهفە لە كەبى باخەوانى یە كەم ئەسینتەو وە ئەگەر باخەوانەكە مردو میراتىكى لە پاش بەجئ ما، ئەو ئەگەر باخەوانییه كە لەسەر عەینى شەخسى باخەوانەكە كرابوو، ئەو فەسخ ئەبیتەو و هەلئەو شیتەو و باخەوانەكە كرىئ ئەو ئەندازە ئیشهى ئەو كەوئ كە كردوو یە و ئەگەر لەسەر ئەستۆ (ذمّة) ی كرابوو، میرات گره كانی ئەتوانن لە جیاتى ئەو، باخەوانییه كە بکەن و ئەو نیشانە بکەن كە ئەو ئەبكرد، خواھ لە مالى خویان یا لە مالى ئەو.

و ئەگەر سابت بوو كە باخەوانەكە خەیانەتى كردوو، بە پێلینانى خۆى یا بە شاهیید، یا بە سۆندىك كە گەرابیتەو سەرى، ئەو خاوەن باخەكە ئەتوانئ سەرپەرشتى كەرى لەسەر دانئ و لە مالى ئەو كرىئ بدا وە ئەگەر بەمەيش چار نەكرا، ئەتوانئ باخەوانەكە دەر بکا و باخەوانىكى ئەمین لە مالى ئەو بە كرى بگرئ. ئەگەر

۱. مەبەست ئەو یە كە مەسرهفى هەرزال بەستن ئەكەوئتە سەر خاوەن باخەكە و ئەو یە لەسەر باخەوانەكە یە ئەو یە دارە كان رىك بخا و لاره كانیان لایاو هەر ئیشىكى تری لەم جوړه هەبوو، بىكا.

میوهی باخه که به مالی یه کیکی تر ده رچوو، باخه وانه که کریی ئیشه که ی نه دریتی له مالی نه و که سه ی عه قده که ی له گه ل کردوو، چونکه به ته ماعی میوه نه و ئیشه ی کردوو و وای زانیوه باخه که هی نه و که سه یه.

نه گه ر خاوه ن باخ و باخه وان بوو به هه رایان له باره ی نه ندازه ی نه و به شه وه که دانراوه بو باخه وانه که، نه وه نه گه ر هه ر یه کیکیان شاهیدی هه بوو، به گوئی شاهیده که ی نه و نه کری وه نه گه ر هه ردوولایان شاهیدی پیچه وانه ی یه کترین هه بوو، یا خود هیچیان شاهیدیان نه بوو، نه وه پیویسته هه ردوولایان یه کی سوتندیک بخون له سه ر ئیساتی قسه ی خو یان و هه لوه شاننده وه ی قسه ی نه ولایان، پاش نه وه، عه قده که هه لئه وه شیته وه و کابرای باخه وان کریی که سیکی وه ک خو ی نه که وی به رابه ر به ئیشیکی له و جو ره ی که کردوو یه تی، بو ماوه ی ئیشه که ی.

نه گه ر خاوه ن باخ گه لیک ئیشی برپار دا له سه ر باخه وانه که که بیان کات، له وانه ی که واجبی سه رشانی باخه وانن و میوه ی باخه که پی گه یشت و باخه وانه که ته نها هه ندیکی له و ئیشانه کردبوو، نه وه هه ر موسته حه قی به شی خو یه تی، چونکه به هو ی عه قده که وه بووه به هاوبه ش له گه ل خاوه ن باخه که دا.

باسی به کری دان (إجارة)

ئيجاره له شه رعدا، بریتیه له وه که سیک قازانجی شتیک بکا به مولکی یه کیک به رابه ر به عیوه زیک به پیی نه و شه رتانه ی که له مه ولا باسیان نه که ین.

نه رکانی ئيجاره، شه ش شته: به کری دهر «مؤجر»؛ به کری وه رگر «مستأجر»، به کری دراو «مؤجر»؛ قازانج؛ کری؛ سیغه ی عه قده که، وه ک نه وه که بلیت: وا نه و خانووه م دا به توبه کری بو ماوه ی مانگیک به چوار دینار. شه رتی نه و که سانه ی که عه قدی ئيجاره که نه که ن، وه ک شه رتی کریارو فروشیار وایه؛ که واته، پیویسته نه م دوو که سه خاوه ن روشدو خاترخوبن؛ به لی، ئيجاره ی کافر دروسته - هه رچهند ئيجاره ی عه ینیش بی - وه ک له جینی خویدا به یان کراوه. شه رتی سیغه ی عه قدیش، نه و شه رتانه یه که له سیغه ی فروشتن و کریندا پیویستن، ته نها وه خت داری نه بی، چونکه ئيجاره بو وه ختیکی

تایه تییه و راستر نه و به یه ئیجاره دائه مه زری به وه که بلیت: وا قازانجی نه و خانووهم دایتی به ئیجاره به وه نده و، نه ویش قه بوولی بکا، به لام نه گهر بلیت: وا که لک (منفعة) ه که یم پی فروشتی، نه ویش بلی: وا قه بوولم کرد، نه و نه و ئیجاره دانامه زری، چونکه فروشتن به سهر عه یندا نه روا نه که به سهر که لک دا.

ئیجاره، دوو جوړه؛

یه که م: به سهر عه یندا نه روا، وه که به کری دانی خانوو و دووکان و زه وی و شتی وا؛ دوو هه م: به سهر که لکیکدا نه روا که له نه ستوی که سیکدا بی، وه که نه وه که سیک داوای و لآخیکی ناوونیشان دراو و ته عریف کراو بکات له که سیک که بیداتی به کری و نه ویش بلی: وا و لآخیکی وه هام پی دای به کری، نه ویش قه بوولی بکات؛ جا له پاش عه قده که، واجب نه بی له سهر کابرا و لآخیکی به سیفیت و نیشانانه بو تاماده بکاو بیداتی وه نه گهر نه و و لآخه مرد، پیویست نه بی له سهری و لآخیکی تری به سیفیت و نیشانانه بداتی؛ یاخود وه که نه و ئیشیک بسپیژی به که سیک، وه که نه وه که وایه کی بو بدووری یا خانوویه کی بو بکاته وه له سهر نه و شهرتانه ی له مه و لا باس نه کرین؛ واته: بلی: وا بریارم دا له سهر تو هم که وایه م بو بدووری به ده په نجایی، نه ویش بلی: وا قه بوولم کرد، ئیتر به وه واجب نه بی له سهر کابرا نه و که وایه بدووری، ئیتر خواه خوئی بیدووری یاخود بیدا به بهرگدروویه کی تر بیدووری.

شهرتی به کری دانی له نه ستودا (اجاره فی الذمة)، نه و به یه کابرای به کری وه رگر له هه مان مه جلیسدا به ده لی ئیجاره که ته سلیم بکا؛ حوکمی هم به ده لی ئیجاره ی «فی الذمة» یه وه که حوکمی سه رمایه ی سه له م وایه، به لام له به کری دانی عه یندا ته سلیم کردنی به ده ل له هه مان مه جلیسدا شهرت نییه. کری له به کری دانی عه ینا، نه گهر دیاری کرابوو، دواناخری وه نه گهر له نه ستودابوو، دروسته سیغه ی به کری دانه که به حازر یا به وه عده دار بی وه نه گهر سیغه ی به کری دانه که ناوی حازری و وه عده داری تیا نه برا، نه برری به سهر نه وه دا که کریکه حازری بی وه نه گهر کریکه دیاری کرابوو، نه وه ته نها چاوپی که وتنی به سه وه نه گهر له نه ستودا بوو، پیویسته جینس و نه ندازه و سیفیت

ديارى بىي؛ كەواتە، دروست نىيە بە كرىڭدانى خانوو بە رابەر بە ئاۋەدان كىردنەۋەي، يا بە كرىڭدانى ۋلاخ بە رابەر بە ئالف پىندانى يا بە خىۋ كىردنى، يا بە كرىڭ گىرتنى كە سىك بۇ ئەۋەي حەيوانىك سەربىرېۋ بىگوروي بە رابەر بە پىستە كەي، يا بە كرىڭ گىرتنى ئاشەۋان بۇ ئەۋەي تەغارىك گەنمت بۇ بەرپى بە رابەر بە ئەندازە يەك لە ئاردى ئەۋ گەنمە، چونكە كرىكە لەم سوورە تانەدا بە تەۋاۋى ديارى نىيە؛ مەسەلا، مەعلوم نىيە حەيوانە كە ئالفى چەند ئەۋى، يا ئاردا كە چەندە، يا لە وردى و درشتى و نەرمىيا چۈنە، يا بارىكى و ئەستورىي پىستە كەي چەندە؛ بەلى، ئەگەر بەر لە ھارىنى گەنمە كە، مزە ئاشە كەي لى جيا كرايەۋە بە حىسابىكى ديارى، ئەۋە دروست و بە جىيە.

كەلكى بە كرىڭ گىراۋ، چەند شەرتى ھەيە:

يە كەم، ئەۋە يە قىمەتى بىي؛ كەواتە دروست نىيە يە كىك بە كرىڭ بىگىرى بۇ كىردنى قسە يەك كە ھىچ زەحمەتتىكى نەبى، ھەرچەند ئەۋ قسە يە بىي بە ھۆي قازانجىكى زۇر بۇ كابرلى بە كرىڭ گىر؛ بەلى، ئەگەر قسە كە زۇر بوۋ، ۋەك بانگدان و دەرس و تەنەۋە و نوپۇز فېر كىردن و شتىۋا، يا ۋەك فېر كىردنى تەقلىد كىردنى زانايانى شەرع لە مەسئەلەي ژن مارەبىرېن و شتىۋادا لە گەل فېر كىردنى ئەركانى ئىمان و ئىسلام و بەدەما ھىنانى سىغەي عەقدى مارەبىرېنە كە، ئەۋە دروستە كابرلى بە كرىڭ گىراۋ كىرى ئەۋ جۆرە ئىشانە ۋەربىگىرى، ۋەك ھەر كەسىكى تر كە ئەۋ كىرەيە ۋەرگىرتى.

ھەرۋەھا، ئەگەر شمشىرىك يا سەعاتىك يا چە كىكى ناگرىن، تىك بچى و ۋەستا بە تەنھا دەس بزۋاندنەۋە يەك چاكيان بىكاتەۋە، ئەۋە دروستە كىرى لەسەر ۋەربىگىرى، چونكە ئەۋ جۆرە ئىشە سەنەتەۋە بەزەحمەت فېرى بوۋە، بەلام [بۇ] تاقە وشە يەك [دروست نىيە]، ھەرچەند بە فېر بوۋن فېرى بوۋە، بەلام زەحمەتتىكىۋاى نەدىۋە لە فېر بوۋنە كەيا.

ھەرۋەھا بە كرىڭدانى لىرەۋ قران بۇ خۇپازاندنەۋە، دروست نىيە، بەلام دروستە بە كرىڭدانى خىشلى ژنانە، ۋەك كىرمەك و گوارەۋ كەمەرەۋ قەتارەۋ شتىۋا بۇ خۇجوان كىردن و دروست نىيە بە كرىڭدانى سەگ بۇ راۋ، بە پىي فەرموۋدەي راستىر.

دووهه م، ئه وه یه کابرای به کری وه رگر توانای ته سیلم کردنی که لکه که ی بسبی به حیس و به شهرع؛ که واته، دروست نییه به کری دانی و لاخیککی را کردوو که نه گیر یته وه، یا مالیک که زهوت کرابی و دهس نه که ویته وه، یا به کری گرتنی کویر بو پاسه وانی، یا زهوی بی ئاو بو کشت وکال تیا کردن، ئه گهر به ئوی باران و به فرو لافاوی به هاران تیراو نه بی، چونکه دیاره ئه م جوړه شتانه که لکیان لیوه ده سگیر نابی. ههروه ها، دروست نییه به کری گرتنی که سیک بو ده رکیشانی دانیککی ساغ، یا به کری گرتنی ئافره تیک که له حه یزا بی بو پاک کردنه وهی مزگه و تیک، یا به کری گرتنی ژنی میرددار بو به خیو کردنی منالی که سیک، یا بو خزمهت کردنی مالیک به بی ئه وهی میرده که ی ریگای دابی، چونکه به شهرع، مه حاله له م سووره تانه دا کابرای به کری وه رگر که لکه که ی ده سگیر بی.

بزائن! دروسته دواختنی که لک له به کری دانی له ئه ستودا، وه ک ئه وه که بلیت: واجب کرد له ئه ستوی تودا که پاش بیست روژی تر ئه م باره گهنمه بیهی بو فلان شوین به وهنده پاره و ئه ویش قه بوولی بکا؛ به لام له به کری دانی عیندا، دروست نییه که لک دواخری؛ به لی، ئه گهر که سیک به کری گیرا بو ئیشیک له م سالی ئیستادا و هیشتا ساله که ته وانه بو بوو، دووباره به کری گیرا بو سالی دوایش، ئه وه دروسته؛ به لام ئه م جوړه به کری دانه له مالی وه قفدا دروست نییه؛ مه سه لا، ئه گهر وه قف که ره که به شهرتی گرتبو و ئه و ماله وه قف کراوه له سالیک زیاتر نه دری به کری، ئه و جا سه ره پرشتی که ری ئه و ماله وه قف کراوه هات و دای به کری بو سالیک و له پیش ته و او بوونی ساله که دا دایه وه به کری بو سالی دوابی، ئه وه به تاله، له بهر ئه وه دوو به کری دان له حوکمی یه ک به کری داندایه و هه رچهند له غهیری مالی وه قف کراودا چاوپوشی کراوه له مه، به لام له مالی وه قف کراودا چاوپوشی لی ناکری، بو ئه وهی مه سلله حه تی ماله وه قف کراوه که نه فه وتی.

دروسته ته نها و لاخیک بدری به کری به که سیک بو ئه وهی له نیوهی ریگه که یدا سواری بی، یا به دوو کهس بو ئه وهی ئه و دوو که سه یه ک له دوا ییه ک سواری بین. شهرتی سیهه م، ئه وه یه ئه و که لکه ی که مه به سه له به کری گرتنه که، دیاری بی، ههروه کوو شهرته ئه و شته ی عه قده که ی له سه ر کراوه، واته ئه وهی دراوه به کری، دیاری

بىيۈك بەرچاۋ بىيۈك بەر كرىۋانى ئەيندا ۋە دىيارى كرابىيۈك بەر باس كرىۋانى سىفەتە كانى لە بەر كرىۋانى لە ئەستۇدا، يەنى ئەگەر ھەيۋاننىكى تايپەتى ياكى خانوۋىيەكى تايپەتى درا بەر كرىۋانى، پىۋىستە باش تەماشاشا بەر كرىۋانى ۋە سىنورى خانوۋە كە لاي كابراي بەر كرىۋانى ۋە رىگر دىيارىيۈك ۋە ئەگەر بەر كرىۋانى لە ئەستۇدا بوۋ؛ مەسەلا، كابراي بەر كرىۋانى ۋە رىگر ۋە لايخىكى ئەۋىست بارى پىيۈك كىشى بۇ شىۋىنىك، ئەبىي ئەۋ كەسەي كە ۋە لايخە كەي ئەداتى بەر كرىۋانى ۋە لايخە كەي لەۋ شىۋىنەدا ھازىرىيە، باسى سىفات ۋە ناۋى نىشانى ۋە لايخە كەي بۇ بىكا، بۇ ئەۋەي ئەگەر ئەۋ ۋە لايخە لەر پىگادا فەۋتا، ۋە لايخىكى تىرى لەۋ چەشەنى بۇ بىنىيۈك ئىشە كەي پىيۈك تەۋاۋ بىكا.

دەركەۋىنى كەلكى مالى بەر كرىۋانى دراۋ، ۋە ئەبىي بەر «ۋەخت» ئەبىي، چۈنكە بەر «ئىش» زەبەت ناكىرى، ۋە ك بەر كرىۋانى ۋە لايخىك بۇ سۋار بوۋنى لە ماۋەي دە رۇژدا. ۋە ۋە ئەبىي بەر ۋەخت ۋە بەر ئىش ئەبىي ئەگەر ئەۋ كەلگە بەر ئىش زەبەت بەر كرىۋانى ۋە لايخىك بۇ سۋار بوۋنى لە ماۋەي دە رۇژدا، ياكى خود بۇ سۋار بوۋنى لە شىۋىنىكى دىيارىيە ۋە بۇ شىۋىنىكى تىرى دىيارى ۋە ك بەر كرىۋانى گىرتىن بۇ دوۋرىنى پارچە يەك لە ماۋەيە كى دىيارى كراۋدا، ئەمە بەر ھەر جۆرى دىيارى بەر كرىۋانى، درۋستە، بەر لام ئەگەر «ۋەخت» ۋە «ئىش» يىشى تىيا دىيارى بەر كرىۋانى، ۋە ك بەر كرىۋانى گىرتىن بۇ دوۋرىنى كەۋايەك لە رۇژىكدا، ئەۋە بەر تالە، چۈنكە تەۋاۋ بوۋنى ئەۋ ئىشە لە ماۋەيە كى دىيارى كراۋدا شىۋىنىكى نايابە.

تەقدىرى مەنفعەت ئەكرىۋانى لە بەر كرىۋانى گىرتىن بۇ فىر كرىۋانى قورئان بەر «ۋەخت» ۋە ك سالىك، ياكى بەر «ئىش» ۋە ك فىر كرىۋانى دە سۋورەتى يەكەمى قورئان: ھەر ۋە ھەر ۋە ھەر بەر كرىۋانى گىرتىن كەسىك بۇ خىزمەت كرىۋانى لە ماۋەي سالىكدا - مەسەلا - جا ئەگەر خىزمەتتىكى دىيارى كرىۋانى، ئەۋە باشە ۋە ئەگەر ھىچ خىزمەتتىكى دىيارى نە كرىۋانى، ئەۋە بەر پىيۈك عورف ۋە عادەت تەماشاشا مەسەلە كە ئەكرىۋانى، ۋە: تەماشاشا ئەۋ ئىشانە ئەكرىۋانى كە بەر پىيۈك عادەت مەبەستىن لە مەعنەي «خىزمەت»؛ مەسەلا، ئەگەر ئىنىك بەر كرىۋانى گىرا بۇ خىزمەت لە مالىكدا، ئەۋە مەبەست لەۋ خىزمەتە، گىسك دان ۋە نان كرىۋانى ۋە چىشت لى نان ۋە فەرش راخستىن ۋە چىشتى ۋە ئەۋ ئەگەر كەسىك بەر كرىۋانى گىرا بۇ درۋست كرىۋانى

خانویهك، پیوسته کهوا جینگه خانووه کهو ژماره ی هۆده کان و پانی و درژیان و باریکی و ئەستووری و بەرزى دیواره کانى و چۆنیه تی دابهش کردنى هۆده کان و شوینی پهنجهره و دەرگا و کهرهسته ی کردنه وه ی خانووه کهو ههرشتیکی تری له م جۆره، باس بکری.

ئه گهر که سیك زه ویه کی دا به کری که بۆ کشت و کال تیا کردن و باخ تیا ناستن دهستی ئەدا، پیوسته باسی بکا که کابرای به کری وەرگر، چ جۆره که لکیکی لئ وەر بگری و هه گهر وتی: هه رجۆره که لکیکی لئ وەر ئه گری، ئاره زووی خۆته، ئەوه یش هه دروسته، ههروه ها ئە گهر وتی: کشت و کالی تیا ئە که ی باشه و دره ختی تیا ئە نیژی باشه. به لئ، له هه ندی به کری دانا به یان کردنى جۆرى که لک وەر گرتن پیوست نییه، به هۆی راگرتنی عورف و عاده ته وه؛ مه سلا، هه موو زانایانی شهرع له سهر ئەوه ن که دروسته ئینسان پر واته هه مام به کری، هه رچهند مه علوم نییه چهند له و هه مامه دا ئە مینیتته وه، به لام هه رامه زیاتر له عاده ت تیا به مینیتته وه، وه ک چۆن هه رامه زیاده پیوست ئاو به کاربێنی، کابرای هه مامچیش نابێ به زامنی ئەو بهرگ و پۆشاکه ی که کابرای هه مام کهر دایناوه له هه مامه که دا، مه گهر به تایبه تی دابیتیه دهستی هه مامچییه کهو ئەو یش قه بوولی کردبێ.

له به کری دانی و لاخدا بۆ سواری، شهرته ناسینی سوواره که به عه ین، ئە گهر به کری دانی عه ین بوو و به به یانی سیفته، ئە گهر به کری دانی له ئەستۆدا بوو، ههروه ها، به یانی ئەوه که ئەخریتته سهر و لاخه که بۆ سوار بوون، ئاخۆ که ژاوه یه یازینه یا جله یا بارگه یه، ئە گهر و لاخه که بدریتته دهستی به کری وەرگره که وه ئە گهر بریاری هه لگرتنی پاشکو یا تووره که بدن، پیوسته ته ماشا بکرین یا خود سیفته تیان و وه زنیان به یان بکری؛ ئە گهر به یانی ئەمانه نه کرا، ئەوه دروست نییه، چونکه ئەوسافی ئەم جۆره شتانه و وه زنیان ئەگۆری و هه گهر بریاری هه لگرتنی ئەمانه نه درابێ، دروست نییه به خریته سهر ئەو و لاخه؛ ههروه ها، چاوپێ که وتنی و لاخه که یش پیوسته، ئە گهر به کری دانی عه ین بێ، به لام ئە گهر به کری دانی له ئەستۆدا بوو، پیوسته به یانی جینسی

ولآخه که بکری، ئاخۆ ئەسپه یا حوشتره یا بارگیره یا چیه و نهوعه که ی و ئاخۆ نیره یا میه، ههروهها بهیانی مهسافه ی رینگه رویشتنی ئه و ولآخه، ئه گه ر برپاری مه نزل نه درابوو له و رینگه یه دا، ئه گینا به کری دانی، له سه ر ئه و جوړه ئه پروا که برپاریان داوه. ههروهها پئویسته له به کری دانی ولآخدا بو هه لگرتنی بار، باره که بناسری، یه عنی ئه گه ر حازر بوو، ته ماشای بکری و به راوردی بکری له باره ی سه نگو سووکیه وه به ده ست، ئه گه ر له ناو تووره که دا بوو وه ئه گه ر باره که له و شوینه دا نه بوو، پئویسته به کیشانه یا به پئوانه سه نگو که ی یا ئه ندازه که ی راگیر بکری، جا که زانرا سه نگو که ی چه نده، پئویسته بزانی چیه، گه نمه یا جو به یا هه رچیه کی تره وه ئه گه ر به پئوانه زانرا چه نده، پئویست ناکا بزانی چ مالیکه؛ به لام پئویست نیه به یانی جینسی ولآخه که، مه گه ر که ل و په له که ی که پی هه لئه گیری، ناسک بی، وه ک شووشه، ئه وه پئویسته به یانی جینسی ولآخه که بکری بو ئه وه ی ئاگاداری که ل و په له که بکری.

باسی ئه و که لکانه ی که به کری دانیان دروسته یا دروست نیه

دروست نیه به کری گرتنی موسولمان بو ئیشیک که پئویست بی له سه ری، وه ک به کری گرتنی بو غه زا، چونکه هه ر موسولمانیک که وته مه ی دانی شه ره وه له گه ل کافران، پئویسته له سه ری شه ر بکا؛ ههروهها دروست نیه به کری گرتن بو هه ر عیاده تیک که نیهت هیئانی پئویست بی، وه ک به کری گرتن بو نوێژو روژوو، چونکه ئه م جوړه عیاده تانه بو ئه وه دانراون ئینسان به نه فسی خو ی بیانکا؛ که واته، غه یری خو ی له جیگه یدا دانایشی، مه گه ر بو حه ج و عومره بو مردوو یا بو زیندوو، به و شه رته کابرا خو ی په کی که وتبی و بو به ش کردنه وه ی زه کات به سه ر موسته حه قاندا و بو به ش کردنه وه ی که فارهت و قوربانی کردن و به ش کردنه وه ی گوشتی قوربانی و روژووگرتن له جیاتی مردوو.

ههروهها، دروست نیه عه قدی به کری گرتن له سه ر پش نوێژی (إمامة) و هه رشتی برپار بدری بو پش نوێژ، به خیره و سه سات دانه نری و کری نیه، چونکه پش نوێژه که

خۆى نوپۇزى لەسەرە و ھەرچۆن بى ئەۋ نوپۇزە ھەر ئەكا؛ رىگى راپەراندىنى ئەم مەستەلەيە، ئەۋەيە ئەۋ كەسانەى پىش نوپۇز ئەگرن نوپۇزىيان بۇ بكا لە مالى خويان، ئەندازەيەك پارە نەزر بكنە لەۋ پىش نوپۇزە بەرابەر بەۋ چاكەيە كە لەناويانا دائەنىشى و نوپۇزىيان بۇ ئەكا. بەلام دروستە بە عەقدى «جمالة» پارەيەك قەرار بدەن بۇ ئەۋ كەسەى پىنج فەرزە لە جىگەيە كى تايبەتى دا يا لە مىحرابى مزگە و تدا حازر ئەبى بۇ پىش نوپۇزى؛ جا ئەگەر ئەم پىش نوپۇزە يە كىك لە جىگەى خويدا دابنى بەرابەر بە ئەندازەيەك پارە، ئەۋە دروستە، بەلام ئەبى ئىزنى ئەۋ كەسەى لەسەربى كە ئەمىشى داناۋە ئەۋ كابرانچ پارەيەكى بۇ دانراۋە، ئەيكەۋى، ھەرۋە كوۋ خويشى مۇستەحەقى ئەۋ پارەيەيە كە بەھۋى جەعالەۋە بۇى دانراۋە. تىكرا، ھەر عىبادە تىك پىۋىستى بە نىيەت بى و واجب نەبى، بە كرى گرتنى تيا دروستە؛ كەۋاتە، دروستە بە كرى گرتن بۇ بانگانان و سەلەۋات دان لە پىغەمبەر ﷺ لەدۋاى بانگەۋە لە ھەموو فەرزە كاندا، تەنھا پاش نوپۇزى مەغرىب نەبى، چونكە ماۋە كەى كەمە و مەترسى ئەۋە ئە كرى كە ۋەختە كەى تىپەرئى. دروستە بە كرى گرتن، بۇ خويندەنەۋەى خوتبەى جومعە و بۇ نامۇزگارى كردنى موسولمانان و فىر كردنى ئادابى دىن و نىشان دانى واجب و سوننەت و تەنەۋەى دەرسى قورئان. ھەرۋەھا، دروستە بە كرى گرتن بۇ راپەراندىنى مردوۋ، ۋەك شۆردن و كفن كردن و ناشتنى و بۇ دەرس و تەنەۋەى عولوۋمى دىن بە مەرجى كە قوتابىيە كان ديارى بن و ئەۋەش ديار بكرى كە مامۇستا بە كرى گىراۋە كە دەرسى چىيان پى بلى، چونكە ئەم جۆرە دەرس و تەنەۋەيە، نە نىيەتى ئەۋى و نە واجبە لەسەر مامۇستا؛ ئەگەر ھات و ئەۋ شەرتانە نە ھاتنەدى، ئەۋە بە ئىجارەۋە بە كرى گرتن ناژمىرئى، چونكە دەرس و تەنەۋە، تىكرا زەبت ناكرى و بۇ ئىجارە دەس نادا، بەلكوۋ بە جەعالە ئەدرىتە قەلەم، يەنى ئەۋ كەسانەى كە ئەۋ قوتابخانەيە ئەبەن بەرپۆۋە، يا حوكوۋمەتى سەردەم، برپار ئەدەن ھەر كەسىك رۇزى ئەۋەندە سەعات لەۋ قوتابخانەيە دا دانىشىت دەرس بلىتەۋە بە ھەر كەس كە بىەۋى بخوئىنى، ئەۋ كەسە مانگى ئەۋەندە دىنارى ئەدرىتئى بۇ ژياندىنى خۆى و خىزانى؛ ئەۋەش دروستە؛ چونكە مەۋداى جەعالە فراوانترە لە مەۋداى بە كرى گرتن و

مادام ئەو مامۆستایە هەموو روژی لەو قوتابخانە یەدا دانیشیت و ئامادە بئی بو دەرس و تنهوه، موسته حەقی ئەو مانگانە یە ئەبئی، خواھ کە س بئی دەرس بخوینئی یا ئەبئی.^۱ هەر وەها، دروستە بە کری گرتن بو خویندنی قورئان بو زیندوو و بو مردوو لە ماوێه کی دیاری کراودا، یا بە ئە نەدازە یە کی دیاری کراو بە جوزه یا بە سوورەت؛ جا ئە گەر قورئان خویندنه کە بو مردوو بوو، ئەبئی ئەو قورئان خویننه، یا قورئانە کە لە سەر قەبری مردوو کە بخوینئی، یا خود لە پاش خویندنه کە یەو، بلی: خوایه! خیری ئەم قورئان خویندنه بگە یەنە بەو مردوو؛ ئە گەر بو زیندوو بوو، ئەبئی یا کابرای بە کری گرتن خۆی حازر بئی لە کاتی قورئان خویندنه کەدا، یا قورئان خویننه کە لە کاتی خویندنه کەیدا، نیه تی ئەو ی لە دلدا بئی کە خیری خویندنه کە ی بو ئەو بە کری گره بئی و ئە گەر ئەو قورئان خویننه کە قورئان بو مردوو ئە خوینئی، لە کاتی خویندنه کەیدا ئەو ی لە دلدا بئی کە بو ئەو مردوو ی ئە خوینئی و لە ئاخیریشەو دەوای خیری بو بکا، ئەو گەلی باستره.

بزانی! لە سوورە تی بە کری گرتنی کە سیکدا بو قورئان خویندن، پیویستە ئەو بە کری گیراوه قورئان بزانی و ئە گەر ئە نەدازە یە کی بە هەلە خویندەو، ئەبئی بە رهوانی دووبارە ی بکاتەو و ئە گەر بە لەشی پیسەو خویندی، قەرزار ئەبئی، چونکە لەش پیس گوناھی ئە گا قورئان بخوینئی؛ دروست نیه بە کری سئی جار سوورە تی ﴿قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ﴾ بخوینئی و بلی: ئەو خیری خە تمیککی قورئانی هە یە، چونکە ئەو بو خویندنی هەموو قورئان بە کری گیراوه.

بە کری گرتن دروستە بو پەر وەر دە کردن و دایە نی کردنی منال و بو شیر پیدانی، بە یە کەو و یا جیا جیاو یە کیک لەم دوانە نابئی بە هۆی بە کری گرتن بو ئەویان؛ مە بە ست لە پەر وەر دە کردن و دایە نی کردن، خزمە ت کردن و پاراستن و شوئردنی گیان و جل و بەرگ و دە سرازە و پەر وەر تە ماشا کردنی بیشکە و پیچانە وە و کردنەو ی و هەر جورە کرداریکی تره

۱. گە لیک لە زانایانی شەرع، لایان وایە دروستە بە کری گرتن بو بە جئی هینانی فەرز ی کفایە، وە ک نوژی مردوو، بە دە لیلی ئەو وە دا کە کۆ کەرەو ی زە کات بە شیککی بو دیاری کراوه و فەر موودە ی راستتر، ئەو یە ئەو بە شە لە جیاتی کریه تی.

که له گه ل منالدا بکری؛ نه گهر که سیک که سیکي به کری گرت بو شیردان به منالیک به نیجارهی عین و نه و که سه به کری گیراوه شیره که ی وشک بو، له و کاته وه به کری گرتنه که هه لئه وه شیتته وه، ههروه ها نه گهر به کری گرت بو تیکرای دایه نی و شیرپندان و شیره که ی وشکی کرد وه نه گهر به کری گرتنی له نه ستودا بو، نه وه قهیدی نییه، چونکه نه و که سه به کری گیراوه، نه توانی شیری بو بکری و بیکا به قورگیا.

فرموده ی راستتر نه وه یه له به کری گرتندا بو نووسین و دروومان و نه م جوړه شتانه، ته ماشای عورف و عاده ت نه کری و هه رچی پیویست بی له سهر به کری گر، واجبه بیداتی و هه رچی واجب بی له سهر به کری گیراوه که، نه بی خوی جی به جی بکا وه نه گهر عورف و عاده ت به یه ک جوړ نه بو، به لکوو له هه رشوینیکدا به جوړیک بو، نه بی به یانی نه وه بکری که چی پیویسته له سهر به کری گره که و چی پیویسته له سهر به کری گیراوه که وه نه گهر به یانی نه و شتانه نه کرا، به کری گرتنه که به تاله و دانامه زری.

باسی هندی حوکمی به کری دان

پیویسته له سهر نه و که سه ی خانوو نه دا به کری، کلیلی خانوو که بدا به کریچییه که و هه رشوینیکي خانوو که پیویستی به ناوه دان کردنه وه بی، ناوه دانی بکاته وه؛ جا نه گهر دهس و بردی کرد و خانوو که ی ناوه دان کرده وه، نه وه باشه، نه گینا کریچییه که حه قی په شیمان بوونه وه ی هه یه و کری نه و ماوه یه نه دا که له ماله که دا بووه. لابر دنی به فر له سهر بانی خانوو که، له سهر خاوه ن ماله که یه و پاک کردنه وه ی حه وشه که ی له به فرو له هه رچی تر، له سهر کریچییه که یه.

نه گهر که سیک و لاختیکی دا به کری بو سواری، نه بی کورتان و ژیرکورتان و تنگه و پالوو و حه لقه ی لووتی حوشترو نه م جوړه پیویستیانه شی له گه لدا بداتی، به لام که زاوه و چه تری که زاوه و رایه خی ناوکه زاوه و نه و پرده یه ی نه دری به سهریا، نه وه له سهر کریچییه. فرموده ی راستتر، نه وه یه بو زینی نه سپ و ماین، ته ماشای عورف و عاده ت نه کری، ناخو له سهر کامیانه. هندی له زانایان، وتوویانه: نه و شتانه ی تریش که نیستا باسما ن کردن، هه ر ته ماشای عورف و عاده تیان تیا نه کری.

له به كرى داني له ئه ستودا، شتېك كه ماله كه ي تى بخرى، له سهر خاوهن ولاخه كه يه و له به كرى داني عه ينى دا، له سهر كرىچيه كه يه. واجبه له سهر خاوهن ولاخ له به كرى داني له ئه ستوبودا، له گه ل ولاخه كه يدا پروا بو ئه و شوينه كه ولاخه كه ي بو ئه بن تا ناگاي ليبي و يارمه تي كرىچيه كه بدا، به پي توانا، له سوار بوون و دابه زين و باربار كردن و باردارگرتندا؛ به لام له به كرى داني عه يندا هيچ كام له م نيشانه ي ناكه ويته سهر، ته نها ئه وه نده هه يه ئه بي ولاخه كه بدا به ده س كرىچيه كه وه.

عه قدى به كرى دان، هه ئه وه شتته وه به نيسبه ت بو له مه و پاشه وه، به هو ي فه وتانى حه يوانه به كرى دراوه كه وه له به كرى داني عه يندا، به لام له به كرى داني له ئه ستودا به وه هه لئاوه شتته وه، چونكه كا برى خاوهن ولاخ ئه تواني ولاخيكي ترى له جياتى ولاخه فه وتاوه كه بو به ينى؛ حه قى په شيمان بوونه وه ي ده س به جييش جى گير ئه بي به هو ي ده ركه وتنى عه ييكه وه له ماله به كرى دراوه كه دا.

باسى ئه و ماوه يه كه كه لكى مالى به كرى دراوى تيا ديارى ئه كرى

و باسى ئه مانه تي كرىچى و هه ندى شتى تر

دروسته عه قدى به كرى دان بو ماوه يه كه كه ئه و ماله به كرى دراوه زياتر و ابى له و ماوه يه دا نه فوتى و بمينيته وه، وه كه ئه وه كه جل و به رگيكي تازه بو چهند مانگيكي وا بدرى به كرى كه به عاده ت له و چهند مانگه دا ئه و جلله نه درى، يا به كرى داني ولاخيك بو چهند ساليك كه زياتر و ابى ئه و ولاخه له و چهند ساله دا نه مرى؛ خانوويش ئه درى به كرى بو ئه وه نده سال كه ئه ندا زيارو شاره زايان بلين: ئه و خانووه له و چهند ساله دا نارووخيت؛ زه ويش - مادام وه قف كراو نه بي - دروسته بدرى به كرى بو هه رچهند سال كه خاوه نه كه ي ئاره زوى لى بي.

به لام خانوو يا زه وى وه قف كراو، ئه گه ر وه قف كه ره كه به شه رتى گرتبوو بو ماوه يه كي تاييه تي نه بي نه درى به كرى، ئه وه واجبه له سهر برپاره كه ي ئه و بدرى به كرى و بي گويسى نه كرى وه ئه گه ر شتى و اى به شه رت نه گرتبوو، ته ماشاى مه سلله حه تي

ماله وه قف کراوه که ئە کری و به پیتی ئەو مه سلحه ته ئە درئ به کری، به و شهر ته ماوه ی به کری دانه که ی نه گاته راده یه ک کابرای کریچی بتوانی دەس به سه ر ماله وه قف کراوه که دا بکیشی و بیکا به مالی خوئی.

بزائن! له به کری دانا چەند شت هه یه؛ «مستوفی» یه عنی ئەو که سه که قازانج له ماله به کری گیراوه که وه رته گری؛ «مستوفی منه»، ئەو شته به کری دراوه ی که قازانجه که ی لی وه رگیراوه، وه ک خانوو یه ک که درایی به کری؛ «مستوفی فیه» ئەو شوینه ی که که لک و قازانجه که ی تیا وه رته گیری له ماله به کری گیراوه که، وه ک ئەو ریگایه ی که و لآخه به کری گیراوه که ی پیا ئە بری؛ «مستوفی به» ئەو شته ی که به هوئی ئەو وه قازانجی ماله به کری گیراوه که وه رته گیری، وه ک ئەو مندالهی که ژنیک گیراوه به کری بو ئەوه شیر ی پی بدا و جلیک که وا به رگدروویه ک به کری گیراوه بو ئەوه ی بیدووری.

له به کری دانا، دروسته گۆرینی ئەو که سه که قازانج له ماله به کری گیراوه که وه رته گری؛ مه سه لا، که سیك خانوو یه کی به کری گرتی بو خوئی، دروسته که سیکی تری تیا دابنی، مادام له خوئی زیاتر زیان نه گه یه نی به و خانوو، خواه کابرای خاوه ن مال رازی بی یا نه، هه تا وه کوو نه گه ر له به کری دانا شهرتی ئەوه کرابوو کریچییه که ماله که نه دا به که سی تر، ئەوه ئەو شهرته دانامه زری؛ مه سه لا، دروسته بو دارتاشیک که دووکانیکی گرتی به کری، دارتاشیکی تر له جیاتی خوئی دابنی، به لام دروست نییه ئاسنگه ریک یا ده باغیک له جیاتی خوئی دابنی له و دووکانه دا.

که سیك که و لآخیکی گرتی به کری سواری بی بو جیگایه ک، دروسته که سیکی تری سوار بکا له جیاتی خوئی، به و شهرته سه نگی ئەوه نده ی خوئی یا له خوئی سووکتی بی، به لام دروست نییه که سیکی له خوئی قه له وتری سوار بکا و یه کیک جووتی گای به کری گرتی بو ئەوه ی جووتیان پی بکا، یا و لآخیکی به کری گرتی بو ئەوه ی داری پی بهینی، دروسته بیداته دهستی که سیکی تر جووتیان پی بکا یا داری پی بهینی، مادام شوین جووته که ی ئەم کابرا له شوین جووته که ی ئەو ره قه نتر نه بی و ریگه ی داره که ی ئەم له ریگای داره که ی خوئی سه ختر نه بی، یا دوورتر نه بی؛ خو ئە گه ر کابرای دووه م وه کیلی کابرای یه که م بوو، ئەوه دیاره باشتره له وه که به خوړایی دابیتییه دهستی.

ئەو شتەش كە بە كرى گىراوہ بۆ ئەوہى قازانجە كەى لى وەرگىرى وەك خانوۋ يا
 و لاخ، ئەگەر بە شىۋەى عەينى بە كرى گىرابوو، دروست نىيە بگۆررى بە ھاۋچەشنى
 خۆى وە ئەگەر فەوتا، بە كرى دانە كە ھەلئەو شىتەو وە ئەگەر بە كرى دانى لەئەستۇدا
 بوو، دروستە و ھەركاتىكىش فەوتا، پىۋىستە بگۆررى بە يە كىكى ترى وەك فەوتاوہ كە.
 ئەو شوپنەش كە قازانجە كەى تيا وەرئە گىرى، وەك رىگەى سەفەرى كاروانى،
 دروستە بگۆررى بە رىگەى كى تر، بەو شەرتە لەبارەى دوورى و نزيكى و ئەمىنى و
 ئاسايش و رەحەتتەو، لەوہى پىشوو كەمتر نەبى. ئەو شتەش كە بەھۆى ئەوہو قازانج
 لە مالا بە كرى گىراوہ كە وەرئە گىرى، وەك مندالىك كە درابى بە داين، ئەمىش گۆررى
 دروستە، بەو شەرتە كە لە عەقدە كەدا نە گۆررى بە شەرت نە گىرابى؛ كە واتە دروستە
 لە جىياتى مالا داين بۆ گىراوہ كە مالاكى تر بھىنرى و ئافرەتە كەى بۆ بگرى بە داين.
 ئەگەر كە سىك و لاخىكى بە كرى گرت و بارى لى ناو لەرپىگادا بارە كە فەوتا، دروستە
 كابرارى كرىچى بارىكى ترى وەكى ئەوہى پىشوو بنى لە ولاخە كە، يا ئەگەر كە سىكى
 سوار كرىدو لەرپىگەدا سوارە كە مرد، دروستە كە سىكى ترى سوار بكا كە لەوى پىشوو
 قورستر نەبى، بەلام دروست نىيە لە جىياتى بارە فەوتاوہ كە كە سىكى سوار بكا، يا لە
 جىياتى سوارە مردووہ كە بارىكى لى بنى.

بزانن! دەستى بە كرى وەرگەر بەسەر مالى بە كرى گىراوہو، دەستى ئەمانەتە
 لە ماوہى بە كرى گرتنە كەدا و لە پاش ئەو ماوہ يەش، مادام بە كارى نەھىنى و خەيانەتى
 لى نەكا و واجبە لەسەرى پاش تەواو بوونى بە كرى دانە كە، خەبەر بىدا بە خاوەن مالا كە تا
 خۆى يا وەكىلى بىن و مالا كە وەر بگرنەو، ئىتر لەسەر ئەم بە كرى وەرگەرە واجب نىيە
 خۆى بىياتەوہ يا بە وەكىلى خۆيدا رەوانەى بكاتەوہ، بەلكوو ئەگەر كابرارى خاوەن مال
 ئەوہى بە شەرت گرتبى كە بە كرى وەرگەرە كە خۆى بىياتەوہ، ئەوہ بە كرى دانە كەى بە تالە.
 بەلام ئىمامى «سبكى» فەرموو يەتى: مالى بە كرى وەرگىراو، وەك ئەمانەتى شەرى
 واىە، يەئنى وەك شتىكە با بىخاتە ناو حەوشى مالى كە سىكەوہ و خاوەنە كەى ديار
 نەبى، چۆن واجبە ئەو شتە بېرىتەوہ بۆ خاوەنە كەى ياخود خەبەرى بىدرىتى بىت

وہری بگریتہ وہ، بہ وجوہ پیوستہ مالی بہ کریں وہ رگراویش پاش تہ واوبوونی ماوہی بہ کریں دانہ کہی، کریچیہ کہ بیاتہ وہ بو خواہنہ کہی یا خہ بہری بو بنیری تابیت وہری بگریتہ وہ.

جا نہ گہر خوئی بردیہ وہ، پیوستہ یا لئی بخوری یا خود رای بکیشی و نابئی سواری بی، تہ گینا تہ بی بہ زامنی، مہ گہر تہ وندہ سہرکیش بی بہ بی سواری بونی نہ بریتہ وہ وہ تہ گہر و لاخہ کہ سہرکیش نہ بو، دروست نیہ سواری بی، ہرچہ نہ لایقی شانی تہ م کابرایہ نہ بی بہ پی پروا بہ شوینی و لاخہ کہ دا و تہ سوورہ تہ، و ہ سوورہ تی تہ وہ نیہ کہ سیٹک مالیکی کری بی و عہیدار بی و بہ ہوی عہیہ کہ یہ وہ بیاتہ وہ بو فروشیارہ کہی، بو تہ و دروستہ سواری بی، چونکی ہیشتا لہ خواہن مالی نہ کہ و تووہ، بہ لام کریچی خواہن مال نیہ و بردنہ وہی و لاخی بہ کریں گراویش واجب نیہ لہ سہر کریچی و بہ ثارہ زووی خوئی تہ بیاتہ وہ؛ بہ لام دانہ دواوہی و لاخی عہیدار پیوستہ لہ سہر کریار؛ کہ واتہ، تہ گہر کریار کابرایہ کی خواہن شان و شکو بو، دروستہ سواری و لاخہ کہ بی. تہ گہر کریچی بہ بی عوزر خہ بہری نہ دا بہ خواہنی مالہ بہ کریں وہ رگراوہ کہ، تہ بی بہ زامنی تہ و مالہ و بہ زامنی کہ لک و قازانجہ کہ شی؛ ہر وہ ہا، تہ گہر بہ کریں گرتنہ کہ لہ بہر ہویہ کہ ہلہ شایہ وہ و کریچی خہ بہری نہ دا بہ خواہن مالہ کہ، تہ وہ تہ بی بہ زامنی مالہ کہ و کہ لک و قازانجیشی.

تہ گہر کہ سیٹک و لاخیکی بہ کریں گرتبوو بو بار یا بو سواری و قازانجی لی و ہر نہ گرت و بہ ستیہ وہ، نابئی بہ زامنی تہ و لاخہ، مہ گہر بہ جیی بہیلی و گوئی نہ داتی و خانوو بروخی بہ سہریا، لہ کاتیکا کہ تہ گہر بییردایہ بو ئیش، نہ فہ و تاپہ، و ہ تہ وہ کہ خانوو رووخانہ کہ لہ روژا و لہ کاتی ئیش کردنی عاہہ تیدا بی.

تہ گہر کہ سیٹک کریکاریکی گرتبوو بو ئیش پی کردن، و ہ دوورینی کہ وایہ کہ و بہ بی کہ متہر خہ می لہ م بہ کریں گراوہ وہ، مالہ کہ لہ دستیا فہ و تا، تہ وہ زامن نابئی؛ بہ لی، تہ گہر کہ متہر خہ می کرد، تہ بی بہ زامنی؛ بہ کہ متہر خہ می دائہ نری تہ وہ کہ شوانی بہ کریں گراو بو لہ و ہ پاندنی ران، بہ بی ئیزنی خواہن حہ یوانہ کان بیان داتہ دستہ کہ سیکی تر، تہ وہ ہر دووکیان زامن تہ بن و بریار لہ سہر تہ ویانہ یہ کہ مالہ کہی لہ دستہ فہ و تاوہ.

بەلام پىيوستە بزاترى شوان بەو شەرتە ئەبى بە زامن كە بالىغ و خاوەن روشد و فام بى، ئەگىنا شوانى نابالىغ، يا بالىغى نەفام، ئەو بە هېچ جورى نابى بە زامن، مەگەر بە دەستى خۆى حەيوانە كان بىفەوتىنى.

ئەگەر مالى كابرانى خاوەن مال بە دەست كابرانى بە كرى گىراووە فەوتا بە بى ئەو كە مەترخەمى تيا كرى، وەك ئەو كە سىك بەرگدر و وىەك بە كرى بگرى جلىكى بو بدوورى و قوماشە كەى لای ئەو بەرگدروو بەسووتى يا بدزرى بەبى ئەو كە مەترخەمى كرى بى تىيا، ئەو زامن نابى، بەلكو و كرى ئەو ئەندازە ئىشەشى ئەكەوى كە كرىو بە؛ بەلى، گىراو يانە تەو بە دەم «ئىمامى نەوەوى» و «ئىمامى رافى» يەو كەوا فەرمو يانە: ئەگەر كە سىك كە سىك بگرى بە كرى بو ئەو گۆزە يەكى بو هەلبگرى و ئەو یش هەلبگرى و بشكى بە دەستىو، ئەو هېچ كرى ناكە وىتە سەر خاوەن گۆزە كە، چونكە هېچ ئىشكى نە كرىو بە؛ بەلام ئەم قسە يە - وەك هەندى لە زانايان لىكيان داو تەو - مەعناى وا بە ئەو كرىكارە كە گۆزە كەى هەلگرتو و گورج بە دەستىو شكاو، بو بە هېچى ناكەوى چونكە ئىشكى واى نە كرىو بە كرى بکەوى لە بەر بە رىا؛ كە واتە، ئەگەر ماو بە كى زور گۆزە كەى برد ئەو جا شكا، ئەو بە پى ئىشى لە ماو بە دا كرى ئەكەوى تا رەنجى ئەو كرىكارە بەزايە نەروا، كەلكى كابرانى خاوەن گۆزە یش ئەو بە كە ئەو ماو بە ماندو و نەبوو بە هەلگرتنى گۆزە كە بەو و نازارى پى نەگە یشتو و بە پى ئوسولى ئەو شوینە قەدرى كەم نەبوو تەو بە هوى ئەو بە كە خۆى گۆزە يەك بگرى بە دەستىو.

ئەگەر كە سىك بە كرى گىرا بو پاسەوانى كرىنى مالك و ئەو مالە دزرا، ئەو ئەو كە سە بە بى خە يانەت و كە مەترخەمى زامن نابى وە ئەگەر لە گەل خاوەن مالە كە دا بو بە هەرايان لە بارەى ئەو وە ئاخو كە مەترخەمى كرىو بە يا نە بكر دوو و شەهید نەبوو لە سەر ئەو كە و كە مەترخەمى كرىو، ئەو ئەو پاسەوانە بە سویند باو بە پى ئەكرى. ئەگەر كە سىك قوماشىكى دا بە بەرگدروو بەك بوى بدوورى و ناوى كرىيان نەبرد، ئەگەر كابراناوبانگى بە بەرگدروو دەر نە چو بوو، هېچى ناكەوى و ئەگەر ناوبانگى

بە جوۆرە دە رچوو بوو، ئەو لە سەر عادی تی ئەو شوینە کری ئە کە وی ئە گەر کریچی غەدری کرد لە مائە کە دا؛ مە سە لا، زیاتر لە عادی دای لە و لاخە کە، یا خود لە غاوە کە ی کوتایە دە می، یا زیاتر لە عادی باری نایە سەری، یا خانوویە کی بوخوی بە کری گرتبوو کە وا بەرگی تیا بدووری، کە چی ئاسنگەریکی تیا دانا، ئەو زامن ئە بی. هەر وە ها، ئە گەر کە سیك و لاخیکی بە کری گرت بو هە لگرتنی دە تە نە کە گە نم - مە سە لا - کە چی دە تە نە کە جو ی لینا، ئەو زامن ئە بی، چونکە جو لە گە نم زیاتر جی ئە گری، یا ئە گەر بو دە تە نە کە جو بە کری گرت و دە تە نە کە گە نمی لێ نا، چونکە گە نم لە جو قورسترە، یا خود ئە گەر لە کیشانە دا لە جیاتی گە نم جو ی لینا، لە بەر ئەو کە جو جینگە ی زۆرتری ئە وی، بە لام ئە گەر لە م حالە دا لە جیاتی جو گە نمی لێ نا، ئەو زامن نابێ، لە بەر ئەو کە سە نگ هە مان سە نگ و گە نمیش جینگە ی کە م ئە گری ت.

ئە گەر کە سیك و لاخیکی گرت بو ئەو کە دە تە نە کە گە نمی لێ بی، کە چی یازدە تە نە کە ی لێ نا، ئەو کری زیادە کە ی ئە کە وینتە سەر وە ئە گەر بە هو ی ئەو زیادە وە فە و تا، ئەو زامینشی ئە بی، بە و شەر تە خاوە نی و لاخە کە ی لە گە ل ئە بی وە ئە گەر لە گە لیا بوو، ئەو هەر زامنی بە شی زیادە کە ی ئە بی، یە عنی زامنی یانزە یە کی قیمە تی و لاخە کە ئە بی؛ ئە گەر کابرای کریچی لە جیاتی دە تە نە کە، یازدە تە نە کە ی دایە دە ستی خاوە ن و لاخە کە تا بینێ لێ، ئەویش نە یزانی زیاترە لە وە ی پر یاریان داو وە نای لە و لاخە کە ی، ئەو ئە گەر و لاخە کە فە و تا، کابرای کریچی ئە بی بە زامنی، هەر وە ها ئە بی بە زامنی کری ئەو ئە ندا زە زیادە یشە وە ئە گەر کابرای خاوە ن و لاخ بارە کە ی کیشانە کرد و بە زانست و ئاگاداریی خوی نای لە و لاخە کە ی و بە هو ی ئەو وە و لاخە کە ی فە و تا، ئەو کری زیادە کە ی ناکە وی و کابرای کریچیش زامن نابێ، چونکە کە م تە ر خە می لە کابرای خاوە ن و لاخ خۆ یە وە بوو وە ئە گەر کە سیك قوماشیکی دا بە بەر گدروویە ک بو ی بدووری و پاشان بوو بە هە رایان لە سەر ئەو کە کابرای خاوە ن قوماش ئە یوت: پیم داوی بو ئەو ی بۆم بدووری بە فلان بەرگ و بەر گدروو کە یش ئە یوت: و تە و تە بۆم بکە بە نیسار بەرگ، لە م حالە دا، فەرموودە ی دیاریتر ئەو یە باوەر بە سویندی خاوە ن

قوماشه که نه کری و ئه بی بهرگدرووه که تو له ی ناته و او ییه که په یدا بووه له قوماشه که دا، بیداته وه به خاوه نه که ی.

باسی هه لوه شانده وه ی به کری دان

بزانی! به کری دان له عیندا بی یا له ته ستودا بی، هه لئاوه شیته وه له بهر عوزریک نه بی که بی به هو ی تی کچوونی ئه و شته ی عه قده که ی له سه ر کراوه؛ که واته، به کری دان هه لئاوه شیته وه به ده س نه که وتنی سووته مه نی بو حه مام، یا به نه خو ش که وتنی ئه و که سه که و لاخیکی به کری گرتووه بو ئه وه ی سه فه ری بی بکا و به هو ی ئه وه وه که به لایه که به سه ر کشت و کالدا بی، به کری گرتنی زه ویه که ی هه لئاوه شیته وه و کابرای کری چیش حه قی هه لوه شانده وه ی ئه و به کری گرتنه ی نابی، چونکه ئه م کابرا مالی به کری گرتووه، هه رچه ند قازانج بکا بو خو یه تی و هه رچه ندیش زیانی تووش بی ئه که و یته ئه ستوی خو ی، هه تاوه کوو ئه گه ر له عه قده که دا شه رتی ئه وه کرابوو که ئه گه ر به لایه که په یدا بوو، کری که که م بکریته وه، ئه و شه رته عه قدی به کری دانه که هه لئه وه شیته وه و ئه م بریاره ی ئه مر و له به ینی خه لکا هه یه، هه ر عاده تی رووته و له سه ر پیاوه تی، زیانی کریچی ئه خه نه ئه ستوی خو یان و نایه لن زیانی لی بکه و ی، ئه گینا به پیی شه رع واجب نابی.

به لی، ئه گه ر جیا له عه قدی به کری دانه که کابرای خاوه ن زه وی نه زری کرد له سه ر خو ی چا و پو شی بکا له زیانی کریچییه که، ئه وه دروسته، به و شه رته نه زره که ی شه رعی بی؛ مه سه لا، بلیت: مادام تو ئاره زووت له به کری گرتنی زه وی منه و حه زت له وه یه لیمه وه نزیک بی، و ا منیش نه زرم کرد له سه ر خو م هه ر زیانی که له م به کری گرتنه دا تووش بی، بو ت بیژیرم، له حالی وادا، ئه م بژاردنه وه یه دروسته.

عه قدی به کری دان هه لئه وه شیته وه به نه مانی ئه و شته که عه قده که ی له سه ر کراوه به تاییه تی، وه که ئه وه که خانوویه کی به کری دراو بر ووخ، یا و لاخیکی به کری دراو بمری، یا زه ویه کی به کری دراو بو زه راعه ت تیا کردن، لافا و پری بکا له به ردو که لکی

کشت وکال تیا کردنی پئوہ نہ مینئ، بە لام ئەم ھەلۆەشانەوہ یە تەنھا بۆ ماوہی پاشەوہی بە کرئ دانە کە یە، نەک بۆ لەوہ وپئشی، چونکە ھۆیەک نییە بۆ ھەلۆەشانەوہی ماوہی لەوہ وپئشی و بە کرئ دانە کە بۆ ئەو دەمە دامەزراوہ و کرئیی ئەو ماوہی، بە پئی نیسبەتی بۆ ھەموو ماوہ کە ئەژمیرئ و ئەدرئ بە خاوەن مائە کە؛ ئیتر لە بە کرئ دانیکا کە لە ئەستۆدا بی، ئەوہ ھەرچەند بە کرئ دراوہ کە بھوتئ، بە کرئ دانە کە ھەلناوہ شیتەوہ، چونکە بە کرئ وەرگر ئەوہی ئەوئ ئیشە کە ی بۆ جئ بە جئ ببئ و حەقی ئەوہی نییە لەوہ بکۆلئتەوہ کابرای بە کرئدەر ئەو ئیشە ی چۆن و بە چئ بۆ جئ بە جئ ئە کا.

ھەروہا بە کرئ دان ھەلناوہ شیتەوہ بە مردنی عەقدە کەرە کان، بە لکوو میرات گریان لە جینگایان دانئیشئ بۆ وەرگر تئ کرئ و قازانج وەرگر تئ لە شتە بە کرئ دراوہ کە، بە لام ئە گەر کەسیان میراتگری نەبوو، عەقدە کە ھەلئەوہ شیتەوہ.

ھەروہا، عەقدی بە کرئ دان ھەلناوہ شیتەوہ بە مردنی سەرپەرشتی کەری مائی وەقف و ئەو کەسە ی کە بە پئی شەرع ئە بی بە جئگری ئەو سەرپەرشتی کەرە مردووە، لە جینگای ئەو دانئیشئ؛ جا ئە گەر سەرپەرشتی کەری پئشوو لەوہ ختی خویا کرئکە ی وەرگر تبئ و خەر جئ کردبئ بۆ خاوەن حەقە کان، ئەوہ باشە و ئە گەر بۆ خوی خەر جئ کردبئ، جیا ئە کرئتەوہ لە میراتە کە ی و ئەدرئ بەو خاوەن حەقانە.

ئە گەر چینی یە کە م لەوانە ی کە زەویە کە یان لەسەر وەقف کراوہ، زەویە کە یان دابوو بە کرئ بۆ ماوہی دە سال - مەسەلا - وە لە پئش تەواو بوونی ئەو ماوہ بە دا مردن و وەقفە کە گەشتە دەستی چینی دوو ھەم، ئەوہ بە کرئ دانە کە ی چینی یە کە م ھەلئەوہ شیتەوہ، چونکە زیاتر لە ماوہی ژیانئ خویان تەسەر پویان تیا کردووە و حەقی ئەوہ شیان نییە؛ جا ئە گەر وەختی خوی کرئیی ھەموو دە سالە کە یان وەرگر تبوو، ئەوہ ھەرچەندی زیادبئ لە ماوہی ژیانئ خویان، لە میراتە کە یان دەرئە کرئ و ئەدرئتەوہ بەو کەسانە ی کە زەویە کە یان بە کرئ گرتوہ.

ئە گەر سەرپەرشتی کەری کاروباری مندال، مائە کە ی بۆ دابوو بە کرئ بۆ ماوہ یە کە ئەو کە وئتە پاش بالغ بوونی مندالە کە، ئەوہ ئەو بە کرئ دانە بۆ لەوہ پاشیش ھەر بەردەوام

ئەبى؛ جا ئەگەر ئەو سەرپەرشتى كەرە كرىي ھەمووى وەرگرتبوو بۆ سەرف كەردنى بۆ مندالەكە، ئەو ە باشە، ئەگىنا كۆرەكە خۆى وەرى ئەگرى. فەرموودەى راستر ئەو ە ە عەقدى بە كرى دان ھەلناو ە شىتەو ە بە وشك بوونى ئاوى ئەو زەو ە ە بۆ كشت و كالتىا كەردن بە كرى گىراو ە، بەلكوو كرىچى ئارەزووى خۆ ە تى ئاخۆ ەلى ئەو ە شىتەو ە ە ياخىر و ە ئەگەر ەلىو ە شاندىو ە، كرىي لەمەو پاشى نادا و ە ئەگەر ە شىتەو ە، ئەو ە ەرو ە كوو پىشوو بەردەوام ئەبى.

ئەگەر ەمام ياخود ئاش، بەھۆى بى ئاوى ە و ەستان، ئەو ە ئەگەر قابىل نەبوو لەماو ە ەكى كەمدا ئاوىان بۆ پەيدا بكرى، بە كرى دانەكە ەيان ەلئەو ە شىتەو ە و ە ئەگەر قابىل بوو، ئەو ە كرىچى ە كە ئارەزووى خۆ ە تى بە كرى گرتنەكە ەلئەو ە شىتەو ە ە ەيانە؛ جا ئەگەر ەلىو ە شاندىو ە، كرىي تەنھا ماو ەى لەو ە پىشى ئەدا و ە ئەگەر ە شىتەو ە، ئەو ە بە كرى گرتنەكە ەرو ەك جاران بەردەوام ئەبى. ەرو ەھا، زەوت كەردنى مالىكى بە كرى گىراو ئەبى بەھۆى ئەو ەكە كرىچى ەقى پەشيمان بوونەو ەى بى؛ بەلام لە بە كرى گرتىنكدا كە بە كرى گىراو ەكە لە ئەستۇدا بى، عەقدەكە ئەمىنى و پىويستە خاوەن مال بە كىكى تى لە چەشنى بە كرى گىراو ە زەوت كراو ەكە بۆ ئامادە بكا.

ئەگەر كەسىك چەند و لاخىكى دا بە كرى و خۆى راي كەرد، ئەو ە پىويستە لەسەر كرىچى ەكە بچىتە لاي قازى بۆ ئەو ەكە مەسەرفى ئەو و لاخانە لە مالى كەبراى ە لاتوو دەربكا، ئەيشتوانى مەسەرفىان بۆ قەرز بكا لەسەر ەسابى خاوەنەكە ەيان، جا ئەگەر متمانەى بە كرىچى ەكە ئەكەرد، مەسەرفەكە بەداتە دەستى ئەو تا بۆيان سەرف بكا، ئەگىنا بەداتە دەستى كەسىكى متمانە پى كراو؛ ەرو ەھا، قازى ئەتوانى چەند دانە ەكە لەو و لاخانە بفرۆشى بۆ مەسەرفى ئەوانى تىران و ئەيشتوانى رىگاي كرىچى ەكە بەدالە مالى خۆى مەسەرفىان بۆ بكا و ەسابى بكا لەسەر خاوەنەكە ەيان و ە ئەگەر ئەو و لاتە قازى تىا نەبوو، كەبراى كرىچى ئەتوانى لە مالى خۆى مەسەرفىان بۆ بكا و شاھىد لەسەر ئەو مەسەرفە بگرى و شاھىدەكان ئاگادار بكا كەوا ەركاتى كەبراى خاوەن و لاخەكان ەاتەو ە، داواى ئەو مەسەرفەى لى ئەكاتەو ە.

ئەگەر كەسبىك خانوويەكى بە كرى گرت بۇ ماوہى سالىك و لەو سالەدا نەروڭىشتە ناوى، ئەوہ كرىكەى لەسەر ئەبى بەمال. ھەرۈھە، ئەگەر و لاخىكى بە كرى گرت بۇ سەفەرىكى يەك روژى و لەو روژەدا سەفەرەكەى نەكرد، ئەوہ ھەمان كرى لەسەر دائەمەزرى، خواھ بە كرى گرتنەكە بە كرى گرتنى عەين بى، يا لەئەستۇدا بى، بەلام و لاخەكەى ۋەرگرتبى، ئەگىنا ئەگەر لە سوورەتى دووھەمدا، و لاخەكەى ۋەرنەگرتبوو، ئەوہ كرى ناكە وئتەسەر تا و لاخەكە ۋەرئەگرى.

ئەگەر كەسبىك و لاخىكى دا بە كرى لەكاتى بە كرى دانەكەوہ تادە روژ و لەو ماوہ يەدا و لاخەكەى تەسلىم نەكرد، ئەوہ ئەو بە كرى دانە ھەلئەوہ شىتەوہ؛ بەلى، ئەگەر ماوہى ۋەختيان مەعلووم نەكردبوو و تەنھا ئەوہ نەدە ھەبوو و لاخىكى لەئەستۇدا بووى كابرلى خواوہن و لاخى بە كرى گرتبوو بۇ ئەوہ لەو شوئەوہ كە تىايەتى تاشوئىنىكى تى تىايەتى سوارى بى، ئەوہ ھەركاتىك و لاخەكە ۋەربگرى دروستە و عەقدى بە كرى گرتنەكە ھەلئەوہ شىتەوہ بەھۆى تىپەربوونى ۋەختەوہ.

«بزانن» دروستە فروشتنى مالىك كە درابى بە كرى، خواھ بىفروشى بە كرىچىيەكە خوى يا بە كەسبىكى تر و بە ھەركاميانى فروشت بە كرى دانەكە لەسەر ۋەزعى خوى ئەمىنئەتەوہ تا ماوہكەى بەسەرئەچى. ھەر بە كرى دانىك بەھۆى فەوتانى مەرجىكىەوہ بەتال بووبى و دائەمەزرا بى، ئەوہ ھەمان كرى برىاردراوى تىا دائەمەزرى، ۋەك چۆن لەبە كرى دانى دامەزراوا دائەمەزرى، چۆنكە عەقدى دانەمەزراو حوكمى عەقدى دامەزراوى ھەيە لەم جۆرە حوكمانەدا.

باسى «جَعَالَة»

«جەعالە» لەشەرعدا، برىتبيە يە لەوہ كەسبىك مالىكى دىارى برىار بدا بۇ كەسبىك كە ئىشكى تىايەتى بۇ بكا، ۋەك ئەوہ بلىت: ھەركەس ئەو ئەسپەم بۇ بگرى و بۆم بەئىنئەتەوہ، دىنارىكى لە مالى مندا ھەيە، خواھ ئەو ئىشە دىارى بى يا دىارى نەبى و ھەلال بى يا سوننەت بى يا واجب بى لەسەر كابرلى ئىشكەر.

ئەركانى جەعالە، پىنج شتە: «جَاعِلٌ؛ عَامِلٌ؛ عَمَلٌ؛ جَعَلٌ؛ سِغَةٌ»، واتە: خاوەن مالى؛ ئىشكەر؛ ئىش؛ مالى؛ قسەى نىوان خاوەن مالى و ئىشكەر. خاوەن مالى، ئەو كەسە يە مالى كە ئەدا بە رامبەر بە ئىشە كە و شەرتى ئەو يە بە نالىغ و خاوەن فام بى و بە ئارەزووى خۆى ئەو موعامەلە يە بكا؛ شەرتى ئىشكەر ئىش ئەو يە بە نەفسى خۆى يا بە هۆى كە سىكى رىگادراووە ئىشە كە بكا؛ ئەمە، لە حالىكا كە كابرانى ئىشكەر ديارى كرابى وە ئەگەر ديارى نە كرابو؛ مەسەلا، كابرانى: هەر كەس ئەو ئىشە بكا، ئەو ئەبى كابرانى ئىشكەر بە نەفسى خۆى ئىشە كە بكا؛ شەرتى ئىشە كە ئىش ئەو يە كە بە گوپرەى عادەت، زەحمەت و مەينە تىكى وای تىابى بۆ ئەو دەس بەدا بە راورد بكرى بە كرى؛ كە واتە، ئەگەر كە سىك و تى: هەر كەس كىتتە كەى هینامەو، دینارىكى لە مالى مندا هە يە و پىاويك لە لايا كىتتە كەى دا بە دەسىو، ئەو هىچى ناكەو، چونكە ئىشكى وای نە كردووە كە قىمەتى بى؛ بە مىسال، ئەو ئىشە، وەك هینانەو، حەيوانىكى گوم بوو يا شتىك كە لە شوپىنىكا بى كە مەسافە يە كى باش دوور بى لە شوپىنى كابرانى خاوەنەو، يا تىمار كردنى برىنىك يا خویندىنى دوعا يەك يا چەند ئایە تىك بەسەر نە خوشىكا؛ جا ئەگەر لەم سوورە تەدا دانی مالى كەى بەست بە چاك بوونەو، برىندارە كە يا نە خوشە كەو، ئەو ئەگەر لە پاش تىمار كردنى برىنە كەو خویندىنى دوعا كە بەسەر نە خوشە كەدا چاك بوونەو، ئەو كابرانى ئىشكەر پارە كەى ئە كەو، ئەگىنا هىچى ناكەو و ئەگەر تەنھا برىارى خویندىنى دوعا كە يا تىمار كردنە كەى دابو، ئەو پاش ئەو ئىشانە، كابرانى ئىشكەر پارە كەى ئە كەو؛ هەر وەها يە برىاردانى مالىك بۆ كە سىك قسە يە كى بۆ بكا لای گەورە يەك بۆ رزگار بوونى لە مەينە تىك.

شەرتى ئەو پارە يەش كە بەرابەر بە ئىشە كە ئەدرى، ئەو يە ديارى بى؛ شەرتى ئەو قسە يەش كە لە بەینى خاوەن مالى و ئىشكەر دا تى ئەپەرى ئەو يە لە فزىك بى مەعناى داوا كردنى ئىشكى بگە يەنى بەرابەر بە پارە يە كى ديارى كراو كە كابرانى خاوەن ئىش لە ئەستوى خۆى گرتى.

لەمەو كە رابورد، دەر ئە كەو جەعالە دروستە لەسەر ئىشى ديارى و ناديارى، هەر چەند ماوەى ئەو ئىشە يەش ناديارى بى، بەلام بە كرى گرتن يا ئەبى لەسەر ئىشكى

دیاری بی، یا نه گهر ئیشه که نادیاری بوو، پیویسته ئه و سه رده مەمی که ئیشه که ی تیا نه کری دیاری بی؛ مه سه لا وهك ده ساعات بهرگ دروون؛ جه عاله له گه ل ئیشه کری دیاری و نادیاریدا دروسته هه رچهند وه سفیشی باس نه کرابی که جیا بیته وه له که سی تر - مه سه لا - به لام له به کری دراوی نادیاردا، پیویسته وه سفی و هها باس بکری که جیا بیته وه له هی تر؛ مه سه لا، کریچی له به کری دراوی غه یره عه یندا، و لآخیک ئه گری به کری بریار ئه دا له گه ل که سیکا که و لآخیکی وای بو بینی که ئه و سیفه تانه ی تیابی.

جه عاله، عه قدیکی دروسته و هه رکاتی هه ردوو عه قدکه ره که یاخود یه کیکیان په شیمان بووه وه، دروسته؛ به لام نه گهر خاوه ن ماله که په شیمان بووه وه پاش دهس کردن به ئیشه که، ئه بی کری هاوچه شنی ئه و ئیشه بدا به ئیشه که ره که. له به کری دانا کابرای به کری گیرا و حه قی وه رگرتنی ماله که ی ئه بی له سه ره تای ئیشه که وه، هه رچهند تا ئیشه که نه کا حه قه که ی جیگیر نابی، به لام ئیشه کری جه عاله تائیشه که به ته و او ی جی به جی نه کا، موسته حه قی ئه و ماله نابی که بریار دراوه، به لکوو نه گهر شه رتی ئه وه کرا ماله که له پیش ئیشه که دا ته سلیم بکری، ئه وه ئه و جه عاله یه به تاله کابرای ئیشه که موسته حه قی «أَجْرَةُ الْمَثَل» ئه بی. له جه عاله دا دروسته ئیشه که فه رز بی. ئه گهر که سیك ئیشیکی بو که سیك کرد به بی ئیزنی ئه و که سه، یاخود ئه و که سه ئیزنی که سیکی دابوو و یه کیکی تر ئه و ئیشه ی کرد، له م سووره تانه دا، ئه و ئیشه که ره هیچی ناکه وی. ئه گهر که سیکی خاریج وتی: هه رکه سی گا جووته که ی فلان که س بینته وه دیناریکی بی له مالی من، وه یه کیك چوو هینا یه وه، ئه وه دیناره که ی ئه که و یته سه ر ئه م کابرا خاریجیه و نه گهر که سیك به درو، وتی: فلان که س ئه لی: هه رکه س ئه سه که م بو بگریته وه، دیناریکی هه یه و یه کیك چوو گرتیه وه، هیچی ناکه وی، نه له خاوه ن ئه سه که و نه له م که سه.

ئه گهر که سیك وتی: هه رکه س ئه و ئه سه م بو بگریته وه، شتیکی ئه ده می، یاخود: رازی ئه که م و یه کیك ئه سه که ی بو هینا یه وه، ئه وه «أَجْرَةُ الْمَثَل» ی ئه که وی، چونکه

مادام ماله که دیاری نه کراوه، جه عاله که دانمه زراوه و دیتسه هر حسابی کړی ئیشکی له چه شنی نه و ئیشه وه نه گهر وتی: هر کهس دهرمانم بکا تا خوش نه بمه وه، ده دیناری نه ده می و کابرایه ک دهرمانی کرد تا خوش بووه وه، ده دیناره که ی نه که وی، ئیتر به هر چه ند روژ چاک بوو بیته وه وه نه گهر وتی: هر کهس نه سپه که م له فلان شوین بو بهیته وه، دوو دیناری نه ده می، کابرایه کیش رویشته به دوایا و له شوینیکی نزیکتر له و شوینه که نه و وتبوی گرتیه وه و هینایه وه، نه و پاره یه بهش نه کړی به سهر نه و ریگه یه دا و کابرا به شی خوئی وه نه گری.

نه گهر که سیك وتی: هر کهس نه و قوماشم له فلانه شوین بو بهیته وه، چوار دیناری نه ده می و دوو کهس چون هینایانه وه، به شهریکی پاره که یان نه دریتی وه نه گهر یه کیك به یه کیکی وت: نه و حه یوانه م بو بیته وه دیناریکته نه ده می، نه ویش رویشته به دوایا و شه خسیك خوئی کرد به شهریکی و یارمه تی دا، نه مه نه گهر مه بهستی یارمه تی دانی کابرای ئیشکه ر بی، نه وه هه موو پاره که بو نه وه وه نه گهر مه بهستی ئیش کردن بی بو خاوه ن ماله که، نه وه کابرای ئیشکه ر نیوه ی کړیکه ی نه دریتی و نه و نیوه که ی نه گهر پته وه بو خاوه ن ماله که و کابرای یارمه تی دهریش هیچی ناکه وی.

دروسته بو خاوه ن مولک له پیشته و او بوونی ئیشه که دا نه و پاره یه ی که دایناوه بو ئیشکه ره که زیادی بکا یا که می بکا؛ جا نه گهر ئیشکه ره که به م زیادو که م کردنه ی نه زانی، به پیی شرع عهینی ماله بریار دراوه که ی نه که وی وه نه گهر پیی زانی، له نه جامدا «أجره المثل» ی نه که وی.

هر کاتیک ئیشکه ره که ئیشه که ی ته و او کرد، ماله که ی نه دریتته دهست و نه م حقی نه وه ی نیبه شته که لای خوئی رابگری تا پاره که ی نه دریتی، چونکه تا ئیشه که ته و او نه کا، حقی هیچی نیبه، به لام بهر گدرووی به کړی گپراو - مه سلا - نه توانی پارچه دووراوه که نه دا ته وه تا حقه دهسته که ی نه دریتی.

نه گهر خاوه ن مولکه که وتی: هیچم بریار نه داوه بیده م بهر اهر به و ئیشه و ئیشکه ره که وتی: بریارت داوه، نه وه باوه ر به خاوه ن مولکه که نه کړی به سویند؛ هه روه ها، نه گهر

ئینکاری ئه‌وه‌ی کرد که ئیشکهره که ئیشی کردبێ له گێرانه‌وه‌ی ئه‌و ماله‌دا وه‌ ئه‌گه‌ر قسه‌یان ناكوک بوو له‌ ئه‌ندازه‌ی پاره‌ بپاردراره‌وه‌ که‌دا، ئه‌بێ هه‌ردوو لایان سویند بخۆن، ئه‌وجا جه‌عاله‌ که‌ هه‌لته‌وه‌شیتته‌وه‌ و کابرای ئیشکهر، «أجره‌ المثل» ی ئه‌که‌وێ.

بزائن! ده‌ستی کابرای ئیشکهر به‌سه‌ر ئه‌و شته‌وه‌ که‌ ئه‌ی هینیتته‌وه‌، ده‌ستی ئه‌مانه‌ته‌ تا که‌ مه‌ترخه‌می تیا ئه‌کا و مه‌سه‌ره‌فی ئه‌و شته‌ش که‌ ئه‌یهینیتته‌وه‌ له‌سه‌ر خاوه‌نه‌که‌یه‌تی؛ جا ئه‌گه‌ر کابرای ئیشکهر به‌بێ ئیزنی خاوه‌ن‌مال مه‌سه‌ره‌فی بو‌ کرد له‌ رینگه‌دا، ئه‌مه‌ ئه‌گه‌ر مه‌به‌ستی ئه‌وه‌ نه‌بوو وه‌ری بگه‌رتته‌وه‌ له‌ خاوه‌نه‌که‌ی هه‌چی ناکه‌وێ، وه‌ ئه‌گه‌ر مه‌به‌ستی ئه‌وه‌بوو هه‌رچی سه‌رف کردوو وه‌ری بگه‌رتته‌وه‌، ئه‌وه‌ وه‌ری ئه‌گه‌رتته‌وه‌.

ئه‌گه‌ر که‌ سیک به‌شیه‌وه‌ی جه‌عاله‌ دانرابوو له‌سه‌ر ئیشیک، وه‌ک پێش‌نوێژی یا ده‌رس‌وتنه‌وه‌ و به‌ زۆر ته‌رکی ئیشه‌که‌یان پێ کرد، هه‌موو ئه‌و پاره‌یه‌ی ئه‌که‌وێ که‌ بو‌ی بپار دراره‌وه‌؛ هه‌روه‌ها، ئه‌گه‌ر به‌ ناحق ئه‌وه‌که‌سه‌یان له‌سه‌ر ئه‌و ئیشه‌ ده‌رکرد، یا خود مامۆستایه‌ک که‌ له‌ وه‌ختی ده‌رس‌وتنه‌وه‌دا له‌ قوتابخانه‌که‌یدا حازر بێ، به‌لام قوتابیه‌کانی نه‌یه‌ن بو‌ خویندن، ئه‌ویش حه‌قی ئه‌و پاره‌یه‌ی هه‌یه‌ که‌ بو‌ی دانراوه‌.

دروسته ئیشکهری جه‌عاله‌ وه‌ کیل بگه‌رئ ئیشه‌که‌ی له‌جیاتى ته‌واو بکا؛ که‌واته‌، دروسته پێش‌نوێژ یا مامۆستا یا خوتبه‌خوین، جێ‌نشین بو‌ خۆیان بگرن ئه‌و ئیشه‌ له‌جیاتى ئه‌وان جێ‌به‌جێ بکا به‌و شه‌رته‌ که‌ جێ‌نشینه‌که‌، یا چاکتر بێ له‌ خۆیان، یا وه‌ک ئه‌وان وابێ. ئه‌گه‌ر کۆمه‌لێک ئیشیکیان پێ سپه‌ررابوو له‌ مزگه‌وتیک یا قوتابخانه‌یه‌ک یا نه‌خۆشخانه‌یه‌کدا و ئه‌و شوینه‌ رووخا - مه‌سه‌لا - ئه‌وان حه‌قی مانگانە‌ی خۆیانیان هه‌یه‌ تا ئه‌و شوینه‌ چاک ئه‌که‌رتته‌وه‌ و که‌لکی ئه‌وه‌ په‌یدا ئه‌کاته‌وه‌ که‌ ئیشی تیا بکری.

باسی ئاوه‌دان کردنه‌وه‌ی ویرانه (إحياء الموات)

بزائن! هه‌ر شوینیکی ویرانی واکه‌ له‌سه‌رده‌می ئیسلامیه‌تدا نه‌ له‌لایه‌نی موسولمانان و نه‌ له‌لایه‌نی ئه‌هلی زیممه‌وه‌ ئاوه‌دان نه‌که‌رابیتته‌وه‌ و له‌ حه‌رمی ئاوه‌دانیش نه‌بێ و له‌ حوقوقی تیکرای موسولمانانیش نه‌بێ، وه‌ک گۆرستان و رینگاوبان و قه‌راغ چه‌م، ئه‌وه‌

ئەو شۆينە ئەگەر لە ولاتى ئىسلامدا بىيى كە بىرىتتە لەو شۆينانە كە موسولمان دروستى كىردون، وهك «شارى بەغدا»، ياخود ئەهله كەى موسولمان بووبن لەسەرى وهك «مەدىنەى مونه ووه ره»، ياخود بە زۆرى ئىسلام داگىر كرابىي، «مىسر و ره شايى عىراق (سواد العراق)»، ياخود بە سولح داگىر كرابىي و زه وىيه كەى هى ئىسلام بىي، ئەوه تەنها بۆ موسولمان دروستە ئاوه دانى بكا تەوه و هەركا تىك ئاوه دانى كىردەوه، ئەبىي بە مولكى وه ئەگەر لە ولاتى كافراندا بىي، دروستە بۆ كافىر ئاوه دانى بكا تەوه؛ هەروه ها، بۆ ئىتمە يش دروستە، بەو شەرتە كە ئەو كافرانەى نىزىكن لەو شۆينەوه، دەرمان نە كەن، ئەگىنا دروست نىيە ئىتمە ئاوه دانى بكا يەنەوه، چونكە پاشان ئەبىي بەهۆى نزم بوونەوهى پاىهى موسولمانان.

هەر شۆينىي وهختى خۆى ئاوه دان بووبىي، ئەوه مولكى خاوه نە كە يە تى - هەرچەند ئىستە يش وىران بىي - خواه خاوه نە كەى موسولمان بووبىي يا كافىرى زىممى بووبىي، بەو شەرتە ئەو خاوه ن مولكە بناسرىتە وه كىيە، وه دروست نىيە بۆ كەس ئاوه دانى بكا تەوه وه ئەگەر خاوه نە كەى نە ئەناسرا يە وه و نىشانەى ولاتە كە نىشانەى ولاتى ئىسلام بوو بەهۆى پاشماوهى مزگوت يا گۆرستان يا شتى واوه، ئەوه حوكمى مالى گوم بووى هە يە وه مەسە لە كە ئەدرىتە دەستى پىشە وای موسولمانان و ئەتوانى بىهتلىتە وه، ياخود بىفرۆشىي و قىمە تە كەى هەلبگرىي يا قەرزى بكا بۆ «بىت المال»ى موسولمانان تا خاوه نە كەى پەيدا ئەبىي؛ ئەمە، لە حالىكا كە هىواى ئەوه بكرىي ئەو خاوه نە پەيدا بىيەتە وه، ئەگىنا راستە و خو ئەبىي بە هى «بىت المال».

وه ئەگەر نىشانەى ئەو شۆينە، نىشانەى ئاوه دانى زەمانى كافران بوو، ياخود گومانمان لە وه دا بوو كە ئاخۆ هى زەمانى كافرانە يا هى زەمانى موسولمانانە، ئەوه فرمودەى راستەر ئەوه يە دروستە ئاوه دان بكرىتە وه و هەركەس ئاوه دانى كىردە وه، ئەبىي بە خاوه نى شەرىعى ئەو ئاوه دانىيە.

هەر شۆينىك بوو بە مولكى كە سىك، ئەوه حەرىمى ئەو شۆينە يش بەهۆى ئاوه دانىيە كە وه ئەبىي بە مولكى ئەو كەسە. «حەرىم»، بە گۆيرەى ئەسلە كەى ئەگۆرىي؛

مهسه لا، حهریمی دی، بریتیه لهو شوینهی که خه لکی نهو دیهی تیا کۆئه بنه وه بو قسه کردن، یا هه رزه کارو منالی دی گه مهو یاری تیا نه کهن، یا غار غارینی تیا نه کهن بو ته علیم دادانی و لاخ، یا ران و گاگه لی تیا موّل نه دهن، یا زبل و خو له میشی تی نه ریژن، یا هاتو چۆی پیا نه کهن، ههروه ها به حهریمی دی دانه نری نهو شوینانه ی که داری لیوه نه هینن بو سووتاندن و گیای لیوه دینن بو حه یوانات و مالاتیان، یا گیای لی نه برن و وشکی نه کهنه وه بو زستانی ناژه لیان و نهو شوینانه ی که له وه پرگای مهرو بز و گاراننی نه هلی نهو دیهیه، خواه نهو شوینانه نریک بن یا خود دوور بن، هه رچه ند سالی چه ند روژیک موحتاجی نهو شوینانه بین، چونکه مادام ژیواری سالانه یان به سراوه بهو شوینانه وه، نهو شوینانه به حهریمی نهو دیهی دانه نرین. جا نه گه ر که سیك ته نها ماله، نهو شوینانه ئاوه دان بکاته وه، نهو دیاره وه نه گه ر چه ند که سیك ئاوه دانی بکه نه وه، نهو هه موویان به پیی سه ر و به گویره ی پیوست لهو حهریمه نه بی به مولکیان؛ به لام نهو حهریمه، له بهر نهو که تابیی دیهیه که به ته نها نافر و شری و نه بی له گه ل پارچه یه ک له دیکه دا بفر و شری، وه ک چون حه قی ئا و خواردنه وه ی باخ، تابیی باخه که یه؛ به لی، نه گه ر بفر و شری به یه کیك که له دیکه خویدا جینگه و ریگه یه کی هه بی، نهو دروسته. نه گه ر له حهریمی ئاوه دانیه کا گیاو دار زیاتر بوو له پیوستی خه لکی نهو ئاوه دانیه، نهو دروست نیه بو یان ریگه له خه لکی شوینی تر بگرن که داری لی بیرن و حه یوانی تیا دا بله وه ریژن، چونکه نهو جو ره شوینانه له نه ساسدا بو قازانجی گشتیه وه نه گه ر که سیك به ناحه ق له حهریمی دیهیه کدا کشت و کالی کرد، نهو ری لی نه گیری و کشت و کاله کی لانه بری و بویشی نابژیر ریته وه. نه گه ر که سیك له نریکی شوینیکی ئاوه دان کراوه وه شوینیکی ئاوه دان کرده وه، نهو ناتوانی دهس به ری بو حهریمی ئاوه دانیه پیشووه که، چونکه حه قی نهوان پیش که وتوو وه نه گه ر چه ند دیهیه که یه که وه نریک بوون و نه مانته زانی کامیان له پیشتره، نهو بهو جو ره نه بی مو عامه له بکه ن که له وه پیش کردوویانه و ته ماشای زا هیری دهسه لات نه که بن؛ که واته، هه ر دیهیه که هه رچه ندی به دهسته وه بو بی، به دهسته وه نه مینی، مه گه ر به ده لیلیکی شه ری بو مان

ئىسپات بېيى كە ئەو تەسەپوفە بە ناحەق دامەزراوہ و لەسەر ئەم ئەساسە، لە ھەرلایە كەوہ رینگای گوزەر بۆ مائىك بەسەر مائىكا بىروا و بۆ باخىك بەناو باخىكى ترا تى پەرى، ئەوہ بە حەق ئەزانىن.

ئەگەر كەسىك چەند پارچە يەك گىياچارو ئالف چار داگىر بكا كە لەوہ پىش بەدەستىوہ نەبووبى، ئەوہ نابى بە خاوەنى و پىويستە لىي وەربگىرتەوہ، چونكە ئەگەر بە دەستى كەسىكى ترەوہ بووبوو، ئەوہ مولكى ئەو كەسە يە و ئەگەر بەدەستى كەسەوہ نەبووبوو، ئەوہ ديارە زيادە لە حەقى خەلكى ئەو شوينەو بۆ قازانجى گىشتىيە و كەس ناتوانى داگىرى بكا بۆ خۆى. ھەتاوہ كوو ئەگەر كۆمەلئىك شوينئىك ئاوەدان بكەنەوہ و بىن بە خاوەنى ئەو مولكە، ئەوہ ھەر ئەوئەندە لە حەرىمى ئەو شوينە ئەبى بە مولكيان كە بەگويرەى عادەت موحتاج بن پىي، وە ھەرچى لەوہ زياتر بى، بۆ قازانجى گىشتىيە.

حەرىمى خانوو، بىرىيە لە رینگاي ھاتوچۆ بۆ ئەو خانووہ لەلای دەرگا كە يەوہ و جىگەى داپەرىنى پلووسكى بانە لەكاتى باران بارىنا و ئەو شوينە يە كە بەفرى سەربانە كەى تى فرى ئەدرى و شوينى خەوش و خال داكردن و رىشتنى ئاوى پىس و بەردەرگاي مائە كە يە؛ كەواتە، ھەر خانوو يەك لەناو چەند خانوو يە كدا بى و لكابن بە يە كەوہ، ئەوہ بە تەنھا خۆى حەرىمكى نىيە، بەلكوو لەگەل خانووہ كانى تردا ھاو بەشن لە حەرىمدا، ھەركاميان ھەرچۆن بۆى رى بكەوى.

حەرىمى چەم، ئەو شوينانە يە كە پىويستى خەلكن بۆ قازانج وەرگرتن لەو چەمە لەكاتى جل شتن و فەرش شتن و جۆگە ھەلگرتن و ماسى گرتن و ئەم جۆرە ئىشانەدا و حەرىمى بىرى كارىز، ئەو شوينانە يە كە ئەگەر ھەل بكە نرىن، كارىزە كە بىرووخى ياخود ئاوى كەم بىيەتەوہ و حەرىمى بىر لە دەشت و دەردا، شوينى راوہستانى ئاو ھەلكىشە لەگەل شوينى دۆلاب و دۆلچە و ئەو حەوزە يە كە ئاوى تى ئەكرى بۆ حەيوان و شوينى ھاتوچۆى حەيوانە كانە و ئەو شوينانە يە كە ئەگەر ھەل بكە نرىن، ئاوى ئەم بىرە كەم بىيەتەوہ يا بىرە كە بىرووخى. حەرىمى جۆگائىش، ئەم بەرو ئەو بەرى جۆگا كە و ئەو شوينە يە كە لەكاتى جۆمال كەردندا گل و خەوش و خالى ناو جۆگە كەى تى فرى ئەدرى.

فهرموودهی راستر ئه وهیه هه ر خاوه ن مولکێک ئه توانی ته سه روف بکا له مولکی خۆیدا به پینی عاده ت؛ که واته ئه گه ر خانوو یه ک له ناو چه ند خانوو یه کدا بوو، خاوه نه که ی بۆی هه یه بیکا به مزگه وت یا به همام یا به دووکان؛ به لام ناتوانی بیکا به ده باغ خانه که بۆنه که ی بیی به هو ی نه خو ش که وتنی منالانی ده رو دراوسی و ناتوانی بیکا به دووکانی ئاسنگه ری یا به ئاشه مه کینه ی ئار د هارین، ئه گه ر هات و دیواری خانووی دراوسیکانی ناقایم بی و ترسی روو خانی بکری به هو ی ئاسن کوتانده وه ئاشه مه کینه که وه. ئه و قسه یه که مه شه و ره و ئه لی: مه نع ی خاوه ن مولک ئه کری له هه ر ته سه روفێک که زیانی بیی بۆ مولکی دراوسیکانی، به لام مه نع ی نا کری له ته سه روفێک که زیانی بۆ دراوسیکان خۆیان هه بی، به موتله تی وانیه، به لکو و هه ر ته سه روفێک که به عاده ت زیانی بیی بۆ ئه و دراوسییا نه خو شیا ن، ئه وه یش ریگای نادری؛ که واته، ئه گه ر خانوو یه ک نووسابوو به خانوو یه کی تره وه، دروست نییه ئه م خانوو ئه وه نده به رز بکری ته وه مه نع ی هه وای خاوی ن بکا له خانوو هه کی تر، چونکه خه لکی ئه م خانوو هه کی تر، به بی هه تاوو هه وای خاوی ن، نه خو ش ئه که ون و ئیسراحه تیا ن لی تیک ئه چی.

ئاوه دان کردنه وهی هه رشوینیک به پینی مه به ست ئه گو ری؛ ئه گه ر مه به ستی کردنه وهی خانوو بوو، ئه بی دیواری بۆ بکا و سه ری هه ندیکیشی بگری و ده رگا و په نجه ره ی تی بخا وه ئه گه ر مه به ستی په چه ی حه یوان بوو، له هاوینا، هه ر حه سا ر یا په رزینی ئه وی و له زستا نا، پیوسته چه ند هۆده یه ک بکا ته وه و سه ریا ن بگری به گویره ی ئیحتیا جی حه یوانه کان وه ئه گه ر مه به ستی کشت و کال تیا کردن بوو، ئه بی زه ویه که ته خت بکا وه ئه گه ر به بارانا و تی را و نه ئه بوو، ئه بی جو گه ی بۆ هه لگری، ئیتر شه رت نییه بیکلی و تووی تیا دا بچینی ده س به جی وه ئه گه ر مه به ستی باخ نا شتن بوو، ئه بی حه سا ری به ده و را بکا و ئاوی بۆ ریک بخا و چه ند نه ما میکیشی تیا بنیژی.

جا هه ر کام له م ئیسا نه، ئه گه ر به عاده ت ته نها بۆ مولکیه ت ده ستی ئه دا، ئه وه نییه تی ناوی وه ئه گه ر بۆ مولکیش و بۆ خیر و حه سه ناتیش ده ستی ئه دا، ئه وه نییه تی ئه وی، یه عنی بۆ هه رشتیکی ئه وی له مولک یا له خیر و حه سه نات، ئه بی نیاز ی ئه وه ی بیی وه

ئەگەر كەسىك دەستى كەرد بە ئاۋەدان كەردنەۋەى شوئىنىك، بەلام ئىشە كەى تەۋاۋنە كەرد، ياخود ھەر شوئىنە كەى نىشانە كەردو ئىشى تىا نە كەرد، ئەۋە نابئى بە خاۋەن مولك و دروست نىيە بىفرۆشىۋە ئەگەر كەسىك ھات دەستى كەرد بە ئاۋەدان كەردنەۋەى ئەۋ شوئىنەۋ ئاۋەدانى كەردەۋە، ئەۋە ئەبئى بە خاۋەنى، بەلام ھەر شەخسى يە كەم موستەھقترە و لايىقى ئەۋە يە ئەم جىگايە ئاۋەدان بكاتەۋە، چۈنكە لە پىشا رۆشتوۋە گر توۋىە تى بۆ خۆى ۋە ئەگەر كەسىك شوئىنىكى نىشانە كەرد بۆخۆى و ماۋە يە كى زۆر وازى لى ھىنا، پىۋىستە گەۋرەى ۋەخت پىئى بلىۋى يا ئاۋەدانى بكاتەۋە، يا دەستى لى ھەلبگرى، كابرانىش بۆى ھە يە داۋاى مۆلەت بكاو گەۋرەى وختىش بۆى ھە يە بۆ ماۋە يە كى كەم مۆلەتى بىدا.

ئەگەر پىشەۋاى موسولمانان و پىرانە يە كى دا بە كەسىك و ئەۋ و پىرانە يە پە يۋەندى كەسى پىۋە نە بوو جگە لە «بىت المال»ى موسولمانان، ئەۋە ئەگەر بۆ ئەۋە پىئى دابوو كە بىئى بە مولكى، ئەۋە ئەبئى بە مولكى ئەۋ كەسە و ئەگەر ھەر بۆ ئاۋەدان كەردنەۋە پىئى دابوو، ئەۋە نابئى بە ھى ئەۋ كەسە، بەلام ئەم موستەھقترە لە ھەر كەس بۆ كەلك ۋەرگرتن لەۋ شوئىنە. دروست نىيە پىشەۋاى موسولمانان زەۋى و پىرانەى «بىت المال» بىدا بە كەس، مەگەر كەسىك كە بتوانئى ئاۋەدانى بكاتەۋە، ئەبئى ئەۋەندەشى بىداتئى كە دەسەلاتى بەسەرىا بشكى. فەرموۋدەى راستەر ئەۋە يە دروستە بۆ پىشەۋاى موسولمانان ۋ لائىكى و پىرانە قەدەغەۋ قورخ بكا بۆ ئەۋەى بىئى بە لەۋەرگەى حەيوانى «بىت المال» و حەيوانى زەكات و گوم بوو و حەيوانئى كە لەبەر لەرى و لاۋازى نەتوانئى بپروا بەدەشتا بۆخۆى بلەۋەرى، ھەرۋەھا پىشەۋاى موسولمانان بۆى ھە يە ئەۋ قەدەغە يەش تىك بىدا.

دروست نىيە پىشەۋاى موسولمانان قەدەغە بكا بۆخۆى، بەلام خەلكى دىئەك كە پىكەۋە دىكە يان ئاۋەدان كەردىتەۋە بۆخۆيان، ئەتوانن ئەۋەى حەرىمى دىكە يە بەشى بكن لەنىۋانى خۆيانا و ھەر كەس بەشى خۆى قەدەغە بكا، بەلام بەم جۆرە نەبئى، بە ھىچ جۆرى كەس ناتوانئى ئەندازە يەك لەۋ حەرىمە قەدەغە بكا بۆخۆى و مەنعى خەلكى لى بكا.

باسى ھەندى قازانجى تىكەل

كەلكى جادەو رىگا ئەو ەيە خەلكى بەخۇيان و بارىانەو ە ھاتوچۇى بەسەرا بکەن. دروستە بۇ ھەركەس بەبى ئىزن و ەرگرتن لە پىشەوای موسولمانان لە جادەدا دانىشى بۇ ئەو ەي بەسەيتەو ە يا بۇ ھەر مەبەستىكى تر، بەو شەر تە رىگا لە خەلكى تر تەنگ نە كا، ھەر و ەھا ئەگەر رىگای لە خەلك تەنگ نە ئە كەرد، ئە توائى چە ترىك ھەلدا بەسەر خۇيا يا سووكە كە پرىك بكا بۇخۇى بۇ سىبەر. ئەگەر دووكەس بەرودوا ھاتن بۇ جىگايەك، ئەو ە حەقى ئەويانەيە كە زووتر گەيىو تە ئەو جىگەيە و ە ئەگەر بەيەكەو ە ھاتن، ئەبى دەوى لى بکەن (قورعە)، جا بۇ ھەر كاميان دەرچوو، ئەو ەيان تيا دائەنىشى. ئەگەر كەسىك لە شوينىكا دانىشت بۇ مامەلە كەردن و پاش ماو ەيەك شوینەكەي بەجى ھىشت لەبەر عوزرىك لەسەر خەيالى ئەو ە كە دووبارە يىتەو ە، ئەو ە حەقەكەي نافەوتى، مەگەر ئەو ەندەي پى بچى كە بەعادەت بلین: وازى لەو شوینە ھىناو ە و ئەگەر بەتەواوى بەجى ھىشت، ئەو ە ئىتر حەقى نامىنى.

ئەگەر كەسىك ئولفەتى گرتبوو بەشوينىكەو ە لە مزگەوتا، بۇ فەتوادان يا دەرس وتنەو ە يا بۇ قورئان خویندن و شتى وا، ئەو ە تا بەتەواوى خۇى بەجى نەھىلى، كەس ناتوائى دەرى بكا؛ بەلى، واجبە لەسەرى لەكاتى نوپۇز كەردنا نەبى بەھوى سەرلى تىكچوونى نوپۇز كەرەكان. وتنەو ەي دەرسى قورئان يا كىبە وردە بە مندالى نەفام، دروست نىبە لە مزگەوتا، چونكە زۆر تر وایە ھاتنى مندالى وا بۇ ناو مزگەوت، بى بەھوى پىس بوونى مزگەوتەكە.

ئەگەر كەسىك لە مزگەوتىكدا لە شوينىكى تايبە تىدا دانىشت بۇ نوپۇز كەردن، ئەو ە ئەبى بە خاوەن حەق لەو شوینەدا بۇ ئەو نوپۇزە و كەس ناتوائى دەرى بكا؛ بەلى، بۇ نوپۇزىكى تر حەقى نامىنى، مەگەر پىش خەلكى تر بپروا ئەو جىگايە بگريتەو ە و مادام حەقى شوینەكەي ھەبوو لەماو ەي ئەو نوپۇزەدا، ئەگەر ھات و بۇ پىويستىبەك چوو ە دەرو ە، حەقەكەي نافەوتى، ھەرچەند بەرمالىشى لەو جىگەي خۇيەدا

بەجى نەھىشتى؛ بەلى، ئەگەر نەھاتەۋە تا خەلك رىزى نوڭزىيان بەست لە پىشتى پىش نوڭزەۋە، ئەۋە حەقە كەى نامىنى. جا بەرمالە كەى بە خىشە لەۋ شوڭنە لائەدرىۋ كەسىك لە شوڭنە كەى يا رائەۋەستى بۇ نوڭز.

ئەگەر فەقىيەك يا چەند فەقىيەك لە حوجرە يە كدا ئەيانخوڭندو مانگانە يە كيان ھەبوو پىي ئەژيان، ئەۋە بەبى عوزرىكى شەرىكى كەس ناتوانى دەريان بكا ۋە ئەگەر بەعادەت بۇ پىۋىستىيە كى خوڭيان ئەچوونە دەرەۋە، حەقى ھاتنەۋەيان ھەيە، ھەرۋەھا قەيدى نىيە لەرۋژانى ئىسراحتى عادەتدا، ۋەك رۋژانى جومعە، برون بۇ شوڭنىكى تر، يا لەبەر نەخۇشى برون بۇ خەستەخانە، ياخود برون بۇ سەلىدانى كەس و كاريان و كە ھاتنەۋە، حەقە كەيان لە جىيى خوڭيا ئەبى.

ئەگەر مانگانەى ئەۋ فەقىيانە بۇ ژمارە يە كى تايەتى بوو، دروست نىيە لەسەريان زىاد بكرى ۋەۋەزى ژيانى ئەمان تىك بدرى؛ بەلى، ئەگەر يە كىكيان يا چەند كەسىكيان رۋىشتن بۇ شوڭنىك، دروستە تا ئەۋان دىنەۋە ھى تر لە جىيان دابىرى، بەۋ شەرتە ئەۋە پىچەۋانەى شەرتى ۋە قەكەرە كە نەبى ۋە ئەگەر رۋىشتنە كەيان ئەۋەندەى پى چوۋ كە بە پىي عادەت بوترى ئەۋ شوڭنەيان بەجى ھىشتوۋە، ئىتر حەقى ھىچيان نامىنى.

ھەرۋەھا ئەۋ كەسانە كە بۇ خواپەرىستى لە خانەقاۋ تە كىيەى ۋە قە كراۋا دائەنىشن، بەم جۆرە موعامە لەيان لەگەل ئەكرى. دروست نىيە سوڭى بروتە حوجرەى فەقى ۋە جىگەى فەقى بگرىتەۋە، بەلام فەقى ئەتوانى بروتە تە كىيە ۋە خانەقاۋ خەرىكى خواپەرىستى بىي ۋە حەقىشى ھەيە ۋەك سوڭى ۋە دەروىش بژى، چونكە فەقىيەتىش خواپەرىستىيە بەمىش ئەلېن: خواپەرىست.

باسى كان و كانى و چەم و بىرو كارىز

ئەۋ كان (معدن) انەى كە بەدەرەۋە بن و بە بى زەحمەتى كەس كەرەستە كەيان لى ۋە بىگىرى، ھەرچەند زەحمەت لە كولاڭدن ۋە دەر كرنىا بىي، ۋە كوۋ نەۋت و گوگرد و قىر و مۇمياۋ بەردى مەرمەرۋ بەردى يەشم و بەردى بەرداش، ئەمانە نابن بە مولكى

کەس بە ھۆی ئاوەدان کردنەوێ ئەو شوینەوێ کە ئەم کاناھە تیا بە ھۆی نیشانە کردنەوێ پەبوێندی تاییەتی بە کەسەوێ پەیدا ناکەن بە جۆریک کە لە دەستی خەلک دەربچن، چونکە ئەمانە بە پێی شەرع، بۆ قازانجی گشتین و ھەموو کەسێ ئەتوانی ئەوئەندە پێویستی خۆی سوودیان لێ وەر بگری؛ بەلێ ئەگەر حاسلانە کە یان کەم بوو، ئەو ھەر کەسێ زوو رویشتە سەری و گرتی بۆخۆی، ئەو بۆ ئەو پەوێ و کەس ناتوانی ریی لێ بگری، بەلام ئەگەر داوای زیاتری لە پێویستی خۆی کرد، نایھێلری و ئەگەر لە وەختی کەم و کووریدا دوو کەس ھاتنە سەری و کانه کەش بەشی ھەردووکیانی ئەوئە کرد، ئەو ئەبێ قورعە بخەن لە بەینی خویانا و بۆ ھەر کامیان دەرچوو، حەقی ئەویانە.

ھەرکاتی کە لە ناوێ و بێ و بەبێ زەحمەت دەرنە کەوی و شتی لێ پەیدا نەبێ، وەك ئالتوون و زیو و ئاسن و مس و مەفرەق و قورقوشم و شتی وا، ئەو شوینە کە بە ھێچ جۆری نایب بە مولکی کەس، نە بە ئاوەدان کردنەوێ نە بە ھۆی ھەلکەندن و ئیش تیاکردن و شتی واو و لەسەر حالی خۆی ئەمینیئەوێ کە قازانجی گشتییە و خەلکی ئەبێ بە تیکرایی قازانجی لێ وەر بگرن؛ حوکومەتیش ئەتوانی دەری بکا و سەرفی بکا بۆ قازانجی گشتی میللت؛ بەلێ، ئەگەر ھات و کەسیک بە ھۆی ئیش تیاکردنەوێ، ئەندازە پەکی لێ وەر گرت، ئەو لێی ناسەنریتەوێ.

ئەگەر کەسیک زەویەکی بە سوورەتیکێ شەرعی ئاوەدان کردوێ و لەو کاتەدا ھێچ مەعدەنیکێ تیانە دۆزرایەوێ و لە پاشا دەرکەوت پارچە پەکی لەو زەویە ئاوەدان کراوێ بە مەعدەنە، ئەو ئەبێ بە مولکی ئەو کەسە کە ئەو زەویە ئاوەدان کردوێ تەوێ.

ئاوی بەرەللا (مباح) یش، وەك ئاوی چەم و کانی و شاخەکان، بۆ قازانجی گشتین و پێشەوای موسولمانان حەقی نییە پەیدا بە کەس بە تاییەتی، نە بە شێوێ مولک و نە بۆ قازانج لێ وەر گرتنی ماوێ بە کەس تاییەتی و دروستە بۆ ھەرکەس بە پێی توانا قازانجی لێ وەر بگری؛ جا ئەگەر تاقمیک ھەبوون لەسەر ئەو ئاوە، زەوی و باخاتی خویان بەو ئاوە ئاوەدا، ئەوانە حەقیان نییە رینگای کەسی تر بگرن؛ بەلێ، ئەگەر ئاوە کە ھەر بەشی ئەوانی ئەوئە کرد، ئەوانە حەقیان ھەبە ئەیدەن بە کەسی تر، مادام باخە کە یان تازە دانە نایب،

يه عني له پاش ته سه پروف كردني ته وانه كه وان له خواريانه وه، نه گينا ريگايان لي ته گيري وه نه گهر به شي هه موو ته وانيشي نه ته كرد له به رته وه كه تاوه كه كز بو بو، نه وه حقي ته وه يه كه له ژوورتره وه يه يا زووتر خاوهن حق بووه وه نه گهر به شي هه مووياني ته كردو زه وييه كان به رزو نزم بوون، نه وه هه ركام له و خاوهن زه وييه به شه ناوي خوئي به تاييه تي بي ته دري.

هه ركاس ته ندازه يه كه له و تاوه به ره للايه بكاته قاييكه وه، نه بي به خاوهني؛ هه روه ها، نه گهر به جوگه له يه كدا بيهيني و بيكاته ناو حه وزيكه وه كه ناوي لي نه روا، نه ويش نه بي به مولكي تاييه تي نه وه به لام به ناوي به ره للا دانانري. ناوي كه نه زانري وه ختي خوئي كاريزي لي دراوه يا هه ر خوئي ده رچووه و ئيستا به ده ستي كو مه ليكه وه بي ناوي زه وي و باخي بي بدهن، به لكوو به مولكي ته وان ته ناسري، چونكه ته سه پروف نيشانه ي مولكيه ته و دروست نييه بو يه كيك له م تاومه به بي ئيزني هاو ريگاني، زه وييه كي تر بكا به باخ وه يا به كشت و كال و به و تاوه ناوي بدا، چونكه نه وه وائه گه يه ني له پاشه روژا بي به خاوهني حقي ناو وه رگرتنيكي زياتر له وه ي كه موسته حه قيه تي و نه وه ش بو ته مان زه ره؛ هه روه ها، دروست نييه بو كه سيكي بيگانه له م تاومه به بي ئيزني ته وان باخيك دابي و به و تاوه ناوي بدا، چونكه حقي ناو وه رگرتني له مه و پاش بو خوئي ئيسپات نه كا، له كاتيكا كه حقي واي نييه.

هه ركاس بيريك هه لېكه ني له زه وييه كي و يرانه دا، نه گهر بو خي بي، نه وه هه تا خوئي له ويادا بي، موسته حقي ناو خواردنه وه يه له و تاوه و نه خريته پيش خه لكي تره وه و بيره كه يش نابي به مولك، به لكوو بو قازانجي گشتيه وه نه گهر بيره كه ي بو كردن به مولك، هه لكه ند، يا خود له زه وي مولكي خو يا هه لي كه ند وه يا كاني و ناويك له مولكي خويدا په يدا بي، نه وه به ته نها مولكي خو يه تي و واجبه له سه ري ته وه ي زياد بي له خواردنه وه ي خوئي، به خو رايي بي دا به خه لك، بو ته وه كه بيخونه وه و هه رچي زياد بي له خواردنه وه ي حه يواني خوئي و له كشت و كالي خوئي، به خو رايي بي دا به خه لك بو خواردنه وه ي حه يوانه كانيان، به لام واجب نييه له سه ري هه رچي زياد بي له حه يوانو

زهراعه تی خوئی به خوڑایی بیدا به خه لک بو کشت و کالیان، ههروه ها واجب نییه له سه ری نه وه ی زیاد بی له چه یوانی خوئی و پیویستی بی بو کشت و کال، بیدا به خه لک بو چه یوان یا بو کشت و کال و کشت و کاله که ی خوئی و شک بکا، چونکه ههروه ک خه لک موحتاجن به چه یوان و کشت و کال بو ژیانیان، نه میش ههروه ها موحتاجه به زهراعه ته که ی خوئی بو ژیان و به ریوه چوونی خوئی و مال و مندالی.

جا مادام بیرو کانیای بی که له مولکی که سیکدا بی به هی نه و که سه ناسرا، نه توانی ریگا له خه لک بگری له وه که جوگه به کی لیوه رابکیشن بو سه رباخ و زهراعه تی خوئیان، چونکه بو سه بی نه و که سه به خوڑایی حه قی خوار دنه وه له و ناوه په یدا نه کا، به بی نه وه له ریگایه کی شه رییه وه نه و حه قی ده سگیر بو بی.

نه گهر که سیک ناوی به جوگه له کانیای کی مولکه وه راکیشا و ناوی زهوی و کشت و کالی خوئی لی دا و پاشان ئیددیعیای کرد وتی: حه قی ناو وه رگرتم له و کانیاه هه یه، نه وه نه گهر وتی: کپیومه، یا: به کریم گرتووه، نه بی به شاهید ئیسپاتی بکا، نه گینا باوهر به سویندی خاوه ن ناوه که نه کری و نه م کابرا به ده رنه کا وه نه گهر ته نها ئیددیعیای نه وه ی کرد که له سه رده میکی کونه وه حه قی ناو وه رگرتمی هه یه و باسی سه به به که شی نه کرد و خاوه ن ناوه که ئینکاری کرد، پیویسته نه و کابرا ئیسپاتی نه وه بکا به شاهید که له مه و پیش به و ناوه زهوی و باخی خوئی ناو داوه؛ جا پاش ئیسپات کردنی نه مه، نه گهر خاوه ن ناوه که وتی: به زور ناوی لی سه ندوم، یا: به کری و هری گرتبو، یا: به خواستن، نه وه نه بی به شاهید ئیسپاتی بکا و نه گهر ئیسپاتی نه کرد، نه م شه خسه سویند نه خوا له سه ر نه وه که حه قی ناو وه رگرتمی له و کانیاه هه یه و نه و حه قی بو قهرار نه دری.

هه ر کانی و کاریزیک که تیکه ل بی له نیوان تا قمیکا، نه و تا قمه نه توانن له سه ر حیسابی به شه کان، به سه عات نه و ناوه وه ربگرن و ئیشی پی بکه ن و نه یشتوانن داریکی دریژ له به رده می نه و کانی و کاریزه دا داچه قینن و نه وه نده ی به شه کان کونی تی بکه ن و له به رده می کونه کانا جوگا هه لبه ستن، تاله و کونانه وه ناو بیته ده رو به و جوگه لانه دا بروا بو نه و خاوه ن به شان؛ جا نه گهر به شه کان نه وه نده ی به ک بوون، نه بی کونه کانیش

ئەوئەندەى یەك بن وه ئەگەر فەرقیان هەبوو، ئەبێ كونه كانیش به و ئەندازیه فەرقیان هەبێ بۆ ئەوه كه هەركەس بگا به بەشى حەقى خۆى.

باسى ئەوه كه چۆن نه‌چیر ئەبێ به مولك

نه‌چیری غەیری مه‌ككەى «مُكْرَمَة» ئەبێ به مولك بۆ كه‌سى كه له ئیحراما نه‌بێ به چەند شت:

یه كه‌م، به‌وه كه ئەو نه‌چیره به دەست بگرێ، با نیازی ئەوه‌یشی نه‌بێ كه بىكا به مولكى خۆى، خواه ئەو كه‌سه بائغ بووبێ یا مندال بێ، ته‌میزی په‌یدا كرده‌بێ یا نه؛ به‌لى ئەگەر مندالیكى بێ ته‌میز بوو و كه‌سێك ئەمرى پێ كرد ئەو نه‌چیره‌ى بۆ بگرێ و ئەویش گرتى، ئەوه ئەبێ به مولكى ئەو كه‌سه، هەروه‌ها ئەگەر فەرمانى دا به كه‌سێكى بێ شو‌عوورى وا كه به‌گوى كردنى ئەو به پێویست بزانی و ئەویش به‌گوى بكا؛

دوو هه‌م: به بریندار كرده‌نێكى وا زوو به‌زوو گیانى حه‌یوانه‌كه‌ى پێ دهر بچێ؛ سیهه‌م: به لێدانێكى وا كه له جووله‌ى بخا له‌گه‌ل ئەوه‌دا كه مه‌به‌ستى له‌م لێدانه ئەوه‌بێ بىكا به مولك؛

چوار هه‌م: به‌وه كه بالى یا پێى بشكێنێ یا بالى هه‌لپاچێ؛

پینجه‌م: به‌وه كه بكه‌وێته داویكه‌وه كه ئەم شه‌خسه‌ داينابێ به نیازی نه‌چیر گرتن و داوه‌كه له راكردن و خو‌رزگار كردنى بخا؛ كه‌واته، نه‌چیر نابێ به مولك ئەگەر بكه‌وێته داویكه‌وه كه ئەم نه‌ینابێته‌وه، یاخود ئەم نابێته‌وه به‌لام نه‌ك به نیازی ئەوه كه‌چى پێوه بوو بىكا به مولكى خۆى یاخود بكه‌وێته داویكه‌وه كه بتوانێ پێه‌وه رابكاو خۆى رزگار بكا؛

شه‌شه‌م: به‌وه كه رێى لێ بگرێ له ته‌نگه‌به‌ریه‌كى وا دا كه نه‌توانێ لێى دهر بچێ، به‌و شه‌رته‌كه به ئاسانى بگرێ، ئەگینا تا ده‌رى نه‌هینێ، نابێ به مولكى وه ئەگەر له داو دهر باز بوو، هەركەس گرتیه‌وه، ئەبێ به مولكى ئەو كه‌سه،

حه‌وه‌ته‌م: به‌وه كه نه‌چیره كه بكه‌وێته ئەرزى ئەوه‌وه‌و ئەمیش به نیازی گرتنى ئەو نه‌چیره، ئاو به‌ربداته ئەرزه‌كه تا بىبێ به قور و حه‌یوانه‌كه په‌كى بكه‌وێ؛

هه‌شته‌م: به‌وه که هانه هانه و شته‌ی سه‌گ یا باز یا ویز یا هه‌رحه‌ی یوانیکی تری راو بدا
بۆسه‌ر ئه‌و نه‌چیره‌و ئه‌ویش بیگری یا وای لێ بکا که له‌راکردن بکه‌وێ؛

نۆهه‌م: به‌وه که ئه‌و نه‌چیره‌ خۆی فیه‌ بداته‌ خانوو به‌که‌وه‌و خاوه‌نی خانوو که‌یش
ده‌رگای ئه‌و خانوو بگری له‌سه‌ر نه‌چیره‌که‌، ئیتر هه‌رچه‌ند ئه‌و خاوه‌ن خانوو به‌
داگیر کردن تیا بێ؛ به‌لێ، ئه‌گه‌ر غه‌یری ئه‌و خاوه‌ن ماله‌ به‌بێ ئیزنی خاوه‌ن ماله‌ که
ده‌رگا که‌ی گرت، ئه‌وه که‌سیان نابێ به‌ خاوه‌نی؛ خاوه‌ن ماله‌ که‌ نابێ به‌ خاوه‌نی
نه‌چیره‌که‌، له‌به‌ر ئه‌وه‌ که‌ ده‌رگا که‌ی نه‌گرتوه‌، کابرای بیگانه‌یش نابێ به‌ خاوه‌نی ئه‌و
نیچیره‌، چونکه‌ نه‌ به‌راستی و نه‌ به‌ داگیر کردن، خاوه‌نی ئه‌و خانوو نییه‌، که‌ وابوو،
ئیشه‌ که‌ی بێ سووده‌؛

ده‌هه‌م: به‌وه که‌ هیلانه‌ دروست بکا بۆ په‌له‌وه‌ر؛ ئه‌وه‌، هه‌رکاتیک که‌ ئه‌و په‌له‌وه‌ره
هیلکه‌ی کرد، یاخود به‌چکه‌ی هه‌له‌ینا، به‌ خۆی و هیلکه‌و به‌چکه‌یه‌وه‌، ئه‌بێ به‌ مولکی
ئه‌و کابرا، مادام ئه‌و هیلانه‌یه‌ی به‌م نیازه‌ دروست کردبێ بۆ په‌له‌وه‌ره‌که‌.

ئه‌گه‌ر که‌سینک رای کرد به‌ دوا‌ی حه‌یوانیکداو حه‌یوانه‌ که‌ ماندوو بوو و راوه‌ستا،
ئه‌وه‌ ئه‌و کابرا نابێ به‌ خاوه‌نی ئه‌و حه‌یوانه‌ تا نه‌یگری، چونکه‌ ئه‌و وه‌ستانه‌ هیزی
ئهداتی بۆ راکردنیکی تازه‌ وه‌ ئه‌گه‌ر هه‌نگیکی دۆزییه‌وه‌ له‌ناو داریکی بۆشا، یا له‌
کونه‌به‌ردیکا، ئه‌وه‌ هه‌نگه‌ که‌ ئه‌بێ به‌ مولکی ئه‌گه‌ر ده‌رگای کونه‌که‌ی توند گرت به‌
جۆریک که‌ هه‌نگه‌ که‌ نه‌توانی ده‌رچی، به‌لام هه‌نگوینه‌ که‌ی نابێ به‌ مولکی
تاده‌ری ئه‌هینی و وه‌ری ئه‌گری؛ که‌واته‌، نیشانه‌ کردنی داریک که‌ هه‌نگی تیا بێ، شتیکی
بێ سووده‌و نه‌ ئه‌بێ به‌هۆی مولکیه‌تی هه‌نگه‌که‌و نه‌ هی هه‌نگوینه‌ که‌ی؛ ئه‌و قسه‌یه‌ش
که‌ مه‌شهوره‌ ئه‌لێ: «هه‌نگوین هی ئه‌و که‌سه‌یه‌ که‌ ته‌وری تیژه‌»، مه‌به‌ست لینی ئه‌وه‌یه
کابرا داره‌ که‌ بپری و هه‌نگوینه‌ که‌ ده‌ربه‌ینی، نه‌ک ته‌نها داره‌ که‌ نیشانه‌ بکاو ئیتر به‌س.

هه‌ر حه‌وانیک که‌ بوو به‌ مولکی که‌سینک، له‌ مولکی ئه‌و که‌سه‌ ده‌رناچی به‌وه‌ که‌
به‌ره‌للای بکا؛ که‌واته‌، حه‌رامه‌ به‌ری بدا، چونکه‌ له‌وانه‌یه‌ به‌ کینک بیگری و بیخوا، مه‌گه‌ر
له‌ کاتیکا که‌ بلی: وا ئه‌م حه‌یوانه‌م به‌ره‌للای کردو حه‌لالم کرد بۆ هه‌رکه‌س که‌ بیگری

بۆخوی؛ به لئی جاروبار واجبه ئه و حه یوانه به ره لّلا بکا، وهك ئه وه نه چیریک له مولکی که سیکا بی و ئه و که سه بکه ویتته ئیحرامه وه بۆ حه ج یا بۆ عه مره، چونکه له م کاته دا واجبه ئه و کابرا حه یوانه که به ره لّلا بکا؛ ههروه ها، به ره لّلا کردنی حه یوان واجبه ئه گه ر ئه و حه یوانه به چکه یه کی هه بی و به چکه که ی نه گیرایی، یاخود به چکه که گیرایی و دایکه که ی نه گیرایی، یاخود له کاتیکا که ئه و نه چیره گوشتی حه لّال بی و کابرایش چه قوی پی نه بی سه ری بی ری و هیچیشی نه بی بیداتی بیخوا، یاخود گوشتی نه خوری، وهك په ره سیلکه؛ به لام ئه گه ر حه یوانی گوشت نه خوراو رابگری له بهر جوانی یا له بهر خوشی دهنگی، ئه وه عه بی نییه.

ئه گه ر کۆتری برجی که سیك هات بۆ برجی که سیکی تر و له گه ل کۆتری ئه م برجه که دا تیکه ل بوو، ئه وه ئه گه ر له یهك جیا ئه کرانه وه، واجبه جیا یان بکاته وه و کۆتری برجه که ی تر بداته وه به خاوه نی وه ئه گه ر جیا نه ئه کرانه وه، ئه وه خاوه نی ئه م برجه که ناچار ناکری بۆ ناردنه وه یان، چونکه نازانری کامه ن تا جیا یان بکاته وه، به لام دروستیش نییه هیچیان لی بفرۆشن یا بیه خشن به غه یری خویان، به لام دروسته یه که به یه کی بفرۆشی یا بیه خشی؛ به لئی ئه گه ر هه ردوولایان کۆتره کانیا ن تیکرا فرۆشت به که سیکی تر و ژماره یان دیاری و نرخیسیان وهك یهك بوو، ئه وه دروسته، ئه گینا دروست نییه.

ئه گه ر دوو که س یهك له دوای یهك نه چیریکیا ن بریندار کرد، ئه وه ئه گه ر دوو هه میان نزیککی کرده وه له مردن یاخود له راکردنی خست، نهك یه که میان، ئه وه ئه و حه یوانه ئه بی به مالی دوو هه میان وه ئه گه ر یه که میان نزیککی کرده وه له مردن یا په کی خست، ئه وه هه ر بۆ ئه وه؛ جا ئه گه ر له م سووره ته دا، دوو هه میان گیانی حه یوانه که ی ده رکرد به برینی قورقور اچکه و سوور یچکه ی، ئه وه گوشتی حه لّال، به لام واجبه له سه ری تۆله ی ناته واوییه که ی بدا به کابرای یه که م، ئه گه ر به م سه ر برینه که می کرد بوو؛ ئه و تۆله یه ش، بریتیه له فره قی قیمه تی ئه و حه یوانه له کاتی سه ر برایی و کاتی پهك که وتوویدا وه ئه گه ر به برینی غه یری ئه و دوو شوینه گیانی ده رکرد، یا نزیککی نه خسته وه له مردن، به لام به هه ردوو برینه که مرد، ئه وه حه رامه و کابرای دوو هه م ئه بی به زامنی وه ختی

په ك كه وتوویی حه یوانه كه بۆ كابرای یه كه م، چونكه بووه به هۆی مردنی ئەو حه یوانه به م جوړه.

وه ئە گهر هه ردووکیان پێكه وه برینداریان کردو نزیکیان خسته وه له مردن، یا خود به هه ردووکیان په کیان خست، ئەوه ئەو حه یوانه بۆ هه ردووکیانه وه ئە گهر هه ر یه کیکیان نزیکه مردنی کرده وه یا په کی خست، ئەوه هه ر مائی ئەو كه سه یه وه ئە گهر یه کیکیان په کی خست و یه کیکیان نزیکی خسته وه له مردن و نه ئەزانرا کامیان پێش كه وتوو، ئەوه حه رامه و گوشتی ناخوری وه ئە گهر كه سیك نه چیریک یا حه یوانیکی خانه کی مردار کرده وه و كابرایه ك پێسته كه ی بردو ده باغی کرد، ئەوه ئەبێ به مولکی، چونكه خاوه ن حه یوانه كه ده س به رداری پێسته كه بووه؛ هه ر له سه ر ئە ساسی ئەم ده س به ردار بوونه، دروسته بۆ بېگانه گولی گهنمی پاش دهستی وه رزیر بچینیته وه، یا ئە گهر تاك و ته را میوه به داریكه وه مابوو لئی بكاته وه؛ هه ر وه ها، دروسته هه ر میوه ی دره ختیک كه كه وتبیته ئەو دیوی په رژینی باخ یا دیواره كه یه وه، هه لی گری و بیخوا.

باسی هه لگرتنی شتی داکه وتوو «لُقطة»

«لُقطة» له شه ر عدا، بریتییه له مالیک یا له ئیختیساسیکی حورمهت و قیمهت دار كه به هۆی بی ئاگاییه وه به جی مابن له شوینیکا كه شوینی عاده تی ئەو شته نه بی، به و شه ر ته ئەو كه سه كه شته كه ئە دۆزیته وه خاوه نه كه ی نه ناسی و شته كه یش به هیز خوی پی نه پاریزری؛ كه واته، شتیک كه با فره ی دابی بۆ ناو حه وشى مالیک، یا خود ئەمانه تیک كه دانرابی لای كه سیك و ئەو كه سه بمری و وه سیهت نه كا بۆ میرا تگره كانی، ئەوه به مائی فه و تاو دائه نری.

سوننه ته هه لگرتنی داکه وتوو بۆ هه ر كه س كه باوه ری به ئەمانه تی خوی بی، به لكو و له سه ر فره مووده ی گه لی له زانایانی شه ر، ئە گهر ئەم كه سه له و باوه ره دا بوو ئە گهر ئەو شته هه لئه گری ئەفه وتی، واجبه هه لی بگری؛ به لی، ئیمامی غه زالی فره موویه: هه لگرتنی مائی دۆزراوه به و شه ر ته واجبه ئە گهر ئەم هه لگرتن و پاراستنه ی زه حمهت

نەبىئى لەسەر ئەو كەسە، ئەگىنا پۈيۈست نىيە ھەلى بگىرى. سۈننەت نىيە بۇ كەسىك متمانەى نەبىئى بە ئەمىنى خۆى، مالى دۆزراو ھەلبگىرى؛ بەلكوو بۇ ئىنسانى فاسق كەراھەتى ھەيە و شاھىد گرتن لەسەر ھەلگرتنى مالى دۆزراو، واجب نىيە. فەرموودەى راستىر، ئەو ھەيە دروستە شت ھەلگرتنى موسولمانى فاسق و منال و ئەھلى زىممە لە ولاتى موسولماناندا، بەلام فەرموودەى دىيارىتر، ئەو ھەيە شتە كە لەدەستى ئەو فاسقە ۋە رتە گىرى و ئەدرىتە دەستى ئىنسانىكى دادپەرور و متمانە ناكىرى بە بەيان و تەعرىف كىردنى ئەو شتە لەلايەن فاسقە كەو، بەلكوو ئەخرىتە ژىر چاودىرىيەو. فەرموودەى راستىر ئەو ھەيە سەرپەرىشتى كەرى كاروبارى منال شتى دۆزراو لە دەستى منال ئەسىنى و خۆى ئاگادارى ئەكا؛ جا ئەگەر پاش ھەلدانى ناوونىشانى لەلايەن خۆى يا ۋە كىلەو، خاۋەنى دەرەنە كەوت، بەگوپىرەى مەسلەحتە ئەيكا بە مالى ئەو منالە ۋە ئەگەر كەمتەرخەمى كىردو مالە كەى بەدەستى منالە كەو ھىشتەو، ئەبىئى بە زامنى ئەو مالە.

باسى مالە ھەلبگىراو كە

مالى ھەلبگىراو، ئەگەر حەيوانىك بىئى كە مولك بىت و خۆى نەدا بەدەستى وردە درۈندەو، لەبەرئەو كە ئەو ھەندە ھىزو تواناى بىئى خۆى بىپارىزى، ۋەك ئەسپو حوشتر و ئىسترو گاجووتى بەھىز، يا بەھۆى را كىردن و ھەلاتەو، ۋەك كەروىشك، يا بەھۆى فرىنەو، ۋەك كۆتر، ئەو ئەگەر لەبىابانا دۆزرايەو، دروستە بۇ قازى و غەبرى قازى دەستى بەسەرا بگىرى بەنيازى پاراستن و بۇ كىردن بەمولكىش.

ھەر حەيوانىكىش خۆى پىئى رانە گىرى و گۆشتىشى بخورى، ۋەك مەرۈ بزن، ئەو ھەندە دروستە ھەلبگرتنى بۇ ئەو كە بگىرى بە مولك، چ لە دى و چ لە حەسارو بىابانا و ئەو كەسەى ئەم حەيوانە ھەلئە گىرى، ئارەزووى خۆيەتى لە ھەركام لەم سىئى شتەدا:

يە كەم: ئەو تە سالىك ناوونىشانى ھەلداو پاش ئەو، بىكا بەمولك؛

دوو ھەم: ئەو ھەدەس بەجى بىفروشى و قىمەتە كەى ھەلبگىرى، ئەو جا ناوونىشانى

ھەلبدا؛

سیههم: ئه وه یه ئیسته دهس به جی بیخواو قیمة ته که ی بیژی ری تا هه رکاتیگ که خاوه نه که ی ده رته که وی وه نه گه ر له ناو ئاوه دانیا هه لیگرت، ئه وه به ئاره زوی خویه تی ریگای یه که م یا دووهم بگری و بوی نیه ریگای سیههم بگری. دروسته بو ئینسان غه یری گیانله به ریش هه لیگری؛ جا نه گه ر دۆزراوه که شتی بوو که زوو خراب بی، وهك چیشت و میوه ی زور گه یشتوو، ئه وه دوو چاره ی له به رده مایه؛ یا بیفرۆشی و پاره که ی هه لیگری و له پاش ناوونیشان هه لدان ته گه ر خاوه نه که ی ده رنه که وت، بیکا به مولکی خوی؛ دووهم، ئه وه یه هه ر ئیسته بیکا به مولک و بیخوا؛ به لی، نه گه ر قابیلی ئه وه بوو به دهس لی دان چار بکریت، وهك روتابی که بگری به خورما، ئه وه نه گه ر قازانج له فرۆشتیا بوو، بیفرۆشی وه نه گه ر قازانج له وشک کردنه وه یا بوو وه که سیگ به پیاوه تی وشکی نه کرده وه، وشکی بکاته وه، نه گینا، هه ندیکی لی بفرۆشی بو مه سره فی وشک کردنه وه ی.

جا نه گه ر کابرا ئه و ماله دۆزراوه ی هه لیگرت به نیازی راگرتن و پاراستنی، ئه وه ئه مانه ته به لایه وه، هه روه ها هه ر شتیکیش که لیه وه په یدا بی، وهك شیرو دۆ و روونو به چکه ی ئه و حیوانه؛ که واته، هه رکاتیگ که مته رخه می تیا کرد، ئه بی به زامنی وه نه گه ر له م وه خته دا دایه دهستی قازی، واجبه له سه ر قازی وه ری بگری به شی زوری زانایانی شرع له م وه خته دا به واجبان دانه ناوه ناوونیشانی ماله دۆزراوه که هه لдат، به لام قسه ی پشت بی به سراوتر ئه وه یه که له م وه خته یشا هه ر له به ر پاراستنی ماله دۆزراوه که پیویسته ناوونیشانی هه لبدات بو ئه وه که ئه و ماله به هوی ناو نه بردنه وه نه فه وتی، چونکه له وانیه خاوه نه که ی به هوی سه فه ره وه یا به هوی نه خوشیه وه یا به هوی شتیکی تره وه، بوی نه کری بگری به دوای شته گوم بووه که یداو باسی بکا و ماله که ی بفه وتی؛ جا له سه ر ئه م فه رموده یه، نه گه ر کابرای مال دۆزه ره وه بی دهنگ بوو و ماله که فه وتا، ئه وه ئه بی به زامنی ئه و ماله.

له م حاله دا که کابرای مال دۆزه ره وه به نیازی پاراستن هه لیگرتوه، به پیی شرع به ئه مین دانه ری و تا خه یانه تی لی نه که ویته وه، به خائین نانسری وه نه گه ر به نیازی

خەيانت ھەلىگرت، ھەر لەو دەقىقەوہ ئەبى بە زامن و حەقى ئەوہى نامىنى لەوہ پاش ناوونىشانى ھەلداو پاشان بىکا بە مولكى خۆى و لەكاتىكا كە بە نىيازى پاراستن ھەلى بگرى، ئەو مالا ئەمانە تە لای چ لەپىش ناوونىشان ھەلدان و چ پاش ئەوہ، تا ئەىكا بە مولكى خۆى.

واجبە لەسەر ئەو كەسە كە مالىك ئەدۆزىتەوہو ئەپەوى ناوونىشانى ھەلدا، جىنس و نەوع و سىفەت و ئەندازەى ئەو مالا بزانی، ھەر و ھا توورە كەو دەرگاىنى، ئەوجا ناوونىشانى ھەلدا لە دەرگاى مزگەوت و بازارو شوپىنى كۆبوونەوہى خەلكدا، رۆزى دووجار تا ماوہى حەفتە بەك، پاش ئەوہ رۆزى جارېك تا ماوہى حەفتە بەك، ئەوجا حەفتەى دووجار، پاش ئەوہ مانگى جارېك تا سالا كە تەواو ئەبى وە ئەگەر ئەم بەك سالى ناوونىشان ھەلدانە بەش بكا بەسەر دوزادە سالا، ھەر سالى مانگىك، ئەوہ یش دروستە.

بەلى واجب نىيە دەنگ بەرز بكا تەوہ، بەلكوو پىويستە بەدەنگى عادەتى قسەبكا بۆ خەلك كەوا شىكى وای دۆزىوہ تەوہ، چونكە دەنگ بەرز كرنەوہ بە خىلافى عادەت یا حەرامە یا كەراھەتى ھەيە.

بزانی! ناوونىشان ھەلدان، كاتېك پىويستە ئەگەر كابرا لەو باوہرەدا ئەبى بەھۆى ئەو جاردا نەوہ سەمكارىك مالا كە داگىر ئەكا، ياخود خۆى تووشى دەردو مەينە تىك ئەبى، ئەگىنا حەرامەو واجبە لەسەرى بى دەنگ، شتە كە ھەلبگرى تا ھەر كاتېك مەيدانى ناوونىشان ھەلدانى ئەبى وە لەكاتى ناوونىشان ھەلدانىشا، ئەبى تەنھا ھەندىك لە ناوونىشانە كانى ھەلدا، ئەگىنا يەكىكى درۆزن لەولاوہ راست ئەبىتەوہو بەدرۆ ئەىكا بە مالى خۆى. مەسەرفى ئەم ناوونىشان ھەلدانە لەسەر كابرا مال دۆزەرەوہ نىيە ئەگەر بەنىيازى پاراستن ھەلىگرتبى، بەلكوو لەسەر خاوەن مالا كە خۆيەتى؛ كەواتە، ئەبى قازى مەسەرفى بۆ بكا لە «بىت المال» یا لەسەر خاوەنە كەى، جا ئەگەر ئەو شوپىنە قازى تيا نەبوو، كابرالى خۆى مەسەرفى بۆ بكا بەونىيازە كە پاشان لە خاوەنە كەى بسىتتەوہو و شاھىد لەسەر ئەو نىيازەى بگرى؛ مەسەلەى مەسەرف كرنىش بۆ مالا دۆزراوہ كە ئەگەر

مه سره فی بوی، ئه ویش هه ر به م جو ره یه وه ئه گه ر به نیازی ئه وه شته که ی هه لگر تبوو که بیکا به مولکی خو ی، ئه وه مه سره فی ناوونیشان هه لدان و مه سره فی حه یوانه که یش له پیش کردنیدا به مولک، هه ر له سه ر کابرای مال دۆزه ره وه یه. فه مووده ی راستر، ئه وه یه شتی بی قابیله ت تا سالتیک ناوونیشانی هه لنادری، به لکوو هه ر ئه وه نده پتویسته که به پی عاده ت، ناوونیشانی هه لبدری تا ماوه یه که خاوه نه که ی ده سی لی شور دبیته وه. کاتیک که کابرای مال دۆزه ره وه ویستی ماله که بکا به مالی خو ی، پاش تیپه ربوونی ساله که، ئه وه ئه بی به ده م بلنی: وا ئه م ماله م کرد به مولکی خو م و به ته نها تیپه ربوونی ساله که نابنی به هی خو ی؛ جا ئه گه ر پاش ئه وه خاوه نه که ی ده رکه وت، ئه وه له م سووره ته دا، ئه گه ر خاوه ن مال داوای عه ینی ماله که ی ئه کردو ئه میش قیمه ته که ی ئه دایه، ئه وه ئاره زووی خاوه ن ماله که جی به جی ئه کری وه ئه گه ر ئه عه ینه فه وتابوو، واجبه ئه م کابرا له مالی وینه دارا، وینه ی و له مالی قیمه ت بو دانراوا، قیمه ته که ی بداته وه وه ئه گه ر عه ینی ماله که مابوو، به لام به هو ی شتیکه وه عه ییدار بووبوو، ئه وه خاوه نه که ی بو ی هه یه عه ینه که ی به ریته وه و ناته واوییه که شی بیژی ری به وه ی که دۆزویه ته وه.

ئه گه ر که سیک هات و ئیددیعیای مولکییه تی مالتیکی دۆزراوه ی کرد و نه شاهیدی هه بوو و نه ناوونیشانی ماله که ی به ته واوی هه لدا، دروست نییه ئه و ماله ی بدریتی وه ئه گه ر ناوونیشانی هه لداو مال دۆزه ره وه که باوه ری پی کرد، دروسته ماله که ی بداتی، به لام به گویره ی مه زه بی ئیمام، واجب نییه وه ئه گه ر پاش ئه وه که ماله که ی دایه وه، یه کیکی تر هات ئیددیعیای کرد که هی ئه وه و شاهیدی هیئا، ئه وه له کابرای یه که م ئه سه نریته وه و ئه دری به م وه ئه گه ر لای ئه و فه وتابوو، ئه وه خاوه ن شاهیده که ئه توانی پی بیژی ری یا خود بیبیژی ری به کابرای یه که م و له هه موو حالیکا مه سه له که ئه گه ریته وه سه ر ئه و کابرای یه که مه.

بزائن! هه لگر تنی مالتیکی فری دراو له حه ره می «مه که که ی موکه رپه مه» دا دروست نییه به بی نیازی هیچ، یا به نیازی کردنی به هی خو ی؛ به لام به نیازی پاراستنی تا خاوه نه که ی په یدا ئه بی، ئه وه دروسته.

باسی مندالی فریدراو

فرزی کیفایه به هه لگرتی مندالینکی بی ته میز یا خاوهن ته میز، یا بالفینکی شیت، نه گهر له و لاتهدا که سینکی تر هه بی هه لی بگری، نه گینا فرزی عینه له بهر پاراستنی نفسی نه و منداله یا نه و شیت و نه بی نه و که سه ی هه لی نه گری، شاهد بگری له سه ر نه و هه لگرتنه، نه وهك کابرا له وه پاش ئیددیعیای مولکیه تی نه و منداله هه لگراوه بکا. حه قی نه م هه لگرتنه نیبه مه گهر بو موسولمانینکی بالفی عاقلی نازادی خاوهن فام وه نه گهر دووکس به جاریک چوونه سه ر مندالیک، نه وه واجبه له سه ر قازی لای نه وه یانی دانی که مه سلله حه تی مناله که ی تیابی وه نه گهر به کینکیان پیش که وت له هه لگرتنی مناله که دا، نه وه هه ر حه قی نه و یانه یه وه نه گهر به یه که وه هه لیان گرت و هه ر دووکیشیان لایق بوون بو نه وه، نه وه فرموده ی راستر نه وه یه له م حاله دا ده وله مند نه خریته پیش فه قیره وه و ئینسانی دین داری له دینا گه یشتوو نه خریته پیش که سینکه وه که نه زانری حالی چونه؛ نه گهر دووکسه که یه ک بوون له م سیفه تانه دا، قورعه نه خری له به یینانا.

نه گهر شارستانییه ک منالینکی هه لگرت له شارا، دروست نیبه بیبا بو دهشت یا بو لادی، به لام نه توانی بیبا بو شارینکی تر، به تایه تی، نه گهر غه ریب بی، نه توانی بیبا ته وه بو شاره که ی خوی وه نه گهر له دهشتا له ناو ده وارا یا خود له لادیدا دوزیه وه، بو ی هه یه بیبا بو شار وه نه گهر دهشته کی منالینکی له شارا هه لگرت، حه قی نیبه بیبا بو دهشت وه نه گهر له دهشتا هه لیگرت، نه وه لای خوی نه هیلرته وه.

مه سه رفی نه م مناله له مالی تایه تی خوی نه کری، نه گهر بووی، وهك پاره یه ک خرابیته تووره که یه ک و لایا دانرابی، یا که ل و په لیک که خرابیته ژیری یا ژیر سه ری یا هه رشتیک که له ده ورو به ریا دانرابی وه نه گهر شتی وای نه بوو، مه سه رفی له مالی گشتی بو نه کری، وهك مالیک که وه قف کرابی له سه ر منالی فری دراو وه نه گهر مالی وانه بوو، مه سه رفی له سه ر «بیث المال» ی موسولمانانه؛ نه گهر «بیث المال» یش ریک و پیک

نه بوو، مه سره فی له سر ده و له مه ندانی موسولمانانی نه و شوینه یه، به لام فهرز نییه له سره ریان به پیاوه تی مه سره فی بو بکن، به لکوو نه توانن به شیوه ی قهرز مه سره فی بو بکن تا گه وره نه بی، نه و جا لئی وه ربگر نه وه؛ نه و که سه ش که منداله که هه لته گری، دروسته بو ی هه ر مال و پاره یه کی له گه لدا بوو، هه لی بگری و نه بی شاهد بگری له سره نه و مال و پاره یه، به لام دروست نییه به بی ئیزنی قازی له و ماله سهر ف بکا بو ی.

نه گه ر که سیك نه و منداله ی کرد به منالی خو ی، نه بی به منالی و نه ویش لایق نه بی بو یی گه یاندن و په روه رده کردنی؛ به لام نه گه ر ژنیک منالیکی کرد به منالی خو ی، نه وه به بی شاهد هینان له سر نه وه که له و بووه، نابی به منالی وه نه گه ر دوو ژن منالیکیان دایه پال خو یان و هیچیان شاهدیان نه بوو، نادری به که سیان وه نه گه ر هه ردو وکیان شاهدیان هه بوو، نه وه نیشانی قیافه شوناس نه در ی، به هه ر کامیانی بدا، هی نه و یانه یه وه نه گه ر قیافه ت شوناس نه بوو، یا خود نه یزانی هی کامیانه، رانه وه ستین تا مناله که بالغ نه بی، نه و جا خو ی به منالی هه ر کامیان دانا، نه در یته پال نه و یانه؛ جا که بوو به منالی یه کیکیان، نه وه نه سه بی نه لکینری به میردی نه و ژنه وه، به و شه رته شاهد، شاهدی بدا که نه و مناله له سر «یا تاخی» نه م کابرایه بووه و به گویره ی حیس و شه رعیش قابل بی له و کابرایه بوو بی و کابرایش ئینکاری نه کا.

باسی موسولمانه تی و کافر بی منال

هه ر منالیک له ولاتی ئیسلاما بدو زریته وه، هه ر چه ند ولاته که نه هلی زیمه یشی تیا بی، یا له ولاتیکا بی که ئیسلام گرتبیتی به زور، به لام له دهستی کافره کانداهیشتیته وه و موسولمانیشی تیا بی، نه وه حوکم نه کری به وه که موسولمانه وه نه گه ر مناله که له ولاتی کافرانا دو زرایه وه (داژ الکفر)، نه وه به کافر نه ناسری، نه گه ر ولاته که موسولمانی تیا نه بی وه نه گه ر موسولمانی تیا بی، به موسولمان دانه نری. هه ر مندالیکی دو زرا وه که بریار بدری موسولمانه به هو ی نه وه وه که له ولاتی ئیسلاما دو زرابیته وه و پاشان که سیکی نه هلی زیمه شاهد بینی که وا نه و مناله هی نه وه، نه در ی به نه و و نه سه بی

ئه‌لکێنرێ به‌وه‌وه‌ وه‌ ئه‌گه‌ر هه‌ر داوای کرد، ئه‌وه‌ ئه‌یدریتێ، به‌لام به‌ موسوڵمان ئه‌ناسرێ.

دوو ریڭای تر هه‌یه‌ بۆ حوکم کردن به‌ موسوڵمانه‌تی منال؛ یه‌ که‌م، ئه‌وه‌ ته‌ مناله‌ که‌ له‌ دایک و باوکی موسوڵمان په‌یدا بووبێ، واته‌ کاتیک که‌ نوتفه‌ی مناله‌ که‌ی له‌ منالدهانی دایکیا جینگیر بووه‌، دایک و باوکی موسوڵمان بووبن وه‌ ئه‌گه‌ر له‌ دایک و باوکیکی کافر په‌یدا بوو و پاشان یه‌ کێکیان موسوڵمان بوو، ئه‌ویش هه‌ر به‌ موسوڵمان دانه‌نرێ؛ له‌ هه‌ردوو سووره‌تدا، ئه‌گه‌ر مناله‌ که‌ پاش بالغ‌بوونی، کوفری به‌ده‌ماهات، به‌ «مُرتَد» ئه‌ناسرێ.

دوو هه‌م، ئه‌وه‌ یه‌ که‌ سیکێ موسوڵمان منالیکێ له‌ ولاتی کافرانه‌وه‌ به‌ دیل هینابێ، ئه‌و مناله‌ش به‌هۆی ئه‌م موسوڵمانه‌وه‌ که‌ هیناویه‌تی، به‌ موسوڵمان دانه‌نرێ، به‌و شه‌رته‌ که‌ باوک و دایکی له‌ گه‌ل نه‌بێ، ئه‌گینا له‌سه‌ر دینی دایک و باوکیه‌تی.

باسی مالی ئه‌مانه‌ت (ودیعه‌)

ئه‌و که‌سه‌ی مالی ئه‌مانه‌تی پێ نه‌پاریزێ حه‌رامه‌ وه‌ری بگری وه‌ ئه‌گه‌ر بتوانی، به‌لام باوه‌رێ به‌وه‌ نه‌بێ که‌ خۆی ئه‌مینه‌، که‌راهه‌تی هه‌یه‌ وه‌ری بگری وه‌ ئه‌گه‌ر بتوانی بپاریزێ و باوه‌ریشی به‌ ئه‌مینی خۆی هه‌بێ، ئه‌وه‌ سوننه‌ته‌ وه‌ری بگری، هه‌رچه‌ند کریش له‌ خاوه‌ن ماله‌ که‌ وه‌ر بگری بۆ خۆی و ئه‌و شوینه‌ی ماله‌ که‌ی تیا دانه‌نی، چونکه‌ فه‌رمووده‌ی راسته‌ر ئه‌وه‌ یه‌ دروسته‌ کرێ وه‌رگرتن هه‌تاوه‌ کوو له‌سه‌ر واجبی عه‌ینیش، وه‌ کوو رزگار کردنی که‌سیک له‌ ئاووئاگر و فیکردنی سووره‌تی «فاتحه‌».

ئهرکانی ئه‌مانه‌ت دانان، چواره‌؛

یه‌ که‌م، مالی به‌ ئه‌مانه‌ت دانراو؛

دوو هه‌م، ئه‌و که‌سه‌ که‌ مال به‌ ئه‌مانه‌ت دانه‌نی؛

سیه‌هه‌م، ئه‌و که‌سه‌ که‌ ئه‌مانه‌ته‌ که‌ی لا دانه‌نرێ؛

چواره‌م، ئه‌و له‌فزه‌ که‌ به‌ده‌مادیت له‌ کاتیکه‌ که‌ کابرای خاوه‌ن مال ماله‌ که‌ی به‌

ئه‌مانه‌ت لای که‌سیک دانه‌نی.

شەرتی مالی بە ئەمانەت دانراو، ئەو یە مائیککی موحتەرەم بی، خواھ قیمەتی بی، وەك تەغاری گەنم، یا نەبی، وەك دەنکی گەنم، یا ئیختیساسات بی، وەك تە پالەو سەگی پاس و سەگی راو، نەك سەگی خوێری و هۆی رابواردنی حەرەم، ئەوانە بە ئەمانەت دانانرین و بە پێی شەرع، پاراستنیان واجب نییە شەرتی مال بە ئەمانەت دانەر و مال بە ئەمانەت لادانراویش، وەك شەرتی وە کیل گرو وە کیل وایە؛ لە واقعدا، کابرای خاوەن مال کابرای مال لادانراوی کردوو بە وە کیلی خۆی بو پاراستنی ماله کە ی؛ کەواتە، ئەمانەت دانان دروست نییە لە لایەن منداڵ و شیت و کە سینکە وە کە لە بەر نە فامی حیجری لە سەر دانرابی وە ئە گەر کە سینک لە مانە شتیکی هینا بو ئەو بە ئەمانەت لای کە سینک دای بی، دروست نییە وەری بگری لێی وە ئە گەر وەری گرت، ئەبی بە زامنی، چونکە وەرگرتن لەم جۆرە کە سانە بە تالە، هەر وە کوو چون ئە گەر کە سینک بە ناوی بە کری گرتنە وە شتیکی لە کور یا ژنی خاوەنی ئەو شتە وەربگری، ئەویش ئەبی بە زامنی ئەو شتە، چونکە ئەو نیشە لە راستیدا بە کری وەرگرتن نییە و شتیکی بە تالە، ئەم سوورە تەیش بە ئەمانەت دانان نییە.

هەر وە ها ئە گەر پیاویک شتیکی دایە دەستی منداڵیک یا شیتیک و ماله کە فەوتا، ئەو نابی بە زامنی ئەو ماله هەر چەند کە مەتەر خەمیشی کرد بی لە پاس کردنی ئەو ماله دا، چونکە شت دانە دەستی منال دروست نییە، بە لام ئە گەر منداڵە کە، خۆی دا لە شتە کە و شکاندی، ئەو ئەبی بە زامن، چونکە بوو بە هۆی راستە و خۆی فەوتانی ئەو شتە.

سیغە ی مال بە ئەمانەت دانانیش، ئەبی لە فزیک بی ئەو بە گە یەنی کە ماله کە دانراو لە ی کابرای مال بە ئەمانەت لادانراو، یا خود ئیشارە تیک بی کە مە عناکە ی دیاری بی، وەك ئەو کە کابرا بلیت: وا ئەم ماله م دەستی تۆ بە ئەمانەت، ئیتر فەر موودە ی راستەر ئەو یە قە بوول کردن بە لە فز شەرت نییە لە لایەن ئەو کە سە وە کە ماله کە ی لا دانراو، بە لکوو یا بە لە فز قە بوولی بکا یا خود ماله کە لە دەست کابرا وەربگری. هەر وە ها، ئە گەر کابرای ئەمیندار وتی: ئەو ماله م بە دەری بە ئەمانەت بو ت هەلبگرم و خاوەن ماله کە ییش بە بی قسە ماله کە ی تە سلیم کرد، ئەمەیش دروستە و بە ئەمانەتی شەرعی دانە نری.

مال وەرگرتنی ئەو کەسە ی مالی بە ئەمانەت لادانە نرێ، جار جار راستییە و جار جار
 حوکمییه؛ مەسەلا، ئەگەر کەسێک مالیکی هینا بۆلای کەسێک و ئەویش پێی وت:
 دای بنێ لەوینادا و کابرا داینا، ئەو حوکمی وەرگرتنی هەیه؛ هەر وەها، خاوەن دووکانێک
 کە دەرگای دووکانە کە ی کرابیتە وە، ئەگەر بە کەسێکی وت: ئاگات لەو دووکانەم بێ،
 ئەویش بلێ: باشە، ئەمە وەك ئەو وایە کە دووکانە کە ی لە خاوەنە کە ی وەرگرتبێ؛ جا
 ئەگەر ئەم شەخسە تەماشای ئەو دووکانە نە کاو شتیکی لی بفهوتی، ئەبێ بە زامنی،
 بەلام ئەگەر دەرگای دووکانە کە داخرا بوو و وتی بە کەسێک: ئاگات لەو دووکانە بێ،
 ئەویش وتی: باشە و بێ ئاگا بوولیی تادەرگا کە ی کرایە وەو شتیکی لی دزرا، ئەو نابی بە
 زامن، چونکە مادام دەرگا کە ی داخرا بوو، نە دراو تە دەستی کابراو حوکمی وەرگرتنی
 نییه؛ بەلی، ئەم کەسە گوناھبار ئەبێ، چونکە خاوەن دووکانە کە ی دەس خەرۆ کردووە.
 ئەگەر منالێکی خاوەن تەمیز مەری کەسێکی برد بۆلای شوانێک و وتی: ئەمە، مەری
 فلان کەسە نار دوویە تی بیلە وە پێنی بۆی، شوانە کە ی و تی: باشە با بلە وە پێ، ئەمەیش
 حوکمی وەرگرتنی ئەو شوانە ی هەیه لە خاوەن ماله کە، چونکە ئەو مندالە تەنھا
 قسە کە ی گە یاندووە.

هەر وەها ئەگەر کەسێک بە کەسێکی وت: ئەو ماله لەلای من دابنێ و ئەویش داینا،
 ئەمەیش حوکمی وەرگرتنی هەیه وە ئەگەر ئەمیندارە کە نە بە دەم قەبوولی کرد و نە
 ماله کە ی بەراستی وەرگرت و نە شتیکی وایش هەبوو کە حوکمی وەرگرتنی بێ، ئەو
 بێ سوودە؛ مەسەلا، کەسێک شتیکی دانا لای کەسێک و وتی: ئەم مالم بۆ هەلبگرە،
 ئەویش قسە ی نە کرد و لە پاش رویشتنی ئەو، خاوەن ماله کە شتە کە ی بە جێ هیشت و
 فەوتا، ئەو نابی بە زامن، بەلام ئەم کەسە گوناھبار ئەبێ، لەبەر ئەوە کە بە ئاشکرا
 شتە کە ی نە داو تە داو وەو خاوەن ماله کە دەس خەرۆ بوو پێی.

بزائن! حوکمی مالی بە ئەمانەت دانراوی هەیه بە چکە ی حە یوانیکی بە ئەمانەت
 دانراو کە ئاوس بێ و لای ئەمین دارە کە بزێ، بەلام ئەو بە چکە یە کە لە پیش دانانی
 دایکە کە یا لە دایک بووبێ، ئەو پێویستە خاوەنە کە ی بە تاییە تی ناوی بیا، ئەگینا بە مالی
 بە ئەمانەت دانراو نانا سرت.

ئەمانەت تەواو ئەبێ بە مردنی خاوەن مأل و مأل لە لادانراو بە شیت بوونیان و بی هۆش کەوتنیا بە جوړیکی وا کە وەختی نوژیکی فەرز بگریته وە، هەر وەها بە دانانی حیجر لە سەر مأل بە ئەمانەت لا دانراو کە بە هۆی لات کەوتنی وە و بە وە کە خاوەن مأل کە عەزلی بکا لە ئەمینداری، یا کابرا خۆی عەزل بکا و بە وە کە بە بی مەبەستیکی شەری ئینکاری ئەمانەت کە بکا و بە خەیانەت کردن لە مأل کەدا و بە دەرچوونی مأل کە لە مولکی خاوەن کە بە هۆی فرۆشتنی یا بە خشینە وە - مەسەلا - لەم کاتەدا پیویستە کابرای مأل بە ئەمانەت لادانراو دەس بە جێ ئەو مأل بنیڕیتە وە بۆ ئەو کەسە کە بوو بە مالی - هەرچەند ئەو کەسە داوایشی نەکا - وە ئەگەر دیار نەبوو، بیبا بۆلای قازی.

لە هەموو کاتیکیا دروستە بۆ خاوەن مأل ئەمانەت کە وە بگریته وە لەو کەسە ی دایناوە لای و بۆ ئەویش دروستە هەر کاتیک ئارەزووی لی بوو مأل کە بنیڕیتە دواو بۆ خاوەن کە ی.

ئەسلی دەست لە مالی ئەمانەتیدا دەستی ئەمانەت و مأل لادانراو بە بی کە مەترخەمی و خەیانەت کردن، زامن نابێ؛ بە لی، ئەبێ بە زامن بە هۆی چەند شتیکە وە، وە ک ئەو کە بە بی ئیزنی خاوەن مأل و بە بی بیانوویەکی وە ک سەفەر کردن و نەخۆش کەوتن و شتی وا، مأل کە بداتە دەستی کەسیکی تر، جا لەم سوورەتەدا کە دایە دەستی کەسیکی تر، ئەگەر لای ئەو کەسە فەوتا، ئەوە بریار ئەگەر پیتە وە سەر ئەو، هەرچەند خاوەن مأل ئەتوانی داوای لە هەر کامیان بکا.

بزانن هیچ شتیک ری ناگری لە وە کە ئەو کەسە ی مأل کە ی بە ئەمانەت لادانراو داوای یارمەتی لە کەسیکی تر بکا بۆ ئەو کە مأل ئەمانەتییە کە ی بۆ هەلبگری تا ئەبیاتە وە بۆ مأل وە. هەر کاتیک کابرای مأل بە ئەمانەت لادانراو چوو بۆ سەفەرێک، ئەبێ مأل کە بداتە وە بە خاوەن کە ی، ئەگەر خۆی حازر بوو، ئەگینا لای وە کیلە کە ی دای بنی وە ئەگەر نە خۆی دیار بوو نە وە کیلیشی هەبوو، بیبا بۆلای قازی وە ئەگەر ئەو شوینە قازیی تیا نەبوو، بیداتە دەستی کەسیکی ئەمین. لەم زەمانەدا، ئەوە چاکترە بیداتە

دەستى كەسىكى ئەمىن لەوۋە كە بىبا بۇ قازى؛ بەلام كە تەسلىمى كەسە ئەمىنە كە كرا، ئەبى شەھىد بگىرى لەسەر ئەو تەسلىم كىردنە؛ بەلى، ئەگەر ئەو كىبراى مال بە ئەمانەت لادانراو مالا كەى شار دەوۋە لەشۇئىكا و خەبەرى دا بە كەسىكى باوەر پى كراو كە لەو شۇئىنە دا بى، ئەوۋە هېچى ناكە وئىتە ئەستۆو زامن نابى.

وۋە ئەگەر ئەو كەسەى مالى بە ئەمانەت لادانراو مالا كەى لەگەل خۇيدا بىرد بۇ سەفەر، ئەوۋە زامن ئەبى، مەگەر لە شۇئىنە كەى خۇيدا ئاگرىك كە وئىتەوۋە يا لافاۋ ھەلسابى، يا خانوۋە كەى نىزىكە رووخان بى و كىبراى ئەمىن چارى نەبى و كەسى وى دەس نە كەوئى مالا كەى بداتە دەست و ھەركاتى كە نەخۇش كەوت بە نەخۇشە كى وا كە ترسى مردنى لى بگىرى، ئەبى مالا كە بىئىرئىتەوۋە بۇ خاۋەنە كەى يا بۇ وە كىلى يا بىداتە دەستى پىاۋىكى ئەمىن و شەھىدى لى بگىرى، ئەگەر مەجالى ئەمانەى نەبوو، وەسەت بكا بۇ مىراتگرە كانى كە ئەم مالا، مالى فلان كەسە، ئەگىنا زامن ئەبى، مەگەر مەيدانى هېچ شتىكى نەبى، وەك ئەوۋە كەوت وپەر بمرى.

مال بە ئەمانەت لادانراو، زامن ئەبى بەوۋە كە مالا كە بگۇزىتەوۋە بۇ شۇئىنى كە وەك شۇئىنى پىشۋوى مەككەم نەبى، ياخود شتى بى بەسەرىا بۇ فەوتاندنى و ئەمىش بتوانى نەبەلى و گوئى نەداتى؛ كەواتە، ئەگەر حەيوانى بە ئەمانەت دانراو خەرىك بى مردارەوۋە بى، واجبە لەسەر كىبراى بە ئەمانەت لادانراو سەرى سېرى و شەھىد بگىرى لەسەر سەبەبى سەربىنە كەى، ئەگەر لەگەل بوونى شەھىددا سەرى نەبى بە زامنى ئەو حىوانە، چونكە موبالات نە كىردن بەوۋە زەى وا، بەخەيانەت دائەنرى؛ بەلى، ئەگەر كەس نەبوو بىگىرى بە شەھىد و ئەترسا لەوۋە كە كىبراى خاۋەن مال باوەر پى نەكا، ئەوۋە لەو حالەدا ئەگەر سەرى نەبى، زامن نابى.

وۋە ئەگەر كەسىك و لاخىكى بە ئەمانەت دانا لای كەسىك و ئەو كەسەش ئالفى نەدايە، ئەوۋە زامن ئەبى، مەگەر كىبرا و تىبىتى: ئالفى مەدەرى، ئەوۋە لەم حالەدا ئەو زامن نابى، بەلام بۇى ھەيە بچىتە لای قازى شكاتى لابكا كەوا خاۋەنى ئەو مالا كە بە ئەمانەت دانراو لام، نايەلى ئالفى بدەم بەو بى زمانە، بۇ ئەوۋە كە قازى ناچارى بكا

تالیف بدار بە حەییوانە کە یارینگی ئەو کابرا بدار کە حەییوانە کە ی بە ئەمانەت لاداناوہ تالیفی بدارتی، ئەگینا زۆر گوناھبار ئەبێ.

ئەگەر کەسیک حەییوانیکی دایە دەستی کەسیک بە ئەمانەت، ئەو ئەگەر تالیفیسی لەگەڵدا دایە بۆ حەییوانە کە، ئەو بەشە و ئەگەر نەیدایە، پێویستە بچیتە سەر خاوەن حەییوانە کە یا وەکیلە کە ی و ئەگەر ئەوان نەبوون، بچیتە لای قازی، ئەگەر ئەویش نەبوو، لە مالی خۆی مەسرفی بۆ بکا بە نیازی گەرانهو و ئەگەر لە توانادا بوو، شاھید بگری لەسەر ئەو کە نیازی داوا کردنەو ی ئەو مەسرفی بوو و ئەگەر شاھید نەبوو، کەیدی نییە و ھەر ئەو نەندە مەبەستە کە خۆی نیازی داوا کردنەو ی ئەو مەسرفی بوو. ئەگەر لەو شوینەدا عادت و ابو و لاخ بەبێ شوان بەرەللا ئەکرا بۆ لەو پەرا و ئەمیش لەسەر ئەو ئوسولە و لاخە کە ی بەرەللا کرد و فەوتا، ئەو زامن نابێ، مادام و لاخ بەرەللا کردنە کە ی لە عادت دەرنەچێ و ئەگەر و لاخە کە ی لەگەڵ کەسیکی ئەمینی باوەر پێ کراودا نارد بۆ سەرئاو و لە رینگەدا و لاخە کە فەوتا، ئەو زامن نابێ، بەلام ئەگەر بەمنالیکا ناردی بۆ ئاو خواردنەو و لە رینگەدا و لاخە کە یان لێ سەند، ئەو زامن ئەبێ. لەو شتانە یە کە ئەبێ بەھۆی زامن بوونی کەسی کە مالی بە ئەمانەت لادانرا بێ، ئەمە کە کابرای ئەمین دار لادار لەو پارێزگارییە کە بەپێی شەرع ئەمری پێ کراو و بەھۆی ئەو وە، ئەو مالا بھوتی؛ کەواتە، واجبە لەسەری ئەگەر جلی خوری، وە ک فاسۆن و شتی وای درایە دەست بۆ پاراستنی، بەین بەین بیداتە بەرھەتاو، یا بە عادت بیکاتە بەری بۆ ئەو کە مۆرانە نەبخوا.

ئەگەر کەسیک سندووقیکی دایە دەست کەسیک و پێی وت: لەسەری مەنوە و ئەویش لەسەری نووست و شکا، ئەو ئەبێ بە زامنی، ئەگەر لەبەر قورسی کابرا شکابێ، ھەر وەھا ئەبێ بە زامنی ئەو شتانە کە لەناو سندووقە کەدان، ئەگەر بەھۆی نووستنەو و لەسەر سندووقە کە فەوتان؛ بەلام ئەگەر دز ھاتە مالاو وە کەل و پەلی ناو سندووقە کە ی بردو مالا کەیش مەحکەم بوو، ئەو زامن نابێ، چونکە وەزعی کابرای مال لادانراو گەلی باشر بوو بۆ پاراستنی مالا کە لەو ی کە کابرای خاوەن مال و یستوو یە تی.

ههروه‌ها ئه‌گهر وتی: دوو قوفل مه‌ده له‌و ده‌رگایه، ئه‌ویش دوو قوفلی لیداو دز کردیه‌وه و شتیکی برد، هه‌ر زامن نابیی، چونکه دوو قوفل له‌ قوفلیک قایمتره وه ئه‌گهر هه‌ندیك پاره‌ی دایه‌دهستی و وتی: بیبه‌سه قۆلی کراسه‌که‌ت، ئه‌ویش له‌ناو ده‌ستیا رای‌گرت و فه‌وتا، ئه‌مه ئه‌گهر به‌ هۆی نووستن یابیی ئاگاییه‌وه بوو، ئه‌وه زامن ئه‌بیی، چونکه ئه‌گهر له‌ قۆلیا بوايه، نه‌ئه‌فه‌وتا وه ئه‌گهر که‌سیك به‌زۆر لیبی سه‌ندبوو، ئه‌وه زامن نابیی، چونکه ئه‌وه‌که‌سه که له‌ ده‌ستی ده‌رهینا، ئه‌یتوانی له‌ قۆلیشی ده‌ریبئنی وه ئه‌گهر وتی: بیبه‌سه به‌قۆلته‌وه، ئه‌ویش خستییه‌ باخه‌لی و فه‌وتا، ئه‌وه زامن نابیی. وه ئه‌گهر به‌ پیچه‌وانه‌ی ئه‌مه‌وه بوو زامن ئه‌بیی

ئه‌گهر که‌سیك له‌ بازارا چه‌ند په‌نجاییه‌ کی دایه‌ ده‌ستی که‌سیك و باسی چۆنیه‌تی پاراستنی نه‌کرد ئه‌ویش به‌ستنی به‌ قۆلیه‌وه و گرتنی به‌ ده‌ستی‌ه‌وه، یا خود خستییه‌ ناو کیسه‌یه‌که‌وه و نایه‌ به‌ر باخه‌لی و فه‌وتا ئه‌وه زامن نابیی وه ئه‌گهر له‌ده‌ستیا رای‌گرت و فه‌وتا، ئه‌وه ئه‌گهر له‌به‌ر بی‌ئاگایی فه‌وتابوو، ئه‌وه زامن ئه‌بیی وه ئه‌گهر سه‌مکاریک به‌زۆر لیبی سه‌ند، ئه‌وه زامن نابیی وه ئه‌گهر وتی: بیبه‌ بۆ ماله‌وه‌وه هه‌لی‌بگره، ئه‌وه ئه‌گهر به‌ بی‌عوزر ته‌فره‌ی هاتنه‌وه‌ی خۆی دا بۆ ماله‌وه‌وه فه‌وتا، زامن ئه‌بیی، ئه‌گینا زامن نابیی. له‌ ئه‌سبابی زامن بوونه‌ دانانی ئه‌و ماله‌ له‌ غه‌یری جیگه‌ی لایقی پاراستنی ئه‌و شته‌دا، یاخود دزیك ئاگادار بکا له‌ شوینی ئه‌و شته، یاخود خه‌به‌ر بدا به‌وه‌که‌سانه‌ که موساده‌ره‌ی ئه‌و جوّره‌ ماله‌ ئه‌که‌ن، هه‌روه‌ها ئه‌گهر زۆرداریك هات رووتی بکاته‌وه، ئه‌میش له‌ ترسانا ماله‌ که‌ی فری‌دایه‌ شوینیك که‌ شوینی پاراستنی ئه‌و جوّره‌ ماله‌ نه‌بوو و ماله‌ که‌ فه‌وتا له‌و جیگه‌یه‌دا، ئه‌وه زامن ئه‌بیی، چونکه ئه‌گهر به‌لای خۆیه‌وه بوايه و بېرایه، زۆر چاکتر بوو له‌وه‌ که له‌و شوینه‌دا بفه‌وتی، چونکه دیار نه‌بوو و ئه‌زانرا کئی بردوویه‌تی تا روژی خۆی وه ئه‌گهر که‌سیك کلیلی دوو‌کانه‌ که‌ی دایه‌دهستی که‌سیکی ترو ئه‌میش دای به‌یه‌ کینکی ترو ئه‌م به‌که‌ ده‌رگا که‌ی کرده‌وه‌وه هه‌ندی مال فه‌وتا، ئه‌وه ئه‌م که‌سه زامن نابیی؛ به‌لّی، ئه‌گهر کليله‌ که‌ی له‌سه‌ر ئه‌و ئه‌ساسه‌ پێدا وتبووی: ئاگات له‌ ماله‌ که‌م بی‌ وکليله‌ که‌شت با لابی بۆ وه‌ختی ناچاری، وه‌ک ئاگرێک یا

ئاویك یاشتیکی وا، که چی ئویش کلیلە که بداتە دەستی که سیکێ ترو هەندیک لەو ماله بفهوتی، ئەو زامن ئەبی.

وہ ئەگەر زۆرداریک زۆری لی کردو ئەمیش ئەمانەتە که ی دایە دەستی، ئەو زامن ئەبی، بەلام لەپاش ئەوہ که بژاردی بو خواوەنە که ی، ئەتوانی بچیتەسەر زۆردارە که و لئی بسیتیتەوہ و ئەگەر ئەم که سە ماله که ی نە دایە دەستی زۆردارە که، بەلکوو ئەو ہەر بەزۆری خووی لئی سەند، ئەوہ بە هیچ جوۆری زامن نابێ و واجبە لەسەر کابرای مال بە ئەمانەت لادانراو، بە ہەر جوۆری کہ پی بکری، دەفعی زۆردار بکا لەو ماله کہ لای دانراوہ، ہەتاوہ کوو بە عەیب دار کردنی ماله کہ یش و ئەگەر رزگار نە ئەبوو لە دەستی زۆردار بە سویند خواردن نەبی، ئەبی سویند بخوا کہ ئەو ماله ی لانییە، بەلام پیویستە پاشان کہ فارەتی سویندە کہ بدا، چونکہ سویندە کہ ی درۆبووہ و کہ وتووہ.

ہەر وہا، لە ئەسبابی زامن بوونی ئینسانی مال بە ئەمانەت لادانراوہ، قازانج وەرگرتن لەو ماله؛ مەسەلا، ئەگەر جل بی لە بەری بکا و ئەگەر و لآخ بی سواری بی، ہەتاوہ کوو تەنہا بەو ہندە یش کہ جلە کہ لە سندووق دەرہینتی بە نیازی لە بەرکردن، یا پارە کہ لە کیسە کہ ی دەرہینتی بە نیازی خەرچ کردن؛ لە سوورەتی یە کہ م و دوو ہەمدای، لە بەر ئەوہ کہ ماله ئەمانەتیہ کہ ی بە کارہیناوە بوخوی و لە حالەتی سیہەم و چوارەمدای، ئەبی بە زامنی ئەو ئەندازە یە ی کہ دەسی لی داوہ؛ کہ واتە، ئەگەر کہ سیک دوو پەنجایی لە کیسە یە ک پارە ی ئەمانەت دەرہینا، ئەوہ ہەر زامنی ئەو دوو پەنجاییہ ئەبی، مەگەر لە حالیکە کہ بەھۆی دەرہینانی ئەو ئەندارە پاریوہ ئەویشی بفهوتی، وەك ئەوہ کہ لە کاتی دەرہینانی دوو پەنجاییہ کہ دا دزیک بە جیگہ ی پارە کہ بزانی و پاشان بیدزی، ئەوہ لەم حالەدا ئەبی بە زامنی ہەمووی، ہەتاوہ کوو ئەگەر دوو پەنجاییہ کہ شی خستەوہ جیی خووی، بەوہ رزگاری نابێ لە زەمانەتە کہ تا نە یدا تەوہ دەستی خواوەنە کہ ی.

زەمانەت لە شتی وینەدارا، بەشتیکی وەك خووی و لە شتی قیمەت بو دانراوا، بە قیمەتە کہ ی دائەنری و ئەگەر ئەو شتە کہ کابرای مال بە ئەمانەت لادانراو

وهری گرتووهو بووه به زامنی، بهرگیك بی له بهری کرد بی یا ولاخیک بی سواری بووبی،
 نهوه جگه له زامن بوونی، کر بی ماوهی به کارهینانه که شی نه که ویتسه.

نه گهر کابرای مال به نه مانهت لادانراو نیازی کرد مال که له جیگه که ی دهر بهینی،
 به لام دهری نه هینا، نهوه ناب بی به زامنی وه نه گهر نه مال نه مانه تییه تی که لی مالی
 خوی کرد به جوریک که له یه ک جیا نه کرینه وه، نه بی به زامنی هه مووی؛ ههروه ها،
 نه گهر دوو مالی نه مانه تی تی که لی یه ک کرد به جوریک که له یه ک جیا نه کرینه وه وه فرهقی
 نییه ههردوو مال که هی یه ک کهس بن یا هی دوو کهس بن.

کابرای مال به نه مانهت لادانراو که بوو به زامن، لهو زه مانه ته دهرناچی به هو ی
 نهوه وه که دهس بهرداری که متهرخه می بی دهر باره ی مال که، وه ک چون نه گهر کابرای
 خاوهن مال داوای مال که ی بکاته وهو کابرای به نه مانهت لادانراو ئینکاری بکاو له
 پاشان بیته وه و بی له مال که بنی، نه میس بهو ئینکار کرد نه بی به زامنی نهو مال وه به
 بی لینانه که نابیته وه به نه مین و له زه مانهت دهرناچی؛ به لی، نه گهر له پاش خه یانهت و
 زه مانهت، خاوهن مال که سهر له نوی کابرای کرده وه به نه مینی خوی له سهر نهو مال،
 یا خود به دم، نازادی کرد له خه یانه ته پیشو وه که، نهوه له زه مانهت دهر نه چی، به لام
 نه گهر له پیش خه یانه تا، خاوهن مال که بلیت: وا تو م نازاد کرد له هه رچی هو ی
 خه یانه ته، نهوه به وه نازاد ناب بی، چونکه نازاد کردن له شتی که هیشتا پهیدا نه بووبی،
 مه عنای نییه، جا نه گهر کابرا نه یه وی نهو شه خسه تووشی خه یانهت و زه مانهت نه بی،
 هه ر له نهوه له وه ریگای بدا ته سه روف له مال که یا بکا، بو نهوه هه رچی کرد له سهر ئیزنی
 خاوهن مال که بووبی.

هه ر وه ختی خاوهن مال داوای مال که ی کرده وه لهو کابرا که به نه مانهت دانراوه لای،
 واجبه له سهر نه م، دهس به جی بیداته وه وه نه گهر بی عوزری شهرعی تفره ی دا، نه بی به
 زامنی وه نه گهر ئیددیعی کرد که و مال که فه وتا وه نه یوت به هو ی چییه وه فه وتا وه،
 یا خود باسی هو یه کی نهینی نهو فه وتانه ی کرد، نهوه به سویند باوه ری بی نه کری وه
 نه گهر باسی هو یه کی دیاری کرد، وه ک ناگر یا لافاو، نهوه نه گهر نهو ناگره یا نهو لافاوه

دیار بوو ئه و شوینهی گرتووه ته وه، به بی سویند باوه ری پی ئه کری و ئه گه ر دیار نه بوو
ئه و شوینهی گرتیته وه، باوه ری پی ئه کری به سویند وه ئه گه ر ئه و هویه که ئه و باسی
ئه کرد دیار نه بوو له ناو خه لکا، پیویسته له پششا به شاهید ئیسپاتی بکا که ئه و هویه
رووی داوه، ئه و جا سویند بخوا له سهر ئه وه که ئه و ماله به وهویه فه و تا وه.

وه ئه گه ر ئیددیعیای کرد که و ماله که ی ناردووه ته وه بۆ لای ئه و که سه که کرد بووی به
ئه مین و ماله که ی لادانا بوو، ئه وه باوه ری پی ئه کری به سویند، یا ئه گه ر ئیددیعیای کرد
که بۆ لای غه یری ئه و که سه ی ناردووه ته وه، مه سه لا، وتی: داومه ته وه به میرات گری ئه و
که سه که داینا بوو لام، یا ئه گه ر میرات گری ئه م، وتی: بردوومه ته وه بۆ خاوه نه که ی،
یا خود که سیك له کاتی سه فه ری کا مالئیکی لای کابرایه ک دانا بوو به ئه مانه ت وه ئه و که سه
ئیددیعیای کرد که و ناردوویه تیه وه بۆ خاوه نه که ی، ئه وه له هه موو ئه م سووره تانه دا
پیویسته ئیددیعیاکه ره که به شاهید ئیسپاتی ئیددیعیاکه ی بکا، ئه گینا باوه ر به سویندی
خاوه ن ماله که ئه کری.

باسی دابهش کردنی دهسکه وتی موسولمانان (فئیء)

«فئیء» له شه رعا، بریتیه له مالئیک که به بی شه رو شوپ ده سی موسولمانان که وتبی
له لایه ن کافرانه وه، وه ک مالی سه رانه و خه رچی بازرگانی، ده یه ک بی یا زیاتر و هه ر مالی
که کافران به جیی به یلن له ترسی دوژمنئیکی خویان و مالی هه ر کافرئیکی ئه هلی زیممه
که بمرئ و میرات به ری مال داگیرکه ری نه بی، یه عنی هه ر میرات به ری نه بی، یا خود
میرات به ره که ی به شئیکی وای بیی که هه موو ماله که نه گریته وه و مالی له دین هه لگه راو
(مُرتد) ئیکی واکه کوژرابی یا مردبی.

ئه م مالانه که باسمان کردن، هه موو ئه کرین به پینج به شه وه، به شی یه که می تیکه لاوه
له به ینی پینج خاوه ن به شا:

یه که م: «مصلح» ی ئیسلامی، وه ک گرتنی سنووری ولاتی ئیسلام به چه ک و سوپا و
هه رچی به گویره ی روژ پیویست بی بۆ خوڤاگرتن و ولات پاراستن له شه ری بیگانه و

بۇ مەسرەفى ئەو قازىيانە كە لە دادگای شەرعدا ئىش ئە كەن بۇ بېرىنە وەى دەعو او هەراو ناکۆكىى ناو موسولمانان و بە گوێرەى شەرىعەتى ئىسلام حوکم ئە دەن، بە لام مەسرەفى قازىى سوپاىى و پىش نوێژو بانگ دەرى سوپا، ئە وە لەو چوار پىنج بە كە كەى ترداىبە؛ هەروەها ئەم پىنج بە كى بەشى مەسالىحى موسولمانانە، بۇ ئە و كە سانە شە كە مەشغوولن بە دەرسى قورئان و حەدىسە وە بە دەرسى علوومى دىنىيە وە، چ لە بابە تە موھىمە كانى وەك علمى فېقھ و ئوسولى فېقھ و ئوسولى دىن و تەفسىر و ئوسولى حەدىس، وە چ لە بابە تە ناموھىمە كانى كە بە سەرە تا دائە نرېن بۇ عىلمە موھىمە كان، وەك سەرف و نەحو و زوبان و عەرروز و قافىە و ئاداب و بە لاغە و مەنتىق و تارىخ و ئىنشا و غەبرى ئەمانە، خواھ ئە و كە سانەى كە خەرىكى ئەم خوێندنانەن، ماموستا بن يا موفتى يا فەقى و فەقىكان سوختە بن يا موستە عىد، هەروەها بۇ ئىمامى مزگە و تە كان و خەتیبى جومعە و بانگ دەرو ئە و كە سانە كە ئامۆزگارى موسولمانان ئە كەن بۇ كاروبارى دىن و خووپرە و شت و بۇ ھەموو ئە و كە سانە بە كە بەھۆى خزمەت كەردنى مەسلەھەتى ئىسلام و موسولمانانە وە مەجالى كاسبىيان نىيە، وەك ئە و كە سەى كە ھەر خەرىكى ھەلكە نەندنى قەبر بى بۇ موسولمانانى مردوو، ئەمانە ھەموو خواو نە بە شن لەم پىنج بە كەى مەسالىحدا، ھەرچەند خويان دەولە مەند بن، بۇ ئە وە كە خەلك پىشتيان سارد نە بىتە وە لەم عىلمانە و لەم ئىشە بەرزانە، ھەروەها شەل و كوێر و نە خوشر و پىرى لى كە و تووېش، ئە گەر فەقىر بن، لەوانەن كە خراونە تە سەر بەشى مەسالىح.

بزانن! ھەرچەند بەشى ئەھلى عىلم ئەدرى ئىتر فەقىر بن يا دەولە مەند بن، بە لام واجبە لەناو ئەوانە شدا تە ماشاى ئە وە بكرى كە كاميان موستە حەقتەرە و كاميان قازانجى بۇ موسولمانان زۆرتەرە بەھۆى زانايى و زۆرىى خزمەت و چالاكى و دەوام و بلاو كەردنە وەى عىلم و ئەخلاقى بەرزە وە لەناو موسولمانانا و ھەركام؛ بە پىى پاىەى خوى بەشى بۇ دائە نرې.

«بىدارى» وەختى بەشى ئەمانە لە پىنج بەكى مەسالىح ئەدرى ئە گەر لە وە قفى تاىە تىبە وە مانگانە يان نە بى، ئە گىنا ئە گەر مانگانە يان ھەبوو بە ئەندازەى ئە وەى بە شىان

بکاو به پیی ئەو زه حمه تهی که نه یکیشن له رینگای ئیسلامه تی دا، ئەوه له م پینج یه که بهشیان نادرئ، مه گه ر مانگانه که یان بهشیان نه کا، یا به پیی زه حمه ته که یان نه بی، له م حاله دا له پینج یه کی مه سالیح پیوستی ژیانیان بو ته واو نه کری.

بزائن! شیخی «ابن حجر» له «تحفه» دا، ئەلئ: ئەگه ر گه وره ی موسولمانان مه نعی حوقوقی عوله ماو هه ر خاوه ن حه قیک تری کرد له «بیئ المال» دا، ئەوه له وکاته دا فه رمووده ی پشت پی به ستر او - وه ک «ئیمامی غه زالی» له «احیاء علوم الدین» دا فه رموویه - ئەوه یه هه ر خاوه ن حه قیک دهستی گه پشت به مآلی «بیت المال»، دروسه بو ی به ئەندازه ی پیوستی خو ی و خیزانی لی وه ربگری و خه رجی بکا و پیوستیش نییه که له گه ل خاوه ن حه قه کانی تر دا دابهشی بکا، چونکه ئەم ئەندازه حه قه حه قی خو یه تی و خه لکه کانی تر له لایه ن سولتانه وه بهشیان فه وتاوه.

دوو هه م: بو موسولمانانی ئەولادی «هاشم» ی باپیری دووه می حه زره تی پینغه مبه ر ﷺ و ئەولادی «مطلب» ی برای «هاشم» ه، له پیاو ژن و گه وره و بچووک و ده وله مندو فه قیر، هه موویان وه کوو یه ک، له سه ر ئوسوولی میرات، بو نیڕینه دوو به ش و بو مینیه یه ک به ش: ﴿لِلذَّكَرِ مِثْلُ حَظِّ الْأُنثِيَيْنِ﴾ بهشیان ئەدرئ، ئەگه ر ئەو پینج یه که بهشی هه موویان بکا وه ئەگه ر بهشی نه کرد، پینشه وای موسولمانان ئە توانئ له پینشا بهشی هه ژاره کانیان بدا، جا ئەگه ر لیی مایه وه، بیدا به وانی تریان.

سینهم: بو هه تیوه که بریتیه له مندالیکسی نابالغ که باوکی نه بی و باپیره ی ده وله مندیشی نه بی، هه رچه ند باپیره ی هه ژاری هه بی؛ ئەمانه له م پینج یه که یان ئەدریتئ، به و شه رته ئەولادی موسولمانان بن و خو یان مالیان نه بی به ئەندازه یه ک که بهشیان بکا، به لام پیوسته به شاهید ئیساتی ئەوه بکه ن که موسولمانن و هه یچیان نییه. چواره م: ئینسانیکه لات بی یا هه ژار بی، یه عنی هه ر هه یچی نه بی، یا ئەگه ر شتیکی بوو، ئەوه نده نه بی بهشی گوزه رانی خو ی و خیزانی بکا؛ ئەمانه وه ک له م پینج یه کی «فتیء» ه بهشیان هه یه، له که فاره ت و زه کاتیشدا بهشیان هه یه، به و شه رته که موسولمان بن و له ئیددیعی لاتی و هه ژاریدا به بی سویند باوه ریان پی ئە کری؛ به لئ

ئەگەر لەو پېش و امە شەھور بووبن كە خاوەن مالن و ئىستا ئىدديعاى فەوتانى ئەو مالنەيان بكنە پئويستە بە شاھىد ئىسپاتى ئەو بەكنە.

پىنچەم: بۆ سەفەرە كە، بە شەرتى ئىسلامەتى و فەقىرى.

واجبە لەسەر پېشەواى موسولمانان ئەم مالنە بگە يەننى بە ھەموو ئەم چوار بەشەى دوایدا و بە ھەموو يەككە لە ھەر كام لە بەشە كانى ئەم چوار بەشە دا و ھەكوو يە كېش بە بەشە كان و ھەر كام لە ھەر بەشكە بدا، ھەر ھەوا ھەكوو يەك بەشى خزمە كانى ھەزرت ﷺ بدا؛ بەلنى، واجب نىيە ھاوسانى بكا لە نىوان ئەفراى بەشى ھەتىو ھەزارو رىبواردا؛ ھەر ھەوا ئەگەر مالنە كە بەشى ھەموو بەشە كان و ھەر كام لە ئەفراى ئەو بەشەنى ئەئە كەرد، دروستە بۆ پېشەواى موسولمانان كام بەشيان و كام شەخسيان بە موحتاجتر ئەزاننى، بەشى ئەو ھەيان بدا و ئەوانى تریان بخاتە پشت گوى.

ئەو چوار پىنچ يە كە كەى ترىش، ئەدرى بەو سەربازانەى كە داوتەلەب بوون و ھاتون بۆ غەزا بۆ پاراستنى ولاتى ئىسلام، بەرامبەر بە مانگانە يەك كە پېشەواى موسولمانان بيان داتى؛ ئەمانە، لەشەرعا پىيان ئەوترى: «مُرْتَزَقَة» و پئويستە پېشەواى موسولمانان فەرمان بدا ناوى ئەمانە لە دەفتەرى تايبەتى دا بنوسرى بۆ ئەو ھەبىر نەچنەو بەشيان نەفەوتى، ھەر ھەوا ئەبى سەرلەشكرىان بۆ دابنى و ئەویش چەند ئەفسەرىك لە خواری خۆيەو دابنى و ھەر ئەفسەرى چەند چاوەشىكى لەژىردەستا بى، بە گوپرەى وەزە؛ ئەبى ھەر كام لەو چاوەشە سەرپەرشتى كاروبارى كۆمەلىك لەو سەربازانە بكا بۆ ئەو كە مردن و ژيان و كاروبارى خىزانىان لە بەرچاوى بى و ئەبى ئەو ھەندەى كە بەشيان بكا، بە گوپرەى وەزەى ئەو ولاتەو بارى ھەرزانى و گرانى و دەسكەوتى ئەو سەردەمە، مەسەرەفى خواردن و جل و بەرگ و خانووى تىادانىشتن و ھەر پئويستىيە كى تریان بۆ جى بەجى بكا؛ جا ئەگەر ئەم چوار پىنچ يە كە بەشى مەسەرەفى ئەمانەى نە كەرد، ئەبى لە بەشى «فِي سَبِيلِ اللَّهِ» - كە برىتیبە لە زەكات - بۆيان تەواو بكرى.

سوپاى، بەشى خۆى ئەدرىتى، خواھ دەولە مەند: بى يا ھەزار بى وە ئەگەر دەولە مەند بوو، فەرقى نىيە ھەرچى ھەبى، چونكە مەبەست لە دانى ئەم بەشە، دلگەرم

کردنی خه لکه بو غهزا وه نه گهر گوئی نه درئی به حالی ئه مانه، وه زعی ولاتی ئیسلام له وانه یه تیک بچی. له ناو نووسینی ئه م سه ربازانه دا، ههروه ها له بهش دانی خه لکیشا، ئه بی «قوره یشی» یه کان پیش بخرین و له ناو ئه وانیشا، «بني هاشم» و «بني مُطَلَّب» ئه و جا ئه ولادی «عبدُ الشمس»، جا ئه ولادی «عبدُ العزى»، جا تیره کانی تری قوره یشی هه رکامیان زۆرتر نزیك بی له پیغه مبه ره وه ﷺ، ئه و جا «ئه نسار»، ئه و جا باقی عه رب، ئه و جا عه جه م و دروست نییه ناوی شه ل و کوپرو ئیفلیج و هه رجۆره بی که لک و بی کاره و په ک که وتوو یه کی تر بنووسری له ناوی ئه مانه دا، چونکه ئه وان خراونه ته سه ره به شی مه سالیج].

ئه گهر هه ندیک له وانه که ناویان نووسراوه و وه رگی راون، نه خو ش که وتن یا شی ت بوون، به شی دیاری کراوی خو یانیان هه ر ئه دریتی، ئیتر هیوا ی چاک بوونه وه یانمان بی ی یانه، ههروه ها پاش مردنی شیان، هه رکه س له حه یا تا نه فه قه ی له سه ریان بووه، وه ک ژن و منال و باوک و دایک، هه ریه ک به شی خو یانیان ئه دریتی، هه ر به و شه رته که مو حتا ج بن، جا بو ژن، تا شوو ئه کا یا ئه مرئ و بو منال، تا گه و ره ئه بی و خو ی ئه ژینئ و بو باوک و دایک، تا ئه مرن.

له «تُحفة» دا، ئه فه رمو یت: ئیمامی «سُبکی»، له م حوکمه شه رعییه وه وه ری گرتوو ه ههروه ختی «مو جته هید و مامۆستا و دووباره که ره وه ی ده رس وه فاتیان کرد، پیویسته له و شوینه وه که مانگانه یان لیوه دراوه تی، مه سه رف بو ژن و منالیان بکری هه تا له ئیحتیاج ئه که ون، چونکه ئه گهر وانه بی، خه لک دل یان سارد ئه بیته وه له خه ریک بوونی عیلم و ده رس و تنه وه و ئه م جۆره خزمه تانه.

ئه گهر ئه م چوار پینج یه که زیاتر بوو له پیویستی له شکر، زیاده که شی به پیی ئیحتیاج دابهش ئه کریته وه به سه ریانا. فه رموو ده ی راستر ئه وه یه دروسته هه ندئ له م زیاده یه سه رف بکری بو قایم کردنی سنووری ولات به جۆری که بیگانه مه جالی خراپه کردنی نه بی، ههروه ها بو کپینی چه ک و ولاخی سواری و بارکی شان و ئه م جۆره ئه رکانه. تا ئیستا هه رچی مان وت، بهش به حالی ئه و ماله ده سکه و توانه بوو که بگو یزینته وه، به لام ئه و ماله ی که نه گو یزینته وه وه ک زهوی و ئاو و خانوو و دووکان و خان و شتی وا،

ئەو بە گۆیڤه‌ی مه‌زه‌هب، وه‌ق‌فی عام‌ نه‌ ک‌ری و هه‌مووسا‌لی به‌ره‌مه‌که‌ی خه‌رج نه‌ ک‌ری به‌جو‌ره‌ که‌ ما‌لی ده‌س‌که‌وتووی گۆی‌زراوه‌ خه‌رج نه‌ ک‌ری.

بزانی! ئەو که‌سانه‌ی که‌ به‌ پیاوه‌تی خۆیان هاتوون بۆ غه‌زا، ئەوانه‌ حه‌قیان له‌ پینج‌به‌کی «ق‌ئی» (ما‌لی ده‌س‌که‌وتی موسو‌لمانان) نییه‌، به‌ل‌کوو‌ ئەب‌ی له‌ به‌شی «فی س‌بیل‌ الله» و له‌ زه‌کات به‌شیان بدر‌ی.

باسی ما‌لی تالانی کافران (غ‌نیمه‌)

غ‌نیمه‌ له‌ شه‌رعا، بریتییه‌ له‌ ما‌له‌ که‌ له‌ کافره‌وه‌ نه‌که‌و‌یته‌ ده‌ستی موسو‌لمانان به‌هۆی شه‌ره‌وه‌. جا له‌ شه‌ری نیوانی موسو‌لمانان و کافراندا، هه‌ر موسو‌لمانیک کافرئیکی به‌ نازایی خۆی کوشت، هه‌ر که‌ل‌وپه‌لئیک به‌و کافره‌وه‌ ب‌ی‌ ئەب‌ی به‌ ما‌لی نه‌و موسو‌لمانه‌، له‌ جل‌وبه‌رگ‌ و چه‌کی شه‌رو‌ و لا‌خی سواری‌ و زین‌وبه‌رگی و لا‌خ‌وه‌رچی له‌باخه‌لیا ب‌ی، هه‌روه‌ها و لا‌خ‌ئیکش که‌ بۆ ئیحتیات له‌گه‌ل‌ خۆی ه‌یناب‌ی نه‌وه‌ک و لا‌خه‌که‌ی له‌ شه‌ره‌که‌دا ب‌کوژ‌ری، به‌لام‌ نه‌گه‌ر بو‌خچه‌یه‌ک یا خو‌رجی‌کی کردبوو به‌ پاش‌کۆی و لا‌خه‌که‌یه‌وه‌و که‌ل‌وپه‌لی زیاده‌ی ت‌ی‌ خستبوو، ئەوه‌ ناب‌ی به‌ هی موسو‌لمانه‌ ب‌کوژه‌که‌.

شه‌رتی ئەوه‌ که‌ موسو‌لمانی ب‌کوژ‌ب‌ی به‌ خاوه‌نی که‌ل‌وپه‌لی کافره‌ کوژ‌راوه‌که‌، ئەوه‌یه‌ نه‌و کافره‌ کوژ‌راوه‌ ئیشیک‌ی مه‌ترسی‌داری کردب‌ی؛ مه‌سه‌لا، هاتب‌ی بۆ مه‌یدانی جه‌نگ‌ و کاب‌رای موسو‌لمانیش ل‌ی‌ چو‌وب‌یته‌ پ‌یشه‌وه‌ و کوشتب‌یتی، یاخود کاب‌رای کافر ناوبانگی نازایه‌تی ده‌رچو‌وب‌ی و موسو‌لمانه‌که‌یش رو‌یشتب‌ی خۆی ل‌ی‌ داگرتب‌ی یا که‌و‌ب‌یته‌ دوای و فرسه‌تی ل‌ی‌ ه‌یناب‌ی و کوشتب‌یتی؛ که‌واته‌، نه‌گه‌ر ئەم موسو‌لمانه‌ له‌ قه‌لاوه‌ ته‌قه‌ی کردب‌ی یا له‌ناو ر‌یزی سوپادا بو‌وب‌ی، یا له‌کاتی نووستنا کوشتب‌یتی، یا به‌دیل هاتب‌ی و کوشتب‌یتی، یاخود له‌کاتی راکردنی کافرانا کوشتب‌یتی، ئەوه‌ حه‌قی که‌ل‌وپه‌له‌که‌ی نه‌و کوژ‌راوه‌ی نییه‌ و هه‌ر که‌ل‌وپه‌لئیک له‌م حالانه‌دا به‌ کوژ‌راوه‌که‌وه‌ ب‌ی، نه‌خریته‌ ناوما‌لی تالانه‌وه‌و دابه‌ش نه‌ ک‌ری به‌سه‌ر هه‌موو سوپاکه‌دا.

هەر له حوکمی کوشتنایه بۆ موسته حهق بوونی کهل و پهلی کافره که، ئەمه که موسولمانه که په کی نه و کافره بخا و ده فعی شه پری بکا له موسولمانان؛ مه سه لا، هه ردوو چاوی ده رکا، یا هه ردوو ده ست و پینی بپرته وه، یا هه ر ده ستی، یا هه ر پینی بپرته وه، یا بیگری به دیل، یا کو ته کیك بدا به ته پلی سه ریا و له که لکی بخا!

پاش نه وه که کهل و پهلی کافره که مان دا به موسولمانه که، هه رچی مه سه رف چوو ته نه و ماله تالانییه بۆ هه لگرتن و گواستنه وه و پاس کردن و کرینی جیگا و شتی وا، هه مووی جیانه که ینه وه و هه رچی مایه وه نه یکه ین به پینج به شه وه؛ به شیکیان بۆ نه و پینج مه سه ره فه یه که له «فینیء» دا باس کرا که بریتیه له «مصالح» و نه ولادی «هاشم» و «مطلب» و هه تیوو فه قیرو سه فه رکه ر، به گویره ی نه و شه رتانه ی که باس کران؛ چوار به شه که ی تریشی، له گویره راوه و نه گویره راوه، به ش نه کریته وه له نیوانی نه فرادی سوپادا و به سه ر نه و که سانه دا که حازری شه په که بوون و بۆ شه ر هاتوون، خواه هه موویان شه ریان کردبی یا نه و کافره کان له ترسانا رایان کردبی و تالانه که یان له پاش به جی مابی، یا هه ندیکیان شه ریان کردبی و هه ندیکیان شه ریان نه کردبی.

به شی نه و که سانه نادری که له پاش ته وا بوونی شه په که هاتوون؛ به لی، نه گه ر له پاش ته وا بوونی به یه کادان و پیش دابه ش کردنی تالانه که دا گه یشتن، وه جهیك هه یه نه لی به شیان نه درئ؛ له راستیدا، ئەمه به سه راوه به فکری پیشه وای موسولمانانه وه. نه گه ر که سینک له وانه ی که موسته حهقی [وه رگرتنی] تالانن، له پاش رووداوه که و پیش دابه ش کردنی تالانه که دا مرد، نه وه حه قه که ی نه روا بۆ میرا تبه ره کانی به پینی ئوسوولی دابه ش کردنی میرات وه نه گه ر له ناو شه ره که دا مرد به ره وه ی شه ر ته وا و بی یا شه هید کرا، نه وه حه قی نییه له ماله تالانییه که ی بدریتی. نه و که سانه ش که بۆ کاسبی هاتوونه ته ناو له شکره وه، یا خود به کری گیراون بۆ خزمه ت کردنی و لاخ یا بۆ هه ر خزمه تیکی تر، نه وانه نه گه ر به شدار بیان کرد له شه ردا، به شدار نه بن، نه گینا نایان دریتی.

ئوسوولی دابه شکردنی مالی تالان، به م جو ره یه: بۆ پیاده به شیك و بۆ سوار سی به ش دانه نری، به لام هه ر به شی یه ك و لاخی بۆ دانه نری، نه سپه که ی عه ره بی بی یا غه یه

عه‌ره‌بی و به‌ش دانانری بۆ ئه‌سه‌پی له‌رو لاوازو بی سوود. ئه‌گه‌ر که سیککی زیممی یا ژنو مندالی موسولمان، هاتنه شه‌ره‌وه، ئه‌وه سووکه به‌شیکیان ئه‌دریتی که که متر بی له به‌شی عاده‌تی، به‌پیتی ئه‌وه که عه‌قلی پیشه‌وای موسولمانان بی‌ری؛ ئه‌م سووکه به‌شه له چوار پینج به‌که که جیا ئه‌کرته‌وه و په‌یوه‌ندی نییه به‌ پینج به‌کی به‌که مه‌وه و ئه‌گه‌ر کابرای زیممی به‌کری گیرابوو، هیچی نادریتی.

بزائن! دروسته زیاده به‌ش دابنری بۆ که سیک که ئیشیککی به‌ ئه‌همیه‌ت بکا، وه‌ک ئه‌وه که باش بسره‌وینتته کافره‌کان، یا قه‌لایه‌ک بگری، یا که لینیک بدوزیتته‌وه بۆ ئه‌وه که موسولمانان خو‌یانی لیوه بکه‌ن به‌ناو دوژمنا، یا توپیککی کاریگه‌ر بی‌ده‌نگ بکا، یا فرۆکه‌یه‌ک بخاته خواره‌وه، یا چهند دیلک رزگار بکا، یا کۆمه‌لک موسولمان گه‌مارۆ درابن و له‌وانه‌بی بگیرین یا بکوژرین و ئه‌م رزگاریان بکا؛ پیشه‌وای موسولمانان یا فرمانده‌ری سوپا، ئه‌م زیاده به‌شه دانه‌نی بۆ ئه‌وه که سه‌ی نازایه‌تییه‌کی وای کردووه و ئه‌یدریتی؛ ئه‌م زیاده به‌شه، له پینج به‌کی «مصالح» جیا ئه‌کرته‌وه.

باسی وه‌قف

وه‌قف له‌شه‌رعدا بریتیه له‌ راگرتنی مالیک که قابیلی ئه‌وه‌بی قازانجی لی‌بکری له‌گه‌ل مانه‌وه‌ی عه‌ینه‌که‌یدا و مه‌به‌ست له‌ راگرتنه‌که‌ی، خه‌رج کردنی به‌ره‌مه‌که‌ی بی بۆ مه‌به‌ستیکی مباح. به‌لگه‌وه ده‌لیلی وه‌قف له‌شه‌رعدا، بریتیه له‌م ئایه‌ته: ﴿لَنْ تَنَالُوا الْبِرَّ حَتَّى تُنْفِقُوا مِمَّا تُحِبُّونَ﴾ واته: «ناگه‌ن به‌خیری ته‌واو، تاله ریگه‌ی خوادا خه‌رج نه‌که‌ن هه‌ندیک له‌و ماله‌تان که خو‌شتان ئه‌وی» و ئه‌وه‌ده‌سه‌یه که پیغه‌مه‌ر ﷺ فه‌رموویه‌تی: «إِذَا مَاتَ ابْنُ آدَمَ انْقَطَعَ عَمَلُهُ إِلَّا عَنْ ثَلَاثٍ: صَدَقَةٍ جَارِيَةٍ، أَوْ عِلْمٍ يُنْتَفَعُ بِهِ، أَوْ وَلَدٍ ضَالِحٍ يَدْعُو لَهُ». به‌عنی: «که ئاده‌میزاد مرد، ئه‌وه‌کرده‌وانه‌ی ئه‌ب‌رینه‌وه که ئه‌بن به‌هۆی پاداشی باش بۆی، مه‌گه‌ر له‌ سنی ریگه‌وه: حه‌سه‌ناتیککی نه‌پراوه، یا زانستیک که به‌جینی هیشتی له‌سه‌ر لاپه‌ره‌ی کتیب یا له‌ سنگی خوینده‌وارانا، یا مندالیککی بیروباوه‌ر باش و کرده‌وه پاک که بۆی بیاریته‌وه له‌خوا»، واته: ئه‌م سنی شته، وه‌ک کرده‌وه‌ی نه‌فسی خو‌ی وان، مه‌به‌ستیش له‌سه‌ده‌قه‌ی نه‌پراوه، وه‌قفه.

یه کهم وه قفیک که کراوه له ئیسلاما، وه قفه که ی حه زره تی «عَمْر ابن الخطاب» ه
 - خوای لی پزازی بی -؛ ئەم زاته، به شیکی به ره لالی له «ئهرزی خه یهر» دهس کهوت و
 وه قفی کرد له موسولمانان، به و شهرته که نه فرۆشری و نه بری به میرات و نه به خشری و
 هه رکه سیکیش که به پیره ی ئه با، به عاده ت لئی بخوا؛ هه ندیک ئه لاین: یه کهم وه قف،
 وه قفی حه زره ت ﷺ بووه: ئەم زاته، له لایه ن «مُخیرُقُ النَّفْرِی» یه وه، به شیوه ی وه سیه ت
 حهوت باخی دهس کهوت و هه ر حهوت باخه که ی وه قف کرد؛ هه ندیکیش ئه لاین:
 یه کهم وه قف، وه قفی «أَبُو طَلْحَةَ» یه؛ ئەم زاته، باخیکی بووه له مه دینه ی منه و وه ره دا
 مه شهوور بووه به «بَيْرُجَاء» و له هه موو مالیک ی خوشه و یستر بووه له لای؛ که
 نایه ته که ی له پیشه وه باسما ن کرد، هاته خواره وه، وتی: خوشه و یسترین مالَم نه و
 باخه یه، و له رتی خوادا کردم به سه ده قه. زانا یان، و توویانه: پاش ئەم وه قفانه،
 هه رکهس له ئه سحابه دهستی رویشتی ئه وه نده ی حالی خو ی مالی وه قف کردووه.

دروسته وه قف کردنی شتی نه گۆیزراوه، وه ک پارچه زهوی و باخ و ئه رزو و ئاو و
 خانوو و دووکان و ئەم جو ره شتانه و دروسته وه قف کردنی شتی گۆیزراوه، وه ک
 فه رش و نوین و قاپ و قاچاخ و کتیب؛ هه تا وه کوو دروسته وه قف کردنی فه رش یا
 به رمال و کردنی به هی مزگهوت، به و شهرته که له کاتی وه قف کردنه که یا به بزمار یا به
 ده رزی و ده زوو قایم بکری، یه عنی به بزمار بکو تری به زه ویدا یا بدووری به
 فه رشیکدا و فه رشه که به بزمار بکو تری به زه ویدا وه ئه گه ر له پاش داکوتان و وه قف
 کردنی، هه ل بگیری و بیری بو شوینیکی تر، نه وه هه ر له سه ر وه قفیه تی خو ی
 ئه مینیه وه، چونکه وه قف، که دامه زرا، تیک ناچی.

دروسته وه قف کردنی به شیکی له ناو چه ند به شدا، خوا ه بزانی ئه وه به شه چه ندیکه
 یا نه زانی؛ به لی، دروست نییه وه قف کردنی جلی یا حه یوانیکی «موصوف فی الذمه»
 و وه قف کردنی یه کئ له و دوو باخه یا له و دوو حه یوانه، چونکه وه قف، لابر دنی مولکی
 شه خسییه له شتیکی دیاری کرا و ئەم سووره تانه ی باسما ن، کردن دیاری نین؛
 هه روه ها، دروست نییه که سیک ی نازاد خو ی وه قف بکا بو خزمه تی مزگه وتیک،

مه‌سه‌لا، چونکه ئینسانی نازاد نابئی به مولک و دروست نییه وه‌قف کردنی سه‌گی پاس یا سه‌گی راو، چونکه «اختصاصات»، مولک نییه.

ئه‌گه‌ر که‌سیک زه‌وییه کی به کری گرت و خانوویه کی تیا کرده‌وه، یا داری تیا ناست و وه‌قفی کردن، ئه‌وه ئه‌و وه‌قفه دروسته، چونکه تا ماوه‌ی به کری گرتنه که ته‌واو ئه‌بئی که‌لکیان لی‌وه‌رئه‌گیری، پاش ته‌واو بونوی ماوه‌ی به کری گرتنه که‌ش، کابرای خاوه‌ن زه‌وی ئه‌توانی خانووه‌که پر ووخینی یا دره‌خته‌که هه‌لکیشی. ئه‌وجا ئه‌گه‌ر ئه‌و دارو په‌ردوو و لق‌وپۆپه ئه‌تونرا بفرۆشرین و به‌قیمه‌ته‌که‌یان پارچه‌زه‌وییه‌که یا خانوویه‌که بکپری، ئه‌بئی بیکرن و وه‌قفی بکه‌ن وه‌ ئه‌گه‌ر قیمة‌تیان نه‌کرد یا قیمة‌ته‌که‌یان به‌شی ئه‌وه‌ی نه‌کرد، ئه‌بن به‌مولکی ئه‌و که‌سانه‌که وه‌ختی خو‌ی له‌سه‌ریان وه‌قف کرابوو؛ به‌لی، له‌سه‌ر فه‌رموده‌ی خاوه‌نی «مغنی» و «نهایه» و «منهج»، خانوویه‌که له‌زه‌وی زه‌وت‌کراودا کرابیته‌وه یا داریک که له‌زه‌وی زه‌وت‌کراودا نیژرابی، دروست نییه وه‌قف بکری، چونکه له‌بنجینه‌وه له‌سه‌ر ناحق دامه‌زراون، به‌لام به‌لای هه‌ندی زانای تره‌وه، دروسته و قه‌یدی نییه.

وه‌قف له‌سه‌ر کراو، یا شه‌خسه یا جیهه‌ته؛ ئه‌گه‌ر شه‌خس بوو، شه‌رتی ئه‌وه‌یه له‌کاتی وه‌قف کردنه‌که‌دا بی و دیاری بی و بو ئه‌وه‌بشی که قه‌بوولی مولک بکا، ئیتر ته‌نها که‌سیک بی یا زیاتر، ئه‌وه قه‌یدی نییه؛ که‌واته، دروست نییه وه‌قف کردن له‌سه‌ر منالیک که له‌مه‌ولا په‌یدا ئه‌بی، یا له‌سه‌ر هه‌ژارانی منالی فلان‌که‌س که له‌وکاته‌دا منالی هه‌ژاری نه‌بی، یا له‌سه‌ر مزگه‌وتی که له‌مه‌وپاش دروست بکری، یا له‌سه‌ر یه‌کیک له‌دوو که‌س، یا له‌سه‌ر مزگه‌وتی که روونی نه‌کاته‌وه کامه‌یه و له‌سه‌ر منالی که له‌سکی دایکیابی، چونکه وه‌قف کردن به‌مولکه له‌ئسته‌دا و منالیکیش که هیشتا له‌دایک نه‌بووی، قابیلی ئه‌وه نییه بی به‌خاوه‌ن مولک.

هه‌روه‌ها دروست نییه وه‌قف کردن له‌سه‌ر و‌لاخ، ئه‌گه‌ر مه‌به‌ستی خاوه‌نه‌که‌ی نه‌بی و وه‌قف له‌سه‌ر مردوو، ئه‌گه‌ر مردوو که پیغه‌مبه‌ریک یا یه‌کیک له‌ئولیاکانی خاوه‌نه‌بی، ئه‌ویش به‌و شه‌رته‌عورفی ئه‌و و‌لاته‌ و‌ابی که مه‌به‌ست له‌وه‌قف بو مردوو، وه‌قف بی بو

قازانجی مەر قەدی ئەو مردوو وە بۆ نان و ئاودان بە و کەسانە کە دین بۆ زیارەتی؛ لە حالی وادا، و هقف بۆ مردوو دروستە، چونکە لە راستیدا و هقفە لە سەر جیهەت، ئەک لە سەر شەخسێک کە قابیل نەبێ بیی بە خاوەن مولک.

دروست نییە ئینسان و هقف بکا لە سەر خۆی، چونکە قابیل نییە ئینسان شتێک کە هی خۆیەتی جارێکی تر بیکاتە وە بە هی خۆی. و هقف بە تال ئەبیتە وە ئەگەر شەرتێکی وای لە گەلدابن کە بیی بە هۆی گەرانە وە هی قازانجیک بۆ و هقف کەرە کە، وەک و هقف کردنی باخیک لە سەر مزگەوتیک بە و شەرته هەرچی وشکە لە داری هەیه بیتە وە بۆ مائی کابرای و هقف کەر؛ بەلێ، دروستە و هقف کردن لە سەر موسولمانیک بە شەرتی ئەو کە ئەو موسولمانە قوربانییەکی بۆ بکا یا حەجیک بۆ بکا، چونکە لەم سوورەتەدا تەنھا حەسەناتە کە ی بۆ ئەگەر پیتە وە؛ بەلام دروستە و هقف بە شەرتی ئەو سەر پەرشتی کردنی ئەو ماله و هقف کراوە بە دەس خۆیە وە بی هەر چەند بە رابەر بە کرپی ئیشی لە و چەشنەیش بی. گەلێ لە زانایانی شەرع، لایان وایە دروستە و هقفیک و هەها کە و هقف کەرە کە خۆیشی بە ربکە وئ، وەک ئەو کە بەلێ: ئەم باخەم و هقف کرد لە سەر ئەو قوتابیانی کە ئیستا عیلمی نەحو ئەخوینن و خۆیشی یە کیک بی لەوانە کە «فعلاً» (ئیستا) نەحو ئەخوینن.

دروستە و هقف کردن لە ئەهلی زیممە، یە کیک بی یا زیاتر، بە و شەرته کە نیازی گوناھ لە و هقف کردنە دەر نە کە وئ؛ کە واتە، ئەگەر وتی: وا ئەو باخەم و هقف کرد لە هەزارانی ئەهلی زیممە، ئەو دروستە وە ئەگەر وتی: و هقفم کرد لە و زیممیە کە خزمەتی فلان کە نیسە ئەکا، ئەو بە تالە.

ئەگەر و هقفە کە لە سەر جیهەت بوو، شەرتی ئەو یە جیهەتە کە گوناھ نەبی، وەک و هقف لە سەر ئاوەدان کردنە وە هی کە نیسە؛ ئیتر ئەو مەبەست نییە ئاخۆ حەسەنات لە و جیهەتەدا دیار بی، وەک و هقف لە سەر مزگەوت و فەقی و مەلا و هەتیوو ریبواری ریی چاکە و فەقیرو هەزارو ئەم جۆرە جیهەتانە، یاخود چاکە و خراپە ی دیار نەبی، وەک و هقف لە سەر دەوڵەمەندانی موسولمانان!

شهرتی سیغهی وه قفیش ئه‌وه‌یه له‌فزێك بێ مه‌عنای راگرتنی ئه‌و مالّه وه‌قف کراوه بگه‌یه‌نی به‌شیوه‌یه‌کی هه‌میشه‌یی بۆ ئه‌وه که قازانجه‌کی خه‌رج بکری به‌وجۆره که وه‌قف‌که‌ره که برپاری داوه؛ ئه‌م له‌فزانه، هه‌یانه سه‌ریح و بێ‌پینچ و په‌نان و هه‌یانه مه‌به‌ست به‌کینایه ئه‌گه‌یه‌نن؛ سه‌ریحه‌کانیان وه‌ک ئه‌وه که وه‌قف‌که‌ره که بلی: وا ئه‌و زه‌ویه‌م وه‌قف کرد، یا: ئه‌و زه‌ویه‌م وه‌قف کراوه، هه‌روه‌ها ئه‌گه‌ر بلی: وا فلان شتم کرد به‌سه‌ده‌قه، به‌سه‌ده‌قه‌یه‌کی نه‌پراوه، یا: به‌سه‌ده‌قه‌یه‌کی وه‌قف کراو، یا: به‌سه‌ده‌قه‌یه‌ک که هه‌رگیز نه‌فروشری و نه‌به‌خشری، ئه‌مانه هه‌موو وه‌قفی سه‌ریح و بێ‌پینچ و په‌نان.

وه‌قف نایه‌ته‌جی به‌ته‌نها ئه‌وه که بلی: وا سه‌ده‌قه‌م کرد، هه‌رچه‌ند نیازی وه‌قفیشی بێ، مه‌گه‌ر بیه‌ستی به‌جیه‌تینکی گشتیه‌وه‌و نییه‌تی وه‌قفیش بینی و ئه‌گه‌ر بلی: وا ئه‌و زه‌ویه‌م کرد به‌مزگه‌وت، ئه‌وه ئه‌و زه‌ویه‌ ئه‌بێ به‌مزگه‌وت.

جا ئه‌گه‌ر وه‌قفه که له‌سه‌ریه‌که‌س یا کۆمه‌لێکی دیاری بوو، به‌شهرت گیراوه قه‌بوولی وه‌قفه که بکا، ئه‌گه‌ر لایق بێ بۆ قه‌بوول کردن، ئه‌گینا ئه‌وه‌که‌سه‌ی که سه‌رپه‌رشتی کاروباری ئه‌کا، ئه‌بێ ئه‌و بۆ قه‌بوول بکا و ئه‌م قه‌بووله له‌پاش ئه‌وه ئه‌بێ که وه‌قف‌که‌ره که سیغهی وه‌قفه‌کی به‌ده‌مدا بێت، ئه‌گه‌ر خۆی له‌و شوینه‌دا بوو، ئه‌گینا پاش ئه‌وه که خه‌به‌ری وه‌قفه‌کی بێ‌بگات.

شهرتی سیغهی وه‌قف ئه‌وه‌یه هه‌میشه‌یی بێ؛ که‌واته، ئه‌گه‌ر که‌سیک وتی: وا ئه‌و باخه‌م وه‌قف کرد له‌فلان که‌س بۆ ماوه‌ی سالیک، ئه‌وه به‌تاله؛ به‌لی، ئه‌گه‌ر وه‌قفه‌که به‌شوبه‌ی به‌تازاد کردنی به‌نده، یه‌عنی جیه‌تی خیر و ئیحسانێ دیاری بێ، وه‌ک ئه‌وه که بلی: وا ئه‌و زه‌ویه‌م کرد به‌مزگه‌وت بۆ ماوه‌ی دوو سال، ئه‌وه دروسته؛ هه‌روه‌ها، دروسته وه‌خت‌دانان بۆ وه‌قف به‌ماوه‌یه‌کی وا که چه‌ند سه‌ده‌یه‌ک بگه‌رێته‌وه، وه‌ک ئه‌وه که بلی: ئه‌و مالّه‌م وه‌قف کرد بۆ هه‌زار سال؛ هه‌روه‌ها، ئه‌گه‌ر وه‌خت‌دانانه‌که‌ی له‌سیغهی وه‌قفه‌که‌وه ده‌ربکه‌وی، وه‌ک وه‌قفی دواپراو «مُنْقَطِعُ الْآخِر»؛ مه‌سه‌لا، بلیت ئه‌و مالّه‌م وه‌قف کرد له‌مناله‌کانم، یاخود بلیت: ئه‌و مالّه‌م وه‌قف کرد له‌فلان که‌س و پاش ئه‌و، له‌مناله‌کانی، ئه‌وه فه‌رمووده‌ی دیاریتر ئه‌وه‌یه ئه‌و وه‌قفه دروسته؛ جا کاتیک که

ئهوانه که ناوی هیناون فهوتان، ئهوه شته که به وه قف کراوی ئه مینتته وه وه ئه درئ به نزیکترین که سیك له وه قف که ره له رووی خزمایه تیه وه، نهك له رووی میراته وه؛ که واته، ئه گهر کچی کورپک و کورپی کچی بوو، ئه وه ماله که ئه درئ به ههردووکیان وه که یهك، ههروه ها ئه گهر مام و خالی هه بوو، یا ئه گهر خوشکی باوک و خوشکی دایکی هه بوو، ئه وه ئه ماله ئه درئ به ههردووکیان وه که یهك، چونکه له نزیکیا له وه قف که ره که وه وه که یهك وان؛ جا ئه گهر کابرا خزمی نه بوو، یا خود خزمی هه بوو، به لام هه موو دهوله مند بوون، ئه وه پیشه وای موسولمانان ئه توانی خه رچی بکا له مه سلله حه تی موسولمانانا، به لام گه لیک له زانایانی شهرع، وتوویانه؛ خه رچ ئه کرئ بۆ هه ژار و لاتئ شاری ئه وانه که وه قف کراوه له سه ریان.

شه رتیکی سیغه ی وه قفه - که په یوه ندی به کاتی وه قف کردنه که وه هه یه - ئه مه که سیك یا جیهه تیکی دیاری دابنی بۆ ئه وه که ماله وه قف کراوه که ی بۆ خه رچ بکرئ؛ که واته، ئه گهر وتی: وا ئه م ماله م وه قف کردو ناوی که سی نه برد، یا خود وتی: وا ئه م ماله م وه قف کرد له سه ر پیاویک، یا خود به شیوه ی وه قفی پیش براو (مُنْقَطِعُ الْأَوَّل) وه قفی کردو وتی: وا ئه م ماله م وه قف کرد له سه ر ئه وانه ی له مه ولا له من په یدا ئه بن، یا خود: وائیسنا ئه م ماله م وه قف کرد له سه ر که سیك که پاش مردن له سه ر قه بره که م ئه خوینئ، یا: وه قفم کرد له سه ر مزگه وتیک که له مه ولا ئه کریتته وه، ئه وه به تاله؛ به لئ، ئه گهر وه قفه که ناوه ند براو (مُنْقَطِعُ الْوَسْط) بوو، وه کوو ئه وه که بلیت: ئه و خانووهم وه قف کرد له سه ر کوره کانم و پاش ئه وان له سه ر پیاویک و پاش ئه و، له سه ر هه ژاران، ئه وه دروسته و له پاش کوره کانی سه رف ئه کرئ بۆ هه ژاران.

شه رتیکی تری وه قفه ئه مه که ئه و سیغه یه نه به سه رایی به شتیکه وه، ئه گهر لایه نی خیرو حه سه ناتئ تیا ده رنه که وی؛ که واته، ئه گهر وتی: ههروه ختی فلان که س له حه ج هاته وه، ئه و ماله وه قف بی له سه ر تو، ئه وه به تاله، به لام ئه گهر لایه نی خیرو حه سه ناتئ تیا دیار بوو، وه که ئه وه که بلی: هه رکاتیك مانگی ره مه زان هات، ئه و زه وییه م وه قف بی بۆ مزگه وت، ئه وه دروسته و که مانگی ره مه زان هات، زه وییه که ی ئه بی به مزگه وت.

بەللى، ئەگەر ۋەققە كەي بەست بە مردنى خۇيەۋە، ۋەك ئەۋە كە بلى: ھەركاتىك مردم، ئەۋ مالم ۋەقف بى لە فلان مزگەوت، ئەۋە دروستە ۋە حوكمى ۋە سىھەتى ھەيە، بۇيە ئەگەر ئەۋ كابرا ئەۋ مالمى برد بۇ بازار بۇ فرۆشتن، ئەۋە بە پەشيمان بوۋنەۋە دائە نرى لە ۋەققە كە؛ ھەرۋەھا، ئەگەر ۋەققە كە ھەر لە ئىستاۋە بكا بە «ۋقف مُنَجَز»، بەلام بەدەستە ۋە دانى مالم ۋەقف كراۋە كە بخاتە پاش مردنى، ئەۋەش دروستە ۋە ھەر حوكمى ۋە سىھەتى ھەيە ۋە ئەگەر ھات ۋە ۋەققە كەي بە شەرتى ئەۋە كەرد كە خۇي حەقى پەشيمان بوۋنەۋە بىي، ئەۋە بە تالە، چونكە نە سىغە كە دەس بە جىي «تَنجِيز»ى تىايە ۋە نە لە شىۋەي ئازاد كەردنى بەندە يشە^۱.

ھەرۋەھا بە شەرت گرتنى شتىك كە پىچەۋانەي شەرىع بى، ۋەك بە شەرت گرتنى ژننەھىنانى ئەۋ فەقى يانە كە لەۋ خويندنگايەدا ئەخوينن كە مالم كەي لەسەر ۋەقف كراۋە، يا بە شەرت گرتنى حەقى بە تال كەردنەۋەي ۋەققە كە، يا گۆرپىنى سىفەتلك كە بىر يار دراۋە لە ۋەققە كەدا، ۋەك گۆرپىنى جەماعەتى حەنەفى بە شافىعى لەۋ مزگەوتەدا كە بىر يار دراۋە حەنەفى نوپۇزى تىا بكن، يا شەرتى كەم كەردنەۋەي مالم ۋەقف كراۋە كە، يا لى زياد كەردنى، ئەمانە ھەموو ئەبن بەھۇي بە تال بوۋنەۋەي ۋەققە كە؛ بەللى، دروستە بە شەرت گرتنى ئەۋە كە ئەۋ قوتابخانەيە كە ۋەقف ئە كرى، تەرخان بى بۇ خويندنى عىلمىكى تايەتى، يا ئەۋ مزگەوتە تەرخان بى بۇ پەپرەۋانى فلانە مەزھەب، يا ئەۋ تەكىە يا ئەۋ خانەقاىە تەنھا بۇ فلان كۆمەل بن.

ھەرۋەھا، دروستە بە شەرت گرتنى ئەۋە كە ئەۋ مالم ۋەقف كراۋە نەدرى بە كرى، يا ماۋەي بە كرى دانى لە سالىك - مەسەلا - زىاتر نەبى، يا نەدرى بە كەسىكى خاۋەن دەسەلاتى ۋا كە ترسى ئەۋەي لى بكرى داگىرى بكا، يا بە شەرت گرتنى ئەۋە كە ئەۋ كەسەي لە مالم ۋەقف كراۋە كەدا دائە نىشى، تەعمىر كەردنەۋەي لەسەر خۇي بى؛ ئەم شەرتانە دروستن، بەلام گوى پى نەدانىشىان لە كاتى ناچارىدا ھەر دروستە؛ مەسەلا،

۱. ھەر ۋەققەك كە كرايى لەسەر جىھەتتىكى گشتى، ناۋئەبرى بە ۋەققى «مُضاهي التَّحْرِير»، واتە: ھاۋچەشنى ئازاد كەردنى بەندە ۋ ئەۋ جۆرە ۋەققە، ئەگەر بىشەسرى بەشتىكەۋە، ھەر دروستە.

وهك ئەوه كه ئەگەر ماله وه قف كراوه كه نه درئ به كرى، زهوت بكرئ، يا ئەگەر بۆ دوو سال نه درئ، به كرى، ويران ببئ، يا خود ئەو تا قمه شافيعى مه زه به كه وا مزگه و ته كه يان بۆ وه قف كراوه، نه مان له ولاته كه داو له حنه فئ به ولاوه كه س نه بوو نويزئ تيا بكا؛ له م حالانه دا، دروسته لادان له شهرتى كابرئ وه قف كهر.

ههروهها ئەگەر كۆمه لئك كتيبي تاييني وه قف كرا له سهر خوئندنخانه يهك، به و شهرته كه ئەو كتيبانه نه گۆيزرينه وه له و خوئندنخانه يه و له ئەنجاما، ئەو خوئندنخانه يه نه ما، يا خود پيوستى به هه ندى له و كتيبانه نه بوو، ئەوه له و حالانه دا، گواستنه وهى ئەو كتيبانه دروسته بۆ خوئندنخانه يه كئى نزيك، چونكه دياره وه قف كهره كه مه به ستى ئەوه نه بووه سوود له و كتيبانه وه رنه گيرئ و بئ كه لك دابكه ون وه ئەگەر باخئك وه قف كرا له سهر دووكه س كه پاش ئەوان بدرئ به لات وه هژارى ئەو شوينه، ئەوه دروسته و له م سووره ته دا، ئەگەر يه كئىيان مرد، به شه كهى ئەدرئ به وى تريان و كه ئەو يش مرد، به شى ههردوو كيان ئەدرئ به هه ژاره كان.

باسی کۆکردنه و هوریکخستن (جَمْع و ترتیب) له وه قفدا

ئەگەر كه سيك مالى وه قف كرد له مناله كانى خوى - مه سه لا - له م سووره ته دا، ئەگەر به ئاشكرا برپارى دا كه به ته رتيب بدرئ به و منالانه، وهك ئەوه كه بلئ: وا ئەم ماله م وه قف كرد له سهر مناله كانم و پاش ئەوان له سهر منالى ئەوان، تا يه كه كه س له منالى پشتى خوى مابئ، نادرئ به منالى مناله كانى وه ئەگەر وتئ: وا وه قفم كرد له سهر منالم و منالى منالم له وانه كه نه سه بيان ئەگاته وه به من، ئەوه ئەدرئ به كور و كچئى خوى و به منالى كوريشئ له كور و كچ، وهك يهك، با ژماره يشيان زۆر بئ و به شى منالى كچه كانى لئ نادرئ، چونكه نه سه بيان ناچيته وه سه ر كابرئ وه قف كهر وه ئەگەر وتئ: وا وه قفم كرد له سهر منالم و منالى منالم به پئى ميرات، ئەوه ئەگەر يه كئك له و كورانه يا له و كچانهى خوى مردن، به شه كه يان ئەدرئ به و ئەولادانه كه ميراتيان لئ وه رنه گرن له و كور و له كچ، بۆ نيرينه دوو به ش و بۆ ميينه به شيك وه ئەگەر وتئ: وه قفم كرد له سهر

منالى نىرىنەم و منالى نىرىنەى منالم به ئوسولى مىرات، ئەو ئەدرى به كورپى كورپى و نادرى به كچى كورپى و نايىشدرى به كچى خوى و به ئەولادى كچى، خواھ كچ بن يا كور وە ئەگەر وتى: وەققم كرد لەسەر ئەولادم و ئەولادى ئەولادم و بەم پىيە، ئەو بە پىيە سەر، وەك يەك، ئەدرى به ھەموو ئەفراى چىنى ئەولادە كانى لە كور و لە كچ، چ لە كورپى خوى پەيدا بىن، يا لە كچى پەيدا بىن.

و ئەگەر ھەر وتى: وا ئەم مالم وەقق كرد لە ئەولادم، ئىتر لەوە زىاترى نەوت، ئەو وەققى دوابراو (مُنْقَطِعِ الْآخِرِ) ي پى ئەلین و ئەو مالم ئەدرى بە ئەولادە كانى پىشتى خوى، لە كور و لە كچ و كاتى ھەموو ئەمانە مردن، وەك يەك ئەدرى بە وەكسانە كە نىزىك بە وەقق كەرە كە لە ناو مىرات بەرە كانا و لە غەبرى مىرات بەرە كان، وەك كچى كور و كورپى كچ وە كورپى كور و كچى كچ، وەك يەك؛ ھەر وەھا، تەماشای سىفەتى نىزىكى ئەكرى لە وەقق كەرە كە؛ بەلى ئەگەر دەلىل ھەبوو لەسەر ئەو كە ئەولادى ئەولادىشى مەبەست بوو؛ مەسەلا، لە كاتى وەققە كەدا، وتى: با ئەم مالم لە نەسەبى خوم دەر نەچى، ئەو ئەدرى بە ئەولادى كورپىشى، بەلام نادرى بە ئەولادى كچى، چونكە نەسەبى ئەولادى كچ نايە تەوە سەر ئەم.

ئەگەر وتى: ئەم مالم وەقق كرد لەسەر وەچە (ذُرِّيَّة) خوم، يا: لەسەر نە تەوہى خوم، يا: نەسلى خوم، يا: پاشماوہى خوم، ئەو ئەدرى بە ئەولاد و ئەولادى ئەولادى، لە كور و لە كچ وە لە كور و لە كچ و لە كور و زاو كچەزا و لەو یش بەرە و خوارتر، مەگەر بلىت: بۆئەوانەيان كە نەسەبىان ئەگاتە سەر خوم. ئەگەر وتى: وەققم كرد لە نىرىنەى ئەولاد و ئەولادى ئەولادم، ئەو نادرى بە كچى خوى، ھەر وەھا بە كچى كچىشى چونكە مادام بە لەفزی نىرىنە كچە كانى دەرچوون، ديارە بە «طَرِيقُ الْأُولَى» كچى كچىشى دەر نەچى، بەلام كورپى كچى دەرناچى، مادام بە قەرىنە يەك دەر نە كەوتى كە مەبەستى ئەولادى نەسەبى خويەتى.

ھەر سىفەتەك كە بخرىتە پىش چەند موفرەد، يا چەند جوملە يەك كە بەسرا بىن بە يەكەو بە ھوى حەرفىكى عەتفى واو كە بەرودوا نەگە يەنى، ئەو، مەعناى ئەو سىفەتە

ئیش ئه کاله هه موو ئه وان هه دا که و توونه ته دوای؛ مه سه لا، ئه گهر وه قف که ر وتی: وان هم مالم وه قف کرد له خوینده وارانێ کور و کورپه زاو کورپه زازام، یا خود وتی: ئه م مالم وه قف کرد له پیاوچاکانی ئه و پیش نویژانه که له م مزگه وته دا نویژ ئه کهن و ئه و ماموستایانه که له م خویندنخانه یه دا دهرس ئه لینه وه و ئه و ئاموژگارانێ که له و ته کیه دا ئاموژگاری خه لک ئه کهن، ئه وه ئه و سیفه ته ته ماشا ئه کری له کور و کورپه زاو کورپه زازاو پیش نویژو ماموستاو ئاموژگاری که ره کاندای، هه روه ها ئه گهر ئه و سیفه ته له ناوبه یندا یا له دوای هه موو ئه و موفره دو جو ملانه دا بێ که باسمان کردن. هه روه ها جیا کردنه وه (استثناء) یش، وه ک ئه وه که بلیت: ئه و مالم وه قف کرد له پیش نویژی ئه م مزگه وته و له ماموستای ئه و خویندنخانه یه و له فه قی کانی، ئه وان یان نه بی که ده وه له مه نندن.

به لام ئه گهر حه رفی عه تفه که، مه عنای دواکه وتنی بی مؤلته یا دواکه وتن و مؤلته پیکه وه ئه گه یاند، ئه وه ئه و سیفه ته یا ئه و جیا کردنه وه یه هه ر بو ئه وه یه که که و تووه ته پاش حه رفی عه تفه که و هیچیان نه که و تووه ته به ین و له سووره تی پیشکه وتنی له سه ر هه موویان، ئه وه هه ر بو پیشووه که یانه؛ مه سه لا، ئه گهر وتی: ئه م مالم وه قف کرد له سألحانی ئه م فه قی یانه و پاش ئه وان له کورپه کانی خووم و پاش ئه وان له برازاکانم، ئه وه سه لآحه ته که هه ر بو فه قی کان دانه نری وه ئه گهر وتی: ئه م باخه م وه قف کرد له کورپه کانی خووم وه پاش ئه وان، له برازاکانم و پاش ئه وان، له خوشکه زاکانم، مه گهر ته رکێ نویژ بکه ن، ئه وه جیا کردنه وه که هه ر بو خوشکه زاکانه.

بزانی! هه رشتی وه قف که له قورئان خوین، یا له فه قی، یا له ماموستا، ئه وه ئه گهر وه قف که ره که به ئاشکرا باسی شه رتیکێ کرد، وه ک ئه وه که قورئان خوینه که روژی چوار جوژه قورئان بخوینی - مه سه لا - یا فه قی که روژی چوار سه عات خه ریکێ خویندن بی، یا ماموستا که روژی چوار سه عات دهرس بلیته وه، ئه وه دیاره وه ئه گهر باسی نه کرد، ئه وه به پی عورفی دامه زراوی ولاتی کابرای وه قف که مه عنای لی ئه درپته وه وه ئه گهر له ولاته که ی ئه ودا عورف نه بوو، یا خود نه زانرا عورفیان چونه، به عورفی ولاتی ئه وان مه عنای لی ئه درپته وه که وه قفه که یان له سه ر کراوه.

ۋە ئەگەر فەقەھكار دەسيان ھەلگرت لە خویندن، ئەو ۋە ئەگەر رۆژانى نە خویندنە كەيان رېكەوتى رۆژانى ئىسراحتى عادەتى بوو، ۋەك جومعه و سى شەممە و رۆژانى رەمەزان و جەژن، ئەو ھەقى خۇيانيان ھەر ئەكەوئى ۋە ئەگەر غەيرى ئەو رۆژانە بئى، ئەو بۆ ئەو رۆژانە ھىچيان ناكەوئى، مەگەر ۋە قف كەرەكە ۋە ختى نە خویندنى - لە بەر عوزر - جيا كرىتتە ۋە.

ۋە ئەگەر مامۇستا يا دووبارە كەرەكە ۋە دەرس، بەبئى عوزر خۇى گوم كرىد، ئەو ۋە ھىچى ناكەوئى، ھەر ۋە ئەگەر لە بەر عوزر رېكيش خۇى گوم كرىدبئى، بەلام كەسىكى لېھاتووى لە جىنگەى خۇيا دانە نابئى، بەلام ئەگەر بە عوزر خۇى گوم كرىدبئى ۋە كەسىكى شايانى لە جىبى خۇيا دانابئى، ئەو ھەقى نافەوتى.

باسى مولكئىيەتى گەردنى مائە ۋە قف كراۋەكە

مولكئىيەتى گەردن (رَقَبَة) ۋە شەخسىەتى مائى ۋە قف كراۋ، بۆ خۇاى گەورە ۋە پەيوەندى ئادەمىزادى پئوۋە نىيە، ئىتر ئايا لەسەر كەسىكى ديارى ۋە قف كرابئى يا لەسەر جىھەتئىك، بەلام مەنافىعى مەوقوفە مولكى ئەكەسانە ۋە كەسانە ۋە قف كەيان لەسەر كراۋە ۋە ئەكەسانە ئەتوانن ئەو مەنفعە تانە ۋە رېگرن، چ بە نەفسى خۇيان ۋە چ بە ھۇى كەسى ترەۋە، بە ئىعارە يا بە ئىجارە؛ ھەر ۋە ئەبن بە خاۋەنى كرىئى مائە ۋە قف كراۋەكە ۋە ھەموو سوودئىكى، ۋەك ميوەى باخ ۋە موو ۋە خورى ۋە رۆن ۋە شىرو دۇى ھەيوان ۋە بەچكە كانى؛ بەلئى، ئەگەر لە كاتى ۋە قف كرىدى باخەكە دا سەمەرى دەرەكە ۋە تېۋ، ئەو مائى ۋە قف كەرەكە ۋە ۋە ئەگەر ئەكەسەكە باخەكەى لەسەر ۋە قف كراۋە، لە پاش دەرەكە ۋە تنى سەمەرەكە مرد، ئەو ئەو سەمەرە مولكى خۇيەتى ۋە بە مىرات ئەگاتە ۋە بە مىراتبەرە كانى. ئەمەى كە باسما كرىد، بۆ ۋە قفئىكە كە مۆتلەق بئى، ياخود شەرتى ھەموو فائىدە كانى بۆ ۋە قف لەسەر كراۋەكە كرابئى، بەلام ئەگەر كەسىك ۋە لاخئىكى ۋە قف كرىد لەكەسى بۆ سواربوونى، ئەو ھەرچى فائىدەى ھەيە، بۆ ئەو كەسە ۋە قفى كرىد ۋە.

ئەگەر حە یوانی وەقف کراو نزیك بوو وە لە مردن، ئەو وە واجبە سەر بپرئ و بە قیمە تی گوشتە کە ی حە یوانیک یا بە شە حە یوانیک بپرئ و لە جیگە یا دابنرئ و ئەگەر ئەو نەندە قیمە تی نە بوو، دروستە بۆ وەقف لە سەر کراوه که که سەرفی بکا بۆخۆی، هەر وەها پستی مالی وەقف کراو هی ئەو کە سە یە کە ماله کە ی لە سەر وەقف کراوه. ئەگەر درەختیکی وەقف کراو و شک بوو، لە وەقف کراوی ناکەوئ؛ بەلئ، ئەگەر کە لکی سوودلئ وەرگرتنی نەما، ئەفروشرئ و بە قیمە تە کە ی درەختیکی سەوز ئە کپرئ و لە جیگە یا ئە کرئ بە وەقف. هەر وەها، حە سیری مزگەوت لە پاش ئەو وە کە کۆن بوو، یا داری بانی مالی مەوقوفە ئەگەر کۆن بوو، ئەفروشرئ؛ ئەم باسە، لە سەر ئە جزای مالی وەقف کراوه، بە لام هەرشتی کە سەر پەرشتی کەری مالی وەقف بە بەرھەمی وەقفە کە کربووی و هیشتا وەقفی نە کردبوو، ئەو وە بە بی شوبهە لە هەموو حالیکە فروشتن و گۆرینە وە ی بەشتی تر، دروستە.

ئەگەر مزگەوتیک نزیك بوو لە رووخانە وە بەرھەمە کە ی بەشی ئاوەدان کردنە وە وە موستە حە قە کانی نە ئە کرد، ئەو وە واجبە لە پیشا مزگەوتە کە ئاوەدان بکریتە وە، چونکە مەسلە حە تی ماله وەقف کراوه کە لە پیش مەسلە حە تی ئەو کە سە وە یە کە ماله کە ی لە سەر وەقف کراوه.

ئەگەر مزگەوتیک رووخا و ماوہی ئەو وە نە بوو بکریتە وە، ئەو وە عەرسە کە ی ئە هیلریتە وە و بە قە تعی دروست نییە بفروشرئ؛ جا ئەگەر ئومیدی ئەو وە هە بوو کە لە پاشەرۆژا بکریتە وە، ئەو وە بە رو بوومە کە ی هە لئە گیرئ بۆ ئاوەدان کردنە وە ی مزگەوتە کە و مەسرف بۆ کردنی وە ئەگەر ئومیدی ئەو وە مان نە بوو، سەرف ئە کرئ بۆ مزگەوتیک کە لە هەر مزگەوتیکی تر نزیکتر بی لئیە وە وە ئەگەر چەند مزگەوتیک وە ک یە ک نزیك بوون لە و مزگەوتە وە، بۆ ئەو وە یان سەرف ئە کرئ کە لە هەموویان موحتاجترە وە ئەگەر وە ک یە ک بوون لە موحتاجی دا، ئەدرئ بە یە ککیان وە ئەگەر ئەو وە نە بوو بە هۆی هەرا، دابەش ئە کرئ لە نیوانیان وە ئەگەر مزگەوتیکی ئاوەدان بەرھەمی لە مەسرفی زۆرتر بوو، ئەو وە زیادە بەرھەمە کە ی ئەدرئ بە مولک، وە ک ئەرزو ئاوو باخ و دوکان و خانوو، بە پیتی

ٺه وهى كه سه رپرشتى كه رى مالى وه قفى ٺه و مزگه وه به مه سله حه تي ٺه زانى و تا ٺه و شته كراوه نه كرى به وه قف، حوكمى مولكى روتى هه يه و ته سه روفى تيا ٺه كرى به فروشتن و غه يري فروشتن.

ٺه گه كه سينك مالىكى وه قف كرد له مزگه وت و به يانى ٺه وهى نه كرد كه چون بوى سه رف بكرى، ٺه وه قسه ي باوه ر پى كراو ٺه وه يه ٺه و وه قفه دائه مزرى و به ره مه مى ماله وه قف كراوه كه له و شتانه دا سه رف ٺه كرى كه مه سله حه تي مزگه وه ته كه ي تيا بى، وه ك ٺاوه دان كردنه وهى و له و شتانه دا كه پيوستن بو مزگه وه ته كه، وه ك فه رش و چراو سووته مه نى و خاديم و ٺاوو شتى وا و سه رف ناكرى بو لات و هه ژارى مزگه وت و ده ورپشتى مزگه وت، هه روه ها سه رف ٺه كرى بو بانگ ده رو پيش نويز، وه ك له كتيبى «رَوْضَة» دا نه قل كراوه له فه تاواى ٺيمامى غه زالييه وه، چونكه نويز و جه ماعه ت، به بى بانگ ده رو پيش نويز ناكرى.

ٺم ته فسيلات، به نيسبه ت ٺه و شوينانه وه يه كه عورف و عاده تىكى دياريان نه بى؛ ٺه گينا، به پى ٺه و عورف و عاده ته ٺه جو وليينه وه، هه تاوه كوو ٺه گه ر عاده تي ولاتيك وابو و نانى ميوانى ٺه و شوينه له به روبوومى مزگه وت ٺه درا، يا خزمه ت كردنى حه وزو ٺاوده س خانه له سه ر حيسابى ماله وه قف كراوه كه جى به جى ٺه كرا، يا مانگانى ٺه و كه سه ي نويز و رور و به خه لك فير ٺه كاو ٺاموزگار يان ٺه كا، له مه سه ر هفى مزگه وت ٺه درا، ٺه وه به پى ٺه و عورف و عاده ته ٺه جو وليينه وه.

ٺه گه ر زه وييه ك وه قف كرا له مزگه وت يك بو ٺه وه كه بكرى به گه نم و به ره مه كه ي خه رج بكرى بو ٺه و مزگه وه ته، ٺه وه پيوسته هه ر گه نمى تيا داچينن؛ به لى، ٺه گه ر ٺه و دانه وييله يه كه كا بر اى وه قف كه ر بر يارى داوه هه ر ٺه و داچينن، زور بى قيمه ت بو و ٺه گه ر دانه وييله يه كى تريان داچاندا يه به ره مه ي زور تر ٺه بوو، ٺه وه ٺه و دانه وييله يه [-كه به ره مه ي زور تره -] دائه چينرى و ٺم كرده وه يه به گوى نه دان به شه رتى وه قف كه ر دانانرى، چونكه له وه قفه كه يدا به ٺاشكرا نه يو توه: نابى غه يري گه نم هيجى تر داچينرى له و زه وييه وه قف كراوه دا، يا خود ٺه ليين: ٺم شه رتانه هه رچه ند روو ٺه كه نه

شتیکێ تایبەتی، بەلام مەبەست لییان بەروبووم وەرگرتنە بۆ مزگەوتە کە؛ کەواتە، مەبەست روو ئەکاتە هەرچی کە بەرھەمی زیاتر بێ.

لە «تُحْفَة» دا، ئەلی: لە «أنوار» دا فرموویەتی: هەرکاتیک قەبرستان کۆن ببێ، دروست نییە بۆ پیشەوای موسولمانان بیدا بە کرێ بۆ کشت و کال تیا کردن و بەرھەمە کە ی خەرچ بکا بۆ سوودی موسولمانان، بەلام ئەمە بە قەبرستانیک مەعنا ی لێ ئەدریتەو کە وەقف کرابێ بۆ شار دنەو هی مردوو، ئەک قەبرستانیک کە مولک بێ، چونکە قەبرستانی مولک، مولکی خاوەنە کە یەتی ئەگەر بناسرێ کێیە وە ئەگەر نەناسرێ و نائومێد ببین لە دۆزینەو هی، ئەو بە مالی بێ خاوەن دائەنرێ و تەسەرپروف تیا کردنی، ئەگەر پیتەو سەر ئەو کە پیشەوای موسولمانان بە مەسلەحەتی ئەزانێ؛ هەر وەها، هەر قەبرستانیکیش کە دیاری نەبێ ئاخۆ وەقفە یا مولکە، ئەویش هەر بە دەستی پیشەوای موسولمانانە.

درەختی کە لە قەبرستانیکا روابێ، هەرمیوە یەکی هەبێ، حەلālە بۆ خەلک بە خۆرایی و باشتر ئەو یە بۆ مەسلەحەتی قەبرستانە کە سەرف بکرێ، بەلام درەختی کە لە حەوشی مزگەوتیکدا نیژرابێ، ئەو ئەگەر بزانی کە سیکێ تایبەتی ناستوویەتی بۆ قازانجی گشتی، ئەو مێو کە ی حەلālە بۆ هەموو کەس، هەر وەها ئەگەر نەزانی نیازی ئەو کە سەچی بوو کە ناستوویەتی وە ئەگەر زانرا کە بۆ مزگەوتە کە ی ناستوو، ئەو یە می مزگەوتە کە یە و دروست نییە کە س بە خۆرایی لێی بخوا.

باسی سەرپەرشتی کەری مالی وەقف کراو

ئەگەر وەقف کەر بریاری دا کە خۆی سەرپەرشتی ماله وەقف کراو کە بکا، ئەو باشە وە ئەگەر کە سیکێ تری دانا، خواھ ناوی ئەو کە سە ببێ، یا باسی سیفە تە کانی بکا، وەک ئەو کە بلی: فامیدەترینی منالە کانم، ئەویش بە پێی بریارە کە ی ئەو ئەجوولییە وە وە ئەگەر کە سی دیاری نە کرد، ئەو قازی ئەو شوینە ئەبێ بە سەرپەرشتی کەر. شەرتی سەرپەرشتی کەر ئەو یە دادپەر وەر و بە کیفایەت بێ وە سەلیقە ی بشکێ بە و تەسەرپوفاتە ی

که له ماله وه قف کراوه که دا نه کریت. ئیشی ئەم سەرپەرشتی که ره، بریتیه له ئاوه دان کردنه وهی ماله وه قفه که وه به کرئ دانی و کو کردنه وهی به ره می و دابهش کردنی له نیوان نه وان هدا که موسته حه قینی وه نه گهر به تاییه تی ههر هه ندیک له م ئیشانه درابوو دهستی، نه بی ههر نه وه بکا و لینی لانه دا.

جا نه گهر غه یری وه قف که ره که بوو به سەرپەرشتی که ری ماله وه قف کراوه که، ته ماشا نه که ی، نه گهر وه قف که ره که کرئه کی بو دانا بوو، نه وه وه ری نه گری، ههر چه ند له کرئی ئیشیکی وه ک ئیشه که شی زیاتر بی وه نه گهر بوئ دانه نابوو، نه وه نه گهر ئاره زووی هه بوو به پیاوه تی نه و ئیشه بکا، نه وه باشه وه نه گهر ئاره زووشی نه بوو، به چیته لای قازی و داوای کرئی لی بکا که بوئ دیاری بکا؛ «ابن الصَّبَّاح»، فه رموو یه تی: دروسته سەرپەرشتی که ری مالی وه قف به بی نه وهی به چیته لای قازی، خوئی له به رو بوومی ماله وه قفه که کرئی هاو چه شنی خوئی وه برگری، به تاییه تی نه گهر مه ترسی له جه وری قازی نه کرا.

جا پاش نه وه که سەرپەرشتی که ره که ده سی کرد به سەرپەرشتی، ههر مه سه ره فی بکا بو ماله وه قف کراوه که له سه ر به رو بوومی نه و ماله نه بژیرریته وه، نه گهر وه قف که ره که خوئی مالیکی دیاری نه کرد بی بو نه و جو ره مه سه ره فه و نه گهر سەرپەرشتی که ره که جینگه داریکی گرت بو خوئی بو ئیش کردن، نه گهر سەرپەرشتی که ره که خوئی کرئی نه بوو، نه وه کرئی جینگه داره که ی له ماله وه قف کراوه که نه درئ وه نه گهر کرئی بوو، نه وه له سه ر خوئی ه تی.

بزائن! ههر ده عوا یه ک که بیته سه ر مالی وه قف، نه وه کابرای سەرپەرشتی که ری نه و ماله نه بی به ته ره ف له و ده عوا یه دا وه نه گهر پیویست بی ماله وه قفه که ده عوا ی بو بگری به رامبه ر جیهه تیکی تر، نه بی سەرپەرشتی که ره که ئیقامه ی نه و ده عوا یه بکا. سابت بوونی وه قف له سه ر کابرایه کی دیاری، وه ک به پی لئنانی وه قف که ره که خوئی نه بی، به شاهیدیک و سوئندیکی وه قف له سه ر کراوه که خویشی نه بی، به لام وه قف له سه ر جیهه ت، یا نه بی به پی لئنان سابت بی یا به دوو شاهید وه نه گهر موسته حه قه کان له گه ل

سهرپهرشتی کهری وه قفه که دا بوو به هه رایان له سهر به دهسته وه دانی حوقوقی خوئیان،
 نه وه نه گهر سهرپهرشتی کهر شاهیدی هه بوو که حه قی خوئیانی داونه تی، نه وه باشه،
 نه گینا باوهر به سویندی نه وان نه کری له سهر وه رنه گرتنی نه وه حه قی که داوای نه کهن.
 دروسته بو وه قف کهر، سهرپهرشتی کهری ماله وه قف کراوه که عهزل بکا نه گهر له
 نه سللی وه قفه که دا شهرتی نه کردبی نه م شخسه سهرپهرشتی کهر بی، ههروه ها بوئی
 دروسته عهزلی نه وه کاربه دهستانه بکا که دایان نه نی، وه ک ماموستا و پیش نویزو
 بانگدهرو ههروه ها فه قی یش و بو سهرپهرشتی که ره که یش دروسته نه مانه عهزل بکا و
 هی تریان له جینگه دا دانی که یا باشتر بن له وان یا وه ک نه وان و ابن، به لام گونا هه هی و ایان
 له جینگه دا دانی که وه ک نه وان و ابن، مه گهر له بهر عوزرئک، وه ک نه وه که کاربه دهسته
 عهزل کراوه کان لایق نه بن بو نه و ئیشه ی که بیان سپیرا بوو و به قه تعی حه رامه گورینی
 کاربه دهستیک به کاربه دهستیکی واکه نه وه نده ی نه و باش نه بی، به لکوو به م کرده وه به
 کابرای سهرپهرشتی کهر نه بی به فاسق و به پیی شهرع له سهرپهرشتی نه که وی.
 نه گهر سهرپهرشتی کهر مالیکی وه قفی دا به کری به فاسق و به پیی نه اندازه به ک پاره و
 له پاش عه قده که کابرایه ک پهیدا بوو وتی: زیاتر نه ده م له کابرای کریچی، له م حاله دا
 سهرپهرشتی که ره که حه قی په شیمان بوونه وه ی نییه، به لام به و شهرته له نه ساسدا
 که مته رخمی نه کردبی.

باسی به خشین (هبة)

به خشین (هبة) له شهر عدا، بریتییه له وه که سیک عه ینیک یا قه رزئک یا که لکئیک بکا
 به مولکی که سیک به خوړایی؛ جا نه گهر که سیک له حه یاتی خویدا مالیکی کرد به
 مولکی که سیک موحجاج به هیوای جهزای روژی قیامت، نه وه ناوی «سه ده قه» به وه
 نه گهر ناردی بوئی، نه وه دیاری (هدیة) به؛ بینا له سهر نه م به یانه؛ نه بی نه وه ی که
 دانه نری بو میوان یا نه و میوه به که به ئیزی خاوه ن باخ له باخیکا نه خوری، نه بی
 بخریته بهر ئوسوولی «إباحة»، به عنی حه لال کردن و ره و ابنین.

ئه‌رکانی به‌خشین، چواره «واهب» مال به‌خش؛ «موهوب له»: مال پی به‌خشاو؛ «موهوب»: ماله به‌خشاوه که؛ «صیغه»: ئه‌وله‌فزه که عه‌قده که‌ی پی دانه‌مه‌زری. شه‌رتی به‌خشنده، ئه‌وه‌یه‌ بالغ و عاقل بی و به‌ئاره‌زووی خو‌ی ماله که به‌خشنی؛ که‌واته، به‌خشنی مال و شیت و زور لی کراو، به‌تاله، هه‌روه‌ها به‌خشنی که‌سی که له‌به‌ر عه‌یه‌و رووگیری، شتی بدا به‌که‌سیک و پیویسته ته‌سه‌پوفاتی له‌ مالی خویدا دروست بی؛ که‌واته که‌سیک له‌به‌ر لاتی حیجری له‌سه‌ر دانراپی، دروست نییه ته‌سه‌پوف له‌و ماله‌یدا بکا که‌ حیجره که‌ی له‌سه‌ر دانراوه.

شه‌رتی مال پی به‌خشاوه که‌یش، ئه‌وه‌یه‌ قابیلی ئه‌وه‌بی بی به‌خاوه‌ن مولک؛ که‌واته به‌تاله به‌خشینی شتی به‌ منالی که له‌ سکی دایکیا بی و به‌خشینی شت به‌حه‌یوانات به‌ نیازی خو‌یان؛ به‌لی، دروسته به‌خشین به‌ مزگه‌وت و خویندنخانه و نه‌خوشخانه و له‌م حاله‌دله‌سه‌ر په‌رشتی که‌ری ئه‌و شوینانه به‌خشینه که‌قه‌بوول ئه‌کا وه‌ ئه‌گر سه‌ر په‌رشتی که‌ریان نه‌بوو، قازی قه‌بوولی ئه‌کا. هه‌ندی له‌ زانایان، وتوو‌یانه: قه‌بوول پیویست نییه له‌ به‌خشینا به‌جیه‌تیکی گشتی وه‌ک مزگه‌وت و خویندنخانه و ئه‌م جو‌ره شوینانه.

شه‌رتی ماله به‌خشاوه که‌یش، ئه‌وه‌یه‌ ئه‌گر عه‌ین بی، بینراپی. که‌واته دروست نییه کویر شتیك به‌خشنی یا پی به‌خشری و بو‌موعامه‌له‌ی به‌خشین له‌گه‌ل کویردا، وه‌کیل پیویسته و هه‌رشتی که‌ فروشتنی دروست بی، به‌خشینیشی دروسته؛ به‌لی، له‌چه‌ندشوینیکا فروشتن دروسته، که‌چی به‌خشین دروست نییه، وه‌ک شتی که‌ وه‌سف کرابی له‌ئه‌ستوی فروشیاره که‌دا، ئه‌وه‌ فروشتنی دروسته، که‌چی به‌خشینی دروست نییه، هه‌رچه‌ند له‌ هه‌مان مه‌جلیسدا پاشان بیته به‌رچاوو کابرای مال پی به‌خشاو وه‌ری بگری؛ هه‌روه‌ها له‌ نه‌خوشی مردنا، دروسته ئینسان مالی خو‌ی بفروشی به‌میراتگری خو‌ی به‌قیمه‌تی عاده‌تی، به‌لام دروست نییه بیبه‌خشنی، به‌لکوو ئه‌وه‌ ئه‌بی به‌ وه‌سیه‌ت و ئه‌وه‌ستی له‌سه‌ر ئاره‌زووی میراته‌ره‌کان و باوک و بایره دروسته مالی مندالی خو‌یان به‌پی مه‌سله‌حه‌ت بفروشن، به‌لام به‌قه‌تعی دروست نییه بیبه‌خشن به‌که‌سیک؛ چه‌ند ماده‌یه‌کی تریش هه‌یه له‌م چه‌شنه که‌ فروشتنیان تیا دروسته، به‌لام به‌خشینیان تیا دانامه‌زری.

هەرچی که فرۆشتنی دروست نه بێ، به خشینی دروست نییه، وهك شتی نامه علووم و شتی زهوت کراو و شتی ون بوو؛ به لێ، که وهقف کرابی له کۆمه لێك و ئەندازه ی به شی ههرکام له وانه مه علووم نه بێ، ئەوه دروست نییه ههرکهس له وان به شه که ی خو ی بفرۆشی، که چی دروسته له بهینی خو یانا سولج بکهن و هه موویان وهك یهك یا زیاد و که م دابه شی بکهن و ههرکام له مانه هه ربه شیکی لای براده ره که ی بی، پیتی ببه خشی؛ ههروه ها، شتی زۆر بی قابیلهت و بی سوود، وهك دوو دهنکه گهنم، فرۆشتنی دروست نییه، که چی به خشینی دروسته؛ ههروه ها، ئیختیساسات، وهك سه گی راوو سه گی پاس و پیستی مرداره وه بوو و ته پاله و وینه ی ئەمانه، فرۆشتنیان دروست نییه و به خشینیان دروسته و پیستی قوربانی، فرۆشتنی دروست نییه، به لام به خشینی دروسته و میوه له پیش دهرکه وتنی که لکیا فرۆشتنی دروست نییه و به خشینی دروسته و زه ویه که که تووی تیا داچینرابی، یاخود کشت و کالێکی وای تیا بی که به ته نه ا نه فرۆشری، ئەوه زه وی و تووه که، یا زه وی و کشت و کاله که، به یه که وه نافرۆشرین، که چی به یه که وه ئەبه خشرین و یه که یه که ی تووه که یا کشت و کاله که به ته نه ا نافرۆشرین، که چی به ته نه ا ئەبه خشرین.

«سیغه» یش، بریتییه له «ئیحاب»، وهك: پیم به خشیت و کردم به مولکت و به پیاوه تی پیم دای و ئەم جو ره شتانه وه «قه بوول»، وهك وا قه بوولم کردو رازیم پیتی و پیم باشه و ئەم جو ره قسانه. شهرتی ئەم ئیحاب و قه بوول، ئەوه یه له مه عنادا موافقی یهك بن و جیا نه بنه وه له یهك بو ماوه یه کی زۆر. هه ندی له زانایانی شهرع، فه رموویانه: به خشین به بی له فز، واته ته نه ا به دان و وه رگرتن پیک دی و ئیحاب و قه بوولی ناوی، به لام به قه تعی له سه ده قه و له دیاریدا، له فز پیویست نییه.

ههروه ها شهرته له سیغه دا شهرتیکی وای تیا نه بێ که به خشینه که تیک بدا، وهك بلێ: وا پیم به خشیت، به و شهرته هه رگیز له مولکت دهر نه چی؛ ههروه ها، نابی سیغه ی به خشین بو ماوه یه کی تاییه تی بی، وهك بلێ: وا ئەم ماله م پی به خشیت بو ماوه ی سالیك و نابی به سرا بی به شتی که وه، وهك ئەوه بلێ: هه ر وه ختی به هار هات، ئەم ماله م

پی به خشیت، تنها له سدهده قه ی عومرو ره قه بهدا نه بی سیغهی ماوه دار (موقت) دروسته، چونکه له مه عنادا وهك هه میسه وایه.

بزانن! وهك وتمان، له سدهده قه و دیاریدا تیجاب و قه بوول پیویست نییه، به لکوو ته سلیم کردنی خاوهن ماله که، یا ناردنی به که سیکا و وهرگرتنی پیدراوه که یا وه کیله که ی به سه، ههروه ها دانانی ماله که کافییه له بهرده می ئه و که سدهدا که سدهده قه که ی پی ئه درئی یا دیاریه که ی بو ئه نیرئی، قه ناعه تیش ئه کری به ته سلیم کردنی ماله که به دهستی منالیک که خاوهن ماله که نارد بیئی.

ئه گهر که سیك به که سیکی وت: وا ئه و خانومه پی به خشیت تا خوت ماویت و کاتی که مردی، بو میرا تبه ره کانت بی، ئه وه دروسته و له راستیدا کابرای به خشنده به یانی وه زعی به خشینه که ی کردوه؛ ههروه ها، دروسته ئه گهر کابرا بلئی: وا ئه م ماله م پیدای له سهر ئه ساسی ئه وه تا عومرت هه یه بو خوت بی و له وه زیاتر نه لئی وه ئه گهر وتی: که مردیت، بگه ریته وه بو خووم، ئه وه یش هه ره به خشینه و دائه مه زری و پاش مردنی کابرایش ناگه ریته وه بوئی و ئه بی به هی میرا تبه ره کانی کابرای پی به خشراو.

بزانن! به خشینی قه رزیک که به سه ره که سیکه وه بی، ئه گهر به غه یری ئه و که سه خوی بی، به تاله وه ئه گهر به و بی، ئه بی به «إبراء»، واته: نازاد کردنی ئه و قه رزاره له قه رزه که؛ که واته، قه بوولی ناوی و مادام ئه م به خشینه له مه عنای نازاد کردنایه، ئه گهر ئه ندازه ی قه رزه که دیاری نه بوو بو یه کیکیان، ئه وه ئه و به خشینه به تاله و ریگهی دامه زرانی به خشینی وا، نه زر کردنه، چونکه مه جالی نه زر گوشادتره له به خشین و نه زری شتی نه زانراو دروسته.

ئه گهر که سیك به که سیکی وت: هه رچی مالم هه یه بووم حه لال کردی، ئه وه مه عنای لی ئه دریته وه به حه لال کردن بو خواردن و خواردنه وه، نهك بو فروشتن و به خشینی و شتی وا و ماله که یش، به و ئه ندازه مه عنای لی ئه دریته وه که له و کاته دا هه یه؛ جا ئه گهر سیغهی به خشینی روو تبوو له باسی بریتی (عوض)، ئه وه به خشینی بی پاداشه، خواه نیازی بریتی له دلیا بووبی یا نه و کابرای مال پی به خشراو بچووک بی یا وهك ئه و ابی

یا گه وره تر بی؛ به لئی، کاتیک ئەم به خشینه بی پاداشه ئە گەر له گەڵ بە خشینه که دا به لگه یه که به قسه یا به قهرینه ی شوین نه بی که وابگه یه نی کابرای به خشنده داوای پاداش ئە کا، ئە گینا واجبه یا کابرای مال پی به خشر او ماله که ی بداته وه، یا پاداشه که ی پی بدا. هەر له سەر بنچینه ی له چاو گرتنی به لگه و دەرکه وتنی مه به سستی موسولمانانه، زانایانی شهرع وتوویانه: هەرکه سێ شتی بدا به یه کیک له سەر ئە ساسی ئە وه که گومانی وابوو له و شه خسه دا سیفه تیک هه یه و له راستیدا، ئە و سیفه ته ی تیا نه بی، ئە وه حه رامه ئە و شه خسه ئە و شته وه ربگری و ئە گەر وه ری گرت، نابێ به مالی و فره زه بیداته وه به وکه سه که پی داوه.

ئە گەر سیغه ی به خشینه که باسی پاداشی له گه لدا بوو، وه که ئە وه که بلئی: وا ئە و ماله م پیدای بو ئە وه ئە و ئیشم بو بکه ی یا ئە و کتیبه م بده یتی و ئە و یش قه بوولی کرد، ئە وه به خشینی له گه ل پاداش (هبة مع الثواب) ه و حوکمی فرۆشتنی هه یه وه هه موو حوکمیکی فرۆشتنی تیا جاری نه بی، وه که حه قی په شیمان بوونه وه له مه جلیسدا و شوفعه و دانه داوه به هۆی عه بیه وه؛ جا مادام ئە م به خشینه حوکمی فرۆشتنی هه یه، ئە وه ئە گەر عیوه زه که ی نه ئە زانرا چیه، به خشینه که به به تال دا نه ری.

بزائن! مالی به خشر او به ئیجاب و قه بووله وه وه یا سه ده قه و دیاری، نابن به مولکی کابرای پی به خشر او تا به نه فسی خووی یا وه کیله که ی وه ری نه گری و ئە گەر یه کیکیان له به ینی به خشین و وه رگرتنا مرد، میراتگره که ی له جینی دا نه نیشی و هه رچی حه قی ئە و بووه دی بو ئە م وه ئە گەر شتیک به خشر او به مندالی، ئە وه ئە بی وه لی ئە مره که ی بو ی وه ربگری.

وه رگرتنی مالی به خشر او یش که لکی نییه، مادام به ئیزنی مال به خسه که یا وه کیله که ی نه بی؛ جا ئە گەر کابرا ئە و ماله ی وه رگرت، به لام به خشنده که وتی: له پیش وه رگرتنا په شیمان بوومه ته وه له ئیزنی وه رگرتنه که ی و مال پی به خشر او هه که یش وتی: له پاش وه رگرتنیکی راست په شیمان بوویته وه، ئە وه باوه ر به سویندی کابرای مال پی به خشر او ئە کری، چونکه مادام هه ردوولا هاوده ننگن له سه ره ته وه که ماله که وه رگیراوه، وادانه ری که وه رگرتنه که راست و شهرعی بووبی.

وه نه گهر به خشنده كه ئيزني دابؤ وه رگرتني ماله كه و له پيش نه وه دا كه پي به خشراوه كه وهري بگري، كابر اي به خشنده مرد، يا شيت بوو، يا حيجري لات كه وتني به سه را هات، نه وه ئيزني وه رگرتنه كه به تاله و بي كه لکه.

سوننه ته بؤ باوك و داك و به ره و ژورتر، هاوساني بكن له نيوان منال و مناله زايانا له و شتانه دا كه پييان نه به خشن، بؤ نه وه ناكوكي و ناحه زييان له ناوا پهيدا نه بي و بي نه ده ب نه بن له گه ل باوك و داكيانا، هه تاوه كوو سوننه ته به شي كور و كچ و كور و كوره زا وه كه يه بيت، مه گهر له حالكا كه يه كيك له و منالانه مه سه رفي زورتر بو و ميواني زور رووي تي بكا؛ به لكوو هاوساني كردن سوننه ته له به يني خوشك و براو براو براز ايشدا، بؤ نه وه كه په يوه ندي خزمه يه تي جيگير بي له نيوانيانا؛ هه ره ها، سوننه ته نه ولاديش به داد په ره ري بجو و ليته وه له خزمه تي باوك و داكدا و وه كه يه ك خزمه تيان بكن وه نه گهر فرقيان خست، نه وه خزمه تي داكيان زورتر بكن.

بزنان! سه ده قه يه كه ته نها بؤ ئيحسان و پياوه تي بكرى، به سوننه تيكي گه وه دائه نري و له گه لي ئايه ت و حه ديسدا نه مري پي كراوه؛ يه كي له و حه ديسانه، نه فه رمويت، «هه ركه س له روژي قيامه تا له ژير سي به ري سه ده قه ي خو يدا يه تي تا خودا حوكم نه دا له به يني نه هلي حيسابدا»؛ به لي، حه رامه سه ده قه دان به كه سي كه بزاني له ري گاي حه راما سه رفي نه كا و واجبه، به سووره تي فه رزي كيفايه، نان و ناو و جل و به رگدان به كه سيك كه له حاله تي ناچار يدا بي و هيچي نه بي، نه وه نده هه يه دروسته ئينسان به رابه به شتيك نه و مه سه رفه ي بؤ بكا؛ مه سه لا، ئيشي پي بكا له جياتيدا، يا به قه رز حيسابي بكا له سه ري؛ جا نه گهر نيازي هه بوو له وه پاش لي بي سي نيته وه، نه وه واجبه شاهيدي له سه ر بگري كه وانيازي وايه، نه گينا نه گهر كابر اي داماو له وه پاش سو يند بخوا بلي: ناگام له و نيازه نه بووه، واجب نابي له سه ري هيچي بده اته وه له جياتي نه وه ي كه بؤي خه رج كردوه.

دروسته سه ده قه دان به پياوي ده وله مهند و دروسته بؤ ئه ويش كه وه ري بگري، مه به ستيش له ده وله مهند نه وه به كه زه كاتي پي نه شي، خوا هه وه كه مالي بي، يا خود

کاسبیه کی وا بزانی که لایقی شان و شکوی بی؛ به لئی، نه و نده هه به که راهه تی هه به بو که سیک که نه فقهی شه و روژی خوئی بیی، مال له دهستی خه لک وهر بگری، مه گهر بزانی که پاش روژه که موحتاج نه بی به داوا کردن، یا خود کابرا که سیکی وا بی هه مو و هختی خوئی سهر ف بکا له فیروونی عیلدا، یا له دهرس و تنه وه و ناموژگاری کردنی خه لکدا و کاسبیه کی وای نه بی که لایقی شان بیی، یا نه گهر خه ریکی نه و کاسبیه بیی، مه جالی خویندنه که ی نه میننی به ته وای؛ له غه یری نه م جوړه حالانه دا، شت وهر رگرتن له خه لک که راهه تی هه به و داوا کردن حه رامه، به تاییه تی نه گهر بیی به هوئی شه رم و خه جاله تی و کابرای داوا لی کراو له بهر روگیری شته که بدا؛ به لئی، داوا کردنی نه و شتانه ی که داوا کردنیان عاده ت بی له ناو براده رانا، نه وه قه یدی نییه و نه حه رامه و نه که راهه تی هه به.

دروسته سه ده قه به کافریش نه گهر نه بی به هوئی سووکی بو موسولمانان و بو دینی نیسلام، چونکه حه زره ت ﷺ، فه رموویه: «نه جرو سه واب هه به له خزمه تی هه رشتیکا که گیانله بهر بی و جگه ری ته ر بی».

ته سلیم کردنی سه ده قه به په نامه کی و له مانگی ره مه زانا، به تاییه تی له ده ی ناخریا، خیری زوره؛ به لئی، نه گهر له وانه بوو کابرا چاوی لی بگری، نه وه خیر له وه دا زورتره که به ناشکرا سه ده قه بکا. خیر بو خزم و خویش و دراوسی، نه جری زورتره له خیر بو بیگانه و له وانه که مالیان دووره له مالیه وه. خیر زور سه وابی زیاتره بو نه و که سانه که په کیان که وتبی، به تاییه تی نه وانه که داوا کردنیان لا عیب بی و بو نه و زه عیفانه که مه جالی ژیانان نییه، وه ک ژنی داماوو کچی هه تیوو، کویر و نیفلیج. به کورتی، پیویسته نینسانی موسولمان ته نها ته ماشای ره زای خودا بکا له خیر کردنا وه کی زورتر داماو بی، به وه خیر زورتر بکا.

که سی که قهرزار بی، یا مه سره فی خیزانی له سهر بی، تا له وان نه مینیتته وه، حه رامه ماله که ی بدا به سه ده قه و خیرات، مه گهر له لایه کی تره وه مال شک بیا که قهرزه که ی لی بداته وه، یا مه سره فی خیزانه که ی لی بکا. هه رکه س زیاد ی بیی له پیویستی خوئی، نه وه

ئه گهر له وانه بوو سه بر بكا له نه بوونیدا، سوننه ته ماله كه ی بدا به سه ده قه دا، هه رچهند بو خۆی نه مینیتته وه، به لام نیمرۆ ته ماشای حالی خۆی بكا، خیرتره.
 دروسته بو باوك و له و به ره و ژوور، په شیمان بینه وه له و شتانه كه داویانه به نه ولادی خۆیان، هه رچهند زور به ره و خواریش بن، به لام ئەم په شیمان بوونه وه یه، چهند شهرتی هه یه؛

یه كه م: نه وه یه نه و شته ی كه به خشویانه عه ین بی؛

دو وه م: نه وه یه به رامبه ر به و به خشینه هه چیان وه رنه گرتبی؛

سیه م: نه وه یه نه و شته ی كه به خشویانه سه ده قه ی واجب نه بی؛

چوار م: نه وه یه پیدانه كه ی به نزر نه بی؛

پینجه م: نه وه یه عه ینه كه له مولکی پی به خشراره كه دا مایی.

كه و ابو، ئه گهر باوكیك قه رزیکه له سه ر كوره كه ی بو و گه ردنی نازاد كرد، نه وه ئیتر حه قی په شیمان بوونه وه ی نامینی، هه روه ها ئه گه ر شته كه ی كه داویه تی شتیکی له به رابه ریا وه رگرتبی، وه «هبة مع الثواب»، یا خود سه ده قه ی واجب بی، وه كه زه كات. میسالی ئەمه كه باوك زه كات بدا به كورپی خۆی، نه وه ته كه باوكه كه له زاتی خۆیا نه وه نده ده وله مند نه بی مه سه رفی كوره كه ی بكه ویتته سه ری، له گه ل نه وه یشا نه وه نده مالی هه بی كه زه كاتی تیا واجب بی، هه روه ها به وه یش نه بی كه كوره كه ی ژنی بی، له به رنه وه باوكه كه ی هه رچهند ده وله مند بی، هه ر نه فه قه ی كوره كه ی له سه ره، ئیتر نه فه قه ی بووكه كه ی له سه ر نییه؛ كه واته، دروسته زه كات بدا به كوره كه ی بو نه وه سه رفی بكا بو خیزانه كه ی.

هه روه ها، باوك حه قی په شیمان بوونه وه ی نییه ئه گه ر نه و شته ی به سووره تی نزر دابی به كوره كه ی.

«بیدارین» شیخی «ابن حجر»، له م مه سه له یه دا دووقسه ی جیاوازی هه یه؛ ئەم زاته، له «تحفة» دا فرموویه تی: باوك حه قی په شیمان بوونه وه ی نییه و له «فتاوی» دا فرموویه تی: حه قی په شیمان بوونه وه ی هه یه؛ له به رنه وه، هه ندی له زانایان به گویره ی

قسه که ی «فتاوی» نه جوولینه وه، نه لئین: «فتوی» له پیش «تألیف» وه وه وه هه نندیکیان، به پئی قسه که ی «تحفة» نه جوولینه وه و نه لئین؛ «تألیف»، له پیش «فتوی» وه وه وه هه نندیکیشان، هه ردوو قسه که نه خه نه یه ک و نه لئین: بویه له «تحفة» دا وتویه: حه قی په شیمان بوونه وه ی نییه، چونکه مه بهستی له نه زری له گه ل بریتییه «نذر مع العوض» و بویه له «فتاوی» دا وتویه: حه قی په شیمان بوونه وه ی هه یه، چونکه مه بهستی له نه زری به خوړایییه. به لام نه وه ی که زاناو لیکو له ره وه کان په سه ندیان کردوو، نه وه ته «تألیف» ی شه خس، له پیش «فتوی» یه وه یه تی؛ که واته، به پئی قسه که ی «تحفة» نه جوولینه وه و نه زره که یش هه ر به خوړایییه و هه رگیز باوک حه قی په شیمان بوونه وه ی نییه له نه زرکردن له منالی، وه ک چوئن له به خشینی به بریتی دا حه قی نییه.

هه روه ها، باوک حه قی په شیمان بوونه وه ی نییه، نه گه ر ماله به خشراوه که له مولکی کوره که ی ده رچوویی به فروشتن یا به وه قف کردن له گه ل قه بوولی نه و که سه دا که له سه ری وه قف کراوه و به به خشین له گه ل وه رگرتنی کابرای مال پئی به خشراودا؛ به لئی، نه گه ر کوره که ماله که ی دانا بوو له ره هندا، یا به خشیبووی به که سیئک، له م دوو حاله دا، نه گه ر کابرای به ره هن وه رگرو کابرای پئی به خشراو ماله که یان وه رنه گرتبی، باوکی کوره که حه قی په شیمان بوونه وه ی هه یه؛ هه روه ها کشت وکال تیا کردنی زه وی یا به کری دانی، ریگا ناگری له حه قی په شیمان بوونه وه ی باوک وه نه گه ر پاش نه وه که ماله به خشراوه که له مولکی کوره که ده رچوو، جاریکی تر گه رایه وه بو مولکی، نه مجار باوکه که حه قی په شیمان بوونه وه ی نییه، چونکه نه مجار ماله که له ریگه ی نه وه وه نه بووه به مولکی کوره که ی.

هه روه ختی باوک - مه سه لا - حه قی په شیمان بوونه وه ی بی، نه وه هه روه ک عه یینی ماله که وه رنه گرتیه وه، هه ر زیاده یه کیشی که پییه وه نووسابی، وه ری نه گرتیه وه، به لام بو زیاده ی جیاواز حه قی نییه، به وشه رته که له مولکی کوره که دا په یدا بوویی؛ به لئی، نه گه ر وه ختی خوئی مه ریکی ناوسی دابی به کوره که ی و مه ره که له مالی کوره که دا زابی، نه وه باوکی حه قی هه یه به رخه که یش به ری، چونکه له سکی دایکیا بووه له و وه خته دا که نه مه ره که ی داوه به کوره که ی.

بزانن! حەقى پەشيمان بوونەو بەز غەيرى باوك و داىك و لەوان بەرەوژوورتر نىيە و ئەم پەشيمان بوونەو بەز بە لەفز ئەبى، وەك ئەو كە بلى و پەشيمان بوومەو بەز بەز بەخشىنە كە كردم و بەو نەبى كە پروا مائە بەخىراو كە بفرۆشى، يا بىبەخشى بە يە كىكى تر، يا وەققى بكا.

ئەگەر كەسىك دىيارىيە كى نارد بۆ كەسىك لەناو زەرفىكدا، ئەو ئەگەر عادەت و ابوو ئەو زەرفە بىئىر پىتەو بەز خواوون دىيارىيە كە، ئەو و اجبە لەپاش ھەلگرتنى دىيارىيە كە گورج زەرفە كە بىئىر پىتەو و بە كارھىنانى بۆ مەبەستىكى تر، بە قەتە، دروست نىيە و ئەگەر عادەت نەبوو بىئىر پىتەو، ئەو ئەو پىش بە دىيارى دائەنرى.

ئاگادار بن! ئەو دىيارىيە كە خەلك ئەيانەن بۆ ئاشناى خويان لە كاتى خەتەنە سووران و شايى و پرسە و شتى وادا، ئەگەر بەلگە يەك ھەبوو لەسەر ئەو كەوا بۆيە بردوويە تى لەبەر شەرم و يا لە ترسى كەبىر دىيارى بۆ براو، يا بۆ ئەو كە خەلك ناوى بە خراب نەبەن، ئەو وەرگرتنى دروست نىيە و ئەگەر كەبىر دىيارى بۆ براو وەرى گرت، ئەبى بىئىر پىتەو و ئەگەر لەسەر ئەساسى دەسەوام بۆى بردبوو، ئەو وەرگرتنى دروستە، بەلام پىويستە ئەمىش لەو ختى خويدا ئەو نەندە دىيارىيە كە شت بەرى بۆ ئەو ئەگىنا قەرزاز ئەبى.

ئەو كەسە كە دىيارى ئەبا بۆ كەسىكى تر، ئەگەر نىيازى ئەو ھى بىيى دىيارىيە كەى بكا بە مولكى كەسىكى تايبە تى، ئەو ئەبى بە مولكى ئەو كەسە، خواھ لە ھالى خەتەنە سووران، كورە خەتەنە كراو كە بى يا باوكى يا دەلا كە و لە ھالى شايى دا، زاوا بى يا بووك يا گورانى بىزى شايىيە كە و ئەگەر مەبەستى كەسىكى تايبە تى نەبوو، ئەو ئەگەر عورف و عادەتتىكى دامەزراو ھەبى لەسەر ئەو كە مالى دىيارى لەو ھالەتەدا بۆكى ئەبى، ئەدرى بەوكەسە و ئەگەر عورف و عادەتتىكى دامەزراو نەبوو، ئەو زانايانى شەرع لەسەر ئەو نە لە ھالى خەتەنە سووران، دىيارى بۆ باوكى كورە و ھەندىكىش، ئەلەن: بۆ كورە كە خۆيە تى و پىويستە باوكى بۆى وەر بگرتى و لە شايىيا، ئەو ھى كە پىاوان ئەيەن، بۆ زاوايە و ئەو ھى ژنان ئەيەن، بۆ بووكە و ئەو ھى لە شاباشا ھەلى ئەدەن، بۆ گورانى بىزە.

هەر مهسره فی که له شیرینی خواردنه وه دا بکری، نه گهر له پاشان ئیشه که ریکهوت
 نه وه باشه وه نه گهر ری نه کهوت، له م وه خته دا، نه گهر نه وه که سه که داوای ژنی کردووه،
 وه ختی خوی ماله که ی دابووه دهستی باوکی ژنه که یا براهی - مهسه لا - نه توانی
 همووی لی بسینته وه وه نه گهر به دهستی خوی سهر فی کردبوو، حقی داوا کردنه وه ی
 هیچی نییه، ههروه ها نه گهر وتیبتیان: نه و ماله، مه ولوودی پیغه مبه ره ﷺ و هه ر
 خزمه تیکی به له ش که کابرای خوازینی که ر بیکا له سه ر نه ساسی هیوای ریکه وتنی
 ئیشه که، نه ویش حقی کری هیه وه هرچی سهر ف بکا بو ژنه که و پاشان ئیشه که ری
 نه که وی، به هو ی مردنی ژنه که وه، یا به هو ی په شیمان بو ونه وه ی به کیکیانه وه، نه وه
 کابرای ته مادار نه یکه ویته وه. ههروه ها، هه رشتی که بدری به کابرای ده سه لاتدار
 به هیوای نه وه ئیشه که یان بو ریک بخا، نه وه نه گهر ئیشه که سهر ی نه گرت، نه بی نه و
 ده سه لاتداره بیداته وه به خاوه نه که ی، مه گهر نه و شته ی ته نها له به رابه ری قسه کردنه وه
 دابیتی و وه زعی قسه کردنیش له مه سه له ی وادا، له وانه بی کری بکه وی.

هه رچی به دیاری بیری بو مه لایه ک یا پیاوچا کینکی تر به نیازی نه وه که نه و مه لایه
 مه لایه کی چاکه، یا نه و پیاوچاکه له خواته تر سی، نه وه ته ماشا نه که ین، نه گهر له راستیدا
 وه هابوون، نه وه دیاری به که یان بو حه لاله، نه گینا حه رامه وه نه گهر باوکی ژن، ژنه که ی
 نه دا به ده سه ته وه تا نه ندازه یه ک پاره ی وه رگرت - که پی نه لین: شیربایی - نه وه نه و
 پاره یه حه رامه بو ی و نه بی بیداته وه به خاوه ن پاره که وه نه گهر ماره یی ژنه که ی له سه ر
 برا، نه وه نه و پاره یه نه بی به مالی ژنه که و نه بی بدریته دهستی خوی، جا نه گهر نه و به
 ئاره زووی خوی به شی باوک یا برا یا هه ر که سی لی بدا، به بی ترس و رووگیری، نه وه
 حه لاله بو یان، نه گینا حه رامه وه نه گهر به لگه یه ک نه بوو له سه ر نه وه که ژنه که به
 ئاره زووی خوی و بی رووگیری نه و پاره یه ی داونه تی، حه رامه بو یان و نه بی بیده نه وه.
 نه و بیدعه ته ناشیرینه ییش که هه ندی که س نه یکه ن، دین پاره ی شیربایی نه دهن به
 که سیکی تر بو نه وه له جیاتی نه و پاره یه، پاره ی حه لالیان بداتی، نه وه هیچ سوو دیکیان
 بی ناگه یه نی، چونکه هه رکه س شیربایی حه رامی وه رگرت، قه رزاری نه و پاره یه نه بی،

ئىتر بىگۆرپتەۋە يا فېرەي بىدا يا ھەرچى لى بىكا، لە قەرزىرى ئەو مائە رىزگار نابى تا ئەيداتەۋە بە خاۋەنە كەي يا ئەۋگەردنى ئازاد ئەكا؛ بىجگە لەۋەيش، ئەۋكەسە كە پارەي ھەللى خۆي بگۆرپتەۋە بە ھەرام، موسولمان بى يا ئەھلى زىممە، مائى بە ھەللى نانسرى، چونكە ھەللى ۋەرى ناگرى كەسىك مائى ۋا پەيدا بىكا مائى ھەللى خۆي بىدا بە مائى ھەرام، ئەۋكەسە مائى ھەللى بى، كەۋابوۋ، دروست نابى بۆ ئىنسان ئەۋ مائە ھەرامە لەۋكەسە ۋەرى بىگرى ۋ بە ھەللى بزائى؛ كەۋاتە، رىنگاى شەرى، ئەۋەيە ئەۋكەسە كە كىچ ئەدا بە شوۋ پارەي شىرباىي لە كەس ۋەرنەگرى ۋە ئەگەر ۋەرى گرت، دەس بەجى پەشىمان بىتتەۋە ۋەلەگەل پەشىمانى ۋ داۋاي لى خۆش بووندا، بىداتەۋە بە خاۋەنە كەي.

باسى نەزىر كىردىن

نەزىر لە شەرىعدا، بىرىتتەۋە لە ئەگەردىن گرتنى كىردنى شىك، ئىتر خواھ ئەۋشە خىرى بى يا ھەللى بى يا گوناھ بىت، ۋەك لەمەۋلا بەدرىزى باسى ئەكەين.

نەزىر، دوۋ بەشى ھەيە؛ بەشىكىان، پى ئەللىن: نەزىر «لەجىج»، ۋاتە: رەقە بەرى ۋ كەللە پەقى؛ جا ئەگەر لەم نەزىرەدا، كابرە خىرىكى لە گەردىن گرت، ۋەك ئەۋە كە بلى: ئەگەر قسەم لە گەل فلان كە سدا كىرد، نەزىر بى لەسەرم دوۋ رۆژ بە رۆژوۋ بىم، ئەۋە ئەگەر ھات ۋ قسەي لە گەل ئەۋكەسەدا كىرد، ئارەزۋى خۆيەتى، يا كە فارەتى سۆندىك بىدا بە ھەزارۋ لاتى ئەۋ شۆپنە كە نەزىرە كەي تىا كىردۋە، يا دوۋ رۆژە كە بە رۆژوۋ بى ۋە ئەگەر كارىكى ناخىرى لە گەردىن گرت، ۋەك ئەۋە كە بلىت: ئەگەر قسەم لە گەل فلان كە سدا كىرد، نەزىر بى لەسەرم نان نەخۆم يا ئاۋ نەخۆمەۋە، ئەۋە ھەر كە فارەتى سۆندىكى لەسەرە ۋ بەجى ھىنانى ئەۋشە كە لە گەردىن گرتۋە، قىمەتىكى نىيە ۋە ئەگەر ئەۋشەي كە نەزىرە كەي لەسەر كىردۋە گوناھ بوۋ، ۋەك قسەنە كىردن لە گەل باۋوك دايكىا - مەسەلا - ئەۋە ۋاجبە جى بەجى نەكاۋ كە فارەتى سۆندىك بىدا ۋە ئەگەر وتى: ھەركاتى چوۋمە ئەۋ خانوۋە، كە فارەتىكى سۆندىم لەسەر بى، يا: نەزىرىكەم لەسەر بى، ئەۋە كە چوۋە خانوۋە كەۋە، ھەر كە فارەتى سۆندىكى لەسەرە.

بهشی دووهه‌میش، پیی ئەلین: نەزری «تَبْرُز» وناویش ئەبری به نەزری «بِرّی»؛ ئەم به‌شەیش، بریتییە لەو کابرای نەزرکەر خیریک بگریته ئەستوی خۆی به بی‌بەستنی به هیچ مەرجیکەوه، وەك ئەوه که بلیت: نەزربیی لەسەرم دووجوزء قورئان بخوینم، ئەوه هەرکە نەزری وای کرد، ئەبئی بەجیئ بەهینن؛ یاخود بیبەستنی به دەسکەوتنی دەسکەوتیک، یا رزگار بوونەوه لەمەینەتیک، وەك ئەوه که بلی: ئەگەر ئەمپرو کورپە کهم هاتەوه لە فلان شوین، یا ئەگەر رزگارم بوو لەم نەخۆشییە، دە دینارم لەسەر نەزربیی؛ لەم حالەدا، هەرکاتیک دلخوازە کهی هاتەجی، ئەبئی نەزەرە که جی‌بەجی بکا. ئەمەش که لەناو کوردانا باوه ئەلین: شەرت بیی یا ئاد «عَهْد» بی، ئەو‌هش هەر سیغە‌ی نەزەر.

ئەرکانی نەزر، چوارە: نەزرکەر (نَاذِر)؛ ئەو شتە‌ی که نەزرکراوه (مَنْذُور)؛ ئەوه‌ی که نەزری بۆکراوه (مَنْذُورْلَه)؛ سیغە‌ی نەزەرە که، وەکوو باسما‌ن کرد. شەرتی نەزرکەرە که، ئەوه‌یە بەلغ و عاقل بی و بەئارەزووی خۆی نەزەرە که بکا و تەسەرپوفی دابمەزری لەو شتە‌دا که نەزری ئەکا؛ کەواتە، دروست نییە نەزری منداڵ و شیئت و سەرخۆش و زۆرلنی کراو و نەزری کەسی که حیجری لات کەوتنی لەسەر دانرابی لە ماله دانراوه کەیدا، هەر‌وه‌ها دروست نییە نەزری وه‌لی ئەمری منال یا شیئت لە مالی ئەو مناله یا ئەو شیئتە‌دا.

شەرتی نەزرکراوه کە‌یش، ئەوه‌یە عەینیک بی یا کەلکیک بی قابیل بی بۆ ئەوه کە بکری به مولکی غەیر؛ کەواتە، دروست نییە نەزرکردنی شتی که مولکی نەزرکەرە که نەبی، یاخود مولکی بی بەلام گۆیزانەوه‌ی قابیل نەبی، وەك نەزرکردنی کەلکی و لاخیکی سواری که وه‌قف کرابی لە کەسیک بۆ ئەوه‌ی سواری بیی. فەرقی نییە مالی نەزرکراو ناسراو بی یا نەناسراو و ئیستە بیی یا لە مە‌وپاش پەیدا بیی؛ کەواتە، دروستە کەسیک بلیت: هەر پارە‌یه‌ك هەمە لەو قاسە‌یه‌دا، یا هەر پارە‌یه‌ك که لەمە‌ولا ئەمدە‌نی لە کربنی ئیش کردنما لەم مانگە‌دا، یا هەر میوه‌یه‌ك که ئیستا هەمە لەو باخە‌دا، یا هەر میوه‌یه‌ك که سالی داها‌توو دەسم ئەکەوی لەو باخە‌دا، نەزر بیی لە فلان کەس؛ هەر‌وه‌ها، دروستە ژن هەر نەفە‌قە‌یه‌کی بکەوی بۆ ماوه‌ی «عِدَّة»‌ی، نەزری بکا لەو پیاوه که تە‌لاقی داوه،

ئەشتوانی نەزری مارەبیبە کە ی لێ بکا، ھەرچەند نەزانی چەندە و چەند زە کاتی ئە کەوی لێی.

شەرتی ئەویش کە نەزەرە کە ی بۆ کراوە، ئەو تە قابیلی ئەو بە بی بی بە خواوەن مۆلک، ھەرچەند لە مەولایش بی؛ کەواتە، دروستە نەزر لە شیت و لە منال و لە بە چکە بە کە لە سکی دایکیایی، بە لام دروست نییە نەزر کردن لە حە یوان، بە نیازی خواوەنە کە ی نە بی، ھەر وھا بە تالە نەزر کردن لە مردوو. دروستە نەزر کردن لە و کە سانە کە لە سەر قەبری مردوو بە ئە خوینن، یا لە مزگەوتیکی نزیک قەبری مردوو بە کدا خواپەرستی ئە کەن، یا بۆ ئاوەدان کردنە وە ی سەری ئەو قەبرە، یا بۆ خانوو بە کە بە سوورە تیکی شەری کرابیتە و بە سەر ئەو قەبرە و بە پێی مەبەستی کابرای نەزرکەر، ئیش ئە کری. ھەر وھا ئە گەر کابرای نەزرکەر مەبەستی تاییە تی نە بی، بە لام عورفیکی دامەزراو لە و لائە دا بیی بۆ ئەم جۆرە نەزرانە وە ک لە کوردە واریدا کە ئە لێن: فلان شت مە ولوودی پێغەمبەر بی ﷺ، ئەو مە عنای وایە ئەو شتە سەرف بکری بۆ موسولمانان لە ھەژارو دە لە مەند و خیرە کە ی بۆ حە زرە تی پێغەمبەر بی، یا خود وە ک ئەو کە سیك لە مانگی مە ولوود «ربیع الاول» دا، بلی: ئەم مائە مە ولوود بی، یە عنی بە شاییانە ی یادی لە دایک بوونی پێغەمبەر وە ﷺ بخوری وە ئە گەر کە سیك لە «مە دینە ی منە و وەرە» دا، وتی: فلان شتم بریاردا بۆ پێغەمبەر ﷺ، ئەو مە عنای وایە سەرفی مەر قە دی موبارە کی پێغەمبەر بکری.

ھەر وھا ئە مە ی ش کە لە کوردە واریدا باوە کە ئە لێن: فلانە شت نە زری «وہ یس» بی یا نە زری «حە زرە تی غە وس» یا «شاهی نە قش بە ند» بی، یە عنی بدری بە ھە ژارو لات و خیرە کە ی بۆ ئەو زاتانە بی، ئەویش دروستە و شتە کە سەرف ئە کری بۆ ھە ژارو لات ی ئەو شوینانە کە نە زرە کە ی تیا کراوە. ئە گەر کە سیکی شت نە زری شتی بکا لە مزگەوت یا لە خویندخانە یا لە تە کیە و خانە قا، ئەویش بە پێی عورفی ئەو شوینە مە عنای لێ ئە دریتە وە کە واتە سەرف بکری بۆ ئاوەدان کردنە وە و کپینی فەر ش و سووتە مە نی و ھەر مە سەرە فیکی تری پێویستی ئەو شوینانە.

دروست نییه نەزرکردن لەشتی کە ئیستە نەبێ، ئەگەر سەر بەخۆ لەو شتە نەزر بکری، وەك ئەو کە بلیت: ئەم مالم نەزرکرد لەو کورەم کە لەمەولا لەدایک ئەبێ، یاخود: لەو مزگەوتە کە لەمەوپاش ئەکرێتەو؛ بەلێ، ئەگەر نەبوو کە بخاتە ریزی بوانەو، وەك ئەو کە بلی: ئەو مالم نەزرکرد لەو کورانەم کە ئیستا هەن و ئەوانە ی لەمەوپاش لەدایک ئەبن، یا لەم مزگەوتە ی کە ئیستا لەگەرە کە مانایە و لەو مزگەوتانە ی لەمەوپاش ئەکرێنەو تیا یا، ئەو دروستە و نەزرە کە دائەمەزری.

شەرتی سیغە ی نەزریش ئەو یە لە نەزری «بزی» دا، لەئەستۆگرتنی چاکە یە کە بێ کە خۆی واجب نەبێ، بە بێ گۆرینەو، بە شیۆ ی «تەنجیز» (دەس بە جیبی)، یاخود لەسەر سوورەتی بەستەو بە پەیدا بوونی دەسکەوتیک یا لاچوونی نارهتییە کەو؛ کەواتە، نەزر بە وەعدە ی رووت پەیدا نابێ، وەك ئەو کە بلی: ئەو مالم ئەدەم، بە لکسو پێویستە بە سوورەتی لەئەستۆگرتن بێ، هەر وەها لەئەستۆگرتنی غەیری چاکە دروست نییه؛ کەواتە، دروست نییه یە کیک ئیشیکی حەرام لەئەستۆبگری یا ئیشیکی حەلالی واکە بێ بەهۆی حەرام؛ کەواتە، ئەگەر کەسیک هەرچی هە یە هەمووی نەزر بکا لە کەسیک و خۆیشی نەتوانی بوخۆی بزی، ئەو دروست نییه و نەزرە کە ی بەتالە؛ هەر وەها، بەتالە نەزرکردنی روژووگرتنی دوانزە مانگە ی سأل بوکەسی کە ئەو روژوو بێ بەهۆی زیان گەشتن بە گیانی، یا بێ بەهۆی ئەو کە کاسبی پێ نە کری و گوزەرانی بو مال و منالی پێ پەیدانە کری؛ هەر وەها، دروست نییه نەزرکردنی نوێژ کردن لەو وەختانە دا کە نوێژکردن کە راهەتی هە یە تیا یانا، یا لە شوینیکی زوت کراوا، یا لەسەر قەبران.

بزائن! زانایانی شەرع، خیلافیان لەبەینایە لە نەزرکردنی مالاً لە هەندی لە منال و بێ بەشکردنی هەندیکیان لێ؛ ئەم نەزرە، لای خاوەنی «مغنی» و «شرح روض» و «شرح منہج» و هەندیکی تر لە زانایان بەتالە، چونکە ئەبێ بە مایە ی هەراو ناکۆکی لە بەینانا، هەرشتیکیش بێ بەهۆی شتی حەرام، ئەویش حەرامە و نەزری حەرام بەتالە؛ بێجگە لەمە، سوننەتە ئینسان هاوسانی بکا لەبەینی منالی خویا و لە شوینی وادا،

خیلافی سوننه‌ت به تاییه‌تی که راهه‌تی هه‌یه و نه‌زری مه‌کرووه‌یش دانامه‌زری؛ به‌لام
 ئه‌و نه‌زره به‌لای شیخی «ابن حجر» هوه دروسته، چونکه نه‌زره که له زاتی خو‌یا
 دانه‌مه‌رزوویه‌کی تیا نییه و به‌و نه‌زره عه‌داله‌تی نه‌زرکه‌ره که نافه‌وتی، چونکه قابیله
 شتیکی تریش بدا به ئه‌ولاده‌کانی و هه‌راو ئا‌زاوه‌یش شتیکه له ده‌ره‌وه‌ی نه‌زره‌که‌وه،
 هه‌ندی جار رو‌وته‌داو هه‌ندی جار رو‌ونادا.

هه‌ندی له زانایان، له‌م مه‌سه‌له‌یه‌دا ته‌فسیلیان داوه‌و فه‌رموویانه: ئه‌گه‌ر باوکه‌که
 حا‌لی ئه‌ولاده‌کانی بزانی که له‌به‌ینی خو‌یا‌نا ئه‌یکه‌ن به‌هه‌را، ئه‌وه نه‌زرکه دانامه‌زری،
 چونکه ئه‌بێ به‌هۆی ئا‌زاوه و ئا‌زاوه له‌م حا‌له‌ته‌دا، به‌به‌شیک له نه‌زره‌که دانه‌نری، دیاره
 ئا‌زاوه‌و دووبه‌ره‌کیش حه‌رامه‌ وه ئه‌گه‌ر بزانی که باوکه نه‌زرکه‌ره که مه‌به‌ستی بێ به‌ش
 کردنی هه‌ندی له میرات‌گه‌ره‌کانی بووه، ئه‌وه دانه‌مه‌زرانی نه‌زره‌که باشتر دیاری ئه‌دا وه
 ئه‌گه‌ر منداله‌کان له‌ناو خو‌یا‌نا ئه‌حوالیان باش بێ و به‌بێ به‌ش بوونی هه‌ندیکیان به‌ینیان
 تیک نه‌چی، ئه‌وه نه‌زره‌که دروسته، به‌تاییه‌تی ئه‌گه‌ر مناله‌ نه‌زر بو‌کراوه‌که زانا یا
 پیاوچاک یا خیزان دار بێ.

حه‌رامه‌ قه‌رزار شتی که نه‌زر بکا له خاوه‌ن قه‌رزه‌که‌ی، ئه‌گه‌ر مه‌به‌ستی ئه‌وه‌بێ
 «سوود» ی بداتی؛ به‌لێ، ئه‌گه‌ر خاوه‌ن قه‌رزه‌که داوای هه‌یج نه‌کاو کابرای قه‌رزار
 به‌ئاره‌زووی خو‌ی، به‌رابه‌ر به‌و پیاوه‌تییه‌ی که له‌گه‌لی کردووه شتیکی لێ نه‌زر بکا،
 ئه‌وه دروسته‌و به‌پنی شه‌رع، قه‌یدی نییه.

نه‌زری مه‌باح دروست نییه، وه‌ک ئه‌وه که بلی: نه‌زر بێ له سه‌رم ئه‌م عابایه‌ بکه‌مه
 به‌رم؛ به‌لێ، ئه‌گه‌ر ئه‌و شته‌مه‌باحه‌ ئه‌بوو به‌هۆی واجبی که مه‌سه‌لا، ئه‌گه‌ر کابرا عاباکه‌ی
 له‌به‌ردا نه‌بوایه، سووک بوایه و به‌هۆی له‌به‌ر کردنی ئه‌و عابایه‌وه حورمه‌تی ئه‌پاریزرا،
 ئه‌وه نه‌زره‌که‌ی دروسته.

واجبیش، ئه‌گه‌ر فه‌رزی عه‌ین بێ، نه‌زر کردنی به‌تاله، چونکه له زاتی خو‌یا واجبه؛
 که‌واته، نه‌زر کردنی که‌لکی هه‌یجی نییه وه ئه‌گه‌ر فه‌رزی کیفایه‌ بێ، وه‌ک نو‌یژی مردوو،
 ئه‌وه مادام ئه‌و فه‌رزی کیفایه‌یه ته‌نها له‌ئسته‌وی یه‌که‌سه‌دا نه‌بێ، نه‌زر کردنی دروسته

وه نه گهر له نه ستوی تنها یه که سدا بوو، نه وه نه زر کردنه که ی بی سوودو به تاله، چونکه له ذاتی خوږیا واجب بووه و نه بی بکری و دروسته نه زر کردنی به جی هینانی فهرزی عین به جه ماعت؛ مه سلا، بلیت: نه زربن له سهرم نه م فرزه له مزگه وتا یا له فلان مزگه وتا جی به جی بکه م به جه ماعت.

نه وه نده هه یه له پاش نه زری مه باح، نه گهر کابرای نه زر که م مه باحه که ی جی به جی نه کرد، که فاره تی سویندیکي نه که ویته سهر، به لام نه گهر نه زری مه کرووه یا حهرام یا واجبی کردو شته که ی نه کرد، نه وه هیچی ناکه ویته سهر.

نه گهر که سیک له بهر موحتاجی شتیکی فروشت و کپریاره که نه زری کرد له سهر خووی هه رکاتیک کابرا پاره که ی بو هینایه وه به یعه که ی بو هه لوه شینیتته وه، نه وه نه م نه زره دروسته وه نه گهر که پاره که ی بو برد، به یعه که ی هه لنه وه شانده وه، دروسته به لکوه و اجبه له سهر قازیا خاوه ن ده سه لاتی نه و شوینه به زور پی هه لوه شینیتته وه، چونکه زور کردن له حالی وادا، شتیکی به جییه، له بهر نه وه که نه و کابرای کپریاره وه ختی خووی نه زری کردبوو له سهر خووی که له کاتی وه رگرتنی پاره که دا نه و به یعه هه لوه شینیتته وه. هه روه ها، دروسته بو خاوه ن قهرز نه زر بکا له سهر خووی که داوای قهرزار نه کاته وه، به و شهرته که قهرزاره که دهستی پروا، به لام نه گهر قهرزار دهستی نه نه رویشته، نه وه به پی شهرع واجبه که مؤلته تی بدا و له م وه خته دا، مادام مؤلته واجبه، دروست نییه نه زری نه وه بکا که داوای نه و قهرزه ی لی نه کاته وه.

شهرتی سیغه ی نه زر، نه وه یه وه ختی بو دانه نرابی؛ که واته نه گهر نه زر که م وتی: وا نه م مالم لی نه زر کردی، سالی یا دوو سال یا ده سال، یا: تا سه عاتیک پیش مردنت، نه وه به تاله وه نه گهر وتی: وا نه و مالم لی نه زر کردی تا نه و سه عاتیه و له پیش نه خویشی مردنتا، نه وسا بگه ریته وه بوخوم، نه وه یش هه ر به تاله، به لام نه گهر وه خت دانانه که له جیگه ی هه میشه یی دا بوو، نه وه قهیدی نییه، وه کوو نه وه که بلتی: نه و مالم لی نه زر کردی تا له دنیا دای، چونکه نه زری وا وه که به خشیني به دریزایی عومر وایه و پاش مردنی کابرایش، نه بی به میرات بو میرات به ره کانی.

ههروه‌ها، نه‌زری مه‌نغه‌تیش بۆ ماوه‌یه‌کی دیاری دروسته؛ که‌واته، نه‌گه‌ر که‌سیک وتی: واه‌مه‌نغه‌تی نه‌و خانووهم لئی نه‌زر کردی بۆ ماوه‌ی سالیک، یا: میوه‌ی نه‌و باخهم نه‌زر بئی له‌تۆ له‌ماوه‌ی نه‌م ساله‌دا، نه‌وه دروسته، له‌به‌ر نه‌وه که‌ نه‌وه له‌مه‌عنادا وه‌ک هه‌میشه‌یی وایه، چونکه که‌ مه‌نغه‌تی سالیک، بوو به‌مولکی کابرای نه‌زر لئی کراو، جارینکی تر ناگه‌ر پته‌وه بۆ خاوه‌ن ماله‌که.

سیغه‌ی نه‌زر - وه‌ک وتمان - وانه‌بئی «مَنْجَز» نه‌بئی، یه‌عنی نابه‌سری به‌هیچه‌وه و وانه‌بئی «مُعَلَّق» نه‌بئی، یه‌عنی نه‌به‌سری به‌شتیکه‌وه. جا نه‌گه‌ر نه‌زری «مَنْجَز» له‌حالی له‌ش ساغی کابرای نه‌زر که‌ردا بوو، نه‌وه دانه‌مه‌زری و کابرای نه‌زر که‌ر حه‌قی په‌شیمان بوونه‌وه‌ی نییه و به‌هیچ‌جۆری ته‌سه‌روفی پئی نا‌کری له‌و ماله‌دا و ناتوانی که‌سی تر بکا به‌هاوبه‌شی نه‌زر بۆ کراوه‌که‌و ماله‌ نه‌زر کراوه‌که‌ش له‌سه‌رمایه‌ی نه‌و ده‌ر نه‌چی وه‌ نه‌گه‌ر له‌نه‌خۆشی مردنا بوو، نه‌وه وه‌ک وه‌سیه‌ت وایه و له‌سی‌یه‌کی مال ده‌ر نه‌چی.

وه‌ نه‌گه‌ر «مُعَلَّق» بوو، یه‌عنی به‌سرابوو به‌شتیکه‌وه و شته‌که‌ش، نه‌خۆشی مردن یا مردن یا پاش مردن بوو، نه‌وه حوکمی وه‌سیه‌تی هه‌یه و له‌سی‌یه‌کی مال ده‌ر نه‌چی وه‌ نه‌گه‌ر به‌سه‌توو‌ی به‌تاویک پێش نه‌خۆشی مردنه‌وه، یاخود به‌شتیکه‌ی تره‌وه، نه‌وه له‌سه‌رمایه‌ی ده‌ستی ده‌ر نه‌چی، واته له‌هه‌موو داراییه‌کی که‌ بیی، به‌لام له‌هه‌ردوو حاله‌که‌دا حه‌قی په‌شیمان بوونه‌وه‌ی هه‌یه له‌و نه‌زره‌و نه‌توانی هه‌موو‌جۆره ته‌سه‌روفیك له‌و ماله‌دا بکا به‌فروشتن یا به‌خشین یا نه‌زری به‌هیچه‌وه نه‌به‌سراو و له‌هه‌ردوو سووره‌ته‌که‌دا، نه‌توانی له‌و ماوه‌یه‌دا یه‌کیکی تر له‌و ماله‌ نه‌زر کراوه‌دا بکا به‌هاوبه‌شی کابرای نه‌زر بۆ کراو له‌به‌ر موسته‌حه‌قیه‌تی نه‌و؛ مه‌سه‌لا، که‌سیک وتی: هه‌رچی مالم هه‌یه سی‌رۆژ به‌رله‌نه‌خۆشی مردنم نه‌زر بئی له‌فلان‌که‌س، نه‌وه دروسته و له‌پاش نه‌م نه‌زره، نه‌توانی که‌سیکی تریش بکا به‌هاوبه‌شی نه‌و که‌سه‌ی پیشان ماله‌که‌ی لئی نه‌زر کردوو؛ هه‌روه‌ها، نه‌گه‌ر بلن: رۆژیک به‌ر له‌نه‌خۆشی مردنم نه‌م ماله‌م نه‌زر بئی له‌کۆره‌کانم و له‌پاش حه‌وت مانگ، ژنه‌که‌ی کۆرپکی بوو، نه‌وه نه‌توانی نه‌م کۆره‌یش بکا به‌هاوبه‌شی نه‌وان له‌و ماله‌دا که‌ نه‌زر کراوه‌ لیان.

وه له سووره تی نەزری وادا که به سراپی به شتیکه وه، ئە گەر نەزر لی کراوه که بهر له هاتنەدی پینوه به سراو «مُعَلَّقٌ عَلَیْهِ» یه که مرد، ئە وه موسته حەقی ماله نەزرکراوه که نابیی و ماله که ئە گەر پیتە وه بو خواهن ماله که.

دروست نییه نەزر بیه سەری به شەرتیکه وه که له گەل مەعنای نەزره که نه که ویتە یه ک، وه که ئە وه که بلیت: ئە م ماله لی نەزر کردی به و شەرته که سەرفی نه که ی له ئیحتیاجی خو تا یا ته سەروپی تیا نه که ی، یا هەروه ختی ئاره زووم بوو په شیمان بیمه وه، به لام دروسته بلیت: له سەرم بی ئە م ماله نەزر بکه م، مه گەر خو م موحتاج بم به ماله که و له م سووره ته دا، تا ماوه، ناچار ناکری به نەزر کردنی ماله که ی، له بهر ئە وه که قابیلە هه میسه خو ی موحتاج بی به و ماله؛ هه رو هها، دروسته بلیت: روژیک بهر له نه خوشی مردنم ئە م ماله م نەزری له فلان که س، مه گەر خو م له مه ولا مندالیکم بیی، ئە وه بو منداله که ی خو م بی، یا خود: مه گەر ئە و که سه بهر له خو م بمری، ئە وه ماله که بو خو م بی.

هه رو هها، دروسته به شەرت گرتنی شتی که نه گونجاو نه بی له گەل نەزره که، وه کوو ئە وه که بلیت: ئە م ماله نەزری له فلان که س به و شەرته که له گوناها سەرفی نه کا، یا خود: تیکه لی مالی فلان که سی نه کا، یا خود: خزمه تی مزگه وت و خویندنخانه ی لی بکا، جا ئە گەر پاش ماوه یه ک دەرکه وت که شەرته که ی به جی هیناوه، ئە وه باشه، ئە گینا دەرته که وی که ئە و نەزره دانه مه زراوه، چونکه شەرته که ی فه وتاوه.

ئە گەر که سیك وتی: ئە و کتیبه م لی نەزر کردی به و دیناره و کابرایش قه بوولی کرد، ئە وه به تاله و نابیی به نەزر، چونکه نەزر به مەعنا له ئە ستو گرتنی کردنی کاریکی خیره و ئە مه ش، له گەل ئال و گوژدا ناکه ویتە یه ک و نایشبی به فرۆشتن، چونکه فرۆشتن به سیغه ی نەزر نایه ته جی.

بزانی! نەزر ئە گەر له کابرایه کی دیاری کرا، قه بوول کردنی ناوی، ته نها ئە وه نده شەرته کابرا نه ی داته دواوه. ئە گەر که سیك به که سیکی تری وت: ئە و ده دیناره م لی نەزر کردی و ئە ویش وتی: وا دامه دواوه، ئە وه نەزره که به تال ئە بیته وه؛ به لی، ئە گەر زووتر به سووره تی ته علیق نەزریکی کردبوو؛ مه سه لا، وتبووی: ئە گەر کوره که م چاک بووه وه،

لەسەرم بىن نەزرىك بىكەم لە فلان كەس و پاشان، نەزىرە كەى لى كىرد، ئەو دە ئاھەمەزىرئى و قەبوولئى ناوئى و بەناچارى، ئەو مالە نەزىر كراوہ ئەبئى بە ھى ئەو كەسە كە لىئى نەزىر كراوہ وە ئەگەر سووربوو لەسەر نەوئىستىنى، ئەتوانئى بىداتەوہ بە كابرئى نەزىر كەر.

ئەگەر كەسىك نەزىرى رۇزۇوى چەند رۇزۇكى كىرد بە موتلەقى، يەنى نە برىارى دا ئەو رۇزئانە بە يەكەوہ بن و نە برىارى دا كە جىيا بىن، ئەو بە ئارەزۇوى خۇيەتى چۇن بن، بەلام سوننەتە دەس و بىرد بكاو زو رۇزۇوہ كە بگرئى وە ئەگەر دىارى كىرد كە چۇن بەرۇزۇو ئەبئى، پىويستە بەگۇيرەى ئەو دىارى كىردنە بىجولئىتەوہ وە ئەگەر رۇزۇوى سالىكى مەعلومى نەزىر كىرد لەسەر خۇى و بەرۇزۇوہ تووشى زىان نەئەھات و واجباتى شەرىئى نەئەفەوتە، پىويستە سالە كە بەرۇزۇو بئى، بەلام رۇزئانى جەژن و سئى رۇزۇەى پاش جەژنى قوربان ناگرئى و رۇزۇوى رەمەزانئىشى لەجىياتى واجبى شەرىئى ئەبئى و قەزائى مانگىكى تىرى لەسەر نىيە لەجىياتى رەمەزان، چۇنكە ئەم مانگە و چەند رۇزۇە شەرىئى جىياى كىردوونەتەوہ لە سالە كە، ھەر وەھە وەختى حەيزو زەبىسانى ژنىشى بەرناكەوئى و قەزائىشان واجب نىيە، چۇنكە ئەو رۇزئانەئىش بۇ رۇزۇو گىرتن دەس نادەن وە ئەگەر رۇزۇوى چەند رۇزۇكى ئەوسالەى بە بئى عوزر شكاند، ئەبئى قەزائى بكا تەوہ.

ئەگەر رۇزۇوى يەك سالە كەى بە يەكەوہ نەزىر كىرد لەسەر خۇى، ئەبئى ھەمووى بە يەكەوہ بگرئى وە ئەگەر چەند رۇزۇكى بە بئى عوزر شكاند، رۇزۇوى ئەو سالەى تىك ئەچئى و ئەبئى سەرلەنوئى بىگرئىتەوہ وە ئەگەر لەبەر عوزرىك ئەو رۇزۇوہى نەگرت، ئەو تەنھا قەزائى ئەو چەند رۇزۇەى لەسەرە، يەك لەشۇئىنى يەك، بىان گىرئىتەوہ و لەم سوورەتە دا ھەر رەمەزان و جەژنە كان و سئى رۇزۇەى پاش جەژنى قوربان ئەكەونە بەر ئەو رۇزئانە و قەزائى كىردنە وە يان واجب نىيە، چۇنكە بە شەرىئى جىيا كراونە تەوہ.

وہ ئەگەر رۇزۇوى سالىكى نامەعلومى برىاردا و لە نەزىرە كەىيا شەرتى يەك لەشۇئىنى يەك كىرد، واجبە يەك لەشۇئىنى يەك، سالىك تەواو بكا و واجبە لە رۇزۇە كانى جەژن و سئى رۇزۇەى پاش جەژنى قوربان بەرۇزۇو ئەبئى، ھەر وەھە لە رۇزئانى حەيزو

زەیسانیدا بەنەیسەت ژنەو و واجبە مانگی رەمەزان لەجیاتى رەمەزان خۆى بگري و پاش سألە کە مانگىكى تر بەرپۆزوو بى لەجیاتى رەمەزان، ھەروھا ئەوئەندەى رۆژانى جەژنو سى رۆژەى پاش جەژنى قوربانیش بەرپۆزوو بى تا ژمارەکانى سألە کە پەر کاتەو، بەلام قەزای رۆژانى حەيزو زەیسانى بوژن، پىويست نىيە وە ئەگەر رۆژووى ئەو سألە نامەعلوومەى يەك لەشويئەك نەزر نەکرد، ئەتوانى سألە کە لە چەند سالا تەواو بکا، لەسەر ژمارەى رۆژانى سالى شەرعى کە دوازدە مانگى عەرەبىيە.

ئەگەر کەسيك نەزرى کرد لەسەر خۆى کە رۆژانى دووشەمە بەرپۆزوو بى، ئەو قەزای دووشەممەکانى رەمەزان و ئەو دووشەممانەى لەسەر نىيە کە ئەوئەنەبەر رۆژانى جەژنو سى رۆژەى پاش جەژنى قوربانەو، بەلام قەزای ئەو دوو شەممانە واجبە کە ئەوئەنەبەر رۆژانى حەيزو زەیسانىيەو وە ئەگەر لەم سوورەتەدا رۆژووى دوو مانگى کەوتەسەر، يەك لەشويئەك لەبەر کەفارت، ئەو واجبە ئەو دوو مانگە بەرپۆزوو بى و ژمارەى دووشەممەکانى ئەو دوو مانگە قەزا بکاتەو، بەو شەرئە نەزرە کە پيش ھوى واجب بوونى کەفارتە کەوتى.

ئەگەر کەسيك رۆژووى رۆژىكى تايبەتى نەزرکرد، نابى لەپيش داھاتنى ئەو رۆژە تايبەتییەدا بەرپۆزوو بى، چونکە عىبادەت لە پيش داھاتنى وەختيا دروست نىيە وە ئەگەر ئەو رۆژەى نەگرت لەبەر عوزرئەك يا بەبى عوزر، ئەو قەزا کردنەو وە واجبە وە ئەگەر نەزرى کرد کە فلانە رۆژى حەفتەيەك بەرپۆزوو بى و رۆژە کەى لەبىر نەما، پىويستە رۆژى جومعە بەرپۆزوو بى، چونکە ئەگەر ئەو رۆژە جومعە بوو، ئەو باشە، ئەگىنا ئەبى بەقەزای ئەو رۆژە کە لەپيش جومعەدا بوو.

ئەگەر کەسيك رۆژووى سونئەتى گرتبوو وە لەماوہى رۆژە کەدا رۆژووى ئەو رۆژەى نەزرکرد، ئەبى رۆژە کە تەواو بکا ئىتر رۆژووى رۆژى تری لەسەر نىيە وە ئەگەر نەزرى کرد لە رۆژى گەرپانەوہى کەسيکدا لە سەفەرئەك بەرپۆزوو بى، ئەگەر لەپيشا خەبەردار بوو کە ئەو رۆژە، کەيە، ئەبى شەوہ کەى نىيەتى بو بھىنى وە ئەگەر نەيزانى تا ئەو کەسە لە ناوقەدى رۆژىکاگەرپانەوہ، ئەو واجبە ئەو رۆژە بەقەزا بگيرتەو وە ئەگەر

لە شەوا ھاتەوہ یا لە رۆژى جەژنا یا یە کىڭ لە سى رۆژەى پاش جەژنى قوربانا، ئەوہ ھىچى لەسەر واجب نابى، چونکە شەو، رۆژى نىيە و رۆژى جەژن و سى رۆژەى پاش جەژنى قوربانىش رۆژو گرتىيان تيا دروست نىيە وە ئەگەر کابرا بە رۆژ ھاتەوہ، بەلام ئەم بەرپۆژو بوو، لەبەر ھەر سەبەبىڭ، ئەوہ ئەبى قەزای رۆژە نەزەرە کە بکاتەوہ.

ئەگەر کە سىڭ وتى: ئەگەر فلان کەس لە حەج گەرايەوہ، نەزرى لەسەرم رۆژى پاش ھاتەوہى ئەو بەرپۆژو بىم وە ئەگەر فلان کەسى تىرش ھاتەوہ، نەزرى لەسەرم ئەو پىنج شەممە يەى دىت بەدواى ئەو رۆژەدا، بەرپۆژو بىم، ئەوہ ئەگەر سى شەممە ھاتەوہ چوار شەممە و پىنج شەممە بەرپۆژو بى و ئەگەر چوار شەممە ھاتەوہ، رۆژى پىنج شەممە لە جياتى نەزرى يە کەم بەرپۆژو بى و قەزای رۆژو پىنج شەممە يەش بکاتەوہ لە ھەر رۆژىکا خۆى ئارەزووى لى ھەيە.

نەزەر کردنى رۆيشتن بۆ مالى کەعبەى پىرۆز، بە حەج يا بە عەمرە

ئەگەر کە سىڭ نەزرى کرد لەسەر خۆى بە پى برۆا بۆ کەعبە، واجبە بە پى برۆا بۆ حەج يا بۆ عەمرە وە ئەگەر ھەر نەزرى رۆيشتنى کرد، واجب نىيە بە پى برۆا وە ئەگەر نەزرى کرد حەج بکا يا عەمرە بکا بە پىادە، واجبە بە پىادە برۆا حەجە کە يا عەمرە کە بکا. وە ئەگەر وتى: نەزرى حەج بکەم بە پىادە، ئەبى لەو شوپنەوہ کە ئىحرامى تيا ئەبەستى بە نىسبەت و لاتى ئەو کەسەوہ، بە پىادە برۆا وە ئەگەر وتى: نەزرى بە پىادە برۆم بۆ کەعبە، ئەبى ھەر لە مالى خۆيەوہ بە پىادە دەر بچى و بە پىادە بگاتە کەعبە؛ و لە ھەر سوورە تىکا کە پىادە رەوى واجب بى، ئەگەر ھاتو بە سوارى رۆيشت، بە عوزر يا بە بى عوزر، ئەوہ كافىيە، بەلام فەرزە لە جياتى کە فارەتى تەركى پىادە يىيە کە، حەيوانىڭ سەربىرى. ئەگەر کە سىڭ حەجىڭ يا عەمرە يىڭى نەزەر کرد لەسەر خۆى، واجبە خۆى برۆا، بەلام ئەگەر پەكى کەوتبوو، دروستە جىگە دارىڭ بگرى حەجە کەى بۆ بکا.

سوننە تە ئەو کەسە کە حەجى نەزەر کردووە لەسەر خۆى، ئەگەر پى بکرى لە يە کەم سالددا برۆا وە ئەگەر نەيتوانى و نەرۆيشت و مرد، واجبە ئەم حەجەى لە ميرا تە کەى بۆ

بكرئ وه نه گهر نه زرى كرد ئيمسال حج بكا، واجبه پړوا؛ نه گهر نه خوښى ريگه لى گرت، واجبه قه زاي بكا ته وه وه نه گهر دوژمن ريگه لى گرت، قه زاي واجب نيه وه نه گهر نوږئ يا روژوويه كى نه زركرد له وه ختيكى تايه تيدا و نه خوښى يا دوژمن له وه خته دا بوون به كو سپ، واجبه قه زايان بكا ته وه. نه گهر نه زرى كرد حه يوانيك به ديارى بيا بؤ كه عبه، واجبه بيا بؤ ته وئ و له وئ سهرى بپړئ و بيه خشيته وه به وانسه لى له وئ. نه گهر نه زرى كرد كه خير بكا به نه هلى شاريكى تايه تى، واجبه خير كه يان پي بكا. نه گهر واجبى كرد له شوينيكى تايه تى دا به روژوو بئ، واجب نيه هر له وه شوينه دا به روژوو بئ و له هر جينگه به كدا به روژوو بئ، دروسته؛ ههروه ها، نه گهر نه زرى كرد نوږ بكا له شوينيكى تايه تيدا، نه وه دروسته له ههركوى ناره زوى بئ نوږه كه بكا، مه گهر نه شوينه كه ديارى كرد وه، مزگه وتى «بيت الله» يا مزگه وتى مه دينه يا «مسجد الاقصى» بئ، له و حاله دا، پيوسته له و شوينانه خوياندا نوږه كه بكا، به لام نه مه بؤ نوږئ موتله قه؛ نه گهر نه زرى نوږئ فهرزى كرد له مزگه وتيكا به جه ماعت، واجبه له مزگه وته دا به جه ماعت بيكا وه نه گهر ژماره لى نوږه كرى مزگه وتيكي تر زياتر بو له ژماره لى نوږه كرى نه و مزگه وته كه ناوى بردوه يا نه وه نده لى نه و بو، نه توانى پړواته نه و مزگه وته نوږه كه لى بكا به جه ماعت.

نه گهر كه سيك روژووى روژنيكى نه زركرد، واجبه روژنيك به روژوو بئ وه نه گهر روژووى چهند روژنيكى نه زركرد، واجبه دوو روژ به روژوو بئ وه نه گهر كه لى روژ يا زور روژى وت، نه بئ سئ روژ به روژوو بئ. نه گهر نه زرى كرد كه سده قه يه ك بكا، دروسته هه رچى بدا و هه رچونى بدا وه نه گهر نوږئ نه زركردو نه يوت چهند، واجبه دوو ركات نوږ بكا، به راوه ستانه وه، نه گهر بتوانى راوه ستئ وه نه گهر نه زرى كرد بوو كه به پيوه نوږ بكا، دروست نيه دابنيشئ وه نه گهر نه زرى كرد بوو به دانيشنه وه بيكا، دروسته به راوه ستانيشه وه بيكا وه نه گهر نه زرى كرد دريژه بدا به قورئان خويندن له نوږا، يا سووره تيكي تايه تى بخوينئ، يا به جه ماعت بيكا، واجب نه بئ؛ ههروه ها، نه گهر نه زرى كرد كه له گه ل جه نازه يه ك پړوا يا سهر له نه خوښيك بدا، واجب نه بئ بيكا؛ ههروه ها، نه گهر نه زرى كرد سه لام له كه سيك بكا يا له جه ماعتيك، واجب نه بئ بيكا.

بزائن! ئەگەر كەسئ نەزرىكى كردو نەبوت بدرئ بە كئ، ئەدرئ بەوكەسانە كە زەكاتيان پئ ئەشئ؛ كەواتە، بە ئەسلى مەزەهەبى شافيعى، نادري بە «بنى هاشم» و «بنى مَطْلَب» مەگەر بە تەقلید كردنى ئەو زانایانە كە فتوایان داوہ لە وەختى بئ بەش بوونى ئەوانەدا لە «بئنج يەك»، زەكات و نەزرو كە فارە تیان پئ ئەدرئ بەلام شوبەه لەوہدا نيبە كە ئەگەر كەسئك مالىكى نەزر كرد لە فەقئى مزگە و تئك - مەسەلا - و لەناو ئەوانیشا لەم دوو تائيفەيە هەبوو، ئەوہ ئەوانیش بەشدارن، هەروەكوو كەسئك بەتايە تي مال نەزر بكا لئيان، ئەوہ حەقى خويانەو تەسليميان ئەكرئ.

لەسايەى خواوہ لئ بوومەوہ لە نووسينى بەرگى دووہەمى كئيبى «شەريعه تي ئيسلام»، لە رۆژى سئ شەممە دووانزەى مانگى شەعبانى ۱۳۷۹ى هيجرى، ريكەوتى نۆى شوباتى ۱۹۶۰ى ميلادى، لە ژوورى دەرس و تنەوہم لە تەكيبەى تالەبانى لە كەركووك. و صَلَّى اللَّهُ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَصَحْبِهِ أَجْمَعِينَ.

سەرچاوه كانى ئەم كىتەپە

- «۱» تحفة المحتاج، في شرح المنهاج، لابن حجر الهيتمي؛
 - «۲» فتح الوهاب، في شرح منهج الطلاب، للقاضي زكريا الأنصاري؛
 - «۳» حاشية الشيخ سليمان الجمل على شرح المنهج؛
 - «۴» إغناء الطالبين، للشيخ أبي بكر شطا البكري؛
 - «۵» بغية الطالبين، لمفتي الديار المصرية؛
- هەرکەس شوبهه له بابە تىكى ئەم كىتەپە بکا، بگەریتەوه سەر ئەم كىتەپانەى ناومان نووسیون وه ئەگەر ههلهیه کى ئیمهى بۆ دهركهوت، ئاگادارمان بکاو لیمان بیوورئ، چونکه کهس خالی نییه له سه هو.

نووسەر له چه‌ند دێرێکدا

■ ناوی «عبدالکریم»ه و کوری «محمد»ه و ناز ناوی «نامی» یه و ناسراوه به «مدرس»
■ مانگی «ربیع الاول»ی سالی ۱۳۲۳ی کۆچی و به‌هاری ۱۲۸۴ی هه‌تاوی و
۱۹۰۵ی زایینی له دێی «ته‌کیه»ی خورمال (بان «گوێزه کوێره»ی مه‌ریوان)
هاتۆته دنیاوه.

■ له ۱۳۳۱ی کۆچیدا ده‌ستی کردووه به خوێندن له حوجره‌کانی ناوچه‌کانی
کوردستاندا و له ۱۳۴۳ی کۆچی ئیجازه‌ی عیلمی (مه‌لایه‌تی) وهر گرتووه له
خزمه‌تی مامۆستای ناوداری کورد مه‌لا (عمرابن القره‌داغی) دا له سلیمانی
■ له پاش ئیجازه‌ تا نزیکه‌ی فهوتی، له (بیاره) (۲۴ سال) و له «که‌ر کووک»
و «سلیمانی» و «به‌غدا» ده‌رسی و توه‌ته‌وه.

■ نزیکه‌ی ۶۰ که‌سی ئیجازه‌ی عیلمی (مه‌لایه‌تی) پیداوه له ماموستایانی
ناوچه‌کانی کوردستان و عێراق و ئێران.
■ زیاتر له ۸۰ کتییی داناوه به‌ زمانه‌کانی کوردی و عه‌ره‌بی و فارسی له
بابه‌ته‌ جوور به‌ جوور کانی نایین و ئه‌ده‌ب دا.
■ ۸ ی خه‌رمانی ۱۳۸۴ی هه‌تاوی له به‌غدا کۆچی دوایی کردوه و له پالی
مه‌رقه‌دی «عبدالقادی که‌یلانی» دا نێژراوه.



9 789649 926100

شاپک‌دوره



9 789649 926292

جلد اول



انتشارات پرتو بیان



انتشارات کردستان

Kurdistan Publication

سنه‌ج - لاساز عه‌زی - تلفن: ۲۲۶۵۳۸۲